ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

திரிசிரபுரம

ஸேண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,

மஹாவிதவான, ஸாரஸவதஸாரஜஞா, கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ உ. வே., T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசாாயா

அவாகளால

மொழிபெயாககபபெறறு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால்

பதிபபிககபபெறறது

இரண்டாம் பதிப்பு

விலை ரூபா ௩ தபால்சார்ஜ் அணா ௮.

1929

Printed at
THE KESARI PRINTING WORKS, MADRAS

1 to 13 Formes Printed at
THE INDIA PRINTING WORKS, MADRAS

ஸ்ரீ:

இரண்டாம பதிபபின் முகவுரை.

இநதப பீஷமபாவததின பெருமையை இதன முதறபதிப பின முகவுரையில ஒருவாறு தெரிவிததிருததலால, அதனை இஙகே விவரிககவிலலை இதன முதறபதிபபு, 1919 ௵ ஏபரலமீ 1௳ வெளிவநதது அபபொழுது, ஐரோபபியயுததம காரணமாக நலல காகிதம கிடைககவிலலை மடடமான காகிதமும அதிக விலை கொடுதது வாஙகவேணடிறறு ஆகையால, சில பிரதிகளே அசசிடபபடடன இரணடு அலலது மூனறு வருஷகாலமாகக கேடபவாகளுககுப பீஷமபாவம கொடுககபபடவிலலை வனபா வததை வெளியிடடபிறகே வேறு வேலைகளைச செயவதெனறும உறுதியுடனிருநதேன இருநதும, சிலா அடிககடி எழுதிககேட டுககொணடிருநதமையாலும, அவாகளுககு அடிககடி ஸமாதானம எழுதுவது சிரமமாயிருநதமையாலும், சிலா தாஙகள புததகம வாஙகிக் கொள்ளாமைககு இநதப பாவமிலலாமையைக காரண மாகச சொனனமையாலும், எபபடியும செயயவேணடிய காரியமே யாதலாலும இதன இரணடாம பதிபபை வெளியிடலானேன இநத வேலை வனபாவவேலை தாமதிபபதறகுச சிறிது காரணமானு லும இதுவும ஸ்ரீமஹாபாரத ஸமபநதமான வேலையேயாதலால, ஸ்ரீமஹாபாரத அபிமானிகள க்ஷமிபபாாகளெனறு நமபுகிறேன

ஸ்ரீபகவதகீதை முதலிய இடஙகளில சில மாறுதல செயவது அவ்ஶயமாயிருநதும, அவகாசககுறைவால அவை இபபொழுது செயயபபடவிலலை ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸரநாமததைபபோலவே ஸ்ரீபகவதகீதையையும தனியே அசசிடடுததரவேணடுமெனறு பலா விருமபுதலால, அதனைத தனியே அசசிடடு வெளியிட எணணி யிருககிறேன அநதப பதிபபில சோககவேணடியவறறைச சோத தும மாறறவேணடியவறறை மாறறியும வெளியிடுவேன

மஹாபாரததில எஞசியுளள வனபாவததையும நான இனனும செயயககருதியிருககிற மறற நறகாரியஙகளையும இனிது நிறைவேறறுமாறு எலலாம வலல ஸாவேஶ்வரனை பராாததிககி றேன.

11, கேசவப
பெருமாளஸநிதி
மயிலாபபூர
30—7—29

இஙஙனம
ம வீ. இராமாநுஜாசாரியன்.

F 1

பூமிபர்வம்

அத்யாயம். பக்கம்

பீஷ்மபர்வம் விஷயஸூசிகை

முற்றிற்று

பிழைதிருததம்

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
309	33	சாதாநீகனை ஸஹோதராக ளான ஜாது கேகயாகள மிகுநதகோபஙகொணடு எதிர்த்தோடினாகள.	சதாநீகனைக காககககரு ஸஹோதராகளான ஜாதுகேயாகள மிகு கோபஙகொணடு ஓடிவ தாாகள
376	31	துரோணா.	கிருபா

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம: |

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம: |

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாண பர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

ருக்ஷேத்ரத்தில் கௌரவபாண்டவ சேனைகள் ஒன்றோடொன்று சேருவதும், இரண்டு பக்ஷத்தார்களும் ப்ரதிஜ்ஞை செய்துகொள்வதும்)

ஜனமேஜயர், "வைசம்பாயனரே! வீரர்களான கௌரவர்க ம் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பற்பல தேசங்களினின்றும் திருக்கின்ற மஹாத்மாக்களான மற்ற அரசர்களும் எவ்வாறு ர்புரிந்தனர்?" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்.

"ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண் வர்களும் ஸோமகர்களும் தவம் செய்வதற்கேற்ற குருக்ஷேத்ரத் ல் எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்களென்பதை நீர் கேளும். அதிகபல ளவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி ஜயிக்க ரும்பிக் குருக்ஷேத்ரத்தில் வந்திறங்கிக் கௌரவர்களை எதிர்த் ர்கள். வேதாத்யயனத்தினால் நிறைந்தவர்களும் போரில் களிப்படைவா ருமான எல்லோரும் யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பிச் சேனையுடன் த்தத்தில் நோக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். யுத்தவீரர்களோடு டின பாண்டவவீரர்கள் அவமதிக்கமுடியாத துர்யோதனனுடைய னையை எதிர்த்துவந்து கீழ்த்திசையைநோக்கி மேற்புறத்தில் தங்கி

1 இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்தில் காண்க.

ஞர்கள் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர்[1] ஸமந்தபஞ்சகத்துக்கு வெ
யில் சேனைகள் தங்குமிடங்களை ஆயிரமாயிரமாக முறைப்படி ஏற்படு
தினர் பூமிமுழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலா
களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களும் மிச்சமாயிருந்
லால் ஒருவரும் இல்லாததுபோலாயிற்று அரசரில் சிறந்தவரே
ஸூர்யன்-ஜம்பூத்வீபமண்டலத்தில் எவ்வளவுவரையில் பிரகாசிக்கி
ருனே அவ்வளவுவரையிலுள்ள சேனைகளெல்லாம் வந்தன அந்த எ
லாவர்ணத்தாரும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகி அனேகயோஜனை
தூரமுள்ள ராஜ்யத்தையும் தேசங்களையும் நதிகளையும் மலைகளை
யும் காடுகளையும் நானருபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தார்கள் புருஷஸ்ரே
டரே! யுதிஷ்டிரர் வாகனங்களையுடைய அவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்
பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்
னர் ஐயா! யுதிஷ்டிரர், 'இப்படிச் சொல்லும் இவன்,பாண்டவர்களை
சேர்ந்தவனென்ன நிச்சயமாக அறியத்தக்கவன்' என்று அவர்களுக்கு
பலவிதமான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினர் குருவம்சத்தி
பிறந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தஸமயம் நெருங்கியிருக்கும்பொழுது எ
லோருக்கும் அடையாளங்களையும் பெயர்களையும் ஆபரணங்களையு
சோபித்தார் கம்பீரமான மனமுள்ள துர்யோதனன் பார்த்த
னுடைய கொடிநுனியைக் கண்டு எல்லா அரசர்களுடனும் சேர்ந்
பாண்டவருக்கு எதிரணிவகுத்தான் தம்பியர்களால் நாற்புறத்
னும் சூழப்பட்டு ஆயிரம் யானைகளுடைய மத்தியில் தலையினமீ
தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகிற வெண்குடையுடன் விளங்கும் துர்யோத
னைக் கண்டு போரில் மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களான பாஞ்சாலர்க
ஸந்தோஷமும் விருப்பமுமுள்ளவர்களாகிப் பெரிய சங்கங்களை ஊ
னர்கள், ஆயிரமாயிரமாகப் பேரிகைகளையும் அடித்தார்கள் பிற
பாண்டவர்கள் தம்சேனை மிக்க ஸந்தோஷத்துடனிருப்பதைக்கண்
மனக்களிப்புற்றார்கள் வீர்யமுடையவரான வாஸுதேவரும் ஸ
தோஷமடைந்தார் புருஷோத்தமர்களான வாஸுதேவரும் தன
சயனும் தேரிலிருந்துகொண்டு தங்களைச்சேர்ந்த போர்வீரர்க
மகிழும்படி சிறந்த சங்கங்களை ஊதினர்கள் பாஞ்சஜன்யம் தே
தத்தமென்கிற இரண்டுசங்கங்களுடைய சப்தத்தையும்கேட்டு யுத
வீரர்கள் மலஜலங்களைப்பெருக்கினர்கள் சாஜிக்கின்ற ஸிம்மத்
னுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு மற்றமிருகங்கள் பயமடைவதுபோ
அந்தச் சேனையானது (சங்கங்களின்) ஒலியைக்கேட்டு வாட்டமு

[1] மூலத்தில், 'ஸ்யமந்தபஞ்சகம்' என்றிருக்கிறது

து பூமியினுள்ள புழுதி மேலேகிளம்பியது ஒன்றும் அறியப்பட
லில்லை ஸேனையின் சேனையினாலுண்டான புழுதியினால்மூடப்பட்டு
ஸ்தமனத்தை அடைந்தவன் போலானான் அந்தஸமயத்தில் மாம
ங்களையும் ரக்தங்களையும்பொழிகின்றமேகமானது சேனைகளெல்
ாமன்னையும்படி பொழிந்தது அது ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு,
ருக்கைக்கற்களை இறைக்கிறகாற்றும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிர
ாகவும் அந்தச்சேனைகளை (அக்கற்களால்) அடித்துக்கொண்டு மேல
த்தோன்றியது ராஜேந்திரரே! கொந்தளிக்கும் கடல்போன்ற
ரண்டுசேனைகளும் குருக்ஷேத்திரத்தில் மிக்கசந்தோஷத்துடன்
த்தம்செய்வதற்கு ஆயத்தமாக நின்றன யுகத்தினுடையமுடிவில்,
ரண்டுகடல்களுக்குச் சேர்க்கை உண்டாவதுபோல, அவ்விரண்டு
சேனைகளுக்கும் ஆச்சரியகரமான சேர்க்கை உண்டாயிற்று பூமி
முழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும்
வள்ளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களுமே மிச்சமாயிருப்பதி
லை, ஒருவரும் இல்லாதது போலாயிற்று பரதர்களிற் சிறந்தவரே!
றகு, அந்தக்கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் ஒரு
ரதிஜ்ஞையை ஏற்படுத்தி யுத்த தர்மங்களை நிலைநாட்டினார்கள்

'யுத்தஞ்செய்து முடிந்த பிறகு நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் பிரீதி
ண்டாகவேண்டும் ஸமமானவர்கள் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கவேண்
ம் பின்னும், ஒருவனுக்காவது அந்யாய யுத்தம் எவ்விதத்தாலும்
ரக்கூடாது பேச்சினால் சண்டையிடுவதில் முயல்கின்றவர்களோடு
பச்சினாலேயே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் சேனையின்
த்தியிலிருந்து ஓடிப்போனவர்கள் ஒருபொழுதும் கொல்லப்படத்
க்கவரல்லர் தேராளி தேராளியோடும் யானைவீரன் யானைவீரனோ
ம் குதிரைவீரன் குதிரைவீரனோடும் காலாள் காலாளோடும் யுத்தம்
சய்யவேண்டும் யுத்தவீரர்கள் வீரவாதங்களைச் செய்துகொண்டு
ர்க்கைக்கும் இஷ்டத்திற்கும் உத்ஸாஹத்திற்கும் பலத்திற்கும்
க்கபடி யுத்தம் செய்யவேண்டும் நம்பிக்கைவைத்தவன்மீதும்
யந்தவன்மீதும் ஆயுதம் பிரயோகிக்கக்கூடாது வேறொருவனோடு
பாரபுரிகின்றவனும் [1] அஜாக்ரதையுள்ளவனும் அவ்வாறே யுத்
த்தில் புறங்காட்டினவனும் ஆயுதமிழந்தவனும் கவசமுடைந்தவ
ும் ஒருகாலும் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர் ஸாரதிகள்மீதும்
திரைகள்மீதும் சஸ்திரங்களைக் கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவர்கள்
து மபேரிகை அடிக்கிறவர்கள்மீதும் சங்கத்தை முழக்குகின்றவர்கள்

1 'சரணமடைந்தவனும்' என்பது வேறுபாடம்

மீதும் எவவிததாலும ஆயுதஙகளைப பிரயோகிககததகாது' என
இவவிதமாக அநதக கௌரவாகளும பாணடவாகளும ஸோமகா
ளும பரிஜனஞசெயதுகொணடு ஒருவரைஒருவா பாாதது மிக
வியபபடைநதாாகள பிறகு, மஹாதமாககளான அநதபபுரு
ஷரேஷடாகள (குருக்ஷேததிரததில) பிரவேசிததுச சேனையிலுள
வாகளோடு மிகவுமஸநதோஷமடைநது மனததில ஊககமுளளவ
ளானாாகள.

இரணடாவது அதயாயம.

ஜம்பூகண்டவிநிாமாணபாவம். (தொடர்ச்சி

(வியாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்குக் கண்கொடு
பதாகக்கூறியதும், திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைக் கேட்கமட்டும்
விரும்பியதும், வ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு யுத்தவிஷயத்தில் ஸர்
வஜ்ஞத்வத்தைஅளித்து யுத்தத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச்
சொல்லும்படி ஏவித் துர்நிமித்தங்களுண்டாவதைக்
கூறியதும்)

பிறகு, மகிமையுடையவரும எலலாவேதஙகளையும அறிநத
களுள சிறநதவரும பரதகுலததிலபிறநதவாகளுககுப பாடடனு
(எலலாவறறையும) நேராகபபாாபபவரும கீாததிபொருநதியவ
நடநததையும நடககிறதையும நடபபதையும அறிநதவரும ஸத்யவ
யின புததிரருமான வியாஸமகரிஷி, நடககபபோகிறகோரமான யு
ததததிறகாகக கிழததிசையிலும மேறறிசையிலுமநிறகினற இரண
சேனைகளையுமபாாதது, அபபொழுது ஏகாநதததிலிருநதுகொண
துக்கிககினறவனும தைனயமுறறவனும புததிராகளுடைய அநீ
யைபபற்றி ஆலோசிககினறவனுமான திருதராஷ்டிரமகாராஜனை
பாாதது, "அரசனே! உனனுடையபுததிராகளும மறற அரசர்களு
காலனால சூழபபடடிருககிறாாகள அவாகள யுததததில ஒருவரை
யொருவா எதிர்தது நாசஞசெயயவேபோகிறாாகள பாரத! அவாக
காலனால சூழபபடடு நாசமடைகையில நீ காலததினுடைய மா
பாடடைஅறிநது தூககததில மனததைசசெலுததாதே அரசனே
புதர! நீ இநதயுதததைபபாாபபதறகு விருமபுவாயாயின உனகு
கணணைககொடுககிறேன இநதயுதததைப பாா" எனறு சொல
திருதராஷ்டிரன, "பிரமமரிஷிகளுள்சிறநதவரே! ஞாதிகளுடை
வதததைபபாாபபதறகு நான பிரியபபடவிலலை ஆனால, உமமுடை

அருளினல இநதயுததததை முழுதும நான கேடகககடவேன" என்று பிராாததிததான அநததிருதராஷடிரன யுததததைப பாாபபதறகு விருமபாமல கேடபதறகுவிருமபுமளவில, வரமளிககும பிரபுவான வயாஸா ஸஞசயனுககு ஒருவரததைக கொடுததாா வயாஸா, "அரசனே! இநதஸஞசயன உனககு இநதயுததததைச சொலலுவான இவனுககு யுதததறில எலலா விஷயமும கணணுககுபபுலபபடும அரசனே! ஸஞசயன ஞானககணணைஅடைநது யுததததை உனககு உரைபபான, ஸாவஜஞனுமாவான வெளிபபடையாகவோ ரஹஸயமாகவோ பகலிலோ இரவிலோ (நடககும்) எலலாவறறையும மனததினுலெணணப்பட்டாலும ஸஞசயன அறியபபோகிருன இவனைச சஸதிரஙகள பிளவா இவனைச சிரமம வருததாது இநத ஸஞசயன உயிருடன இநதயுததததினினறு விடுபடபபோகிருன. பரதஸரேஷடனே! இநதககௌரவாகளுககும, எலலாப பாணடவாகளுககும நான கீாததியைப பிரஸிததபபடுததபபோகிறேன. நீ துயாமடையாதே நாஸரேஷடனே! இது தெயவசசெயல நீ துயாபபடததகாது இது அடககுவதறகுமுடியாதது எஙகு தாமமோ அஙகுஜயம" எனறுகூறினுா

மகிமைபொருநதியவரும மிகக பாககியசாலியும கௌரவாகளுககுச சிறநதபாடடனுருமாகிய அநத வயாஸாஇவவாறுசொலலிவிடடுத திருமபவும திருதராஷடிரனைபபாாதது, (பினவருமாறு) சொலலததொடஙகினுா "மகாராஜனே! இநதயுதததில பெரியநாசமுணடாகபபோகிறது அவவாறே இபபொழுது பயததைக்கொடுககினற நிமிததஙகளையும காணகிறேன [1]சியேனஙகளும [2]கருததிரஙகளும காககைகளும [3]கஙகஙகளும கொககுககளோடுசோநது தவஜஙகளுடைய நுனியில விழுகினறன, கூடடமும கூடுகினறன பக்ஷிகள ஆனநததது டன ஸமீபததில ஸமபவிககககூடிய யுததததை எதிாபாாககினறன. இறைசசியைத தினபவைகளான ஜநதுககள யானைகுதிரைகளுடைய மாமஸஙகளைப்பக்ஷிககபபோகினறன பயஙகரமானவைகளும பயததைததெரிவிபபவைகளுமான கழுகுகள நடுபபகலிலதெறகுததிக்கை நோககி நானகு பககஙகளிலும, 'கடா! கடா!' என்று சபதததை வெளிபபடுததிககொணடு கூசசலிடுகினறன பாரத! நாளதோறும காலைஸநதியிலும மாலைஸநதியிலும உதயாஸதமனகாலஙகளில சூரியனை [4]கபநதஙகளால சூழபபடடதாகககாணகிறேன வெளுப்புமசிவபபுமான ஓரஙகளுளளவைகளும கறுததிருககினற இடைவெளியுடைய

1 2 3 கழுகுகளின வகைகள 4 தலைஇலலாத சரீரஙகள.

வைகளும் மின்னலோடுகூடியவைகளும் மூன்று நிறமுடையனவைகளு
மான [1] பரிவேஷங்கள் மாலைக்காலத்தில் தவறாமல் ஸூரியனைச் சூழ்ந்து
கொள்ளுகின்றன (அமாவாஸையில்) பாபக்ரஹங்களால் ஆக்ரமிக்க
பட்டிருக்கிற ஸூரியசந்திரர்களுக்கு இருப்பிடமான நக்ஷத்திரத்துட
கூடியதும் இரண்டு ஸூர்யோதயகாலங்களைத் தொடாத [2] க்ஷயதி
யுடன் கூடியதுமான அஹோராத்திரத்தை நான் பார்த்தேன் அது ப
தின் பொருட்டேயாகும் கார்த்திகைப் பௌர்ணமாஸியை ஒளி
இழந்ததாகக் காண்கிறேன் செந்தாமரை நிறம்போன்ற நிறமுடை
ஆகாயத்தில் சந்திரன் அக்னியின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவனா
வீரர்களும் பூமியில் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களு
இருப்புலக்கைபோன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும் ரா
குமாரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியைவியாபித்துக்கொண்டு [3] உற
கப்போகிறார்கள் இரவில் சண்டைபோடுகின்ற பன்றிப்பூனை இ
விரண்டினுடைய பயங்கரமான மிக்கசப்தத்தை ஆகாயத்தில் நா
தோறும் கேட்கிறேன் தேவதாபிரதிமைகளும் நடுங்குகின்றன
சிரிக்கவும் சிரிக்கின்றன, வாய்களால் இரத்தத்தையும் கக்குகின்றன
வேர்க்கின்றன, கீழேயும் விழுகின்றன அரசனே! அடிக்கப்பட
மலே துந்துபிகள் உரக்க ஒலிக்கின்றன, குதிரைகளோடு சேர்த்து
பூட்டப்படாமலே க்ஷத்திரியர்களுடைய மஹாரதங்கள் நகர்கின்றன
குயில்களும் [4] சதபத்ரங்களும் காடைகளும் பாஸங்களும் கிளிகளு
ஸாரஸபக்ஷிகளும் மயில்களும் கோரமான ஒலிகளை வெளியிடுகி
றன பருங்கிரிடிகள் என்று பெயர்கொண்ட கறுத்த விட்டி
பூச்சிகள் உலோகங்களை மூக்கினால் கொத்திக்கொண்டு குதிரைகளி
முதுகின்மீது உட்கார்ந்து கத்துகின்றன. அருணோதயகாலத்தி
நூறுநூறாகச் சலபங்களுடைய கூட்டங்கள் அதிகமாகக் காணப்ப
கின்றன இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களிலும் திசைகள் எரிதலோ
கூடியனவாக விளங்குகின்றன பாரத! மேகம் புழுதியையும் இறைச
யையும் வர்ஷிக்கின்றது அரசனே! நல்லோர்களால் கொண்ட
டப்பட்டதும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான அருந்த
நக்ஷத்திரமானது இதோ வஸிஷ்டநக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திவிட்டது
அரசனே! இதோ சனியானவன் ரோஹிணியைப் பீடித்துக்கொண்
நிற்கிறான் சந்திரனுடைய களங்கமானது நாசமடைந்துவிட்டது
ஆதலால், பெரியபயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது மேகமில்லாத ஆகாய

1 ஸூரியனைச்சுற்றி வட்டமாயிருக்கும் ஒருகோடு 2 வேறுபாடம்
3 மரிக்கப்போகிறார்கள் என்பது பொருள் 4 ஒரு பறவை.

ல மஹாகோரமான சப்தம் மிகுதியாகக் கேட்கப்படுகிறது. அழு
ன்ற வாகனங்களுடைய கண்ணீர்த்துளிகள் கீழே சிந்துகின்றன.

மூன்றாவது அத்யாயம்

ம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் துர்நிமித்தங்களையும் ஜயிப்பவர்களுடைய வெற்றிக் குறிகளையும் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது)

கழுதைகள் பசுக்களிடத்தில் பிறக்கின்றன. புத்திரர்கள் தாய் களோடு ரமிக்கிறார்கள். காட்டிலுள்ள மரங்கள் பருவகாலம் வராம லிருக்கும்பொழுதே புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் காண்பிக்கின்றன. த்தற்கு முன் மக்களைப்பெறாதவர்களான கர்ப்பிணிகளும் மிக்கப்பயங் கரமான குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள். நாய்முதலான மிருகங்கள் பக்ஷிகளோடு சேர்ந்து ஒன்றையொன்று தின்னுகின்றன. மூன்று கொம்புகளையுடையனவும் நான்கு கண்களையுடையனவும் ஐந்து கால் களையுடையனவும் இரண்டு ஆண்குறிகளையுடையனவும் இரண்டு தலை களையுடையனவும் இரண்டு வால்களையுடையனவும் கோரப்பற்களை யுடையனவுமாகப் பசுக்கள் அமங்களமாக உண்டாகின்றன. கருடன் கள் திறக்கப்பட்ட வாயும் அமங்களமான ஒலிகளும் மூன்றுகால்க ளும் கொண்டைகளும் நான்குகோரப்பற்களும் கொம்புகளுமுடைய வைகளாக உண்டாகின்றன. அவ்வாறே, மற்றப்பிரமவாதிகளுடைய ஸ்திரீகளும் உனது பட்டணத்தில் பருந்துகளையும் மயில்களையும் பெறுபவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அரசனே! பெண்குதிரை பசுவின்கன்றை உண்டுபண்ணுகின்றது. நாய் நரியை உண்டுபண்ணு கின்றது. ஒட்டகக்குட்டிகள் நாய்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. கிளி கள் அமங்களமான சொற்களைச் சொல்லுகின்றன. சில ஸ்திரீகள் நாலைந்து பெண்களைப் பெறுகிறார்கள். பிறந்தவுடனே, அந்தக்கன்னி கைகள் கூத்தாடுகிறார்கள், பாடுகிறார்கள், சிரிக்கிறார்கள். நீசஜாதி னத்தையும் சேர்ந்த கூனர்களும் குருடர்களும் அதிகமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்கிறார்கள், கூத்தாடுகிறா ர்கள், பாடுகிறார்கள். ஸஸ்திரங்களுடன் கூடின இந்தப்பிரதிமைகளும் காலத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஒன்றையொன்று அடித்துக் கொள்ளு கின்றன. பாலர்கள் தடிகளைக் கையில்கொண்டு ஒருவரையொருவர் துரத்தி ஓடுகிறார்கள். சண்டைசெய்ய எண்ணங்கொண்டு கிருத

திரிமமான நகிரஙகளை ஏறபடுததி அவறறில ஒருவர் ஒருவருடைய
நகரததை இடிக்கினறாாகள. மரஙகளில தாமரைபபூககளும க
ருயதலகளும ஆமபலகளும உணடாகினறன நானகு பககஙகள
லிருநதும கொடியகாறறுகள வீசுகினறன புழுதியும தணியவிலலை
அடிககடி பூமி நடுஙகுகிறது ஸூாயனை ராகு வநது அணுகுகிறது
அவவாறே, கேதுவானது சிததிரை நக்ஷததிரததைத் தாணடியிரு
கிறது, அவவிடததிலிருநதுகொணடு விசேஷமாகக கௌரவா
ளுடைய நாசததைக காணபிக்கிறது மிகக கோரமான தூமகேது
க்ஷததரியநக்ஷததிரமான புஷயததை ஆகரமிததுககொணடு நிறகிறது
அநதப பெரியகரஹமானது இரணடு சேனைகளுககும கோரமான
அமஙகளததை உணடுபணணபபோகிறது அஙகாரகன மகநக்ஷ
திரததிலும பிருஹஸபதி சிரவணததிலும வககிரிததிருககிறாாகள
ஸூாயபுதரனன சனியினால பூாவபலகுனி நக்ஷததிரம ஆகரமிததுப
பீடிககபபடுகிறது சுகரன பூாடடாதியை ஆகரமிததுககொண
அதிகமாக விளஙகுவதுடன (பரிகம - எனகிற உபகிரஹததோடு
கூடி உததரடடாதியை ஆககிரமிககப பாாககிறான கறுதத நி
முளள கேதுவெனகிற இரணடாவது உபகிரஹமானது புகையுடன
கூடிய நெருபபுபோல நனறுகஜவலிததுககொணடு தேஜஸூ
ளதும இநதிரனை தேவதையாககொணடதுமான கேடடைநக்ஷ
திரததை ஆகரமிதது நிறகிறது கரூாகிரஹமான ராகுவான
கோரமாக ஜவலிததுககொணடு தருவநக்ஷததிரததை வகரமாக
சுறறிவருவதுடன சிததிராநக்ஷததிரததிறகும ஸவாதிககும மததி
லிருநதுகொணடு, ரோகிணியையும (ஒரேநக்ஷததிரததிலிருககினற
சநதிர ஸூாயாகள இருவரையும பீடிககினறது. அகனியினுடை
காநதிபோனற காநதியையுடையவனும (மகததிலிருககிறவனுமான
அஙகாரகன அடிககடி வகரியாகிய பிருஹஸபதியினாலே ஆகரமி
ககபபட்ட சிரவணநக்ஷததிரததை - நனறுகப பூாணதிருஷடியின
அடிததுககொணடு நிறகினறான பூமியானது எலலாபபயிாகளாலு
மூடபபடடுப பயிரவகைகளின மிகுதியையுடையதாயிருககிறது
(அநதபபூமியில) யவதானயஙகள ஐநது தலைகளுளளனவாயிருககி
றன செநநெறபயிாகள நூறு தலைகளுளளனவாக இருககினறன
எலலாவுலகததிறகும எவைகள பிரதானமோ, இவவுலகம(அனைததுப
எவைகளைச சாாநதிருககிறதோ அபபடிபபடடபசுககள கனறுக்ளா
சுரபபு உணடுபணணபபடடு ரகததததையே பெருககுகினறன வில
லிருநது ஜவாலைகள வெளிபபடுகினறன கததிகளும மிகவும ஜ

கின்றன ஆயுதங்கள் ஸமீபத்திலிருக்கிற யுத்தத்தை ஸ்பஷ்ட மாகக் காண்பிக்கின்றன சஸ்திரங்கள், ஜலம், கவசங்கள், த்வஜங் கள் இவைகளுடையகாந்திகள் அக்னியினுடைய காந்திகள் போலிருப் பதால் பெரிதானக்ஷயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது அரசனே! பாரத! கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடு நேர்க்கூடிய யுத்தத்தில் பூமி யான்து ரக்தச்சுழலுள்ளதும் த்வஜங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம் பியதுமாகும் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு மிக்க பயத்தைக்காண்பித்துக்கொண்டு நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற முகங்க ளுள்ளனவாகத் திக்குக்களில் மிக்கபயங்கரமாகச் சப்திக்கின்றன ஒரு சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ளபக்ஷிகள் இராக்காலத் தில் பரபரப்புடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன, ரத்தத்தையும் கக்குகின்றன சிவந்தநிறமுள்ள அருணனுக்கொப்பான இரண்டுகிரகங்கள் ஒளியுள்ள ஸப்தரிஷிநக்ஷத் திரங்களுடைய ஒளியைமறைத்துக்கொண்டு எரிகின்றவைபோலிருக் கின்றன (ஒவ்வொரு ராசியிலும்) வருஷக்கணக்காயிருக்கின்ற பிரு ஹஸ்பதி சனி ஆகிய இரண்டுகிரகங்களும் விசாகநக்ஷத்திரங்களின் ஸமீ பத்திலிருந்து மிகஜ்வலிக்கின்றன சந்திரஸூர்யா இருவரும் இரண்டு திதிக்ஷயத்தினால் பதின்மூன்றுவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிறதரிசத் தில் ராகுவினால் ஒரு தினத்தில் விழுங்கப்பட்டார்கள் பர்வகால மல்லாத ஸமயத்தில் ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரஸூர்யர்கள் பிரஜைகளுடைய க்ஷயத்தை விரும்புகிறார்கள் எல்லாத்திக்குக்களும் தானகுப்பக்கங்களிலும் புழுதிமழைகளால் பிரகாசமற்றிருக்கின்றன பயங்கரமான [1]உத்பாதமேகங்கள் இராக்காலத்தில் ரக்தத்தை வர்ஷிக் கின்றன வேந்தனே! ஸ்வாதியினுடைய அம்சத்திலிருக்கின்ற கரு க்ரஹமான ராகு கொடியசெய்கைகளோடு (பதினாறுவதான) கிருத் திகாநக்ஷத்திரத்தைப் பீடிக்கிறது தூமகேதுவை அனுஸரித்துக் காற்றுக்களும் அடிக்கடி வீசுகின்றன இந்தக்காற்றுக்கள் அழுகைக் குக்காரணமான பெரியயுத்தத்தைக்காட்டுகின்றன அரசனே! க்ஷத் திரியர்களுக்கு நாசத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் அஸ்வினி தொடங்கி ஒன்பதொன்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டவைகளும் மூன்றினவை களுமான எல்லா மூன்று நக்ஷத்திரங்களிலும் பிராணிகளுக்கு அடிக் கடி பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு புதன்-பிரவேசிக்கிறான் நான் இதற்குமுன் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அமாவாஸ்யையைப் பதினான்கு நாளிலும் பதினைந்துநாளிலும் பதினாறுநாளிலும் கண்டிருக்கிறேன்

[1] பிராணிகளுக்கு அசுபங்களைக் காட்டுகிற குறிகள்

பதினமூனறுநாளில ஸமபவிததிருககிற இபபடிபபட்ட "அமாவாஸ் யையை நான அறியேன. பதினமூனறுவதுநாளில ஸமபவிததிருக் கினற அமாவாஸயையில சந்திரஸூாயாகள இருவரும ஒருதினத் திலேயே (ராகுவினல) விழுஙகபபடடாாகள பாவமலலாதகாலததில் கிரஹததால பிடிககபபடட இநதசசநதிரஸூாயாகள இருவரும் பிரஜைகளை நாசபபடுததுவாாகள கிருஷணபக்ஷசதுாததசிதினத் தில கொடிய மாமஸவாஷமானது உணடாயிறறு அநதககிருஷண சதுாததசிதினததில ராக்ஷஸாகள ' ரததஙகளாலநிறைககபபட்ட வாயையுடையவாகளாகவும ,திருபதியறறவாகளாகவும இருககிறாா் கள நதிகள ரததஜலததோடு எதிாததுசசெலலுகினறன 'கிணறு கள நுரைகளைககககிககொணடு காளைகளபோலககாஜிககினறன' கொளளிகள இடியுடனகூடி இநதிரனுடைய வஜராயுததததுககுசசம மான ஒளியுடன கீழே விழுகினறன இநத ராததிரிசெனறுவிடிநத வுடன அநீதியினபயனை அடையபபோகிறீாகள [1] மஹரிஷிகள எலலாததிககுககளிலும இருளடாநதிருககினற (இராககாலததில தீப மிலலாமையால) பெரியபநதஙகளுடன வீட்டினினறு வெளிப்பட்டு வநது, (அவவிதமானஉதபாதஙகளைககணடு) அநதஸமயததில, ' பூமி யானது ஆயிரககணககான அரசாகளுடையரகததததைப பானம் பணணபபோகிறது' எனறு ஒருவரோடொருவா சொலலிககொண் டாாகள பிரபுவே! கைலாஸபாவதமும மநதரபாவதமும ஹிமவத் பாவதமுமாகிய இவைகளுடைய சிகரஙகள ஆயிரமாயிரமாகப் பேரொலியோடு கீழேவிழுகினறன பூகமபமுணடாகுஙகாலததில் அதிகமாகவிருததியடைகினறநானகுஸமுததிரஙகளுமதனிததனியே பூமியை நிலைகுலையசசெயதுகொணடு கரையைத தாணடுகினறனவை போல இருக்கினறன கொடியகாறறுககள பருககைககறகளையிறைத் துககொணடும மரஙகளை முறிததுககொணடும வீசுகினறன கிராமங் களிலும நகரஙகளிலுமுளள [2] சைதயவிருக்ஷஙகள பெருஙகாறறுகக ளாலும இடிகளாலும அடிககபபட்டும நாறபுறததிலும ஒடிக்கப் பட்டும விழுகினறன பிராமமணாகளால ஹோமஞசெயயபபட்ட அகனி, நீலமாகவும சிவபபாகவும மஞசளநிறமாகவுமிருககின் றது மேலும, அநத அகனியானது இடமாசசுழலுகினற ஜவாலை

[1] ' அடாநத இருளில எலலாத திககுககளிலும ஒன்றோடொனறு நெருஙகின பெரிய உறகைகள புறபபட்டால அபபொழுது பூமியானது ஆயிரககணககான அரசாகளின ரததததைப பானம பணணுமெனறு மகரிஷிகளால சொலலபபட்டிருககிறது' எனறும கொளளலாம

[2] நாறபுறமும குறடுகட்டி நடுவிலவைததது வளாககபபடுகிறமரம.

புள்ளதாகவும் தூக்கற்முள்ளதாகவும் பயங்கரமான சப்தத்தை வெளியிடுகின்றதாகவுமிருக்கின்றது அரசனே! ஸ்பர்சங்களும் கந்தங்களும் ரஸங்களும் விபரீதமாயிருக்கின்றன கொடிய மரங்கள் அடிக்கடி நடுக்கமுற்றுப் புகையை வெளியிடுகின்றன. அவ்வாறே, பேரி முதலிய வாத்தியங்களும் தணலைப்பொழிகின்றன. (புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும்) நிறைந்த மரங்களுடைய நுனிகளில் நான்கு பக்கங்களிலும் மேற்புறத்தில் காக்கைகள் இடமாக வட்டமிட்டுக்கொண்டு உக்கிரமாகக் கத்துகின்றன. பக்ஷிகள் '1 பகவா, பகவா' என்று மிகவும் அதிகமாக அடிக்கடி கூச்சலிடுகின்றன, அரசர்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு த்வஜங்களுடைய நுனிகளில் வந்து உட்காருகின்றன. மதங்கொண்ட யானைகள் தியானஞ் செய்துகொண்டும் (ஜலமலங்களைப்) பெருக்கிக்கொண்டும் நடுக்கமுற்றும் இருக்கின்றன. எல்லாக்குதிரைகளும் வாட்டமுற்றிருக்கின்றன யானைகளும் மிக்க வெயர்வையுடன் இருக்கின்றன பூஸம்பந்தம்பெற்றதும் ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம்பெற்றதும் அந்தரிக்ஷஸம்பந்தம் பெற்றதுமான இத்தகைய மூன்றுவகைத் தூர்நிமித்தங்களும் அரசர்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு எப்பொழுதும் உண்டாகின்றன பாரத! இவற்றை நீ கேட்டு இவ்வுலகமுழுதும் நாசத்தைஅடையாமலிருக்கும்படி ஸமயோசிதமான காரியத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சிசெய்" என்றுகூறினார்

திருதராஷ்டிரன், பிதாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, அவரைப்பார்த்து, "மனிதர்களுக்கு க்ஷயம் உண்டாகப் போகிறதென்று முந்தியே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் எண்ணுகிறேன் அரசர்கள் யுத்தத்தில் க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய தர்மத்தினால் கொல்லப்படுவார்களாகில் வீரலோகத்தையடைந்து, ஸ்வர்க்கத்தையே அடைவார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் பெருஞ்சண்டையில் பிராணனை இழந்து இம்மண்ணுலகில் கீர்த்தியையும் பரலோகத்தில் நெடுங்காலம் மிக்கஸ்வர்க்கத்தையும் பெறுவார்கள்" என்றுசொன்னான் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! கவிஸ்ரேஷ்டரான வ்யாஸமஹரிஷி, "இது அவ்விதந்தான் ஆகத்தக்கது" என்று சொல்லிவிட்டுப் புத்திரனை திருதராஷ்டிரனுக்காக அதிகமாகச் சிந்திக்கலானார். அவர், அவ்வாறு ஒருமுகூர்த்தகாலம் தியானஞ்செய்துவிட்டு மறுபடியும் திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்து, "ராஜேந்திர! ஸந்தேஹமில்லாமல் காலம் உலகத்தை நாசஞ்செய்கிறது, மறுபடியும் உலகங்

1 இவை பறவைகளுடைய ஒலிக்குறிப்பு, 'மரணம் நெருங்கியவர்களுக்கு யுத்தம்' என்பது பழையவுரை.

களை உண்டுபண்ணுகிறது இவவுலகில ஒனறும நிலையுளளதனறு ஞாதிகளுககும கௌரவாகளுககும ஸமபநதிகளுககும ாணபாகளுக குமி தாமததைதவிடடுவிலகாதவழியை நீ காணபிபபாயாக தடபட தில நீ திறமையுளளவன ஞாதிவததைதை மிகவும இழிவானதெனறு சொலலுகிறாகள எனககு விருபபமிலலாதகாரயததை நீ செயய தே அரசனே! இநதககாலமே உனனுடையபுதரூபமாகத தோனறி யிருககிறது வேதததில கொலை சிறநததெனறு புகழபபடவிலலை எவவிததநதிலும அது நனமையனறு எவன குலதாமததையுப தன சரீரததையும நாசமசெயவனோ அவனைத தாமம நாசமசெயயும சகதி இருககும ஸமயததிலகூட ஆபததகாலததிலபோலக காலதது லை நீ வழிதபபியிருககிறாய அரசனே! இநதவமசம அழிவதின பொருடடும அவவாறே அரசாகளுடையநாசததினபொருடடும அன ததமே ராஜயரூபமாக உனககு ஏறபடடது தாமததை அதிகமாக அழிபபவனாக இருககிறாய தாமததை உன புததிராகளுககுச சொலலு ஒருவராலும அவமதிகக முடியாதவனே! பாபததை அடை தறகுககாரணமான ராஜயததால உனககு யாதுபயன? புகழச்சி யையும தாமததையும கீாததியையும பாதுகாததுககொணடு ஸவாக கததை அடைவாய பாணடவாகள ராஜயததைஅடையடடும கௌரவாகள சாநதியை அடையடடும" எனறுகூறினா

பிராமமஞோததமரான வயாஸமஹாிஷி இவவாறு சொலலுகை யில், வாககியஙகளினஸாரததை அறிநதவனும அமபிகாபுததிரனு மான திருதராஷடிரன, (அவருடைய)வாககியததைபபுகழநது திருமப வும பினவருமாறு சொலலலானான "தேவரீா எவவிதமாக அறிகிறீ ரோ அவவிதமாகவே நானும அறிநதிருககிறேன பிறாகளும நமமவா களுமாகிய இருதிறததாாகளுடைய இருபபு அழிவுகளை நான உளள படி அறிநதிருககிறேன ஐயா! உலகமானது தனகாரியமவநதவுடன மதிமயககஙகொளளுகிறது எனனையும தேவரீா லோகததுககு உடபடடவனாகவே எணணும ஒபபறறமகிமையுடையவரான உம மைப பிராாததிககிறேன ஸாவஜஞரான தேவரீரே எஙகளுககுக கதி, நலவழியைககாடடுகிறவா அபபடிபபடட எனபுததிராகள் எனககு வசபபடுகிறாகளிலலை அவாகள அதாமததைசசெயயத தகாதெனபதே எனனுடைய எணணம தேவரீரே தாமம, பரி சுததமான யசஸ, கீாததி, தைரியம, ஸமிருதி, மேலும், கௌரவா களுககும பாணடவாகளுககும பூஜிககததகக பாடடனாா" எனறான வயாஸா; "விசிதரவீரியனுடைய புததிரனே! அரசனே! உனமனத தில இருபபதை உனனிஷடபபடிசொல உன சநதேகததைபபோககு

ன" என்று சொல்ல, திருதராஷ்டிரன், "பகவானே! போரில் றறிபெறுகிறவர்களுக்குள்ள அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும் மையாகக்கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று வினவினன் வியாஸ ால்லத்தொடங்கினர்

"அக்னியானது நிர்மலமான காந்தியுடையதும் உயர்ந் நுகின்ற கிரணங்களுள்ளதும் வலமாகச்சுற்றுகிற ஜ்வாலை ளதும் புகையில்லாததுமாயிருக்கும் ஆகுதிகளுடைய பரி த்தமான கந்தங்களும் அதிகமாகவீசும் இதை வரப்போகின்ற த்துக்கு அறிகுறியாகச் சொல்லுகிறார்கள் சங்கங்கள் கம் மான கோஷமுள்ளவைகளும் மிருதங்கங்கள் மிக்கநாதமுள்ள களுமாக ஒலித்தலும் ஸூர்யனும் சந்திரனும் மாசற்ற ணங்களுடன் விளங்குதலும் வரப்போகின்ற ஜயத்தினுடைய டையாளமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசனே! பிரயாணம் பட்டவர்களுக்கும் புறப்படுகிறவர்களுக்கும் காக்கைகளுடைய க்குகள் வெளிப்படுதல் விரும்பத்தக்கது புறப்படுகின்றவர் நுக்குப் பின்புறத்திலிருந்து கத்துகின்ற காக்கைகள் போகிறவர் ாத் துரிதப்படுத்துகின்றன புறப்படப்போகிறவர்களுக்கு முன்னு ருந்து கத்துகின்றகாக்கைகள் பிரயாணத்தைத் தடுக்கின்றன. களகரமான வாக்குக்களுள்ள பக்ஷிகளும் ராஜ ஹம்ஸங்களும் ரிகளும் அன்றில்களும் சதபத்திரங்களும் எந்த யுத்த (பரயாண)த் ல் வலமாக வருகின்றனவோ அந்தயுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமென்று ாம்மணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எவர்களுடைய சேனையானது லங்காரங்களாலும் கவசங்களாலும் கொடிமரங்களாலும் ஸுக்கர ன தவனிகளாலும் குதிரைகளினுடைய கனைப்புக்களாலும் பிரகா பதாகவும் பார்க்கமுடியாததாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்கள் கவர்களை வெல்வார்கள் பாரத! எந்தயுத்தவீரர்களுக்கு ஸந் ாஷமுள்ளவாக்குக்களும் அவ்வாறே பலமும் விருத்தியடைகின் ாவோ, பூமாலைகளும் வாடாமலிருக்கின்றனவோ அவர்களே யுத்த கிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள் (யுத்தரங்கத்தில்) பிற பகைகளைணங்கொண்டவர்களுக்குப் பிரயாணகாலத்தில் வாயஸ னது இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமிருந்து திகமாகக் கத்தினால்,) காரியஸித்தியைத் தெரிவிக்கிறது, எதிரிலா ல தடுக்கிறது சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் இவைகள் றுபடாமல் மங்களகரமாயிருப்பதும் எப்பொழுதும் யுத்தவீரர் நுக்குச் சந்தோஷமுண்டாவதும் இப்புவியில் ஜயசீலர்களுக்குரிய டையாளம் அரசனே! காற்றுக்கள் அனுஸரித்து வீசுதலும்,

அவ்வாறே மேகங்களும் பக்ஷிகளும் [1] இந்திரவில்லுகளும் ப
தொடர்ந்துசெல்லுதலுமாகிய இவை ஜயசீலர்களுக்குரிய அடை
ளங்கள். அரசனே! மரிக்கப்போகின்றவர்களுக்கு (இவைகளெல்ல
விபரீதங்களாக ஸம்பவிக்கின்றன. சேனை சிறிதாயினும் பெரிக
னும் யுத்தவீரர்களின் கூட்டத்திற்கு முக்யமாக ஸந்தோஷமிருப்ப
ஜயத்திற்குரிய லக்ஷணமாகும். இது நிச்சயமென்று சொல்லப்
கிறது. சேனை மிகப்பெரிதாகஇருந்தாலும் (அச்சேனையில்) ஒரு
தைரியமில்லாதவனாயிருப்பானாகில், (அச்சேனைமுழுவதையும்) தை
மில்லாததாகச்செய்கிறான். மிக்கசூரர்களான யுத்தவீரர்களும்
ஸாஹத்தைஇழந்த அந்த சேனையோடுகூடவே உத்ஸாஹத
இழந்தவர்களாகச் செய்யப்படுகிறார்கள். மிகவும் பங்கமடைந்தி
கிற பெரிய சேனையானது ஜலத்தினுடையபெரியவேகம்போல
பயந்த மான்கூட்டங்கள்போலவும் அச்சமயத்தில் திருப்பமுடிய
தாகிறது. நெருக்கமான யுத்தத்தில் பெரியசேனையை (மீண்
ஸமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒருகாலும் முடியாது. நன்றாகக
றறிந்தவர்களும், (மனமதளர்ந்த மற்றொருவனைக் கண்டு,) 'இவ
மனமதளர்ந்தான்' என்று எண்ணி மனத்தளர்ச்சி அடைகிறார்
பயந்தவர்களையும் தோல்வியடைந்தவர்களையும் பார்த்தால் மறுபடி
பயம் விருத்தியடைகிறது. வேந்தனே! முழுதும் தோ
யடைந்தசேனையானது விரைவாகத் திக்குக்களில் ஓடுகிறது. பெ
சேனையானது சூரர்களாலும் நிலைநிறுத்துவதற்கு இயலாததாகிற
மேதாவியான அரசன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் பெ
சதுரங்கசேனையை உபசரித்து உபாயத்தைமுன்னிட்டுக்கொ
(ஜயத்தில்) முயற்சிசெய்யவேண்டும். அரசனே! உபாயத்த
உண்டாகுமஜயத்தைச் சிறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். பேதத்தி
உண்டாகுமஜயத்தை மத்தியமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். யுத்த
னால் ஏற்படும் இந்தஜயமானது அதமம். பரஸ்பரம் கைகலந்து பே
புரிவது பெரியதோஷம். அதற்கு நாசமே முதன்மையானதென்
சொல்லப்படுகிறது. தமது பலத்தையும் சத்துரு பலத்தை
அறிந்தவர்களும் நல்லஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் புத்திர மித்
களத்திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலற்றவர்களும் (ஜயம் அல்லது
ணம் இவ்விரண்டில் ஒன்றில்) நல்லநிச்சயமுள்ளவர்களுமான கு
கள் ஐம்பதுபேர்கள் இருந்தாலும் பெரியசேனையை நாசஞ்செய்
கள். அல்லது, முன்வைத்தகாலைப் பின்வையாதவர்களான ஐந்து, ஆ
ஏழுவீரர்களிருந்தாலும் பகைவர்களை ஜயிப்பார்கள். பாரத! பலமு

1. இரட்டித்திருத்தலால் 'மேகா' என்னும்பதம் விடப்பட்டது.

குகளுள்ள வைநதேயா, சதுருவினபடை பெரிதாயினும அதனை
திபபது (தமமாலேயேஸாத்யம) எனபதைககணடு பலரைத்தமககு
வியாகவிரும்பவிலலை சேனை அதிகமாயிருபபதினலேயே ஜயம
பொழுதும உணடாகாது ஜயமெனபது அநிசசயமே தெய்வமே
த விஷயததில முககியமான காரணம யுததததில ஜயமபெறற
களே கிருதகிருததியாகளாகிறாகளனறோ ?'' எனறுகூறினா

நானகாவது அதயாயம.

ம்பூகண்டவிநிாமாணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் கிருதராஷ்டிரனுக்குப் பூமியினுடையதன்மையைச் சொல்லியது.)

வியாஸா, புததிசாலியான திருதராஷடிரனிடம இவவாறு
ாலலிவிடடுச சென்றா திருதராஷடிரனும அதைககேட்டுத
பானததையே அடைநதான பரதாகளிற சிறநதவரே! அவன, ஒரு
கூாததகாலம தியானஞ்செயது அடிககடி பெருமூசசுவிடடுக
ாணடு, பரிசுததசிததமுள்ளவனை ஸஞசயனைபபாாதது, '' ஸஞ
! இவவுலகில சூராகளும யுததததைப புகழுகிறவர்களுமான இநத
சாகள நாஙவிதமான ஆயுதஙகளால ஒருவரையொருவா அடிதத
கொளளுகிறாகள அரசாகள, பூமிநிமிததமாக அடிததுக
ாணடு உயிரையிழநது யமனுடையலோகததை விருததிபணணு
றாகள, அமரிககையை அடைகிறாகளிலலை பூமியிலுளள ஐசுவரி
ததைவிருமபி ஒருவரையொருவா போறுககிறாகளிலலை ஸஞசய!
மியானது அதிககுணமுடையதெனறு எணணுகிறேன அதை
னககுச சொல அதிகமான காறறு வெயில தானயஙகளினநிறைவு
வைகளுளள குருக்ஷேததிரததில அனேக ஆயிரஙகள பதது
க்ஷஙகள கோடிகள ஆயிரமகோடிகளாகக கணககிடப படடிருக
உலகததிலுளள வீராகள கூடியிருககினறார்கள. ஸஞசய! இவா
எஙகிருநது வநதிருககிறாகளோ அநத நாடு நகரஙகளுடைய பரி
ாணததை உளளபடி கேடகவிருமபுகிறேன நீ அளவறற தேஜ
ளளவரும பிரமமரிஷியுமான அநதவயாஸருடையமகிமையினல
டைதத விளககுபபோலப பிரகாசிககினற திவயபுததியினல (அஜ
ஞானமாகிற இருள நாசமடையுமபடி செயயபபடுதலால எலலா
றறையும) பிரகாசிககசசெயயும தனமையுளள ஞானககணணை
டையவனுயிருககிறாய'' எனறுகேடக், ஸஞசயன சொலலலானன்.

"மஹாபுத்திமானே! என்னுடைய அறிவுக்குத் தக்கபடி பூமி
னுடைய குணங்களை உமக்குச் சொல்லுவேன் பரதரிஷபரே
உமக்கு வந்தனம் சாஸ்திரத்தைக் கண்ணுக்கொண்டு பாரும் இ
த்தப்பூமண்டலத்தில் பிராணிகள் ஜங்கமங்களென்றும் ஸ்தாவரங்
களென்றும் இரண்டுவிதம் ஜங்கமங்களுக்கு முட்டை, புழுக்கத்தா
உண்டாகும் வேர்வை, கருப்பை என மூன்று விதமான உத்பத்
ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன எல்லா ஜங்கமங்களுள்ளும் ஜரா
ஜங்கள் சிறந்தவைகள். ஜராயுஜங்களுள்ளும் மனிதர்கள் சிறந்த
கள், பசுக்களும் சிறந்தவைகள் அரசரே! எவைகளிடத்தி
வேதோக்தமான யஜ்ஞங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படி
பட்ட பசுக்களுக்குப் பற்பலரூபமுள்ளவைகளான பதினான்குபேத
கள் உண்டு கிராமவாஸிகளுள் மனிதர்கள் ஸ்ரேஷ்டர்கள் அரண்
வாஸிகளுள் ஸிம்மங்கள் சிறந்தவைகள் எல்லாப்பிராணிகளுக்
ஒன்றை ஒன்று அடுத்தே ஜீவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற
[1] உத்பிஜ்ஜங்கள் ஸ்தாவரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன அவை
களுடைய வகுப்புக்கள் மரங்கள், [2]குல்மங்கள், [3]லதைகள், [4]வல்லிக
திருணஜாதிகளான மூங்கில்கள் என ஐந்தாம் அவைகளுடைய ப
தொன்பது பேதங்களும் பஞ்சமஹா பூதங்களுடன் சேர்ந்து இ
பத்துநான்குவிதங்களாகின்றன இந்த இருபத்துநான்கு பேத
ளும் இருபத்துநான்கு அக்ஷரங்களுள்ள உலகங்களுக்கு ஸம
மான காயத்ரியென்று சொல்லப்படுகின்றன பரதஸ்ரேஷ்டரே! ஏ
லாக்குணங்களும் நிரம்பியதும் பரிசுத்தமுமான இந்தக் காயத்ரி
உலகத்தில் எவன் உள்ளபடி அறிவனோ அவன் அழியமாட்டா
இவைகளுள் அரணியத்தில் வசிப்பவைகள் ஏழு; கிராமத்தில் வ
பவைகள் ஏழு, ஸிம்மங்கள், புலிகள், பன்றிகள், எருமைக்கடாக்க
யானைகள், கரடிகள், வானரங்கள் இவ்வேழும் அரணியத்தில் வஸி
வைகளாக எண்ணப்படுகின்றன அரசரே! பசு, வெள்ளாடு, செம்
யாடு, மனிதர்கள், குதிரைகள், கோவேறுகழுதைகள், கழுதை
இவை ஏழும் கிராமிய பசுக்களென்று ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்க
அரசரே! முற்கூறப்பட்ட இந்தப்பதினான்குவிதமான பசுக்க
கிராமத்திலும் அரணியத்திலும்வஸிப்பவைகள் எல்லாம்பூமியிலே

---

1 மேலேதோன்றும் செடிகொடிமரம் முதலியவைகள்
2 நாணல் தர்ப்பை முதலிய புதர்கள்
3 மரங்களில் ஏறிப்படரும் கொடிகள்
4 பூமியில் படர்ந்து ஒருவருஷம்வரை இருக்கக்கூடிய பறங்கி முதலியவை } சாந்திபர்வம் 1037-ம் ... கம் குறிப்பிறகாண்

ண்டாகின்றன எல்லாம் பூமியிலேயே அழிகின்றன பிராணிகள்
ஒன்றுக்கும் பூமியே ஆதாரம் பூமியே சாசுவதமாயுள்ளது
வனுக்குப் பூமியிருக்கிறதோ அவனுக்கு ஜங்கமஸ்தாவரஸ்வரூப
ான உலகமனைத்தும் வசப்படுகிறது. அந்தப் பூமியினிடத்தில்
ிக்க பேராவலுள்ள அரசர்கள் ஒருவரை மற்றொருவர் கொல்லு
றார்கள்'' என்றான்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பஞ்சபூதங்களுடைய குணங்களை
யும் ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுமுதலியவற்றையும்
சுருக்கமாகச் சொல்லியது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பரிமாணங்களை அறிந்தவனே!
திகள் பர்வதங்கள் தேசங்கள் மற்றும் பூமியை அடுத்திருப்பவைக
ின் பெயர்களையும் நான்குபக்கத்திலும் பூமியினுடைய அளவையும்
டுகளையும் முழுதும் எனக்குச் சொல்'' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன்
சால்லத்தொடங்கினான்

"மஹாராஜரே! கற்றறிந்தவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ
க்களும் இந்த ஐந்து மஹாபூதங்களென்றும் ஸமமாயிருப்பவைக
ளன்றும்சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறார்கள் ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு,
லம், பூமி இவையெல்லாம் மேன்மேல் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு
ணத்தால் மேற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள், பூமியே தலைமை
பற்றுள்ளது சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவைவைந்தும்,
தவத்தை அறிந்தரிஷிகளால் பூமியினுடைய குணங்களென்று
றப்பட்டிருக்கின்றன அரசரே! ஜலத்தில் நான்குகுணங்களிருக்
ன்றன அதில் கந்தம் இல்லை சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் மூன்றும்
தஜஸினுடையகுணங்கள் சப்தம் ஸ்பர்சம் இரண்டும் வாயுவிலிருக்
ன்றன ஆகாயத்தில் சப்தமொன்றே வேந்தரே! சேதனர்கள் நிலை
பற்றிருக்கின்ற இந்த ஐந்து குணங்களும் பஞ்சமஹாபூதஸ்வரூப
ன எல்லா உலகங்களிலுமிருக்கின்றன போகத்தாவானசேதன
க்கும் போக்யவஸ்துக்களுக்கும் எப்பொழுது [1] ஸாம்யம் ஏற்படுகி
தோ அப்பொழுது அவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று நாடுகிறதில்லை
ப்பொழுது அவைகள் வைஷம்யத்தை அடைகின்றனவோ அப

1 'பரம்பாவம்' என்பது பழையஉரை

பொழுது போகதாககளும போகய பதாாததஙகளும ஸவஸவரூப
களால ஸவரூபஸததைதயைப பெறறு ஒனறையொனறு அடைகி
றன வேறுவிதமாக இலலை பஞசமஹாபூதஙகள நசிககுமபொழு
வரிசையாகத தததமகாரணஙகளில லயமடைநது நசிககினறன
ஸருஷடிகாலததில அவைகளுணடாகுமபொழுதும தததம காரண
வஸதுககளிடமிருநது வரிசையாகவே உணடாகினறன எலலாவ
துககளும அளவிடமுடியாதவைகள் ஆதலால, அவைகளுடைய ஸ
ரூபம ஈஸவரனுடையதே ஸிததாகளும பிரமமாணடததைப பிளந
கொணடு ஸிததிபலததினால எஙகெஙகுசசெல்லுகிறாாகளோ அந
அநத இடததிலுமகூடப பஞசபூதஸவரூபமான பொருளக
காணபபடுகினறன. அஙஙனம அளவிடுவதறகு அஸாததியமா
பிரபஞசததிலுளள அவைகளுடையபரமர்ணங்களை 'மனிதாக
ஊகததினால சொலலுகிறாாகள எநதபபதாாததஙகள, ' இவை இ
படிபபடடவை, இவவளவு பரிமாணமுளளவை' எனறு நினைகக
படமுடியாதவையோ அவைகளை ஒருமனிதன ஊகததினால் ஸாதி
பதறகு முயறசிசெயயககூடாது பிரகிருதிகளைககாடடிலும எ
அபபுறபபடடிருககிறதோ அது சிநதிககமுடியாததான பரமமத
னுடைய லக்ஷணம குருநநதனரே! ஸுதாசனமெனகிற நாவலமா
இருபபதனால ஸுதாசனம எனறு பெயாபெறற தவீபததை அ
வோடும அமைபபோடும நான சொலலபபோகிறேன மஹாராஜே
அநததவீபமானது அளவினால இவவளவெனறு காணககூடாதத
வும சககரமபோல வடடவடிவமுளளதாகவும இருககிறது, ந
ஸமூகஙகளாலும மேகஙகளுககொபபான மலைகளாலும பறபலவடி
முளள நகரஙகளாலும அவவாறே மனததைக கவாவனவாகிய தேச
களாலும வயாபிககபபடடதும புஷபஙகளாலும பழஙகளாலு
நிறைநதமரஙகளுளளதும தனதானயஙகள நிறைநததும நாறபுற
திலும உபபுககடலால சூழபபடடதுமாயிருககிறது ஒருமனித
தனமுகததை எவவாறு கணணாடியில பாாபபனோ அவவாறே
ஸுதாசன தவீபமானது சநதிர்மணடலததில காணபபடுகிற
அநத ஸுதாசனதவீபததைக காடடிலும பலக்ஷதவீபமான
இரணடுமடஙகு பெரிது சாலமலிதவீபமானது அதை வி
இரணடுமடஙகு பெரியது பிபபலதவீபமானது அதைககாடடிலு
இரணடுமடஙகு பெரிது. எலலாவிதமான ஓஷதிகளாலும நிறை
தும பாவதஙகளால நாறபுறஙகளிலும சூழபபடடதுமான
தவீபமும அதைவிட இரணடுமடஙகு பெரிது அதைததவிர, ம

வகளெல்லாம ஜலமயஙகளாக அறியததககன மறறபபூமிபாகம
ருககமாகசசொலலபபடடது அதைககாடடிலும வேருன இநத
வீபததை இபபொழுது சுருககமாகசசொலலபபோகிறேன இதனை
ா கேளும'' என்று கூறினுன

ஆருவது அதயாயம

ம்பூகண்ட விநிர்மாண பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஞ்சயன் ஒன்பது கண்டங்களேயும் அவற்றிற்கு எல்லையான மலைகளேயும் மேருவையும் வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, ''ஸஞசய! சிறநதபுததியையுடையவனே!
ாஸதிரததிலசொலலியபடி தவீபததினுடையநிலைமையானது உன
ல சுருககமாகச சொலலபபடடது நீ ததவஙகளை அறிநதவனு
ருககிருய, எலலாவறறினுடைய விஸதாரததையும நீ கூறவேண
ம முயலபோனற வடிவமுளள இநத ஜமபூதவீபததில பூமியி
டைய பரபபு எவவளவு காணபபடுகிறதோ அதினுடையஅளவை
னருகசசொல பிறகு, பிபபலதவீபததைச சொல'' என்றுவின
னுன இவவாறு அரசனகேடக, அநதஸஞசயன பினவரும
ாககியததை உரைககலானுன:-

''மஹாராஜரே! ஹிமாசலம, ஹேமகூடம, பாவதஙகளுள உத
மமான நிஷதம, வைடூரியமயமானநீலம, சநதிரனுககொபபான
வேதம, எலலாத [1] தாதுககளாலும விசிததிரமான ஶருஙகவான
கிய ஆறுவாஷபாவதஙகளும இருபககததிலும கிழககு மேறகு
முததிரஙகளை ஆகரமிததுககொணடு கிழததிசையில நீணடிருககின
ன அரசரே! இநதபபாவதஙகள ஸிததாகளாலும சாரணாகளா
ும வாஸஸதானமாக அடையபபடடிருககினறன இநதபபாவதங
ளின நடுவிலுளள (பூமியினுடைய) பரபபு அநேகஆயிரம யோஜனை
ா பாரதரே! அநதஇடததில புணணியமான தேசஙகளும அவவித
ான [2] வாஷஙகளுமிருககினறன அவவிடஙகளில எலலாபபககங
ளிலும பறபலஜாதிகளைசசாாநத பிராணிகள வஸிககினறன, இது
ான பாரதவாஷம இதறகு அபபுறபபடடது ஹைமவதம அநத
ாஷமானது ஹிமவதபாவததிறகு அபபுறததிலிருபபதுபறறி
ஹைமவதமெனறு சொலலபபடுவதுடன கிமபுருஷாவாஸமெனறும

1 உலோகஙகள.

2 பிராணிகளுககுத தனதானயாதிகளையும தேகசௌககிய முத
ான எலலா அபீஷடஙகளையும வாஷிபபதனுல இபபெயாவநதது

சொலலபபடுகிறது. ஹேமகூடபாவதததுககு அபபுறததிலிரு கினறவாஷததை ஹரிவாஷமெனறு சொல்லுகிறாகள மஹாபா கியமுளளவரே[1] நீலபாவததகதுககுததெனபுறமாகவும நிஷதபாவத துககுவடபுறமாகவும கிழததிசையில நீணடதான மாலயவான எ கிறபாவதம இருககிறது அநதமாலயவதபாவததுககு அபபுற தில கநதமாதனபாவதம இருககிறது அவவிரணடுமலைகளின இடை யில இவவளவினதெனறுகாணமுடியாததும ஸூாயனுககொபபா தும புகையறறநெருபபுபோனறதுமான மேருவெனனும ஸவாண மலை இருககிறது அது பூமியினகீழே பதினாறாயிரமயோஜனை ஆழந தெனறும மேலே எணபததுநாலாயிரமயோஜனை உயாநததெனறு சிகரததில முபபததீராயிரமயோஜனை அகனறதெனறும எணண பட்டிருககிறது அரசரே[1] அதன்தாழவரை எணபததுநாலாயிர யோஜனை பரபபுளளது அநதமேருவானது மேலும கீழும குறு குமாகப பூமியைக கவாநதுகொணடிருககிறது பிரபுவே[1] அதனு டைய பககஙகளில புணணியமசெயதவாகளால ஏறபடுததபபட்டிரு கிற ஆஸரமஙகளுளள பதராஸவம கேதுமாலம [1]பாரதவாஷம உ தரகுருதேசமஎன இநதநானகுதவீபஙகளும நிலைபெறறிருககினற கருடனுடையகுமாரனான ஸுமுகனஎனகிற பகூஷியானது, காககை ளும பொனனிறமாயிருததலைககணடு, 'இநதமேருவானது உததம மும மததயமமும அதமமுமான எலலாபபகூஷிகளுககும வேறறுமை இனமையை உணடுபணணுகிறது ஆதலால, யான இமமலையை விட்டுவிடுகிறேன' எனறு ஆலோசிததது ஜயோதிமணடலஙகளு உததமமான ஆதிதயன எபபொழுதும அமமலையைச சுறறிவரு றான, நகூஷததிரஙகளுடனகூடினசநதிரனும சுறறிவருகிறான; வா வும பிரதகூஷிணமாகவருகிறது மஹாராஜரே[1] அநதமலையானது தி மான புஷபஙகளும பலஙகளும நிரமபியதும ஸவாணததால அ கரிககபபட்ட எலலாகருஹஙகளாலும சூழபபட்டதுமாயிருககிறது வேநதரே[1] அநதமலையில தேவகணஙகளும கநதாவாகளும அ ராகளும ராகூஷஸாகளும அபஸரஸதிரீகளுடைய கூட்டஙகளோ கூடியவாகளாக எபபொழுதும விளையாடுகிறாகள அதில பிரமமா ருதராரும தேவராஜனான இநதிரனும ஒருஙகுகூடி அனேகதகூஷி களுளள பலவிதயஜஞஙகளால தேவாகளைப பூஜிககிறாகள தும நாரதா, விஸவாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ (இவாகளெல்லோரு

1 'ஜமபூதவீபம' எனபதுமூலம, 'பதராஸவமுதலான வா களுடன சோததுசசொல்லியிருததலால, பாரதவாஷமெனறு கொள் வேணடுமே' எனபது பழையவுரை

அந்தமேருவை) அடைந்து, பற்பலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களால் தேவஶ்ரேஷ்டர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் மஹாத்மாக்க ளான ஸப்தரிஷிகளும் கஶ்யபப்பிரம்மாவும் ஒவ்வொரு பர்வகாலத்தி லும் தவறாமல் அந்த மேருவைக்குறித்துச் செல்லுகிறார்கள் உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும் அரசரே! அதனுடைய சிகரத்தில் கவி ஶ்ரேஷ்டரான சுக்ராசார்யர் அஸுரர்களோடுகூடி விளங்குகிறார் இந்த ரத்தினங்கள் அவருடையவை இந்த ரத்தினபர்வதங்களும் அவ ருடையவை. அவரிடமிருந்து பகவானான குபேரன் நாலில் ஒரு பாகத்தை அடைகிறான் அந்தத்தனத்தின் பதினாறில் ஒருபாகத்தின் ஏரமசத்தை மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறான் அந்தப்பர்வதத்திற்கு பக்கத்தில் திவ்யமானதும் எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகக்கூடிய புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் செங்குத்துப் பாறைகளின்மீது உண் டானதும் மனத்திற்கினியதுமான கோங்குமரக்காடு இருக்கிறது அதில் திவ்யமான பூதங்களாலசூழப்பட்டவரும் பார்வதியைஸஹாய மாகக்கொண்டவரும் பிராணிகளைப்படைப்பவரும் கால்வரையில் தொங்குகிற கொன்றைமாலையைத் தரித்தவரும் உதித்திருக்கும் மூன்றுஸூர்யர்களைபோன்ற மூன்றுகண்களால் ப்ரகாசத்தை உண்டு பண்ணுகிறவரும் ஐசுவரியமுள்ளவருமான ஸாக்ஷாத் பசுபதியானவர் விளையாடுகிறார் அவரை உக்கிரமான தவமுள்ளவர்களும் நல்லவிரத முள்ளவர்களும் ஸத்யவாதிகளுமான ஸித்தர்கள் பார்க்கிறார்கள் அந்த மஹேஶ்வரர் கெட்டநடையுள்ளவர்களால் பார்க்கமுடியாதவரன்றோ? ராஜரே! அந்தமலையினுடைய உச்சியினின்று க்ஷீரதாரைபோன்றதும் விஶ்வரூபியும் அபரிமிதமானதும் பயங்கரமான இடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுள்ளதும் புண்யமானதும் சிறந்த புண்யபுருஷர்களால் அடையப்பட்டுள்ளதும் மங்களகரமானதும் பகீரதனுடையபுத்திரியு மான கங்கையானது மலைச்சரிவினுலுண்டானவேகத்தோடு மங்கள கரமான சந்திரனுடைய மடுவில்வீழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது ஸமுத் திரம்போன்றதும் புண்யமுமான அந்தமடுவானது (மேருவினின்று வேகமாயவிழுகின்ற) அந்தக்கங்கையினாலதான் உண்டுபண்ணப்பட் டது பர்வதங்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தக்கங்கையை அப

1 'விஶ்வரூபா' என்பது மூலம், 'விஷ்ணுரூபி' என்பது பழைய உரை கங்கை ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் என்னும்விஷயத்தில் ஒரு ஸ்மிருதிஶ்லோகம் பழையஉரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது அதன்பொருளாவது, 'வ்யாபகரும் சித்ஸ்வரூபியும் நிரஞ்சனருமான ஸ்ரீ விஷ்ணுவே த்ரவரூபமாகிக் கங்காஜலமாக இருக்கிறார், இதில் ஸம்சய மில்லை' என்பது

பொழுது மஹேஹமவரா லக்ஷ்ம வருஷஙகள தலையினுலேயே தாஙகினு
அரசரே! மேருவிறகுமேறபாகததில கேதுமாலவாஷமிருககிறது
அரசரே! அநதமேருவிலேயே இருககிற ஜமபூதவீபததில பெரிதா
ஒருதேசமிருககிறது பாரதரே! அஙகுவஸிககினறவாகளுககுப ப
னுயிரமவருஷம ஆயுள அஙகுவஸிககினற புருஷாகள பொனனி
முடையவாகள ஸதிரீகளெலலாம அபஸரஸதிரீகளுககு ஒபபானவ
கள அவாகள நோயும துனபமுமறறவாகளும எபபொழுதும ஸ
தோஷமுளள மனததையுடையவாகளுமா யிருககினறாகள அ
விடததில மனிதாகள நனறுகபபுடமிடடிருககினற பொனபோன
காநதியையுடையவாகளாகப பிறககிறாகள குஹயகாகளுககு
தலைவனுனகுபேரன கநதமாதன மலைசசிகரஙகளில ராக்ஷஸாகளோ
கூடி அபஸரஸுகளுடைய கூடடஙகளால சூழபபடடவனுகி ஸ
தோஷமடைகிறுன கநதமாதன பாவததினுடைய பககததி
அதைததொடாநதுளள நீாககுமிழிபோனறவைகளான வேறுசிறி
குனறுகளிருககினறன அஙகு வசிபபவாகள பதினோயிரமவாஷ
எலலையுளள ஆயுளையுடையவாகள வேநதரே! அஙகு மனிதாக
கறுததநிறமும காநதியுமுளளவாகளும அதிகபலமுளளவாகளும
யிருககினறாகள பெணகள எலலோரும தாமரைமலா நிறமபோன
நிறமுடையவாகளும மிககஇனிய தோறறததை உடையவாகளும
யிருககினறாகள நீலபாவததிறகு வடபுறததில சுவேதம எனகி
வாஷமிருககினறது சுவேதவாஷததைககாடடிலும அபபுறததி
ஹைரணயகவாஷமிருககினறது அரசரே! அதறகு வடஎல
யான சிருஙகவதபாவததிறகு வடபுறததில பறபல தேசஙகளா
சூழபபடடிருககிற ஐராவதமெனகிற வாஷமிருககிறது மஹ
ராஜரே! தெறகிலுமவடககிலுமுளள பாரதவாஷம ஐராவதவா
மெனகிற இரணடுவாஷஙகளும நனறுகவளைதது ஒனறு சோகக
படடிருககிறவிலலின இரணடு நுனிகளபோலச சோநதிருககினறன
மததியிலுளளது இளாவிருதவாஷம இவவணணமாக, மததிய
ஐநதுவாஷஙகள இருககினறன இநத வாஷஙகளுள (முனமு
னுளளதைவிட) மேலமேல கூறபபடட வாஷமானது குணஙகளா
மேறபடடது அவைகளில வஸிபபவாகளுககுத தாமாததகா
ஸவரூபமான மூனறுபுருஷாாததஙகளால நீணடவாழவும ஆரோ
கியமும உணடாகினறன பரதகுலததில பிறநதவரே! அநத
ஷஙகளில பிராணிகள வெவவேறு ஸவபாவமுளளவைகளாயிரு
கினறன மஹாராஜரே! இவவாறு இநதபபூமியானது பாவத
களால நிறைககபபடடிருககிறது மிகப பெரிதான ஹேமகூட

ான கைலாஸம் என்னும் பரஸித்தமான மலை அரசரே! குபேரன்
ந்ஹயகர்களோடுகூட ஸந்தோஷமாயிருக்கிற அந்தமலையில் குளிர்ந்த
ும மனத்துக்கினியதுமான கல்தரையில் தேவரிஷிகளுடைய கூட
ஙகளால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேஜஸ்வியுமான மஹாதேவர் பார்
தியோடு நித்யவாஸஞ்செய்கிறார் அந்தக்கைலாஸத்திற்கு வடபுறத்
லிருக்கின்ற மைநாகபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் மிகப்பெரியதும்
றபுதமானதும் மணிமயமாயிருக்கிறதுமான ஹிரண்யசருங்க
மென்கிற மலை இருக்கிறது அதனுடையபக்கத்தில் பெரிதும் தேவ
மபந்தம்பெற்றதும் வெண்ணிறமுள்ளதும் தங்கமயமானமணல்க
ுள்ளதும் மனத்துக்கினியதுமான பிந்துஸரஸ் என்கிற (தடாகம்)
ருக்கிறது பகீரதமஹாராஜன் பாகீரதியான கங்காதேவியைக்கண்டு
னேகவர்ஷகாலம் வாஸஞ்செய்த அந்தஇடத்திலிருக்கும் யூபஸ்தம்
ஙகள் ரத்னமயமாயிருக்கின்றன யாகமேடைகளும் பொன்மயமா
ருக்கின்றன அவ்விடத்தில் மிக்ககீர்த்தியுடையவனான இந்திரன்
ாகஞ்செய்து ஸித்தியைப்பெற்றான். எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு
ரம்மதேவர் நிலைபெற்ற எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தாரோ, எந்த
டத்தில் ஸநாதன் ஞானருபக்கங்களிலும் பிராணிகளால் உபாஸிக்
பபடுகிறானோ, எந்த இடத்தில் நரநாராயணர்களும் பிரம்மதேவ
ும் மனுவும் ஐந்தாமவரான ஸதாணுவும் பிராணிகளால் உபாஸிக்
பபடுகிறார்களோ அந்தப்பிந்துஸரஸில், பிரம்மலோகத்தினின்று
வளிப்பட்டு மூன்று மார்க்கங்களால் செல்லுகிற தேவகங்காநதியா
து முதலில்தங்கிப் பிறகு [1]வஸ்வோகஸாரை, நளினி, பரிசுத்தமான
ரஸ்வதி, ஜம்பூநதி, ஸீதை, கங்கை, ஸிந்து என ஏழுவிதமாகப்
ிரிந்து செல்லுகின்றது பிரபுவினுடைய அத்புதமான இந்த (கங்கா)
ருஷ்டியானது மனத்தினால் எண்ணவும் முடியாதது இந்த இடத்
ில் (ஸுகருதசாலிகள்) ஆயிரக்கணக்கான யுகமுடிவுகளில் யாகத்தை
னுஷ்டிக்கின்றார்கள் ஸரஸ்வதீநதியானது சில இடத்தில் கண
ுக்குப்புலப்பட்டும் சில இடத்தில் புலப்படாமலும் இருக்கின்றது
வயமான இந்த ஏழு கங்காநதிகளும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி
பற்றிருக்கின்றன இமயமலையில் ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கின்றார்கள்
ஹமகூடத்தில் குஹயகர்கள் வஸிக்கின்றார்கள் நிஷதபர்வதத்தில்
ஸர்ப்பங்களும் [2]நாகங்களும் வாசம் செய்கின்றன கோகர்ணம் என்

[1] ஸ்ரீராமாயணத்தில், 'ஹ்லாதினி, பாவனி, நளினி, ஸுசக்ஷுஸ், ஸீதை,
ிந்து, பாகீரதி என்னும்பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன (ஸ்ரீராமாயணம்
ாலகாண்டம், 43-வது ஸர்க்கம், 11-வது ஸ்லோகம் முதலியனபார்க்க)
[2] ஒருதலையுள்ளவை. [3] பலதலையுள்ளவை

னும் தபோவனமும் இருக்கிறது. சுவேதபர்வதமானது தேவா ஸுரர்கள் அனைவருக்கும் (வாஸஸ்தானமென்று) சொல்லப்படுகிறது. நிஷதபர்வதத்தில் கந்தர்வர்களும் அவ்வாறே நீலபர்வதத்தில் பிரம ரிஷிகளும் எப்பொழுதும் வாஸஞ்செய்கிறார்கள். மஹாராஜரே! சிருங்கவானென்கிற பர்வதமானது தேவர்களுக்கு வ்யவஹாரஸ்தான மென்று சொல்லப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இவ்வாறு தனித்தனி யாக இந்த ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றன. (அவைகளில்) ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமான பொருள்கள் இருக்கின்றன. அந்தவர்ஷங்களில் தேவமனுஷ்ய ஸம்பந்தமான செல்வப்பெருக்கானது பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. அது எண்ணுவதற்கு முடியாதது. நன்மையை அடைய விருப்பமுள்ளவனால் அவசியம் நம்பத்தக்கது. வேந்தரே! முயலவடிவங்கொண்டதும் திவ்யமும் நீர் என்னைக் கேட்டதுமான 1 இந்தப்பூமிக்கு முறகூறப்பட்டவைகளான தெற்கிலும் வடக்கிலு முள்ள பாரதவர்ஷம் ஐராவதவர்ஷம் இரண்டும் இரண்டுவிலாப் பக்கங்கள். 2சாகத்வீபமும் காஸ்யபத்வீபமும் காதுகள். அரசரே! தாம் பாணிநதிக்கு உதபத்திஸ்தானமும் ஸம்பத்துள்ளதுமான மலயபர்வதமானது இந்தத்வீபத்திற்கு முயலவடிவம்போன்ற இரண்டாவது த்வீபமாகக் காணப்படுகிறது" என்று கூறினன்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உத்தரகுருதேசத்தையும் பத்ராசுவகண்டத்தையும் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "மஹாபுத்திபுள்ளவனே! ஸஞ்சய! இதற்கு மேல் மேருவினுடைய வடபாகத்தையும் கீழ்ப்பாகத்தையும் மால்ய வான் என்கிற பர்வதத்தையும் முழுமையும் சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்.

"அரசரே! நீலபர்வதத்திற்குத் தென்புறத்திலும் அவ்வாறே மேருவினுடைய வடபாகத்திலும் புண்யமுள்ளவையும் ஸித்தர்களால் அடையப்பட்டவையுமான உத்தரகுருதேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு மரங்கள் தேன்போன்ற ருசியுள்ள பழங்களையுடையவைகளும் எப்பொ ழுதும் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையவை

---

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது. 2 'நாகத்வீபம்' என்பது வேறுபாடம்.

மாயிருக்கின்றன புஷ்பங்கள் நல்ல வாஸனைபொருந்தியவைகளும ங்கள் மிருந்தரஸமுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றன அங்கு சில ருக்ஷங்கள் ஸர்வவிதமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய ங்களையுடையவைகள் அரசரே! அவ்விடத்தில மற்றவிருக்ஷங்கள், க்ஷீரிகள்' என்று பிரஸித்தி பெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன. ந்த மரங்கள் எப்பொழுதும் ஆறுசுவைகளுள்ளதும் அமிருதத் றகு ஒப்பானதுமானபாலைக் கறக்கின்றன 'பழங்களினஸ்தானத்தில ஸதிரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்றன அரச ர! பூமிமுழுதும் ரத்னமயமாகவும் பொன்மயமான சிறிய மண ளளதாகவும் எல்லா ருதுக்களிலும் ஸுகமான ஸபர்சமுள்ளதாகவும் சறில்லாததாகவுமிருக்கின்றது அவ்விடத்திலுள்ள தாமரை ஓடை ா மங்களகரமாகவும் ஸுகதரமானஸபர்சமுள்ளவையாகவும் மனத றகினியவையாகவுமிருக்கின்றன தேவலோகத்தினின்று நழுவு னற எல்லாமனிதர்களும் அந்தஇடத்தில பிறக்கிறார்கள் எல்லர் ம [2]விஷ்ணுபக்தர்களோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் விரும்பத் கக தோற்றமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள், தம்பதிகளாகப்பிறக்கி ரகள ஸதிரீகளோ அப்ஸரஸுகளுக்கு ஒப்பானவர்கள் அவர ா அந்தக்ஷீரிவிருக்ஷங்களுடைய அமருதம்போன்றபாலைப் பானம ணணுகிறார்கள உரியகாலத்தில [3]மிதுனம் பிறக்கிறது அதுவும் மமாகவே நன்றாக விருத்தியடைகிறது, ஸமமானரூபமும் குணமு ளளதும அவ்வாறே ஸமமானவேஷமுள்ளதுமாயிருக்கிறது பிர வே! அது இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்ததாகவும் சக்ரவாகங ளுடைய இரட்டைக்கு ஒப்பாகவும் இருக்கிறது அந்தஜனங்கள் எப பாழுதும் வியாதியற்றவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடைய ரகளுமாயிருக்கின்றார்கள மஹாராஜரே! அவர்கள் பதினோராயி மவருஷம ஜீவிக்கிறார்கள [4]ஒருவரையொருவர் விடுகிறதில்லை நிச்ச ம மரித்த அவர்களைக் கூர்மையானமூக்குள்ளவைகளும் மிக்க பல ளளவைகளுமான பாருண்டங்களெனகிற பக்ஷிகள் இழுத்துக் கொண்டுபோய்க் குகைகளிலபோடுகின்றன அரசரே! உத்தரகுரு துசங்களைக்குறித்து உமக்குச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன இதற்கு மல மேருவினுடைய கிழக்குத்திசையிலுள்ள பாகத்தை உள்ளபடி

1 பாலுள்ளவைகள 2 'சுக்லாபிஜநஸம்பந்நா' என்பது மூலம

3 தம்பதி

4 'தம்பதிகள ஒரேஸமயத்தில் மரிக்கின்றனர் எனபதைக்குறிக்கிறது' னபது பழையஉரை

நான் கூறுவேன் வேந்தரே! (மேருவினுடைய கீழ்த்திசையிலுள்
அந்தப் பத்திராசுவவர்ஷத்திற்கு முக்கியமானது பத்திரஸாலவன
அந்தக்காட்டில் காலாமரமென்கிற மஹாவிருக்ஷமிருக்கிறது மஹ
ராஜரே! காலாமரவிருக்ஷமோ எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் கனிக
முள்ளதும் மங்களகரமானதும் ஒருயோஜனை உயரமுள்ளதும் ஸ
தாகளாலும் சாரணாகளாலும் அடையப்பட்டதுமாயிருக்கிறது
தப்பத்ராசுவவருஷத்தில் அந்தப்புருஷாகள் வெண்மைநிறமுள்ள
களும் காந்தியுள்ளவாகளும் மகாபலசாலிகளுமாயிருக்கிறார்கள். பெ
கள் ஆம்பலநிறமுடையவாகளும் அழகுள்ளவாகளும் பிரியமா
தோற்றமுள்ளவாகளும் சந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடைய
களும் சந்திரனுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடையவாகளும் பூா
சந்திரன்போன்ற முகமுடையவாகளும் சந்திரன்போலக் குளிர
சரீரமுள்ளவாகளும் நடனத்திலும் பாட்டிலும் ஸமாத்தாகளு
யிருக்கிறார்கள் அவ்விடத்தில் வஸிக்கின்றவாகளுக்கு வாழ்நாள் ப
னுயிரம்வருஷம் காலாமரவிருக்ஷத்தினுடையரஸத்தைக் குடிப்ப
களான அவாகள் எப்பொழுதும் நிலைத்தயௌவனமுள்ளவாக
யிருக்கிறார்கள் நீலபாவதத்திற்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபாவ
திற்கு வடபுறமாகவும் பெரிதும் என்றும்அழிவற்றதும் எல்லாவி
பங்களையும்கொடுக்கின்ற பழங்களையுடையதும் புண்யமும் ஸித்த
ளாலும் சாரணாகளாலும் அடையப்பட்டதுமான ஸுதாசனமெ
கிற ஒருநாவல்மரம் இருக்கிறது அதனுடையபெயரினுலே ஸநாத
மான இந்தத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபமென்று சொல்லப்படுகிற
பரதர்ேறே! [1]மரங்களுளசிறப்புற்றதான அந்த நாவல்மரமான
ஆயிரத்துநூறுயோஜனை உயாந்து வளாந்து ஆகாயத்தை அளா
கொண்டிருக்கிறது அந்தமரத்தினுடைய சுற்றளவோ இரண்ட
ரத்தைந்நூறு [2]அரத்நிகள் (பக்வகாலத்தில் தாமாகவே உடைந்
ரஸத்தைப்பெருக்குகின்ற அந்தப்பழங்களுடைய ([3]சுற்றளவு நூ
றிருபத்தைந்து அரத்நிகள்) பூமியில்விழுகின்ற அந்தப்பழங்க
பெரியஒலியை உண்டுபண்ணுகின்றன, அரசரே! அந்தஇடத்தி
வெள்ளிக்கொப்பானரஸத்தையும் பெருக்குகின்றன ஜனுதிபே
அந்த நாவற்பழத்தின்சாறுனது நதியாகி மேருவை வலமாகச்சுற்

1 இங்கு விளி ஒன்று விடப்பட்டது விளிகள் மிகுதியாக வருமிட
களில் முன்னும் பின்னும் இங்ஙனம் விடப்படுதலைக்கண்டு கொள்க
2 அரத்னி=சிறுவிரலை நீக்கி முஷ்டியுடன்கூடின கையளவு
3 இது பழையஉரையின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு எழுதியது

ாண்டு உததாகுருதேசஙகளை அடைகினறது ராஜரே! அநத
-ததில வஸிககிறவாகளுககு மனததில அமைதிஉணடாகிறது,
கஙகிடையாது அநதபபழததினசாறறைக் குடிததவுடனே, ஜரை
னது அவாகளை வருததுகிறதிலலை அநதஇடததில தேவாகளுககு
ணியாகினறதும படடுபபூசசிகளுககு ஒபபானதும மிககஒளி
ாருநதியதுமான ஜாமபூநதமெனற அபபடிபபடட ஸவாணமானது
ணடாகிறது அவவிடததில, மனிதாகள பாலஸமுாயனபோனற
முளளவாகளாக உணடாகிறாாகள அவவாறே, மாலயவான
னுடைய மலையினுடைய உசசியில எபபொழுதும அகனியானது
ணபபடுகிறது (அது) ஸமவாதககம எனறு பிரஸிததிபெறற
லாகனி மாலயவானுடைய சிகரததில மிகக பழமையான சிறிய
நருகுனறு இருககிறது மேலும், (அநத) மாலயவானனது பதி
றுாயிரம யோஜனைதுாரம உயாநதிருககினறது. அவவிடததில
னிதாகள ஸவாணததிறகு ஒபபானவாகளாகப பிறககினறாாகள
வாகளனைவரும பிரமமலோகததினினறு நழுவினவாகள எல
ரும எலலோரிடததிலும அனபுடையவாகள அவாகள தீவிர
ன தவமபுரிகிறாாகள, ஜிதேநதிரியாகளாகவும இருககிறாாகள
ாணிகளை ரக்ஷிபபதறகாகச சூரியனுடைய ஸமீபததை அடைகிறா
ர் அறுபததாறுயிரமாகக கணககிடபபடடிருககிற அவாகள அருண
கருளதிரில சூரியனைசசூழநதுகொணடு செலலுகிறாாகள அவா
ர் அறுபததாறுயிரவாஷஙகளாக ஆதிதயனுடைய தாபததினால
பிககபபடடவாகளாகிச சநதிரமணடலததில பிரவேசிககிறாாகள"
னறு கூறினன

எடடாவது அதயாயம.

மபூகண்டவிநிர்மாணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மேருவின் வடக்கிலுள்ள மூன்றுகண்டங்களை வர்ணித்தல்)

திருதராஷடிரன், "ஓ! ஸஞசய! வாஷஙகள அவறறிலுளள
வதஙகள இவைகளுடைய பெயாகளையும அநதபபாவதஙகளில
ஸிபபவாகளையும உளளபடி எனககுசசொல" எனறுவினவ, ஸஞ
யன சொலலலானன

"சுவேதபாவதததிறகுத தெனபுறமாகவும[1] நீலபாவதததிறகு

---

1 'நிஷதபாவதததிறகு' எனபது வேறுபாடம

வடபுறமாகவும [1] ரமணகமெனறுபிரஸிததிபெறற வாஷமிருககிற
அநத வாஷததில மனிதாகளெலலோரும [2] விஷ்ணுபக்தாகளே
சோககைபெறறவாகளும மிககப்பிரியமான தோறறமுளளவாகளு
பகைவாகளிலலாதவாகளுமாக உணடாகினறாாகள மஹாராஜே
அவாகள, எபபொழுதும ஸநதோஷமுளளமனததைபுடையவாக
கப பதினோராயிரததைநநூறுவாஷம ஜீவிககிறாாகள ஶ்ருஙகவா
எனகிற பாவததினுடைய தெனபுறமாகவும சவேதபாவததி
டைய வடபுறமாகவும ஹிரணமயமெனறு பிரஸிததமானவாஷமிரு
கிறது அதில ஹைரணவதிஎனகிற நதி பெருகி ஓடுகிறது மஹ
ராஜரே! அதில பக்ஷிகளுடசிறநத பக்ஷிராஜரான அநதவை
தேயா வாஸமசெயகிறாா மஹாராஜரே! அஙகுஇருககினற மனி
கள யக்ஷாகளைக கிஙகராகளாகவுடையவாகளும தனிகாகளும இனி
காடசியுடையவாகளும மிககபலமுளளவாகளும ஸநதோஷமுள
மனததையுடையவாகளுமாயிருககிறாாகள அரசரே! ஜனாதிபே
அவாகள பனனீராயிரததைநநூறுவாஷகாலம ஆயுளபிரமாண
தைப பெறறு ஜீவிககிறாாகள அரசரே! ஶ்ருஙகவானஎனகிறபாவத
திறகுக கொடுமுடிகள மூனறே அவைகளில, ஒனறு ரதனமயம
அவவாறே ஆசசரியகரமானது மறறொனறு தஙகமயம, மறறொன
ஸாவரதனமயமாகவும கிருஹஙகளால விளஙகிககொணடுமிருககிற
அதில சாணடிலயரிஷியினபுததிரியான ஸவயமபிரபாதேவியானவ
நிததியுவாஸமசெயகிறாள அரசரே! ஶ்ருஙகவானஎனகிற பாவதத
னுடைய வடபாகததில அதறகு அபபுறமாக ஸமுததிரததின அ
கில ஐராவதமெனகிறவாஷம இருககிறது அதில ஸூாயன பிரகாசி
கிறதிலலை மனிதாகள கிழததனமைஅடைகிறதிலலை நக்ஷததி
களோடுகூடின சநதிரனும நானகுபககஙகளிலும (ஜயோதிாகக்ரஹ
களால) சூழபபடடு ஒரேஜ்யோதியாக, ஆனவனபோல இருககிற
மனிதாகள தாமரைப புஷ்பஙகளின ஒளிபோனற ஒளியுடை
வாகளும தாமரை நிறமுடையவாகளும தாமரையிதழபோன
கணகளுடையவாகளும தாமரையிதழபோனற நலல வாஸ
யுடையவாகளுமாக உணடாகிறாாகள அரசரே! (அஙகு இரு
கினற) அனைவரும வெயாவையறறவாகள, நலல கநதமுடை
வாகள, ஆகாரததைககருதாதவாகள, இநதிரியஙகளை வெ

[1] 'முன சவேதவாஷம எனறுசொலலபபடடதறகு இது வேறு
பெயா' எனபது பழையஉரை [பாாக
[2] 'சகலாபிஜநஸமபநநா:' எனபது மூலம இதன 25-ம பக

ர்கள், தேவலோகத்தினின்று நழுவி வந்தவர்கள், அவ்வாறே, ஜோகுணமற்றவர்கள் அரசரே! பரதவம்சத்தவர்களில் மிக்கசிறந்த ரே! அந்தமனிதர்கள் பதினமூவாயிரம வருஷகாலபரியந்தம் ஆயுள் ரமாணத்தைப்பெற்று ஜீவிக்கின்றார்கள் அவ்வாறே, பாற்கடலுக்கு ட்பாகத்தில் ஸ்வர்ணத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற சகடத்தில் பரபுவும் வகுண்டநாதருமான ஸ்ரீஹரியானவர் வாஸஞ்செய்கிறார் அந்த ரகனமானது எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும் பூதங்களோடுகூடியதும் னம்போல வேகமுள்ளதும அக்கினிபோன்ற நிறமுடையதும் மிக்க தஜஸுள்ளதும ஜாம்பூநதமென்னும் பொன்னால் நன்றாக அலங்க க்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அவர் எல் ரப்பிராணிகளுக்கும் நாதர், எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்ப ர், உலகங்களைப்படைப்பவர், ஸம்ஹரிப்பவர், (ஜீவஸ்வரூபியாயிரு ந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்பவர், அவ்வாறே(ஈச்வரஸ்வரூபியாயி ந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்விப்பவர் அரசரே! பருதிவியும் லமும், ஆகாயமும், வாயுவும், தேஜஸும், ஸர்வப்பிராணிகளாலும னுஷ்டிக்கப்படுகிற யஜ்ஞமும் அவரே அவருக்கு அக்கினியானது கமாயிருக்கிறது'' என்று சொன்னான்

அரசரே! ஸஞ்சயனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட பெரியமனமுள்ள ருதராஷ்டிரராஜன் புத்திரர்களைப்பற்றிச் சிந்தை அடைந்தான் திக்தேஜஸுள்ள அவன் ஆலோசித்து மறுபடியுமவசனிக்கலானான். ஸூதபுத்ர! காலம் உலகத்தை அழிக்கிறது, மறுபடியும் எல் ரவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றது ஸம்சயமில்லை இவ்வுலகத் ல் நிலைத்திருப்பது யாதொன்றுமில்லை ஜீவனும், ஸர்வஜ்ஞராகவும லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்றவராகவும் இருக்கின்றநாரா ணருமே சாச்வதர்கள் அந்தப்பிரபுவைத் தேவர்கள் வைகுண்ட ரன்றுசொல்லுகின்றனர் வேதங்கள் விஷ்ணுவென்றுசொல்லு ன்றன'' என்றான்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பாரதவர்ஷத்திலுள்ள நதிகளையும் பர்வதங்களையும் தேசங்களையும் விஸ்தாரமாகக்கூறியது)

திருதராஷ்டிரன், ''ஸஞ்சய! இந்தச்சேனை விருத்தியடைந்திரு பதும் என்புத்திரனான இந்தத்துரியோதனன் மிக்கபேராசைகொண்ட

டிருபபதும பாணடுபுதாாகள மிககஆவலுளளவாகளாயிருபபது
எனமனம பறறுதலடைநதிருபபதுமான இநதபபாரதவாஷததி
டைய உணமையை எனககு உரைபபாய நீ சிறநத புததியையுடைய
னெனறு மதிததிருககிறேனனறோ ?" எனறு வினவினன .'

ஸஞசயன, "ஓ! அரசரே! அநதபபாரதவாஷததில பாணடவ
கள பேராசையுடையவாகளலலா எனவாாததையைககேளும அதி
துரியோதனனும ஸௌபலனனசகுனியும பறபலதேசாதிபதிகளா
மறறுமுளளமனனாகளும பேராசைகொணடவாகள பாரதவாஷ
தில பேராவலுளளவாகள ஒருவரையொருவா பொறுககவிலலை பா
தரே! பாாதவாஷததை இபபொழுது உமககுச சொலவேன அ
சரே! பாாதவாஷமானது தேவனான இநதிரனுககும வைவஸவதம
வுககும வேனனுடையகுமாரனன பருதுவுககும மகாதமாவான இக
வாகுவுககும யயாதிககும அமபரீஷனுககும மாநதாதாவுககும நஹ
ஷனுககும முசுகுநதனுககும உசீநரதேசாதிபதியானசிபிககும ரி
பனுககும ஐலனுககும நருகனெனனுமஅரசனுககும குசிகனுகக
மஹாதமாவானகாதிககும ஸோமகனுககும திலீபனுககும மிககப
சாலிகளான மறறக்ஷததிரியாகளுககும பிரியமானது ராஜேநதிரே
பாரதரே! எலலோருககுமே பாரதவருஷம பிரியமானது பகை
களை அடககுமதிறமையுடையவரே! அநதபபாரதவாஷததை உள
படி உமககு உரைபபேன அரசரே! நீா எனனைககேடகிறதை நா
சொலலுகிறேன எனனிடததினினறுகேளும

மஹேநதிரம, மலயம, ஸஹயம, சுகதிமான, ரிக்ஷவான, வி
தியம, பாரியாதரம இவவேழும குலாசலஙகள வேநதரே
அவைகளுடைய ஸமீபததில அறியபபடாதவைகளும உததம வ
துககளுளளவைகளும பெரியவைகளும விசிததிரமான தா
வரைகளுளளவைகளுமான ஆயிரககணககான பாவதஙகள இரு
கினறன அவறறைககாடடிலும வேறானவைகளும அறியபபடா
வைகளும [1] குளளாகளின வாஸஸதானமுமான சிறுமலைகளு
இருககினறன குருகுலததிலபிறநதவரே! ஆரியாகளும மிலே
சாகளும அவாகளோடு கலநதமனிதாகளும (விசாலமான [2] கஙகை
ஸிநது, ஸரஸவதி, கோதாவரி, நாமதை, மஹாநதியானபாஹு
சததரு, சநதிரபாகை, மஹாநதியான யமுனை, திருஷதவதி, ப

---

1 'ஹரஸவோபஜீவிந ' எனபதுமூலம

2 இவறறிலும பினவரும தேசஙகளிலும சில இரணடுமூனறு மு
வருகினறன.

ற்றதும பருத்தமணலுள்ளதுமான விபாசை, ஆழமுள்ள வேத்ரவதி,
ருஷ்ணவேணி, இராவதி, விதஸ்தை, பயோஷ்ணி, தேவிகை, வேதத
ல்சொல்லப்பட்ட வேதவதி, தரிதிவை, இக்ஷுமாலை, கருமி, கரீஷிணி,
த்ரவாகை, ஆழமுள்ள சித்ரஸேனை, பாபங்களைப் போக்குகின்ற
ாமதி, மஹாநதியான வந்தனை, கௌசிகி, தரிதிவை, கருத்யை,
ிதை, லோஹிதாரணி, ரகஸ்யை, சதகும்பை, ஸரயு, சாமணவதி,
த்ரவதி, ஹஸ்திஸோமை, திக், சராவதி, பயோஷ்ணி, வேணை,
பரதி, காவேரி, சுலுகை, வாணி, சதபலை, நீவாரை, அஹிதை,
ுபரயோகை, பவித்ரை, குண்டலி, ஸிந்து, ராஜனி, புரமாலினி;
்வாபிராமை, வீரை, பீமை, ஓகவதி, பாசாசினி, பாபஹரை,
ஹேந்த்ரை, பாடலாவதி, கரீஷிணி, அஸிக்னி, மஹாநதியான குச
ரை, மகரி, மிக்கசிறப்புற்றமேனை, ஹேமை, கருதவதி, புராவதி;
னுஷ்ணை, சைப்யை, காபி, கலக்கமுடியாத ஸதாநீரை, மஹாநதி
ன குசதாரை, ஸதாகாந்தை, சிவை, வீரவதி, வஸ்த்ரை, ஸுவ
த்ரை, கௌரி, கம்பனை, ஹிரண்வதி, வரை, வீரகரை, மகாநதி
ன பஞ்சமி, ரதசித்ரை, ஜோதிரதை, விஸ்வாமித்ரை, கபிஞ்சலை,
பேந்த்ரை, பஹுலை, குவீரை, அம்புவாஹினி, விநதி, பிஞ்சலை,
வேணை, மஹாநதியான துங்கவேணை, விதிசை, கிருஷ்ணவேணை,
ம்ரை, கபிலை, கலு, ஸுவாமை, வேதாஸ்வை, மஹாநதியான
ரிஸ்ராவை, சீக்ரை, பிச்சிலை, ஆழமுள்ள பாரத்வாஜி, ஆழமுள்ள
ளசிகி, சோணை, பாஹுதை, சந்திரமை, துர்க்கை, சித்ரசிலை,
ரம்மவேத்யை, பருஹத்வதி, யவக்ஷை, ரோஹி, ஜாம்பூநதி,
ுநஸை, தமஸை, தாஸி, வஸாமன்யை, வராணஸி, நீலை, தருத
தி, மஹாநதியான பாணுசை, மானவி, விருஷபை, பிரம்மமேத்யை,
ருஹத்வதி, எப்பொழுதும் ரோகமற்றதான கிருஷ்ணை, மெதுவாகச்
சல்லுகின்ற மந்தவாஹினி, பிராம்மணி, மஹாகௌரி, துர்க்கை,
த்ரோபலை, சித்ரரதை, மஞ்சுளாநதி, மந்தாகினி, வைதரணி, மஹா
தியான கோஷை, சுக்திமதி, அனங்கை, வருஷஸை, லோஹித்யை,
ர்தோயை, விருஷகை, குமாரி, ரிஷிகுல்யை, மாரிஷை, ஸரஸ்வதி,
ந்தாகினி, ஸுபுண்யை, ஸர்வை, கங்கை இப்படிப்பட்ட நதிகளிலும்
ன்னும் அனேகம் பெரிய நதிகளிலும் ஜலத்தைப் பானம்செய்கிறா
ள் பாரதரே! எல்லாநதிகளும் உலகத்துக்குத் தாய்போன்றவை
ல்லாநதிகளும் மிகுந்த பிரயோஜனமுள்ளவை அவ்வாறே, நூற்றுக்
ணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயுள்ள (இன்னும் அநேக) நதிகள் மறை
ாக இருக்கின்றன ராஜரே! நினைவுள்ளமட்டிலும் இந்தநதிகள

என்னால் கூறப்பட்டன. இதற்குமேல் சொல்லுகின்ற என்னிடத்
தினின்று தேசங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

பாரதரே! அந்த ஜம்பூத்வீபத்தில், இந்தக் குருதேசம், பாஞ்சா
லநாடு, சால்வம், மாத்ரேயம், ஜாங்கலம், சூரஸேனம், புளிந்தம், போத
மாலம், மத்ஸ்யம், குசல்யம், ஸௌசல்யம், குந்திதேசம், காந்திகோ
லம், சேதிதேசம், மத்ஸ்யம், கரூசம், போஜம், ஸிந்துதேசம், புளி
சம், உத்தமம், தசார்ணம், மேகலம், உத்கலம், பஞ்சாலம், கோஸல
நைகப்ருஷ்டம், துரந்தரம், கோதம், மத்ரம், களிங்கம், காசி, அ
காசி, ஜடரம், குகுரம், அவந்தி, தசார்ணம், குந்தி, அபரகுந்
கோமந்தம், மந்தகம், ஸண்டம், விதர்ப்பம், ரூபவாஹிகம், அச்மக
பாண்டுராஷ்டிரம், கோபராஷ்ட்ரம், கரீதி, அதிராஜ்யம், குசாத்ய
மல்லராஷ்டிரம், கேவலம், வாரவாஸ்யம், ஆயவாஹம், சக்ரம், சக்ரா
சகம், விதேஹம், மகதம், ஸ்வக்ஷம், மலஜம், விஜயம், அங்கம்,
கம், களிங்கம், யக்ருல்லோமம், மல்லம், ஸுதேஷ்ணம், ப்ர
லாதம், மாஹிகம், சசிகம், பாஹ்லீகம், வாடதானம், ஆபீரம், க
தோயகம், அபராந்தம், பராந்தம், பஞ்சாலம், சர்மமண்டலம், அட
சிகரம், மேருபூதம், உபாவிருத்தம், அநுபாவிருத்தம், ஸ்வராஷ்
ரம், கேகயம், குந்தாபராந்தம், மாஹேயம், கக்ஷம், ஸாமுத்ர நி
குடம், அந்திரதேசம், கிரிமத்தியத்திலிருக்கின்ற அநேகம் மலைந
கள், மலையின் வெளிப்புறத்திலுள்ள அநேகநாடுகள், அங்கமலஜங்க
மகதம், மானவர்ஜகம், ஸமந்தரம், ப்ராவ்ருஷேயம், பார்க்கவம், புண
ரம், பாககம், கிராதம், ஸுதிருஷ்டம், யாமுனம், சகம், நிஷாதம், நி
தம், ஆனர்த்தம், நைருதம், துர்க்காலம், பிரதிமத்ஸ்யம், குந்தல
கோஸலம், தீரக்ரஹம், சூரஸேனம், ஈஜீகம், கன்யகம், குணம், தி
பாரம், மஸீரம், மதுமான், குந்தகம், காச்மீரம், ஸிந்து, ஸௌவீர
காந்தாரம், தர்சகம், அபீஸாரம், உலூதம், சைவலம், பாஹ்லிக
தார்வி, வானவம், தர்வம், வாதஜாமம், ரதோரகம், பஹுவாதம்
ஸுதாமா, ஸுமல்லிகம், வத்ரம், கரீஷகம், குளிந்தம், உபத்யக
வனாயு, தசபார்ச்வரோமா, குசபிந்து, கச்சம், கோபாலகக்ஷம், ஜ
கலம், குருவர்ணகம், கிராதம், பர்ப்பரம், ஸித்தம், வைதேஹம், தா
லிப்தகம், ஓண்ட்ரம், ம்லேச்சம், சைஸிரித்ரம், பார்வதீயம், இ
னுமமற்றதென்னாடுகள், திராவிடம், கேரளம், கீழநாடுகள், பூஷிக
வனவாஸிகம், கர்நாடகம், மஹிஷகம், விகல்பம், மூஷகம், ஜில்லிக
குந்தலம், ஸௌஹ்ருதம், நபகானனம், கௌகுட்டகம், சோள
சம், கொங்கணம், மாலவம், நரம், ஸமங்கம், கரகம், குகுரம், அ
காரம், மாரிஷம், த்வஜினி, உத்ஸவஸங்கேதம், த்ரிகர்த்தம், ஸால்வ

ஸனி, வயூகம, கோகபகம, புரோஷடம, ஸாமம,வேகவசம, விநதிய
ஷிகம, புளிநதம, வுலகலம, மாலவம, வுலலவம்,அபரவலலவம, குளிந
ம, காலதம, குணடலம, கரடம, மூஷகம, தனபாலம, நீபம, கட
ருஞசயம, அடிதம, பாசிவாடம, தநயம ஸுநயம், ரிஷிகம, விதபம,
ரகம, தஙகணம, பரதஙகணம, மறறவடககேயுளள மிலேசசம,
ரூரம, யவனம, சீனம, காமபோஜம, தாருணம, மிலேசசஜாதி வஸிக
நாடு, ஸகருதகருஹம, குலததம, ஹூணம, பாரஸீகம, ரம
ம, சீனம, தசமாலிகம, க்ஷததிரியோபநிவேசம, வைஸயகுலம,
தரகுலம, சூததிரம, ஆபீரம, தரதம, காஸமீரம, பசு, காசீரம, அநத
ரம, பஹலவம, கிரிகஹவரம, ஆதரேயம, பரதவாஜம, ஸதனபோ
கம, புரோஷகம, களிஙகம, கிராதஜாதிவஸிககும தேசம, தோம
ம, ஹனயமானம, கரபஞசகம இவைகளும அவவாறே மறறகீழ
டுகளும வடநாடுகளும இநதபபாரதவாஷததிலிருககினறன பிரபு
வ! எனனுல தேசஙகள சுருககமாகச சொலலபபடடன இநதப
மியானது நனருக ரக்ஷிககபபடடால காமதேனுவைபபோல
சளாய முதலிய குணஙகளின பலததுககுததககபடி அறமபொரு
னபஙகளாகிய சிறநத பயனகளைததரும இநதபபூமியினிடததில
ராகளும தாமாததஙகளை நனருக அறிநதவாகளுமான அரசாகள
பராவல கொளளுகிருாகள தனஙகளில அதிக ஆசைகொணடவாக
ம பலசாலிகளுமான அவாகள யுதததில உயிரை இழககிருாகள
மியானது (யாகததால) தேவசரீரஙகளுககும (அனனததைஅளிபப
ல) மானிடசரீரஙகளுககும மிகவும முகயரக்ஷகமாக இருககிறது.
ரதஸரேஷடரே! அரசாகள பூமியை அனுபவிககவிருமபி, நாயகளில
னறு மறறொனறினுடைய புஜிககததகக ஒருவஸதுவைக கவாவது
பால, ஒருவா மறறொருவருடைய பூமியைக கவாகினறனா காமங
ளை (எததனைவாஷஙகள அனுபவிததாலும) பினனும ஒருவனுககா
து திருபதியுணடாகிறதிலலை பாரதரே! ஆதலால், கெளரவாகளும
ணடவாகளும ஸாமதானபேததணடஙகளால பூமியைக கவாநது
காளள முயறசி செயகினறாகள மனிதாறசிறநதவரே! பூமியா
து, நனகு தொடாசசியாகப பாாததுவரபபடுமாயின, பிராணி
ளுககுப பிதாவும பிராதாவும புததிராகளுமஅநதரிக்ஷமும ஸவாகக
ம ஆகினறது" என்று கூறினுன

பத்தாவது அத்யாயம

ஜமபூகண்டவிநிர்மாணபாவம். (தொடர்ச்சி

(நான்து யுகங்களையும் வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன, "ஸூத! ஸஞ்சய! இநதபபாரதவாஷ
ஹைமவதம இவறறினுடைய ஆயுளினபிரமாணததையும பலத்தை
யும சுபாசுபஙகளையும வருவதையும செனறதையும நிகழகினறதை
யும அவவாறே ஹரிவாஷததையும விஸதாரமாக எனககுசசொல
என்று வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

"பாரதாகளிற்சிறநதவரே! கௌரவாகளை விருததிசெயபவரே!
பாரதவாஷததில கருதம, தரேதை, தவாபரம, கலி எனறு நான்
யுகஙகளுணடு பிரபுவே! கருதயுகமெனபது முநதினது பிறகு
தரேதாயுகம பினபு தவாபரம அதனமுடிவில கலியுகம தொடஙகு
கிறது குருகுலததவரில மிகசசிறநதவரே! ராஜஸரேஷடரே! கரு
யுகததில ஆயுளினுடைய ஸஙகியையானது நாலாயிரவாஷஙகளென
கணககிடபபடடிருககிறது அரசரே! அவவாறே, திரேதாயுகத்தி
மூவாயிரமவாஷஙகள ஆயுளகாலம இபபொழுது தவாபரயுகததிலே
பூமியில (ஜனஙகள) இரணடாயிரமவாஷம ஜீவிததிருககினறன
பாதரேறே! இனி, கலியுகததில (ஆயுளகாலததிறகு) வரையறை
இலலை இநதககலியுகததில காபபததிலிருநதும மரிககிறாகள
அபபடியே பிறநதும இறககிறாகள பிறநதவாகள மஹாப
முளளவாகளும மஹாஸததவமுளளவாகளும பராஜஞையும குணஙக
முளளவாகளுமானபரஜைகளை நூறறுககணககாகவும ஆயிரககண
காகவும உணடுபணணுகிறாகள அரசரே! கிருதயுகததில உண்ட
னவாகள தனிகாகளும இனியதோறறமுடையவாகளுமாயிருபப
கள பிறநதவாகளும, முனிகளாகவும தவததையே பொருளாக
கொணடவாகளாவுமிருநதுகொணடு பிரஜைகளை உணடுபணணுகி
றாகள கூஷததிரியாகள அதிக உதஸாகததையுடையவாகளும மஹா
மாககளும தாமததை அனுஷடிபபவாகளும ஸததியததைசசொல்
கினறவாகளும பிரியமான தோறறததையுடையவாகளும நலலதே
முடையவாகளும மஹாவீரயமுளளவாகளும விலலாளிகளும உ
தமமான வஸதுககளை அனுபவிபபதறகுத தகுதியுளளவாகளும யு
ததில சூராகளுள சிறநதவாகளுமாகப பிறககிறாகள மனனரே
தரேதாயுகததில அரசாகள அனைவாகளும சகரவாததிகள தவாப
யுகததில எபபொழுதுமே எலலாவாணததாகளும, அதிக உதஸா

டையவர்களும் வீர்யமுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களுமாக உண்டாகிருர்கள். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அரசரே! கலியுகத்திலோ மனிதர்கள் அல்பதேஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் கோபமும் பேராசையுமுள்ளவர்களும் பொய் சொல்லுகிறவர்களுமாகப் பிறக்கிருர்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்குப் பொருமையும் தாமேசிறந்தவரென்ற எண்ணமும் க்ரோதமும் கபடமும் அஸூயையும் விஷயத்தில் பற்றுதலும் பேராவலும் உண்டாகின்றன அரசரே! நராதிபரே! சிறந்தவர்பரயுகத்தில் (எல்லா நற்குணங்களுக்கும்) குறையுண்டாகின்றது ஹைமவதமென்கிற வர்ஷமானது (பாரதவர்ஷத்தைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மேன்மைபொருந்தியது அதைக்காட்டிலும் ஹரிவர்ஷம் உத்தமம" என்று கூறினன்

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம் முற்றிற்று

பதினேராவது அத்யாயம்

பூமிபர்வம்

(சாகத்வீபவர்ணனம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! இப்பொழுது ஜம்பூகண்டமானது என்னால் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது இதனுடைய விஸ்தாரத்தையும் பர்மாணத்தையும் உள்ளபடி சொல் ஸஞ்சய! ஸமுத்திரத்தினுடைய அளவையும் குற்றமற்றதோற்றமுள்ள சாகத்வீபத்தையும் குசத்வீபத்தையும் எனக்கு நன்ருக உரைப்பாயாக ஸஞ்சய! சால்மலித்வீபத்தையும் க்ரௌஞ்சத்வீபத்தையும் அவ்விதமே ராஹு, சந்திரன், சூரியன் இவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும் உள்ளபடி முழுமையும் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லுகிருன்

"அரசரே! இவ்வுலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிற த்வீபங்கள் அனேகங்களிருக்கின்றன ஆகையால், ஏழுத்வீபங்களையும் சந்திரஸூர்யர்களையும் அவ்வாறே ராகுவையுங்குறித்துச் சொல்லப்போகிறேன் ராஜரே![1] ஜம்பூகண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமானது பூரணமாகப் பதினெண்ணுயிரத்தறுநூறு யோஜனை அளவுள்ள

[1] 'ஜம்பூபர்வத' என்பது மூலம், 'பர்வதம்போன்ற ஆகிருதியுள்ளதாயிருப்பதால் ஜம்பூபர்வதமென்று சொல்லப்பட்டது' என்பது பழையவுரை

ளது உபபுககடலினுடைய விஸதாரமானது முபபததேழாயிரததி
நூறுயோஜனை அளவுளளதெனறு கருதபபடடிருககிறது (இநதஜம
கணடததை) வடடமாகச சூழநதுகொணடிருககிற ஸமுததிரமான
பலவிததேசஙகளால வியாபிககபபடடதும மணிகளாலும பவ
களாலும அலஙகரிககபபடடதும பலவித தாதுவாககஙகளால விசி
திரமான பாவதஙகளோடு விளஙகுகினறதும ஸிததாகளாலும ச
ணாகளாலும சூழபபடடதுமாயிருககிறது ராஜரே! இபபொழு
சாகததவீபததையும உளளபடி சொலலுகிறேன குருநநதனே
முறைபபடி சொலலுகினற எனனிடததினினறு நீாகேளும ராஜே
அநதச சாகதவீபமானது ஜமபூதவீபததின அளவுககு இரண
மடஙகு அளவுளளது மஹாராஜரே! தனிமையாயிருககிற அந
சாகதவீபததைச சூழநத ஸமுததிரமும பரபபினால இரணடுமடங
விஸதாரமுளளது பரதஶரேஷடரே! அநதசசாகதவீபததில ப
சுததமான தேசஙகளுணடு அஙகிருககினறமனிதாகள மரணமடை
கிறதிலலை (அவவிடததில) பஞசம ஏது? அவாகள பொறுமை
காநதியும பொருநதியவாகள பரதாகளிறசிறநதவரே! உளள
சுருககமாக இநதசசாகதவீபம சொலலபபடடது மஹாராஜரே
வேறுஎதை நான உமககுச சொலலவேணடும?” எனறு கூறினா

திருதராஷடிரன, “ஓ! ஸஞசய! சாகதவீபமானது இபபொ
ழுது சுருககமாக உளளபடி உனனால சொலலபபடடது பெரியபுத
மானே! விஸதாரமாக உளளபடி நீ உரைததலவேணடும” என
வினவ, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினன “அரசரே! அ
வாறே இநதசசாகதவீபததில ரதனஙகளால அலஙகரிககபபட
ஏழுபாவதஙகளும (ஏழு) கடலகளும நதிகளுமிருககினறன அவ
களுடைய பெயாகளை எனனிடததினினறு கேளும அரசரே! அ
விடததிலுளளவையெலலாம மிகக நறகுணஙகளுளளவைகள, ப
சுததமானவைகள மஹாராஜரே! (அதில) தேவாகளோடும ரிஷி
ளோடும கநதாவாகளோடுமகூடின மேருவானது பிரதானமா
சொலலபபடுகிறது. கிழததிசையில நீணடதானமலயமெனகிற
வதமிருககிறது அதினினறு மேகஙகள தோனறி நானகுபக
களிலும ஸஞசரிககினறன அதறகு அபபுறததில ஜலதாரம எ
கிற பெரியமலை இருககினறது இநதிரன அதிலிருநது சிறநத ஜ
லைதத தினநதோறும எடுததுககொளளுகிறுன ஜனஙகளுககு அ
பரே! அககாரணததினால வாஷாகாலததில மழையுணடாகிற
(அநதத்வீபததில) ரைவதகமெனகிற பெரிதான ஒருமலை இருகக

து ஆகாசத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ரேவதீநக்ஷத்திரம் அந்த லையில் 1 எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட ரியாதையானது பிரம்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது ராஜேந் ரரே! (அந்த ரைவதகபர்வதத்திற்கு) வடபுறத்தில் நீருண்டமேகம் பாலப் பிரகாசிக்கின்றதும் உன்னதமானதும் காந்தியுள்ளதும் ரகாசஸ்வரூபமுள்ளதுமான ஸ்யாமம் என்கிற ஒரு பெரியமலை ருக்கிறது அரசரே! அந்தமலையினால் (அங்குஉண்டாகிற) பிர ஜைகள் கறுத்தநிறத்தை அடைகின்றனர்" என்றுகூறினன்

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப் ட்டவிஷயத்தில் மிகப்பெரியஸம்சயம் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது ஸூதபுத்ர! இந்தஇடத்தில் பிரஜைகள் எவ்வாறு கறுத்தநிறமடைந் ார்கள்?" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! குருநந்தனரே! ஸலாத்வீபங்களிலும்வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமுமுள்ளபக்ஷிகள் ண்டாகின்றன அரசரே! ஸ்யாமபர்வதத்திலமாத்திரம் அவ்விரண்டு றங்களுக்கும் இடையிலுள்ளநிறத்தோடு பக்ஷிகள் தோன்றுகின் ன அந்தமலையானது 2 கருநிறமுள்ளதாயிருத்தலால் (அங்கு உண் ரவனவெல்லாம்) கருநிறமுள்ளனவாகவே ஆகின்றன கௌரவேந் ரரே! அதற்கப்புறம் மஹோதயமென்கிற தூர்க்கசைலம் இருக் றது நல்ல காற்றுஉண்டாவதும் மகிழமரங்களுள்ளதுமான ஸரமென்கிற ஒரு மலையும் இருக்கிறது அவைகளில் ஏழுவர்ஷங்க ருக்கின்றனவென்று வித்வான்கள் கூறுகின்றனர் தனித்தனியாக வைகளுடைய யோஜனைக்கணக்கான விஸ்தாரமானது வரிசைப்படி ரண்டுமடங்குள்ளது மஹாராஜரே! (அவைகள்) மஹாமேரு, ஹாகாசம்,ஜலதம், குமுதோத்தரம்,ஜலதாரம்,3 ஸுகுமாரம் என்று ண்ணப்பட்டிருக்கின்றன ரேவதபர்வதத்திற்கப்புறம் கௌமார ன்கிறபர்வதமும் ஸ்யாமபர்வதத்திற்கப்புறம் மணிகாஞ்சன வதமும் கேஸரபர்வதத்திற்கு அப்பால் மௌதாகியென்கிற பர்வத மிருக்கின்றன அதற்கப்புறத்தில் மஹாபுருஷர் ஸாந்நித்தியம் யகிறார் கௌரவரே! சாகத்வீபமானது நீண்டிருத்தலையும் றுகியிருத்தலையும் பரிசீலனம் செய்து ஜம்பூத்வீபத்தோடு (ஸமான க) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது மஹாராஜரே! அதனுடையமத்தி

1 'ரேவதிநக்ஷத்திரமானது ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலரூபமாக ஞ்சரித்தாலும் திவ்யரூபத்தோடு இம்மலையிலும் இருக்கிறது' என்பது ழையஉரை 2 'ஸ்யாமம்' என்பதுமூலம்

3 முன்பு ஏழுவர்ஷங்கள் என்றுகூறி இங்கு ஆறேகூறப்பட்டுள்ளன

யில சாகம எனகிற பெரியவிருக்ஷம இருககிறது பிராணிக
எபபொழுதும அதை அனுஸரிததுக கொணடிருககினறன அ
ததவீபததில புணயமான தேசஙகளிருககினறன அஙகு சஙக
பூஜிககபபடுகிறா. அதறகு ஸிததாகளும "சாரணாகளும தே
களும செலலுகினறனா அரசரே! பரதகுலததிறபிறந
ரே! மனிதாகள தாமிகாகளாக இருககினறனா நானகுவாண
தினாகளும தஙகளுககுரியகாமஙகளில பறறுதலுளளவாகளாயிரு
கினறனா அதில திருடன காணபபடுகிறதிலலை. மஹாராஜரே! அ
விடததில பிரஜைகள நீணடஆயுளுடையவாகளும, மூபபும மரண
மிலலாதவாகளுமாகி வாஷாகாலததில ஸமுததிரததைககுறித
செலலும நதிகள விருததியடைவதுபோல விருததியடைகிறாக
அதில புணயமானஜலமுளளநதிகளிருககினறன கௌரவரே!கங
யும ஸுகுமாரி, குமாரி, சீதாசி, வேணிகை, மஹாநதி, மணிஜ
சக்ஷுவாததனிகை எனறு பலபிரிவாகபபிரிநது செலலுகினற
குருவமசததைவகிபபவரே! அவவிடததில புணயமானதீாததமுள
லக்ஷம நதிகள பெருகிஓடுகினறன இநதிரன எநத நதிகளினி
மிருநது (ஜலததைஎடுதது) வாஷிககிறானோ அவறறினபெயாகளு
பரிமாணமும நமமாலசொலவதறகு இயலா நதிகளுளசிறநத அ
புணணியமானவை அவவிடததில உலகஙகளால ஸமமதிககபப
டனவும புணயஙகளுமான மஙகம, மசகம, மானஸம, மநதகம் எ
னும நானகுதேசஙகள இருககினறன மஙகதேசம பிராமமண
ளால நிறைநதது அஙகுவஸிககினறவாகள தமககுரியகாமானுஷ
னஙகளில பறறுதலுளளவாகள மசகதேசததில தாமிகாகளு
எலலாவிருபபஙகளையும கொடுககினறவாகளுமான அரசாகள வஸி
கினறனா மஹாராஜரே! மாநஸதேசவாஸிகள வைசியதாமதன
அனுஸரிததுப பிழைககினறவாகளும விருபபஙகளெலலாம நிற
வேறினவாகளும சூராகளும தாமததிலும ஆததததிலும் நிசச
முளளவாகளுமாயிருககினறாகள மநதகதேசததில வஸிககின
மனிதாகள சூததராகள அவாகள எபபொழுதும தாமததை
அனுஷ்டிககினறவாகள ராஜேநதிரரே! அதில அரசனுமிலலை, த
டனையுமிலலை, தணடிககிறவாகளுமிலலை தாமததை அறிநதவ
ளான அவாகள தமதாமததினாலேயே ஒருவரையொருவா ரக்ஷிதத
கொளளுகிறாகள அநததீவினவிஷயததில இவவளவுமடடிஉ
தான எனனால சொலலமுடியும மிககஒளியுடைய சாகததீவி
விஷயததில இவவளவுதான உமமால கேடகததககது" எனறான

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

பூமி பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளைவர்ணித்தல்)

ஸஞ்சயன், "குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! வடபக்கத்திலுள்ள
களிலும் இவ்வாறு கதை கேட்கப்படுகிறது மஹாராஜரே!
தச்சொல்லுகிறேன், என்னிடமிருந்துகேளும் அந்தத்தீவுக
நெய்யையே ஜலமாகக்கொண்டஸமுத்திரமும்ஆடைத்தயிரையே
மாகக்கொண்ட வேறொருஸமுத்திரமும் சாராயத்தையேஜலமா
கொண்ட ஸமுத்திரமும் மற்றொரு ஜலஸமுத்ரமுமிருக்கின்றன
சரே! எல்லாத்வீபங்களும் ஒன்றைவிடஒன்று இரண்டுமடங்கு
ரியவைகள் மஹாராஜரே! பர்வதங்களும் ஸமுத்திரங்களால்
படடிருக்கின்றன அரசரே! மத்தியிலுள்ள தீவில் மனோசிலை
மான கௌரமென்கிற பெரியமலை இருக்கிறது அரசரே! மேற்
பாகத்தில் நாராயணருடன்கூடின கருஷ்ணபர்வதமிருக்கிறது
தில் மிகச்சிறந்த ரத்நங்களை அவர் தாமே பாதுகாக்கிறார் அவ
த்தில் கேசவர் பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிக
ண்டு பிரஸன்னராகஇருக்கிறார் குசத்தீவினமத்தியில் தேசங்க
ன்கூடக் குசஸ்தம்பம் இருக்கிறது அரசரே! சால்மலித்
லை சால்மலிவிருக்ஷம் பூஜிக்கப்படுகிறது க்ரௌஞ்சத்தீவில் ரத்நக
யல்களுக்கு இருப்பிடமாயுள்ள க்ரௌஞ்சமென்கிற பெரியமலை
நக்கிறது மஹாராஜரே! அது நான்கு வர்ணத்தார்களாலும்
ர்தோறும் பூஜிக்கப்படுகிறது வேந்தரே! மிகப்பெரிதும் எல்லாத
தவர்க்கங்களுமுள்ளதுமான கோமந்தமென்கிற பர்வதமும் இருக
து அந்தப்பர்வதத்தில் ஸ்ரீமானும் தாமரைமலர்போன்றகண
யுடையவரும் முக்தியடைந்தவர்களால் நித்யம் நன்றாகப் புகழப
டவரும் பிரபுவும் பக்தர்களுடையபாவத்தை அபஹரிப்பவருமான
ாயணர் நித்யவாஸம்செய்கிறார் ராஜேந்திரரே! குசத்தீவில
ழங்களால்நிறைக்கப்பட்ட ஸுநாமமென்கிற மலை இருக்கிறது
ளரவரே! பிறரால்ஆக்ரமிக்கமுடியாததும் இரண்டாவதுமான
திமான் என்கிற ஸ்வர்ணபர்வதமும் மூன்றாவதானகுமுதமென்
பர்வதமும் நான்காவதான புஷ்பவான்என்கிறபர்வதமும் ஐந்தாவ
ன குசேசயமென்கிறபர்வதமும் ஆறாவதான ஹரிகிரிஎன்கிற பர்வத
இருக்கின்றன இவ்வாறு, இந்தஆறுசிறந்தமலைகள் இருக்கின

றன அவைகளுடையமததியிலுளள பாபபானது எலலாஇடஙக
ளுமஇரணடுமடஙகாக இருககினறது முதலாவது ஔதபிதவாஷ
இரணடாவது வேணுமணடலம, மூனறாவது ஸுராதாகாரம, நான
வது கமபலம, ஐநதாவதுதருதிமதவாஷம, ஆறாவதுபராபாகரவாஷ
ஏழாவதுகாபிலவாஷம இவவாறு வரிசையாக ஏழு [1] வாஷஙகளி
கினறன பூமிகருாதாயிருபபவரே! இவைகளில தேவாகளு
கநதாவாகளும பிரஜைகளும விளையாடுகிறாாகள, ரமிககவும ரமி
றாாசள அவைகளில ஒருவரும மரிககிறதிலலை அரசரே! அவை
ளில திருடாகளிலலை, மலேசசஜாதியைசசோநதவனுமிலலை அ
ரே! அஙகு வஸிககினற ஜனஙகளெலலாரும பெருமபானமைய
வெணணிறமுடையவாகளும அழகுளளவாகளுமாயிருககினறன
ஜனேஸவரரே! மிகுதியுளள எலலாததீவுகளின விருததாநதஙக
யும நான சொலவேன மஹாராஜரே! அவறறைக கவனமா
கேளும மஹாராஜரே! கிரெளஞசததீவில கிரெளஞசமென
பெரியமலையிருககினறது கிரெளஞசததிறகபபுறததில வாமன
எனகிறபாவதம இருககிறது வாமனததிறகபபால அநதகார
எனகிற பாவதமிருககினறது வேநதரே! அநதகாரததிறகபப
மைநாகமெனகிற சிறநதமலை இருககிறது அரசரே! மைநாகத
கபபால கோவிநதமெனகிறஉததமமானமலை இருககினறது அரச
கோவிநதததிறகபபால நிபிடமெனகிறபாவதம இருககிறது
சததை விருததிபணணுகிறவரே! அவைகளுடைய விஸதாரமான
மறறவைகளைககாட்டிலுமஇரணடுமடஙகுளளதாயிருககினறது அ
இடததிலுளளதேசஙகளைச சொலலபபோகிறேன எனனிட
ளினறும அவறறைககேளும கிரெளஞசபாவதததிறகு அபபு
தில குசலம எனகிறதேசமிருககிறது வாமனபாவததிறகு
புறததில மனோனுகமெனகிறதேசம குருகுலததைககாபபவ
மனோனுகததிறகபபால உஷணமெனகிற தேசமிருககிறது உஷ
தேசததிறசபபுறம [2] பராவாரதேசம பராவாரததிறகபபால அ
காரகம அநதகாரகதேசததிறகபபால முனிதேசமெனக கருதப
டிருககிறது ஜனாதிபரே! முனிதேசததிறகபபால ஸிததாகளா
சாரணாகளாலும வியாபிககபபடடதும பெருமபானமையாக வெ
ணிறமுடையதுமான துநதுபிஸவநமெனகிறதேசமிருபபதாகக
படுகிறது மஹாராஜரே! இநததேசஙகள தேவாகளாலும கந
வாகளாலும அடையபபடடிருககினறன புஷகரதவீபததில

1 வேறுபாடம 2 மூலததில, 'பராவரக ' எனறிருககிறது

தாதஙகளுள்ள புஷகரமெனகிறமலே இருககினறது அதில பிரமம
தவா தாமே எபபொழுதும விளஙகிககொணடிருககிறா ராஜரே!
புவரைத தேவாகளும எலலா மஹரிஷிகளும எபபொழுதும மனத
றகு இன்பமான வாககுககளாலே பூஜிததுககொணடு உபாஸிககின
னா ஜமபூதவீபததினினறு பலவிஸ்தாரதனஙகள உணடாகினறன.
வநதரே! அநத எலலாததீவுகளிலும பிரஜைகளுடைய பிரமமசா
ததாலும ஸதபததாலும [1] மனவடககததாலும ஆரோககியத
ாலும ஆயுளபிரமாணததாலும (மறறததீவுகளைககாட்டிலும புஷ
ரததீவானது) இரணடுமடஙகு மேறபடடது பாரதரே! அர
ரே! இநதததீவுகளில எநததேசஙகள (எனறால) சொலலபபட
னவோ அநததேசஙகளுள (எநததேசததில) தாமம ஒனறே
ணபபடுகிறதோ அநத ஒருதேசமதான (மறறஎலலாததேசஙகளை
ம காட்டிலும) இரணடுமடஙகு மேனமைபெறறது மஹாராஜரே!
ரஜைகளுககெலலாம நாதரானஈசவரா தணடததை ஏநதிததாமே
நததீவுகளை எபபொழுதும ரகூஷிததுககொணடிருககிறா மன்
ரே! அவா அரசா, அவா சிவன, அவா பிதா, அவா பாட்டனுக
ததகபபன நரஸரேஷடரே! அவா அறிவீனாகளும கறறறிநதவா
நுமான பிரஜைகளைக காபபாறறுகிறா கௌரவரே! சிறநதகை
நுளளவரே! இநதபபுஷகரததீவில பிரஜைகள, தானகவேகிடைதத
ததமானபோஜனததையே நிததியம உடகொளளுகிறாகள அதற
பால ஸமதரையுள்ள உலகநிலைமை காணபபடுகிறது மஹா
ஜரே! அவவிடததில ஸமசதுரமான முபபததுமூனறு மணடலங
 இருககினறன கௌரவரே! பாதஸரேஷடரே! அவவிடததில
கஙகளால புசழபபடட வாமனம ஐராவதமுதலான நானகுதிககு
னைகளிருககினறன அரசரே! ஸுபாதீகமெனகிற திககுயானையா
து மதபபெருககுள்ள கனனஙகளும முகமுமுள்ளதாயிருககிறது
தநானகு கஜஙகளுடைய பரிமாணததையும அளவிடுவதறகு நான
தியுளளவனலலேன அநதககஜஸமூஹமானது குறுககிலும மேலி
 அவவாறே கீழிலும எபபொழுதும அளவிடபபடாததாயிருக
து அநதஇடததில எலலாததிககுககளினினறும காறறுகள
சகினறன மஹாராஜரே! கடடபபடாமலிருககினற அநதயானை
 தாமரைமலாகளுககு ஒபபானவைகளும மலாததப்படடவை
ம மிகக ஒளிபொருநதியவைகளுமான துதிககை நுனிகளாலே
தககாறறுககளைததடுதது நிறுததுகினறன மறுபடியும அநத

[1] கூறியதகூறலால ஒருசொல விடபபடடது

யானைகள் அக்காற்றுக்களை எப்பொழுதும் நூறுதுண்டாக்கச் சித்த படி விரைவாக வெளியில் விடுகின்றன மஹாராஜரே! ஸஞ்சரிக்கின்ற திக்குயானைகளால் விடப்படுகின்ற காற்றுக்கள் இந்தப்புஷ்கர த்வீபத்தில் வருகின்றன அவற்றால் பிரஜைகள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன என்று கூறினன்

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! த்வீபங்களுடைய மிக்கவிஸ்தாரத்தை நன்றாகக்கூறினை, அவற்றினுடைய அமைப்பையும் விளக்கிக்காட்டினை ஸஞ்சய! ஸூர்யன் சந்திரன் ராகு இவர்களுடைய ப்ரமாணத்தைச்சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! த்வீபங்கள் கூறப்பட்டன ஸூர்யன் முதலிய க்ரஹத்தை உள்ளபடி கேளும் கௌரவஸ்ரேஷ்டரே! மஹாராஜரே! ராகுக்ரஹமான எவ்வளவு பரப்புள்ளதோ அவ்வளவு சுற்றளவுள்ளதாகக் கேள் அந்த ராகுக் கிரஹத்தினுடைய பரப்பானது பன்னீராயிர யோஜனை குற்றமற்றவரே! பண்டிதர்களும் அவ்வாறே பௌராணிகர்களும் (முறையே) இந்த ராஹுக்ரஹத்தை முப்பத்தாறாயிர யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் அதைக்காட்டிலும் ஆறாயிர யோஜனை அதிகச்சுற்றளவுள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர் வே தரே! குருஸ்ரேஷ்டரே! சந்திரமண்டலமானது பதினோராயிர யோஜனை பரப்புள்ளதென்றும் முப்பத்துமூவாயிரம் யோஜனை சு றளவுள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது பெரியஉருவமுள்ள ச திரமண்டலத்தின்பரப்பானது ஐம்பத்தொன்பதினாயிரம் யோஜ அளவுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள் குருநந்தனரே! அரசரே மற்றவர்கள் சூரியனைப் பதினாயிரம் யோஜனைவிஸ்தாரமுள்ளதெ றும் முப்பதினாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல் கிறார்கள் ராஜரே! குற்றமற்றவரே! மிகச் சிறந்ததும் வி வாகச் செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதுமான இந்தச் சூரியன் ஐம்ப தெண்ணாயிரமயோஜனை (சந்திரனைக்காட்டிலும்) பெரிதென்றுகேள் பாரதரே! சூரியனுடைய அளவை இப்பொழுது சொன்னேன அந்தராகுவானது பெரிதாயிருப்பதால் இந்த ஸூர்ய சந்திரர்களை தகுந்தகாலத்தில் மறைக்கின்றது மஹாராஜரே! க்ரஹங்க டைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்கேட்ட உமக்குச் சாஸ்திர திருஷ யினால் சந்திரஸூர்யர்களைப்பற்றிய இந்தவிஷயத்தைச் சுருக்கம இவ்வாறு உரைத்தேன் மஹாராஜரே! இவ்வுலகமானது எவ்வித படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதே அது உள்ளபடி என்னால் முழுதும் உரைக்கப்பட்டது ஆதலா

டுறுதலை அடைவீராக கௌரவரே! ஆதலால், புத்தானன துர
யோதனனைப்பற்றி மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைவீராக
பரதஶ்ரேஷ்டரே! அரசரே! மனத்திற்கு இன்பமான இந்தப
பூமிபர்வாவை எவன் கேட்பானோ அவன் ஐசுவரியமுள்ளவனும
செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனும் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மத
முமாவான். மேலும், அவனுக்கு ஆயுளும்பலமும்கீர்த்தியும்தேஜஸும்
திருத்தியடையும் அரசரே! எவன் நல்லவிரதத்துடன் இந்தப்பூமி
பர்வாவைப் பர்வகாலத்தில் கேட்கிறானோ அவனுடைய பிதிருக்க
ளும பிதாமஹர்களும் பிரீதியடைகின்றார்கள் நாம வஸிக்கும் இந்த
இடம பாரதவர்ஷம் இது முன்னோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது,
ணயமானது அவைஎல்லாவற்றையும் கேட்டீர்" என்றுகூறினன

பூமிபர்வம் முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம

பகவத்கீதாபர்வம்.

(ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடைய வதத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! பிறகு, கற்றறிந்தவனும் எல்லாவற
றையும் நேரில்காண்பவனும் நடந்ததையும் நடக்கின்றதையும் நடப்ப
தையும் அறிந்தவனுமானஸஞ்சயன் மிக்கமனவருத்தமுற்றவனாகி யுத்
தத்தினின்று விரைவாகவந்து அருகிலசென்று சிந்தித்துக்கொண்டி
ருக்கும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்
குப்பிதாமஹரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கூறலானன

"மஹாராஜரே! நான ஸஞ்சயன் பரதரேறே! உமக்கு வந்த
னம செய்கிறேன் சந்தனுவின்புத்திரரும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்
களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டார் எல்லாயுத்த
வீரர்களுள்ளும்சிறந்தவரும் எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் ஆதாரமான
வரும் குருகுலத்திறபிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான அப்படிப
பட்டபீஷ்மர் இப்பொழுது சரதல்பத்தையடைந்து படுத்திருக்கின்
றார் அரசரே! எவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு உம
முடைய்குமாரன சூதாடினனே அந்தப்பீஷ்மர் சிகண்டியினலகொல
லப்பட்டு யுத்தகளத்தில் படுத்திருக்கின்றார் மஹாரதரும் பெரிய
யுத்தத்தில் ஒருமைகுஞ்சோந்திருந்த எல்லா அரசர்களையும் காசிப்பட்ட
ணத்தில் ஒரு ரதத்தின் உதவியினலேயே ஜயித்தவரும் [1]பரபர

1 'அஸம்பரம' என்பது மூலம், 'பயமில்லாமல்' என்பது பழையஉரை

பிலலாமல யுததததில ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமரோடு போ
புரிநது அவராலும கொலலபபடாதவருமான அவா இபபொழு
சிகணடியினுல கொலலபபடடாா அவா சௌாயததில் மகேநதி
னுககு ஒபபானவா, ஸதிரமாயிருபபதில இமயமலைபோனறவா, கா
பீாயததில ஸமுததிரமபோனறவா, பொறுமையில பூமிககு ஒபபா
வா, அமபுகளாகிற கோரபபறகளுளளதும விலலாகிறவாயையுடை
தும கததியாகிற நாவையுடையதும நெருஙகமுடியாததுமான உம
பிதாவாகிற நரஸிமமமானது பாஞசாலராஜகுமாரனுல இபபொழு
வீழததபபடடது பாணடவாகளுடைய பெரிய சேனையானது வி
மததைபபாாததுப பசுககூடடம நடுஙகுவதுபோல யுதததி
முயறசியுடையவரான தமமைககணடு பயததால மனவருததமுற
அதிகமாக நடுஙகுமபடி செயதவரும (சததுருககளுடைய) படை
அழிபபவருமான அநதபீஷமா பததுநாள உமது சேனையைககா
பாறறி (ஒருவராலும) செயயமுடியாதகாரியததைசசெயது ஸூாய
அஸதமனமடைவதுபோல அஸதமயம அடைநதாா பரதகுலததி
பிறநதவரே! அரசரே! இநதிரனபோல (பபகைவாகளால) மன
கலககம அடையுமபடி செயயமுடியாதவரும யுதததில ஆயி
கணககான பாணஙகளை வாஷிததுப பததுததினஙகளில ஆபபு
கணககான யுததவீராகளைக கொனறவருமான அநதபீஷமா உம
துராலோசனையில கடடுபபடடுத திறமையறறவனைபபோலக கொ
லபபடடுக காறறினுல முறிககபபடட மரமபோலப போககளததி
படுததிருககிறாா'' என்று கூறினுன

பதினைகாவது அதயாயம

பகவததகீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷடிரான் பீஷமருடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்துப் பீஷமர்முதலியோரின் யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனை வினவியது)

திருதராஷடிரன, ''கௌரவாகளுள சிறநதவரான பீஷ
சிகணடியினுல எவவாறு கொலலபபடடாா? இநதிரனுககு ஒ
பானவரும எனபிதாவுமான அவா ரததததினினறு எவவாறு விழு
தாா? ஸஞசய! பலசாலியும தேவதைககுஒபபானவரும பி
வுககாக பரமமசரியததை அனுஷடிததவருமான பீஷமரால வ
படடவாகளான என்னுடைய யுததவீராகள எவவித நிலை

ருந்தார்கள்? சொல்வாயாக. பேரறிவினரும் சிறந்தவில்லாளியும் க்க பலமுள்ளவரும் அதிக முயற்சியுள்ளவருமான அந்தப்புருஷ ரேஷ்டர் கொல்லப்பட்டவுடனே, உன்னுடையமனம் என்ன லைமையிலிருந்தது? கௌரவர்களுள்சிறந்தவரும் வீரரும் (பகைவா ாக கண்டு)நடுங்காதவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமானபீஷ்மர் கொல்லப் ட்டாரென்று என்னிடத்தில் சொல்லுகிறாய். என்மனம் அதிகத் னபத்தைஅடைகின்றது. ஓ ஸஞ்சய! (யுத்தகளத்தில் பகைவா ா எதிர்த்துச்) செல்லுகின்ற அவரை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தா ர்? எவர்கள் அவருக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களானார்கள்? பர்கள் நின்றார்கள்? எவர்கள் திரும்பினார்கள்? எவர்கள் அவரைத் தாடர்ந்தார்கள்? தேராளிகளுள்சிறந்தவரும் அற்புதமான (வீரிய ளவரும்) க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டரும் (பாண்டவ) சேனையில் அவ றுபுகுகின்றவருமான பீஷ்மரை எந்தச்சூரர்கள் விரைவாகப் பின் தாடர்ந்துசென்றார்கள்? பகைவர்களை அழிப்பவரும் சூரியனுக்கு பமானவருமான எவர் ஸூர்யன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல, கைவர்களுடையபடையை நாசஞ்செய்துகொண்டும் பகைவர்களுக் ப் பயத்தைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டும் போர்க்களத்தில் பாண்டு த்திரர்களிடத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தாரோ த்துரு ஸைனியங்களை விழுங்குகின்றவரும் ஸமர்த்தரும் அவ திக்க முடியாதவருமான அந்தப் பீஷ்மரை எவர்கள் சூழ்ந்துகொண ார்கள்? ஸஞ்சய! நீ அவருக்கு அருகிலிருந்திருக்கிறாய். யுத் த்தில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை எங்ஙனம் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? தருசேனைகளைவெட்டுகின்றதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள் தும் உதாரமானமனோபாவமுள்ளதும் வில்லாகிற சிறந்தவாயுள்ள ம் கோரஸ்வரூபமுடையதும் கத்தியாகிறநாவுள்ளதும் நெருங்க டியாததும் அகாரயத்தில் வெட்கமுள்ளதும் ஜயிக்கப்படாததும் ந்தநிலைமையை அடையத்தகாததும் யுத்தத்தில் (இதுவரையில் ருவராலும்) ஜயிக்கப்படாததுமான அந்தப்புருஷப்புலியைக் குந்தி த்திரன் எவ்வாறுவீழ்த்தினான்? கொடியவில்லுள்ளவரும் உக்ரமான ம்புகளையுடையவரும் உத்தமமானரதத்திலிருந்துகொண்டு பகைவா ருடையமுடிகளை அம்புகளால்அறுப்பவரும் யுத்தத்தில் முயற்சி ள்ளவரும் பிரளயகாலஅக்னிபோல அவமதிக்கமுடியாதவருமான வரைக்கண்டு பெரியபாண்டவசேனையானது தினந்தோறும் கை லகளைஉதைத்துக்கொண்டதோ அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் சேனை ப நடத்தி எவ்விதத்திலும் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து

ஸூாயன அஸதமனததைஅடைவதுபோல நாசமடைநதா இ
ரன அக்ஷயமானமழையைப பொழிவதுபோல, குறைவறற பா
மழையைப பொழிநது பததுநாடகளில [1]ஆாபபுதககணககானயு
வீராகளை யுததததில கொனறவரும பாதகுலததிலபிறநதவருமா
அநதப பீஷமா எனனுடைய துராலோசனையினால, காறறினலமு
கபபடட மரமபோல, பூமியில அடிததுததளளபபடடுச சகதிய
வா போலப போாககளததில படுததிருககினறா பயஙகரமான ப
ரமமுளளவரும சநதனுபுததிருமான பீஷமரைபபாாததுப பாண
வாகளுடைய சேனையானது ஆயுதபரயோகமசெயவதறகு அவவி
தில எவவாறு வலலமையுளளதாகியது ? பாணடுபுததிராகள பீ
ரோடு எவவாறு யுததமசெயதாாகள ? ஸஞசய ! துரோணாஜீ
திருககுஙகாலததில ஏன பீஷமா வெறறிபெறவிலலை ? அநதயு
களததில கிருபரும துரோணரும பககததிலிருககுமபொழுது (
துருககளை) அடிபபவாகளுள சிறநதவரான அநதபபீஷமா எவவ
மரணமடைநதா ? தேவாகளாலும அணுகமுடியாதவரும அதிர
மான பீஷமா பாஞசாலபுததிரனை அநதசசிகணடியினால எவவ
யுததததில கொலலபபடடாா? ஸஞசய! அதிகபலமுளளவ
சிரஞசீவியுமான பாசுராமரை யுததததில எதிாததுச சண
செயதவரும அநதபபாசுராமராலும ஜயிககபபடாதவரும இந
னுககுஒபபான பராககரமமுளளவரும மஹாரதாகளுடைய குல
லுதிததவரும வீரரும யுததததிலகொலலபபடடவருமான அந
பீஷமரைபபறறிய வரலாறறை எனககுச சொலலவாயாக
ருடையவதததால நாம ஸுகமடையவிலலை ஸஞசய ! பெ
விலலையுடையவாகளான எனனைசசோநத எநதபுததவீராகள வீர
தவறுதவரான பீஷமரைவிடடு விலகாமலிருநதாாகள? துரியோத
னால கடடளையிடபபடட எநதவீராகள அவரைச சூழநதுகொ
டாாகள? ஸஞசய! சிகணடியைமுதனமையாககொணட எலல
பாணடவாகளும பீஷமரை எதிாததுவநதாாகளலலரோ? அந
கௌரவாகள எலலோரும பகைவாகளைவதைஞசெயயும விரத
னினறு நழுவாதவரானபீஷமரைத தனியேவிடாமலிருநதாாகள
புருஷமரேஷடரான பீஷமாகொலலபபடடதைககேடடுப பிள
போகாமலிருபபதால எனமனமானது உருககினலசெயயபபட
மிகக உறுதியுளளதுமாயிருககிறதெனபது நிசசயம பாதமரே
ரும ஒருவராலும ஜயிககமுடியாதவருமான எவரிடததில அள

[1] பததுககோடி

டியாத ஸதயமும மேதையும நீதியும் இருககினறனவோ, காஜிக
ற்றமேகமபோனற நாணேலிசெயபவரும் ஜலபிநதுககளபோனற
ணஙகளுளளவரும பேரிடிமுழககமபோனறவிலலினுடைய சபதத
தயுடையவரும உனனதமானமஹாமேகமபோனறவரும பூஜயரும
ரருமான எவா வஜரபாணியான இநதிரனஅஸுராகளைககொலவது
ாலப பாஞசாலாகளோடும ஸருஞசயாகளோடும கூடினவாகளும
ததுருக்களும ரதிகாகளுமான குநதிபுததிராகளைததுனபஞசெயது
மாரியைபபொழிநதாரோ அநதப பீஷமா யுததததில எவவாறு
ாலலபபடடாா ? கோரமானதும பாணஙகளாகிறமுதலைகளுளள
ம நெருஙகமுடியாததும விறகளாகிற அலைகளுளளதும குறை
றறதும [1] திடடில்லாததும சலிததுககொணடிருபபதும தெபப
ல்லாததும கதைகளும கததிகளுமாகிற சுறுமீனகளுககு இருபபிட
னதும குதிரைகளாகிற சுழலகளுளளதும யானைகளாலநெருஙகிய
ம காலடகளாகிறமீனகளாலே சூழபபடடதும சஙகஙகள துநதுபி
ர இவைகளுடைய சபதமுளளதுமான பாணஙகளும அஸதிரஙகளு
கிறஸமுததிரததில விரைவாகக குதிரைகளையும யானைகளையும
லாடகளையும அனேகநதோகளையும அமிழததுகினறவரும யுததத
ல சததுருவீராகளைககொலகினறவரும கோபததால தகிககபபடு
னறவரும தேஜஸால சததுருககளைத தபிககசசெயகினறவருமான
ஷமரை, கரையானது கடலைச சூழநதுகொளவதுபோல, எநதவீரா
ர சூழநதுகொணடாாகள ? ஓ ! ஸஞசய ! பகைவாகளைககொலலு
னறவரானபீஷமா யுததததில எநதககாாயததைச செயதாா ? துரி
யாதனனுககு ஹிததததைசசெயவதினபொருடடு எவாகள இவருககு
ன வநதாாகள ? அளவுகடநததேஜஸுளள பீஷமருடைய வலப
ககததுச [2] சேனையை எவாகள ரக்ஷிததாாகள ? வீரவிரதமுளள
வாகள பினபுறததிலிருநதுகொணடு சததுருவீராகளைத தடுததா
ர ? எவாகள பீஷமரை முனபுறததிலிருநது காபபாறறிககொணடு
ருகில நினறாாகள ? யுததமசெயகிறவீரரான பீஷமருககு இடப
ககததிலிருநத [3] சேனையை எநதவீராகள பாதுகாததாாகள ?
ஞசய ! இடபபககததிலுளள [4] சேனையிலிருககினற எவாகள
ருஞசயாகளைககொனறாாகள ? படைவீராகளிலதலைமைபெறறவ
ம (பகைவாகளால) நெருஙககமுடியாதவருமான பீஷமரை முன
லையிலிருநதுகொணடு எவாகள பாதுகாததாாகள ? அடையமுடி

1 'ஆஸ்ரயமிலலாததும' எனபது பழையஉரை
'2, 3, 4 'சகரம' எனபது மூலம 'தேருருளை' எனபது பொருநதும

யாத (யுதத) கதியை அடைகினறவாகளான எவாகள இருபககததி
மிருநதுகொணடு (பீஷமரைப) பாதுகாததாாகள ? ஸஞசய ! (நம
டையசேனைக) கூடடததில எவாகள சததுருவீராகளை எதிாதது
போாபுரிநதாாகள ? வீராகளால பாதுகாககபபடட பீஷமரு
அநதபபீஷமராலபாதுகாககபபடட அநதககௌரவசேனையிலுள
வாகளும (பகைவாகளால) ஜயிககமுடியாத பாணடவாகளுடை
சேனைகளை யுததததில விரைவாக என ஜயிககவிலலை? ஸஞசய
அநதபபாணடவாகள ஸாவலோகேஸவரரும ஸாவோததமருமா
பிரமமதேவாபோனற பீஷமரை அடிபபதறகாவது எவவாறுசக
யுடையவாகளானாாகள ? ஸஞசய! கௌரவாகள நடுததிடடுபோன
எநதபபீஷமரை அடுதது மனததில தைாயஙகொணடு பகைவா
ளோடு போாபுரிகிறாாகளோ அபபடிபபடட புருஷஸரேஷடா அமி
நதுபோனாரெனறு சொலலுகிறாய எனது புததிரன எவருடைய வீ
யததை ஆதாரமாயடைநது பலமுளளவனுகப பாணடவாகளை மதிக
விலலையோ அவா பகைவாகளால எவவாறுகொலலபபடடாா
பெரியவரதமுளளவரும எனககுபபிதாவும யுதததில கொடியமத
கொணடவருமான எவா முறசாலததில அஸுராகளைநாசமசெயகின
எலலாததேவாகளாலும உதவிசெயவதறகாக விருமபபபடடாரோ
மஹாவீாயமுளள எவா பிறநதவுடனே உலகததில பிரஸிததிபெற
வரான அநதச சநதனுவானவா அநதககூணததில சோகததைய
தைனயததையும துககததையும முழுதும துறநதாரோ (உலக
தில) பரவிததிபெறறவரும சிறநதகதியானவரும கறறிநதவரு
கூததிரியதாமததில நிலைபெறறவரும பரிசுததரும வேதவேதாஙக
களுடைய தததவஙகளை அறிநதவருமான அநதப பீஷமா கொலல
படடாரெனறு எனனிடததில எவவாறு சொலலுகினறாய ? எலல
அஸதிரஙகளிலும சிகைகூபெறறவரும சாநதரும மனததை அட
கினவரும சிறநதமனமுளளவருமான பீஷமா கொலலபபட
ரெனபதைககேடடு மிசசமுளளசேனையும கொலலபபடடதெனறே
எணணுகிறேன பாணடவாகள பிராயமுதிாநதவரும குருவுமான பீ
மரைககொனறு ராஜயததை அடையவிருமபுதலால அதாமமான
தாமததைககாடடிலும பலமுளளதாக வநதுவிடடதெனபது எ
னுடைய எணணம ஜமதகனிகுமாரரும எலலா அஸதிரஙகளை
யும அறிநதவரும ஸாவோததமருமான பரசுராமா முறகாலததி
அமபைநிமிததமாக யுதததில முயறசிசெயது (எநதப) பீஷமாரே
யுதததில ஜயிககபபடடாரோ இநதிரனுககொபபான செயகை
யுடையவரும எலலாவிலலாளிகளுளளுமசிறநதவருமான அநதபபீ

கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடம்சொல்லுகிருய் இதைக்காட
லும் மேலான துக்கமென்ன? யுத்தகளத்தில் அனேகக்ஷத்திரியாக
ளுடைய கூட்டங்களை அடிக்கடிஜயித்தவரும் சத்துருவீராகளைநாசம்
செய்கிற வீரருமான அந்தப் பாசுராமராலும்கூட எவா்கொல்லப்பட
வில்லையோ அந்தமகாபுத்திமானை பீஷ்மா இப்பொழுது சிகண்டியி
னல்கொல்லப்பட்டாா (ஆதலால்,) துருபதகுமாரனைசிகண்டி, மகா
வீரியமுடையவரும் யுத்தத்தில் மிக்கமதம்கொண்டவருமான அந்தப
பாசுராமரைக்காட்டிலும் தேஜஸ், வீரியம், பலம்இவைகளில் மேம்பட
டவனென்பது நிச்சயம் சூரரும் யுத்தத்திலஸமாத்தரும் எல்லாப
படைகளிலும் மிக்கதோச்சிபெற்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை
அறிந்தவரும் வீரரும் பரதஸ்ரேஷ்டருமான பீஷ்மரைக்கொன்றவ
னும் பகைவரைக்கொல்பவனுமான அவனைப் போாக்களத்தில் எந்த
வீராகள் அனுஸரித்தாாகள்? பாண்டவாகளோடு பீஷ்மருக்குஎவ்வித
மாக யுத்தமநடந்ததென்பதை எனக்குஉரைப்பாயாக ஸஞ்சய! தலை
வனைஇழந்ததான என்புத்திரனுடைய சேனையானது(பாததாவை இழ
ந்த) மங்கையைப்போலாகிவிட்டது என்னுடைய அந்தசசேனையா
னது இடையனை இழந்த பசுக்கூட்டம்போல மிக்கதடுமாறறத்தை
யடைந்துவிட்டது மஹாயுத்தத்தில் எவருடைய பௌருஷமானது
எல்லா உலகத்தையும்காட்டிலும் சிறந்ததோ அந்தபபீஷ்மா பரலோ
கத்தை விரும்பினபொழுது உங்களுடையமனம் எவ்வாறிருந்தது?
ஸஞ்சய! மஹாவீரியமுள்ளவரும் உலகத்திலதாாமிகருமான பிதாவை
(பகைவரால்) கொல்லும்படி செய்வித்து இப்பொழுது நாம் பிழைத
திருப்பதிலும் நம்மிடத்தில் எவ்விதமானஸாமாத்தியம் இருக்கின
றது? பீஷ்மாகொல்லப்படவே, என்புத்திராகள் ஆழமான ஜலத்தில
முழுகின்ற ஒடத்தைக்கண்ட கரையிலிருப்பவாகளபோல மிகவும
துக்கத்தினல் சோகத்தை அடைவாாகளென்றெண்ணுகிறேன் ஓ!
ஸஞ்சய! புருஷஸ்ரேஷ்டரான பீஷ்மா கொல்லப்பட்டாரென்பதைக
கேட்டும் பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் என்மனம் நிச்சயமாக வஜ்ரத
தாலானதுதான புருஷஸ்ரேஷ்டரும் அவமதிக்கமுடியாதவருமான
அந்தப்பீஷ்மரிடத்தில் அளவிடமுடியாத அஸ்திரங்களும புத்திசக்தி
யும் நீதியும் நிலைபெற்றிருந்தனவோ அவா யுத்தத்தில் எவ்வாறுகொல
லப்பட்டாா? அஸ்திரத்தினலாவது சௌாயத்தினலாவது தவத்தின
லாவது புத்தியினசக்தியினலாவது தைரியத்தினலாவது கொடையி
னலாவது ஒருவனும் மிருத்யுவினிடத்தினின்று விடுபடான ஸஞ்சய!
சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டாரென்று சொல்லுகிற

காரணததினல நிசசயமாகவே காலமானது மிககவலிமையுடைய
அது எலலா உலகததாராலும தாணடமுடியாதது புததிரசோகத
ஞல மிகவுமவாடடமுறறிருககிற நான (இநதப) பெரியதுககத
எணணுதவனுகிச சநதனுபுததிரரான பீஷமரைககாடடிலுமமேலா
ரக்ஷணததை விருமபுகிறேன ஸஞசய! பூமியிலவிழுநதிருககின
சூரியனைபபோல (யுததகளததில) விழுநதிருககினற சாநதனவரை
துாயோதனனகணடபொழுது எனனசெயதான? ஸஞசய! நா
புததியினல ஆலோசிததவரையிலும அரசாகளுடையசேனையில
மவாகளாவது பிறாகளாவது கொஞசமேனும மிஞசபபோகிறதில
யெனறு ஊகிககிறேன பாணடவாகள சாநதனவரைககொனறு ரா
யததை அடையவிருமபுதலால இநத க்ஷததிரியதாமமானது கொடி
தெனறு ரிஷிகளால நனருககககாடடபபடடிருககிறது நாமும, பெ
விரதமுடையவரான பீஷமரை வதமஅடையுமபடி செயவிதது ரா
யததைவிருமபுகிருேம க்ஷததிரியதாமததில நிலைபெறறவாகளுமசி
வாகளுமான பாணடவாகள அபராதிகளலலா ஸஞசய! கஷடமா
ஆபததுககளிலஉததமபுருஷனல பராககிரமமுமஅதிகசகதியுமலலவே
வெளிபபடுததததககவை? அவை அவரிடததில நிலைபெறறி
தன சைனியஙகளை அதிகமாக நாசம செயகினறவரும அகாய
தில வெடகமுளளவரும ஜயிககபபடாதவரும பிதாவுமான பீ
மரைப பாணடுபுததிராகள எவவாறு எதிரததுத தடுததாாகள? ஸ
சய! சேனைகள எவவாறு சோநதிருநதன? மிககபலசாலிகளா
வீராகளோடு எவவாறு யுததம நடநதது? எனனுடைய பிதாவா
பீஷமா பகைவாகளால எவவாறு கொலலபபடடாா? பீஷமா கொ
லபபடடவுடன, துரியோதனனும காணனும ஸௌபலனை சகு
யும வஞசகனை துசசாஸனனும யாதுகூறினா? மனிதாகள யா
கள குதிரைகள இவைகளுடைய தேகஙகளால பரபபபபடடது
அமபுகளும வேலகளும பெரியகததிகளும தோமரஙகளுமாகி
பாசசிகைகளுளளதும அதிபயஙகரமும யுதததால நெருஙகமு
யாததுமான யுததகளமாகிற சூதாடுமஸபையில புததிகெடடவ
ளான சூதாடிகள நுழைநதுவிடடாாகள பயஙகரமானதும பிரா
ணையே பநதயமாககொணடதுமான யுததமாகிற சூதாடடததில
தபபுருஷஶரேஷடாகள விளையாடினாாகள? அநதயுதததில சநத
புததிரரான பீஷமரைததவிர எவாகள ஜயிககபபடுகிருாகள? எ
கள ஜயிககபபடடாாகள? எவாகள லக்ஷயமவைதது அடிததுத த
ளபபடடாாகள? ஸஞசய! அதைஎனககுசசொலவாயாக பயஙகரமா

செய்கையுள்ளவரும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவரும் எனக்குப் பிதா வும் தேவவிரதருமானபீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு இப்பொழுது எனக்கு ஆறுதலுண்டாகவில்லை ஸஞ்சய! புத்திரனை இழந்ததனாலுண்டான தும் மனத்தில் ஊன்றியதுமான பெரியதுன்பத்தை அக்னியை நெய்யினாலஜ்வலிக்கச்செய்வதுபோல நீ ஜ்வலிக்கச்செய்கிறாய் பிரஸித்திபெற்றவரும் எல்லாஉலகங்களுக்கும் நன்மையையே செய்கின்றவருமானபீஷ்மர் பெரிய பாரத்தைத்தாங்கிக்கொண்டிருந்து கொல்லப்பட்டாரென்பதைப் பார்த்து என்புத்திரர்கள் துக்கிப்பார்களென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! நான் துரியோதனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அவ்விதமான துக்கங்களைக் கேட்கப்போகிறேன் ஸஞ்சய! ஆதலால், அவ்விடத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல் ஸஞ்சய! அந்த யுத்தத்தில் மந்தனான (என்புத்திரனுடைய) புத்திக்குறைவினால் நேர்ந்த அநீதியையும் நல்ல நீதியையும் நடந்தபடி எனக்குச் சொல் ஜயத்தைவிரும்புகின்றவரும் அஸ்த்ரங்களில்தேர்ச்சிபெற்றவருமான பீஷ்மராலே அந்தயுத்தத்தில் பராக்ரமத்துடன் எது செய்யப்பட்டது? கௌரவபாண்டவசேனைகளுக்கு அந்தயுத்தம் எவ்வாறுநடந்தது? மேலும், எந்தக்காலத்தில் எவ்விதமுறையோடு எது எவ்விதமாக நடந்தது? அதை முழுதும் உரைக்கவேண்டும்" என்றுகேட்டான்

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது)

ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! தொடர்ச்சியான இந்தக் கேள்வியானது உம்மால் கேட்கத்தகுந்ததுதான் அதற்கு நீர் தகுந்தவராயிருக்கின்றீர் இந்தத்தோஷத்தை நீர் துரியோதனன்மீது சுமத்துவதற்குத் தகுந்தவரல்லீர் தன்னுடைய கெட்டநடையால் கெடுதலையடைகிற மனிதன் அந்தப்பாவத்தினால் மற்றவனை (ஆகாரிக்கப்பட்டவனென்று) சந்தேகிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன் மஹாராஜரே! மனிதர்களுள் எவன் முழுதும்நிந்திக்கத்தக்கவைபும் மிக இழிந்தவையுமான காரியங்களைச்செய்கிறானோ அவன் எல்லாஉலகங்களிலும் கொல்லத்தக்கவனாகிறான் (பிறர்செய்யும்) வஞ்சனையை அறி

யத திறமையுள்ளவாகளும மநதிரிகளுடனகூடினவாகளுமான பான்
டவாகள உமககாகவே காட்டில துனபததை அனுப்விததாாகள்
நெடுஙகாலம பொறுததாாகள மஹாராஜரே! குதிரைகளுககு
யானைகளுககும அளவறறதேஜஸுளள அரசாகளுககும (யுத
களததிலநோநததும) என்னுல பாதயக்ஷமாகவும யோகபலத
ுனும பாாககபபட்டதுமான விஷயததைக கேளும நீா துகக
தில மனததைச செலுததவேணடாம அரசரே! இது இவவிதமே
ஆகததககதென்று முனனமே தெய்வததால ஏறபடுததபபட்டிருக
றது இது நிசசயம எவருடைய அனுகாஹததிஞல திவயமும வ
வோததமமுமான அவவிதஞானததை நான அடைநதேனே சிறந
புததியுள்ள அநதவயாஸருககு வநதனமசெயது நனருகச சொல
வேன அரசரே! மஹாதமாவான வயாஸருடையவாததினுே
எனககு [1] அதீநதிரியமான திருஷ்டியும தூாததிலிருநதே (சபத
களைக) கேட்குநதிறமையும பிறருடையமனததையும நடநததைய
இனி நடபபதையுமுணாதலும சாஸதிரமரியாதைகளைககடநத து
டாகளுடைய உதபததிககுக காரணததையறிதலும ஆகாசததி
மஙகளகரமானகதியும யுததஙகளில அஸதரஙகளாலே தாககபபட்
விருததலும கிடைததிருககினறன விசிதாமும மிகக ஆசசாயமு
மயிாககூசசலைவிளைவிபபதுமானயுததம பாரதாகளுககு நடநதவித
தை விஸதாரமாக எனனிடமிருநதுகேளும மஹாராஜரே! ஆயத
மாயுள்ள அநதசசேனைகள முறைபபடி அணிவகுககபபட்டிருககு
தருணததில, துாயோதனன, துசசாஸனனைநோககி, 'ஓ! துசசாஸ
ரதஙகள பீஷமரை ரக்ஷிபபதறகாக விரைவாக ஒனறுசோககபப
வேணடும எலலாசசேனைகளையும விரைவாக (யுதததறகு) நீ வ
வேணடும அனேகவாஷகாலமாக எணணபபட்டிருநத் ஸைனிகாக
டனகூடின பாணடவகௌரவாகளுடைய அவவிதமானயுததமான
இதோ எனனை நாடிவிட்டது யுதததில பீஷமரைககாபபதைககா
டிலும முககியமான வேறுகாரியம இலலையெனறே எணணுகிறே
இநதபபீஷமா பாதுகாககபபட்டால ஸருஞசயாகளுடனகூடின பா
டவாகளையும ஸோமகாகளையும கொலவாா பரிசுததமானசிததமுள
பீஷமா, 'நான சிகணடியைக கொலலமாட்டேன ஏனெனில, இ
முனபு ஸதிரீயாயிருநதவனெனக கேளவிபபடுகிறேன ஆதலா
அவன எனனுடைய யுதததில விலககததககவன' எனறு சொ

1 கணமுதலிய பாஹயேநதிரியஙகளுககு அகோசரமான வஸ
களை நோாககககணடறியுநதிறமையுள்ள ஞானககண

ருககிறுா ஆதலால, பீஷமரை ரனகுபாதுகாககவேணடுமெனபது
ா னுடைய எணணம எனனைசசோநதவாகளெலலோரும சிகணடி-
பக கொலலுமவிஷயததில முயறசியுளளவாகளாக இருககவேண
ட. அவவாறே, எலலாவிததததிலுைம அஸதிரஙகளில ஸமாததாக
ான அநதக கீழநாடடுவீராகளும மேலநாடடு வீராகளும தென
டடுவீராகளுமவடநாடடுவீராகளுமபிதாமகரைப பாதுகாககவேண
ாபாதுகாககபபடாமலிருநதால அதிகபலமுளள ஸிமமததையும
ாய கொனறுவிடுமனறோ? நரி ஸிமமததைககொலலுவதுபோலச
ணடியானவன பீஷமரைக கொலலுமபடி நாம செயயககூடாது
ாமனயுவானவன இடபபககததிலுளளசேனையையும உததமோஜ
ானவன வலபபககததிலுளளசேனையையும ரகூஷிததுககொணடு
ஜுனனை அடைநதிருககினறனா அாஜுனனும சிகணடிககு ரகூஷ
நக இருககினறுன துசசாஸனு! பாாததனுல ரகூஷிககபபடுகினற
னும பீஷமரால (யுததததில) விலசகபபடடவனுமான சிகணடி
னவன பீஷமரைககொலலாமலிருககுமபடிசெய' எனறுகூறினுன.

பதினறுவது அதயாயம

பகவததீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனைகளை வர்ணித்தல்)

பிறகு, இரவுசெனறு விடியறகாலம ஆகவே, '(யுதததததுககு)
பததமசெயயலாம, (யுததததுககு) ஆபததமசெயயலாம' எனறு
ததுசசொலலுகினற அரசாகளுடைய சபதமானது பெரிதாகத
ானறியது பாரதரே! (சைனியம) முழுவதும சஙகவாதய
ாஷஙகளும துநதுபிதவனிகளும ஸிமமநாதஙகளும குதிரைகளி
டைய கனைததலின சபதஙகளும அவவாறே தேருருளைகளினஒலி
நம காஜிககினறயானைகளினுடைய ஒலிகளும காஜிககினறயுதத
ாகளுடைய ஸிமமநாதஙகளும கைகொடடுதலகளும உாததவீர
தஙகளும எலலாபபககஙகளிலும நிரமபின மஹாராஜரே!
ளரவபாணடவாகளுடைய பெரியசேனைமுழுவதும மிசசமினறி
று சோநது சூரியோதயகாலததில யுததமசெயய ஸன
ததமாகபபுறபபடடது ராஜேநதிரரே! உமது புததிராகளுடை
ாவும அவவாறே பாணடவாகளுடையனவுமான அஸதிரஙகளும
திரஙகளும கவசஙகளும எவவிததததிலுைம பிளகக முடியாதவை
ாயிருநதன பாரதரே! பிறகு, சஸதிரஙகளையுடையவைகளான

உமமைச் சோநதவாகளுடைய பெரியசேனைகளும எதிரிகளுடை
பெரியசேனைகளும வெளிபபடையான இடததில நன்ருககாணப
டன அநதசசேனையில பொனனுலஅலஙகரிககபபடடு விளஙகுகி
யானைகளும தோகளும மினனலுடனகூடினமேகஙகளபோலக கா
படடன தோபபடைகள அனேக நகரஙகள போலக கா
படடன அநதசசேனையில உமமுடையபிதா பூரணசநதிரனபே
மிகவுமவிளஙகினா யுததவீராகள அநதசசேனைகளில விறகளை
[1] ரிஷடிகளையும கததிகளையும கதைகளையும சகதிகளையும தோமர
ளையும குறறமறற ஆயுதஙகளையும ஏநதினனாகள அரசரே [1] யா
களும காலாடகளும தேராளிகளும குதிரைகளும நூறுநூறுக
ஆயிரம ஆயிரமாகவும வலைகளபோலச சூழநது நினறனா உ
எடுதது நிறுததபபடடவைகளும் காநதியுளளவைகளும பறபல
வடிவஙகளுளளவைகளுமான உமமைச சோநதவாகளுடைய கெ
களும பிறருடைய கொடிகளும ஆயிரம ஆயிரமாகக காணபபட
பொனனுலும ரதநஙகளாலுமாகிய ஆபரணஙகளால அலஙகரிக
படட அஙகஙகளுளள ஆயிரமாயிரமாயிருககினற யானைவீரா
ஜவலிககினற நெருபபுககளபோல அதிக காநதியுடையவாகள
விளஙகினாகள யுததததில விருபபமுளளவாகளும (யுதததிற
எழுநதவாகளுமான அநத உததமவீராகள மஹேநதிரனுடைய
பரிகைகளிலுளள மாசறறவைகளான கொடிமரஙகளபோலக கா
படடாாகள உயாததூககபபடட ஆயுதஙகளால விசிதரமாயிரு
வாகளும கையுறைபூணடவாகளும அமபுததூணியை அணிநத
களும விருஷபஙகளுடைய கணகளபோனற கணகளையுடைய
களுமான அரசாகள சேனைமுகததைஅடைநது விளஙகினாக
புருஷஸரேஷடாகளும சூராகளும பரிகாயுதமபோனறகைகளையுடை
வாகளும அக்ஷௌஹிணிககணககான படைகளுககுத தலைவாகளு
யாகஙகளை அநுஷடிததவாகளும அளவறற தக்ஷிணைகளைககொடு
வாகளுமான ஸௌபலனுன சகுனி, சலயன, [2] ஸிநதுதேசாதி
யான ஜயதரதன, அவநதிதேசாதிபாகளான விநதாநுவிநதாக
காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன, கலிஙகதேசாதிபதிய
ஶருதாயு, ஜயதஸேனராஜன, கோஸலதேசாதிபதியான பருஹ
பலன, ஸாதவததனனகருதவாமா இநதப பதது வீராகளும,
யோதனனுககு உடனபடடு அவனை அநுஸரிககினறவாகள
இனனும அனேகாகளும, சிறநத நீதியுடையவாகளும மஹார

[1] இருபுறமும முனையுளளகததி [2] வேறுபாடம

ருமான மறறஅரசரகளும, ராஜபுததிரரகளும யுதத ஸனனத
ரகளாகத தஙகளசேனைகளில நினறாரகள, கிருஷணாஜுனததை
நததவரகளும பலசாலிகளும யுததததுடனகூடியவரகளும ஸந
தாஷமுடையவரகளும ஸமாததரகளுமான எலலா வீரரகளும
ரயோதனனுககாக (உயிரை இழநது) பிரமமலோகததை அடை
தில தீக்ஷைபெறறவரகளாகிய பதது அகெஷளஹிணிகளைச சேரத
ககொணடு நினறாரகள எநதஇடததில தலைவரான பீஷமர எல
ச சேனைகளுககும முனனே இருககினறாரோ அநதஇடததில
ரயோதனனைசசாரநததும பெரியதுமான கெளரவரகளுடையபதி
றாவது அகெஷளஹிணிசேனையானது நினறது மஹாராஜரே!
ளளைததலைபபாகையையுடையவரும வெணமையான குதிரைகளை
டையவரும வெணணிறமுளள கவசததை அணிநதவரும (விரததி
னறு) தவறாதவருமான பீஷமரை உதிததிருககினற சநதிரனைப
பால நாஙகள கணடோம பொறபனைமரததைக கொடியாகக
காணடவரும வெளளிரததததில வீறறிருககினறவருமான பீஷமரைக
ளரவரகளும பாணடவரகளும வெணமையான மேகததினமீது
ஙகுகினற சூரியனைபபோலக கணடாரகள கொடடாவிவிடுகினற
ரியஸிமமததைககணடு அறபமிருகஙகளநடுஙகுவதுபோலப படை
கததிலிருககினற பீஷமரைககணடு திருஷடதயுமனனை முதனமை
ககொணட மகாவிலலாளிகளானபாணடவரகளும ஸருஞசயர
ரும மிககநடுககமடைநதாரகள அரசரே! திருஷடதயுமனனைத
லைவனுககககொணட எலலாயுததவீரரகளும அடிககடி மிகுநதபய
டைநதாரகள அரசரே! உமமுடைய இநதப பதினோரகெஷள
ணி சைனியஙகளும காநதியுடையவைகளாயிருநதன அவவாறே,
ணடவரகளுடைய ஏழுஅகெஷளஹிணி சேனைகளும மஹாபுருஷரக
ல பாதுகாககபபடடன (யுததமசெயவதறகாக) ஒனறோ
டொனறு கலநதிருககினற இரணடுசேனைகளும, அதிகமதங
கொணட சுறாமீனகளும சுழலகளுமுளளவையும பெரியமுதலைகளால
பாதிககபபடடவையும யுகாநதகாலததில (கொநதளிதது, ஒனறோ
டொனறு) தாககுகினறவையுமான இரணடு ஸமுததிரஙகளபோலக
ணபபடடன வேநதரே! ஒனறொடொனறு (யுததததிறகாக)
ரததுநினற கெளரவசேனைகளுடைய அவவிதமானசேரககை
னது எஙகளால இதறகுமுன பாரககபபடடதுமிலலை, கேடகப
டடதுமிலலை

பதினேழாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவசேனை யுத்தத்துக்காகப்புறப்பட்டது)

வேதஙகளைபபிரிததவரும பகவானுமான அநதககிருஷ
தவைபாயனாசொனனதுபோல எலலாஅரசாகளும ஒருஙகுசோந
(குருக்ஷேதரததிறகு) வநதாாகள அநதததினததில சநதிர
பிதிருலோகததை நாடியிருநதான ஆகாயததிலிருநது ஏழுமஹாகி
ஹஙகள ஜவலிததுககொணடு கீழேவிழுநதன ஆதிதயன இரணட
கபபிளககபபடடவனபோல உதயகாலததில காணபபடடான அ
னே காநதியுடன ஜவலிககினறஜவாலையோடுகூடமறுபடியுமதோன
ஞன எரிதலுடனகூடிய திசையில மாமஸஙகளையும ரகதஙக
யுமபுஜிககினறநரிகளும காககைகளும (மரிததவாகளுடைய) சரீர
களை அடையஎணணஙகொணடுகூசசலிடடன பகைவாகளை அடக
பவாகளும ஜிதேநதிரியாகளுமான பிராயமுதிாநதவரும கெ
ரவாகளுககுபபிதாமஹருமான பீஷமரும பாரதவாஜபுததிரரா
துரோணரும, தினநதோறும காலையிலஎழுநதிருநது, 'பாணடுபுத
களான பாாததாகளுககு ஜயம உணடாகவேணடும' எனறு சொ
ஞாகள பகைவாகளை அடககுகிறவாகளான அவவிருவரும அநத
பிரதிஜஞைசெயயபபடடபடியே உமமுடைய பிரயோஜனததை
கருதி யுததமசெயதாாகள எலலாததாமவிசேஷஙகளையுமறிநத
ரும உமககுபபிதாவுமானதேவவிரதா, அரசாகளை அழைததது, 'க்ஷ
திரியாகளே! இதோ உஙகளுககு ஸவாககததுககுபபோவதறகாக
பெரியவாயில திறககபபடடிருககிறது அவவாயிலவழியாக நீஙக
இநதிரனேடும பரமமாவோடும ஸாலோகயததை அடையுஙகள இ
வழியானது உஙகளுககு முனனோாகளாலும அவாகளுககும மு
னோாகளாலும சாசுவதமாக ஏறபடுததபபடடிருககிறது நீஙக
யுதததில மனககவலையறறவாகளாக உஙகள ஆதமாவைக கெ
வபபடுததிககொளளுஙகள நாபாகனும யயாதியும மாநதாதா
நகுஷனும நருகனும இபபடிபபடடசெயகைகளால ஸிததியடைந
உததமமான ஸதானததை அடைநதாாகள வீடடில வியாதியின
மரிபபதெனபது க்ஷததிரியனுககு அதாமம சஸதிரததினுல நா
தை அடைவது இவனுககு ஸநாதனதாமம' எனறுகூறினா பரத
சிறநதவரே! பீஷமா இவவாறு உரைககககேடட அரசாகள சிற

ர்களால் தம்படைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (யுத்தத்திற்
குப்) புறப்பட்டார்கள். பாரதரே! ஸௌவீரகுமாரனான அந்தக்
(கன்)னன் மந்திரிகளோடும் உறவினர்களோடுங்கூடப் பீஷ்மரால் 'யுத்
(தத்)தில் ஆயுதத்தைக் கீழேவைக்கும்படி செய்விக்கப்பட்டான்' உம்
(மு)டைய புத்திரர்களும் உம்மைச்சேர்ந்த அரசர்களும் காண்டீவிலக்கி
(ட்)டு ஸிம்மநாதத்தினால் பத்துத்திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி
(செ)ய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அந்தச்சேனைகள் வெள்ளைக்
(கு)டைகளாலும் கொடித்துணிகளாலும் கொடிமரங்களாலும் [1]யானை
(களா)லும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் பிரகாசித்தன. பூமியா
(ன)து பேரிகைகள் பணவங்கள் துந்துபிகள் இவைகளுடைய சப்தங்க
(ளா)லும் தேருருளைகளுடைய நனியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஓசை
(யா)லும் கலக்கமுற்றதாயிற்று. ஸ்வர்ணமயமான கைவளைகளாலும்
(தோ)ள்வளைகளாலும் விற்களாலும் விளங்குகின்ற மஹாரதர்கள் நெருப்
(பு)டன்கூடின மலைகள்போல விளங்கினார்கள். பீஷ்மர் ஐந்துநக்ஷத்
(திர)ப்பிரதிமைகளுள்ள பெரியபனைமரக்கொடியோடு நிர்மலமான ஸூரி
(ய)னுக்கு ஒப்பாகக் கௌரவசேனையின் முன்பக்கத்தில் பிரகாசித்துக்
(கொ)ண்டு நின்றார். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! உம்மைச்சேர்ந்த மகா
(வி)ல்லாளிகளான அரசர்கள் பீஷ்மருடைய கட்டளைப்படி இருந்தார்
(கள்). கோஸலனதேசத்திலே தோன்றியவனும் தாமரைப்புஷ்பத்தின்
(நிற)முடையவனுமான அந்தசைப்யன் எல்லா அரசர்களோடுங்
(கூ)டினவனாகி அரசர்க்குரியதும் கொடியுள்ளதுமான சிறந்தயானை
(யி)ன்மீதேறி எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முன்னிலையில் நின்றான். அசுவத்
(தா)மாவானவர் யுத்தமுயற்சியுள்ளவராகி ஸிம்மத்தின் வாலவடிவ
(மு)ள்ள கொடியோடு (யுத்தத்திற்காகச்) சென்றார். ஶ்ருதாயுதன், சித்ர
(ஸே)னன், புருமித்ரன், விவிம்சதி, சல்யன், பூரிஶ்ரவஸ், மகாரதனான
(விக)ர்ணன் இவ்வேழுமகாவில்லாளிகளும் துரோணபுத்திரரை முன்
(னிட்)டுக்கொண்டு சிறந்த கவசமணிந்து ரதங்களோடு பீஷ்மருக்கு
(மு)ன்னால் சென்றார்கள். மிக்கவளர்ச்சியுள்ளவைகளும் காந்தியுள்ள
(வை)களும் பொன்மயமுமான அவர்களுடைய தவஜங்களும் உத்தம
(மா)ன ரதங்களை விளக்கிக்கொண்டு அதிகமாகப்பிரகாசித்தன. கமண்டலு
(வி)னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் வில்லுடன்
(கூடி)யதுமான ஆசார்யமுக்கியரான துரோணருடைய வேதிதவஜமா
(ன)து பிரகாசித்தது. அனேகலக்ஷக்கணக்கான சேனையை அழைத்
(து)ச் செல்லுகின்ற துரியோதனனுக்கு மணிமயமான பெரிய அரவக்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கொடியானது இருந்தது ரதிகர்களானபௌரவனும் காளிங்க
காம்போஜனும் ஸுதக்ஷிணனும் க்ஷேமதன்வாவும் சல்யனும்
தத்துர்யோதனனுக்குமுன் நின்றார்கள் கிருபரானவர் விருஷ
கொடியையுடைய உத்தமமானரதத்தோடு (ஸைனிகர்களை) அ
துக்கொண்டு மகததேசாதிபதியினுடைய சேனைமுகத்தை அ
தார் அங்கதேசாதிபதியான (கர்ணபுத்திரனன) விருஷகேது
லும் மனவுறுதியுள்ள கிருபராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட கீழ்நாட்டு
களுடைய மிகப்பெரிதான அந்தச்சேனையானது சரத்காலமேகம
விளங்கியது பெரும்புகழுள்ள ஜயத்ரதன் படைத்தலையில் நின்
கொண்டு பன்றிவடிங்கொண்ட வெள்ளிமயமான பிரதான தவ
தோடு விளங்கினன் லக்ஷம்தேர்களும் எண்ணுயிரம் யானைக
அறுபதினுயிரம் குதிரைகளும் அவனுடைய வசத்திலிருந்த
ஸிந்துதேசாதிபதியும் அரசனுமான ஜயத்ரதனுல்பாதுகாக்கப்ப
அந்தப்படையின் முன்னணியானது அளவற்றதேர்களும் யானைக
குதிரைகளுமுள்ள பெரும்படையாகப் பிரகாசித்தது களிங்கதே
களுக்கெல்லாம் அரசனுயிருப்பவன் அறுபதினுயிரம் தேர்களோ
பதினுயிரம் யானைகளோடும் சேர்ந்து கேதுமான் என்கிற அரச
கூட்ச் சென்றுன் பர்வதங்களுக்கு ஒப்பான அவனுடைய பெ
யானைகள் யந்திரங்களாலும் தோமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளா
கொடிகளாலும் மிக்க பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டு
விளங்கின களிங்க தேசாதிபதியானவன் அக்னிஸ்வரூபம
சிறந்தகொடிமரம் வெண்கொற்றக்குடை ஸ்வர்ணமயமான கண
பரணம் சாமரம் விசிறி ஆகிய இவற்றால் விளங்கினன் அரச
கேதுமான் என்பவனும் யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமும் உத்த
மான அங்குசமுள்ள யானையின்மீதேறி மேகத்தின்மீதிருக்கி
சூரியன்போல (விளங்கினன்) தேஜஸினுல் விளங்குகின்ற பகத
ராஜன் உத்தமமான யானையின்மீதேறி வஜ்ரதரனன இந்திரன
லச் சென்றுன் பகதத்தனுக்கு ஒப்பானவர்களும் அவந்திதேச
பதிகளுமான விந்தன் அநுவிந்தனிருவரும் யானையின் பிடரி
மீதேறிக் கேதுமானைத்தொடர்ந்து சென்றனர் வேந்தரே! துரோ
ராலும் அரசரான பீஷ்மராலும் அவ்வாறே ஆசார்யபுத்திரரான அ
வத்தாமாவாலும் பாஹ்லீகனுலும் கிருபராலும் ஏற்படுத்தப்பட
தும் தேர்ப்படையுள்ளதுமான அந்தவ்யூகமானது யானைகளா
அங்கங்களுள்ளதாகவும் அரசர்களாகிற தலைகளுள்ளதாகவும் குதி
களாகிற சிறகுகளுள்ளதாகவும் உக்கிரஸ்வரூபியாக அட்டஹா

சயதுகொணடு நாறபுறஙகளிலும முகஙகளுளளதாகிய பகைவா டையை எதிாததுச சென றது

பதினெட்டாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவசேனையின்வர்ணனம்)

மஹாராஜரே! பிறகு, கேடபவாகளுடைய மனததை நடுகக றசுசெயகினறதான போாபுரிய எணணஙகொணட போாவீராக டையசபதமானது ஒரு முகூாததகாலததிறகுள உாககககேடகப டடது சஙகஙகளுடைய தவனிகளாலும துநதுபிவாதயஙகளுடைய சைகளாலும யானைகளுடையகாஜனைகளாலும தோசசகாஙகளின விகளாலும பூமியானது பிளககபபடடதுபோலாகியது அபபொ து கனைககினறகுதிரைகளுடைய சபதததினுலும காஜிககினறபுதத ராகளுடைய சபதததினுலும க்ஷணததிறகுள ஆகாயமும பூமியும னகுபககததிலும நிரபபபபடடன (பகைவாகளால) அவமதிககத காதவரே! உாதுபுததிராகளுடைய சேனைகளும பாணடவாகளு டய சேனைகளும ஒனறையொனறு எதிாககுமகாலததில மிகநடுகக றறன, அவவிடததில பொனனுல அலஙகரிககபபடடயானைகளும தாகளும மினனலகளுடனகூடினமேகஙகளபோல விளஙகுகினற வகளாகக காணபபடடன அரசரே! பொனவளையஙகளுளளவைக ும பறபலவிதமானவடிவஙகளுளளவைகளுமான உமமைசசோநத ராகளுடையகொடிகள ஜவலிககினற அகனிகளபோல விளஙகின ரதரே! உமமைசசோநத வீராகளுடையகொடிகளும சததுருகக டையகொடிகளும மஹேநதிரனுடைய நிாமலமான பெரியதவஜங ரபோலக காணபபடடன வீராகள நெருபபுககும சூரியனுககும மமான காநதியுளள பொறகவசஙகளை அணிநது நெருபபுககும ூரியனுககும ஸமமான ஒளியுளளவாகளாகக காணபபடடாாகள ரசரே! விசிததிரமான ஆயுதஙகளையும விறகளையுமுடையவாகளும சிததிரமான ஆயுதஙகளைக கையிலேநதியவாகளும கையுறை ணடவாசளும கொடியையுடையவாகளும விருஷபததினுடைய ாபோனற கணகளையுடையவாகளும பெரியவிலலையேநதியவாச ம சிரேஷடாகளுமான கௌாவயுததவீராகள படைமுகததை டைநது விளஙகினாாகள அரசரே! உமமுடைய குமாராகளான சசாஸனன, துாவிஷஹன, துாமுகன, துஸஸஹன, விவிமசதி,

சித்ரஸேனன், மஹாரதனனவிகாணன, ஸத்யவாதன், புருமித்ர
ஜயன, பூரிஶ்ரவஸ, சலன இவாகள பீஷமருடைய பினபுறத்தை
காததாாகள அவவாறே இருபதினாயிரமதோாளிகள இவாகளைபபி
தொடாநதுவநதாாகள சூராகளும சரீரததைபிழககத துணிநத
களுமான அபீஷாஹாசள, சூரஸேனாகள, சிபிகள வஸாதிகள, ஸ
வாகள, மதஸயாகள, அமபஷடாகள, தரிகாததாகள கேகயாக
ஸௌவீராகள, கைதவாகள, 'கிழநாடடு மேலநாடடு வடநாடடுவீ
கள ஆகிய இநதபபனனிரணடு தேசததைசசோநத எலலா அரச
ளும பெரிய ரதககூடடஙகளுடன பீஷமரைபபாதுகாததாாக
மிககபலமுளள பதினாயிரமயானைகள அடஙகிய ஒருபடையான
மகதநாடடு வேநதன இருககிற இடததிலுளள தோபபடை
அனுசரிததது படைநடுவில ரதஙகளுடைய சகராகஷகாகளுமயா
களுடைய பாதரகஷகாகளுமான அறுபதுலகஷம பெயாகள இருந
கள விலலையும கேடகததைையும கததியையும கைபிலகொணட
ளும அனேகலகஷககணககானவாகளும [1]நகரஙகளாலும ஈடடிக
லும யுததமசெயகினறவாகளுமான காலாடகளின கூடடஙகள மு
னணியிலசெனறன பாரதரே! உமமுடைய புததிரனுககுப ப
ஞோ அகெஷௌஹிணி சேனைகளிருநதன மஹாராஜரே! அது யமு
யுடனகூடின கஙகைபோலககாணபபடடது" என்று கூறினன

பததோனபதாவது அதயாயம.

பகவததீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பாண்டவசேனை புறப்பட்டது)

திருதராஷடிரன, "அணிவகுககபபடட (நமமுடைய) ப
ஞோரகெஷௌகிணிசேனையையுமபாாததுப பாணடுகுமாரனன யுதி
டிரன அலபமான சேனையினால எவவாறு எதிரணிவகுததான? ஸ
சய! மானுஷவயூஹததையும தெயவவயூஹததையும காநதாவ
ஹததையும ஆஸுரவயூஹததையும அறிநத பீஷமரை எதிர
அநதக குநதிபுததிரன எவவாறு எதிரணிவகுததான?" என
வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

"தாமாதமாவும பாணடுபுததிரருமான தாமராஜா, அணிவ
கபபடடிருககினற தாயோதனனுடைய சைனியஙகளைககணடு தன
சயனை நோககி, 'ஐயா! பருகஸபதிமஹரிஷியினுடைய வசனததி

1 ஒருவகை ஆயுதம

[illegible]திரியிலவலலவாகள) ' பகைவாபடைகளை விடத தனபடைவீராகள [illegible]றைவாயிருநதால (அரசன அவாகளை) ஒனறுசோததுப போாபுரி [illegible]மபடி செயவிககவேணடும , அதிகமாயிருநதால, அவாகளை இஷ [illegible]படி (தனிததனியாகபபிரிதது) விஸதாரபபடுததவேணடும கணக [illegible]ல குறைநதவாகளுககு, அதிகரிததிருககினற பகைவீராகளோடு [illegible]பாரபுரிகையில சூசிமுகம எனகிறவயூகம ஏறபடுததிககொளளத [illegible]ககது ' என று தெரிவிககிறாாகள அவவாறே, நமமுடைய படை [illegible]னது பகைவாபடைகளைககாட்டிலும மிகவும குறைவானது [illegible]ணடவ! பருகஸபதிமகரிஷியினுடைய இநதவாாததையை அறிநது [illegible] அணிவகு' என று கூறினா இவவாாததையைக கேட்டுப பாணடு [illegible]திரனை அாஜுனன தாமராஜரைபபாாதது அரசாகளில மிகச [illegible]றநதவரே ! பகைவாகளால வெலலமுடியாததும வஜரபாணியான [illegible]நதிரனாலே ஏறபடுததபபட்டதும வஜரம என று போகொணட [illegible]ம உறுதியுளளதுமானவயூஹததை இதோ நான உமககு ஏற [illegible]டுததுகிறேன பெருஙகாறறுபபோலப போரில பகைவாகளால [illegible]ஙகமுடியாதவனும அடிபபவாகளுள சிறநதவனுமான அநதப [illegible]மன நமககுமுன யுததமசெயயபபோகிறான யுதத உபாயஙகளில [illegible]மாததனும புருஷசிரேஷ்டனும தலைவனுமான பீமஸேனன பகை [illegible]படைகளினவனமையை அடிததுககொணடு நமககுமுன யுததம [illegible]சயயபபோகிறான். துரியோதனனைமுதனமையாககொணட எலலாக [illegible]ளாவாகளும எவனைபபாாதது ஸிமமததைககணட அலபமிருகங [illegible]போல மிகபபயநது திருமபபபோகிறாாகளோ (சததுருககளை) [illegible]டிபபவாகளுள சிறநத அநதபபீமஸேனனாகிறமதிலை, தேவராஜ [illegible]த தேவாகள அடுபபதுபோல, நாமனைவரும ஓரிடததினின [illegible]ம பயமடையாதவாகளாக அடுபபோம மிககக்கோபஙகொணட [illegible]னும மிகக கொடியசெயகையுளளவனும புருஷசிரேஷ்டனுமான [illegible]மஸேனனைப பாாபபதறகுசசகதியுளளமனிதன உலகததில இலலை [illegible]னபது நிசசயம இடிபோனற பலமுளளதும உறுதியுளளதுமான [illegible]ாயுததததை எடுததுககொணடு, அதிகவேகததோடு ஸஞசரிககும [illegible]மஸேனன ஸமுததிரததையும வறறுமபடி செயவான அரசரே ! [illegible]கபலசாலியான பீமஸேனனைத தனனுடைய பெரியபலததைக் [illegible]ணபிககுமபடி செயயும வேநதரே ! கேகயாகளும திருஷ்ட [illegible]துவும வீாயவானான சேகிதானனும மநதிரிகளுடன (படைகளை) [illegible]ழைததுககொணடு திருதராஷ்டிரகுமாராகளை நோககிச செலலட [illegible] ' என று மறுமொழிகூறினன

பாரதரே! அவவாறு சொலலுகினறபாாததனை அபபொழு
எலலாசசேனைகளும யுததததில அனுகூலமான வாககுக்களாே
புகழநதன இவவாறு சொலலிவிடடுப பெரியகைவனமையுள
தனஞசயன அவவாறே செயதான அவன அவவாறே அ
பபடைகளை அணிவகுததுவிரைவாக (எதிாததுச) சென்று
பாணடவாகளுடைய பெருமபடையானது (யுததஸனனுககதோ
புறபபடடிருககின்ற கௌரவாகளைககணடு (பிரவாகததால) பூா
மான கஙகைபோல அசைவறறதாகவும கொஞசம சலிககின
தாகவும காணபபடடது பீமஸேனனும வீாயவானன திரு
டதயுமனனும நகுலனும ஸஹதேவனும தருஷடகேதுராஜனு
அநதப போாவீராகளுககு முநதினனாாகள அதறகுபபிற
அநத விராடராஜன, ஓா அகெஷளஹிணிஸைனயததால சூழ
படடுத தமபிமாரோடும குமாராகளோடும (அநதபபீமனைப) பி
புறததில பாதுகாததான மிககசாநதியுளளமாதரிபுததிராகளிரு
ரும பீமஸேனனுடைய சகரரக்ஷகாகளானாகள, அபிமனயுவுட
கூடின பலசாலிகளான திரௌபதி புததிாகள பினபுறததை ரக்ஷ
தாாகள சேனையில சூராகளும ரதிகாகளுள முக்கியாகளுமா
பிரபதரகாகளோடு கூடினவனும மஹாரதனும பாஞசாலகுமார
மான திருஷடதயுமனன அவாகளுககு ரக்ஷகனாக இருநதான பர
களுள சிறநதவரே! சிகணடியோ அவாகளுககுப பினபுறதத
அாஜுனனால பாதுகாககபபடடுப பீஷமரைக கொலவதில முய
யுளளவனாகச சென்றன மஹாபலசாலியான யுயுதானன அாஜு
னுககுபபினபுறததில இருநதான பாஞசால குமாராகளான யு
மனயுவும உததமௌஜஸ்ஸும சேனையைககாபபவாகளாயிருநதாாக
குநதிபுததிரரானயுதிஷடிரராஜா ஜஙகமமானமலைகளபோனற ம
கொணட பெரியயானைகளுடன சோநது படை நடுவிலிருநத
பிறகு, பெரியமனமுளளவனும பராககிரமமுடையவனும பாஞச
ராஜனுமான யஜஞஸேனனும ஓா அகெஷளகிணி சேனையுடன பா
டவாகளுககாகப பினபுறததில விராடனை அனுஸரிததுச செ
றன அரசரே! சூரியசநதிராகளபோல விளஙகுகினறவைகளு
பொனனணிகளால அலஙகரிககபபடடவைகளும பறபல அ
யாளஙகளைததரிததவைகளுமான பெரியகொடிகள அவாகளுடை
ரதஙகளிலிருநதன அதறகுபபிறகு, மஹாரதனான அநத தரு
டதயுமனன ஸஹோதராகளுடனும புதராகளுடனும சோ
(முறகூறியஸேனுவீராகளை) வேகமாக நடததிககொணடு யுதிஷ

ரப்பாதுகாத்தான் உம்மைச்சார்ந்த வீரர்களுடைய தேர்களிலும்
கைவர்களுடைய தேர்களிலுமுள்ள பெரியகொடிகளை அவமதித்துக்
காண்டு ஓப்பற்ற பெரியவானரக்கொடியானது அர்ஜுனனுடைய
த்திலிருந்தது கத்திகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில்
காண்டவர்களும் அனேகலக்ஷக்கணக்காயிருப்பவர்களுமான காலாட
் பீமஸேனனுக்கு ரக்ஷகர்களாக முனனிலையில் சென்றார்கள் மதப
ருக்குள்ளகன்னமும் முகமுமுள்ளவைகளும் சௌர்யமுள்ளவை
ளும் ஸ்வர்ணமயமான வலைபோன்ற மேல்விரிப்புக்களால் ஜ்வலிக்
ன்றவைபோலிருப்பவைகளும் அசைவற்றவைகளும் மழையைப
ாழிகின்ற மேகம்போன்றவைகளும் ஸர்வோத்தமங்களும் தாமரை
லர்போன்ற வாஸனையையுடையவைகளும் வர்ஷாகாலத்துப் பர்வ
ங்கள்போன்றவைகளுமான பதினாயிரம்யானைகள் பின்புறத்தில்அர
ைத்தொடர்ந்து சென்றன (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவனும
ரியமனமுள்ளவனுமான பீமஸேனன், பரிகாயுதம் போன்றதும
பங்கரமுமான கதாயுதத்தை நன்றாக உருவிக்கொண்டு பெரியசேனை
ய நடத்திச்சென்றான் சூரியனைப்போலப் பார்ப்பதற்கு முடியாத
னும் சேனையை எரிக்கின்றவனைப்போலிருப்பவனுமான அந்தப
மஸேனனை ஸமீபத்திலுள்ள அந்தயுத்தவீரர்களெல்லோரும் எதி
ல் பார்ப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் பயமற்றதும் எல்
ப்பக்கங்களிலும் முகத்தையுடையதும் மின்னல்போன்றவிறகளை
 த்வஜங்களையுமுடையதும் கோரமுமான வஜ்ரமென்று பிரஸித்தி
பற்ற இந்தவ்யூஹமானது அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டது பாண
வர்கள் உம்முடையசேனைக்கு எதிர்வ்யூஹமாக ஏற்படுத்திக்கொண
தும் அவர்களால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது
ன அந்த வஜ்ரவ்யூஹமானது மனுஷ்யலோகத்தில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க
டியாதது ஸைனியங்கள் விடியற்காலத்தில் சூரியோதயத்தை எதிர்
ர்த்துக்கொண்டிருக்கையில், மேகமில்லாமலே இடிமுழக்கத்துடன
டிய காற்றானது பின்புறத்தில் அதிகமாக வீசியது நான்கு புறங
ிலும் பரற்கற்களைவாரியிறைக்கின்ற காற்றும் கீழேவீசியது
ழுதியும் தூற்றிவிடப்பட்டது பேரிருளானது உலகத்தை மூடி
து பரதர்களுள் சிறந்தவரே! கிழக்குமுகமாகப் பெரியகுறைக
ாள்ளி வீழ்ந்தது, (விழும்பொழுதே) உதிக்கின்ற சூரியன்மீது
ேர்ந்துகொண்டு பேரொலியுடன் சிதறியது பரதர்களில் சிறந்த
ரே! பிறகு, ஸைனியங்கள் (யுத்த) ஸன்னத்தத்தை அடையுமளவில
ரியன் ஒளியிழந்தவனாகி நேரில் உதித்தான் பூமியானது சப்தத்

துடன சலிததது பாதாகளிற சிறநதவரே! அபபொழுது பூமியான
ஒலியுடன சிதறியது அரசரே! எலலாததிககுககளிலும அனே
இடிகள உணடாயின மிககபுழுதி தோனறியது ஒனறும அறிய
படவிலலை காறறினல விரைவாக அசைககபபடுகினறவைகளும க
டபபடடிருககினற கிஙகிணி ஸமூகததையுடையவைகளும பொ
மாலைகளையும சிறநத ஆடைகளையுமுடையவைகளும கொடிததுண
களையுடையவைகளும சூரியனுககுசசமமான ஒளிபொருநதியவைக
மான பெரிய கொடிமரஙகள (அசைவதால) பனஙகாடுகளில சப
முணடாவதுபோல, எலலாம, 'ஜணஜண' எனகிற சபதமயமாகிய
பாரதாகளிறசிறநதவரே! ஆணமையிற சிறநதவாகளும யுததததி
களிககினறவாகளுமான அநதபபாணடவாகள, இவவாறு உமது பு
திரனுடைய சேனைககு எதிரணிவகுததுககொணடு, கதாயுததததை
கையிலகொணடு முனனிலையில நிறகினற பீமஸேனனைககணடு, நம
யுததவீராகளுடைய நிணஙகளை விழுஙகுகினறவாகளபோல நினறு
கள" எனறு கூறினன

இருபதாவது அதயாயம

பகவததீதா்பாவம (தொடர்ச்சி)

(கௌரவசேனைகள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டபோதும் வகையை வர்ணித்தல்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! சூரியோதயமானவுடன, யுதத
செயய எணணஙகொணடவாகளும பீஷமரைத தலைவராககொண
வாகளுமான எனனைசசோநதவாகளிலாவது பீமஸேனனைத தலைவ
ககொணட பாணடவாகளிலாவது எவாகள அபபொழுது முதலி
உதஸாகமுடையவாகளானாகள? எவாகளுககு வாயுவுடனகூடிய
திரசூரியாகள பினபுறததிலிருநதாாகள? எவாகளுடையசேனை
பாாததுத துஷடமிருகஙகள கததின? எநதவீராகளுடைய மு
தின காநதிகள தெளிநதிருநதன? இவைகளின உணமைஎலலாவற
யும உளளபடி உரைபபாயாக" எனறுவினவ, ஸஞசயன சொலல
ஞன

அரசரே! இரணடுபணடகளும ஒனறுககொனறு நிகரானவ
போலிருந்தன இரணடுசேனையின வயூகஙகளும அதிகஸநதோஷபு
ளவைகளாயிருநதன இரணடுசேனைகளும விசிததிரமான வனவரி
களபோலபபிரகாசிததன அவவாறே, இரணடுசேனைகளும யானைக

மும் தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியிருந்தன. பாரதரே!
வவிதமாகவே இரண்டுசைனியங்களும் பெரியவையும் பயங்கரமான
பமுள்ளவையும் (ஒருவராலும்) பொறுக்க முடியாதவையுமாயிருந்
ன. அவ்வாறே, இரண்டு சேனைகளும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிக்கும்பொ
ட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறே, இரண்டுஸைனியங்களும்
த்புருஷர்களால் அடையப்பட்டிருந்தன கௌரவர்கள் மேற்கு
கமாக நின்றார்கள், பாண்டவர்கள் கிழக்குமுகமாக நின்றார்கள்
ளரவர்களுடைய சேனையானது அஸுரராஜனுடைய சேனைபோ
ருந்தது பாண்டவர்களுடைய(சேனையானது) தேவேந்திரனுடைய
சனைபோலிருந்தது பாண்டவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் குளிர்ந்த
றறுவீசியது கௌரவர்களைநோக்கித் துஷ்டமிருகங்கள் கத்தின.
பாண்டவசேனையிலுள்ள) சிறந்தயானைகளுடைய மிகுதியானமதகந்
ங்களை உமது புத்திரனுடைய யானைகள் தாங்கவில்லை தரியோத
ன, தாமரைப்பூநிறமுடையதும் ஸ்வர்ணமயமான் கச்சையுடைய
ும் மேல்விரிப்புள்ளதும் மதப்பெருக்குக்கொண்டதுமான யானையின்
தேறி வந்திகளாலும் மாகதர்களாலும் நன்குபுகழப்பட்டுப் பிரகா
க்கின்ற தன்முடியின்மீது சந்திரன்போல விளங்குகின்ற வெள்ளைக்
டையோடுகூடியவனும் ஸ்வர்ணமயமானமாலையை அணிந்தவனு
ாகிக் கௌரவர்களுடைய மத்தியிலிருந்தான் காந்தாரராஜனான
குனியானவன் மலைநாட்டுவீரர்களான காந்தாரர் எல்லாப்பக்கத்தி
ும் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டுவர ஏகினான் பிராயமுதிர்ந்தவரும்
ள்ளைக்குடையைத் தரித்தவரும் வெண்ணிறமான விலலையுடை
வரும் கத்தியை ஏந்தியவரும் வெள்ளைத் தலைப்பாகையுள்ளவரு
ன பீஷ்மர் வெண்ணிறமான கொடியோடும் இமயமலைபோலப் பிரகா
க்கின்ற வெள்ளைக் குதிரைகளோடும் எல்லாச் சைனியங்களுக்கும்
ந்திச் சென்றார் அவருடையசேனையில் கௌரவர்களும் பாஹ
ர்களுள் ஒருவனான சலனும் அம்பஷ்டதேசத்தார்களான க்ஷத்ரி
களும் ஸிந்துதேசத்து அரசர்களும் ஸௌவீரர்களும்[1] பஞ்சாப
தசவாஸிகளான சூரர்களும் சென்றார்கள் சிவப்புக்குதிரைகளை
டையவரும் பொற்றேருள்ளவரும் மஹாத்மாவும் விலலுக்கையிற்
த்தவரும் கம்பீரமான ஸ்வபாவத்தையுடையவரும் ஆபத்தரும்
லா அரசர்களுக்கும் பிரஸித்தமான ஆசார்யருமான துரோ
ர (கௌரவ) சேனைக்குப்பின்புறத்தில் இந்திரன்போலப் பகை
களை நோக்கி யுத்தத்திற்கு ஏகினார் விருத்தக்ஷத்ரனுடைய குமார
ும், பூரிச்ரவஸும், புருமித்ரனும், ஜயனும், ஸால்வர்களும்,

1 'பஞ்சநதா:' என்பது மூலம்

மசசநாடாகளும, யானைப்படைகளோடுகூடினவாகளும ஸகோதராக
ளும யுததம செயயபபோகினறவாகளுமான எலலாககேகயாகளும
எலலாச சேனையினுடைய மததியிலும இருநதனா சாதவானுடைய
குமாரரும உததமமான(யுதத) பாரததைததாஙகுகினறவரும மஹாத
மாவும சிறநத விலலாளியும ஆசசரியகரமாக யுததமசெயகினற தன
மையுடையவருமான கருபாசாரயா சகாகளோடும கிராதாகளோடும
யவனாசளோடும பஹலவாகளோடுஙகூடி (கௌரவ) சேனைககு வட
பககம சததருககளை எதிாததுசசெனறூா மகாரதாகளும பிரஸிதத
பெறறவாகளும ஆயுதஙகளைக (கையில) எடுததவாகளும நலலதேசத
தையுடையவாகளுமான விருஷணிகளாலும போஜாகளாலும நனறு
பாதுகாககபபடடதும கருதவாமாவினுல நானகுபககஙகளிலும
ரக்ஷிககபபடடதுமான உமமுடையபெருமபடையானது (உமது
ஸைனயததிறகுத தெனபுறமாகச சததருககளை எதிாததுசசென
றது. அரசரே! ரதிகாகளான பதினயிரம ஸமசபதகாகளும, அ
திரததிலதோசசியுடையவாகளும யுதததில அாஜுனனுககு மரண
மாவது ஜயமாவது உணடுபணணததககதெனறு படைககபபட
வாகளும சூராகளுமான அநததரிகாததாகளும எநதஇடததில அ
ஜுனன இருககிருனே அநதஇடததில செனறூாகள பாரதரே! உ
முடைய (சேனையில) லக்ஷததிறகுமேறபடடயானைகள இருநதன
பாரதரே! ஒவவொரு யானைஉளள இடததில நூறுரதஙகள, ஒ
வொரு ரதமிருககுமிடததில நூறுகுதிரைகள, ஒவவொரு குதிரை
இருககுமிடததில பததுவிலலாளிகள, ஒவவொருவிலலாளியிருகு
மிடததிலும நூறுகேடகஙகளுளளவீராகள. இவவாறு பீஷமரா
உமமுடையசேனைகள அணிவகுககபபடடன ஒவவொருதினமு
வநதவுடனே, சநதனுபுததிரரானபீஷமா மானுஷம தைவம காநத
வம ஆஸுரம எனறவ்யூகமுறையினுலே சேனையை அணிவகுதது
கொணடு முனனணியில நினறூா மகாரதஙகளுடைய கூடடஙகளாலே
விஸதாரமானதும ஸமுததிரமபோலப பேரொலியிடுகினற
மான பீஷமரால (ஏறபடுததபபடட) தாாததராஷடிராகளுடை
வ்யூகமானது யுதததில மேறகுமுகமாக நினறது அரசரே! பய
கரமான உமமுடைய சேனையானது பறபல ரூபமுளளதாயிருநத
பாணடவாகளுடைய சேனையோ அவவாறிலலை எநதசசேனைககு
கேசவரும அாஜுனனும நாயகாகளோ அநதசசேனை சிறிதாயிரு
தாலும பெரியதெனறும (ஒருவராலும) அவமதிகக முடியாததெ
றும எணணுகிறேன.

இருபததோரர்வது அதயாயம

பகவததீதா பாவம. (தொடர்ச்சி)

(சத்துருவினுடைய சேனையைக்கண்டுபயந்த யுதிஷ்டிரரை அர்ஜுனன் காரணம்காட்டித் தேற்றியது.)

ஸனனததமாயிருககினற துாயோதனனுடைய பெரிய சேனை யககணடு குநதிபுதரரான யுதிஷடிரராஜா துககததைஅடைநதார திஷடிரா, பீஷமராலே ஏறபடுததபபடடதும உடைககமுடியாதது ான வயூகததைக கணடு உடைககததகாததுபோல இருககிற தனறெணணி (மனவருததததால)நிறமமாறி அாஜுனனைபபாாதது, தனஞசய! மகாபாகுபலமுளளவனே! பிதாமஹரான பீஷமா வாகளுககு யுததமசெயகினறவராக இருககினறுரோ அநதக கெளர ாகளோடு போாககளததில போாபுரிவதறகு எவவாறு நமமாலா ம? சததுருககளை நாசமசெயகினறவரும மிகக ஒளியுளளவருமான ஷமரால சாஸதிரததினல கணடறிநதுகொளளபபடட முறைபபடி றபடுததபபடடிருககிற இநதவயூகமானது ஒருவராலும குலையச சயயமுடியாதது; உடைககவும முடியாதது பகைவரைக கொலலு றவனே! அபபடி பபடடநாம சேனைகளோடு ஸமசயததை அடைநது டடோம எவவாறு இநத மகாவயூகததினினறு நமககு ஜயமுண ாகும?' எனறு வினவினா

அரசரே! பிறகு, சததுருககளைக கொலலுகிறவனுன அா ஜுனன, உமது சேனையைககணடு துககமடைநதவாபோலிருக ம குநதீபுதரரான யுதிஷடிரைப பாாததுச சொலலலானுன. வேநதரே! புததியினல மேறபடடவாகளும செளாயமுடையவா ளும குணமுளளவாகளுமான அனேகரை மிகக அறபர்களை எதி ல ஜயிககிறுாகளெனபதைத தெரிநதுகொளளும, அரசரே! ருயையறற உமககு அவ்விஷயததில காரணததைச சொலலப ாகிறேன பாணடவரே! அநதககாரணததை நாரதரிஷி அறிவாா. ஷ்மரும துரோணரும அறிவாாகள இநதவிஷயததைபபறறியே னபு தேவாஸுரயுததததில பிரமமதேவா, தேவலோகவாஸிகளான ஹேநதிரன முதலானவாகளை நோககி, 'ஜயிகக எணணஙகொணட ாகள ஸததியததாலும கொடுமையறற ஸவபாவததாலும தாமத் ாலும முயறசியாலும எவவாறு ஜயிககிறுாகளோ அவவாறு பலத ாலும வீாயததாலும ஜயிபபதிலலை' எனறு சொலலியிருககிறுாாம.

அவவாறு நீஙகள அனைவரும அதாமததைவிடடு உததமமான
மததை நாடினவாகளும அகஙகாரததை இழநதவாகளுமாயிருந
கொணடு போாபுரியுஙகள எஙகே தாமமோ அஙகு ஜயம மனனே
இதை நீா அறிநதுகொளளும நமககு யுதததகில ஜயம நிசசய
'ஸ்ரீவாஸுதேவா எஙகு இருககிறுரோ அஙகு ஜயம' என்று நார
சொலலுகிறுா கிருஷணரிடததில ஜயமான்து வசப்படடிருககிற
மாதவரை ஜயம பினபுறததில அனுஸரிததுவருகினறது அவவா
இநதககிருஷணருககு விஜயம ஒருகுணமாயிருபபதுபோல நல
விநயமும மறறெருகுணமாயிருககிறது கோவிநதா அனநதமா
தேஜஸுளளவா, பகைவாகளுடைய கூடடஙகளில துககமறறவா
சாஸவதமான பிரமமஸவரூபி எலலாவறறிலும அநதாயாமியா
அவா எஙகு இருககிறுரோ அவவிடததில ஜயம முறகாலததி
ஹரியான இநத ஸ்ரீகிருஷணா, (ஒருமனவநதரததில) விகுண
தேவிககுப புததிரராக அவதாரமசெயது தடையறற பாணஙக
யுடையவராகித தேவாஸுராகளைநோக்கி, 'எவாகள ஜயமடையவே
டும?' எனறுகேடடாா அசசமயததில, 'கிருஷணனை முனனிட
நாஙகள ஜயிபபோமாக', எனறு கூறிய அவாகள ஜயமடைநதாாக
அவருடைய அனுககிரஹததினலனறு இநதிராதிகளான தே
களாலே மூவுலகஙகளும அடையபபடடன? பாரதரே! உலகமனை
தையும அனுபவிககினறவரும வைகுணடநாதருமான பகவா
உமககு ஜயததைவிருமபுவதால ஒருவிதமான குறைவையும இந
சமயததில யான காணவிலலை' எனறுசொனனன

இருபததிரணடாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுகிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது)

பாரதாகளில சிறநதவரே! பிறகு, யுதிஷடிரராஜா தமசே
யைப பீஷமருடையசேனைகளுககு எதிா அணிவகுபபதறகாக வ
ஞா. குருகுலததில பிறநதவாகளுள மிககசிறநதவாகளான பாண
வாகள நலலயுததததினலே உததமமான ஸவாககததைவிருமபின
களாக முனனே சொலலபபடடசேனைகளை முறைபபடி எதிர
வகுததாாகள நடுவிலிருககினற சிகணடியின சேனையானது அாஜ
னுல காககபபடடது முனனிலையில ஸஞசரிககினற தருஷடத

ன பீமஸேனனால பாதுகாககபபடடான. அரசரே! தெனபுறததி
ளள சேனையானது ஐசுவரியமுளளவனும ஸாதவதாகளுள சிறநத
னும இநதிரனபோனறவனும விலலாளியுமான யுயுதானனால பாது
ககபபடடது யுதிஷடிரா யானைபபடையின நடுவில மஹேநதிர
டைய விமானததுககு ஒபபானதும வேணடிய வஸதுககளோடு
டியதும பொனனாலுமமணியாலும சிததிரவேலைசெயயபபடடதும
ஙகமயமான அணிகள கடடுககயிறுகள முதலியவைகளுளளதுமான
ததினமீது இருநதார உயாததூககிப பிடிககபபடடதும தநதஙக
ாலசெயத கமபிகளுளளதும மிககவெணணிறமுளளதுமான இநத
திஷடிராருடையகுடை மிகபபிரகாசிததது இநத ஸமாததரான மகா
ஜரை மஹரிஷிகள ஸதோததிரஙகளோடு உபசரிததாாகள சாஸ
ரஙகளில வலலவாகளான புரோஹிதாகளும பிரமமரிஷிகளும ஸித
களும சததுருவததைச சொலலிககொணடு ஜபஙகளாலும மந
ரஙகளாலும மஹெளஷதிகளாலும நானகுபககஙகளிலும இவருககு
க்ஷமததைக கூறினாாகள பிறகு, கௌரவாகளுள சிறபபுறறவரும
ஹாதமாவுமான அநத யுதிஷடிரா, வஸதிரஙகளையும பசுககளையும
ழஙகளையும புஷபஙகளையும ஸுவாணாபரணஙகளையும பிராமமணா
ளுககுத தானமசெயதுகொணடு தேவராஜனை இநதிரனபோலப்
ரயாணமானா ஸூாயனபோனற் வடடமான் ஆயிரம கணணுடிக
ளளதும அநேக கிஙகிணிகளுளளதும உததமமானஜாமபூநததா
ம தஙக்ததினாலும அலஙகரிககபபடட்தும ஜவாலைகளுளள அகனி
பானறதும வெணமையான குதிரைகளையுடையதும நல்லசககரங
ளையுடையதுமான அாஜுனனுடைய ரதமானது அதிகமாகப பிர
சிததது எவனுககுசசமமான விலலாளி இபபுவியில இலலையோ,
ருகாலும இனிமேலும உணடாகமாடடானோ, வானரததைககொடி
கஉடையவனும காணடீவததையும பாணஙகளையும கையிலகொண
வனுமான அநத அாஜுனன கேசவரால ஸாரதயமசெயயபபடும
நதத தேரினமீதேறினான நலலபுஜஙகளுளளவனான எவன ஆயுத
லலாமல புஜஙகளால யுததததில மனிதாகளையும குதிரைகளையும
னைகளையும சாமபலாககசசெயவனோ அநதபபீமஸேனன உமதுபுத
ரனுடைய சேனையை அடியோடழிபபவனாகி மிககப்பயஙகரமான்
வரூபததைத தரிததான செநநாயினுடைய வயிறுபோனற வயிற
றயுள்டைய அ்தப் பீமஸேனன, நகுலஸஹதேவாகள்ோடு சோநது
ராகளுடைய ரதஙகளுககு ரக்ஷகனுகஇருநதான அவவிடததில
ழமபோலவும ரிஷபம்போலவும மதஙகொண்ட் கதியுளளவனும

உலகததில மஹேநதிரனுககுசசமமானவனும படைமுகததிலிரு கினறவனும (ஒருவராலும) நெருஙகமுடியாதவனும யூதபதியா யானைபோலக காவததையுடையவனுமான அநதப்பீமஸேனனை சணடு உமமுடையயுததவீராகள பயததினுலே பலம குறைநதவ ளாகிச சேறறிலஅகபபடட யானைகளபோல மிகுநததுனபதை அடைநதாாகள படைநடுவிலிருககினறவனும ராஜபுததிரனும சத துருககளால நெருஙகமுடியாதவனும பரதஸரேஷடனுமான அா னனைபபாாதது ஜனாததனா பினவருமாறு கூறலானா 'சேனை லிருநதுகொணடு கோபததினுல நமதுபடையை மிகததவிககசசெ பவரும சிஙகமபோலபபாாபபவரும முநநூறுஅசுவமேதயாகங செயதவரும குருகுலததிறகுக கொடிபோனறவருமான பீஷ இதோ இருககிறா இநதசசேனைகள மஹானுபாவரான பீஷமன மேகஙகள சூரியனை மறைபபதுபோல மறைததுககொணடிருககி றன புருஷஸரேஷட! இநதஸைனயஙகளைககொனறு பரதஸரேஷ ரான (பீஷமரோடு) போாபுரியவிருமபு' எனறு கூறினா

இருபததுமூனருவது அதயாயம

பகவத்கீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் துர்க்கையை ஸதோத்திரம் செய்தது)

யுததததிறகு வநதிருககிற கௌரவசேனையைக கணடு, வா தேவா, அாஜுனனுககு ஜயமுணடாவதினபொருடடு (அவனைபபா தது,) 'மிககபாஹுபலமுள்ளவனே! நீ சுசியாகி யுததததிறகுஎ முகமாக இருநதுகொணடு பகைவாகளதோறபதறகாகத தூாக ஸதோததிரததைச சொல' எனறுகூறினா. புததிமானன வா தேவராலே போரில இவவாறு சொலலபபடட குநதீபுததிரனு அாஜுனன, ரததததினினறு இறஙகிக கைகளைககுவிததுககொண தூாககாதேவியை ஸதோததிரம செயயலானன.

'யோகிகளுடைய கூடடததுககுப பரமபதததை அடை கிற யோகஸிததியை உணடுபணணுகிறவளே! பிரமமஸவரூபிணி! தரவனததிலவஸிபபவளே! உனககு நமஸகாரம தவறுதபிரமமச முள்ளவளே! காலசகதியே! ருததிரருடையபததினியே! கபிலே கருமையும பொனமையும கலநதநிறமுடையவளே! பகதாகளிடததி மஙகளததைச சோபபிககினறவளே! உனககு வநதனம காலரூபி

ந்து மஹாஸமஹாரததைதச செயபவளே! உனககுவநதனம லாநதகனுடையமனைவியே! தைரியமுளளவளே! (ஸஙகடததி னறு பிராணிகளைக)கரையேறறுபவளே! ஸாவஸௌபாகய லக்ஷண முளளவளே! உனககுவநதனம காதயாயனியே! மிகவும பூஜிக ததககவளே! குரூரமானவளே! சிறநத ஜயததைககொடுபபவளே! ஸவரூபிணி மயிலதோகைகளைக கொடியாகக கொணடவளே! வித ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபபடடவளே! மிககொடிய லததை ஆயுதமாகக கொணடவளே! கததி கேடகஙகளைத தரிதத ளே! கோபாலாகளுககுததலைவரான ஸ்ரீகருஷணருடைய இளைய கோதரியே! (எலலோருககும) மூததவளே! நநதகோப குலததில நதவளே! மஹிஷாஸுரனுடைய ரததததில எபபொழுதும பிரீதி ளவளே! குசிககுலததில பிறநதவளே! மஞசளாடையைத பபவளே! [1] சிறநத புனனகையுளளவளே! சககரமபோல டமான) முகமுளளவளே! போரிலவிருபபமுளளவளே! உனககு ஸகாரம உமையே! சகமபரருடைய புததிரியே! [2] மஹேஸவர வரூபிணி! வாஸுதேவஸவரூபிணி! கைடபனைநாசமசெயதவளே! நசளநிறமுடைய கணகளையுடையவளே! பறபல ரூபஙகளுளள ரகளையுடையவளே! அதிகமான தூமரவாணமுடைய கணகளை டயவளே! உனககு நமஸகாரம வேதததினால புகழபபடட ளே! மகா புணயஸவரூபியாயிருபபவளே! யாக காாயம பிராமம ன முதலானவாகளுககு நனமைசெயபவளே! அதிதவிஷயஙகளை நதவளே! ஜமபூதவீபததைச சோநத ராஜதானிகளிலுளள வாலயஙகளில நிதயமாக ஸாநநிதயம செயபவளே! விததை ளா நீ பிரமமவிததை, பிராணிகளுககு மகா நிததிரை ஸுபரம நயருடையதாயே! பகவதி! தாககையே! காடடில வஸிபப ளே! நீ ஸவாஹாகாரமெனறும ஸவதையெனறும கலையெனறும ஷடையெனறும ஸரஸவதியெனறும வேதமாதாவான ஸாவிததிரி னறும வேதாநததில சொலலபபடுகிறாய மகாதேவி! சுததமான மனததினால நீ ஸதோததிரம பணணபபடடாய் து அனுககிரஹததினாலே போககளததில எபபொழுதும ககு ஜயமுணடாகவேணடும். காடுகளிலும பயஙகரமான தாக களிலும பகதாகளுடைய கிருகஙகளிலும பாதாளததிலும நிததி வாஸமசெயகிறாய யுதததில அஸுராகளை ஜயிககிறாய. நீ

1 'அடடஹாஸே' எனபதுமூலம. 2 'ஹவேதே' எனபதுமூலம ஹாரம செயபவள எனபது கருதது.

[1] ஜமபனி, [2] மோஹினி, மாயை, [3] ஹரீ, ஸ்ரீ, காநதியுளள
தியை, அவவாறே மாதாவான ஸாவிததிரி, துஷடி, புஷடி,
யம; சநதிரனையும ஸூாயனையும விருததிபணணுமபடியான காந
ஐசுவரியமுடையவாகளுடைய ஸமபதது, நீ [4] யுததததில ஸித
களாலும சாரணாகளாலும பாாககபபடுகிறாய' என௱ன

பிறகு, பாாததனுடைய பகதியை அறிநது மனிதாகளிடத
அனபுளள (தாககா தேவியானவள) ஆகாயததை அடைநது கோ
தருககெதிரில நினறுகொணடு, 'பாணடவ! சிறிது காலததிறகுள
கவே பகைவாகளை ஜயிபபாய (பகைவாகளால) அவமதிககமுடிய
வனே! நீ நாராயணரை ஸகாயமாககககொணட நரனாயிருககிற
நீ போரில பகைவாகளால வெலல முடியாதவன வஜரதர
இநதிரனாலும ஜயிகக முடியாதவன' எனறு சொனனாள. வர
ளைககொடுககினற தேவியானவள இவவாறு சொலலிவிடடு க்ஷண
திறகுள மறைநதாள குநதீபுததிரனான அாஜுனன வரதை
பெறறு விஜயம தனககெனறே எணணினான பிறகு, பாாதத
மிகவும மனததுககிசைநத ரததினமீது ஏறினான கிருஷண
அாஜுனனும ஒரு ரததினமீதேறிககொணடு திவயமான சங
களை முழககினாாகள எநத மனிதன காலையில எழுநது இ
ஸதோததிரததைப படிபபனே அவனுககு எபபொழுதும யக்ஷ
ளிடததினினறும ராக்ஷஸாகளிடததினினறும பிசாசஙகளிடமி
தும பயமுணடாகாது, அவனுககுப பகைவாகளுமிலலை, ஸா
முதலான விஷபபறகளுளள பிராணிகளிடததினினறும பயமிலலை
ராஜகுலததினினறும எபபொழுதும பயமுணடாகாது. (அவ
விவாததததில ஜயமடைவான சிறையில அடைபடடவன சிறை
னினறும விடுபடுவான, கஷடததை அவசியம தாணடுவா
திருடாகளால விடபபடுவான, யுததததில எபபொழுதும வெ
பெறுவான, விசேஷமான ஐசுவரியததைப பெறுவான, ஆரோ
யததோடும பலததோடுமகூடி நூறுவருஷஙகள ஜீவிததிருபபா
புததிமானவயாஸருடைய அனுககிரஹததினாலே எனனால இ
காணபபடடது தூாததமாககளான உமது புததிராகள அனைவ
கோபததிறகு வசபபடடவாகளாகி இவவிருவரையும அஜஞானத
னாலே நரநாராயண ரிஷிகள எனறு அறியவிலலை உமது புததிராக
காலபாசததால கடடபபடடுவிடடாாகள வயாஸரும நாரதரும க

---

1. துலஸயம. 2 நிததிரை 3 லஜஜை 4 'ஸமாதியில' எனபது பழை
உரை.

நம குறறமறற பலராமரும ஸமயததிறகு உசிதமான இநதவாாத
தயைச (சொலலி) உமதுபுததிரனைத தடுததாாகள அவன அதை
றுககொளளவிலலை எநதவிடததில தாமம இருககினறதோ
நதவிடததில தேஜஸுமம காநதியும ஹரீயும ஸ்ரீயும புததியும
ருககினறன எநத இடததில தாமம இருககிறதோ அநத இடத
ல ஸ்ரீ கிருஷணா இருககிறா எஙகு கிருஷணா இருககிறுரோ
ஙகு ஜயம இருசகிறது '' எனறு கூறினன

இருபததுநானகாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

ஞ்சயன்இரண்டுபடைகளுக்கும்நேர்ந்தஅபிவிருத்தியைவர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞ்சய! எவாசளுடைய போாவீராகள
நதப போாககளததில மிகக உத்ஸாகமுடையவாகளாக எதிரில
னறு போாபுரிநதாாகள? எவாகள அதிக சநதோஷமுளளமனததை
டையவாகளானுாகள? எவாகள தீனாகளாக மனததை இழநதா
ர? மனததை நடுககமுறசசெயகினற அநத யுதததததில எனனைச
சாநதவாகளா, அலலது பாணடவாகளா, எவாகள முநதி அமபு
ளத தொடுததாாகள? ஸஞசய! அதை எனககுச சொலவாயாக
வனுடைய சேனைககூடடததில பூமாலைகளிலிருநது (நலல) வாசனை
தானறியது? (பகைவாகளுககு) எதிராககாஜிககினற எநதயுதத
ராகளுககுக காறறு வலமாகவீசியது?" எனறுவினவ, ஸஞசயன
சாலலலானுன.

"அநத இடததில இரணடு சேனைகளிலுளள யுததவீராகளும
பபொழுது ஸநதோஷமடைநதாாகள பூமாலைகள இருதிறததி
ம ஸமமாக இருநதன இரணடு பககஙகளிலும நலல வாஸனை
ர தோனறின பரதாகளிற சிறநதவரே! ஒனறு சோநதும அணி
குககபபடடும (சததுருபபடையின) சோககையால நனருக விருததி
டைநதுமிருககிற சேனைகளுககு மிகபபெரிய கைககலநத யுததம
ணடாகியது ஒருவரையொருவா (பாாததுக) காஜிககினற சூரா
ரான போர்வீராகளுடைய சஙகவாதயததின ஒலியுடனும பேரீ
தயத்தின் ஒலியுடனும கலநது நெருஙகிய (நானகுவித) வாததிய
கோஷமும மிகுதியாக ஒலிததது வேநதரே! பரதாகளிற சிறந
வரே! இரண்டு சேனைகளிலும, ஒருவரையொருவா பாாககிற
ததவீராகளுககும காஜிககிறயானைகளுககும ஸநதோஷமடைகிற
றசசேனைகளுககும கைககலநதயுததம நோநதது" எனறு கூறினன.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முதலாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனவிஷாதயோகம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தர்மத்திற்கு இருப்பிடமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தம் செய்யும் எண்ணத்துடன் ஒருங்குசே தவர்களான நம்மவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தனர்?" என்று கேட்டான்.

ஸஞ்சயன், "துரியோதனராஜன் அப்பொழுது அணிவகுக்கப் பட்டிருக்கிற பாண்டவசேனையைக் கண்ணுற்று ஆசாரியரை அடு து பின்வருமாறு சொல்லலானான்:

'ஆசாரியரே! புத்திசாலியும் தேவரீருடைய சிஷ்யனுமான து பதராஜபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுத்திரர்க டைய பெரிதான இந்தச்சேனையைப் பாரும். இதில் சூரர்களும் சிற வில்லையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கு ஒப்பானவர்களுமான யுயுதானன், விராடன், மஹாரதனான துரு தன், த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீரனான காசிராஜன், புருஜித் குந்திபோஜன், புருஷச்ரேஷ்டனான சைப்யன், சிறந்த சக்தியுள் யுதாமந்யு, பராக்ரமசாலியான உத்தமௌஜஸ், ஸுபத்ராபுத்திரன் அபிமந்யு, த்ரௌபதியின் மைந்தர்கள் இவர்கள் அனைவருமே மஹா ரதர்களாயிருக்கின்றனர். பிராம்மணோத்தமரே! நம்மில் சிறப்புற வர்களான என் சேனைத்தலைவர்கள் எவர்களோ அவர்களை நீர் தெ ந்துகொள்ளும். நீர் தெரிந்துகொள்ளுதற்காக அவர்களை உமக்கு சொல்லுகிறேன். தேவரீரும் பீஷ்மரும் கர்ணனும் யுத்தத்தி ஜயசாலியான க்ருபரும் அச்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் [1] ஸோ தத்தகுமாரனான பூரிச்ரவஸ்ஸும் மற்றும் பலசூரர்களும் எனக்கா

1 'ஜயத்ரத' என்பது வேறுபாடம்.

பிரைவிடத் துணிந்திருக்கிறீர்கள் எல்லோரும் பறபலசஸதிரங
ளப் பிரயோகிப்பவர்கள், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள் பீஷ்மராலே
க்கப்பட்ட இந்தமமதுசேனை போதுமானதன்று பீமனுல் ரக்ஷிக
ப்பட்ட அவர்களுடைய சேனையோவெனில் போதுமானது நீங்கள்
னைவருமே எல்லாவழிகளிலும் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட
தானங்களை அவரவர்கள் விட்டுவிலகாமலிருந்துகொண்டு பீஷ்ம
ரயே காப்பாற்றக்கடவீர்கள்' என்றுன

கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹரும் பராக்ரம
ரலியுமானபீஷ்மர், அந்தத்துரியோதனனுக்கு உத்ஸாஹத்தைஉண
ாக்குவதற்காக உரக்க ஸிம்மநாதம்செய்து சங்கத்தையும் ஊதினு
றகு, சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் திந்துபிகளும் கொம்பு
ளும் விரைவாக முழக்கப்பட்டன அந்தஒலியானது எங்கும் நிரம
யது பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்ததேரினமீதிருந்த
ருஷ்ணுர்ஜுனர்கள் திவ்யசங்கங்களை முழக்கினுர்கள் பாஞ்சஜன
த்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் தேவதத்தத்தைத் தனஞ்சயனும் பௌண்
ரம் என்னும் மஹாசங்கத்தைப் பிறாபயபபடும்படியான செய்கை
ள்ள விருகோதரனும் அநந்தவிஜயமஎன்னும் சங்கத்தைக் குந்தீ
தரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரும் ஸுகோஷம மணிபுஷ்பகம் என்னும்
ங்கங்களை நகுலஸஹதேவர்களும் ஊதினுர்கள். ராஜரே! சிறந்த
லலாளியான காசிதேசத்தரசன், மஹாரதனுனசிகண்டி, தருஷ்டத
மனன, விராடன, பகைவர்களாலவெல்லுதற்குஅரிய ஸாதயகி, தரு
தன, தரௌபதிகுமாரர்கள், மிக்கபுஜபலமுள்ள ஸுபத்தரையின
மாரனுன அபிமன்யு ஆகிய அனைவரும் தனித்தனியாகச் சங்கங
ளை முழக்கினுர்கள் எங்குமபரவின அந்தஒலியானது ஆகாயத்தை
ம பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிர
தரர்களுடைய ஹருதயங்களைப் பிளந்தது ராஜரே! பிறகு, வான
க்கொடியுடையவனுன அர்ஜுனன், ஸன்னத்தர்களாக நிற்கிற உமது
தரர்களைக் கண்டு சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் ஸமயம் நேர்ந்த
டன் விலலைக் கையிலஎடுத்து ஹருஷீகேசரைநோக்கி அப்பொழுது
ந்த வாக்கியத்தைக் கூறலானுன

'அச்சுதரே! யுத்தம்செய்ய விருப்பமுற்றவர்களாக நிற்கின்ற
வர்களை நான் பார்க்குமவரையில் இரண்டுசேனைக்கும் இடையில
னுடையரத்தத்தை நிறுத்தும் 'இந்த யுத்தத்தொடக்கத்தில்எவர்க
ளாடுகூட என்னுல் யுத்தம் செய்யத்தக்கது? கெட்டபுத்தியையுடை
வனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில

பிரியததைசசெயய விருபபஙகொணடு இவவிடததில யுததமசெ
வநதிருககினறவாகளை யான பாாககிறேன' எனறு கூறினன

பாரதரே! [1]குடாகேசனுல இவவாறு சொலலபபடட ஹ
கேசா, இரணடு சேனைகளினநடுவில பீஷமருககும துரோணருக
எலலா அரசாகளுககும எதிரில உததமமானரததைத நிறுத
'பாாதத! கூடியிருககிற இநதககெளரவாகளைபபாா' எனறுசொன
பிறகு, பாாததன அநதபபோாககளததில இரணடுசேனை
லும இருககிற தகபபனமாாகளையும,பிதாமஹாகளையும ஆசாாயா
யும மாதுலாகளையும ஸஹோதராகளையும புததிராகளையும பௌ
ராகளையும ஸநேகிதாகளையும மாமனாகளையும ஸுஹருததுககளை
கனைடான அநத அாஜுனன, நிறகிற அநத எலலாபபநதுககளை
பாாததுப பெருஙகருணைமேலிடடுத துயாததுடன பினவரும
சொலலலானன

'கிருஷண! யுததமசெயய விருபபஙகொணடு வநதிருககிற
தப பநதுககளைபபாாதது எனனுடைய அவயவஙகள சோாவடை
றன. வாயுமவாடசியை அடைகிறது எனசரீரததில நடுககு
மயிாககூசசமுமுணடாகினறன காணடீவம கையினினறு நழு
றது தோலும நாறபுறததிலும எரிகிறது நிறபதறகுச சகதிய
வனுயிருககிறேன எனமனம சுழலுகிறது கேசவரே! விபரீதம
நிமிததஙகளையும காணகிறேன யுதததில ஸவஜனஙகளைககொ
(அடையும) நனமையை நான காணவிலலை கிருஷண! விஜயததை
வது ராஜயததையாவது ஸுகஙகளையாவது யான விருமபவில
கோவிநதரே! எஙகளுககு ராஜயததால யாதுபயன? போகஙகளா
வது பிழைததிருபபதினலாவது யாதுபயன? எவாகளுககாக ரா
மும போகஙகளும ஸுகஙகளும எஙகளால விருமபபபடடன
அபபடிபபடடஆசாாயாகள, தகபபனமாாகள, பிளளைகள,பிதாம
கள, மாதுலாகள, மாமனாகள, பேரனமாாகள, மைததுனாகள,
பநதிகள ஆகிய இவாகள உயிரையும தனஙகளையுமிழநது (இ
யுததகளததில நிறகினறனா மதுஸூதனரே! (எனனைக) கொலலு
வாகளாயிருநதாலும இவாகளை, மூவுலகஙகளின ஆடசியினநிமி
மாகவும கொலலவிருமபமாடடேன, பூமிநிமிததமாக யான கொ
விருமபுவேனு? ஜனாததனரே! தாாததராஷடிராகளைககொனறு
களுககு எனனஉவகைஉணடாகபபோகிறது? [2]ஆததாயிகளான இ

1 சருணடமயிருடையவன அலலது சோமபலிலலாதவன
2 விராடபாாவம 175-பககம குறிபபிறகாணக

ளைககொன்றால எங்களைப் பாதகமே வந்தணுகும ஆதலால, பந
துககளுடனகூடின தாாததராஷ்டிராகளை நாம கொலலுவதறகுத
தகுதியுளளவாகளலலோம மாதவரே! ஸவஜனஙகளைககொன்று
ரவவாறு ஸுகமுடையவாகளாவோம? ஜனாததனரே! பேராசையி
ஞலகெடுககபபடட மனததையுடையவாகளான இவாகள குலததினு
டைய அழிவினால விளையுஙகெடுதியையும மிததிரததுரோகததினால
விளையுமபாதகததையும அறிநதுகொளளாமலிருநதாலும, குலநாசத
தால உணடாககூடிய தோஷததை நனருகஅறிநதிருககினற எஙக
ளால இநதபபாவததினினறு எஙகளைவிலககிககொளளுமபொருட்டு
பபடித தெரிநதுகொளளாமல போககூடும? குலமநாசமடைநதால
நிலைபெறறவைகளானகுலதாமஙகள அழிகினறன தாமம அழிநதால
நிசசயமாகவே குலமஅனைததையும அதாமம கவாநதுகொளளுகி
றது கிருஷண! அதாமம தலையெடுததால குலஸதிரீகள கெடடுப
போகிறாாகள. விருஷணிகுலததில உதிததவரே! மாதாகள கற
ழிநதால ஒருஜாதியோடு மறறொருஜாதி கலநதுபோகிறது ஸாங
கரியமானது, குலததை நாசமசெயதவாகளுககும அககுலததிறகும
நரகததினபொருட்டே ஆகிறது இவாகளுடையபிதருககள பிண
டககிரியைகளையும உதககிரியைகளையும இழநதவாகளாக (நரகததில),
விழுகிறாாகள. வாணஸாங்காயததைஉணடுபணணுகிற குலததைக
கெடுதத பாவிகளுடைய இநததேதாஷஙகளாலே நிலைபெறறவை
களான ஜாதிதாமஙகளும குலதாமஙகளும அழிககபபடுகினறன
ஜனாததனரே! குலதாமஙகளைஇழநத மனிதாகளுககு நரகததில
எபபொழுதும ஸதிரமானவாஸமானது உணடாகுமெனறு கேட
டிருககிறோம நாஙகள ராஜயஸுகததிலுளளபேராவலால ஸவஜனங
களைககொலலுவதறகு முயனறதால பெரிதானபாதகததைசசெய
வதறகு முயறசி செயதுவிடடோம அநதோ! கஷடம! ஆயுதங
களைக கையிலகொணடவாகளான தாாததராஷ்டிராகள, போாககளத
தில எதிாககாதவனும ஆயுதஙகளையிழநதவனுமான என்னைக கொல
வாாகளாகில அது எனககு மிகக நனமையைபபயபபதாகும' எனறு
சொனனான

அாஜுனன இவவாறுசொலலிவிடடுச சோகததினால மனம
கலஙகினவனாய, வில்லையும அமபையும கீழே எறிநதுவிடடுப போாககளத
தில ரததததினமததியில உடகாாநதான

இருபத்தாருவது அதயாயம.

பகவதகீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

இரணடாவது அதயாயம

(ஸாங்கியயோகம்.)

அவவாறு கருணையிஞலகவரபபடடவனும நீாநிரமபிககல முறற கணகளையுடையவனும தககிககினறவனுமான அநத அரஜ னனை நோககி மதுஸூதனா இவவிதமான வாககியததை உரை லாஞா

'ஓ! அாஜுன! அஜஞானிகளாலடையததககதும பரலோக துககுக கெடுதியைவிளைவிககககூடியதும அபகீாததியை உணடுப ணக கூடியதுமான இததகையசோகமானது அகாலததில யாதுக ணததால உனனை வநது அணுகியது? ஓ! பாாதத! நீ பயதவ அடையாதே இது உனனிடததில தகாதது பகைவாகளைவாட வனே! மிகக இழிவான மனததிலுளள அதைாயததைவிடடு எழு திரு' எனருா

அாஜுனன சொலலுகிருன 'ஓ! மதுஸூதனரே! பகை களை அழிபபவரே! நான பூஜிககததககவாகளான பீஷமரை துரோணரையும யுதததில பாணஙகளால எவவாறு எதிாதத போாபுரிவேன? மஹாமகிமைதஙகியவாகளான ஆசாாயாகளைக கொ லாமல இவவுலகில பிசசைஎடுததேனும உணபது மேனமையான பொருளவிருபபமுளள ஆசாாயாகளைககொனறு இவவுலகததிலே ரகதஙகளாலநனைககபபடடிருககிற போகஙகளை(எவவாறு)புஜிபபே (நாம தாாததராஷடிராகளை) ஜயிபபோமா? அலலது (தாாததரா டிராகளதாம) நமமை ஜயிபபாாகளா? இவவிரணடினுள எது ந குச சிறநததோ அதை நாம அறியோம எவாகளைககொனறு ந பிழைததிருபபதறகு விருபபமுளளவாகளாகமாடடோமோ அந தாாயோதனுதிகளே எதிரில நிறகிருாகள [1] காாபபணயததிஞ தோஷததிஞலும கெடுககபபடடிருககிற ஸவபாவததைஉடையவஞ யான தாமததில மயககஙகொணட மனததையுடையவஞகித தே

1 செயயவேணடியதை அறியாமையாலும சோகததைபபோக கூடிய உபாயமிலலாமையாலும உணடாயிருககிற தீனததனமை

ா வினவுகிறேன எது நிசசயமாக நனமைவிளைவிககிறதாகுமோ
ூத எனககுத தேவரீா உபதேசிககவேணடும யான உமககுச
யன உமமைச சரணமடைநதிருககிற எனனைக கடடளையிடும
பில பகைவரறறதும ஐசுவரியததினல நிரமபியதுமானராஜயததை
தேவாகளுககு அதிபதியாக இருபபதையும அடைநதாலும இந்
யஙகளுககு அதிகவாடசியைஉணடுபணணுகிற எனனுடைய துக
ூதை எது விலககுமோ அதை யான காணவிலலை ' எனருன
பகைவாகளை தகபிககசசெயகிறவனை குடாகேசன, ஹருஷீகேச
பபாாதது இவவிதம சொலலி (மறுபடியும) அவரைநோககி, 'யான
ராபுரியபபோவதிலலை ' எனறு சொலலி மெளனியாயிருநதுவிட
ா பாாதரே ! ஹருஷீகேசா, இரணடு சேனைகளினுடையமததி
ும துககமடைநதிருககிற அநத அாஜுனனை நோககி, நகைததுக
ணடு பினவருமவசனததை உரைககலானா
' துககிககததகாதவாகளைக குறிதது நீ துககிககிருய (தேகாதம
பாவவிஷயமான) ஞானவாாதஙகளையும பேசுகிருய. [1] உயிரில
வறறைபபறறியும [2] உயிருளளவறறைபபறறியும அறிஞாகள
கிககமாடடாாகள நான ஒரு காலததிலாவது இலலாம
ககவேயிலலை நீயும இலலாமலிருககவிலலை இநத அரசாகளும
ககவிலலை யெனபதிலலை நாம எலலோருமஇதறகுபபிறகாலததி
இலலாமலிருககபபோகிறதிலலை ஜீவாதமாவுககு இநதத
கததில கெளமாரமும யெளவனமும மூபபும எவவிதம ஸமப
கினறனவோ அவவாறே வேறுதேகததையடைதல ஏறபடு
து ஞானியானவன அநத விஷயததில மயஙகுகிறதிலலை குநதி
திர ! விஷயேநதிரியஸமபநதஙகள சீதம, உஷணம, ஸுகம,
கம இவைகளைக கொடுககினறவைகளாகவும வருதலபோதலுளள
களாகவும அநிதயஙகளாகவுமிருககினறன பாரத ! அவைகளை
பொறுததுககொள புருஷஶ்ரேஷடனே ! ஸுகதுககஙகளை ஸம
ககருதுகிற விவேகமுளள எநதபபுருஷனை இவைகள துனபப
ததாவோ அவன மோக்ஷததை அடைவதறகுத தகுதியுளளவன
ததானவஸதுவுககு நிலையும ஸததானவஸதுவுககுஅழிவுமஇலலை
விரணடினுடையதததவததையும அறிநதவாகளால நிாணயம கண
யபபடடிருககிறது இம்ஜகததும எதனல வியாபிககபபடடி
கிறதோ அதை அழிவறறதாக அறி அழிவறற இதறகு அழிவை
நம செயயமுடியாது எககாலததிலுமிருப்பவனும நாசமறறவ

1 தேகஙகள. 2 ஆதமாககள

னும அழியததகாதவனுமாயிருககிற சரீரியினுடைய இநதத தேக
கள முடிவை உடையவைகளாகச சொலலபபடடிருககினறன. பார
னே ! ஆதலால, யுததமசெயவாயாக. எவன இவனைக கொலலுகிற
னாக அறிகிருனே, எவன இவனைக கொலலபபடடவனாக அறிகிருனே
அவவிருவரும அறிநதவாகளலலா இவன (ஒருவனைக) கொல
கிறதுமிலலை, (வேறொருவனால) கொலலபபடுகிறதுமிலலை இவ
பிறககிறதுமிலலை, இறககிறதுமிலலை, ஒருஸமயததில உணடாகி ம
படி உணடாகபபோகிறதிலலை எனபதுமிலலை இவன பிறபபறறவ
அழிவிலலாதவன , எபபொழுதுமிருபபவன , முனனேன தேக
னது கொலலபபடடாலும (இவன) கொலலபபடுகிறதிலலை பாரத
எவன இவனை நாசமறறவனெனறும பிறபபறறவனெனறும குறைவ
றவனெனறும நிததியனுயிருபபவனெனறும அறிகிருனே அநதபபு
ஷன எவனை எபபடி கொலலசசெயகிருன ? யாரைக கொலலுகிருன
ஒருமனிதன எவவாறு பழைய துணிகளைவிடடுவிடடு வேறுபுதி
வஸதிரஙகளை எடுததுககொளகிருனே அவவாறே ஜீவன பழைய ச
ரஙகளைவிடடு வேறு புதியசரீரஙகளை அடைகிருன இவனை ஆயுத
கள வெடடுகிறதிலலை இவனை நெருபபும எரிககிறதிலலை , இவ
ஜலமும நனைககிறதிலலை, காறறும உலாததுகிறதிலலை இவன வெ
டபபடததககவனுமலலன , இவன எரிககபபடததககவனுமலலன
நனைககபபடததககவனுமலலன , உலாததபபடததககவனுமலலன
எபபொழுதுமேஇருபபவன, எலலாஇடததிலும வியாபிததவன,ஸ
ரமான ஸவபாவமுளளவன , அசைவறறவன ; அநாதியாயிருபபவ
இவன அவயகதனெனறும, இவவிதமான ஸவபாவமுளளவனென
சிநதிககததகாதவனெனறும, வேறுபாடடை அடைவிககததகாத
னெனறும சொலலபபடுகிருன ஆதலால,இவனை இவவிதமாக அ
நது நீ துயரபபடாமலிருககவேணடும 1 அபபடியனறி இநதஆ
மாவை எபபொழுதும பிறபபவனெனருவது எபபொழுதும இறப
வனெனருவது நினைககிருயா ? மிககபாகுபலமுளளவனே ! அவவி
மிருநதாலும நீ இவவாறு துககிககததககவனலலை பிறநதவனுக
மரணம நிசசயம இறநதவனுககும பிறபபு நிசசயம ஆதலால, வி
ககூடாதவிஷயததில நீ துககிததல தகாது பாரத! பூதஙகளஅறி
படாத முநதியநிலைமையையுடையவைகளாகவும பிரகாசமான நடுநி
மையையுடையவைகளாகவும அறியபபடாத நாசததையுடையவ
களாகவும இருககினறன அநதவிஷயததில எனனவியஸனம ? ஆ

1 'எபபொழுதுமபிறபபதும எபபொழுதும இறபபதுமான சரீ
ததையே இநத ஆதமாவெனறு எணணுகிருயா ?' எனறும கொளளலா

யம போலிருககிற இநத ஆதமாவை (அனேகமனிதாகளுள) ஒரு
ன பாாககிறுன அவவாறே, ஒருவன ஆசசாயமபோலிருககிற
நத ஆதமாவைபபறறி (பபிறருககுச) சொலலுகிறுன ஆசசரியம
பாலிருககிற இநத ஆதமாவை ஒருவன காதிஞல கேடகிறுன கேட
ம பாாததும சொலலியும ஒருவனுவது உளளபடி ஆதமாவை அறி
றதிலலை பாரத! எலலாபபிராணிகளுடைய தேகமும கொலலப
டடாலும இநத ஆதமாவானவன எபபொழுதுமே கொலலபபடாத
ாதவன ஆதலால, எலலாபபிராணிகளைககுறிததும நீ துககபபட
ாகாது மேலும்,நீ உனககு உரிய தாமததைபபாாதது நடுஙகுவதற
தககுநதவனலலை தாமததைவிடடு விலகாமலிருககினற யுததத
ததவிர க்ஷதரியனுககு வேறுவிதமான ஶ்ரேயஸ கிடையாது
ாத! தறசெயலாக நோதிருககிறதும திறககபபடடிருககிற ஸவாகக
ாயிலுமான இவவிதயுதததைதப புணயவானகளான க்ஷதரியாகள
டைகிறாாகள மேலும், நீ நியாயமான இநத யுதததைதச செயயா
டில அதனுல ஸவதாமததையும கீாததியையும இழநது பாவததை
ம அடைவாய மனிதாகள அழிவறறதான உனனுடைய அபகீாததி
யையும சொல்லுவாாகள கெளரவமுளளவனுககு அபகீாததியா
து மரணததைககாட்டிலுமஅதிகரிததததாகிறது முனபு எநத மஹா
தாகளுககு நீ மதிககபபடடவனுயிருநது (இபபொழுது யுததம
சயயாமலொழிவதிஞல) லாகவததை அடையபபோகிறுயோ அவா
ா உனனைப பயததிஞல யுததததினினறு பினனிடைநதவனெனறு
ணணுவாாகள உனனுடைய பகைவாகள உனனுடைய வலலமையை
நதிததுப பலவிதமான சொலலததகாதவாாததைகளையும சொல
ாாகள அதைககாட்டிலும அதிகமான துககம எனன இருககிறது?
நதிபுதர! நீ கொலலபபடடால ஸவாககததை அடைவாய, ஜயித
ால பூமியை அனுபவிபபாய ஆதலால், நிசசயமுளளவனுகிப போா
ிவதறகு எழுநதிரு ஸுகதுககஙகளையும லாபாலாபஙகளையும ஜயா
ஜயஙகளையும ஸமமாக எணணிப பிறகு யுததமசெயயத தொடஙகு
வவாறு செயதால பாவததை அடையமாடடாய பாாதத [1]ஸாஙகி
ததில இநதபபுததியானது உனககுச சொலலபபடடது எநதப
ததியுடன நீ காமபநததததை நீககுவாயோ அவ்வித யோகவிஷய
ான இநதபபுததியைக கேள இநதக காமயோகததில ஆரமபிதத
ாரியததிறகுஅழிவிலலை,(தொடஙகிநடுவிலவிடடாலும)ஒருதோஷமு

1 (சஙகரபாஷயம) பரமாாததவஸது விவேகவிஷயம (ராமாநுஜ
ாஷயம) புததியிஞல நிசசயிககததககு ஆதமததவம

மிலலை இநதககாமயோகரூபமான தாமததினுடைய அமசமானது
சிறிது செயயபபடடாலும பெரிய பயததினினறும காககிறது குரு
நநதன! இநதககாமயோகத்தில நிசசயஸவபாவமுளள புததியானது
ஒனறே நிசசயஸவபாவமிலலாதவாகளுடைய புததிகள பறபல பி
வுளளவைகளாகவும முடிவறறவைகளாகவும இருககினறன பாாதத
ஸவாககாதிலோகஸுககஙகளையே காமபலனுகக கூறுகினற வேதவா
ஙகளில பறறுதலுளளவாகளும (அவறறைததவிர) வேறு இலலை
எனறு சொலலுகிறவாகளும காமததில அழுநதினமனததையுடை
வாகளும ஸவாககமே மேலானதெனகிற கொளகையுளளவாகளுமான
எநத அவிவேகிகள போகஙகளையும ஐஸவாயஙகளையும அடைவதறகு
ஸாதனமாகப பிறபபையும காமஙகளையும காமபலனகளையும கொடு
கினறதும அநேககாமபேதஙகளால மிகுதியாயிருககினறதும [1]புஷப
களோடுமாததிரமகூடியதுமான இபபடிபபடட எநத வாாததையை
சொலலுகிறாகளோ அநதவாாததையினால அபஹரிககபபடட மன
ததையுடையவாகளும போகஙகளிலும ஐஸவாயஙகளிலும விசேஷ
பறறுளளவாகளுமாயிருககினறவாகளுககு நிசசயஸவரூபமான புத
யானது மனததில உணடாகவே மாடடாது அாஜுன! வேதஙக
முககுணஙகளைபபறறியவை நீ முககுணஙகளை இழநதவனும (ஸு
துககமுதலிய) இரடடைகளை இழநதவனும எபபொழுதுமே ஸத
குணததில நிலைபெறறவனும [2]யோக [3]க்ஷேமஙகளறறவனும ஆத
வானும ஆககடடவாய எலலாபபககததிலும ஜலததினால நிறைநதிரு
கினற தடாகததில தாகமுளளவனுககு எவவளவுமடடிலும பிரயோ
ஜனமோ அவவளவுமாததிரமே அதனிடமிருநது பெறறுககொள
ளபபடுவதுபோல விசேஷமான ஞானததையுடைய பிராமமணனுக
எலலாவேதஙகளிலும (எது மோக்ஷஸாதனமோ) அவவளவு மா
திரமே எடுததுககொளளததககதாகிறது உனககுக காமததிலே
அதிகாரம இருககிறது, ஒருபொழுதும பலனகளில அதிகாரமிலலை
காமஙகளுககும பலனகளுககும நீ ஹேதுவாகாதே காமஙகளைச செ
யாமலிருபபதில உனககுப பறறுதல வேணடாம தனஞசய
யோகததில நிலைபெறறவனாகிப பறறுதலைவிடடு ஸிததியிலும அஸி
தியிலும ஸமமாயிருநதுகொணடு காமஙகளைச செய (ஸிததி அஸித
இரணடிலும) ஸமனாயிருததல யோகம எனறு கூறபபடுகிற
தனஞசய! பயனில பறறுதலினறி ஸமதவபுததியுடன அனுஷடிகக

1 பலனிலலாதது எனபது கருதது 2 அதிகமாகப பொருளைததே
3 அடையபபடட பொருளைக குறைவினறி ரக்ஷிததல [த

டும் காமானவைக்காட்டிலும் (பலாபேக்ஷையுடன் செய்யப்படும்) காமா
னது மிக்க இழிவானது ஆதலால், முற்கூறிய ஸமத்வபுத்தி
ல் நிலைபெற்றிரு பலத்தைக்கருதிக் காமானவைஅனுஷ்டிப்பவர்கள்
கிருபணர்களாகிறார்கள் ஸமத்வபுத்தியுள்ளவன் புண்ணியபாவங்க
ள் இரண்டையும் இவ்வுலகத்திலவிட்டுவிடுகிறான் ஆதலால், ஸமத்வ
த்தியோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய் காமங்கள் செய்யப்படுவ
ல் இந்த ஸமத்வபுத்தியோகமானது மிகுந்தஸாமர்த்தியத்தால
ர்திக்கத்தக்கது ஸமத்வபுத்தியுடையவர்களான ஞானிகள் காமங்க
ாலுண்டானபயனை ஒழித்துப் பிறவியாகிறபந்தத்தினின்று விடு
ட்டவர்களாகித் துன்பமற்றபத்தை அடைகிறார்களன்றோ? எப
பாழுது உன்னுடையபுத்தியானது மோஹஸ்வரூபமானதோஷத
த்த் தாண்டுமோ அப்பொழுது கேட்கத்தக்கதிலும் கேட்கப்பட்ட
லும் ஒழிவை அடைவாய் அனேக ஆத்தங்களைக் கேட்டதினால
விபரீதமன்றும் (ஸ்வயம்) ஏகரூபமுமாயிருக்கிற உன்னுடைய
த்தியானது எப்பொழுது [3] ஸமாதியில் அசைவற்றதாகிறகுமோ
ப்பொழுது யோகத்தை அடைவாய்' என்றார்

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! [1] நிலைத்தபிரஜ்ஞையையடைந்து ஸமா
யிலிருப்பவனுடையபாஷை எவ்விதமானது? நிலைத்தபிரஜ்ஞையை
டையவன் எப்படி பேசுவான்? எப்படி இருப்பான்? எப்படிநடப்ப
ான்?" என்றுகேட்டான்

ஸ்ரீபகவான், 'பார்த்த! [1] ஒருவன் ஆத்மாவினால் ஆத்மாவி
டத்திலேயே ஸந்துஷ்டியுள்ளவனாக எப்பொழுதுமனத்தைஅடைந்
ிருக்கின்ற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும்விட்டு ஒழிக்கின்றானோ
ப்பொழுது அவன் நிலைபெற்றஞானத்தையுடையவனென்று சொல்
படுகிறான் துக்கங்களில் வருந்தாதமனத்தையுடையவனும் ஸுக
களில் பற்றுதலற்றவனும் ஆசையையும் பயத்தையும் கோபத்தை
ம் இழந்தவனுமாயிருக்கிற முனியானவன் நிலைத்த பிரஜ்ஞையுடை
வனென்று சொல்லப்படுகிறான் எவன் எல்லாவஸ்துவினிடத்தி
ும் அபிமானமற்றவனும் அந்தஅந்த வேண்டியவை வேண்டாதவ
ளை அடைந்தும் விருப்பும் வெறுப்புமற்றவனுமாயிருக்கிறானோ

1 (ரா-ம) ஸமஸாரிகள் 'தீனர்கள்' என்பது பழையவுரை

2 (ச-ம) பற்பலவிதமாகப் பிரிந்திருக்கின்ற, (ரா-ம) ஸகலவஸ்துக
ளையுங்காட்டிலும் ஆத்மாவை விஜாதீயமாகவும் நித்யநிரதிசயஸூக்ஷ்ம
ாகவும் அறிந்த

3 (ச-ம) ஆத்மாவினிடத்தில் (ரா-ம) மனத்தில்.

அவனுககுப பிரஜ்ஞை நிலைபெறறதாகிறது ஆமையானது த
அவயவஙகளை அடககிககொளவதுபோல ஸகலவிஷயஙகளினின்று
அவன எபபொழுது தன இநதிரியஙகளை அடககிககொளளுகிறானே
அபபொழுது அவனுடைய பிரஜ்ஞை நிலைபெறறதாகிறது விஷய
களைக கிரஹிககாமலிருககிற ஆதமாவினிடததினினறு விஷ
ராகம நீஙகலாக விஷயஙகள நிவாததிககினறன இவனுடைய விஷ
ராகமும விஷயஙகளைககாட்டிலும [1] பரமானவஸதுவைககணடு நி
ருததிஅடைகிறது குநதீபுதர! கலஙகசசெயயும தனமையுள
இநதிரியஙகள, (விஷயவிருபபம நீஙகாமலிருககும்போது) என
முயறசிசெயதாலும, விவேகியான புருஷனுடைய மனததை
பலாதகாரமாக இழுததுககொணடு செலலுகினறன அநத இநதி
யஙகளெலலாவறறையும அடககி என்னையே பிரதானமாககொண
ஸமாதிநிலையுளளவனாயிருககவேணடும எவனுககு இநதிரியஙக
வசபபடடவைகளாயிருககினறனவோ அவனுககுப பிரஜ்ஞை நி
பெறறதாகிறது விஷயஙகளைசசிநதிககிற மனிதனுககு அவைகளி
பறறுணடாகிறது பறறிலிருநது ஆசை உணடாகிறது ஆசை
யினினறு குரோதம உணடாகிறது குரோதததினினறு அவிவேக
உணடாகிறது அவிவேகததினால ஸமிருதிபரமசம உணடாகிறது
ஸமிருதியினுடைய தவறுதலால புததி அழிநதுபோகிறது புத்
நாசததினால முழுதும அழிநதுபோகிறான ராகதவேஷஙகளினின
விடுபடடும தனககு உடனபடடுமிருககினற இநதிரியஙகளாலே வி
யஙகளை அனுபவிககிறவனாயினும ஸவாதீனமான மனததையுடை
வன மனதெளிவைஅடைகிறான இநதபபுருஷனுககு மனதெளி
உணடாகுமகால எலலாத துககஙகளுககும நாசமுணடாகிறது
தெளிநதமனததையுடையவனுககுப புததியானது சீககிரமாக நி
பெறுகிறது இநதிரியஸவாதீனமறறவனுககுப [2] புததி உணடாகி
திலலை இநதிரியஸவாதீனமறறவனுககு ஆதமபாவனையுமிலலை ஆத
பாவனையறறவனுககுச சாநதிஉணடாகிறதிலலை [3] சாநதிஅறறவனுக்
ஸுகமேது? எநதமனமானது செலலுகினற இநதிரியஙகளை அ
ஸரிககுமபடி (ஒருவனால) செயயபபடுகிறதோ அநதமனமான
காறறு ஜலததில ஓடததைஇழுபபதுபோலஅவனுடைய விவேகத
இழுககிறது மிககபாகுபலமுளளவனே! ஆதலால, எவனுடைய இ

1 (ச-ம) பரமமம (ரா-ம) ஸுகதரமான ஆதமஸவரூபம
2 (ச-ம) ஆதமஸவரூபவிஷயமான புததி (ரா-ம) விவிகதாதமவிஷ
மானபுததி 3 விஷயராகம தணிதல.

ரியஙகளானவை எலலாவிஷயஙகளிலிருநதும விலககபபடடிருககின னவோ அவனுககுப பிரஜஞையானது நிலைபெறறதாகிறது எல ாபபிராணிகளுககும எது இரவோ (இரவுபோலப பிரகாசமறற தா) அதில இநதிரியஙகளை அடககிய யோகியானவன விழிததுக காணடிருககிறுன எதில பிராணிகள விழிததிருககினறனவோ அது ததமாவை ஸாக்ஷாதகரிககினறமுனிககு இரவு (இரவுபோல பரகாச றறது) ஆகிறது நாறபுறஙகளிலும (ஜலததிஞல) நிரபபபபட ககிறதும குறைவுநிறைவினறி ஒரே நிலைமையிலிருககிறதுமான டலில (நதிகளுடைய) ஜலமபிரவேசிககிறதுபோல எலலாக காமங ளும எநதயோகியினிடததில பிரவேசிககினறனவோ அவன சாந யை அடைகிறுன, விஷயானுபவததில விருபபமுளளவனே டையமாடடான எநதபபுருஷன எலலாவிஷயஙகளையும விடடு சையறறவனும மமதையறறவனும அஹஙகாரமறறவனுமாக ஸஞ ரிககிறுனே அவன சாநதியை அடைகிறுன பாரதத! இநத நிலை னது பிரமமததை அடையசசெயகிறது இநதஸதிதியை அடைநத ருஷன மோஹததை அடைகிறதிலலை இநநிலைமையில அநதிய லததிலும நிலைபெறறிருநது ஆனநதமயமான பிரமமததை அடை றுன' எனறுர

இருபததேழாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம (தொடர்ச்சி.)

பகவதகீதை

மூனருவது அதயாயம

(கர்மயோகம்)

அரஜுனன, 'ஜநாரததனரே! காமததைககாடடிலும ஞான னது சிறநததெனபது உமது கொளகையாஞல அபபொழுது பஙகரமானகாமததில எனனை என பிரவருததிககசசெயகிறீர? னறுகொணறு) விரோதமபோலிருககிற வாககியததிஞலே என டைய புததியை மோஹிககசசெயகிறீரபோலும நிசசயமாக தை அனுஷடிபபதிஞல நான ஶ்ரேயஸை அடைவேனே அவ வானறைசசொலலும' எனறு கேடடனன

ஸ்ரீபகவான சொலலுகிரா 'பாபமறறவனே! இவவுலகததி
ஸாஙகியயோகாதிகாரிகளுசகு ஞானயோகததிஞலும காமயோகி
ளுககுக காமயோகததிஞலும ஸிததி உணடெனறு இரணடுவி
மான நிஷடைகள எனஞல முனனமே கூறபபடடன மனித
காமஙகளைத தொடஙகாமலிருபபதஞல ஞானநிஷடையை அடை
மாடடான, காமஙகளைவிடடுவிடுவதஞலேயே ஸிததியையும அ
யான ஒருவனுவது ஒருபொழுதும காமஙகளைச செயயாமல ஒ
க்ஷணஙகூட இருககிறதிலலையனறே? எலலோரும ஸவாதீனமற
வாகளாக பரகிருதிஸமபநததததிஞல உணடான குணஙகளால கா
தைசசெயயுமபடி ஏவபபடுகிருாகள எவன காமேநதிரியஙகளை அட
கிககொணடும மனததிஞல விஷயஙகளை நினைததுககொணடும இரு
கிருனே விவேகமிலலாத அநதககரணததையுடைய அவன பொ
யான ஆசாரமுடையவனெனறு கூறபபடுகிருன அாஜுன! எவ
மனததிஞலே இநதிரியஙகளை அடககிப பயனில ஆசையறறவ
கிக காமேநதிரியஙகளால காமயோகததைசசெயயத தொடஙகு
ருனே அவன சிறநதவனுகிருன நீ நியமாகசசெயயததகக
மததைச செய காமம செயயாமலிருபபதைவிடக காமததைச செ
வது சிரேஷடமானது (அனதிகாரியான நீ எலலாககாமஙகளை
விடடு ஞானநிஷடையில பரவருததிபபாயாகில) காமஙகளைவிட
வனுன உனககுச சரீரரக்ஷணமும ஸிததியாது குநதீபுதர! யஜ
ததமானகாமததைககாடடிலும வேருனகாமததில பிரவருததிககி
இநதஜனஙகள காமததிஞல கடடபபடுகிருாகள (ஆதலால,) நீ ப
னில ஆசையைவிடடு யஜஞாததமான காமததைச செய பர
தேவா, ஆதிகாலததிலயஜஞஙகளோடுகூடப பிரஜைகளைபபடைத
'இநதயஜஞததிஞல விருததி அடையுஙகள இது உஙகளுககு இஷ
மானகாமஙகளை நிரபபுகிறதாகடடும' எனறுகூறிஞா இதஞல தே
களை ஆராதியுஙகள அநததேவாகள உஙகளை விருததி அடைய
செயயடடும இவவாறு ஒருவருககொருவா உபகாரஞ்செயதுகொண
சிறநத நனமையை அடையபபோகிறீாகள யஜஞஙகளால "ஆரா
கபபடடதேவாகள உஙகளுககு இஷடமானபோகஙகளைக கொ
பாாகள அவாகளாலகொடுககபபடும அனன முதலியவைகளை
தததேவதைகளுககுககொடாமல எவன தானே அநுபவிககிறு
அவன திருடனே யஜஞமசெயது மிசசமிருககிற அனனததை
புஜிககிறஸாதுககள எலலாபபாவஙகளினினறும விடுபடுகிருாக
எவாகள தமபிரயோஜனததினபொருடடே அனனமுதலியவைகளை

மைத்துஉண்கிருர்களோ அந்தப்பாவிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிருர்
ர் அன்னத்தினின்று பிராணிகள் உண்டாகின்றன மேகத்தி
னின்று அன்னம் உண்டாகிறது யஜ்ஞத்தினுல் மேகம் உண்டாகி
து யஜ்ஞமானது காமத்தினுல் உண்டாகிறது காமத்தைப் [1]பிரம
த்தினிடமிருந்து உண்டானதென்று அறி பிரம்மமானது [2]அக்ஷ
த்தினிடமிருந்து உண்டாகிறது எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரம்ம
னது எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது ஆகையால்,
விதமாக ஈசுவரனுல்நடத்தப்பட்டிருக்கிற சக்ரத்தை இவ்வுல
ல் எவன் அனுஸரிக்கிறதில்லையோ பாபஸ்வரூபமான ஆயுளை
டையவனும் இந்திரியஸுகங்களில் களிப்பவனுமான அவன் வீணுக
ழிக்கிருன் எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுள்ள
னும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனும் ஆத்மாவி
டத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவனுமாகிருனே அவனுக்குச்
செய்யத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை (ஆத்மாவினிடத்திலேயே திரு
ப்தி அடைந்திருக்கிற) அந்தமனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில் செய்யப்
பட்டகாமத்தினுல் ஒருவிதமானபிரயோஜனமும் கிடையாது, காமங்
களைசெய்யாமையால் யாதொருதோஷமுமில்லை அவனுக்கு எல்
லாப்பிராணிகளிடத்திலும் பிரயோஜனத்தைக்கருதி ஆஸ்ரயிக்கவேண்
டியது ஒன்றுமில்லை ஆதலால், பயனில்ஆசையற்றவனுக எப்பொழு
தும் காமாவை நீ நன்ருகச் செய் (ஏனெனில்) பயனில்விருப்பத்தை
விட்டுக் காமாவை அனுஷ்டிக்கிறபுருஷன் [3]பரத்தை அடைகிருன்
ஜனகாமுதலானவர்கள் காமயோகத்தினுலேயே ஸித்தியை அடைந்
தார்கள் (காமங்களை அனுஷ்டிப்பதில் உனக்குப் பற்றுதலில்லாம
லிருந்தாலும்) ஜனங்களைத் தாமங்களில் பிரவருத்திக்கச் செய்வதென்
னும் பயனைக்கருதியாவது காமாவைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவனு
யிருக்கிருய் நூல்களைக்கற்று அவ்வழியில் நிற்பவன் எந்த எந்தக்
காரியத்தைச் செய்கிருனே அந்தஅந்தக்காரியத்தையே வேறுமனி
தனும் செய்கிருன் அவன் எதைப் பிரமாணமாகக்கொள்கிருனே
அதை உலகமும் அனுஸரிக்கிறது. பார்த்த! எனக்கு மூவுலகங்களி
லும் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை, அடையவேண்டியது ஒன்றும்
அடையப்படாமலில்லை (ஆயினும்) காமத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கி
றேன் ஓ! பார்த்த! யான் எக்காலத்திலாவது ஆலஸ்யமில்லாதவ

1 'பரமம' என்பதுமூலம் (ச-ம) வேதம், (ரா-ம) சரீரம்
2 (ச-ம) பரமமம, (ரா-ம) ஜீவாத்மா
3 (ச-ம) மோக்ஷத்தை, (ரா-ம) ஆத்மாவை

னுக் காமத்தில் நிலைபெற்றிராமற்போனால் மனிதர்கள் எல்லாவித
தாலும் என்னுடையவழியையே பின்தொடருவார்கள் நான் காம
தைச் செய்யாவிட்டால் இந்தஜனங்கள் அழிந்துபோவார்கள் நான் ஜா
ஸாங்காயத்தைச் செய்தவனாவேன், இந்தப்பிரஜைகளையும் கொன்ற
னாவேன் பாரத! ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் காமாவில்பற்று
லுள்ளவர்களாகி எவ்வாறு காமங்களை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அ
படியே ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனும் பயனில்பற்றில்லாதவனாக ஜன
ளுடைய ப்ரயோஜனத்தைச்செய்யக்கருதிக் காமங்களைச் செய்
வேண்டும் ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவன் காமத்தில் பற்றுதலுள்ள அ
வேகிகளுக்குப் புத்திபேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது முயற்
யுடன் எல்லாக்காமங்களையும் தான் அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அ
ஷ்டிக்கும்படிசெய்யவேண்டும் மனிதன் பிரகிருதியைச்சேர்ந்தகுண
களாலே செய்யப்படுகின்ற எல்லாக்காமங்களையும் அஹங்காரத்தின
தன் உருவத்தை அறியாமல், 'நான்செய்கிறேன்' என்றுஎண்ணு
ஜுன மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! குணகாமவிபாகங்களின் உண்மை
அறிந்தவனோ, [1]குணங்கள் விஷயங்களில் ப்ரவருத்திக்கின்றன எ
எண்ணிப் பற்றுதலுள்ளவனாவதில்லை பிரகிருதியினுடையகுண
களாலே மதிமயக்கங்கொண்டு குணங்களால் செய்யப்படுகின்
காமங்களில் எவர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களோ சிறிதும் அறிய
வர்களான அந்த மந்தர்களை முழுதும் அறிந்தவன் (அதினின்
நழுவும்படி செய்யக்கூடாது நீ என்னிடத்தில் ஆத்மஸ்வரூபவிவ
மானஞானத்தினால் எல்லாக்காமங்களையும் ஸமர்ப்பித்து நிஷ்காமனு
மமதைவிட்டவனும் தாபத்தை இழந்தவனுமாயிருந்து யுத்தம் செ
எந்தமனிதர்கள் (இதுவேசாஸ்திரார்த்தமென்று) எனக்கு ஸம
மான இந்த ஸித்தாந்தத்தை எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்களே
ஸ்ரத்தையுள்ளவர்களோ, அஸூயை அற்றவர்களோ அவர்களு
காமங்களால் விடப்படுகிறார்கள் எவர்கள் அஸூயையுடையவ
ளாக என்னுடைய இந்த ஸித்தாந்தத்தை அனுஷ்டிக்காமலிருக்கி
களோ அவர்களை ஒருவித ஞானமுமில்லாத மூடர்களென்றும் ந
மடைந்தவர்களென்றும் புத்தியில்லாதவர்களென்றும் அறி ஞா
முள்ளவனும் தன்னுடைய [2]பிரகிருதிக்குத்தக்கபடி (விஷய
ளில்) ப்ரவருத்திக்கிறான் (ஏனெனில்), பிராணிகள் ப்ரகிருதி
அனுசரிக்கின்றன. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட நியமனமான

1 (ச-ம) இந்திரியங்கள், (ரா-ம) ஸத்வாதிகுணங்கள்
2 (ச-ம) தாமாதாமஸமஸ்காரம, (ரா-ம) வாஸனை

னசெய்யும்” ஒவ்வொர் இந்திரியத்தின் விஷயத்திலும் ராகமும்
வேஷமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வாதீனப்
டிருத்தலை அடையக்கூடாது ஏனெனில், அவ்விரண்டும் இவ
ருப பகைகள் ஸ்வதர்மமானது, குணமில்லாததாயிருந்தாலும்
ருக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரதர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது
தர்மத்தில் தீமைவிளைந்தாலும் மேன்மை, பரதர்மமோவென்றால்,
த்தைவிளைவிக்கக்கூடியது’ என்றார்

அர்ஜுனன், ‘விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒருமனிதன்,
மபாமலிருந்தாலும் எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பலாத்காரமாக
மிக்கப்பட்டவன்போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?’ என்று
டான்

ஸ்ரீபகவான், ‘இது ராஜோகுணத்தினின்று உண்டாகிறதும்
ஷயங்களைப்) பெருந்தீனியாகவுடையதுமான காமமே இந்தக்
மே குரோதரூபமாகப்பரிணமித்து மிக்கபாவங்களுக்குக் காரண
ன்றது ஆதலால், இந்தஸம்ஸாரத்தில் இந்தக்காமத்தை விரோதி
அறி எப்படி நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழுக்கி
ம் சூழப்படுகின்றனவோ, எவ்வாறு கருவானது பையினால்
பப்படுகிறதோ அவ்வாறே இந்தப்பிராணிக்கூட்டம் அந்தக்காமத்
மூடப்பட்டிருக்கிறது குந்தீபுத்ர! ஞானியினுடைய ஆத்ம
னமானது, நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதுமான இந்தக்காம
ரூபியான நித்யவைரியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது இந்தக்காமத்
து இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் இருப்பிடமென்று சொல்ல
டுகின்றன இவைகளால் இது ஞானத்தைமறைத்துக்கொண்டு
யைப் பலவகையாக மயக்குகிறது பரதர்களில் சிறந்தவனே!
லால், நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு ஆத்மஸ்வரூப
யமான ஞானத்தையும் அதன் விவேகவிஷயமான (அல்லது
பவவிஷயமான) ஞானத்தையும் கெடுக்கின்ற இந்தப்பாவியான
த்தை நாசஞ்செய் (ஞானத்தைக்கெடுக்கும் விஷயத்தில்) இந்திரி
ளைப் பிரதானமென்று சொல்லுகிறார்கள் இந்திரியங்களைக்காட்டி
மனம் பிரதானமானது மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி முக்கிய
து புத்தியைக்காட்டிலும் எது பிரதானமோ அதுதான் காமம்
புஜபலமுள்ளவனே! இவ்விதமாக (க காமத்தைப்) புத்தியைக்
டிலும் மேலானதென்று எண்ணித் தன்மனத்தைத் தன்புத்தியி
லயே அடக்கி நிலைநிறுத்தி வெல்லுவதற்குமுடியாத காம
ரூபியான சத்துருவை நீ நாசஞ்செய்வாயாக

இருபததெட்டாவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம் (தொடர்ச்சி)

பகவதகீதை.

நானகாவது அதயாயம

(1 யஜ்ஞவிபாகயோகம்)

நான, அழிவிலலாத இநதககாமயோகததை ஸூாயனு
உபதேசிததேன சூரியன மனுவுககு உபதேசிததான மனு இ
வாகுவுககு உபதேசிததான சததுருககளைததபிககசசெயகிறவ
இவவிதம பரமபரையாகவநத இநதககாமயோகததை ராஜரிஷி
அறிநதிருநதாாகள அநதககாமயோகமானது இவவுலகததில
காலமாகிவிடடதால அழிநதுபோயவிடடது புராதனமான
படிபபடட இநதக காமயோகததையே இபபொழுது நீ பகத
றும நணபனெனறும எணணி நான உனககு உரைததேன
உததமமான ரகஸயமாகும' எனறாா

அாஜுனன, 'உமமுடையபிறபபானது பிநதினகாலததில
டானது ஸூாயனுடைய பிறபபானது முநதியது (இவவாறிரு
நீா மனவநதரததினதொடககததில ஸூாயனுககு உபதேசிததி
பதை யான எபபடி அறிவேன?' எனறுகேடடான

ஸ்ரீபகவான, 'அாஜுன! எனககும உனககும அநேகஜன
கள சென றுவிடடன சததுருககளைததபிககசசெயகிறவனே! அ
எலலாவறறையும யான அறிவேன, நீ அறியாய யான பிறப்ப
வனும குறைவறறவனும பிராணிகளுககு ஈஸவரனுமாயிருநதா
எனனுடையஸவபாவததை அவலமபிதது எனனுடையமாலை
லுலே அவதரிககிறேன பரதகுலததிலஉதிததவனே! எநதெ
காலததில தாமததிறகுக குறைவு உணடாகுமோ, அதாமததிற
கிளாசசியுணடாகுமோ அபபொழுதுஅபபொழுது யான எனனை
தரிபபிககிறேன ஸாதுககளைப பாதுகாபபதினபொருடடும துஷ
களை அழிபபதினபொருடடும தாமததைநிலைநாடடுவதின பொரு
டும ஒவவொருயுகததிலும நான அவதரிககிறேன அாஜுன! இ
ஞன எனனுடைய அவதாரததையும செயகையையும அபராகி
மெனறு உணமையாக எவன அறிகிறுனே அவன தேகததைவி

1 ஞானயோகம எனறும வழஙகும

றகு திருமபப பிறபபை அடைகிறதிலலை, எனனையே அடைகிருன. ஞானரூபமான தவததிஞல பரிசுததாகளான அநேகாகள எனனை ஆஸ்ரிததவாகளாகவும காமததையும பயத்தையும குரோதததையும விடடவாகளாகவும எனனிடததிலேயே மனததை வைததவாகளாகவும எனனுடையஸவபாவததை அடைநதாகள பாாதத[1] எவாகள எவவிதமாக எனனை உபாஸிககிருாகளோ அவாகளை நான அவவிதமாகவே அனுகாஹிககிறேன மனிதாகள எனதுமாாககததை எலலாவிததததாலும அனுஸரிககிருாகள இவவுலகில காமமஙகளுடையஸிததியைவிருமபுகிறவாகள தேவதைகளைப பூஜிககினறனா ஏனெனருல, மனுஷயலோகததில காமததிஞல உணடாகினறஸிததியானது விரைவாக உணடாகிறதனறே? (பிரமம க்ஷததிரிய வைஸய சூததிராகள எனகிற) நானகுவாணஙகளும குணஙகளினுடைய பிரிவுகளோடும காமாககளுடைய பிரிவுகளோடும எனனுல் ஸருஷடிககபபடடிருககினறன. அவைகளுககுக காததாவாயிருநதாலும எனனைக காததா அலலனெனறும நாசமறறவனெனறும அறி எனனிடததில காமஙகள ஒடடுகிறதிலலை எனககுக காமபலததில ஆசை இலலை இவவாறு எவன எனனை அறிகிருனே அவன காமஙகளால கடடபபடுகிறதிலலை இவவிதம அறிநது (ஸமஸாரததினினறு) விடுபடவிருபபமுறற பூாவபுருஷாகளாலும காமாவானது அனுஷடிககபபடடது ஆதலால, பூாவபுருஷாகளால அனுஷடிககபபடடதும வெகுநாளாயுளளதுமான காமததையே நீ செய 'காமம எபபடிபபடடது? அகாமம எபபடிபபடடது?' எனகிற இநதவிஷயததில கறறறிநதவாகளும மயககமுறறிருககிருாகள எதை அறிநது அமஙகளமான ஸமஸாரபநதததினினறு விடுபடுவாயோ அநதககாமாவை உனககு உரைபபேன (மோக்ஷஸாதனமான) காமஸவரூபததிலும அறியததகக விஷயமிருததலாலும, (நிததியநைமிததிககாமயஸவரூபமாகப) பலவகைபபடடிருககிற காமஸவரூபததிலும அறியததகக விஷயமிருததலாலும,[1] அகாமததிலும அறியததககவிஷயமிருததலாலும காமாவினுடையகதியானது அறியமுடியாதது காமததில எவன அகாமததைப பாாககிருனே, அகாமததில எவன காமததைபபாாககிருனே அவன மனிதாகளுள சிறநதபுததியுளளவன அவன யோகி, எலலாககாமஙகளையும அனுஷடிததவன எவனுடைய எலலாககாமஙகளும பலாபேக்ஷையும ஸஙகலபமுமறறனவாகுமோ அவனை, அறிஞாகள ஞானமாகிற நெருபபினுல வினைகளளரிககபபடடவனெனறும பணடிதனெனறும

[1] ஞானததிலும

சொலலுகிறாகள எவன காமததில பறறுதலைவிடடு எபபொழுத
தருபதியுளளவனும ஆஶ்ரயமிலலாதவனுமாயிருககிறானோ அவ
காமததில நோககததுடன பிரவருததிததவனாயினும ஒனறைய
செயபவனுகான பயனில ஆசைஇலலாதவனும அடககபபடடத
சிநதையறறதுமான மனததையுடையவனும வெளிபபொருளகளை
தையும விடடவனுமாகிச் சரீரமநிலைபபதறகுஉரிய காமததைம
திரமசெயகிறவன பாவததை அடையான தறசெயலாககிடைத
பொருளால திருபதியைஅடைநதவனும ஸுகமதுககம சீதமஉஷ
முதலிய தவநதுவஙகளைககடநதவனும மாதஸாயததை விடடவ
மாகி ஸிததியிலும அஸிததியிலுமஸமமாயிருபபவன காமததை
செயதாலும கடடபபடான [1] ஸஙகததை விடடவனும பநதத
னினறுவிடுபடடவனும ஞானததிலஊனறின மனததையுடையவனு
யஜஞததினபொருடடுககர்மததை ஆசரிககினறவனுமான மனிதனு
குக காமம முழுதும நனகு அழிநதுபோகிறது பிரமமரூபமா
ஸருக ஸருவமுதலியவைகளால ஹோமமசெயயததகக பிரமமரூ
மான ஹவிஸானது பிரமமரூபமான அகனியில பிரமமததினு
ஹோமம செயயபபடடதெனறு (எவன எலலாககாமததையும பிரம
மயமாக எணணுகிறானோ) பிரமமரூபமாகக காமததைஅனுஸநதிககி
அநதமனிதனாலே பிரமமமேஅடையததககது சில காமயோகிக
இநதிராதிதேவாகளைஉததேசிததுதான யஜஞததையே உபாஸிககிறா
கள மறறவாகள ஹோமஸாதனமான ஸருக ஸருவமுதலிய பாத
ரஙகளாலே பிரமமரூபமானஅகனியில பிரமமஸவரூபமான ஹவிஸை
ஹோமமசெயகிறாகள பினனும சிலா காதுமுதலான ஞானேநதி
யஙகளை ஸமயமமாகிற அகனிகளில ஹோமமசெயகிறாகள பினனு
சிலா சபதமுதலியவிஷயஙகளை இநதிரியஙகளாகிற அகனிகளி
ஹோமமசெயகிறாகள சிலா எலலா இநதிரியவியாபாரஙகளையு
பிராணவாயுவினுடைய வியாபாரஙகளையும ஞானததினுலபிரகாசி
கிற மனோநிகரஹமாகிய யோகாகனியிலஹோமமசெயகிறாகள சி
நியாயததினுல திரவியஙகளைததேடிததேவதாராதனரூபமான யஜஞ
ததைசசெயகிறாகள சிலா தபோரூபமானயஜஞததைச செயகினறன
அவவாறே, சிலா யோகததை யஜஞமாகச செயகிறாகள முயறசியு
ளவாகளும தீக்ஷணமான விரததததையுடையவாகளுமான சிலா வே
மோதலையும அதனபொருளை அறிதலையும யஜஞமாகசசெயகிறாகள

[1] (ச-ம) பலததில பறறுதல, (ரா-ம) ஆதமாவைததவிர மறறவஸது
களின ஸமபநதம

பிராணயாமததை முககியமாகஅனுஷடிககிற சிலகாமயோகிகள
பிராணபானவாயுககளுடைய கதிகளைத தடுதது அபானவாயுவினிடத
திலபிராணவாயுவை ஹோமமசெயகிறாாகள (இது பூரகம) அவவாறே
பிராணவாயுவினிடததில அபானவாயுவை ஹோமம செயகிறாாகள
(இது ரேசகம) சிலா நியதமான ஆஹாரததையுடையவாகளாகப பிரா
ணனகளைப பிராணவாயுககளில ஹோமமபணணுகிறாாகள (இது
கும்பகம) யஜஞததைஅறிநதவாகளான இவாகள எலலோருமயஜ
ஞததினுலே பாவஙகள நசிததவாகளாகி யாகததில மிகுநதிருககினற
அமிருதமெனறு பெயாகொணட ஹவிஸைபபுஜிதது அழிவறறதான
பிரமமததை அடைகிறாாகள குருகுலஶரேஷட! யஜஞமசெயயாத
வனுககு இவவுலகமே இலலை அவவாறிருகக, மறறபபரலோகமேது?
இவவாறு பலவித யஜஞஙகள வேதததினுடைய முகததில விஸதரிக
கபபடடிருககினறன அவைகள எலலாவறறையும காமஙகளால உண
டாவனவாக அறி இவவாறு அறிநதால விடுபடுவாய பகைவாகளை
வாடடுபவனே! தரவயரூபமான ஸாதனஙகளாலசெயயததககயஜஞத
தைககாடடிலும ஞானயஜஞமே சிறநதது பாாதத! எலலாககாம
மும அவைததவிர வேறுன எலலா உபாதேயமும ஞானததிலேயே
முடிவுபெறுமபடி செயயபபடுகினறன அநதபரமமஞானததைஸாஷ
டாஙகவநதனததினுலும கேளவியினுலும பணிவிடையினுலும(ஞானி
களிடமிருநது) தெரிநதுகொள பாணடவ! எநதஞானததைஅறிநது
இவவாறு மோஹததை மறுபடியும நீ அடையமாடடாயோ, எதனுல
எலலாபபிராணிகளையும உனனிடததிலும அவவாறே எனனிடததி
லுமஸமமாகபபாாபபாயோஅநதஞானததை ஆதமததவததைஅறிநத
ஞானிகள உனககு உபதேசிபபாாகள நீ எலலாபபாவிகளையுஙகாடடி
லும மிககபாவியாயிருநதாலும பாவமனைததையும ஆதமஜஞானமாகிற
தெபபததினுலேயே தாணடுவாய அாஜுன! ஜவலிககினற நெருபபு
விறகுகளை எவவாறு முழுதுமசாமபலாககுமோ அவவாறே ஞானமா
கிற நெருபபு எலலாககாமஙகளையும சாமபலாகசசெயகிறது இவவுல
கில ஆதமஜஞானததிறகுச சமமான (பாவததைப போககககூடிய)
பரிசுததமானது வேறொனறுமிலலை காமயோகததாலஸிததிபெறற
வன அநதஞானததைத தனனிடததில தானே வெகுகாலததிறகுப
பின அடைகிறான (குருஉபதேசததில) ஶரததையுளளவனும அநத
ஞானததிலேயே பறறுளளவனும இநதிரியஙகளை அடககினவனுமாயி
ருபபவன ஞானததை அடைவான, ஞானததை அடைநது சீககிரத
தில சிறநதசாநதியை அடைகிறான ஶரததையிலலாதவனும விவேக

மிலலாதவனும ஸமசயமுளள மனததை உடையவனுமாயிருபபவ
நாசமடைகிறான ஸமசயமுளளமனததையுடையவனுககு இவவுலக
மிலலை, பரலோகமுமிலலை, ஸுகமுமிலலை தனஞசய! யோகததின
காமஙகளைவிடடவனும 'ஆதமஞானததாலே ஸமசயததைஅறுத
வனும 1 சிறநதமனமுளளவனுமாயிருககிறவனைக காமஙகள கட
படுததா பாதகுலததிலஉதிததவனே! ஆதலால, அஜஞானததின
உணடானமனததிலுளள இநதஸமசயததை ஞானமாகிற கததியின
வெடடிக காமயோகததை அனுஷடி, எழுநதிரு' எனறா

இருபததோனபதாவது அதயாயம

பகவததீதாபாவம. (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

ஐநதாவது அதயாயம

(2 ஸந்யாஸ யோகம்)

அாஜுனன, 'கிருஷண! காமஙகளுடைய ஸநயாஸததை
மீணடும காமயோகததையும சொலலுகிறீா இவவிரணடினுள எ
ஒனறு சிறநததெனறு நனகுநிசசயிககபபடடிருககிறதோ அத
எனககுச சொலலும' எனறு கேடடான

ஸ்ரீபகவான, 'காமஸநயாஸம காமயோகம இரணடும மோக
ததைக கொடுககககூடியவை அவவிரணடினுள காமஸநயாஸத
காடடிலும அனுஷடிககபபடும காமயோகம சிறநதது நீணட
களையுடையவனே! எவன வெறுககிறதிலலையோ, விருமபுகிறதி
யோ, ஸுகதுககமுதலிய தவநதுவஙகளறறவனோ அவன நிதய
யாஸியெனறு அறியததககவன அபபடிபபடடவன காமபநத
னினறு ஸுகமாக விடுபடுவான அறிவீனாகள ஞானயோகத
யும காமயோகததையும வெவவேறெனச சொலலுகினறனா. பண
தாகளோ (அவவாறு) சொலலுகிறதிலலை (இவவிரணடனுள)
றையாவது நனகுஅனுஷடிபபவன இரணடினுடைய பயனையுமஅ
கிறான ஸாஙகியயோகததிலநிலைபெறறவாகளான அறிஞாகளால எ

1 'ஆதமவநதம' எனபது மூலம (சு-ம) தவறுதலறறவன (ரா
உபதேசிககபபெறற விஷயததில மனவுறுதியுளளவன

2 காம ஸநயாஸயோகம எனறும வழஙகும

தானம அடையபபடுமோ அநத ஸதானமானது காமயோகநிஷ
ர்களாலும அடையபபடுகிறது ஞானயோகததையும காமயோகத
தையும ஒனருக எவன பாாககிருனே அவனே பணடிதன. நீணட
ககளையுடையவனே! காமஸநயாஸமோவெனருல, காமயோகமினறி
யுடைவதறகு மிகக கஷடமானது காமயோகததுடன ஆதமாவை
னனமசெயயும ஸவபாவமுடையவன, பிரமமததைச சீககிரமாக
யுடைகிருன காமயோகததில நிலைபெறறவனும பரிசுததமும ஜயிக
பபடடதுமான மனததையுடையவனும ஜிதேநதிரியனும எலலாப
ராணிகளிலுமுளள ஆதமாவையும தன ஆதமாவையும ஒனறு
றிநதவனுமான ஒருவன காமஙகளைசசெயதாலும (அவறருல)
றறபபடான ஆதமததவததை அறிநதவன காமயோகநிஷடனு
ருநதுகொணடு பாாபபவனும கேடபவனும தொடுபவனும முகாப
னும புஜிபபவனும செலபவனும உறஙகுபவனும மூசசுவிடுபவ
னும பேசுபவனும (ஜலமலஙகளை) விடுபவனும (பொருளகளை) எடுப
வனும கணகளை விழிபபவனும மூடுபவனுமாயிருநதும, இநதிரியங
ள தததமவிஷயஙகளில செலலுகினறனவெனறு மனததில அனு
நதானம செயது 'யான ஒனறையும செயயவிலலை' எனறுநினைப
ான எவன காமஙகளை பரமமததினிடததில ஒபபிததுப பயனில
றறுதலைவிடடுச செயகிருனே அவன ஜலததினுல தாமரையிலை
டடபபடாததுபோலப பாபததினுல ஒடடபபடுகிறதிலலை காம
யாகிகள பறறுதலைவிடடு ஆதம சுததியினபொருடடுச சரீரததினு
லும மனததினுலும புததியினுலும அபிமானமறறிருககிற இநதிரியங
ளாலும காமததைச செயகினருாகள ஆதமாவினிடததிலேயே
னததைசசோததவன காமபலததை விடடு ஸதிரமானசாநதியை
யுடைகிருன ஆதமாவினிடததில மனததைசசோககாதவன காமத
தின தூணடுதலால காமபலனில பறறுதலுடையவனுகிக கடடப
படுகிருன ஜிதேநதிரியன மனததினுல எலலாககாமஙகளையும ஒன
துவாயிலகளுடனகூடின படடணமபோனற சரீரததில வைதது
விடடு ஒனறையுமசெயயாமலும செயவிககாமலும ஸுகமாயிருககி
ருன பிரபுவாயிருககிற ஆதமா உலகததுககுக காததருதவததையும
காமஙகளையும காமபலததினஸமபநததையும உணடாககுகிறதிலலை
ஆனுல, பிரகிருதிவாஸனையானது நடைபெறறுவருகிறது அநதஅந
த காமததுககுததகசபடி எலலாததேகஙகளிலும பரவேசிபபதறகுத
தகுதியுளள ஜீவாதமா ஒருவனுடைய பாபததையும கரஹிககிற
திலலை, புணணியததையும கிரஹிககிறதிலலை அஜஞானததினுலே
ஞானம மூடபபடடிருககிறது அதனுல, ஜநதுககள மோகிககினறன

எவாகளுககு ஆதமஜஞானததினுல அவவிதமான அஞஞானமானது
நாசஞசெயயபபடடதோ அவாகளுககு அநத உததமஞானம ஸூ
யனபோல (எலலாவறறையும) பிரகாசிபபிககிறது. அவவிதமா
ஆதமதாசனததில புததியைசசெலுததினவாகளும அநத ஆத
விஷயமான மனததையுடையவாகளும அநத ஆதமஸவருபா
யாஸததில நிலைபெறறவாகளும அதையே பரமபிரயோஜனமென
எணணியவாகளும ஞானததினுல பாபமபோனவாகளுமாயிரு
கினறவாகள திருமபவும ஸமஸாரததிறகு வராமலிருககசசெயபு
மோக்ஷததைஅடைகிறாகள கலவியும வணககமுமுளளபிரமமன
ளிடததிலும பசுவினிடததிலும யானையிடததிலும நாயினிடத
லும நாயின மாமஸததைபபககுவமசெயது புஜிபபவனிடததிலு
ஞானிகள ஸமதிருஷடியுளளவாகள எவாகளுடையமனமானது ந
நிலைமையில நிலைபெறறிருககிறதோ அவாகளால இநதநிலைமை
லேயே ஸமஸாரமானது ஜயிககபபடடதாகிறது தோஷமறறது
ஸமமுமான ஆதம வஸதுவலலவோ பரமமம் ஆதலால, (ஆத
ஸாமயததில நிலைபெறருாகளேயானுல) அவாகள பிரமமததினிட
தில நிலைபெறறவாகளே ஸதிரமான வஸதுவினிடததில புததியை
வைததவனும முழுதுமமோகமறறவனும பரமமததை அறிநத
னும பரமமததினிடததில நிலைபெறறவனுமான ஞானியானவ
பிரியததை அடைநதும மகிழான, அபபிரியததை அடைநது
துயரமடையான எவன பாஹயவிஷயானுபவஙகளில பறறுதலற
மனததையுடையவனுகி அநதராதமாவினிடததிலேயே ஸுகதை
அடைகிறுனே அவன பரமமாபயாஸததில சோககபபடட மன
தையுடையவனுகி அக்ஷயமான ஸுகததை அடைகிறுன குநதி
புததிர! விஷயேநதிரியஸமபநதததினுல உணடாகிற போகஙக
எவைகளுணடோ அவைகள துககததுககுக காரணமாயிருபபவை
களே ஏனெனறுல, அவைகள உணடாவதும அழிவதுமாகவே
இருககினறன அவைகளில உணமைதெரிநத விவேகியானவன
ரமிககிறதிலலை சரீரததைவிடுவதறகுமுன ஸாதநாநுஷடான தசை
யிலேயே காமககுரோதஙகளால உணடானவேகததைப பொறுதது
கொளவதறகு எநதமனிதன திறமையுடையவனே அவனே ஆத
மானுபவததுககுததகுநதவன, அவனே ஸுகமுடையவனுவான
எவன அநதராதமாவினிடததிலேயேஸுகமுளளவனும அநதராதம
வினிடததிலேயே கரீடிககினறவனும அவவாறே அநதராதமா
விடததிலேயே பிரகாசமுளளவனுமாயிருககிறுனே அநதயோகியான
வன பிரமமஸவருபியாகிப பிரமமானநததை அடைகிறுன ஸ

யமற்றவர்களும் இந்திரியங்களை அடக்கினவர்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைத்தேடுவதிலேயே பற்றுதலுள்ளவர்களும் கல்மஷமற்றவர்களுமான ரிஷிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறார்கள் காமக்குரோதங்களினின்று விடுபட்டவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் மனத்தை அடக்கினவர்களும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களுமான பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குப் பிரம்மானந்தம் இருபுறங்களிலும் இருக்கிறது பாஹ்யங்களான விஷயஸ்பர்சங்களை வெளியே விலக்கிக் கண்களை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியிலும் வைத்துப் பிராணாபானவாயுக்களை மூக்கினுள் ஸஞ்சரிக்கும்படி ஸமமாகச்செய்து இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும்அடக்கி, இச்சையையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் நீக்கி மோக்ஷத்தையே முக்கியப்பிரயோஜனமாகக்கருதி ஆத்மாவையே மனனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறவன் எப்பொழுதும் முக்தனே. கர்மயோகியானவன் என்னை யஜ்ஞங்களையும் தவங்களையும் அநுபவிக்கிறவனும் எல்லாலோகங்களுக்கும் மஹேச்வரனும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருத்துமாக அறிந்து சாந்தியை அடைகிறான்

முப்பத்தாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

ஆறுவது அத்யாயம்.

(1 அத்யாத்மயோகம்)

கர்மங்களுடையபலனைக்கருதாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்கிறானோ அவனே ஸந்யாஸி, அவனே யோகி அக்நிகாரியங்களையும் கிரியைகளையும்விட்டவன் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகான் பாண்டவ! எதை [2]ஸந்யாஸம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை [3] யோகம் என்றுஅறி ஸங்கல்பத்தை விடாதவன் ஒருவனும் யோகியாகான் ஞானயோகத்தை அடையவிரும்புகிற யோகிக்குக் கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது ஞானயோகத்தை அடைந்திருக்கிற அவனுக்கே கர்மநிவ்ருத்தியானது காரணமாகக் கூறப்படுகிறது எப்பொழுது விஷயங்களிலும் கர்மங்களிலும் பற

1 ஆத்மஸம்யமயோகமென்றும் யோகாப்யாஸயோகமென்றும் பெயருண்டு 2 ஞானயோகம் 3 கர்மயோகம்

றுதலுள்ளவனுகானே அபபொழுது எலலாவிருபபஙகளேயும விட அவன யோகாருடனெனறு சொலலபபடுகிருன மனிதன தனமன தினுல தன ஆதமாவை ஸமஸாரததினினறு தூககிக கரைஏறறிவி வேணடும ஆதமாவைக கெடுககககூடாது ஏனெனில, தனக்கு தனமனமே உறவு, தனமனமே பகை எநதபபுருஷனுலே தன லேயே தனமனமானது ஜயிககபபடடதோ அநதபபுருஷனுக்குமனமே பநது மனததை அடககாதவனுககுத தனமனமே சததுருவை போலத தனககுததீஙகுசெயவதில நிலேபெறறிருககும சீதமஉ ணம ஸுகமதுககம அவ்வாறே மானமஅவமானம இவைகளில வே பாடடை அடையாதமனததையுடையவனும அதிகசாநதியுள்ளவ மான மனிதனுடையமனததில பரமாதமா விசதமான அனுஸநதான துககு யோககியனுகிருன ஆதமஸவரூபஜஞானததினுலும வி ஞானததினுலும திருபதியுள்ளமனததையுடையவனும ஆதமா னிடததிலநிலேபெறறவனும இநதிரியஙகளே நனகுஜயிததவனும ம ணுஙகடடி கல தஙகம இவைகளே ஸமமாகபபாவிககிறவனுமா யோகியானவன ஆதமாவைபபாபபதான யோகாபயாஸததிறகுரிய னெனறு சொலலபபடுகிருன [1]ஸுஹருத, [2]மிதரன, [3]சதரு, [4]உ ஸீனன, [5]மதயஸதன, [6]தவேஷி, [7]பநது இவாகளிடததிலும [8]ஸாத ளிடததிலும [9]பாபிகளிடததிலும ஸமபுததியுள்ளவன் மேனமையுள யவனுகிருன காமயோகநிஷடன ஏகாநதபபிரதேசததில ஒருவ யிருநதுகொணடு நனகுஅடககபபடட மனம தேகம இநதிரியஙக இவைகளேயுடையவனும அபேகைஷயிலலாதவனும மமதையறறவ மாக எபபொழுதும மனததை யோகநிஷடையில சோபபிககவே டும பரிசுததமான இடததில அதிகஉயரமிலலாததும அதிகதத

---

1 கைமமாறுகருதாமல உதவிபுரிபவன அலலது, பிராயஒபபு யிலலாமல ஒருவனுககு நனமையைககருதுபவன

2 அனபுடையவன, அலலது, ஒததபிராயததையுடைய நணபன

3 காரணமிருததலால பகைபபவன

4 ஒருவனுடையபகூஷததையும சேராதவன, அலலது, விரு வெறுபபு இரணடறகும காரணமிலலாமையால இரணடும அறறவன

5 விரோதிகளான இரணடுபகூஷததாருககும நனமையைநாடுபவ அலலது, இயறகையாகவே விருபபுவெறுபபு இலலாதவன

6 அபரியமானவன, அலலது, இயறகையாகவே பகையானவன

7 உறவினன, அலலது, இயறகையாகவே நனமையைநாடுபவன.

8 சாஸதிரஙகளில கூறியபடிநடபபவா, அலலது, தாமசீலாகள

9 நூலகளால விலககபபடடவறறைச செயபவா

லாததும் ஒன்றின்மீதொன்றாகப் போடப்பட்டதுமான தர்ப
ம், மான்தோல், வஸ்திரம் இவைகளையுடைய ஸ்திரமான ஆஸனத
தைத் தனக்காக ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து
னத்தை ஒரேநிலையில் நிறுத்தி மனத்தையும் இந்திரியங்களையும்
ந்திரிய வியாபாரங்களையும் அடக்கி அந்தக்கரண சுத்தியின்பொ
ட்டு யோகத்தைச் செய்யக்கடவன் யோகியானவன் சரீரம் தலை
ழுத்து இவைகளை ஸமமாகவும் அசைவற்றனவாகவும் தரித்துக
காண்டு, [1] உறுதியுள்ளவனாக இருந்து, தன்மூக்குநுனியைப் பார்த்து
க்கொண்டு திக்குக்களைப்பாராமல் மனத்தை மிக அடக்கிப் பயமற்ற
னும் பிரமசர்ய விரதத்தில் நிலைபெற்றவனும் மனத்தை அடக்கி
ன்னிடத்திலேயே அம்மனத்தைச் செலுத்தினவனும் என்னையே
னைக்கிறவனுமாயிருக்கவேண்டும் இவ்வாறு மனத்தை எப்பொழு
ம் (என்னிடத்தில்) சேர்த்தவனும் அசைவற்றமனமுடையவனு
ன யோகியானவன் ஆனந்தத்தினுடைய மேலான நிலைமை
ம் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றதுமான சாந்தியை அடைகிறான் அர
னா! தியானயோகமானது ஆகாரத்தை அதிகமாக உட்கொள்பவ
க்கும் ஸித்தியாது, முழுதும் உணவற்றவனுக்கும் ஸித்திபெறாது,
திகத்தூக்கத்தை ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனுக்கும் ஸித்தியாது,
ப்பொழுதும் விழித்திருக்கிறவனுக்கும் கைகூடாது மிதமான
ணவு ஸஞ்சாரம் இவைகளையுடையவனும் அவசியமான அளவு
ரியங்களைச்செய்கிறவனும் மிதமான தூக்கம்விழிப்பு இவைகளை
டையவனுமான மனிதனுக்குத் துக்கங்களைப் போக்குகிற ஸ்வ
வமுள்ள யோகமானது நிறைவேறுகிறது எப்பொழுது மனம்
ன்றாக அடக்கப்பட்டு ஆத்மாவினிடத்திலேயே அசைவற்று நிற
மோ அப்பொழுதுதான் எல்லா விஷயங்களினின்றும் ஆசையை
ட்டவனான அவன் யோகத்துக்குத் தகுந்தவனென்று கூறப்படு
றான். மனத்தையடக்கி ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்செய்துகொண்
ருக்கிற யோகிக்குக் காற்றில்லாத இடத்தில் அசைவற்றிருக்கிற
மானது உபமானமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது யோகாப
ஸ பலத்தினால் (வேறுவிஷயங்களில் செல்லாமல்) தடுக்கப்பட
ருக்கிறமனம் எதில் மிக்க ஆனந்தத்தை அடைகிறதோ, எதில்
ாகியானவன் மனத்தினாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து
தமாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைகிறானோ, எதில் இந்திரியங்
ருக்கு அகோசரமும் புத்தியினாலே கிரஹிக்கத்தக்கதும் அந்தமில்

1 'ஸ்திரம்' என்றும் பாடம், அதற்கு 'ஸ்திரமாகவும்' என்பதுபொருள்.

லாததுமான ஸுகததை அறிகிருனே, எதில நிலைபெறறுத ததல
தினின்று அசையானே,எதை அடைநதுஅதைககாட்டிலும மேலா
வேறு லாபததைக கருதானே, எதில நிலைபெறறுப பெரியதுககத
ஞலும அசைககபபடானே துககஸமபநததைவிடடு விலகினதா
அதை யோகமெனறு பெயருளளதாக அறியவேணடும அநதயோ
மானது மனததில களிபபுடன நிசசயமாக அனுஷடிககததகக
ஸஙகலபததிஞலுணடாகிற எலலாககாமஙகளையும முழுதும விட
மனததிஞலேயே இநதிரியககூடடததை எலலா விஷயஙகளினினறு
அடககி மெளளமெளளத தைரியததுடனகூடிய புததியிஞல ஒ
வடைநது மனததைஆதமாவினிடததில நிலைபெறசசெயது வேறொ
றையும நினைககாமலிருககவேணடும சஞசலஸவபாவமுளளதும நி
யறறதுமான மனமானது எநதஎநத விஷயஙகளில செலலுகிறதோ
அநதஅநத விஷயஙகளினினறும அதை அடககி ஆதமாவினிடத
லேயே வசபபடடிருககுமபடி செயயவேணடும. மிகக சாநதமா
மனததையுடையவனும பாவமறறவனும ரஜோகுணம நசிததவன
பிரமமமாயிருககினறவனுமான இநத யோகியை உததமமான ஸு
மானது நாடுகிறதனறே? இவவாறு எபபொழுதும மனதை
யோகததில செலுததுகிறவனும பாவஙகளை நீககியவனுமான யோ
யானவன அளவறற பரமமானுபவ ஸுகததை எளிதில அடை
ருன யோகததில மனததைச செலுததினவனும எலலா
பிராணிகளிடததிலும ஸமமான ஆதமபாவனையுளளவனுமான யோ
யானவன ஆதமாவை எலலா வஸதுககளிலுமிருபபவனும ஸகலவ
துககளையுமஆதமாவினிடமிருபபனவுமாகபபாககிருன எவன என
எலலாவஸதுககளிடததிலும பாககிருனே, எலலா வஸதுககளைய
எனனிடததில பாககிருனே அவனுககு யான காணபபடாமலிரே
அவனும எனககுக காணபபடாமலிரான எலலாபபிராணிகளிட
களிலும நிலைபெறறிருககிற எனனைஎநதயோகியானவன அபேததன
ஆஸ்ரயிதது ஆராதிககிருனே அநதயோகியானவன எவவிதமிருந
லும எனனிடததிலேயே இருககிருன ஓ! அர்ஜுன! எலலாபபிரா
களிடததிலும ஸுகததையாவது துககததையாவது தனனிடததி
போல ஸமமாகவே எவன பாககிருனே அநதயோகிதான சிரேஷ
னெனறெணணபபடுகிருன' எனறு சொனனா

அர்ஜுனன, 'மதுஸூதனரே! உமமால சொலலபபடட எல
இடததிலும ஸமதர்சனரூபமான யோகததினுடைய ஸதிரமா
நிலையை மனததினுடைய சாஞசலயததிஞல நான காணவிலலை கி
ஷணா! மனமானது ஓரிடததிலும நிலைததிராததும இநதிரியஙகளை

றுககசசெயகிறதும அதிகபலமுளளதும உறுதியானபறறுளளது யிருககிறதனறோ? அநதமனததை அடககுவது காறறை அடககு துபோல மிகவும அஸாதயமெனறு நான நினைககிறேன' எனறு சானனான

ஸ்ரீபகவான, 'நீணடகைகளையுடையவனே! சஞசலமானமன னது அடககமுடியாதது, ஸமசயமிலலை குநதிபுதர! அபயா ததாலும வைராகயததாலும அடககபபடுகிறது அடககபபடாத னததையுடையவனாலே யோகமானது அடையக கூடியதனறெனறு எனனுடைய எணணம மனததைவசபபடுததி முயறசிசெய வனாலோ உபாயததினாலே அடையததககது' எனறு சொனனார

அாஜுனன, 'கிருஷ்ண! ஙாரததையுடன யோகததில பிரவே தது அதைபபூாததிசெயவதில முயறசியிலலாதவனாகி யோகததி ருநதுநழுவி விஷயததில பிரவேசிதத மனததையுடையவன யோக ததியைபபெறாமல எனனகதியை அடைகிறான? மிககபாகுபல ளளவரே! காமயோகததில நிலைபெறாமல பரமமததை அடை மவழியான யோகமாாககததிலும ஞானமறறு உபயபிரஷடனாயிருக றவன சிதற அடிககபபடட மேகமபோல அழியாமலிருபபனா? ருஷ்ண! எனனுடைய இநத ஸமசயததை முழுதும போககுவ றகு நீா தகுநதவா தேவரீரைததவிர மறறவன இநதஸமசயததை வருததிசெயவானெனபது பொருநதாதனறோ?' எனறுகேடடான.

ஸ்ரீபகவான, 'பாாதத! அநதயோகபரஷடனுககு இமமையிலும றுமையிலும ஒருகாலும கெடுதியுணடாகாது அபபா! நலலகாரி ததைசசெயத ஒருவன ஒருகாலும கெடுதிஅடையமாடடான. யாகததினினறும தவறியவன புணணியஞசெயதவாகளுககுரிய லகஙகளைஅடைநது (அஙகு) அநேகவருஷகாலம வஸிததது நல லாழுககமுளளவாகளான ஸ்ரீமானகளுடையவீடடில பிறககிறான. லலது, ஞானிகளான யோகிகளுடையகுலததிலேயே பிறககிறான லகததில இபபடிபபடட பிறபபை அடைவது மிகஅரிது குருநந ன! அநதஜனமததில பூாவதேகததிலுணடான அநதபபுததிஸமபந ததைப பெறுகிறான பிறகு, மறுபடியும யோகஸிததியை அடை தினபொருடடு முயறசிசெயகிறான உடனபடாதவனாயிருநதா ம அநதபபூாவாபபியாஸததினாலேயே அவன பலாதகாரமாக ழுககபபடுகிறான யோகஸவரூபததை அறியவிருபபமுளளவனை ம (தேவன, மனிதன, பூமி, ஆகாயம, ஸவாககமுதலான)[1] சபதங

[1] 'சபதபரமம' எனபதுமூலம, (ச-ம) வேதோகதகாமானுஷ, ானபலம-

களால வயவஹரிககததகக பரகருதியை அதிகரமிககிருன முயற
யிஞல யோகாபபியாஸமசெயயும யோகியானவன அநேக ஜனமங
ளால நலல ஸிததியை அடைநதவஞகியபிறகு உததமமானகதிை
அடைகிருன அாஜுன ! யோகியானவன, தபஸவிகள ஞானிக
(அஸவமேதமுதலான) காமஙகளை அனுஷ்டிபபவாகள இவாகளை
லோரையுஙகாட்டிலும மேலானவஞக எணணபபடுகிருன ஆ
லால, நீ யோகியாககடவாய எலலாயோகிகளுளளும எவன என
னிடததிலேயே மனததை நிலைநிறுததி மாததையுடன என
உபாஸிககிருனே அவன மிகவுமசிறநதவனெனபது எனகருதது

முபபததோராவது அதயாயம

பகவதகீதாபாவம் (தொடர்ச்சி)

பகவதகீதை

ஏழாவது அதயாயம

(1 ஞான்யோகம்)

பாாதத ! எனனிடததில பறறுளளமனததையுடையவனு
எனனையே ஆதாரமாசபபறறினவனும யோகாபயாஸம செயயமுய
றவனுமான நீ எனனை ஸமபூாணமாக ஸமசயமினறி எதஞல அ
வாயோ அநதஞானததைக கேள எதை அறிநதால மீணடும என
டததிலிருநது அறியததககது வேறெனறும மிசசமிராதோ அ
படிபபட்ட [2] விஜஞானததுடனகூடின ஞானததை மிசசமினறியா
உனககுசசொலலபபோகிறேன மனிதாகளுள ஆயிரததில ஒருவ
ஸிததியினபொருட்டு முயறசிசெயகிருன முயறசிசெயது ஸித
பெறறவாகளான ஆயிரவாகளுள ஒருவன எனனை உளளபடி அ
கிருன எனனுடைய இநதபாகிருதியானது பூமி, ஜலம, அகனி
காறறு, ஆகாயம, மனம, புததி, அகஙகாரமென எடடாகப பிரி
திருககிறது மிககதோளவனமையுளளவனே ! இநதபபிரகிரு
யானது அபரதானமாயுளளது எநதபரகிருதியிஞல இவவுலக
தாஙகபபட்டிருககிறதோ இதைககாட்டிலுமசிறநததும ஜீவஸவரூப
மான எனனுடைய அநத வேறு ஒருபரகிருதியையும நீ தெரிந

1 பரமஹமஸவிஜஞானயோகம எனறும விஜஞானயோகம எனறு
ஞானவிஜஞானயோகம எனறும வழஙகும.

2 (ச-ம) ஸவானுபவம (ரா-ம) விவிகதாகாரவிஷயகஜஞான

கள் எல்லாபூதங்களும் இவ்விரண்டுவிதமான பரகிருதிகளைக
ரண்மாசக் கொண்டிருக்கின்றனவென்று நீ அறி யான எல்லா
லகங்களுக்கும் உதபததிககுககாரணமும அவவாறே லயததிறகுக
ரணமுமாயிருக்கிறேன ஓ! தனஞ்சய! எனனைககாட்டிலுமசிறந
து வேறொன்றுமில்லை நூலில் மணிகளுடைய கூட்டஙகள கோக
ப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடததில இவை அனைததும கோககப
ட்டிருக்கின்றன குநதீபுதா! நான ஜலததில ரஸமும சநதிர
ரியாகளிடததில ஒளியும எல்லாவேதஙகளிலும பரணவமும ஆகா
ததில சபதமும மனிதாகளிடததில பௌருஷமுமாயிருககிறேன
ன பூமியில பரிசுததகநதமும அகனியினிடததில ஒளியும எல்லாப
ராணிகளிடததிலும உயிரும தபஸவிகளிடததில தவமுமாயிருககி
றன பாாதத! சாஸவதனுயிருக்கிற எனனை எல்லாபபிராணி
ளுககும விததாக அறி புததிசாலிகளுடையபுததியும தேஜஸவிக
டையதேஜஸஸாக நான இருக்கிறேன பாதகுலததிலபிறநத
ாகளுள உததமனே! பலசாலிகளுடைய கர்மததாலும ராகததா
ும விடுபட்டிருக்கிறபலமும பிராணிகளிடஙகளில தாமததுககு
ரோதமில்லாதகாமமுமாக நான இருக்கிறேன எநதவஸதுககள
தவகுணததால உண்டானவைகளோ, எவைகள ரஜோகுணததால
ண்டானவைகளோ, எவைகள தமோகுணததால உண்டானவை
ளோ அவைகளை என்னிடததினின்றே உண்டானவைகளென்று நீ
றி நான அவைகளில இருக்கவில்லை அவைகளோ என்னிடத்தில
லைபெற்றிருக்கின்றன குணமயமான இநத மூன்று பதாாததஙக
ாலே மதிமயஙகியிருக்கிற இநதபபிரபஞசமனைததும இவைகளைக
ட்டிலும வேறாகவும அழிவற்றவனுகவுமிருக்கிற எனனை அறிகிற
லலை முககுணமயமானதும தேவனுன எனஸமபநதம பெற்றது
ன என்னுடைய இநதமாயையானது ஒருவராலும தாணடக
டாதது. எனனையே எவாகள சரணமடைகிறாாகளோ அவாகள
நதமாயையைத தாணடுகிறாாகள பாவிகளும மூடாகளும மாயை
லேகவரப்பட்ட ஆதமஞானததைபுடையவாகளும ஆஸுரஸவ
வததை நாடினவாகளுமான கீழமககள எனனைச சரணமடைகிற
லலை பாதகுலததிலபிறநதவாகளுள சிறநதவனே! அாஜுன!
ாதியினுலவருநதுகிறவன, எனஸவருபததை அறிய இசசிககிற
ன, ஐஸவரியததிலவிருபபமுள்ளவன, பரமஞானி இநத நானகு
த புணணியசாலிகளான ஜனஙகளும எனனைப பஜிககிறாாகள
வாகளுள எபபொழுதும என்னுடைய ஸமபநதமபெற்றவனும
னனிடததிலேயே, பகதியுள்ளவனுமான ஞானியே சிறநதவன

அந்தஞானிககு நான மிகவுமபிரியமானவன அவனும எனகக
பிரியன இவாகள எலலோருமே உதாராகள ஞானியோ என்
நானெனபதே எனனுடைய எணணம ஏனெனில, அவன எ
னிடததிலேயே மனததைச சோததவனும எனனையே மிக உத
மானகதியெனறு அடைநதவனுமாயிருககிறுன அனேகஜனமங
எடுததபிறகு யாவும வாஸுதேவஸவரூபமெனகிற ஞானமுடை
வன எனனை அடைகிறுன அபபடிபபடடமகாபுருஷன கிடை
மிக அரியவன (மனிதாகள) தஙகளுடையபரகிருதியினுல எ
படடு அநதஅநதக காமஙகளாலே கவாபபடடஞானததையுடை
வாகளாகி அநத அநதநியமததை ஆஸ்ரயிதது இதாதேவதைகளை
பஜிககினறனா எநதஎநதப பகதன (எனனுடைய) எநதஎநதச
ரததை ஸ்ரததையுடன பூஜிபபதறகு விருமபுகிருனே அநதஅந
பகதனுககு அநதஅநத ஸ்ரததையையே ஸதிரமாக நான ஏறபடுத
கிறேன அவன அநதஸ்ரததையோடு அநததேவதையினுடை
ஆராதனததைச செயயவிருமபுகிருன எனனுலேயே ஏறபடுத
படட அவவிதமான அபீஷடஙகளை அநததேவதையினிட
னினறு அடைகிருன அலபபுததியுள்ள அவாகளுககு அதனுல
டாகும பயன முடிவையுடையதாகவே ஆகிறது ஏனெனில, இ
தேவாகளை ஆராதிககினறவாகள இதாதேவாகளை அடைகிருாக
எனனுடைய பகதாகளோ எனனையே அடைகிருாகள அழிவிலல
தும ஸாவோததமமும மேலாகவிலகஷணமுமான எனனுடையஸ
ரூபததை அறியாதவாகளான அறிவீனாகள எனனை முனபு க
ணுககுபபுலபபடாதவனெனறும இபபொழுது காமவசததினு
ஜனமவிசேஷததைபபெறறுப பிரகாசததை அடைநதிருககினற
னெனறும நினைககிருாகள யோகமாயையினுலே மறைககபப
டிருககிற யான எலலோருககும விளஙகுவதிலலை (ஆதலால) விசே
மறற இவவுலகம எனனைப பிறபபறறவனெனறும அழிவிலலாத
னெனறும அறிகிறதிலலை ஓ! அாஜுன! நான செனறவை
களும தறகாலததில இருககினறவைகளும இனிவருபவைகளுமா
பூதஙகளை அறிவேன. எனனையோ ஒருவனும அறியான ப
குலததில உதிததவனே! சததுருககளைததபிககச செயபவனே
ராகதவேஷஙகளாலேஉணடான தவநதுவநிமிததமான மோகத
னுலே எலலாபபிராணிகளும பிறககுமபொழுதே மிககமயககத
அடைகினறன புணணியகாமஙகளையுடையவாகளான எநத ஜனா
ளுககுப பாவமானது நசிதததோ அவாகள ஸுகதுககமு
லிய தவநதுவமோகததினினறு விடுபடடு உறுதியானவிரததது

ரன்னைபபஜிககிறாகள எவாகள எனனை ஆஸ்ரயிதது முபபு, சாவு
இவவிரணடினினறும விடுபடமுயலகிறாகளோ அவாகள அநதப
பிரம்மததையும ஸகலமான [1]அததயாதமததையும எலலாககாமத
ததயும அறிகிறாகள் எவாகள எனனை அதிபூததது டனும அதி
தயவுததுடனும அதியஜஞததுடனும கூடியவனுக அறிகிறாகளோ
அவாகள மரணகாலததிலும எனனிடததில மனததைச சோதத
ாகளாக எனனை அறிகிறாகள' எனறு கூறினா

முபபததிரணடாவது அததயாயம்.

பகவததீதாபாவம (தொடர்ச்சி.)

பகவத கீதை

எடடாவது அததயாயம.

([2] தாரகப்ரம்மயோகம்)

அாஜுனன, 'புருஷோததமரே! அநதபபிரமமமெனபது
ாது? அததயாதமம எனபது யாது? காமமெனபது யாது? அதிபூத
மனறு சொலலபபடடதும யாது? எது அதிதெயவமெனறு
சொலலபபடுகிறது? ஓ! மதுஸூதனரே! இநததேகததில அதி
ஜஞன யாா? அவன எபபடிபபடடவன? மனததை அடககின
ாகளாலே மரணகாலததில எவவாறு நீா அறியததககவராகிறீா?'
னறு கேடடான

ஸ்ரீபகவான, 'பிரகிருதியினினறுவிடுபடடிருககிற அழிவறற
ததமமான ஆதமஸவரூபம பிரமமமெனறு சொலலபபடுகிறது
வபாவமானது (பிரகிருதி) அததயாதமமெனறு சொலலபபடுகிறது
னிதாமுதலியபிராணிகளுடைய உறபததிககுககாரணமான விஸா
கமானது காமமெனறு சொலலபபடுகிறது தேகமுடையவா
ளுள உததமனே! அழிவுள்ளவஸதுவானது அதிபூதமெனச சொல
படுகிறது புருஷன அதிதெயவதமெனறு சொலலபபடுகிறன
நததேகததில் அநதாயாமியாயிருககிறநானே அதியஜஞனெனறு
சாலலபபடுகிறேன எவன மரணகாலததில எனனையேநினைததுக

---

[1] (ச-ம) பாதயகாதமவிஷயமானவஸது (ரா-ம) பாகிருதி.
[2] அக்ஷரபரபரமமயோகமெனறும அக்ஷரபரமமயோகமெனறும வழஙகும
யஜஞும' எனறும, 'இநதிரியஸேகம' எனறுமபொருளகூறுவா

கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறானே அவன் என்னுடைய [1] தன்மையை அடைகிறான் இந்தவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை குந்தீபுத்திர! மனிதன் நிர்யாணகாலத்தில் எந்த எந்த ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறானோ எப்பொழுதும் அந்த அந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணமே உடையவனாகி அந்த அந்த ரூபத்தையே அடைகிறான் ஆதலால், எக்காலத்திலும் என்னையே நீ ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு யுத்தமும்செய் மனத்தையும் புத்தியையும் என்னிடத்தில் வைப்பதனால் என்னையே அடைவாய், ஸம்சயமில்லை பார்த்த! அப்யாஸமும் த்யானமுமுள்ளதும் வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றதுமான மனத்தினாலே நினைப்பவன் [2] திவ்யனான பரமபுருஷனை அடைகிறான் எவன் பக்தியும் யோகபலமுமுள்ளவனாகி அசைவற்றமனத்தினாலே நிர்யாணகாலத்தில் இரண்டு புருவங்களினிடையில் பிராணவாயுவை நன்கு நிலைநிறுத்தி, ஸர்வஜ்ஞனும் அனாதிகாலமாயிருக்கிறவனும் (ஸகலமான பிரபஞ்சத்தையும்) தன்னுடைய ஆஜ்ஞையினால் அடக்கி ஆளுகிறவனும் அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாயிருக்கிறவனும் எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனும் மனத்தினால் எண்ணவு முடியாத ரூபமுள்ளவனும் ஸூரியனைப்போல விளங்குகிறவனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அப்புறத்திலிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனைத் தியானம்செய்பவனோ அவன் திவ்யஸ்வரூபியான அந்தப் பரமபுருஷனை அடைகிறான் வேதங்களை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, விஷயவிருப்பமற்ற யதிகள் எதில் பிரவேசிக்கிறார்களோ, எதை அடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் பிரமசரியத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ என்னுடைய அந்தப் [3] பதத்தை உனக்கு நான் சுருக்கமாக உரைப்பேன் எவன் எல்லா இந்திரியத்வாரங்களையும் அடக்கி மனத்தை ஹ்ருதயத்திலுள்ள என்னிடத்தில் நிறுத்திச் சிரஸில் தன்னுடைய பிராணனை வைத்து ஸ்திரமான யோகநிலையை அடைந்து பிரமத்தைச்சொல்லுவதான, 'ஓம்' என்கிற ஓர் அக்ஷரத்தை உச்சரித்து என்னையே தியானம்செய்துகொண்டு, தேகத்தைவிட்டுச் செல்லுகிறானோ அவன் சிறந்தகதியை அடைகிறான் பார்த்த! எவன் எப்பொழுதும் வேறிடத்தில் மனம்பற்றாமல் பிரதிதினமும் என்னையே நினைக்கிறானோ நித்யயோகத்தை விரும்பின அந்த யோகிக்கு நான் பிரயாஸமின்றி அடையத்தக்கவன் சிறந்த விதத்தில்

---

1 'பாவ:' என்பது மூலம், (ச-ம) வைஷ்ணவம் தத்வம் (ரா-ம) எந்த ரூபமாக ஸ்மரிக்கிறானோ அந்த ரூபத்தை 2 (ச-ம) ஸூர்யமண்டலவாதியான 3 (ரா-ம) என்னுடையஸ்வரூபத்தை

யுடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை அடைந்து மறுபடியும்
ங்கங்களுக்கு இருப்பிடமும் நிலைபெற்றதுமான பிறப்பை
புடையார் அர்ஜுன! பிரம்மலோக பரியந்தமுள்ள எல்லா
லகங்களும் அடிக்கடி தோன்றுவதும் அழிவதுமாயிருக்கின்றன
ந்தீபுத்திர! என்னை அடைந்தவர்களுக்கோ மீண்டும் பிறப்புக
டையாது (மனிதன்முதல் நான்முகன் ஈறாகவுள்ள எல்லாப்
ராணிகளுக்கும் என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற) பகல் இரவு
ளின் பாகுபாடுகளை அறிந்த ஜனங்கள், பிரம்மதேவரின் பகல்
யிரம் சதுர்யுகங்களையும் இரவு ஆயிரம் சதுர்யுகங்களையும் முடி
ாகக்கொண்டவையென்று அறிகிறார்கள் அந்த நான்முகருடைய
கல் வரும்பொழுது பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும் ஸ்தூலபிர
ஞ்சங்கள் அனைத்தும் அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாகின்றன,
தரிவரும்பொழுது அவ்யக்தமென்று பெயர்கொண்ட அந்த
ான்முகருடைய தேகத்திலேயே ஒடுங்குகின்றன பார்த்த!
ப்படிப்பட்ட இந்தப் பூதஸமூகமே பரவசமாயிருந்துகொண்டு
கல் வரும்பொழுது தோன்றுகிறது, இரவுவரும்பொழுது அழி
றது, இவ்விதம் தோன்றித்தோன்றி அழிகிறது எது அசே
னபரகருதிரூபமான அந்த அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும் சிறந்த
ும அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமும் ஒருவிதமானபரமாணத்தா
ும புலப்படாததும் நித்யமுமாயிருக்கிறதோ எந்த அவ்விதஅக்ஷர
வரூபமானது எல்லாப் பூதங்களும் அழியும்போதும் அழிவ
லலையோ அது அவ்யக்தமென்றும் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்
டுகிறது அதை ஸர்வோத்தமமானகதியென்று சொல்லுகிறார்
ள் எதை அடைந்து மீண்டும் திரும்பமாட்டார்களோ மிகவும்
த்தமமான அந்தஸ்தானமானது என்னுடையது பார்த்த!
தங்கள் எவனுள்ளிருக்கின்றனவோ, எவனால் இந்தப் பிரபஞ்ச
ழுதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமபுருஷன்
வறிடத்தில் பற்றுதலில்லாதபக்தியினால் அடையத்தக்கவன்
ரதஸ்ரேஷ்ட! எந்தமார்க்கத்தில் செல்லுகிறயோகிகள் திரும்பாம
ருத்தலையும் திரும்பிவருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த [1] மார்க்க
த்தை உரைப்பேன் அக்நியபிமானி தேவதை, பிரகாசத்திற்கு
பிமானிதேவதை, பகலுக்கு அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷாபி
ானிதேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபி
ானிதேவதை ஆகிய இவர்கள் வஸிக்கும் உலகங்களின் வழியா
ச் செல்லுகிற பிரம்மவித்துக்களானஜனங்கள் பிரம்மத்தை அடை
றார்கள் புகைக்கு அபிமானிதேவதை, இராக்காலத்திற்கு

1 'காலம்' என்பது மூலம்.

அபிமானிதேவதை, அவவர்றே கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானி தேவ
ஆறுமாதஙகளடஙகிய தக்ஷிணுயனுபிமானிதேவதை ஆகிய இ
களுககு வாஸஸதானஙகளான உலகஙகளின வழியாகச செல
கிற யோகியானவன சநதிரபரகாசததுடன கூடின ஸவாககே
கததை அடைநது திருமபுகிருன இநத இரணடுகதிகள ஞானிக
காமிகளெனகிற அதிகாரிகளடஙகிய உலகததுககு நிலையான
யென்று எணணபபட்டிருககினறன ஒருவழியினுல செலப
மீணடும ஸமஸாரததில திருமபுகிறதிலலை மறறொருவழியி
செலபவன மறுபடியும ஸமஸாரமாாககததில திருமபிவருகிரு
பாாதத! இவவிரணடுமாாககஙகளையும அறிநதயோகி ஒருவனு
மோகததையடையான அாஜுன! ஆதலால, எலலாககா
களிலும ஆசசிராதிமாாககததைச சிநதித்தலாகிற யோகதத
னிருபபாயாக யோகியானவன இதையறிநது வேதஙகளிலும
ஞஙகளிலும தவஙகளிலும தானததிலும எநதபபுணணியப
சொல்லபபட்டிருககிறதோ அது முழுமையும அதிகரமிககிரு
சிறநததும ஆதிகாரணமுமான ஸதானததையும அடைகிருன

முபபததுமூனருவது அதயாயம.

பகவதகீதாபாாவம. (தொடர்ச்சி)

பகவதகீதை

ஒனபதாவது அதயாயம

(ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம்)

நீ எதைஅறிநதால அமஙகளமான ஸம்ஸாரபநததினின
விடுபடுவாயோ அபபடிபபட்ட அதிரஹஸயமாயிருபபதும விஜ
னததுடன கூடியதுமான இநதபரமஞானததை அஸூயையி
வனுன உனககுசசொலலுகிறேன இநதஞானமானது விததைக
ளெலலாம சிறநதது, ரஹஸயஙகளுளெலலாம சிறநதது, மிகக
சுததமானது, பிரதயக்ஷமாக அறியததககது, தாமததினினறு
காதது பிரயாஸமினறி ஸுகமாகசசெயயததககது,குறைவற
சததுருககளைத தபபிககசசெயபவனே! இநதததாமததில சிரத
யிலலாதமனிதாகள எனனை அடையாமல மிருதயுஸவரூபமான
ஸாரமாாககததிலதிருமபுகிருாகள அபரகாசமானஸவரூபததுட
கூடின எனனுலே இபபிரபஞசமனைததும வியாபிககபபட்டி
கிறது ,[1]ஸகலபூதஙகளும எனனிடததில நிலைபெறறிருககினற

1 'அவைகள எனனுல நிலைபெறுகினறன, நான அவைகளால நி
பெறவிலலை' எனபது கருதது.

ந்தபபூதங்களிடத்தில நான நிலைபெறறிருக்கவிலலை பூதஙகளென னிடததிலிருபபவையுமலல ஸாவேஸ்வரனுன எனனுடைய யோக கிமையைப பார பூதஙகளை நான வகிககிறேன, நான பூதஙகளை ஆதாரமாகக கொணடிருககவிலலை மனோமயமான எனனுடைய ஸஙகலபமானது பூதஙகளை நிலைபெறுமபடி செயகிறது எலலா இடததிலும செலலுகினற பெரியவாயுவானது எபபொழுதும எவ வாறு ஆகாயததில நிலைபெறறிருககிறதோ அவவாறே எலலாப பூதஙகளும எனனிடததில நிலைபெறறிருககினறனவெனறு நீ அறிநதுகொள குநதிபுதரா! எலலாபபிராணிகளும கலபம முடி யுஙகாலததில எனனுடைய பிரகிருதியை அடைகினறன அநதப பூதஙகளையே கலபாதியில மறுபடியும நான ஸருஷடிககிறேன எனனுடைய பிரகிருதியை ஆதாரமாககொணடு பிரகிருதிககு வசபபடடிருததலால பரவசமாயிருககிற இநதப பூதஸமூகம முழுவதையும அடிககடி ஸருஷடிககிறேன தனஞசய! அபபடிப படட விஷமஸருஷடி முதலான காமஙகள ஸமபநதமறறவனைப போலிருககினறவனும அககாமஙகளில பறறுதலறறவனுமான என னைக கடடுபபடுததுகிறதிலலை குநதீபுததிர! பிரகிருதியானது அதயக்ஷனுன எனனுல (பாாககபபடடுச) சராசராதமகமான உல கததை உணடுபணணுகிறது இககாரணததினலே உலகம சுழனறு கொணடு வருகினறது எனனுடைய உததமமான பரமாதமதத துவததை அறியாத மூடாகள பூதஙகளுககெலலாம மஹேஸவரனுக இருபபவனும (எலலாப பிராணிகளும எனனை ஆஸ்ரயிபபதின பொருடடு) மனுஷய தேகததைத தரிததவனுமாயிருககின்ற எனனை (ஸாமானயமான மனிதனுக எணணி) அவமதிககிறாாகள மயககததை உணடுபணணுகினற தனமையுளளதும ஆஸுரமும ராக்ஷஸமுமானபரகருதியை ஆஸ்ரயிததவாகள வீணான ஆசையை உடையவாகளும பயனறற காமஙகளையுடையவாகளும வீணான ஞானததையுடையவாகளும புததியையிழநதவாகளுமாகிறாாகள

பாாதத! தேவஸமபநதமுள்ள பெறற பிரகருதியை ஆஸ்ரயிதத வாகளான மஹாதமாககளோவென்றால எனனை பரபஞசததிறகு ஆதியாயிருககினறவனெனறும அழிவறறவனெனறும அறிநது வேறிடததில மனததைச செலுததாதவாகளாகி எனனையே பஜிக கினறாாகள எனனுடன நிததிய ஸமபநததததை விருமபுகினறவா கள எபபொழுதும எனனைச சொலலுகினறவாகளும முயறசியுள ளவாகளும திடமான விரதமுளளவாகளும பகதியோடு எனனை நமஸகரிககினறவாகளுமாக எனனையே உபாஸிககினறாாகள

1 (ஸ்ரோத்தஞானிகளாலும்) ஞானயஜ்ஞத்தினாலும் ஆராதிக்கின்றவ
களான மற்றும் சிலர் பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவும் ஜக
ஸ்வரூபியாயிருக்கிற என்னை ஒருவனாக எண்ணி உபாஸிக்கின்று
கள் நான் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ரூபமான க்ரது நான் யஜ்ஞ
நான் ஸ்வதா என்கிற மந்திரம் நான் ஔஷதம் மந்திரமு
நானே நானே நெய் நான் அக்னி நான் ஹோமம் நா
இந்த உலகத்துக்குத் தந்தையாகவும் தாயாகவும் போஷகனாகவு
பிதாமஹனாகவுமிருப்பவன் வேதத்தாலறியத்தக்கதும் பரிசுத்த
முமான வஸ்து எதுவோ அதுவும் நானே ஓங்காரமும் ரிக்கு
ஸாமமும் யஜுஸ்ஸும் நானே அடையத்தக்கவனும் போஷகனு
பரபுவும் ஸாக்ஷியும் இருப்பிடமும் ரக்ஷகனும் ஹிதத்தைச் செ
பவனும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும் ஸ்திதி கர்த்தாவும் நாசத்தைச் செ
பவனும் ப்ரபஞ்சமனைத்தும் லயமடையுமஸ்தானமும் அழிவற
காரணவஸ்துவும் நானே அர்ஜுன! நானே தாபத்தைஉண
பண்ணுகிறேன் நானே மழையைத் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்
நானே மழையைப் பொழிகிறேன் நானே உலகம் ஜீவித்திருக்கவு
அழியவும் காரணமானவன் மேலும் ஸத்தான வஸ்துவும், அஸ
தானவஸ்துவுமாகிய அவ்விரண்டும் நானே மூன்று வேதங்க
அறிந்தவர்கள் யஜ்ஞங்களால் என்னை ஆராதித்து ஸோமரஸத்தை
பானம் செய்தவர்களும் பாபத்தினின்று விடுபட்டவர்களுமா
ஸ்வர்க்கலோகத்தை விரும்புகிறார்கள் அவர்கள் புண்ணிய ப
மான இந்திரலோகத்தை நாடி அவ்விடத்தில் திவ்யமான தே
போகங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் அவர்கள் விஸ்தீர்ணமா
அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை அனுபவித்துப் புண்ணியம் குறை
வுடனே மனித லோகத்தை அடைகிறார்கள் இவ்விதமா
வேதோக்தத்தாமங்களை அனுஸரித்த விஷயேச்சையுள்ளவர்க
போக்கு வரவை (பிறப்பிறப்பை) அடைகிறார்கள் எந்த ஜனங்க
என்னைச் சிந்திப்பதைத் தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைக் கருதா
வர்களாக என்னையே சிந்தித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறார்களோ
எப்பொழுதும் என்னை உபாஸிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ள அ
களுடைய யோக க்ஷேமங்களை நான் வஹிக்கிறேன் குந்தீ புத
எவர்கள் வேறுதேவதைகளிடம் பக்தியுள்ளவர்களாகச் சிரத்தை
யோடு அந்த இந்திராதி தேவதைகளை உபாஸிக்கின்றார்களோ
அவர்களும் முறைதவறி என்னையே ஆராதிக்கின்றார்கள் நா

1 (ச-ம) ஞானயஜ்ஞத்தினால் ஆராதிக்கின்றவர்களான மற்றும் சி
என்னை ஒருவனென்றும் ஸூர்யசந்த்ராதி ரூபமாகத் தனித்தனியாயிரு
பவனென்றும் விஸ்வரூபியென்றும் பலவாறாக உபாஸிக்கிறார்கள்.

லலவோ 'ஸாவயஜஞஙகளையுமஅனுபவிககின்றவனும பிரபுவு
க இருபபவன எனனை (அவிவேகிகள) உளளபடி அறியாாகள
தலால, அவாகள (ஜனனமரணமாாககததில) நழுவிவிழுகிறாாகள
நவதைகளை உததேசிதது விரதஙகளை அனுஷடிபபவாகள தேவா
ள அடைகிறாாகள பிதருககளைககுறிதது விரதஙகளை அனுஷடிப
ாகள பிதருககளை அடைகிறாாகள பூதஙகளை உபாஸிககினற
கள பூதஙகளை அடைகிறாாகள எனனைப பூஜிககினற
களோ எனனை அடைகினறாாகள எவன எனபொருடடுப
ரததையாவது புஷபததையாவது பழததையாவது ஜலததை
வது பகதியோடு கொடுககிறானோ பரிசுததமான அநதககரண
ளள அநதப பகதனுடைய பகதியினாலகொடுககபபடட அநதப
ரபுஷபாதிகளை நான அனுபவிககிறேன கௌநதேய! நீ எதைச
யகிறாயோ, எதைப புஜிககிறாயோ,எதை ஹோமமசெயகிறாயோ,
நதத தானமசெயகிறாயோ, எநதததவததைச செயகிறாயோ
தை எனககு அாபபணமசெயது இவவிதம (காமஙகளை எனனி
ததில ஒபபிததல எனகிற) ஸநயாஸயோகததோடு சோநத அந
கரணததுடனகூடிய நீ சுபாசுப பலஙகளோடுகூடின பிராசீன
மபநதஙகளினினறும விடுபடுவாய (அவவாறு)விடுபடட நீ என
யே அடைவாய நான எலலாப பிராணிகளிடமும ஸமமாயிருக
வன எனககுப பகைவனுமிலலை, நணபனுமிலலை எவாகள
னனைப பகதியினால பஜிககிறாாகளோ அவாகள எனனிடததி
நககினறாாகள நானும அவாகளிடததிலிருககிறேன அதிகதுரா
ரமுளளவனானாலும [1] வேறு ஒனறையும கருதாமல எனனையே
ிபபானானால அவன ஸாதுவெனறே எணணததககவன ஏனெ
ல, அவன நலல நிசசயபுததியுளளவனனறோ? அவன சீககிரம
மததில மனததைச செலுததினவனாகிறான, (கெடட நடககையி
னறு) அடிககடி ஒழிவையும அடைகிறான குநதீபுததிர! என்னு
டய பகதன கெடடுபபோகிறதிலலை எனறு நீ பிரதிஜஞைசெய
ாதத! ஸதிரீகளும வைசயாகளும அவவாறே சூதராகளும நீச
தியில பிறநதவாகளும எனனை விசேஷமாக ஆசரயிதது உததம
ன கதியை அடைகிறாாகளனறோ? புணணியசாலிகளும பகதி
ளவாகளுமான பிராமமணாகளும அவவாறே ராஜரிஷிகளும
ததமகதியை அடைகிறாாகளெனபதில ஸநதேகமெனன? நிலை
றதும ஸுகமறறதுமான இவவுலகததை அடைநதிருககினற
எனனை அடையககடவாய எனனிடததில மனமுளளவனும
னனிடததில பகதியுளளவனும எனனை ஆராதிககினறவனும

[1] 'அநயபாக' எனபதுமூலம (ச-ம) வேறுதேவதையைப பஜியாமல

ஆசக்கட்வாய் எனக்கு வந்தனம் செய்வாயாக இவ்விதம் எ
னையே முக்கியமான கதி என்று எண்ணி மனத்தை என்னிடத்தி
சேர்த்து என்னையே அடைவாய்

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பத்தாவது அத்யாயம்

1 (விபூதியோகம்)

மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! பிரீதியுள்ளவனான உனக்
ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் மறுபடி
நான் சொல்லப்போகிற என்னுடைய உத்தமமான வசனத்தை
கேள் தேவஸமூகங்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடையபிரபாவத
அறியார் ஏனெனில், தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லா
தங்களாலும் நான் முந்தினவனாயிருக்கிறேன் எந்த மனிதன் எ
னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அநாதியாயிருப்பவனென்றும் எல்
உலகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனென்றும் அறிகிறானோ மனிதர்களு
மோகத்தை இழந்த அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடு
கிறான் வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபத்தைநிர்ணயிக்கக்கூடிய ஸாம
தியம், ஞானம், மோகமின்மை, பொறுமை, உண்மை, அந்தக
ணத்தையடக்குதல், வெளி இந்திரியங்களையடக்குதல், ஸுக
துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், பயமின்மை, பிறருக்குத் து
பத்தை யுண்டுபண்ணுமை, எங்கும் ஸமமாயிருத்தல், ஸந்தோஷ
தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறுவ
மான மனோபாவங்கள் எல்லாபபூதங்களுக்கும் என்னிடத்தினின்
உண்டாகின்றன உலகத்திலுள்ள இந்தப் பிரஜைகள் எவர்களை
சார்ந்தவைகளோ முன்னோர்களும் (பிரம்மாவினுடைய) மனத்தி
ருந்து உண்டானவர்களுமான அந்த ஏழு மஹரிஷிகளும் அவ்வா
நான்கு மனுக்களும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்த
களே, (அல்லது) என்னிடத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினவர்க
என்னுடைய இந்த ஐச்வரியத்தையும் யோகத்தையும் எவ
உள்ளபடி அறிகிறானோ அவன் அசைக்க முடியாத பக்தி யோ
தோடு சேர்க்கப்படுகிறான் இதில் ஸம்சயமில்லை நான் எல்

1 விபூதிவிஸ்தாரயோகமென்றும் வழங்கும்

உலகஙகளுடைய உதபததிககும காரணம என்னிடததினின்றே அனைததும பிரவருததிககின்றன என்றெண்ணி அறிஞாகள பரீதியுடன என்னைப பஜிககின்றனா அவாகள என்னிடததில மனததை வைததவாகளும என்னிடததிலேயே உயிரை வைததவாகளும (என்னுடைய குணஙகளை) ஒருவருககொருவா தெரிவிககின்றவாகளும என்னைச சொலலுகின்றவாகளுமாக எபபொழுதும் ஸநதோஷிக்கிறாகள ஸுகததையும அடைகிறாகள எபபொழுதும என ஸமபநதததை விருமபுகின்றவாகளும பரீதியுடன என்னைப பஜிககின்றவாகளுமான அவாகளுககு அவாகள என்னை அடைவதறகுக காரணமான புததியோகததை நான கொடுககிறேன அவாகளை அனுகரஹிபபதின பொருடடே அவாகளுடைய ஹருதயகமலததில நான நிலைபெறறுப பிரகாசிககின்ற ஞானமாகிற விளககினாலே அவாகளுடைய அஜஞானததால உணடான இருளை நாசம செயகிறேன' என்று சொன்னா

அாஜுனன, 'நீா பரபரமமம, உததமமான தேஜஸ, மிகக பரிசுததமான வஸது தேவரீரை எலலாப பிராணிகளுடைய சரீரததிலும அநதாயாமியாக இருபபவரும நிதயரும பிரகாசஸவரூபியும தேவதைகளுககு ஆதியும பிறபபிலலாதவரும விபுவுமாக எலலா ரிஷிகளும அவவாறே தேவரிஷியான நாரதரும அஸிதரும தேவலரும வயாஸரும சொலலுகிறாகள அபபடியே நீரும எனககுச சொலலுகிறீா கேசவரே! என்னை நோககி நீா சொலலும அனைததும ஸததியமென்று எணணுகிறேன பகவானே! உமமுடைய அவதார மகிமையைத தேவாகளும அறியவிலலை, அஸுராகளும அறியவிலலை புருஷோததமரே! பூதஙகளைப படைததவரே! எலலாப பூதஙகளுககும ஸவாமியாயிருபபவரே! தேவதைகளுககெலலாம தேவதையாயிருபபவரே! ஜகநநாதரே! உமது ஸவரூபததை நீரே உமது ஞானததால அறிகிறீா தேவரீருடைய ஐஸவாயஙகள அதபுதஙகளலலவா? எநத ஐஸவாயஙகளாலே இவவுலகஙகளை வியாபிததுககொணடிருககிறீரோ அவைகளை முழுதும தேவரீா எனககு உரைககவேணடும நான பகதியோகததில நிலைபெறறுத தேவரீரை ஒழிவிலலாமல சிநதிததுககொணடு தேவரீரை எவவாறு அறிவேன? பகவானே! எநத வஸதுககளில என்னால சிநதிககததககவராக இருககிறீா? ஜநாாததனரே! உமமுடைய யோகததையும விபூதியையும ஸவிஸதாரமாக மறுபடியும சொலலும ஏனெனில, உமமுடைய (வாககியமாகிய) அமருதததைக கேடகின்ற எனககுத திருபதியுணடாகவேயிலலை' என்று கேடடான

ஸ்ரீபகவான், 'குருஶ்ரேஷ்ட ! மங்களகரமான என்னுடை
விபூதிகளுள் முக்கிய விபூதிகளை அதிக ஸந்தோஷத்துடன் யா
உனக்குச் சொல்வேன் என்னுடைய (விபூதி) விஸ்தாரத்திற
முடிவு இல்லை குடாகேச ! எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹ்ருதய
திலும் வஸிக்கின்ற ஆத்மா நானே பூதங்களுக்கு ஆதியும் மத
யும் அந்தமும் நானே நான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவும் ஒ
களுள் கிரணங்களுள்ள ரவியும் மருத்துக்களுள் மரீசியும் நக்ஷத்திர
களுக்குச் சந்திரனுமாயிருக்கிறேன், வேதங்களுள் ஸாமவேதம
யிருக்கிறேன், தேவர்களுள் இந்திரனாயிருக்கிறேன்; இந்திரிய
களுள் மனமாயிருக்கிறேன், பிராணிகளுடைய சைதன்யமாகவு
நானிருக்கிறேன், ருத்ரர்களுள் சங்கரராயிருக்கிறேன், யக்ஷராக்ஷ
ஸர்களுள் குபேரனாயிருக்கிறேன், வஸுக்களுள் பாவகனாயிரு
கிறேன், பர்வதங்களுள் மேருவாயிருக்கிறேன், பார்த்த ! நீ எ
னைப் புரோஹிதர்களுள் ஶ்ரேஷ்டரான பிருஹஸ்பதியாக அற
நான் சேனாபதிகளுள் ஸ்கந்தனும், ஜலாதாரங்களுள் சமுத்திரமும
யிருக்கிறேன் நான் மகரிஷிகளுள் பிருகுமகரிஷியும், சொற்களு
ஓரெழுத்தான பிரணவமுமாயிருக்கிறேன் யஜ்ஞங்களுள் ஜபய
ஞமும் ஸ்தாவரங்களுள் இமயமலையுமாயிருக்கிறேன் நான் எ
லா மரங்களுள்ளும் அரசமரமும், தேவரிஷிகளுள் நாரதரும், க
தர்வர்களுள் சித்ரரதனும், ஸித்தர்களுள் கபிலமஹரிஷியுமாயிரு
கிறேன் குதிரைகளுள் அமிருதத்துடன் தோன்றின உச்சை
ஶ்ரவம் என்கிற குதிரையும் சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதம் என்கி
யானையும் மனிதர்களுள் அரசனுமாக என்னை நீ அறி ஆயுத
களுள் வஜ்ராயுதமும் பசுக்களுள் காமதேனுவுமாயிருக்கிறேன்
பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்குக் காரணமான மன்மதனாகவுமிரு
கிறேன் [1]ஸர்ப்பங்களுள் வாஸுகியா யிருக்கிறேன் [2]நாக
களுள் அநந்தனாக இருக்கிறேன் ஜலதேவதைகளுள் வருணனா
இருக்கிறேன் பிதருக்களுள் அர்யமாவாக இருக்கிறேன் த
டனை விதிப்பவர்களுள் யமனாக இருக்கிறேன் தைத்யர்களுள் பிரஹ
லாதனாக இருக்கிறேன் கணக்கிடுகிறவர்களுள் நான் காலனாக இ
கிறேன் மிருகங்களுள் நான் ஸிம்மம் பக்ஷிகளுள் யான் விந
புத்ரனான கருடன் பரிசுத்தம் செய்யும் வஸ்துக்களுள் நான் வா
வாக இருக்கிறேன் சஸ்திரதாரிகளுள் நான் ராமனும் மீன்களு
சுறாமீனுமாயிருக்கிறேன் நதிகளுள் கங்கா நதியாயிருக்கிறே
அர்ஜுன! எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்ற எல்லா வஸ்துக

1 ஒரு தலையுள்ளவைகள்   2 அநேகம் தலையுள்ளவைகள்

ருககும நான முதலும ஈறும நடுவுமாயிருககிறேன விததைக
ளுள அதயாதமவிததையாகவும வாதமசெயபவாகளுடையவாத
மாகவும நானே இருககிறேன அக்ஷரஙகளுள நான் அகாரமாக
வும ஸமாஸஙகளுள தவநதுவஸமாஸமாகவும நானிருககிறேன
அக்ஷயமானகாலமும நானே பிரபஞசமனைததையுமசிருஷடிதத
நானமுகனுனஹிரணயகாபபன நானே நான எலலோரையும
அபஹரிககிற மருதயுவும பிறககுமவஸ்துககளுடையபிறவியும ஸதி
கீகளுள கீாததிஅபிமானிதேவதையும ஐஸவாயாபிமானிதேவதை
யானலக்ஷமியும வாககுககு அபிமானிதேவதையானஸரஸவதியும
ஞாபகததுககு அபிமானிதேவதையும புததிககுஅபிமானிதேவதை
யும தைாயம பொறுமை இவவிரணடுககும அபிமானிதேவதை
களுமாயிருககிறேன அவவாறே, ஸாமஙகளுள பிருஹதஸாமமென
கிறஸாமமும சநதஸஸுகளுள காயதரியெனகிறசநதஸஸுமாக இருக
கிறேன மாதஙகளுள நான மாாகழிமாதம ருதுககளுள நான்
வஸநதருது நான பிறரைவஞசிககினறவாகளுடைய சூதாட்ட
மும தேஜஸையுடையவாகளுடையதேஜஸஸும ஜயசீலாகளுடைய
ஜயமும பிரயததனமசெயபவாகளுடைய பிரயததனமும ஸாத
விகாகளுடைய ஸதவகுணமுமாயிருககிறேன விருஷணிகளுள
நான வாஸுதேவனுகஇருககிறேன பாணடவாகளுள நான தனஞ
சயனுகஇருககிறேன முனிவாகளுள வயாஸரும, கவிகளுள சுகரா
சாரியருமாயிருககிறேன நான தணடிககிறவாகளுடைய தண
டனையாக இருககிறேன ஜயிககஇசசையுளளவாகளுடைய (ஜயத
துககுஉபாயமான) நீதியாயிருககிறேன ரகஸயஙகளுள மெளன
மாயிருககிறேன ததவஜஞானிகளுடைய ஞானமும நானே ஓ!
அாஜுன! ஸகலபூதஙகளுககும எது காரணமோ அது நானே
ஜஙகமஸதாவராதமகமான எநதவஸது இருககிறதோ அது
என்னையனறிவேறிலலை சதருககளைததபிககசசெயபவனே! திவய
மான எனனுடையவிபூதிகளுககு முடிவுகிடையாது எனவிபூதியி
னுடைய இநதவிஸதாரமானது எனனுல சுருககமாக உனககுச
சொலலபபடடது ஐஸவாயததையுடையதும காநதியையுடைய
தும நலலமுயறசியுளளதுமான எநதஎநதவஸதுவுணடோ அது
அது எனனுடையதேஜஸின ஓாஅமசததினுல உணடானதெனறு
நீ அறியவேணடும அாஜுன! அப்படியினறி விஸதாரமாகத
தெரிநதுகொளளபபடட இநதவிபூதியினுல உனககு யாதுபயன?
நான இவவுலகமனைததையும ஓரமசததினுலே தரிததுககொண
டிருககிறேன ' எனறுசொனனு

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பதினோராவது அத்யாயம்.

(¹ விஶ்வரூபதர்சனயோகம்)

அர்ஜுனன், 'என்னையனுக்ரஹிப்பதின்பொருட்டு அத்யாத்மஸ்வரூபத்தைவிளக்கக்கூடியதும் சிறந்ததும் ரஹஸ்யமுமான எந்த வசனம் உம்மால் உரைக்கப்பட்டதோ அந்தவசனத்தினாலே என்னுடைய இந்தமோகம் நீங்கியது செந்தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவரே! பிராணிகளுடைய உத்பத்திவிநாசங்களைத் தேவரீரிடமிருந்து விஸ்தாரமாக நான் கேட்டேன் குறைவற்ற தான தேவரீருடையமகிமையும் என்னால் கேட்கப்பட்டது பரமேஶ்வரரே! நீர் உம்மைப்பற்றிக் கூறியது உண்மையே புருஷோத்தமரே! ஈஶ்வரஸ்வபாவத்துக்குரிய உம்முடையரூபத்தை நான் பார்க்கவிரும்புகிறேன் பிரபுவே! யோகேஶ்வரரே! அந்த ரூபமானது என்னால் பார்ப்பதற்குத்தகுதியுள்ளதென்று எண்ணுவீரானால் அழிவற்ற திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிப்பீராக' என்றுகேட்டான்

ஸ்ரீ பகவான், 'பார்த்த! பலவிதமும் திவ்யமும் பற்பலவர்ணங்களோடும் பற்பலவடிவங்களோடும் கூடினவைகளும் நூற்றுவிதங்களும் பின்னுமஆயிரம்விதங்களுமாயிருக்கின்ற என்னுடைய ரூபங்களை நீ பார் பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! ஆதித்யர்களையும் வஸுக்களையும் ருத்ரர்களையும் அஶ்விநிதேவதைகளையும் மருத்துக்களையும் பார் இதற்குமுன்பார்த்திராத பலஆச்சரியங்களையும் நீ பார் ஆலஸ்யமற்றவனே! சராசராத்மகமானவஸ்துக்களுடன் கூடியஉலகமனைத்தையும் மற்றும் நீபார்க்கவிரும்புகிறதையும் இப்பொழுது இந்தஎன்னுடையதேகமாகிற ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவையாகப்பார் நீ உன்னுடையஇந்தக்கண்ணால் (விஶ்வரூபியான) என்னைப்பார்ப்பதற்குச் சக்தனாகமாட்டாய் ஞானஸ்வரூபமான கண்ணை நான் உனக்குக்கொடுக்கிறேன் ஈஶ்வரனானஎனக்கே உரியதும் சிறந்ததுமான யோகசக்தியைப் பார்' என்றார்

1 விஶ்வரூபஸந்தர்சனயோகமென்றும்வழங்கும்

ராஜனே! மஹாயோகஙகளுககு ஈஸவரரான ஸ்ரீகிருஷணா
விதம சொலலிப பிறகு அனேக முகஙகளையும கணகளையுமுடை
ம அனேக அதபுதமான காடசியையுடையதும அனேக திவயா
ணஙகளுளளதும உயரத தூககிப பிடிககபபடட திவயமான பல
தஙகளையுடையதும திவயமான மாலைகளையும ஆடைகளையு
ிநததும திவயமான வாஸனை பொருநதிய சநதனஙகளை அணிந
ம எலலோருககும ஆசசரியமயமாக இருககினறதும பிரகாசிக
றதும முடிவிலலாததும எலலாததிககுககளிலும முகஙகளுளள
சிறநததுமான ஈஸவரஸவரூபததைக குநதியின குமாரனை
ஜுனனுககுக காணபிததார ஆகாயததில ஆயிரம ஸூாயா
டைய காநதியானது ஒரேஸமயததில உணடாகுமானால அநதக
தியானது (விஸவரூபததைத தரிதத) மஹாதமாவான அநத
ிருஷணருடைய காநதிககு ஒபபாகும அபபொழுது, பாணட
பலவிதமாகவும தனித தனியாகவு மிருககினற எலலாபபிரபஞ
ததையும தேவாகளுககெலலாம தேவரான ஸ்ரீகிருஷணபகவா
டைய அநதசசரீரததில ஓரிடததில நிலைபெறறிருபபதாகப
ததான பிறகு, அநதத தனஞசயன ஆசசாயமடைநது தேகம
ிதது (விஸவரூபததைத தரிதத) பரமாதமாவைத தலையால
ஙகிக கைகளைக குவிததுப பினவருமாறு வசனிககலானான
'தேவரே! உமமுடைய தேகததில தேவாகளையும எலலாப
விசேஷஙகளுடைய கூடடஙகளையும நானமுகனையும [1]கம
ததை ஆஸனமாகவுடைய பரமமாவினிடததிலிருககினற ஈஸவர
ும எலலாத தேவரிஷிகளையும திவயமான ஸாபபஙகளையும
ககிறேன விஸவேஸவரரே! உலகமனைததையும வடிவமாகக
ணடவரே! அனேகம கைகள், வயிறுகள், முகஙகள், கணகள்
வகளையுடையவரும அனநதமான ரூபஙகளையுடையவருமான
மை எவவிடததிலும பார்ககிறேன உமமுடைய ஆதியையும
தியையும முடிவையும நான பாாககவிலலை கிரீடம், கதை, சக
இவைகளையுடையவரும தேஜோராசியாயிருபபவரும நானகு
ததிலும பிரகாசததையுடையவரும பாாககமுடியாதவரும
ிககினற நெருபபு ஸூாயன இவாகளுடைய காநதிககுச சம
ா காநதியுடையவரும அளவிட முடியாதவருமான உமமை

1 'பிரமமாணமீசம கமலாஸநஸதம' எனபது மூலம
(ச-ம) பிரஜைகளுககுத தலைவரும பூமியாகிய தாமரையின மேரு
ய காணிகையிலிருபபவருமான பிரமமாவை
(ரா-ம) 'கமலாஸநஸதம' எனபதறகு, பரம்மாவின கருததினபடி
துகின்ற,

நாறபுறஙகளிலும பாாககிறேன உபநிஷததுககளில அறியதத
தாகச சொலலபபடடிருககிறதும மிகச சிறநததும அழிவிலல
துமான வஸதுவும நீர நீர இநத எலலா உலகததுககும உத
மான ஆதாரம அழிவறறவரும நிலைததர்மஙகளைப பாதுகா
வரும நீர தேவரீா எபபொழுதுமுளளவரெனறும பரமபுரு
ஷரெனறும நான எணணுகிறேன தேவரீரை ஆதிமததியாநதமிலல
வரும முடிவறற வீாயமுளளவரும முடிவிலலாத கைகளையுடை
வரும சூரிய சநதிராகளைக கணகளாகவுடையவரும ஜவலிககி
அகனியைமுகமாகவுடையவரும தேஜஸஸினாலே இவவுலகமனைத
யும தபிககசசெயகினறவருமாகப பாாககிறேன மஹாதமாவே
ஆகாய பூமிகளுடைய இநத இடைவெளியும எலலாததிககுகக
தேவரீா ஒருவரால வியாபிககபபடடிருககினறன பயஙகர
ஆசசாயகரமுமான உமமுடைய இநத ரூபததைககணடு மூவுல
களும மிகக பயததை அடைநதன இநதத தேவசஙகஙகள உம
வநது சரணமடைகினறன சிலா பயநது கரஙகுவிததுத துதிக
றனா மஹாரிஷிகள ஸிததாகளின கூடடஙகள மஙகளமுணட
வேணடுமெனறு சொலலிககொணடு பரிபூரணமான ஸதுதிகளா
உமமை ஸதோததிரம செயகினறன ருததாகள, ஆதிததா
வஸுககள, ஸாததியாகள, விசுவே தேவாகள, அசுவினிதேவ
கள, மருததுககள, பிதருதேவதைகள, கநதாவாகள, யக்ஷா
அஸுராகள, ஸிததாகளுடைய கூடடஙகள இவாகள எலலோ
ரும ஆசசரியம அடைநது உமமைப பாாககினறாாகள மிகக
பலமுளளவரே! அனேக முகஙகளையும நேததிரஙகளையுமுடை
தும அனேகம கைகளையும தொடைகளையும பாதஙகளையுமுடை
தும அனேக வயிறுகளுளளதும அனேக கோரபபறகளாலே ப
கரமாயுளளதுமான உமது பெரிய ரூபததைப பாாதது உலகங
அதிக பயததை அடைநதிருககினறன அவவாறே நானும ப
டைநதிருககிறேன உலகமனைததையும வியாபிததிருககினறவ
ஆகாயததை அளாவிககொணடிருககிறவரும ஜவலிககினறவ
அனேகவாணஙகளுளளவரும திறநதவாயுளளவரும பிரகாசிககி
விசாலமான நேததிரஙகளுளளவருமான உமமைபபாாதது ம
தில மிகக பயமடைநதிருககினற நான தைரியததையும ம
சமாதானததையும அடையவிலலை தேவதைகளுககெலலா
ஈசுவரரே! உலகஙகளுககு வாஸஸதானமா யிருபபவ
கோரபபறகளால பயஙகரமானவைகளும பிரளயகாலாககி
குச சமமானவைகளுமான உமமுடைய முகஙகளைக கண
திககுககளை நான அறியவிலலை, ஸுகததையும நான அ

யிலலை நீா பிரஸனனராககக்டவீா இநததருதராஷடிரபுத
ாக ளனைவரும பீஷமரும துரோணரும ஸூதபுதரனன காண
ம அரசாகளுடையகூட்டஙகளுடனும அவவாறே நமமைச சேர
யுததவீராகளுள தலைவாகளாயிருககிற வீராகளோடும கோரப
களால குரூரமாயிருககினறவைகளும பயஙகரமா யிருககின
வைகளுமான உமமுடைய வாயகளைநோககி விரைவாகச செலலு
றனா சிலா பறகளின சநதுகளில அகபபட்டுககொணடு பொடி
ணபபடுகிற தலைகளுடன காணபபடுகிறாகள நதிகளுடைய
னேக ஜலவேகஙகள எவவாறு ஸமுததிரததையேநோககி ஓடு
றனவோ அவவாறே இநத நரலோகததிலுளளவீராகளநானகு
கஙகளிலும ஜவலிககினற உமமுடைய வாயகளில பிரவேசிக
றனா நனகு ஜவலிககினற நெருபபில விட்டிலகள தாம
ழிவதனபொருட்டு அதிகவேகததுடன பிரவேசிபபதுபோல
கஙகள தாம அழிவதனபொருட்டு மிகக வேகததுடன உம
டைய வாயகளில பிரவேசிககினறன எலலா உலகஙகளையும
லிககினறவாயகளால விழுஙகிககொணடு நானகுபககததிலும
ககினால அடிககடி நககிககொளளுகிறீா விஷணுவே! தேவரீ
டைய உககிரமானகிரணஙகள ஒளிகளாலே உலகமனைததையும
பிககொணடு தவிககசசெயகினறன தேவஶரேஷடரே! உக
மான ஸவரூபமுளள தேவரீா யாா? சொலலவேணடும உமககு
தனம பிரஸனனராககக்டவீா ஆதியாயிருககினற தேவ
ர நனறாகத தெரிநதுகொளவதறகு விருமபுகிறேன தேவரீ
டைய பிரவருததியை நான அறியவிலலை' எனறு சொனனான

ஸ்ரீபகவான, 'உலகததிறகு க்ஷயததையுணடுபணணுவதறகாக
ருததியடைநதிருககினறகாலனாக நானிருககிறேன உலகஙகளை
மஹரிபபதறகாக இபபொழுது நான பிரவருததிததிருககிறேன
துருககளுடையபடைகளில நிறகினற யுததவீராகள அனைவரும
(முயறசி) இலலாமலிருநதாலும உயிரோடிராா ஆதலால,
எழுநதிரு கீாததியை அடைவாயாக பகைவாகளை ஜயிததது
றநதராஜயததை நீ அனுபவிபபாயாக இநதவீராகள முன
மே எனனாலேயே சொலலபபட்டுவிட்டாாகள ஸவயஸாசியே!
மிததமாததிரமாக இரு எனனால கொலலபபட்டிருககிற
ரோணரையும பீஷமரையும ஜயதரதனையும காணனையும இனனும
றுமுளள தலைவாகளான போாவீராகளையும நாசமசெய மன
ருததமடையாதே போாபுரி யுததததில பகைவாகளை ஜயிப
ய' எனறு சொனனாா

கிரீடியானவன கேசவருடைய இரதவார்ததையைக கே
இருகரஙகளையும குவிததுககொணடு நடுககமுறறு அவரை நட
கரிதது மிகப பயநதவனாக மறுபடியும வணஙகித தழுதழுதத
லுடன பினவருமாறு கூறலானான

'ஹருஷீகேசரே! உலகமானது தேவரீருடைய மகிமைன
கீாததனம செயவதனால அதிகஸநதோஷமடைகினறது, அனு
முளளதாகவும ஆகினறது ராககூஸாகள பயநதுகொணடு திக
களை நோககி ஓடுகினறாாகள ஸிததர்களுடைய கூடடஙகளயா
தேவரீரை நமஸகரிககினறன இவைகள அனைததும தககவைத
மஹாதமாவே! மிகக கௌரவமபொருநதியவரும பிரமமதேவ
கும ஆதிகாததாவுமான உமமை (அவாகள) என வணஙகாமலி
பாாகள? அழிவிலலாதவரே! தேவேசரே! உலகஙகளுகெ
லாம வாஸஸதானமாயிருபபவரே! நீரே அழிவிலலாத ஜீவா
ததவம ஸத, அஸத எனகிறசபதஙகளால சொலலபப
பிரகிருதிததவமும நீரே, இநதபபிரகிருதிததவம, அதனுடன
பநதம பெறற ஜீவாதமததவம இவைகளைககாடடிலும எது மே
னமுகதாதமததவமோ அதுவும நீரே அநதமிலலாதரூபமு
வரே! தேவரீா தேவதைகளுககெலலாம ஆதியான தேவதை
புராணபுருஷருமாயிருககிறீா நீா இநதபபிரபஞசததுககுச சி
ஆதாரமாகவுமிருககிறீா, அறிகிறவரும அறியததககவஸதுவும
தமஸதானமுமாயிருககிறீா பரபஞசமனைததும உமமால வ
பிககபபடடிருககிறது வாயுவும யமனும அகனியும வருண
சநதிரனும நானமுகனும தேவரீரே தேவரீா பிதாமஹருக
பிதாவாயிருககிறீா தேவரீருககு ஆயிரநதடவை நமஸகா
நமஸகாரம மறுபடியும மறுபடியும தேவரீருககு நமஸகா
நமஸகாரம, நமஸகாரம முனபுறததிலும பினபுறததிலும உம
வநதனம ஸாவஸவரூபரே! நாறபுறஙகளிலும உமககுவநத
அநதமிலலாத வீாயமுளளவரே! அபரிமிதமானவிகரமமுளள தே
ரீா எலலாபபொருளகளையும வயாபிததிருததலால ஸாவஸவ
யாயிருககிறீா அசசுதரே! தேவரீருடைய இவவிதமான மகிமை
அறியாதவனான எனனால தவறுதலாலாவது நடபினாலா
தோழரெனறு எணணி அலககூயமாக, 'ஓ! கிருஷணா! ஓ! யா
ஓ! நணப!' எனறு கூறபபடடதும, மேலும விளையா
பொழுதோ, படுககும்பொழுதோ, உடகாரும பொழுதே
போஜனம செயயும பொழுதோ, தனிததிருககும பொழுதே
எதிரிலோ பரிஹாஸாாததமாக எனனால அவமதிககபபட
மாகிய எலலாவறறையும பொறுததுக கொளளுமபடி பெரி

ம்பொருந்திய தேவரீரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் ஒப்
ற பிரபாவமுடையவரே! தேவரீா ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான்
வ்வுலகத்துக்குப் பிதாவும், பூஜிக்கத்தக்கவரும், கௌரவமுள்ள
நவுமாயிருக்கிறீா மூவுலகிலும் உமக்குச் சமமானவன் ஒரு
வமில்லை அவ்வாறிருக்க, உமக்குமேலான வேறொருவன் ஏது?
தலால், ஈசுவரரும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவருமாயிருக்கிற
வரீரை நான் சரீரத்தை நன்கு படியச்செய்து வணங்கி க்ஷமிக்
படி பிரார்த்திக்கிறேன் தேவரே! புத்திரனுடைய குற்றத்
த தந்தையும், சிநேகிதனுடைய குற்றத்தைச் சிநேகிதனும்
ாறுப்பதுபோலப் பிரியரான தேவரீா பிரியனான என்னுடைய
றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும் இதற்கு முந்திப் பாராம
ந்த இந்த விசுவரூபத்தைக் கண்டு நான் ஸந்தோஷமடைந்
ன பயத்தினலும் என்மனமானது மிகவருந்துகிறது தேவரே!
னம் இருந்த அந்த ரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும்
வாகளுக்கு ஈசரே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே!
ஐ புரிவீராக முன்போலவே தேவரீரைக் கிரீடத்தையுடைய
ம் கதாயுதத்தையுடையவரும் சக்ராயுதத்தைக் கையில்
ாண்டவருமாக யான் பார்க்கவிரும்புகிறேன் ஆயிரங்கைகளை
டயவரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக்கொண்டவரே!
ாகு கைகளுடன் கூடின அந்த ரூபத்தோடே எனக்குப் பிர
ன்ராகக் கடவீா' என்றுன

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுன! பிரகாசமயமானதும் ஸகலப்ரபஞ
்தையும் வியாபித்திருக்கின்றதும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும
்னைத்தவிர வேறு ஒருவராலும் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாதது
ன என்னுடைய மிகச் சிறந்த ரூபமானது உன் விஷயத்தில
ஸன்னனான என்னால் என்னுடைய யோகமாயாஸாமாத்தியத்தி
உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது கௌரவாகளுள் சிறந்த
னே! மானிட உலகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறொருவனால் இவ
உருவத்தையுடையவனான நான், வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களா
அத்யயனங்களாலும் தானங்களாலும் கிரியைகளாலும் உக்கிர
ன தவங்களாலும் காணத்தக்கவனல்லேன இப்படிப்பட்ட
ங்கரமான என்னுடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு உனக்குத்
பமுண்டாகவேண்டாம், மதிமயக்கமும் உண்டாகவேண்டாம
யமற்றவனும் மனக்களிப்புற்றவனுமாயிருந்துகொண்டு என
டையதான அதேரூபத்தை மறுபடியும் நன்கு பார்' என்று
ானஞா

ஸ்ரீவாஸுதேவர், அர்ஜுனனை நோக்கி இவ்வாறு சொ
விட்டு, அவன் பிரார்த்தித்த வண்ணமே தம்முடைய ரூபத்தை ம
படியும் காண்பித்தார் மகாத்மாவான ஸ்ரீவாஸுதேவர் மறு
யும் சாந்தமான ரூபமுள்ளவராகிப் பயந்துகொண்டிருக்கிற அ
அர்ஜுனனை ஸமாதானம் செய்தார்

அர்ஜுனன், 'ஜனார்த்தனரே! தேவரீருடைய சாந்தமா
இந்த மனுஷ்ய ரூபத்தைக் கண்டு இப்பொழுது மனம் தெளி
வனும் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனும் ஆகிறேன்' என்றான்

ஸ்ரீபகவான், 'நீ பார்த்த என்னுடைய இந்த விஶ்வ
மானது எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் காண்முடியாதது. தே
களுங்கூட எப்பொழுதும் இந்த ரூபத்தினுடைய தரிசனத்
விருப்பமுற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்னை எவ்விதமாக
பார்த்தாயோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன்கூடிய நான் வே
களாலும் தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பார்க
தக்கவனல்லேன், பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே!
ஜுன! இவ்வித மகிமையுள்ள நான் என்னிடத்திலேயே வைக
பட்ட பக்தியினாலேயே யதார்த்தமாக அறிவதற்கும் காண
கும் அடைவதற்கும் தகுந்தவன் பாண்டுநந்தன! எவன் எ
னையே உத்தேசித்துக் காமங்களைச் செய்கிறவனும் என்னையே
யாகக் கொண்டவனும் என்னிடத்திலேயே பக்தியையுடையவ
எல்லா விஷயாபிமானங்களையும் விட்டவனும் எல்லாப் பிராண
ளிடத்திலும் த்வேஷமற்றவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் என
அடைகிறான்' என்று கூறினார்

முப்பத்தாறாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

(பக்தி யோகம்)

அர்ஜுனன், 'இவ்விதமாக உம்மிடத்திலேயே எப்பொ
தும் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக உம்மை உபாஸிக்கிறவர்க
அவ்யக்தமான பரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறவர்
மான அவ்விரண்டு வகையான பக்தர்களுள் யோகத்தை நன
அறிந்தவர்கள் யார்?' என்று கேட்டான்,

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார் 'எவர்கள் மனத்தை என்னிடத்தில் வைத்து அதிகப்ரத்தையுள்ளவர்களாகவும் என்னோடு நித்ய ன ஸம்பந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் என்னை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் யோகநிஷ்டையில் தோசசிபெற்றவர்க ளென்று என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள், எவர்கள் இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கி எல்லா இடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களும் ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்வதில் நுப்பமுள்ளவர்களுமாக இவ்விதமென்று குறிக்கத்தகாததும் அவ்யக்தமும் எங்கும் நிரம்பியதும் சிந்திக்கமுடியாததும் ஸர்வ தாரணமாயிருப்பதும் சலனமற்றதும் நித்யமாயிருப்பதுமான அக்ஷரஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே டைகிறார்கள் அவ்யக்தமான ஆத்மதத்வத்தினிடத்தில் பற்றி கிற மனத்தையுடையவர்களான அவர்களுக்குத் துன்பமானது அதிகமாக உண்டாகிறது தேகத்தினிடத்தில் ஆத்மாபிமான ள அவர்களால் அவ்யக்தவிஷயமான மனோவிருத்தியானது ந்தத்தால் அடையப்படுகிறது பார்த்த! எவர்கள் எல்லாகர் களையும் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பணம்செய்து என்னைப்பிரதான கக்கொண்டு வேறு பிரயோஜனத்தைக்கருதாத யோகத்தினால் ன்னைத் தியானம் செய்துகொண்டு உபாஸிக்கின்றார்களோ என டத்தில் வைக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான அந்தப் பக களை மருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தி லிரு நான் விரைவாக்கக் கரை ஏற்றுகிறேன் என்னிடத்திலேயே த்தை நிலையாக வை என்னிடத்தில் புத்தியை நிலைநிறுத்து றகுமேல் என்னிடத்திலேயேவாஸம் செய்வாய் ஸந்தேகமில்லை ஞ்சய! ஒருகால் என்னிடத்தில் மனத்தைநிலைநிறுத்துவதற்கு க்தியற்றவனாயிருந்தால் பிறகு அப்யாஸயோகத்தால் என்னை டைவதற்கு விரும்பு. அப்யாஸம் செய்வதிலுங்கூட நீ ஸாமர்த்திய லாதவனாயிருந்தால் எனக்கு ப்ரீதியை உண்டுபண்ணுங் காமங் யே உத்தமமென்று தெரிந்து அனுஷ்டிக்கின்றவனுக்க கட ய என்னுடைய பிரீதியைக் கருதியாவது காமங்களைச் செய ற நீ விதத்தியை அடைவாய் என்விஷயமான பக்தியோகத்தை ரயித்து இந்தக் காமாக்களையும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவ பின் அதற்குப்பின் மனத்தை அடக்கி 'எல்லாக்காமங்களுடைய ளையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய் அப்யாஸத்தைக்காட்டிலும்

1 (ச-ம) பிரம்மம் (ரா-ம) ஜீவாத்மா '
2 'ஸர்வகர்மபலத்யாக.' என்பது மூலம்.

ஞான்ம சிறநதது ஞானததைககாடடிலும தியானம சிறநத
தியானததைககாடடிலும காமபலததைப பகவதாபபணம செ
வது சிறநதது தியாகததினால காலவிளமபமினறிச சாநதியு
டாகிறது எனனுடைய எநதபபகதன எலலாபபிராணிகளிட
லும தவேஷமிலலாதவனும நேசமுளளவனும கருணையுளளவ
அஹஙகார மமகாரஙகளைவிடடவனும ஸுகதுககஙகளை ஸம
எணணுகிறவனும பொறுமையுளளவனும எபபொழுதும ஸந
ஷமுளளவனும யோகியும மனமடஙகினவனும உறுதியான நிச
முளளவனும எனனிடததில மனம புததிகளை வைததவனுமாயி
கிருனே அவன எனககுப பிரியன எவனிடமிருநது ஜனங
பயமடைகிறதிலலையோ, எவன ஜனஙகளிடமிருநது பயமடை
திலலையோ, எவன ஸநதோஷம, கோபம, பயம, மனககுழப
இவைகளால விடுபடடிருககிருனே அவனும எனககுப பிரிய
எவன அபேகைஷ இலலாதவனும சுததனும ஸமாததனும (ம
வைகளில) உதாஸீனனும(சாஸதிரீயகாமானுஷடானஙகளால
பவிககக கூடிய சிதோஷணபருஷஸபாசாதிதுககஙகளால) ப
வருததமடையாதவனும (விஹிதகாமஙகளைததவிர மறற) எலல
காமஙகளையும ஒழிததவனுமாயிருககிருனே அநத என பக
எனககுபபிரியன எவன ஸநதோஷிககிறதிலலையோ, தவே
ததைப பாராடடுகிறதிலலையோ, துககமடைகிறதிலலையோ, (ஒன
யும) விருமபுகிறதுமிலலையோ, எவன சுபாசுபஙகளில பறற
ஞகி எனனிடததில பகதியுளளவனே அவன எனககுப பிரிய
எநதமனிதன, பகைவனிடததிலும நணபனிடததிலும அவவா
மானுவமானஙகளிலும சிதோஷணஸுகதுககஙகளிலும ஸம
யிருநதுகொணடு (ஒனறிலும) பறறிலலாதவனும இகழதல புக
விரணடையும ஸமமாக எணணுகிறவனும மௌனவிரதமுடை
னும கிடைததததைககொணடு ஸநதோஷமடைநதவனும வீடிலல
வனும நிலையான புததியுளளவனுமாயிருககிருனே சிறநத ப
யுளள அவன எனககுப பிரியன தாமததைவிடடு விலகாத
மோகஷததைககொடுபபதுமான இவவிதபகதியோகததைச ச
திரததில சொலலியபடி எவாகள உபாஸிககிருாகளோ ஶரத
யுளளவாகளும எனனையே பரமபுருஷோததமெனறு நமபின
களுமான அநதப பகதாகள எனககு மிகவும பிரியமானவாக
எனறு கூறினா

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

(க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்)

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! பிரகிருதி, புருஷன், க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஞானம், ஞேயம் இவைகளை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான்

ஸ்ரீபகவான், 'குந்திபுத்திர! (போகஸாதனமான) இந்தச்சரீரமானது க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது இந்த க்ஷேத்திரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று அதை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவனே! என்னை எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலுமுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகவும் தெரிந்துகொள் க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரஜ்ஞன் இவைகளுடைய ஞானம் எதுவோ அதுதான் ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம் அந்த க்ஷேத்திரமானது எந்தத்திரவ்யங்களால் உண்டாயிருக்கிறதோ, எவைகளுக்கு ஆச்ரயமோ, எவ்விதமான விகாரங்களையுடையதோ, எந்த ப்ரயோஜனத்தின்பொருட்டு உண்டானதோ, எவைகளுடைய கூட்டமோ, அந்த க்ஷேத்திரஜ்ஞனும் எவ்விதமானஸ்வரூபமுடையவனோ, எவ்விதமான மகிமையுடையவனோ அவைகளைச் சுருக்கமாக என்னிடத்தினின்று கேள் அந்த க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞதத்வமானது பலவாறாக ரிஷிகளாலும் பற்பலவிதமான வேதங்களாலும் யுக்திகளுடன் கூடியவைகளும் ஸந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை நிலைநாட்டுகின்றவைகளுமான ப்ரம்மஸூத்ரங்களிலுள்ள பதங்களாலும் தனித்தனியாகப் பகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது மஹாபூதங்கள், அஹங்காரம், மஹத்தத்வம், மூலப்பிரகிருதி, ஞானகர்மேந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தங்கள் ஐந்து, இச்சை, த்வேஷம், ஸுகம், துக்கம், சேதனனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற பூதஸங்காதரூபமான சரீரம் என்ற விகாரங்களோடு கூடின இந்த க்ஷேத்ரமானது சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டது மேன்மைபெற்ற மனிதர்களை அவமதிக்காமலிருத்தல், டம்பமில்லாமை, மூன்று கரணங்களாலும் பிறருக்குத்

1 (ச ம) 'ஸங்காத'=தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய சேர்க்கை, 'சேதனா'=அந்தக்கரணவிருத்தி, 'த்ருதிः'=தைர்யம்

தீஙகுசெயயாமை, பொறுமை, (கரணதரயஙகளிலும)ஒரேவிதமா
பிரவிருததியோடிருததல, ஆசாரயனை உபாஸிததல, சுததி, உறு
யோடிருததல, மனததை அடககுதல, இநதிரியஙகளால கிரஹி
கததகக விஷயஙகளில வெறுபபடைதல, அகஙகாரமினமை
பிறபபு இறபபு மூபபு வியாதி துககம ஆகிய தோஷஙகளை விலக
முடியாதவைகளெனறு அறிதல, பறறினமை, புததிரன மனை
வீடு முதலானவைகளில அபிமானமிலலாமலிருததல, இஷடாநி
டஙகள நேரிடுஙகாலததிலும எபபொழுதுமே ஒரேவிதமானமன
தோடிருததல, வேறு தேவதையினுடைய ஸமபநதமினறி என
டததிலேயே தவறாத பகதியைசசெயதல, ஜனமிலலாத இடததி
வாஸமசெயதல, ஜனஙகளுடைய கோஷடியில விருபபமறறிரு
தல, ஆதமததவஞானததில எபபொழுதும நிலைபெறறிருதத
ததவஞானததிறகு எது பிரயோஜனமோ அதைச சிநதித
இவை ஞானமெனறு கூறபபடடிருககினறன இவறறைககாட
லும வேறாயுளளது அஜஞானம [1] எது அறியததககதோ, எ
அறிநது [2] அமிர்தததை அடைகிறானோ அதை நான உரைபபே
அநத [3] ஆதமாவானது அனாதியாக உளளது, எனனையே பிரதா
மாககொணடது, சரீரததினால பரிசசேதிகக முடியாதபடி பெ
தாக இருககிறது அது ஸததெனறாவது அஸததெனறாவ
சொலலவொணணாதது அநத ஆதமஸவரூபமானது எல
விடததிலும கைகளையும காலகளையும உடையது, எலலா இடத்
லும கண தலை வாய இவைகளையுடையது, எலலாவிடததிலு
காதுகளையுடையது, உலகததிலுளள எலலா வஸதுககளை
வியாபிததுககொணடிருககிறது அநதசசுததாதம ஸவரூபமான
எலலா இநதிரியஙகளாலும விடுபடடிருநதாலும எல
இநதிரியஙகளுடைய தொழிலகளாலும விஷயஙகளை அறிவதற
ஸாமாததியமுடையது, ஒனறிலும ஸமபநதமிலலாதிருநதாலு
எலலாவறறையும தரிபபதில ஸாமாததியமுடையது, குண
களால விடுபடடிருநதாலும குணஙகளை அனுபவிபபதில திறன
யுளளதாகவுமிருககிறது பருதிவிமுதலான ஐநது மஹா பூதங
களுடைய உளளும புறமும அநதச சுததாதமஸவரூபம வியாபி
திருககிறது, ஸவபாவமாகவே ஸதாவரரூபமாகவும ஜங
ரூபமாகவுமிருககிறது அதிஸூக்ஷமமாயிருபபதால அது அறி

[1] இஙகு சஙகரபாஷயம வேறுபடுகிறது
[2] (ச-ம) மரணமினமையை (ரா-ம) ஆதமாவை
[3] (ச-ம) பரபரமமம (ரா-ம) ஜீவாதமா.

டியாதது அது தூரததிலும ஸமீபததிலும இருககினறது
து பிராணிகளிடம பேதமினறி எஙகும ஒரேவிதமாயிருநதா
ம தனிததனியாகப பிரிககபபடடதுபோலிருககினறது அது
ருதிவி முதலான பூதஙகளைததரிககினறதும அனனுதிகளைப
க்ஷிககினறதும அவைகளுடைய பரிணாமததுககு ஹேதுவா
ருபபதுமாக அறியததககது அநதச சுததாதமஸவரூபமா
து ஜயோதிரமயமான வஸதுககளுககும பிரகாசததை உணடு
ணணுகிறது, ஸூக்ஷமாவஸதையுளள 1 தமஸைககாடடிலும
வருக இருககிறதெனறும சொலலபபடுகிறது அது ஞானரூப
ம அறியததகக வஸதுரூபமும ஞானததால அடையததககதும
லலாப பிராணிகளின ஹருதயததிலும நிலைபெறறதுமாயிருக
றது இவவிதமாக க்ஷேத்ரததததுவமும ஆதமததவஜஞான
ம அறியததகக (க்ஷேத்ரஜஞனுடையயாதாதமியமும) சுருகக
ாக உரைககபபடடன என்னுடைய பகதன இவறறையறிநது
னனுடைய ஸவபாவததை அடைவதறகுத தகுநதவனாகிறான
ரகிருதி புருஷன இவவிரணடினையும அனுதிகளாக அறி விகா
ஙகளையும குணஙகளையும பிரகிருதியினிடததினினறு உணடான
வயாக நீ அறி சரீரததுககும இநதிரியஙகளுககும செயகைகளை
ணடுபணணும விஷயததில பிரகிருதியானது காரணமெனறு
றபபடுகிறது (அநதபபிரகிருதியை அதிஷடானமாககொணட)
தமாவானவன ஸுகதுககஙகளை அனுபவிபபதில காரணமாகச
சாலலபபடுகிறான பிரகருதி ஸமபநதமபெறற புருஷன பிர
ருதிஸமஸாககததாலுணடான குணஙகளை அனுபவிககிறான
ததமஜாதிகளிலும நீசஜாதிகளிலும பிறபபை அடைய இநத
வனுககுக குணஸமபநதமே காரணமாக இருககிறது இநதத
தகததில இருககினற அளவிடமுடியாத ஞானசகதியுளள புரு
ன (தேகததின செயகைகளைச) சமீபததினினறு பாரபபவனும
னுமதி கொடுபபவனும (தேகததைத) தரிபபவனும (ஸுகதுக
ஙகளை) அனுபவிபபவனுமாகிறான (இவவாறு தேகததை நிய
பபதினாலும, தரிபபதினாலும, தேகததிறகுத தலைவனாயிருபபதி
லும இவன இநததேகம, இநதிரியஙகள, மனம இவைகளைக
றிதது) மஹேசவரனெனறும பரமாதமாவெனறும சொலலப
டுகிறான எவன இவவிதம புருஷனையும ஸதவாதிகளான முக
ணஙகளோடு கூடின பிரகிருதியையும அறிகிறானோ அவன எவ
தமான நிலைமையிலிருநதாலும மறுபடியும பிறககிறதிலலை
யாகததில நிலைபெறற சிலா சரீரததிலிருககினற ஆதமாவை
னததினால தியானயோகததால ஸாக்ஷாதகரிககினறாாகள மறற

1 (ச-ம) அஜஞானம (ரா-ம) ஸூக்ஷமாவஸதையிலிருககிறபிரகருதி

வாகள ஞானயோகததாலும வேறுசிலா காமயோகததாலும அ
கிறாகள இவவாறு அறியாத மறறவாகளோ ஞானிகளிடத
னினறு உபதேசததைதக கேட்டு (காமயோகாதிகளால) உபாஸி
கினறாகள எவாகள குருவின உபதேசததைக கேடபதை
முககியமாகக கொணடிருககிறாகளோ அவாகளும ஸமஸாரப
ததைதத தாணடவே தாணடுகிறாகள பரதஸரேஷட! (உலக
தில) ஸதாவரஜஙகம ஸவரூபமாக உணடாகிற வஸதுககளெலலா
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜஞாகளுடைய ஸமபநததததினால உணடாகினற
எனறு அறி எலலாப பூதஙகளிடமும பரமேஸவரனுயிருககின
ஆதமாவை எஙகும ஸமமாக இருபபவனெனறும தேகாதிக
அழிநதாலும அழியாமலிருககிறவனெனறும எவன அறிகிறே
அவனே உளளபடி ஆதமாவை அறிகிறான எலலாப பிராணி
ளிடததிலும நனகு நிலைபெறறிருககினற ஆதமாவை ஸமமாக
பாாககிறவன தனனாலே தனனைத தீஙகுககு உடபடுததிககொ
ளான அதனால உததமமானகதியை அடைகிறான எலலாவித
காமஙகளும பரகருதியினாலே செயயபபடுகினறவையெனறும அ
வாறே ஆதமா காததா அலலனெனறும எவன அறிகிறே
அவன ஆதமாவை அறிகிறான தேவா மனிதாமுதலான பிரா
களாகத தனிததனி இருககும பரபஞசமனைததையும பரகரு
ஒனறினிடததிலேயே இருபபதாகவும அதனிடததினினறேவிஸ
ரததையடைகிறதாகவும எபபொழுது பாாககிறானோ அபபொழு
பரமபததை அடைகிறான குநதீபுதர! இநதப பரமாதமாவானவ
சரீரததில நிலைபெறறிருநதாலும அனாதியாயிருபபதினால அ
வறறவனாயிருககிறான, ஸதவாதிகளான குணஙகளால விடுப
டிருததலால ஒனறையும செயகிறதிலலை, ஒனறோடும ஒட
கிறதுமிலலை எலலா இடததிலும வயாபிததிருககினற ஆகா
மானது ஸூக்ஷமமாயிருததலால எவவாறு ஒனறினாலும பற
படுகிறதிலலையோ அவவாறே எலலாத தேகஙகளிலும நிலைபெ
றுளள ஆதமாவானவன அநத அநதத தேகஸவபாவஙகளால ப
றபபடுகிறதிலலை பாரத! ஒரு ஸூாயன இநத உலகமனைத
யும எவவாறு விளககுகிறானோ அவவாறு க்ஷேததிரஜஞன எலலா
சரீரததையும பிரகாசிபபிககிறான ஞானமாகிற கணணால க்ஷே
ரததுககும க்ஷேததிரஜஞனுககுமுளள இவவித வேறுபாடடை
பூதாகாரமாகபபரிணமிததிருககினற பரகருதியினிடததினின
விடுவிததுககொளவதறகு உபாயமான (அமானிதவமுதலா
குணஙகளையும எவாகள அறிகிறாகளோ அவாகள பரபர
மததை அடைகிறாகள

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பதினுன்காவது அத்யாயம்

(குணத்ரயவிபாக யோகம்.)

எதை அறிந்து எல்லாமுனிவர்களும் இந்தஸம்ஸாரபந்தத்தி
னறு விடுபட்டுச் சிறந்தஸித்தியைப் பெற்றூர்களோ வேருன்றும
ானங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும்
னக்கு நான் சொல்வேன் இந்தஞானத்தை ஆச்ரயித்து என்
டன் ஸாதர்மயத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும்
றப்பதில்லை, பிரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை பாரத! உலக
னத்துக்கும் காரணமும் மஹதாதி விகாரங்களுக்குக் காரணமு
ன அசேதனப் பிரகிருதியில் நான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன்
தனுல், (பிரமமாதி ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) எல்லாப்பிரபஞ்சங்
நடைய உத்பத்தியும் உண்டாகிறது குந்தீபுத்திர! (தேவ கந
வ பசு பக்ஷிகள் முதலான) எல்லாஜாதிகளிலும் எந்த மூர்த்தி
உண்டாகின்றனவோ அவ்வித மூர்த்திகளுக்குப் பிரகிருதியா
து காரணமாயிருக்கிறது நான் (அந்தப்ரகிருதியில்) விதை
ாட்ட தந்தையாயிருக்கிறேன் பெரியகைவன்மையுள்ளவனே!
கிருதியிடத்தினின்று உண்டாகிற ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ்என்கிற
ணங்களும் தேகத்திலிருக்கின்ற அழிவற்றவனுன ஆத்மாவைக்
டுகின்றன தோஷமற்றவனே! ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்என்கிற
ணங்கள் மூன்றனுள் நிர்மலமாயிருப்பதால் பிரகாசிக்குந் தன்மை
ளதும் ஆரோக்யஹேதுவுமான ஸத்வகுணமானது ஆத்மாவை
ுகஸம்பந்தத்தாலும் ஞானஸம்பந்தத்தாலும் கட்டுகிறது குந்தீ
த்திர! ரஜோகுணத்தை, ஆசைக்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும்
்தாதிவிஷயானுபவ இச்சைக்கும் புத்திரமித்திரபந்துக்களோடு
ர்க்கைக்கும் உத்பத்திஸ்தானமென்றும் அறி அந்த ரஜோகுண
னது தேகியான ஆத்மாவைக் கர்மஸம்பந்தத்தால் கட்டுகிறது
தகுலத்திற்பிறந்தவனே! தமோகுணத்தையோவென்றல், அஞ்
ானத்தால் உண்டாகின்றதென்றும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
மாகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்றும் அறி அந்தத் தமோகுண
னது அஜாக்ரதையாலும் சோம்பலாலும் உறக்கத்தாலும் ஆத்
ாவைக்கட்டுகின்றது பரதகுலத்திலுதித்தவனே! ஆத்மாவை

ஸதவம ஸுகததிலும ரஜோகுணம காமததிலும சோபபிககி
றன தமோகுணமோ ஞானததைமறைததுத தவறுதலில சே
பிககினறது பாரத! ஸதவகுணமானது ரஜஸையும தமஸையு
ரஜோகுணமானது ஸதவததையும தமஸையும, அவவாறே, த
குணமானது ஸதவததையும ரஜஸையும அடககி வெளிபபடுகி
றன இநததேகததில (கணமுதலியஞான) தவாரஙகளெலலா
றிலும எபபொழுது பிரகாசஞானமுணடாகிறதோ அபபொழு
ஸதவம நிசசயமாக விருததியடைநதிருககிறதெனறறியவேணடு
பரதஶரேஷடனே! பேராசை, (பிரயோஜனததை எதிபாராம
காரியஙகளில ஒழிவறறுப) பிரவருததிததல, (பயனுககுஸாத
களான) காமாககளைத தொடஙகுதல, இநதிரியஙகளுககு அட
மினமை, விஷயஇசசை இவைகள ரஜோகுணம அபிவிருததியடை
தால உணடாகினறன குருநநதன! தமோகுணம விருததிய
யும ஸமயததில ஞானமஉதியாமலிருததல, செயய வேணடியக
யஙகளில பிரவிாததிஇலலாமல ஸதமபிததுநிறறல, அகாாயத
பிரவிருததிததலைப பயனுககொணட தவறுதல, விபரீத ஞா
இவைகள உணடாகினறன ஸதவகுணம விருததியடைநதி
கையில தேகியானவன உயிரைவிடடால உததமமானததவத
அறிநதஞானிகளுடைய பரிசுதத உலகஙகளை அடைகிறுன ர
குணமவிருததியடைநதிருககும தருணததில மரணததை அடை
வன பலாபேகைஷயுடன காமஙகளைச செயகினறவாகளான கா
திலபறறுளளவாகளுடைய குலஙகளில பிறககிறுன அவவா
தமோகுணம தலைமைபெறறிருககும ஸமயததில உயிரை விடுப
நாயபனறிமுதலான நீசஜநதுககளுடைய ஜாதிகளில பிறககிறு
புணணியகாமததிறகு ஸதவததினுல உணடுபணணபபடடதாக
சிறிதும துககமிலலாததாகவுமிருககினற ஸுகததைபபலனுக
அவவாறே, ரஜோகுணததிறகுத துககததைபபலனுகவும, த
குணததிறகு அஞஞானததைபபலனுகவும சொலலுகிறுாகள ஸ
குணததினினறு ஞானமுணடாகிறது ரஜோகுணததினி
பேராசையுணடாகினறது தமோகுணததினினறு அஜாகரதை
விபரீதஞானமும அஜஞானமுமுணடாகினறன ஸதவகுணத
நிலைபெறறவாகள மேலானபதவியை (=மோக்ஷததை) அடைகி
கள ரஜோகுணமுடையவாகள [1] மததியிலே வாஸமசெயகினற
தமோகுணததையுடையவாகள நீசமானகுணததிறகுரிய செய
களிலநிலைபெறறு அதோகதியை (=நரகததை) அடைகினறுா

---

1 பூலோகததில.

ததமமானஸதவகுணததில நிலைபெறற விவேகியானவன [1] குணங
ளககாட்டிலும வேருயிருககினற ஆதமாவைக காததா அலல
னறும குணஙகளைககாட்டிலும வேருனவனெனறும அறிநத
பாழுது எனனுடைய ஸவரூபததைத அடைகிருன தேகியானவன
நகததிலுணடாயிருககிற முககுணஙகளையுந தாணடிப பிறப
றபபு மூபபுககளால உணடுபணணபபடட துககஙகளால விடுபட
வனுகி அழிவறற ஆதமாவை அனுபவிககிருன' எனருா

அாஜுனன, 'பிரபுவே! இநத மூனறு குணஙகளையுந தாணடி
ருககிறவன எவவிதமான அடையாளஙகளோடிருபபான? அவன
வவித ஆசாரமுடையவன? இநத மூனறு குணஙகளையும எநத
பாயததால தாணடுகிருன?" எனறு வினவினன

ஸ்ரீபகவான சொலலுகிருா 'பாணடவ! எவன ஸமபவிக
னற பிரகாசததையும பிரவிருததியையும மோகததையும தவே
ககிறதிலலையோ, எவன நிவருததிததிருககினற அவைகளை
ருமபுகிறதுமிலலையோ, எவன உதாஸீனனபோலிருநதுகொணடு
ணகாரியஙகளான ராகம துவேஷமுதலானவைகளால அசைக
பபடமாடடானே, எவன குணஙகளே பரவருததிததிருககினறன
வனறு தெரிநதுகொணடிருககிருனே, (எவன அவவிதமான
ணகாாயஙகளுககு அனுகுணமாக நிஷடையிலிருநது) சலிககிற
லலையோ, எவன ஸுகதுககஙகளில ஸமமான சிததவிருததி
டையவனும தனனுடைய ஆதம ஸவரூபததிலேயே நிலைபெறற
னும மணணுஙகட்டியிலும கலலிலும தஙகததிலும ஸமமான
வனையுளளவனும பிரியததையும அபபிரியததையும ஸமமாகப
விககினறவனும மனேதைரியமுளளவனும புகழையும நிநதை
யும ஸமமாக எணணுகிறவனும மானததிலும அவமானததி
ம ஸமமாயிருபபவனும மிதரபக்ஷததிலுமசதருபக்ஷததிலும ஸம
யிருககினறவனும ஸாவகாமஙகளையும விடடவனுமாயிருக
றனே அவன முககுணஙகளையும தாணடினவனெனறு சொலலப
நிகிருன எவன எனனையே அசஞசலமான பகதியோகததால
பாவிககிருனே அவன இமமுககுணஙகளையுந தாணடிப பிரமம
வதறகுத தககவனுகிருன நான அழிவறறதும குறைவறறது
னபிரமமபாவததிறகுஆாரயமாயிருககிறேன, சாசவதமான தா
நதிறகும நிதயமான ஸுகததிறகும இருபபிடமாயிருககிறேன

[1] 'எபபொழுது குணஙகளைககாட்டிலும வேற காததாவைப பாாகக
லலையோ, குணஙகளைககாட்டிலும மேலானவனை அறிகிருனே அப
பாழுது' எனினும பொருநதும.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

(1 புருஷோத்தமயோகம்)

மேலாயிருக்கின்ற (நான்முகனை) வேராகக் கொண்டது கீழான (பூமியில் வஸிக்கின்ற மனிதன், பசு, புழு, பூச்சி, ஸ்தா முதலானவைகளைக்) கிளைகளாகவுடையதுமான ஸ்திரமில்லா ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகிறார்க எந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு வேதங்களே இலைகளோ அந்த ஸ ஸார விருக்ஷத்தை அறிபவனே வேதார்த்தத்தை அறிந்தவ ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற முக்குணங்களால் விருத்தியடை த்தும் ரூபம் ரஸமுதலான விஷயங்களையே தளிராகக்கொண்டிரு கின்றதுமான அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழுல களிலும் மேலுலகங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன அப்படிப்பட ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய கர்மரூபமான வேர்கள் கீழாக ம ஷ்யலோகத்தில் மேன்மேலும் காமங்களையே தொடர்ச்சியா கொண்டு எங்கும் பரவியிருக்கின்றன இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத் னுடைய மேற்சொன்னவிதமான ஸ்வரூபமானது இந்த ஸம்ஸா திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலே அறியப்படுகிறதில்லை இந்த விருக்ஷத் னுடைய முடிவு, தொடக்கம், நிலைமை இவைகளும் அறியப்படு தில்லை நன்கு ஆணிவேருடன் கீழே ஊன்றியிருக்கின்ற இ ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை வைராக்கியமாகிற உறுதியானகத் யினாலே வெட்டிப் பிறகு எந்த இடத்தை நாடினவர்கள் மறுப யும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பமாட்டார்களோ அப்படிப்பட் ஸ்தானமானது தேடத்தக்கது எவனிடத்தினின்று வெகுக மாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற ஸம்ஸார ப்ரவ்ருத்தி பரவியிரு கிறதோ அந்த ஆதிபுருஷனையே [2] சரணமடையவேண்டும் அ காரத்தையும் விபரீதஞானத்தையும் விட்டவர்களும் புத்திர திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலென்கிற தோஷத்தை விலக்கியவர்க

1 புருஷோத்தமப்ராப்தியோகமென்றும் பராபரபுருஷோத்தமயோ மென்றும் வழங்கும்

2 'ப்ரபத்யேத்' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

தமவிஷயமான ஞானததில எபபொழுதும நிலைபெறறவாகளும
றவஸதுககளிடததில ஆசையறறவாகளும ஸுகதுககமுதலிய
வநதுவஙகளால விடுபடடவாகளும ஆதமாநாதமஸவபாவஙகளை
றிநதவாகளுமான ஞானிகள நாசமறற அநதப [1]பததை அடை
றாகள அநதபபரிசுததமான ஆதமஜயோதிஸை ஸூரிய
வது சநதிரனாவது அகனியாவது பிரகாசிபபிககிறதிலலை எதை
டைநது மறுபடியும திருமபுகிறதிலலையோ அது எனனுடைய
ரவோததமமான ஜயோதிஸ எனனுடைய ஓா அமசமும அனு
புமா யிருககினற ஜீவாதமாவானவன (காமததினாலசுறறபபடடு)
ரகிருதிபரிணாமவிசேஷமான சரீரததிலிருககினறமனததைஆறாவ
ககொணட இநதிரியஙகளை ஜீவலோகததில (காமானுகுண
க இஙகுமஙகும) இழுககிறான தேகோநதிரியஙகளுககுப பிரபு
ன ஜீவன எநதசசரீரததை அடைகிறானோ எநதசசரீரததி
னறு வெளிபபடுகிறானோ அநதசசரீரததில, காறறானது வாஸ
கு இருபபிடமான புஷபததினினறு வாஸனைகளைக கவாநது
லவதுபோல இநத இநதிரியஙகளைக கவாநதுகொணடு செலலு
றான இநத ஜீவன காதையும கணணையும தோலையும நாவை
ம மூககையும மனததையும ஆதாரமாககொணடு விஷயஙகளை
னுபவிககிறான (இவவாறு தேகததிலேயே) இருககினறவனும
தகததினினறு) வெளிபபடுகினறவனும (குணமயமானவிஷயங
ள) அனுபவிககினறவனும இநதிரியஙகளையுடையவனுமான இநத
வனை அஜஞானிகள (ஞானததையே வடிவமாககொணடவ
னனறும சரீரததைககாடடிலும விலக்ஷணனெனறும) பாாபப
திலலை ஞானககணஉளளவாகளோ அநத ஜீவஸவரூபததைஅறி
றாகள (காமயோகமுதலானயோகஙகளில) முயறசிசெயகினற
ானிகள தேகததில நிலைபெறறிருககினற (இநத ஜீவாதமாவை
ளளபடி) பாாககிறாாகள முயறசிசெயதாலுஙகூடச சிததசுததி
ற அஜஞானிகள (இநதஜீவாதமாவைக்) காணபதிலலை
லகமனைததையும பிரகாசிககசசெயயும ஸூரியன சநதிரன அகனி
வாகளின தேஜஸை எனனுடையதெனறு அறியககடவாய நான
மியிலபிரவேசிதது எனனுடைய ஸாமாததியததினாலே பிராணி
ளத தரிககிறேன நான ரஸஸவரூபியான சநதிரனாயிருநது
ாணடு எலலாஓஷதிகளையும போஷிககிறேன நான பிராணி
னுடைய தேகததை ஆஶ்ரயிதது அகனியாயிருநதுகொணடு பிரா
பானனகளுடனகூடி (பக்ஷயம, போஜயம, லேஹயம, சோஷ

[1] (ச-ம) ஸதானததை (ரா-ம)பரிசுததாதமஸவரூபததை

யம என்கிற) நானகுவிதமான உணவுகளைப பகககுவமசெயகிறேன் நான எலலாபபிராணிகளுடைய ஹருதயததிலும அநதாயாமிய யிருககிறேன எனனுலேயே நினைவும அறிவும மறபபும உண்ட கினறன எலலாவேதஙகளாலும நானே அறியததககவன வேத தில கூறபபடடுளளபலனகளைக கொடுககிறவன நானே வேத களை அறிநதவனும நானே உலகததில கூஷரமெனறும அகூஷ மெனறும இருவகைபபடட இநதப புருஷாகளுணடு எலலா பிராணிகளும கூஷரமெனறு சொலலபபடுகினறன தனககு இய கையாயிருககிற ரூபததுடன விளஙகுகினற முகதாதமா அகூஷ னெனறு சொலலபபடுகிறுன நாசமறறவரும ஈஸவரருமானஎந ஆதமா மூவுலகஙகளிலும அனுபரவேசிதது அவைகளை ஸமரகூஷி கிறுரோ அநத உததமபுருஷா (கூஷராகூஷரசபதஙகளால சொ லபபடட பததமுகதபுருஷாகளைககாடடிலும) வேறுயிருககிற ரும பரமாதமாவுமாக (வேதவேதாநதஙகளில) கூறபபடடிரு கிறுா நான கூஷரமான பிரபஞசத்தை அதிகரமிததிருபபதனுலு அகூஷரமானமுகதாதமாககளைக காடடிலும உததமனுயிருபபத லும வேதததிலும புருஷோததமனெனறு பிரஸிததிபெறறிரு கிறேன பரதகுலததில உதிததவரே! எவன மதிமயககமறறவனு எனனை இவவிதம புருஷோததமனெனறு அறிகிறுனோ எலலாவ றறையும அறிநதவனுன அவன எனனை ஸகலவிதததாலும ஆராதி கிறுன பாரத! தோஷமறறவனே! இவவிதம அதிரஹஸயமா இநதசசாஸதிரம எனனுல உரைககபபடடது இதனை அறிநத ம தன நலலஞானமுடையவனும செயயவேணடிய காரியஙகளை செயதவனுமாவான

நாறபதாவது அதயாயம்

பகவததீதாபாவம். (தொடர்ச்சி)

பகவதகீதை

பதினருவது அதயாயம்

(தேவாஸுராஸம்பத்விபாகயோகம்.)

பரதகுலததிலுதிததவனே! பயமினமை, அநதககரணசுத ஞானயோகததிலநிலைபெறறிருததல, தானம, மனததை அடக தல, யஜஞததைஅநுஷடிததல, வேதாபயாஸம, தவம, நோன பிறருககுததீஙகுசெயயாமை, உணமை, கோபமினமை,(ஆதமஹ

ரோதியான வஸ்துக்களை) விடுதல், (பாஹ்யேந்திரியங்களை) அடக்குதல், கோடசொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயை, விஷயங்களில் ஆசையற்றிருத்தல், மெனமை, (அகாரியத்தைச்செய்வதில்) வெட்கம், (ஆசைப்பட்டத்தக்க வஸ்து பக்கத்திலிருந்தாலும்) மனஞ் சலியாமை, துர்ஜனர்களாலே அவமதிக்கத்தகாமலிருத்தல், பொறுமை, தைரியம், சுத்தி, பிறருக்குத்ரோகஞ்செய்யாமலிருத்தல், அதிககர்வமின்மை இவைகள் அனைத்தும் (பகவத்ஜ்ஞானுவர்த்திரூபமான) தேவஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன பார்த்த! பிறர் தன்னைத் தார்மிகனென்று தெரிந்துகொள்வதற்காகவே தர்மத்தை அனுஷ்டித்தல், ஐச்வர்யத்தினாலும், கல்வியினாலும் உண்டாகிற செருக்கு, அகங்காரம், கோபம், பிராணிகளுக்கு வருத்தத்தையுண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவம், அஜ்ஞானம், இவைகள் அஸுரஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன தேவஸம்பந்தமான ஸம்பத்தானது முக்திவிருத்திக்கும் ஆஸுரஸம்பத்தானது பந்தத்துக்கும் காரணம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன பாண்டவ! நீ தெய்வஸம்பத்தை அடைவதற்காகப் பிறந்தவனாயிருக்கிறாய் நீ துயரடையாதே பார்த்த! இவ்வுலகத்தில் தெய்வமென்றும், ஆஸுரமென்றும் பூதங்களுடைய ஸிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன தெய்வஸ்ருஷ்டியானது விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுவிட்டது அஸுரஸ்ருஷ்டியை என்னிடத்தினின்று கேள் அஸுரஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்கள் இம்மையில் நன்மைக்குச் சாதனமான விஷயங்களையும் மோக்ஷஸாதனமான வைதிகதர்மங்களையும் அறியமாட்டார்கள் உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தியும் ஆசாரமும் ஸத்தியமும் அவர்களிடமில்லை அந்த அஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜனங்கள் உலகத்தை அஸத்யமென்றும் பிரமத்தினிடத்தில் நிலைபெறாததென்றும் ஈச்வரனற்றதென்றும் ஸ்திரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தினாலன்றி வேறு காரணத்தினால் உண்டாகாததென்றும் ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டதென்றும் வேறு என்ன காரணமிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள் இவ்விதமான ஞானத்தையடைந்துகொண்டு (தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறான) ஆத்மாவையறியாதவர்களும் அல்பபுத்தியுடையவர்களும் குரூரமான காரியங்களுள்ளவர்களும் உலகத்திற்கே அம்சங்களஸ்வரூபிகளுமான (குதிருஷ்டிகள்) உலகநாசத்தின்பொருட்டுத் தோன்றுகிறார்கள் எவ்விதத்தினாலும் நிரப்பமுடியாத காமத்தை ஆச்ரயித்து டம்பம் மானம் மதம் இவைகளையுடையவர்களும் அசுத்தமான விரதங்களை

அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான (அறிவீனர்கள்) அஜ்ஞானத்தினு
கெட்ட பிடிவாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிரவருத்திக்கின்றார்கள்
அளவிடமுடியாததும் பிரளயமவரையில் தொடர்ந்திருக்கின்ற
மான மனக்கவலையை அடைந்தவர்களும் காமஸுகானுபவ
த்தையே பரமபுருஷார்த்தமென் றெண்ணுகிறவர்களும் '(இதற்
மேல் புருஷார்த்தம் இல்லை,) இவ்வளவுதான்' என்று நிச்சயித்த
வர்களும் ஆசைகளாகிற பல கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவர்களு
காமக்குரோதங்களையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்களுமாயிரு
பவர்கள் காமஸுகானுபவத்தின்பொருட்டு அநீதியினால் பொரு
குவியல்களை விரும்புகின்றார்கள் 'இந்தப்பொருள் இப்பொழு
என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது இந்த விருப்பத்தை அடைய
போகிறேன் இந்தப்பொருள் இருக்கின்றது இந்தப்பொருளு
இனித் திரும்பவும் எனக்குண்டாகும் இந்தச்சத்துரு என்னா
கொல்லப்பட்டான் மற்றவர்களையும் கொல்லுவேன் நான் பிர
நான் போகத்தை அனுபவிக்கிறவன் நான் நினைத்தபடியெல்லா
காரியஸித்தியைப்பெறுபவன் நான் பலமுள்ளவன் நான் ஸு
முடையவன் நான் ஸம்பத்துடையவன் நான் உயர்குலத்தோ
எனக்கு ஒப்பானவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? நான் யாக
செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், ஸந்தோஷ
அடையப்போகிறேன்' என்று இவ்விதம் அஜ்ஞானத்தினால் ம
மயக்கங்கொண்டவர்களும் அநேகவிதமான சித்தப்ரமமுடைய
களும் மோகவலையினால் சூழப்பட்டவர்களும் விஷய போகங்கள்
அதிகப்பற்றுதலுடையவர்களுமா யிருப்பவர்கள் அசுத்தமான
கத்தில் விழுகின்றார்கள் தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்ளுகிற
களும் வணக்கமற்றவர்களும் செல்வத்தினால் உண்டான செருக்கு
மதமுமுள்ளவர்களுமான அவர்கள் டம்பத்தினாலே பிரவித்தியை
பெறுதலே முக்கிய பிரயோஜனமாகக்கொண்ட யாகங்களா
சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறையை மீறி என்னை ஆராதிக்கின்
கள் எவர்கள் அகங்காரத்தையும் தேகபலத்தையும் இறுமாப்
யும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் உடையவர்களாகித்
தேகத்திலும் பிறர் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற என்னை
துவேஷித்தது என்னிடத்தில் அஸூயையுள்ளவர்களா யிருக்கி
களோ க்ரூரர்களும் சத்ருக்களும் அமங்களகரர்களுமாயிருக்கி
அந்த நரர்தமர்களை (ஜன்மஜராமரணதிரூபமாக அடிக்கடி சுழன்
கொண்டிருக்கின்ற) ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரஸ்வபாவமுடைய
மங்களிலேயே நான் எப்பொழுதும் தள்ளுகிறேன் குந்தீபுத்தி

ஸாரமான ஜன்மத்தை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் விபரீத
ானமுடையவர்களாக என்னை அடையாமலே அதைக்காட்டிலும்
ழ்ந்ததான கதியை அடைகிறார்கள் காமம் குரோதம் லோ
ம் என மூன்றுவிதமான இவைகள் நரகத்துக்குவாயிலும் தனக்
கெடுதலை விளைவிக்கின்றவையுமாயிருக்கின்றன ஆதலால், இந்த
ன்றையும் விட்டுவிடவேண்டும் குந்திபுத்திர! நரகத்துக்குவாயி
யிருக்கின்ற இம்மூன்றினாலும் விடப்பட்டமனிதன் தனக்கு
ன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான் அதனால், உத்தமமான
தியை (=மோக்ஷத்தை) அடைகிறான் எவன் சாஸ்திரத்தில்
சால்லப்பட்ட முறையைவிட்டுத் தன்இஷ்டப்படி நடக்கிறானோ
வன் ஒருவிதமான ஸித்தியையும் அடையமாட்டான், ஸுகத்
தயும் அடையமாட்டான், உத்தமமானகதியையும் அடைய
ட்டான். ஆதலால், செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதது என்கிற
வஸ்தையில் உனக்குச் சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கி
து! சாஸ்திரவிதியினால் சொல்லப்பட்டதை அறிந்து இவ்வுல
தில் காமத்தைச் செய்வதற்கு நீ தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்' என்று
ானனார்

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை

பதினேழாவது அத்யாயம்

(ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகம்)

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! எவர்கள் சாஸ்திரமுறையைவிட்டு
த்தையோடு (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு
த்வகுணத்திலா அல்லது ரஜோகுணத்திலா அல்லது தமோகுணத்
ான்த்தகுணத்திலஸ்திதிஏற்பட்டிருக்கிறது?' என்று வினவினான்
ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலினார் 'தேகத்தையுடையவர்களுக்கு
ர்வகாமவாஸனையினால்) தானாகவேஉண்டாகிற அந்தஶ்ரத்தையா
து ஸாத்விகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்று
மாயிருக்கிறது அதைக் கேள் பாரத! எல்லாமனிதர்களுக
அவரவர்களுடைய அந்தக்கரணத்துக்குத்தக்க ஶ்ரத்தை உண
கிறது இந்தப்புருஷனானவன் ஶ்ரத்தையினுடையபரிணாமமா

யிருப்பவன் எந்தப்புருஷன் எவ்விதமான ஶ்ரத்தையுடன்கூடி வனாகிருனே அவன் அப்படிப்பட்டஶ்ரத்தையையுடையவனே ஸத்வகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணமுடைய கள் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணமுடைய மற் ஜனங்கள் பிரேதர்களையும் பூதகணங்களையும் பூஜிக்கின்றார்கள் டம்பத்தையும் அகங்காரத்தையுமுடையவர்களும் காமம் ராக பலம் இவைகளையுடையவர்களும் விவேகமற்றவர்களும் சரீரத்தி ருக்கின்ற பூதஸங்காதத்தையும் அச்சரீரத்தினுள்இருக்கின்ற எ ஊையும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குகின்றவர்களுமாகி எந்த ஜன கள் சாஸ்திரத்தினுல் விதிக்கப்படாததும் குரூரமுமாயிருக்கின் தவத்தைச் செய்கின்ருர்களோ அவர்களை அஸுரஸம்பந்தமா நிச்சயமுடையவர்களென்று அறி எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் (ஸத் முதலானமுக்குணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினுல்) பிரியமான ஆ ரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது அவ்வாறே,யஜ்ஞமும்தவமும்தா மும் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றன அவைகளுடைய இப்படிப்பட பேதத்தைக் கேள் ஸத்வகுணமுள்ளவர்களுக்கு ஆயுள், ஞான பலம், ஆரோக்கியம், ஸுகம், பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கின் வைகளும் மதுரரஸமுள்ளவைகளும் பசையுள்ளவைகளும் ஸ் மானவைகளும் மனத்திற்கினியவைகளுமான ஆகாரங்கள் (பிரி மானவை) உறைப்பு, புளிப்பு, உப்பு, அதிக உஷ்ணம், தீக்ஷண வறட்சி, தாபம் இவைகளுள்ளவையும் துக்கம் சோகம் ரோ இவைகளை உண்டாக்கத்தக்கவையுமான ஆகாரங்கள் ராஜஸஸ் பாவமுடையவனுக்கு இஷ்டமானவைகள் 1 பக்குவமாய் அதி காலம் சென்றதும் ஸாரமற்றதும் துர்க்கந்தமுள்ளதும் பக்குவ செய்து ஓரிரவுசென்றதும் ஒருவனசாப்பிட்டு மிச்சமவைக பட்டதும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தமோகுணமு ளவர்களுக்குப் பிரியமானது பயனில் விருப்பமில்லாதவர்களா மனிதர்களால் அவஶ்யமாக யஜ்ஞம்செய்யவேண்டுமென்று மன தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தினுலறியப்பட்ட எ யஜ்ஞமானது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகயஜ்ஞ பரதகுலஶ்ரேஷ்டனே! பலனைக் கருதியாவது டம்பத்துக்காவ எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமென்றுஅ விதிப்படியில்லாததும் பராமமணர்களுக்கு அன்னமிடாததும் திரங்களைவிட்டு விலகியதும் தக்ஷிணை இல்லாததும் ஶ்ரத்தையி றிச் செய்யப்படுகின்றதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸமென்று செ

1 'யாதயாமம்' என்பதுமூலம், (ச-ம) மந்தபக்வம்.

ருகிறார்கள், தேவதைகள், பிராம்மணர்கள், ஆசாரியர்கள், அறி
லிற்சிறந்தவர்கள் இவர்களைப்பூஜிப்பதும் சுத்தியும் நேர்மையும்
ரம்மசாரியமும் பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்யாமையும் சரீரத்தினால்
செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன. பிறருக்குமனவருத்
தத்தைஉண்டுபண்ணாததும் யதார்த்தமானதும் இன்பமானதும்
ருங்காலத்தில் நன்மையைப் பயக்கக்கூடியதுமான வார்த்
தையும் வேதசாஸ்திராப்யாஸமும் வாக்கினால்செய்யத்தக்க தவ
மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. மனத்தினுடையதெளிவும்[1] பிறா
நகத்தில் மகிழ்ச்சியும் மௌனமும் மனத்தை அடக்குதலும்
னமாவைத் தவிரவேறுவிஷயங்களில் சிந்தையில்லாமலிருத்
லும் மனத்தினால்செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன.
யனில் ஆசையற்றவர்களும் மனத்தையடக்கியவர்களுமான மனி
ர்களாலே உத்தமமானச்ரத்தையுடன் மனோவாக்குக்காயங்
ளால் செய்யப்பட்ட அந்தமூன்றுவிதமான தவத்தையும் ஸாத்
கமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மனத்தினால் ஆத
த்தல், வாக்கினால்புகழ்தல், நமஸ்காரம் இவைகளை உத்தேசித்தும்
டம்பத்தினாலும் எந்தத்தவம் செய்யப்படுகிறதோ சஞ்சலமானதும்
திரமில்லாததுமான அந்தத்தவமானது இவ்வுலகத்தில் ராஜஸ
மென்று சொல்லப்படுகிறது. அவிவேகமூலமான துராக்கிரஹத்தி
லேயாவது தனக்கு அதிகமானவருத்தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்
தினாலேயாவது பிறருடைய நாசத்தின்பொருட்டாவது எந்தத்
வம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்றுசொல்லப்படுகிறது.
காடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன் எந்தத்தானமானது
ரதியுபகாரம்கருதாமல்) உபகாரஞ்செய்யாத தக்கவனுக்குப் புண
ரியதேசத்திலும் புண்ணியகாலத்திலும் கொடுக்கப்படுகிறதோ
ந்தத்தானமானது ஸாத்விகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
ரதிப்ரயோஜனத்தை உத்தேசித்தாவது பலனைக்கருதியாவது
னவருத்தத்தோடுகூடியாவது எந்தத்தானமானது செய்யப்படு
றதோ அது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அசுத்த
ான தேசத்திலும் காலத்திலும் அயோக்கியர்களின்பொருட்டு
ரியாதையில்லாமலும் அவமதிப்புடனும் எந்தத்தானம் செய்யப்
டுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஓம்'
ன்றும், 'தத்' என்றும், 'ஸத்' என்றும், மூன்றுவித சப்தங்கள்
வதோக்தங்களான யாகமுதலியகாமங்களை ஒட்டினவைகளா
ருக்கின்றன. அந்தச் சப்தங்களால்[2] பிராம்மணர்களும்

[1] 'ஸௌம்யத்வம்' என்பது மூலம். [2] (ரா - ம) மூன்று வர்ணத்தார்களும்.

மூன்று வேதங்களும யஜஞங்களும ஆதிகாலததில் (என்னுலேயே ஸ்ருஷடிககபபடடிருககினறன ஆகையால, வேததகதைச்சொல் கிறவேதியாகளுடைய சாஸதிரோகதமான யாகமும தானமும த முமாகியகிரியைகள, 'ஓம'எனகிற சபதததின உசசாரணததை மு னிடடே எபபொழுதும ஆரமபிககபபடுகினறன மோக்ஷத்தி விருபபமுளளவாகளால, 'தத'எனகிற சபததகை உசசரித்து பலனைககருதாமல பறபலவிதமானயஜஞஙகளும தவஙகளும கி யைகளும தானஙகளும அனுஷடிககபபடுகினறன பாாதத! 'ஸ எனகிற இநதசசபதமானது இருததல எனகிற அாததததிலும ம களமெனகிற அாததததிலும (எலலா வஸதுககளிலும) பிரயே கிககபபடுகிறது அவவாறே சிறநத காமாவினிடததிலும, 'ஸ என்கிறசபதம பிரயோகிககபபடுகிறது யஜஞததிலும தவத லும தானததிலும நிலைபெறறிருததலானது (மஙகளகரமாயிரு பதால)'ஸத' எனறுசொலலபபடுகிறது பகவதாபபணமாகச்செ யும யஜஞம தானமுதலான காமஙகளும, 'ஸத' எனறே சொ லபபடுகினறன பாாதத! அசரததையினுல செயயப்படும ஹோ மம, தானம, தவம இவைகள அஸத எனறு சொலலபபடுகி றன அவை மோக்ஷததினபொருடடாவது ஸமஸாரஸுகததி பொருடடாவது பயனபடா' எனறு சொனனா

நாறபததிரணடாவது அதயாயம்

பகவதகீதாபாவம (தொடர்ச்சி)

பகவதகீதை

பதினெடடாவது அதயாயம.

([1] ஸந்யாஸயோகம்)

அாஜுனன, 'மிககபுஜபலமுளளவரே! ஹருஷீகேசரே! கேசியெனனுமஅஸுரனை நாசமசெயதவரே! ஸநயாஸம தயா இவறறின தததவததை நான தனிததனி தெரிநதுகொளளவிரு கிறேன' எனறுகேடடான

ஸ்ரீபகவான சொலலலானா '(சில)விதவானகள காமயகா கனை விடுவதை ஸநயாஸமெனறுஅறிகிருாகள (சில) பணடி கள எலலாக கா்மஙகளுடைய பலதயாகததையும தயாகம என கூறுகினறனா சில பணடிதாகள (காபிலாகளும அவாக

---

[1] மோக்ஷ ஸநயாஸ யோகமெனறும, ஸகலசாஸதாாததஸாரோ பதேச யோகமெனறும வழஙகும

னுஸரிக்கின்ற வைதிகர்களும ரர்காதி) தோஷங்களபோல (பந்
ந்துக்குக்காரணமாயிருத்தலால்) காம்ரவானது (முமுக்ஷு
னால்) விடத்தக்கதென்றும வேறுசிலர் யாகம் தானம் தவம்
தக்காமங்கள் விடத்தக்கனவல்லவென்றும சொல்லுகிறார்கள்.
தவமசத்தில பிறந்தவர்களுள உத்தமனே! முன்கூறபபட்டுள்ள
ாகவிஷயத்தில் என்னுடைய நிச்சயத்தைக கேள புருஷ
ரேஷ்ட! தியாகமானது மூன்றுவிதமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது
கம், தானம், தவங்களாகிற காமங்கள் விடத்தக்கவையல்ல
வை செய்யத்தக்கனவே யஜ்ஞமும் தானமும் தவமும மனன
ர்களுக்குப் பாவனமாயிருப்பவைகள் பார்த்த! ஆனாலோ,
தையையும பயன்களையும விட்டு -(முமுக்ஷுவினால்) இந்தக்கா
கள் அவஸ்யம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவென்பது நிச்சயமான
ர்னுடைய சிறந்த அபிப்பிராயம அவசியம்செய்யவேண்டியதாக
திக்கப்பட்ட காமத்தைவிடுவது கூடாது அவிவேகத்தினால்
தைவிடுவது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது எவன் கஷ்
ப்பட்டு ஸாதிக்கத் தக்கதாயிருப்பதினால சரீரப்ரயாஸத்துக
பயந்து செய்யத்தக்கதை விடுகிறானோ அவன் ரஜோகுண மூல
ன தியாகத்தைச்செய்து தியாகபலனை அடைகிறதேயில்லை
ஜுன! நித்யநைமித்திகஸ்வரூபமானகாமாவானது அவஸ்யம்
யத்தக்கதென்றே, மமதையையும பலாபேக்ஷையையுமவிட்டு,
து செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகத்யாகமென்று எண்ணப
டிருக்கிறது ஸத்வகுணத்தினால் அடையப்பட்டவனும தத்வஜ்
ஞானமுடையவனும ஸமசயமற்றவனுமான தியாகியானவன துக்க
மானகாமத்தை த்வேஷிக்கிறதுமில்லை, க்ஷேமகரமானகாமத்தில
டுகிறதுமில்லை சரீரத்தைத் தரித்திருக்கின்றவனால் காமங்கள
ழுதும விடுவதற்கு ஸாத்தியமாகா எவன் காமபலனை விட்ட
னோ அவன் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறான் பலாபேக்ஷை
ன காமங்களைச் செய்பவர்களுக்குக் காமானுஷ்டானத்துக்குப
காலத்தில துக்ககரமான நரகம் ஸுககரமான ஸ்வர்க்கம் ஸுக
கங்களோடு கலந்திருக்கின்ற பசுபுத்திராதிகள் என மூன்று
மான காமபலன்கள் உண்டாகின்றன, பலாபேக்ஷையின்றிக்
மசெய்பவர்களுக்கு (அவை) ஒருபோதும உண்டாகிறதில்லை.
சபாஹு பலமுள்ளவனே! உள்ளபடி தத்வநிர்ணயத்தின்பொரு
பரவருத்தித்திருக்கிற வேதபாகத்தில் எல்லாக்காமங்களின்
த்தியின்பொருட்டும சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த ஐந்துகாரணங்
ளையும் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள் சரீரமும, அவ்வாறே

ஜீவாத்மாவும், தனித்தனிமாதிரியுள்ள இந்திரியங்களும், பலவி
களும் வெவ்வேறான செய்கைகளையுடையவைகளுமான பிரா
முதலானவாயுக்களும் காரணங்கள் இவைகளில் தெய்வமும
தாவதாயிருக்கிறது மனிதன் சரீரத்தாலும் வாக்கினாலும் ம
தினாலும் நியாயமாகவோ அல்லது நியாயத்தவறாகவோ எந்தக
யத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அந்தக்காமத்துக்கு கி
கூறப்பட்ட இவ்வைந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன இவ்வ
பரமாத்மாவினுடைய அநுமதியை முன்னிட்டே ஜீவாத்மாவு
கர்த்ருத்வம் ஸித்தித்திருக்க, கெட்டபுத்தியுள்ள எந்தமனி
அந்த அந்தவினைகளில் தன்னையே கர்த்தாவென்று அறிகிற
அவன் விவேகமற்ற புத்தியையுடையவனாதலால் உள்ளபடி க
தாவை நன்கு அறிவதில்லை எவனுக்கு, 'நான்' என்கிற என
மில்லையோ, எவனுடையபுத்தியானது (காம்பலவிருப்பத்தி
பற்றப்படவில்லையோ அவன் இவ்வுலகத்தாரைக் கொன்று
கொன்றவனாகான் அவன் (காம்பலத்தினால்) கட்டப்படுகி
மில்லை காமங்களைப்பற்றியவிதியானது அறிவு, அறியத்தக்ககா
அறிகிறவனென் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது காமஸங்கிரஹ
ஸாதநபூதமானத்ரவ்யம், காமம், கர்த்தாஎன இவ்வாறு மூ
விதமாயிருக்கிறது குணகார்யங்களை எண்ணுங்கால ஞா
காமம், கர்த்தா (இம்மூன்றும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்என்கிறமூன
குணங்களுடைய பேதத்தினால் மூன்றுவிதமாகவே சொல்லப
டிருக்கின்றன அவைகளையும் உள்ளபடி கேள் வெவ்வேறாயி
கிற எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்ப
த்தும் ஒன்றாயிருப்பதும் விகாரமற்றதுமான ஆத்மஸ்வரூபத
எதனால் பார்க்கிறானோ அந்தஞானத்தை ஸாத்விகமென்று அ
வஸ்துக்களுடைய வேறுபாட்டினால் எல்லாபூதங்களிலும
கின்ற ஆத்மஸ்வரூபங்களையும் நானாவிதங்களாகவும் தனித்தனி
திரியுள்ளவைகளாகவும் எந்தஞானம் அறிகிறதோ அந்தஞா
த்தை ராஜஸமென்று அறி எந்தஞானமானது (அற்பப்பயனுள்ள
ஒருகார்யத்தில், நிறைந்தபயன்களுடன்கூடின காரியத்திலபோ
காரணமின்றிப் பற்றுதலுள்ளதாயிருக்கிறதோ உண்மையில்ல
அர்த்தங்களையுடையதும் அல்பமுமான அந்தஞானமானது தா
மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தத்தமவர்ணாச்ரமங்களுக்கு
எந்தக்காமாவானது பயனில் பற்றுதலில்லாத ஒருவ
கர்த்ருத்வம் மமதைமுதலியவற்றைவிட்டும் ராகத்வேஷங்க
விட்டும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகமானக
மென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது பயனில் விருப்பமுள்ளவனாலா

கங்காரமுள்ளவனுலாவது அதிக ஆயாஸத்துடன்கூடிய எந்
த்காமம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக்காமாவானது ராஜஸ
மென்று கூறப்படுகிறது செய்யப்படும்காரியத்தில் தொடாச்சியா
ய் பின்னே ஸம்பவிக்கக்கூடிய துக்கத்தையும் பொருட்செலவையும்
ராணிஹிம்ஸையையும் தன்னுடையவல்லமையையும் ஆலோசியா
ல் மோகத்திலை எந்தக்காரியம் தொடங்கப்படுகிறதோ அந்தக்
ரியமானது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது பலாபேக்ஷை
ல்லாதவனும் காத்ருத்வாபிமானத்தை விட்டவனும் தைாய
டையவனும் உத்ஸாஹமுள்ளவனும் காாயத்தினுடையஸித்தியி
ம் அஸித்தியிலும் ஹாஷசோகங்களை விட்டவனுமான காத்தா
னவன் ஸாத்விகனென்க் கூறப்படுகிறன (புகழ்ச்சியில்) விருப்ப
ள்ளவனும் வினைப்பயனைவிரும்பியவனும் கருபணனும் பிறருக்குத்
ன்பஞ்செய்துஅவாகளால் தன்காாயத்தைமுடிக்கிறவனும்(காமங்
நக்குஉரிய) சுத்தியில்லாதவனும் (காமங்களுடையஸித்திஅஸித்
இவைகளில்)ஹாஷசோகங்களைஅடைகிறவனுமான காத்தாவான
ன் ராஜஸனென்று சொல்லப்படுகிறன மனத்திலஸமாதான
றவனும் அவிவேகியும் வணக்கமில்லாதவனும் [1] அபிசாராதிகா
களில் ருசிஉள்ளவனும் வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக்கொண்ட
னும் சோம்பலுள்ளவனும் அதிகமாகமனவருத்தத்தைப்பாராட்டு
வனும் காலவிளம்பம்செய்கிறவனுமான காத்தா தாமஸனென்று
ால்லப்படுகிறன தனஞ்சய! விவேகத்தைமுன்னிட்ட நிச்சய
மானஞானம் தைாயம் இவ்விரண்டுக்கும் ஸத்வாதிகுணங்களால்
பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதபேதங்கள் என்னுல்தனித்தனியாக
ழுதும் எடுத்துஉரைக்கப்படப்போகின்றன அவைகளை நீ கேள்
ாத்த!பிரவருத்தி நிவருத்திதாமங்களையும் காாயாகாாயங்களையும்
ாபயங்களையும் பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எந்தப்புத்தியா
து அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியானது ஸாத்விகமானது பாாத்த!
தப்புத்தியினுல் தாமத்தையும் அதாமத்தையும் காாயத்தையும்
ாாயத்தையும் உள்ளபடியன்றி அறிகிருனே அந்தப்புத்தியா
து ராஜஸமானது அாஜுன! எந்தப்புத்தியானது அஜ்ஞா
த்திலைமூடப்பட்டு அதாமத்தைத் தாமமென்றும் தாமத்தை
தாமமென்றும் ஸகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் எண்
கிறதோ அந்தப்புத்தியானது தாமஸமானது அாஜுன! மோ
ஸாதனமான பகவதுபாஸநத்தின்பொருட்டு மனம் பிராணன்
திரியங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளைத் தவருமலிருக்கிற

1 'சடஃ' என்பதுமூலம் (ச-ம) மாயாவி.

எநதத தைாயததினுல நிலைநிறுததுகிருனே அநதததைாயம ஸா
விகமானது, அாஜுனா! குநதீபுததிர! பயனிலவிருபபமுளளம
தன அதிகபபறறுதலோடு தாமகாமாாததஸாதனஙகளான பி
ணன இநதிரியஙகளமனம இவைகளுடையசெயகைகளை எநததை
யததினுல தவறவிடாமலிருபபானே அநததைாயமானது ராஜ
மானது ஓ!பாாதத! துஷடபுததியைஉடையவன எதததைாய
ஞலே உறககம, பயம, சோகம, வயஸனம, மதம இவைகளைவி
திலலையோ அநதததைாயம தாமஸமானது பரதகுலததில பிற
வாகளுள உததமனே! புருஷன எநதஸுகததில பழககததி
ரமிககிருனே, ஸகலதுககஙகளுடையமுடிவையும அடைகிருனே
அபபடிபபடட ஸுகமும மூனறுவிதமாயிருககிறது அதை இ
பொழுது எனனிடமிருநது கேள எநதஸுகமானது தொட
கததிலவிஷமபோலவும முடிவில அமிாதமபோலவும ஆகிறதே
ஆதமவிஷயமான புததியினுடைய தெளிவினுலஉணடான அ
ஸுகம ஸாதவிகமெனறு சொலலபபடடிருககிறது அனுபவிக
காலததில விஷயேநதிரியஙகளுடையஸமபநதததினுல எநதஸு
மானது அமிருதததிறகு ஒபபானதும முடிவிலவிஷமபோனது
மாகிறதோ அநதஸுகமானது ராஜஸமெனறு எணணபபடடி
கிறது எநதஸுகமானது தொடககததிலும முடிவிலும தன
மோகததை உணடாககுவதும நிததிரை ஆலஸயம அஜாகர
இவைகளால உணடானதுமாயிருககிறதோ அநதஸுகமானது
மஸமெனறு சொலலபபடடிருககிறது பூமியில (மனுஷயாதிக
ளாவது) தேவலோகததில தேவாகளுளளாவது பிரகிருதியினி
தினினறு உணடான இநதமுககுணஙகளாலும விடுபடடபிரா
யானது இலலை பகைவாகளைவாடடுபவனே! பிராமமணாக
கும கூஷததிரியாகளுககும வைசியாகளுககும சூதராகளுக
பிராசீனமான காம விசேஷஙகளால உணடாயிருககிற ஸத
ரஜஸதாமஸ எனனும மூனறுகுணஙகளனும காமஙகள தனித
பிரிககபபடடிருககினறன சமம, தமம, தவம, சுததி பொ
மை நோமை, ஞானம, விஜஞானம, வைதிகாாததஙகள மு
மையும ஸததியம எனகிற நிசசயம இவைகளெலலாம பிர
மணனுககு ஸவபாவததினுலுணடான காமஙகளாயிருககினற
செளாயம, பிறரால அவமதிககககூடாமலிருததல, தொ
கினசாாயததை எவவிதமான இடையூறுகள வநதாலும மு
குமதிறமை, எலலாக காாயஙகளையும நிறைவேறறுமவலல
யுததததில புறஙகாடடி ஓடாமலிருததல, கொடை, எலலாப
ணிகளையும அடககி ஆளும திறமை இவைகளனைததும கூஷததிரி

ளுக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான காமங்கள் பயிரிடுதல் பசுக்காத்தல்,
ாத்தக்ஞ்செய்தல் இவையனைத்தும் வைசியர்களுக்கு இயற்கையா
மைந்த தொழில்கள் பிராமணர்கள் முதலான மூன்று வருணத்
ார்களுக்கும் ஊழியஞ்செய்வது சூத்திரனுக்கு ஸ்வபாவத்தினு
ண்டான காமமாயிருக்கிறது மனிதன் அவனவனுக்குவிதித்தி
க்கின்ற காமத்தில் பாரத்தையோடிருந்தால் ஸித்தியை அடைகி
ன் தனக்குரிய காமங்களில் நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு ஸித்தியை
டைகிறானென்பதை நீ கேள் எவனிடத்திலிருந்து பிராணிக
க்கு பரவருத்தி உண்டாகிறதோ, எவனால் இவ்வுலகம் அனைத்தும்
ாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாத்மாவை மனிதன்
ாக்குரிய காமங்களால் ஆசசித்து ஸித்தியை அடைகிறான்
ருடைய தாமத்தை நன்றாக அனுஷ்டிப்பதைக்காட்டிலும்,
ானுடைய தாமத்தை முறைப்படி அனுஷ்டியாமையால் குணக்
றைவுள்ளதாகச் செய்வதும் சிறந்ததே ஸ்வபாவஸித்தமான
மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான் குந்தீ
ர! தோஷமுள்ளதாயிருந்தாலும் தனக்குரிய காமத்தைவிடக்
டாது எல்லாக்காமங்களும் புகையினால் அக்நி சூழப்படு
துபோலத் தோஷத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன பயன் முத
னவைகளில் பற்றுதலற்ற மனத்தை யுடையவனும், மனத்தை
க்கினவனும், ஆசையற்றவனும், ஸந்யாஸத்தையுடையவனுமா
ப்பவன் உத்தமமான ஞானயோகத்துக்கும் பயனாயிருக்கிற
ானநிஷ்டையை அடைகிறான் குந்தீபுத்ர! காமயோகத்தினால்
திக்கத்தக்க தியானஸித்தியைப்பெற்றவன் தயானுத்தமகமான
னத்தினால் முக்கியமாக அடையத்தக்க பரமத்தை அடைகிற
த்தை என்னிடமிருந்து நீ சுருக்கமாகத்தெரிந்துகொள் பரி
தமான புத்தியுள்ளவனும், தைரியத்தினால் மனத்தை அடக்கிச
தமுதலான விஷயங்களைவிட்டு விருப்பு வெறுப்புக்களை விலக்கி
ாந்தஸ்தலத்தில் இருப்பவனும், மிதமான ஆகாரத்தை உட்
ள்பவனும் மனமொழிமெய்களை அடக்கினவனும், எப்பொழு
தயானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனும், வைராக்யத்தை நன்றாக
டந்தவனும், அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், க்ரோ
புத்திரமித்திராதிகளிடம் அபிமானம் இவைகளை விட்டு
தையற்றவனும், சாந்தனுமாயிருக்கின்ற மனிதன், பரமபா
தை அடைவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகிறான் பரமமானவனும்,
ிந்த மனமுள்ளவனும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸம
ஷ்டியுள்ளவனுமான ஒருவன், விசனப்படுகிறதுமில்லை, விரும்பு

கிறதுமிலலை, சிறநததானஎன்னுடையபகதியை அடைகிருன (ஸ்
ரூபததாலும, ஸவபாவததினுலும) நான எபபடிபபடடவனெ
பதையும, (குணஙகளாலும விபூதியினுலும) நான எவவளவு ப
மாணமுளளவனெனபதையும (இவவிதமான) பகதியினுல உள
படியறிகிருன எனனை உளளபடி அறிநது அவவித ததவஞான
வநதபிறகு அநதப பகதியினுல எனனை அடைகிருன எனனை
ஆசரயிததவனுகி எலலாக காமஙகளையும எபபொழுதும செய்
வன எனனுடைய அருளால சாஸவததமும [1] அழிவறறதுமா
பததை அடைகிருன நீ எலலாககாமஙகளையும மனததினுல எ
னிடததில ஒபபிதது எனனையே பயனுக அடையததககவனென
அநுஸநதானம செயபவனும (இவவிதமான) புததியோகத
நாடி எபபொழுதும எனனிடததிலேயே மனததை வைததவனு
க்ககடவாய நீ எனனிடததிலேயே சிதததைதச செலுததி
னுகி எலலாக கஷடஙகளையும எனனுடைய அநுககிரஹததி
தாணடபபோகிருய அவவிதமினறி நீ அகஙகாரததினுல கே
விடின விநாசததையடைவாய அகஙகாரததை அடைநது, 'ந
யுததமசெயயமாடடேன' எனறு நீ நினைததால இபபடிபப
உனனுடைய நிசசயமானது வீணுகும பரகருதியானது உன
யுதததில பரவருததிககுமபடிசெயயும குநதீபுதர! எநத
ததை அஜஞானததினுல இபபொழுது நீ செயய விருமப
லையோ அநத யுததகாரியததையே ஸவபாவவிததமான உ
டைய காமததினுல கடடுபபடடுப பரவசனுகச செயயபபோகி
அர்ஜுன! ஈஸவரன, யநதிரததில ஏறிய வஸதுககளைபபோ
எலலாப பிராணிகளையும (தனனுடைய) மாயாசகதியி
(காமஙகளில) சுழனறு வருமபடி செயதுகொணடு எல
பிராணிகளுடைய ஹருதயததிலும இருககினறுன பரத
சததில பிறநதவனே! மனம வாககுக காயஙகளால (ஹரு
கமலவாஸியான) அநத ஈஸவரனையே நீ சரணமடைவா
அநத ஈஸவரனுடைய அருளால ஸாவகாமபநத நிவருததி
யும சாஸவதமான ஸதானததையும அடைவாய ரகஸயத
காடடிலும அதிரகஸயமாயுளள ஞானம இவவாறு உனககு
னுல உரைககபபடடது இதை முழுதும ஆலோசிதது எவவ
நீ விருமபுகிருயோ அவவாறு செய எலலா ரஹஸயங
லும பரமரஹஸயமாயிருககிற எனனுடைய சிறநத வசனத்

---

[1] 'அவயயம' எனபது மூலம, 'பரமஸாவோதகருஷடம' என
பழைய உரை ...

றுபடியும் நீ கேள் நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்டனாக இருக்கிறு யனகிற காரணததினால உனககு ஹிததலைதச சொலலப பாகிறேன எனனிடததில மனததைதவைததவனும், எனனிடத ல பகதியுளளவனும், என்னை ஆராதிககிறவனுமாகக்கடவாய். ன்னை வநதனம செய எனனையே நீ அடைவாய எனககு ரியனாக இருககிறாய உனககு உணமையாகப பிரதிஜ்ஞை செய றேன எலலாத தாமஙகளையும (முறகூறியபடி பலம காமம காத தவமமுதலானவைகளுடைய பரிதயாகததினால) தயாகம சயது என்னை ஒருவனையே சரணமாக அடைவாயாக நான ன்னை எலலாப பாவஙகளினினறும விடுவிபபேன நீ விசனம டயாதே இநத (பபரமரஹஸயமான) சாஸதிரமானது எனனால னககு உரைககபபடடது இநதச சாஸதிரமானது தவமிலலா வன, ஆசாரயபகதியிலலாதவன, கேடகவிருபபமிலலாதவன, னனிடம அஸூயையுளளவன இவாகளுககு ஒருபொழுதும சாலலததககதனறு எவன இநதப பரமரஹஸயமான கீதாசாஸ ரததை எனனுடைய பகதாகளிடஙகளில சொலலுவனோ அவன னனிடததில சிறநத பகதியைசசெயது எனனையே அடைவான மசயமிலலை மனிதாகளுள அவனைககாட்டிலும எனக்கு மிகக ரியஞசெயபவன ஒருவனும இலலை பூமியில அவனைககாடடிலும னககு மிககபிரீதிககு விஷயமானவன வேறொருவன உணடாகப பாவதுமிலலை எவன நமமிருவாகளுககும நடநததும, தாமத தவிடடு விலகாததுமான இநத ஸமவாததலை அததியயனம சயவனோ அவனால ஞானயஜ்ஞததினால நான ஆராதிககபபடட னவேனெனபது எனனுடைய எணணம எநத மனிதன ச்ரத தயுடனும அஸூயையிலலாமலும இநதச சாஸதிரததைக கேட டனோ அவனும, ஸமஸாரபநதததினினறு விடுபடடுப புணயகா ஙகளைச செயதவாகளுககுரிய நலல உலகஙகளை அடைவான ாதத! எனனால் உபதேசிககபபடட இநதச சாஸதிராாதத னது உனனால மனவூககததுடன கேட்கபபடடதா? தனஞ் ப! அஞ்ஞானததினாலுணடான மதிமயககமானது உனககுப பாய விடடதா?" எனறாா

அாஜுனன, 'அசசுதரே! விபரீதஞானம ஒழிநதுவிடடது ளளபடி ததவஜ்ஞானமானது உமமுடைய அநுகரஹததினால னனால அடையபபடடது ஸநதேகஙகள நீஙகி ஸவஸதனாக ருககிறேன உமமுடைய வசனததை அநுஷடிககபபோகிறேன' னறு சொனனான

இவவாறு வாஸுதேவருககும மஹாதமாவான பாாததனு
கும நடநதேறியதும, ஆசசரியததை உணடுபணணுகிறது
மயிாக கூசசததையுணடுபணணுகிறதுமான இநத ஸமவாததன
நான உளளபடி கேடடேன வயாஸருடைய அநுகரஹததினு
(எனககு ஞானக கணணும காதும கிடைததமையால) தா
சொலலுகினற யோகேஙவரரான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடததினின
இநதப பரமரஹஸயமான யோகததை நான நேரில கேடடே
ராஜரே! கேசவருககும அாஜுனனுககும நடநத பரிசுததமு
ஆசசரியகரமுமான இநத ஸமவாததை நான நினைதது நினைத
அடிககடி சநதோஷமடைகிறேன அரசரே! (அாஜுனனின
ருடடுக காடடபபடடதும) அதயாசசரியகரமுமாயுளள ஸ்ரீஹரி
னுடைய அநத விஙவரூபததை நினைதது நினைதது எனககு அ
தமான ஆசசரியமானது உணடாகிறது அடிககடி ஸநதோ
ததையும அடைகிறேன எநத இடததில யோகஙகளுககு ஈசு
ரான கிருஷணபகவானும எநத இடததில விலலைததரிதத அா
னனும இருககிறாாகளோ அநத இடததில லகஷமி, விஜயம, அபி
ததி, நீதி இவைகள சாஙவதமாக நிலைபெறறிருககுமெனபது எ
னுடைய அபிபபிராயம' எனறான

பகவத்கீதை முற்றிற்று

பகவதகீதாபாவம முறறிறறு

நாறபததுமூனறுவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம.

(யுதிஷ்டிரர், பீஷமர் முதலானவர்களை வணங்கித் தம்பிமாருடன்
தேரோறியதும், யுத்தபேரிகள் முழங்கியதும்)

ஸ்ரீபதமநாபருடைய முகாரவிநதததினினறு தானாக
வெளியிலவநத அநதக கீதாசாஸதிரமானது நனறாகப பாராயண
செயயத தககது வேறுசாஸதிரஙகளைப படிபபதினாலும மனன
செயவதினாலும யாதுபயன? கீதாசாஸதிரமானது ஸாவசாஸ
ஸவரூபம ஹரியானவா ஸாவதேவஸவரூபி கஙகையானது ஸ
தீாத்த ஸவரூபம மநதிரமானது ஸாவவேதமயம கீதா, கங
காயதரீ, கோவிநத எனகிற (ம) காரததுடனகூடின நானகுபத
ளும மனததில நிலைபெறறிருககுமானால மறுபடியும பிறபபுக கி
யாது ஸ்ரீகேசவா அறுநூறறிருபதுசுலோகஙகளைச சொன

ாஜுனன ஐமபததேழுசுலோகஙகளைச சொனனுன ஸஞசயன
ுபததேழு சுலோகஙகளை உரைததான திருதராஷடிரன ஒரு
லோகததைச சொனனுன ஆக எழுநூறறுநாறபததைநது
லோகஙகள ஸ்ரீபகவதகீதையினுடைய அளவு எனபது சொலலப
கினறது பாரதமாகிற திருபபாறகடலைக கடைநது அதன ஸாவ
மாகிற கீதையெனகிற சிறநத அமருததததையெடுதது ஸ்ரீ
ஸுதேவா அாஜுனனுடைய முகததில ஹோமஞசெயதாா
அரசரே! பிறகு பாணஙகளையும காணடீவததையும தரிததவ
ன தனஞசயனைககணடு மஹாரதாகள திருமபவும மிகக ஆரவா
செயதாாகள பாணடவாகளும ஸோமகாகளும இனனும
ாகளை அனுசரிததுவநதிருககிற வீராகளும மகிழசசியுறறு
ுததிரததினினறு உணடான சஙகஙகளை ஊதினாகள பிறகு
ரிகைகளும காகளஙகளும ஐயமஙகளைகளும பசுவின கொமபி
ல செயயபபடட வாததியஙகளும விரைவாக நானகு பககஙகளி
ம முழககபபடடன அதனுல மிகுநத சபதம உணடாகியது
ரசரே ! அவவாறே கநதாவாகளும தேவாகளும பிதருககளும
நத ஸிததசாரணாகளுடைய கூடடஙகளும யுததததைபபாாகக
ணணஙகொணடு ஒருஙகு கூடினாகள மிகக பாககியசாலிகளான
ிகளும சோநது இநதிரனை முனனிடடுககொணடு அநதபபெரிய
ததததைப பாாபபதறகாக அவவிடததிறகு வநதுசோநதாாகள
ுகையமுனைகளுடையவேகமானது ஒனறையொனறுஅடைநதால
வாறு இருககுமோ அவவாறே அவவிரணடு ஸேனைகளும ஸன
ததமாக ஒனறைஒனறு பாாததுககொணடு அசைவறறிருநதன
வாறு முயலகினறவைகளும ஜனககூடடததில சபதமிலலாத
களுமான அவவிரணடு ஸேனைகளும படததில எழுதபபடட
திரஙகளபோலப பாாகக மிகக அழகும மஙகளகரமுமாயிருந
ன அரசரே ! பிறகு, வீரரும தீரரும தாமராஜருமான யுதிஷ
ா யுததததிறகு ஆயுததமாக நிறகினறவையும சமுததிரம
ானறவையும அடிககடி நனகு ஜவலிககினறவையுமான அநத
ணடு சேனைகளையுஙகணடு கவசததைக கழறறி உததமமான
ுததததையும வைததுவிடடுத தேரினினறும விரைவாகக கீழே
ஙகிக கைகளைக குவிதது மௌனததுடன பிதாமஹரை நேரா
பாாததுககொணடு கிழககுமுகமாகக காலகளாலேயே நடநது
கவாகளுடைய படையைக குறிததுச செனருா செலலு
ற அநதத தாமபுததிரரைப பாாததுக குநதிபுததிரனுன தனஞ
ன தேரினினறும விரைவாக இறஙகிச சகோதராகளுடன அவ

ரைப பினதொடாநது சென்றுன பகவானுன வாஸுதேவ
அவரைப பினதொடாநது செனருா அவவாறே முககியாகளா
அரசாகளும அநதத தாமநநதனரிடததில மனததைச செலுத
வாகளும குதூகலமுளளவாகளுமாகச சென்றுாகள ஆாஜுன
'அரசரே! எஙகளை விடடுவிடடுக கிழககுமுகமாகப பகைவ
ளுடைய படையை நோககிக காலால நடநது செலலுகினற
உமமுடைய முயறசியானது யாது?" எனறு வினவினுன பீம
னன, 'ராஜேநதிரரே! பாரததிவரே! சதருசேனைகள கவ
பூணடிருககுஙகாலததில கவசததையும ஆயுதஙகளையும வைத
விடடுத தமபிமாாகளையும விடடுவிடடு நீா எஙகே போகிறீா
எனறு வினவினுன நகுலன, 'பாரதரே! எனககு மூததத
ருரான நீா இவவித நிலைமையயடைநதிருககையில, 1 பயமான
என மனததை வருததுகிறது நீா எஙகே போகினறீா? செ
லும' எனறு கேடடனன ஸஹதேவன, 'வேநதரே! மிககப
கரமான இநதப போாவீரர்களின கூடடமானது இருககை
(இதனை) விடடுவிடடுப பகைவாகளுககெதிராக எஙகே போகிறீ
எனறு வினவினுன குருநநதனரான யுதிஷடிரா ஸகோதரா
இவவாறு கேடகவும மெளனததுடன ஒனறும சொலலா
செனறுகொணடே யிருநதாா பேரறிவாளரும மனவு
யுளளவருமான வாஸுதேவா அவாகளைப பாாதது, 'நான் இ
ருடைய கருததை அறிநதுகொணடேன' எனறு நகைதது
கொணடே உரைககலானுா 'இநத அரசா பீஷமரையும து
ணரையும கிருபரையும சலயனையும மறறெலலாப பெரியோா
யும அனுமதிகொடுககுமபடி செயவிததுககொணடு பகைவ
ளோடு போாபுரியப போகிறுா 'பெரியோாகளிடம அனு
பெறுமல யுததம செயகினறவன பெரியோாகளால வெளிபப
யாகவே நிநதிககபபடுகினறுன' என்று பழையநூலகளில கேட
படுகிறதனறே? எவன சாஸதிரததில சொலலியபடி (பெரியோ
களால) அனுமதி கொடுககபபடடு மிகக பலசாலிகளோடும
தம செயவானே அவனுககு யுதததில ஜயம நிசசயமாக உ
டெனபது எனனுடைய எணணம' எனறுா அநத ஸமயத
கிருஷணபகவான இவவாறு சொலலுகையில கெளரவாகளுடை
சேனையில பெரிய ஆரவாரம உணடாயிறறு, மறறவாகள பேச
லிருநதாாகள துரியோதனனுடைய சேனையிலுளளவாகள து
திலிருநதே யுதிஷடிரரைப பாாதது, 'இவன குலததில இழிவ
வன இநத யுதிஷடிரராஜன சகோதராகளோடு பயநதவனபோ

1 வேறு பாடம

ன ரக்ஷணைதனைதவேண்டிப பீஷமருடைய பககததில வருகிருன
று நிசசயம தனஞசயனும பாணடுநநதனனுன விருகோதரனும
நலனும ஸஹதேவனும ரக்ஷகாகளாக இருககையில இநதப
ணடவனை எவவாறு பயம வநது அணுகியது ? வனமையறறவ
ன'இவனுடைய மனமானது யுததததிலபயமடைநததால பூமியில
நக பிரவிததிபெறற க்ஷததிரியகுலததில இவன பிறநதவனலல
னனபது திணணம்' எனறு ஒருவரோடொருவா பேசிசகொன
ராகள பிறகு, உமமுடைய சேனையிலுளளவாகளெலலாம ஸந
தாஷமுளளவாகளும நலல் மனஉறுதியுடையவாகளுமாகிக
ளரவாகளைப புகழநதாாகள, வஸதிரஙகளையும வீசினுாகள
வநதரே ! உமமுடைய யுததவீராகள அனைவரும ஸகோதராக
ாடும கேசவரோடுமகூடின யுதிஷடிரரை அவவாறு நிநதித
ராகள அரசரே ! பிறகு, அநதககௌரவஸேனையானது யுதிஷ
ரரை நிநதிததுவிடடு மறுபடியும பேசாமலிருநதது 'இநத
திஷடிரராஜா எனனசொலலபபோகிருரோ ? பீஷமா எனன
றுமொழி கூறபபோகிருரோ ? யுததததைபபுகழுகினற பீமனும
ருஷணாஜுனாகளும எனன சொலலபபோகிறாகளோ ? இநத
திஷடிரா எநதவிஷயம சொலல விருமபியிருககிருரோ'' எனறு
திஷடிராவிஷயததில இரணடு சேனைகளுககும அபபொழுது
கப பெரிய ஸநதேகம உணடாயிறறு அவா பாணஙகளாலும
கதிகளாலும நிறைநதிருககிற பகைவாபடையில நுழைநது பிரா
ரககளால சூழபபடடவராகப பீஷமரை நோககியே விரைவாகச
சனருா அரசரான பாணடவா போருககு வநதிருககினற சந
னுபுததிரரான பீஷமருடைய இரணடு பாதஙகளையும இருகரஙக
ாலும பிடிததுககொணடு பிறகு அவரைபபாாததுப பினவரு
று சொலலலானுா 'ஜயிககமுடியாதவரே ! உமமைககேடடுக
காளளுகிறேன உமமோடு யுததமசெயயபபோகிருேம ஐயா !
னககு அனுமதிகொடும, ஆசீாவாதஙகளையும செயயும' எனறு
வணட, பீஷமா, 'மஹாராஜனே ! பரதகுலததில உதிததவனே !
வவாறு யுததகளததில (வநதனஞசெயதறகாக) எனனை நோககி
ராதிருபபாயாகில அவமானததையடையுமபடி உனனைச சபித
ருபபேன பாணடவ ! குழநதாய ! நான பரீதியை அடை
றேன நீ யுததமசெய, நீ ஜயததை அடைவாயாக யுததததில
வேறு எதனை விருமபுகிருயோ அதனையும அடைவாயாக
ாதத ! நமமிடததினினறு நீ விருமபுகிற வரததைககேடகலாம
ஹாராஜனே! நீ இபபடிச செயதிருபபதால உனககுத தோலவி
ணடாகாது மஹாராஜனே ! 'மனிதன தனததிறகு அடிமைப

பட்டவன் தனம் ஒருவனுக்கும் அடிமையானதன்று என்
வசனம் உண்மையே ஆதலால், யான் கௌரவர்களால் தனத்தா
கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் குருநந்தன! ஆதலால், நான் சக்திய
வனைப்போல் உன்னைப்பார்த்து (இவ்விதமான) வாக்கியத்தை
சொல்லுகிறேன் குருகுலத்திற் பிறந்தவனே! நான் துரியோத
னால் பொருளால் போஷிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் யுத்தத்தை
தவிர வேறுஎதை நீ விரும்புகிறாய்?" என்றுவினவினார், யுதிஷ்டி
'மிக்கபாஹுபலமுள்ளவரே! துரியோதனனிமித்தமாக நீர் யு
த்தம் செய்யும் எப்பொழுதும் எனக்கு நன்மையைத்தேடுகிற ஸ
பாவமுள்ளவராகவே ஆலோசியும் இதுதான் எனக்கு எப்பொ
தும் வேண்டிய வரன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் பீஷ்ம
'ராஜனே! குருநந்தன! இந்த யுத்தத்தில் உனக்கு யான் எவ்வி
மாக உதவி புரிவேன்? உனக்குச் சத்துருவான துரியோதன
நிமித்தம் கடுமையாகப் போர்புரியப்போகிறேன் நீசொல்லவிரும்
யதைச் சொல்' என்று கூறினார் யுதிஷ்டிரர், 'ஜயிக்கப்படாத
ரான உம்மை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பேன்? எனக்கு நன்
மையைக் கருதுவீராகில் இந்த நன்மையை ஆலோசியும்' என்று வி
ஞாபனஞ்செய்தார் பீஷ்மர், 'குந்திபுத்திர! ஸாக்ஷாத் இந்திர
யிருந்தாலும் யுத்தகளத்தில் போர்புரிகின்ற என்னை ஜயிக்கி
புருஷனைப் பார்க்கவில்லை' என்று கூறினார் யுதிஷ்டிரர், 'பி
மஹரே! ஆதலால், தேவரீரை ஸந்தோஷத்தோடு கேட்கிறே
உமக்கு வந்தனம், யுத்தத்தில் தேவரீருக்குப் பகைவர்களால் எ
உபாயத்தால் வதம் ஏற்படக்கூடுமென்பதைச் சொல்லும்' என்று
பீஷ்மர், 'அப்பா! யுத்தத்தில் என்னை ஜயிக்கக்கூடியவனை நா
காணவில்லை மேலும், எனக்கு மரணகாலமும் வரவில்லை மறுப
யும் என்னிடம் வருவாயாக' என்று கூறினார்

பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மருடைய வா
க்யத்தைத் தலையினால் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் அவருக்
அபிவாதனஞ்செய்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் எல்லாஸை
கர்களுக்கும் நடுவோடு தம்பிமார்களுடன் ஆசார்யருடைய ரத
தைக்குறித்து மறுபடியுஞ்சென்றார் அந்த அரசர் து
ணரை வணங்கிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி ஒருவராலும் ஜயிக்
முடியாத அவரைப் பார்த்துத் தமக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்
ணக்கூடிய வார்த்தையைச் சொன்னார் 'பகவானே! உம்மை
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் அந்தணரே! உம்மால் அநும
கொடுக்கப்பெற்று எல்லாச் சத்துருக்களையும் எவ்வாறு ஜயி
பேன்? கபடமில்லாமல் சொல்லும்' என்று வினவினார் து
ணர், 'மகாராஜனே! போர்புரிய நிச்சயித்த நீ என்னிடம் வ

ிருநதால எலலாவிததததாலும அபஜயமடையுமபடி உனனை நான
ததிருபபேன யுதிஷடிர! இபபடி வநததால நான ஸநதோஷ
டையவனாகிறேன குறறமறறவனே! உனனால யான பூஜிககப
டேன நான அனுமதிகொடுககிறேன யுததமசெய விஜயததை
டவாயாக நான உனனுடைய விருபபததை நிறைவேறறக
வேன உன விருபபததைசசொல மஹாராஜனே! இவவாறான
கு, யுததததைதத தவிரவேறெதை விருமபுகிறாய? மஹாராஜனே!
ரிதன பொருளுககு அடிமைபபடடவன ஒருவனுககேனும
ருள அடிமையனறு' என்பது உணமை நான கௌரவாகளால
ததால கடடபபடடிருககிறேன நான அசகதனைபபோல உன
குறிதது இதனைசசொலலுகிறேன யுதததததைதத தவிர
றதை நீ விருமபுகிறாய? கௌரவனநிமிததமாக நான யுததம
யபபோகிறேன நான உனககு ஜயததை விருமபுகிறேன'
றுகூறினா யுதிஷடிரா, "பிராமமணரே! எனககு ஜயததை விரும
எனககு நனமையையும ஆலோசியும கௌரவனுககாகப
ாபுரியும இநத வரம எனனால வரிககபபடடது' எனறு
ணட, துரோணா, 'அரசனே! ஹரியை மநதிரியாகவுடைய
ககு ஜயம நிசசயம நான் உனககு அனுமதி கொடுககிறேன
ததில சததுருககளை ஜயிபபாய எஙகுத் தாமம உளளதோ
குக கிருஷணனஉளன எஙகுக கிருஷணனுளளனோ அஙகு ஜயம
டு கௌநதேய! போ, யுததம செய உனககு நான எனன
லலவேணடும? எனனைக கேள' எனறு சொனனா யுதிஷடி
'பிராமமணோததமரே! நான விருமபியதைக குறிதது உம
க கேடகிறேன யுதததததில பகைவாகளால ஜயிககபபடாத
ரீரை எவவாறு ஜயிபபேன?'' எனறு வினவ, துரோணா, 'யுதத
ததில நான எவவளவுகாலமவரையில யுததமசெயவேனோ அவ
வுகாலமவரையில உனககு ஜயம கிடையாது அரசனே! என
கொலலுமவிஷயததில நீ தமபிமாாகளுடன சீககிரம முயறசி
' எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, 'மிகக புஜபலமுளளவரே!
ிதாஷம அவவிதமானால தேவரீரை வதஞசெயயககூடிய உபா
தைச சொலலும ஆசாரயரே! இதோ நான வநதனஞசெயது
மைக கேடகிறேன தேவரீருககு நமஸகாரம்' எனறு வேணட,
ாணா, 'ஐயனே! ரததததிலிருநதுகொணடு போாபுரிகினறவ
அதிகபபரபரபபுளளவனும மிகுநத சரமாரியைப பொழிகினற
மான எனனைக கொலலுகினற சததுருவை நான காணவிலலை
னே! நான சஸதிரஙகளைக கிழேவைதது யோகபலததினால

சரீரததில பறறறு மரணததினபொருட்டு, நிசசயமசெயதிருந்
லனறி எனனை யுததவீரர்களுள ஒருவனுவது போரில கொலல
திறமையுளளவனுகான இது ஸதயமெனறு உனககுசசொலலு
றேன நமபததகக வாாததையுளள ஒரு மனிதனிடததினின,
பெரிய அபரிபமானவாாததையைக கேட்பேனுகில நான யுதத
தில சஸதிரஙகளை எறிநதுவிடுவேன இது ஸதயமெனறு யா
ஊனககுசசொலலுகிறேன' எனறு சொனனுா மகாராஜரே! புத
மானை பாரதவாஜருடைய இநத வாாததையைககேட்டு அவரிட
அனுமதிபெறறுககொணடு ஆசாாயரான அநத கருபரிடம செ
ருா வாககியஙகளை அறிநதவாகளுள உததமரான அநத யுதி
டிரமஹாராஜா (பகைவாகளால) எவவிததததினுலும அவமதிக
முடியாத கருபரைப பிரதகூஷிணமபணணி அபிவாதனஞசெய
ஒரு வாாததைசொலலலானுா 'குறறமறறவரே! குருவே! எனக்
யுததமசெயவதறகு அனுமதிகொடுககுமபடி உமமை நான கே
டுககொளளுகிறேன், நான கலமஷமிலலாதவனுகப போாபுரிய
போகிறேன உமமால அனுமதிகொடுககபபெறறு எலலாசச
துருககளையும ஜயிககவேணடும' எனறு வேணட, கிருபா, 'மஹா
ஜனே! யுததததுககாக நிசசயமகொணட நீ எனனை நாடாமலிரு
பாயாயின எல்லாவிததததினுலும அவமானம உணடாகுமபடி உ
னைச சபிததிருபபேன மஹாாாஜனே! 'மனிதன பொருளுக
அடிமைபபட்டவன பொருளானது ஒருவனுககும அடிமைபபட
தனறு' எனபது உணமை யான கௌரவாகளாலே பொருள
கட்டபபட்டிருககிறேன மஹாராஜனே! அநதக கௌரவாகள
நிமிததமாக யுததம செயயததககதென்பது எனனுடைய எ
ணம ஆதலால, சகதியறறவனபோல உனனிடததில பேசுகிறே
யுததததைததவிர வேறு எதை விருமபுகிருய?' எனறு வினவின
யுதிஷடிரா 'ஆசாாயரே! ஸநதோஷம அதறகாகததான தே
நீரை நான கேட்கிறேன எனனுடைய வாாததையை நீா கேளு
எனறு சொலலினா பிறகு, ராஜாவான தாமநநதனா மனவரு
முறறுப பிரஜஞையிழநது யாதொனறும சொலலாமலிருநத
கௌதமா அவருடைய மனததிலுளள அவவிதமான விருபபத
அறிநது, 'அரசனே! யான (ஒருவனுலும) கொலலததகாதவ
நீ யுததமசெய ஜயததை அடைவாயாக நீ எனனைவநது நாடி
திலை உனவிஷயததில பிரீதியுளளவனுகிறேன அரசனே
எபபொழுதும ஊககநதுடனிருநதுகொணடு உனககு ஜயதத
விருமபபபோகிறேன இது ஸததியமெனறு உனககுச செ
லுகிறேன' எனருா மகாராஜரே! கௌதமருடைய இ

ர்த்தையைக்கேட்டு, அரசரான தர்மநந்தனர், அவரிடம் அனு
பெற்றுக்கொண்டு மத்ரராஜன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்ற
பிறகு, அந்தத் தர்மநந்தனர் சல்யனைப் பிரதக்ஷிணம்செய்து
வாதனம் பண்ணி ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாத சல
ன் நோக்கித் தமக்கு க்ஷேமகரமான ஒருவார்த்தையைச் சொல்ல
ர் 'எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரே! அனுமதி
ர்டுக்கும்படி தேவரீரை வேண்டுகிறேன் கபடமற்றவனாக யுத்
செய்யப்போகிறேன் ராஜரே! உம்மால் அனுமதி கொடுக்
பெற்று நான் [1] சிறந்தவல்லமையுடையவர்களை ஜயிக்கவேண்டும்'
று வேண்ட, சல்யன், 'மஹாராஜனே! போர்புரிய நிச்சயித்த
னை நாடாமலிருப்பாயாகில் யுத்தத்தில் அவமானம் உண்டா
படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன் நான் ஸந்தோஷமுள்ளவ
றேன், உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமாகிறேன் நீ எதை
ம்புகிறாயோ அது உனக்கு உண்டாகட்டும் உனக்கு நான்
மதிகொடுக்கிறேன் யுத்தம் செய், ஜயத்தை அடைவாய்
னே! மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைச் சொல் உனக்கு
ன் வேண்டும்? உனக்கு எதைக் கொடுப்பேன்? மகாராஜனே!
வாறு நடந்த பிறகு யுத்தத்தைத் தவிர வேறு எதை விரும்பு
ய? 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன் பொருள்
வனுக்கும் அடிமையன்று' என்பது உண்மை மஹாராஜனே!
ரவர்களால் தனத்தால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் மரு
னே! விரும்பியதை விரும்பியபடி நிறைவேற்றுவேன் ஆதலால்,
கத்னைப்போல யான் உன்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன்
த்தைத் தவிர வேறொன்றை நீ விரும்புகிறாய்?' என்றான் யுதிஷ்
ர், 'மஹாராஜரே! எப்பொழுதும் எனக்குச் சிறந்த நன்மை
யே நீர் ஆலோசியும் சத்ருவுக்காக நீர் நனக்கு யுத்தம் செய்
இந்த வரத்தைத்தான் நான் வரிக்கிறேன்' என்று கேட்க,
யன், 'ராஜசிரேஷ்டனே! இந்த யுத்தகளத்தில் உனக்கு எவ்வித
உதவி புரிவேன்? சொல் சத்ருவுக்காக நன்றாக யுத்தம்
ய்வேன் ஏனெனில், கௌரவர்களால் அர்த்தத்தினால் நான்
ட்டப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்' என்றான் யுதிஷ்டிரர், 'சல்ய
ரே! போருக்கு முயற்சிசெய்தபொழுது, எந்தவரன் உம்மால்
ிக்கப்பட்டதோ அதேவரன் எனக்கு வேண்டும் (அதாவது)
ாக்களத்தில் ஸூதபுத்திரனை கர்ணனுடைய உத்ஸாகமானது
மால் கெடுக்கப்படவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'குந்தீ
திர! உன்னுடைய இந்த விருப்பமானது நீ விரும்பியபடி
றவேறப்போகிறது, போ, மனக்கவலையற்று யுத்தம்செய் உன

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது

விஷயததில இநத வசனததைப பிரதிஜ்ஞை செயகிறேன' என
கூறினன பிறகு, குநதீபுததிரா மாதுலனன மதரதேசாதிப
யிடம விடைபெறறுககொணடு பிராதாககளால சூழபபடடவர
மஹாஸைனியததினினறு வெளியில வநதார

வாஸுதேவரோ யுததகளததில காணனை நோககிசசெனறு
பிறகு, அவா பாணடவாகளுககாகக காணனைபபாாததுப பினவ
மாறு சொலலலானா 'காண! பீஷமருடைய தவேஷததினல
யுததம பணணபபோகிறதிலலையெனறு நான கேளவியுறறி
கிறேன ராதையின புத்திரனே! பீஷமா கொலலபபட
லிருககுமவரையில எஙகளைச சோநதிரு ராதேய! பீஷமா கொ
லபபடடபிறகு துரியோதனனுககு உதவிசெயவது யுகதமென
உனககுத தோனறினல மறுபடியும யுததததிறகாகபபோ' என
சொலல, காணன, 'கேசவரே! துாயோதனனுககு விருபப
லாத காரியததை நான செயயமாடடேன எனனைத துரியோ
னனுககு நனமையைச செயவதில விருபபமுளளவனென
(அவனுககாக) உயிரைக கொடுததுவிடடவனெனறும நீா அ
ராக' எனறு கூறினன பாரததரே! வாஸுதேவா அநத வா
ததையைககேடடு யுதிஷடிரரை முதனமையாகக கொணட பாண
வாகளோடு சோநது திருமபினா பிறகு, பாணடவரில மூத
ரான தாமநநதனா சேனையின நடுவிலிருநதுகொணடு, 'எங
எவன விருமபுகிருனே அவனை நான உதவிககாக் விருமபுகிறே
எனறு இரைநது கூறினா பிறகு, அவாகளைப பாாததுப பி
மான மனமுளள யுயுதஸுவானவன தாமராஜருமகுநதீபுதத
மான யுதிஷடிரரை நோககி இநத வாாததையைச சொன
'மஹாராஜரே! குறறமறறவரே! நீா விருமபினல உமககாக ந
உமமுடைய யுததததில திருதராஷடிர புததிராகளோடு போர
வேன' எனருன யுதிஷடிரா, 'யுயுதஸுவே! வா, வா,
அனைவரும மூாககாகளான உனனுடைய பிராதாககளே
போாபுரிவோம, வாஸுதேவரும நாஙகளும ஸாவவிததத
சொலலுகிறோம மிகக புஜபலமுளளவனே! உனனை நான
கிறேன எனககாக நீ யுததம செய உனனிடததில பிதாய
மும திருதராஷடிரருடைய ஸநததியும காணபபடுகின
ராஜபுததிர! மிகக காநதியுடையவனே! (உனனை) நாடுகி
எஙகளை நீ அடைவாயாக கெடடபுததியுளளவனும மிககெ
மையுளளவனுமான துாயோதனன இனி இருககபபோகிறதில
எனருா பிறகு, யுயுதஸுவானவன கௌரவசேனையிலு

மமுடைய புததிராகளை விடடுவிடடு, துநதுபிவாதயததை முழக
நகொணடு, பாணடுபுததிராகளுடைய சேனையை அடைநதான
றகு, யுதிஷடிரமகாராஜா தமபிமாாகளோடு மிககமனககளிபபுற
க காநதியுளளதும ஸவாணததால பிரகாசிககினறதுமான கவ
நதை மறுபடியும அணிநதுகொணடாா புருஷஶரேஷடாக
ான அநத வீராகள எலலோரும தஙகள தஙகள ரதஙகளில ஏறி
ாகள பிறகு, அவாகள மறுபடியும முனபோலவே வயூஹககிரம
ாக எதிரணிவகுதது நினறாாகள புருஷஶரேஷடாகளான பாண
வவீராகள துநதுபிவாதயஙகளையும நூறறுககணககான காகள
ததியஙகளையும முழககினாாகள, பலவித ஸிமமநாதஙகளையும
சயது காஜிததாாகள திருஷடதயுமனன முதலான எலலா
ரசாகளும ரதஙகளினமீதேறியிருககினற புருஷஶரேஷடாக
ான பாணடவாகளைப்பாாதது அபபொழுது ஸநதோஷததை
டைநதாாகள பூஜிககததகக அரசாகளைப பூஜிககினற பாணடு
நதிராகளுடைய கௌரவததைககணடு வேநதாகள அநத யுதத
ாகததில பாணடவாகளை மிகவும பூஜிததாாகள அரசாகள
ாதமாககளான பாணடவாகளுடைய அககாலததுககுரிய நட
யும அருளையும தஙகளஞாதிகளிடமுளள அதிகமான அனபை
ம சொனனாாகள மனததையும ஹருதயததையும மகிழசசி
டையச செயகினறவையும பரிசுததமானவையும புகழபபடடவை
மான கீததிமானகளுடைய, 'நலலது நலலது' எனகிறவாககுக
ள எலலா இடததிலும வெளிபபடடன அபபொழுது பாணடு
நதிராகளுடைய அநதநடககையைக கணடவாகளும கேடடவா
ருமான மிலேசசாகளும ஆாயாகளும - தழுதழுததகுரலுடன
ாதனம செயதாாகள பிறகு, உதாரமனமுளளவீராகள
ழுநது நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும பெரியபேரிகைகளை
டிததாாகள பசுவினபாலபோனற (வெணணிறமுளள) சங
களையும ஊதினாாகள' எனறு கூறினன

நாறபததுநானகாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடாசசி)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் போர்செய்யத் தொடங்கியது)

திருதராஷடிரன, '(ஸஞசய!) இவவாறு எனனுடையசேனை
நம இதரசேனைகளும அணிவகுககபபடடபோது அநதயுததத
ல எவாகள முதலில ஆயுதபரயோகம செயதாாகள? கௌரவா
ா? பாணடவாகளா?'' எனறு வினவ, ஸஞசயன, 'அரசரே!

உமமுடைய புததிரனுன துசசாஸனன பிராதாககளோடுகூடி
பீஷமரை முனனிடடுககொணடு சேனையுடனசெனருன அவவாறே
எலலாப பாணடவாகளும பீமஸேனனை முனனிடடுககொணடு ம
மகிழநது பீஷமரோடு யுததமசெயய விருபபமுறறுசசெனருாக
இருதிறததுச சேனைகளிலும ஸிமமநாதஙகளும கிலகிலாசபத
களும ஜயமஙகளை யெனனும வாததியஙகளின ஒலிகளும பசுவி
கொமபுகளால செயயபபடட வாததியஙகளுடையஒலிகளும பே
வாததியஙகள மிருதஙகஙகள மேளஙகள இவைகளுடைய முழு
கஙகளும குதிரைகளினகனைபபுககளும யானைகளினுடைய பிளி
தலகளும உணடாயின பிறகு, அவாகள எஙகளைநோககி எதி
தது விரைவாக வநதாாகள நாஙகளும காஜிததுககொணடு அவ
களை விரைவாக எதிததுசசெனறோம அபபொழுது கைகலந
பெருமபோா நடககஆரமபிததது பாணடவ கௌரவாகளுக
நோநத மிகபபெரிய யுதததததில சஙகமிருதஙகஙகளுடைய ஒலி
ளால பெருமபடைகள, காறறினுல மிகவும அலைககபபடட கா
களபோல நடுஙகின ராஜேநதிரரே ! யானைகள குதிரைகள தே
கள இவைகளால வியாபிககபபடடவையும அமஙகளகரமா
முகூாததததில (பகைவாகளை) எதிததுவநதிருககினறவையுமா
ஸைனயஙகளுடைய நெருஙகியசபதமானது, காறறினுல அலைக
படட ஸமுததிரஙகளுடைய சபதமபோலஉணடாகியது நெருங
யதும மயிாககூசசதை உணடுபணணுகினறதுமான அநதசசப
மானது தோனறினவுடனே, மிககபுஜபலமுளள பீமஸேன
பெரிய விருஷபமபோல உரககக காஜிததான பீமஸேனனுடை
காஜனையானது சஙகவாததியஙகளுடைய ஓசையையும துநது
வாததியஙகளுடையகோஷததையும யானையினுடையகாஜனத
யும ஸைனயஙகளுடையஸிமமநாததததையும கீழபபடுததிய
காஜிககினற பீமனுடையசபதமானது ஸைனியஙகளில ஆயி
ஆயிரமாகக கனைககினற குதிரைகளினுடைய எலலாசசபதஙக
யும கீழபபடுததியது காஜிககினற மேகமபோனற பீமஸே
னுடைய இடிககொபபான அநத ஸிமமநாததததைககேடடு
முடைய ஸைனிகாகள பயநதாாகள ஸிமமததினுடைய தவன
ஞலே மறற மிருகஙகளபோல வீரனை அநதப பீமஸேனனுடை
சபதததினுல எலலாவாகனஙகளும ஜலமலஙகளைப பெருககி
பீமஸேனன தனஸவரூபததைக கோரமாகக காணபிதது
கொணடும பெரிய மேகமபோலக காஜிததுககொணடும
முடைய குமாராகளை அதிகபயமடையுமபடி செயதுகொண
எதிததுவநதான அவவாறுவரும பெரியவிலலாளியான

னை உம்முடையபுத்திரனுன துர்யோதனனும அவனுடைய
காதராகளான துர்முகன, துஸ்ஸஹன, சலன, அதிரதனுன
சசாஸனன, அரசனுன துர்மாஷணன, விவிம்சதி, சித்ரஸேனன,
ாரதனுன விகர்ணன ஆகியஇவர்களும புருமித்ரனும ஜயனும
ாஜனும வீர்யமுடையவனுன ஸோமதததனுடைய குமாரனும
ரனுடனகூடிய மேகங்களைபோலப பெரியவிறகளை அசையும
செயதுகொணடு சட்டையுரிதத ஸர்ப்பங்களுக்குஒப்பான
மபுகளைக கையிலெடுதது மேகங்கள சூரியனை மூடுவதுபோல
மபுகக்கூட்டங்களால மூடிககொணடு நாறபுறங்களிலும சூழநது
ாணடார்கள பிறகு, அநதத்திரெளபதிகுமாரர்களும மஹாரத
ன அபிமனயுவும நகுலனும ஸஹதேவனும துருபதனகுமார
ன தருஷ்டதயுமனனும மிககவேகமுள்ள வஜ்ராயுதங்களாலே
லகளினுடையசிகரங்களைப பிளப்பதுபோலக கூர்மையுள்ள அமபு
ாலே கெளரவர்களைப்பிளநதுகொணடு எதிர்ததார்கள பயங்கர
ன நாணெலிகளோடும கையுறைகளின சபதங்களோடுங்கூடின
நத முதலயுதததில உமமைச்சேர்நதவர்களுள்ளாவது பிறர்க
ளாவது ஒருவனும புறங்காட்டியோடவிலலை பரதர்களுள
நதவரே! லக்ஷயததை அடிககினறவர்களும பாணங்களை மிகுதி
கதொடுப்பவர்களுமான துரோணசிஷ்யர்களுடைய லாக
தை நான பார்ததேன அவவாறு ஒலிககினற விறகளுடைய
சயானது ஓயவிலலை ஜவலிககினற அமபுகள ஆகாயததி
நது (விழுகினற) நக்ஷத்திரங்களைபோல வெளிப்பட்டன பார
ர! மறற எலலாஅரசர்களும பார்ககிறவர்கள போலிருநது
ாணடு பார்ககததககதும பயங்கரமுமான அநதத தாயாதிக
டைய யுதததகதைக கணடார்கள் அரசரே! பிறகு, மிகுநத கோப
ள்ளவர்களும ஒருவருககொருவர் குறறஞ்செயதவர்களுமான
தமகாரதர்கள ஒருவரையொருவர் மிஞசமவிருப்பததுடன
ாபுரிநதார்கள யானைகளாலும குதிரைகளாலும ரதங்களா
ம நெருங்கின அநதககெளரவபாணடவசேனைகள இரணடும,
திரப்பட்டததில எழுதப்பட்டவைபோல யுததரங்கததில மிகப
காசிததன பிறகு, உமமுடைய புததிரனது கட்டளையினலே
லா அரசர்களும விலலைககையிலகொணடு சேனைகளோடுகூட
தததுககாகவநதார்கள யுதிஷ்டிரராலே கட்டளையிடப்பட்ட
பிரககணககான அநத அரசர்கள ஸிமமநாதமசெயதுகொணடு
து புததிரனுடைய சேனையை வநதடைநதார்கள இரணடு
னைகளிலுமுள்ள ஸைனிகர்கள தீவரமாகபபோர்செயதறகு

எதிததாகள ஸூாயனும சேனையில உணடான புழுதியினு மூடபபடடு மறைநதான இநதயுததததில போாசெயது தோல அடைநதவாகளும, மீணடும (யுததததைககுறிததுத) திருமபிவ பவாகளுமான நமமைசசோநதவாகளுககும பிறாகளுககும வே றுமை காணபபடவிலலை கைகலநததும மகாபயஙகரமுமான அந யுததம நடககுமபொழுது உமமுடைய பிதாவானவா எலலாஸை யஙகளையுமவிட மேலாகப பிரகாசிததா

ஈறுபததைநதாவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

((கௌரவபாண்டவ சேனைகளுடைய துவந்துவயுத்தம்)

அரசரே! பயஙகரமான அநதபபகலினுடைய முனபாக திில அரசாகளுடையதேகஙகளை அறுககினறதும மகாகோர மானயுததம நடககஆரமபிததது பரஸபரம ஜயிபபதில விருப முளளவாகளான கௌரவாகளுடைய அடடஹாஸமும ஸருஞசய களுடைய அடடஹாஸமும ஸிமமஙகளுடைய காஜனைபோ ஆகாயததையும பூமியையும எதிரொலியிடுமபடிசெயதன கையுன களின ஒலிகளோடும சஙகவாதயஙகளுடைய கோஷஙகளோடு கலகலவெனறு சபதம தோனறியது எதிாககாஜிககினற ஶூ களுடைய ஸிமமநாதஙகளும தோனறின பரதாகளிற சிறநதவனே கையுறையில மோதுகினற நாணகயிறுகளினஒலிகளும காலாட் ளுடைய பாதசபதமும குதிரைகளினுடைய உரததகனைபபும சவ ககுகளும அஙகுசஙகளும விழுமசபதமும ஆயுதஙகளினுடை சபதமும ஒனறையொனறு எதிதரேதாடிவருகினற யானைக ளுடைய மணியோசையும எஙகும பரவின இடைவெளியறறது மயிாககூசசததை யுணடுபணணுகிறதுமான அநதசசபதம மிக தோனறியபோது மேகததினுடைய இடிமுழககததிறகொபபா தேரொலியானது உணடாயிறறு உயரததூககிககடடபபடட த் ஜததையுடையவாகளான அநதககௌரவவீராகள எலலோரும உ ரைவிட நனகுதுணிநதவாகளாகி மனததைக குரூரமாகசசெய கொணடு பாணடவாகளை எதிாததாகள மனனரே! பிறகு,பீஷ யுததகளததில காலதணடததிறகு ஒபபான கோரமானவிலலைக ௭ யிலெடுதது அாஜுனனை எதிாததுவநதாா தேஜஸையுடையவனு அாஜுனனும உலகபபிரசிததமான காணடீவமெனகிறவிலலை

யிலெடுத்து யுத்தமுனையில் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து ஓடிவந்
ர் கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஒருவரையொரு
கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் பலசாலி
ர் காங்கேயர் யுத்தத்தில் பார்த்தனை அடித்தும் அசைய்ச
யவில்லை அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவனும் யுத்தத்தில்
மரை அசைய்ச் செய்யவில்லை சிறந்த வில்லாளியான ஸாத்
யர் கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான் அவ்விருவருக்கும் மயிர்க்
ச்முண்டுபண்ணக்கூடிய கலந்த யுத்தம் நடந்தது ஸாத்
கிருதவர்மாவையும் கிருதவர்மா ஸாத்யகியையும் கொடியகணை
ல் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்து துன்பஞ்செய்துகொண்டார்
அம்புகளாலே நான்குபுறங்களிலும் நிரப்பப்பட்ட எல்லா
கங்களையுமுடையவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான அவ்விரு
ம் வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் விசித்திரங்களான பூக்கள்
பிய இரண்டு பலாசமரங்கள் போல் விளங்கினார்கள் அபி
புவானவன் பெரிய வில்லாளியான ப்ருஹத்பலனை எதிர்த்துப்
ாபுரிந்தான் வேந்தரே! அந்தக் கோசலதேசத்தரசன்
ரில் அபிமன்யுவினுடைய கொடியை அறுத்து ஸாரதியையும்
தள்ளினன் மஹாராஜரே! பிறகு, ஸுபத்ராபுத்திரனும்,
தினுள்ள ஸாரதி கீழேதள்ளப்பட்டவுடன், கோபமிக்கு ப்ரு
லனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான் பகைவரைக்
லவனான அபிமன்யு பின்னும் கூர்மையுள்ள இரண்டு பாணங்
எடுத்து ஒன்றினால் கொடியையும், மற்றொன்றினால் பின்பக்
லிருந்த ஸாரதியையும் துண்டித்தான் ஒருவர்மீதொருவர்
பங்கொண்ட அவ்விருவரும் அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர்
ந்தார்கள் யுத்தத்தில் மானியாயிருப்பவனும் கர்வமுள்ள
ம் விரோதம் செய்தவனும் மகாரதனும் உம்முடைய குமாரனு
துரியோதனனைப் பீமஸேனன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்
ரேஷ்டர்களும் கௌரவர்களுள் முக்கியர்களும் மஹாபலசாலி
மான அவ்விருவரும், போர்க்களத்தில் ஒருவர்மீதொருவர்
ாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டார்கள் பாரதரே! மிக்கபல
களும் ஸமர்த்தர்களும் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்கின்றவர்
மான அவ்விருவர்களையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
சரியமுண்டாகியது துச்சாஸனனோ மகாபலசாலியான நகு
எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப்
க்கு திறமையுள்ளவைகளுமான அனேக பாணங்களால் அடித்
பாரதரே! மாத்ரிகுமாரன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு
மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய கொடியையும் பாணங்
பும் வில்லையும் அறுத்தான், பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரக

பாணங்களால் அவனை அடித்தான் உம்முடைய குமார
தூத்தாஷனே மகாயுத்தத்தில் பாணங்களாலே நகுலனு
குதிரைகளேயும் அறுத்து தவஜத்தையும் கீழே தள்ளினன
முகன் மிக்கபலசாலியான ஸஹதேவனே எதிர்த்து யுத்த
மிக்கமுயற்சியுடையவனுன அவனேச் சரமாரியினுல் அடித்த
பிறகு, வீரனுன ஸஹதேவனும் மகாயுத்தத்தில் மிக்க கூர்மை
அம்பினுலே தூர்முகனுடைய ஸாரதியைக் கீழே தள்ளினன
த்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும், செய்த்தற்குப
செய்யவிருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தகள
ஒருவரையொருவர்நாடிக் கொடிய அம்புகளாலே பயமு
ஞர்கள் யுதிஷ்டிரராஜா மத்ரதேசாதிபதியான சல்ய
தாமாகவே எதிர்த்தார் மத்ரதேசாதிபதி அவருடைய வ
இரண்டாகத் துண்டித்தான் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிர
அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகமுள்ளதும
பலமுள்ளதுமான வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து வணங்கினக
ளுடன் கூடின அம்புகளாலே மத்ரதேசாதிபதியை மூடி
கோபமூண்டவராகி, 'நில் நில்' என்றும் சொன்னர் பார
பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை எதிர்த்தான் துரே
மிகுந்த கோபங்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனு
பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கும் தன்மையுள்ள திடமான
யுத்தத்தில் மூன்றுகத் துண்டாக்கி மிக்ககொடியதும் வே
காலதண்டம்போன்றதுமான பாணத்தைப் பிரயோகித்து
னுடைய தேகத்தில் அதை அழுந்தும்படி செய்தார் துருப
திரன் பிறகு வேறுவில்லை எடுத்து அதில் பதினுன்குகணை
பூட்டிப் போரில் துரோணரைத் திருப்பி அடித்தான் அ
வரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கோபித்து மிகவும் பயங்கர
யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் மஹாராஜரே! போரில் ப
புள்ள சங்கன் ப்ரபரப்புள்ள ஸௌமத்தியை யுத்தத்தில் எ
தான், 'நில் நில்' என்றும் சொன்னன் வீரனுன ச
யுத்தத்தில் அந்த ஸௌமத்தியினுடைய வலக்கையைப்
தான் அவ்வாறே, ஸௌமத்தியும் சங்கனேத் தோளி
டில் நன்றுய் அடித்தான் முற்காலத்தில் காவமுடைய
ளான விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் போர்க்களத்தில் யு
நடந்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் அப்படிப்பட்ட கொடியயு
நடந்தது அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவனும், மகாரதனு
திருஷ்டகேது கோபங்கொண்ட பாஹ்லீகனே எதிர்த்து
கோபத்துடன் விரைவாகவந்தான் மன்னரே! கோபமு
பாஹ்லீகனே திருஷ்டகேதுவை அனேக பாணங்க

டத்துப் பிறகு சிங்கநாதம் செய்தான் சேதிராஜனே மிகுந்த ரபங்கொண்டு மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்து பாஹ்லீகனை ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாக த்தான் அந்த யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் அடிக்க காங்க்ஷிக்கின்றவர்களுமான அவ்விருவரும் அதிக கோபங் ண்ட அங்காரகனும் புதனும்போல எதிர்த்தார்கள் யுத்த வலன் என்கிற அஸுரனை இந்திரன் எதிர்த்ததுபோலக் ாடிய செய்கைகளையுடைய கடோத்கசன் ரௌத்ரமான செய்கை ள அலம்புஸன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான் பாரதரே! கு, கோபங்கொண்ட கடோத்கசன் மகா பலசாலியான அந்த க்ஷஸனைக் கூர்மையான தொண்ணூறு பாணங்களால் பிளந்தான் லம்புஸனே அழுந்திய கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத் திலே மிக்க பலசாலியான கடோத்கசனைப் பலவாறு பிளந்தான் கு, யுத்தத்தில் பாணங்களாலே மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்ட வ்விருவரும் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மிக்க பலசாலிகளான பலா ுரனும் இந்திரனும் விளங்கியதுபோல விளங்கினர் வேந்தரே! சாலியான சிகண்டி யுத்தத்தில் துரோண புத்திரரை எதிர்த் ன் பிறகு, அச்வத்தாமா கோபமுற்று அருகில்வந்த சிகண் யை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நன்றாக அடித்து நடுங்கும் செய்தார் அரசரே! பிறகு, சிகண்டியும் நன்றாகத் தீட்டின ் துணிய முனையுள்ளதும் சாணையில் தீட்டப்பட்டதுமான பினுலே துரோணபுத்திரரை அடித்தான் அவ்விருவரும் அப் ாழுது யுத்தத்தில் பலவிதமான அம்புகளாலே ஒருவரையொரு அடித்துக்கொண்டார்கள் அரசரே! சேனைத்தலைவனுன விராட ஜன் விரைவுடன் போர்க்களத்தில் சூரனான பகதத்தனை எதிர்த் ன் பிறகு, யுத்தம் நேர்ந்தது பாரதரே! விராடன் அதிக கோப ணடு மேகம் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பக தன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தான் பிறகு, பகதத்தன், மேக னது உதித்த சூரியனை மறைப்பதுபோல, ரணகளத்தில் விராட ஜனை விரைவாக மூடினன் பாரதரே! கேகயதேசத்தரசனுன நஹத்க்ஷத்திரனைச் சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபா ர்த்து அம்புமழையினாலே அவனை மூடினார் கேகயராஜனுன நக்தக்ஷத்திரன் கோபங்கொண்டு கிருபாசாரியரைச் சரமாரியினால் னக்கு புறங்களிலும் நிரப்பினன் கோபமுள்ளவர்களான அவ ருவரும் ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளைக் கொன்றும் வில்களை டியும் தேர்களை இழந்தவர்களாகிக் கத்திச்சண்டையின் ாருட்டு எதிர்த்தார்கள் அவ்விருவர்க்கும் கொடிதும் மிக்க

பயஙகரமுமான அவவித யுததம நடநதது அரசரே! பிறகு, சத
ருககளைத தபிககச செயபவனான துருபதனே அதிக ஸநதோ
துடன, மிகக ஸநதோஷமுளளவனும ஸிநது தேசாதிபதியும
ஜயதரதனை எதிாததுசசெனறான பிறகு, ராஜாவான ஸைநத
துருபதனை மூனறு பாணஙகளால அடிததான அவனும அ
யுததததில திருபபியடிததான சுகரனுககும அஙகாரகனுககும
தம நோவதுபோல (ப பாாபபவாகளுடைய) கணகளுககு ப
யுணடுபணணககூடியதும கொடியதும மிகக அசசததைததரு
மான அநத யுததம அவவிருவருககும நடநதேறியது விகாண
எனகிற உமது புததிரனே மகாபலசாலியான ஸுதஸோமனை
வேகமுளள குதிரைகளோடு எதிாததுவநதான பிறகு, யுத
நடநதது விகாணன ஸுதஸோமனையும ஸுதஸோமன விக
ணனையும அமபுகளால அடிததும (ஒருவரை யொருவா) நடுஙகும
செயயவிலலை அது ஆசசரியமாயிருநதது நரஸரேஷடனும ப
ரதனும பராககிரமசாலியுமான சேகிதானன பாணடவன நிமி
மாக அதிக கோபஙகொணடு ஸுசாமாவை எதிாததான ம
ராஜரே! ஸுசாமாவும மகாரதனான சேகிதானனைப பெரிய
மாரியினாலே யுததததில தடுததான சேகிதானனும பரபரபபு
அநதப பெருமபோரில ஸுசாமாவை, மகாமேகம மலை
(மழைததாரையினால) மூடுவதுபோல அமபுகளால நனறாக மூ
னான ராஜேநதிரரே! பராககிரமசாலியான சகுனி பராககிரமச
யான பிரதிவிநதியனை, கொழுதத சிஙகமானது யானையை எதி
தோடுவதுபோல எதிாதது ஓடினான யுதிஷடிரபுததரனான பி
விநதியனே மிகுநத கோபஙகொணடு யுததததில இநதிரன அ
ரனைப பிளநததுபோலக கூாமையான அமபுகளால சகுனியை
பிளநதான மகாபிராஜஞனான சகுனி யுததததில தனனைததிரு
யடிககினற பிரதிவிநதியனை அமிழநதகணுககளுளள பாணஙகள
பிளநதான ராஜேநதிரரே! காமபோஜாகளுள மஹாரதனும ப
வாகளை ஆகரமிககினறவனுமான ஸுதக்ஷிணனை ஶருதகாமாவ
வன போரில எதிாததுவநதான ஸுதக்ஷிணனே மஹாரத
மைனாக பாவதமபோனறவனுமான ஸஹதேவபுததிரனை யுத
தில அடிததும அசையுமபடிசெயயவிலலை பிறகு, கோப
கொணட ஶருதகாமாவானவன காமபோஜாகளுள மகா
னான ஸுதக்ஷிணனை நாறபுறஙகளிலும பிளககிறவனபோ
அநேகபாணஙகளாலே அடிததான பிறகு, யுததததில முய
யுளளவனும சததுருககளைத தபிககசசெயகிறவனுமான இ
வான மிகுநத கோபஙகொணடு அதிக முயறசியுளளவ

கைவாகளை அடககுகிறவனுமான ஶ்ருதாயுஸை எதிாததான
லசாலியும மகாரதனுமான அாஜுனகுமாரன யுததததில
வனுடைய குதிரைகளைககொனறு சிஙகநாதஞசெயது அவனு
டய ஸைனியததைதிரபபினுன பிறகு, ஶ்ருதாயுஸும கோப
ணடவனுகி யுததததில பலகுனகுமாரனுடைய குதிரை
ளாக கதாயுதததின முனையினுல அடிததுககொனருன பிறகு,
நதம நடநதது அவநதிதேசததரசாகளான விநதானுவிநதா
ா ஸேனையோடும புததிராகளோடுஙகூடினவனும மகாரதனும
ரனுமான குநதிபோஜனைப போரில எதிாததாாகள அநத
டததில ஆசசரியகரமும கோரமுமான அவாகளின பராககிர
ததைக கணடோம அவவீரரிருவரும பெரியஸேனையுடன கூட
றுதியாக இருநது யுததமசெயதாாகள அனுவிநதனே கதா
நததினுல குநதிபோஜனை அடிததான குநதிபோஜனும பாணக
டஙகளை விரைவாக அவனமீது இறைததான குநதிபோஜ
டைய புததிரனும பாணஙகளால விநதனை அடிததான அநத
நதனும குநதிபோஜனுடையபுததிரனைத திருபபியடிததான
து ஆசசரியமாயிருநதது சேனைகளையுடையவாகளும ஶ்கோ
ாகளுமான ஐநதுகேகயதேசததுராஜாகள படைகளுடன
டின ஐநதுகாநதார தேசததுவீராகளோடு யுததரஙகததில
ராபுரிநதாாகள உமமுடைய புததிரனுன வீரபாகுவும ரதிகா
ருள உததமனும விராடபுததிரனுமான உததரனை எதிாததுப
ராபுரிநது கூாமையான பாணஙகளாலஅடிததான உததரனும
நதவீரனைக கூாமையுளள அமபுகளாலே அடிததான அரசரே!
நததில சேதிதேசததுராஜன உலூகனை எதிாதது விரைவாக
து சரமாரியினுல அவனை நனருக அடிததான உலூகனும
ியவைகளும சிறகுகளுளளவைகளுமான பாணஙகளாலே அவனை
ருக அடிததான அரசரே! அவவிருவருககும மிகக கொடிய
ா நடநதது பகைவாகளால ஜயிககபபடாத அவவிருவரும
கோபஙகொணடு ஒருவரை ஒருவா பிளநதாாகள இவவிதம
முடைய ஸேனுவீராகளுககும அவாகளுககும நோநத கை
நத யுததததில ரதிகாகளுககும யானைகளுககும குதிரைகளுக
காலாடகளுககும ஆயிரககணககான தவநதுவயுததஙகள
நதன அநத யுததமானது ஒருமுகூாததகாலம பாாபபதறகு
ிமையாக இருநதது வேநதரே! பிறகு, பைததியமபிடிததது
ால ஆபிறது ஒனறுமே அறியபபடவிலலை அநத யுததததில
ன யானையை எதிாததது ரதிகன ரதிகனை எதிாததான
ிரை குதிரையை எதிாததது காலாள காலாளை எதிாந
ன பிறகு, அநதயுததரஙகததில ஒருவரை யொருவா எதிாதத

ரூராகளுககு மிகநெருஙகுதறகரியதும கைகலநததுமான யுத
நடநதது அநத இடததில தேவரிஷிகளும ஸிததாகளும ச
ணாகளும ஒனறுகூடிய பூமியில தேவாஸுரயுதததைதிறகொப
யும கோரமாயுமிருககினற அநதயுததததைப பாாததாாகள பிற
ஆயிரககணககான யானைகளும தோகளும குதிரைககூடடஙகளு
மனிதாகளுடையகூடடஙகளும யுததமுறையைககடநது எதி
தன நரஸ்ரேஷடரே! தோகளும யானைகளும காலாடகளு
குதிரைவீராகளும அடிககடி ஆஙகாஙகு யுததமபணணுகினற
களாகக காணபபடடாாகள

நாறபததாறுவது அததியாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! ஆஙகாஙகு லக்ஷமகாலாடபடை
வரமபு கடநது யுததமசெயதன அதனை உமககுச சொலவே
அநத யுதததில புததிரன தகபபனை அறியவிலலை பிதாவும த
புதரனை அறியவிலலை பிராதாவும பிராதாவை அறியவிலலை அ
மான மருகனை அறியவிலலை மருகனும அமமானை அறியவில
அவவாறே ஸநேகிதனும ஸநேகிதனை அறியவிலலை பாணட
கள (பிசாசததால) பிடிககபபடடவாகளபோலக கௌரவ
ளோடு போாபுரிநதாாகள சில புருஷஸ்ரேஷடாகள தோபபல
யைத தோகளாலேயே எதிாததாாகள பரதாகளிறசிறநதவே
நுகததடிகள நுகததடிகளாலே நொறுககபபடடன தேரின ஏ
காலகளால தேரின ஏககாலகளும தேரைசசாாநத நுகததடி
லுளள இருபபுமுனைகளால இருபபுமுனைகளும நாசமசெயயப
டன ஒருவரை ஒருவா கொலல எணணஙகொணட சிலா, எ
தது அருகிலவநதவாகளோடு எதிாததாாகள சில தோவீராக
தோவீராகளோடு போாபுரிவதறகாக எதிாததுததாககி அசை
தறகுச சகதியறறவாகளானாாகள மதபபெருககுக கொணட
யும, பெரியதேகததையுடையவையுமான யானைகள கோபஙகொ
ணடு யானைகளோடு எதிாததுக கொமபுகளால ஒனறைமறறொன
பலவாறுககிழிததன மகாராஜரே! அநத யுதததில யா
கள தோரணஙகளையும கொடிகளையுமுடைய சிறநத யானைகளோ
எதிாதது வேகமுளள மஹாகஜஙகளாலே தநதஙகளாலேஅடிக
படடு மிககதுனபமுறறவைகளாக வீரிடடு அலறின சிக்ஷைகளா

னறுகபபழககபபடடவைகளும [1] வேணுகஙகளாலும [2] அஙகுசஙக
ாலும அடிககபபடடவைகளும மதபபெருககிலலாதவைகளுமான
ானைகள மதபபெருககுககொணடயானைகளுககு எதிராகச சென
ன அநதயுதததில சிலமஹாகஜஙகள மதபபெருககுககொணட
ானைகளோடு சேரநதுசணடைசெயகினறவைகளாகி அனறிலபகஷி
ளபோல அலறிககொணடு நானகுதிககுககளிலும ஓடின நனறுக
ுததததில பழககபபடடவைகளும மதபபெருககுககொணட கன
ாததையும முகததையுமுடையவைகளுமான [3] யானைகள ரிஷடிக
ாலும தோமரஙகளாலும நாராசஙகளாலும அடிககபபடடு மாம
ஸதானஙகள உடைநது அலறின, உயிரகளையிழநதும கீழேவிழுந
ன சிலயானைகள பயஙகரமானசபதஙகளை வெளியிடடுககொணடு
திசைகளில விரைவாகஓடின மகாராஜரே! அகனறமாரபையுடைய
வரகளும பகைவரகளை அடிககும திறமைவாயநதவரகளுமான கஜங
களுடையபாகரகஷகரகள ரிஷடிகளையும விறகளையும பளபளபபுளள
கோடாலிகளையும கதாயுதஙகளையும உலககைகளையும பிணடிபாலங
களையும தோமரஙகளையும இருமபுமயமானபரிகாயுதஙகளையும தீட
டபபடடவையும பளபளபபுளளவையும நீணடவையுமான (முப
பது அஙகுலததுககு அதிகமான (நீளமுளள) கததிகளையும கையில
ஏநதியவரகளும மிகுநத பரபரபபுளளவரகளும ஒருவரைஒருவர
கொலல எணணஙகொணடவரகளும ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவரகளு
மாகக காணபபடடாரகள ஒருவரையொருவர எதிரததோடி
வரும சூரரகளுடையகததிகள மனிதரகளுடைய உதிரஙகளால
நனகுநனைககபபடடு விளஙகுகினறவைகளாகக காணபபடடன
வீரரகளுடைய கைகளாலே சுழறறி வீசபபடடவைகளும பகை
வரகளுடைய மாமஸதானஙகளில விழுகினறவைகளுமான கததி
களுடைய ஓயாத சபதமானது உணடாயிறறு பாரதரே! கதா
யுதஙகளாலும முஸலஙகளாலும அடிககபபடடும, சிறநத கததி
களால வெடடபபடடும, யானைகளுடைய கொமபுகளால பிளக
கபபடடும, யானைகளால அடிககபபடடும ஆஙகாஙகு ஒருவரைஒரு
வர அலறி அழைககினற யுததவீரககூடடஙகளுடைய குரூரமான
சொறகளை நரகததில இருககினற பிராணிகளுடைய சொறகளைப
போல (ஜனஙகள) கேடடாரகள குதிரைவீரரகள, சாமரத
தைதத தலையலஙகாரமாகத தரிததவைகளும மிகக வேகமுளளவை
களும அனனபபறவைகளபோனறவைகளுமான குதிரைகளோடு
ஒருவரை ஒருவர எதிரதது விரைவாக ஓடினாரகள அவரகளால

1,2 யானையோடடுஙகருவி 3கூரியது கூரலால ஒருமசால விடபபடடது

பிரயோகிககபபடடவைகளும பொனனுல அலஙகரிககபபடடுள
வைகளும விரைவாகச செலபவைகளும கூாமையுளளவைகளு
பளபளபபுளளவைகளும ஸாபபஙகளுககு ஒபபானவைகளுமா
பெரிய ஈடடிகள (லக்ஷ்யஙகளில) நனறுகப பாயநதன சிலகுதி
வீராகள சிறநத வேகமுளள குதிரைகளிலிருநது துளளிபபாயந
ரதிகாகளுடைய தலைகளைப பெரிய ரததததினினறு பறிததெறிநதா
கள ஒரு தோவீரன அழுநதிய கணுககளையுடைய [1] பல
களாலே பாணததிறகு எதிரபபடடிருககும நிலைமையை அடை
துளள அனேகம குதிரைககாராகளைநாடி அவாகளைக கொனறு
புதிய மேகஙகளுககு ஒபபானவைகளும மதஙகொணடவைகளு
ஸவாணாபரணஙகளையணிநதவைகளுமான யானைகள குதிரைகளை
தளளிக காலகளாலேயே மிதிததன ஈடடிகளாலே துனபஞசெ
யபபடுகினற சிலயானைகள மஸதகஙகளும விலாபபுறஙகளும பிள
கபபடுமளவில மிகுநத துனபமுறறு வீரிடடு அலறின உதத
மான யானைகள குதிரைககாராகளோடு கூடியிருககிற சில குதி
களை அடிதது நெருஙகினதும பயஙகரமுமான அநத யுததததி
விரைவாகத தூககி எறிநதன கஜஙகள கொமபுமுனைகளாலே கு
ரைககாராகளோடு குதிரைகளைத தூககி எறிநது கொடிகளுட
கூடின ரதககூடடஙகளை நானகுபககஙகளிலும அடிததுககொண
நாறபுறததிலும ஸஞசரிததன அநதப போாககளததில சில பெரி
யானைகள ஆணமைததனததினலும மிககமதததினலும குதி
வீராகளையும குதிரைகளையும துதிககைகளாலும காலகளாலு
நாசஞசெயதன யுதததில குதிரைவீராகளாலும யானைமீதே
யிருககினற வீராகளாலும பிரயோகிககபபடடவைகளும கூா
யுளளவைகளும பரிசுததமானவைகளும ஸாபபஙகள போனறவை
களுமான பாணஙகள யானைகளினுடைய நெறறிகளிலும சரீரஙக
லும விலாபபககஙகளிலும விழுநதன அரசரே! வீராகளுடை
கைகளால விடபபடடவைகளும பளபளபபானவைகளும பெரி
குறைகொளளிகளபோனறவைகளும கோரமுளளவைகளுமா
சகதிஆயுதஙகள ஆஙகாஙகு மனிதாகளுடைய சரீரஙகளையும கு
ரைகளுடைய சரீரஙகளையும இருமபுககவசஙகளையும உடைதது
கொணடு கீழேவிழுநதன (வீராகள) புலிததோலகளாலகடடபப
டவைகளும புலிததோலால உறைபோடபபடடவைகளும உறை
னினறு உருவபபடடவைகளுமமாசறறவைகளுமான கததிகளா
பகைவாகளையுததகளததிலஅடிததாாகள வீராகள தையததுட

[1] பிறைவடிவமான முனையுளள பாணம

திரிலவருகினறவனையும கோபததோடு திரிலதிறபவனையும இடப
ககததைஅடிததுதிறகிறவாகளதையும பாாததுகொணடு கததி
ளோடும கேடகஙகளோடும கோடாலிகளோடும விரைவாகஓடிவந
ாகள சிலயானைகள துதிககைகளாலே குதிரைகளபூடடபபட்ட
தாகளைக கிழேதளளி இழுததுககொணடே எலலாருடைய ஒலி
னையும அனுஸரிதது எலலா ததிககுகளிலுமஓடின சிலமனிதாகள
னைகளால பிளககபபடடாாகள சிலா கோடாலிகளால பிளககப
டடாாகள சிலா யானைகளால நசுககபபடடாாகள சிலா குதிரை
ளாலே தூளியாககபபடடாாகள இனனுமசிலா தேருருளைகளால
ரைககபபடடாாகள சிலா கோடாலிகளாலே வெடடபபடடாா
ா அரசரே! ஆஙகாஙகு மனிதாகள உறவினாகளை அலறியழைத
ாசள சிலா புததிராகளையும, வேறுசிலா தநதையாகளையும,
நதுககளையும, பிராதாககளையும, மாதுலாகளையும, மருகாகளையும,
கைவாகளையும உரகக அழைததனா பாாதரே! அனேகமனிதா
ா நரமபுகளசிதறியும தொடைகள ஒடிநதும காணபபடடாா
ா சிலா கைகள அறுககபபடடும விலாபபுறஙகள பிளககபபடடும
விததிருபபதில விருபபமுறறுத தாகததுடன அலறுகிறவாகளா
க காணபபடடாாகள தாகஙகொணடவாகளும அலபமானபிரா
ணையுடையவாகளுமான சிலா யுததததில பூமியிலவிழுநது ஜலத
தத தேடினாாகள பாாதரே! ரகதவெளளததால நானகுபககங
ளிலும நனைககபபடடவாகளும துனபமடையுமபடி செயவிககப
டுகினறவாகளுமானவீராகள தஙகளையும ஒனறுசோநதிருககினற
மமுடைய புததிராகளையும மிகவுமநிநதிததாாகள சூராகளான
லக்ஷததிரியாகள ஒருவரிடததொருவா பகையுளளவாகளாயிருந
ம ஆயுதஙகளைப பிரயோகிககவிலலை, அலறவுமிலலை சூராகள
ககததுடன ஆஙகாஙகு ஒருவரை ஒருவா வெருடடினாாகள
ோததகதினால பறகளால தஙகள உதடடைககடிததுககொணடு
ருவநெறிததலுடனகூடிய முகஙகளுடன ஒருவரைஒருவா பாாத
கொணடாாகள திடமானமனமுளளவாகளும மிகபலசாலி
ளுமானசிலா பாணஙகளால துனபமுறறும காயததினால பீடிக
பபடடும கிலேசததை அடைவிககபபடடுமிருநதும சபதமசெய
ாமலிருநதனா மஹாராஜரே! ரததததையிழநது போாககளததில்
னனியருடைய ரதததைவிருமபும சில சூராகள சிறநதயானைக
ளாலே கிழேதளளி நொறுககபபடடுப பூததபலாசமரஙகளபோல
ளஙகினாாகள மிககபயததைசசெயவதும சிறநதவீராகளுககு
ாசததை உணடுபணணுகிறதுமான அபபடிபபடடயுததம நடக்க

கையில சேனைகளில அனேகா பயஙகரமான சபதஙகளைசசெயதா களை போரில தகபபன பிளளையைககொனருன, பிளளையும தக பனைககொனருன, மருமகன மாமனைக கொனருன, மாமனு மருமகனைக கொனருன, தோழன தோழனைககொனருன, ஸ பநதி ஸமபநதியைக கொனருன இவவாறு, அநதயுததததி கௌரவாகள பாணடவாகளோடு சமாபுரிநதாாகள அபப வரமபுகடநததும அசசநதருவதுமான அநதபபோாநடககுஙகா பாணடவாகளுடைய படையானது பீஷமரையடைநது மிகக நடுக் முறறது பரதாகளுள சிறபபுறறவரே! வேநதரே! அபபொழு மிகசபாகுபலமுளளபீஷமா பெரியரததததினமீது உயாததி நிறு தபபடடதும ஐநதுநக்ஷததிரபபிரதிமைகளுளளதும வெளளிமய மான பனைமரககொடியோடு மேருவில சநதிரனவிளஙகுவதுபோ விளஙகினா

நூறபததேழாவது அதயாயம்.

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(உத்தாதுமாானுடையவதம்)

பெருமபானமையாக முறபகல முழுதுமகழிநத அநத பயஙகரமான தினததில,மிககொடியதுமசிறநதபெரியவீராகளுக் க்ஷயததை உணடுபணணுகினறதுமான (யுததம) அவவிதமாகநட கையில, துாமுகன, கிருதவாமா, கிருபா, சலலியன, விவிமச இவாகள உமதுபுததிரனுல தூணடபபடடுப பீஷமரைஅடைந அவரைபபாதுகாததாாகள பரதசரேஷடருமு மகாரதருமா பீஷமா, அதிரதாகளான இவவைவாகளாலே பாதுகாககபபட பாணடவாகளுடைய சேனைகளில புகுநதாா பாரதரே! சே தேசததாாகள, காசிதேசததாாகள, கருசாகள, பாஞசாலாக இவாகளுககிடையில அசைகிற பீஷமருடைய பனைமரககொடி னது பலவாறுககாணபபடடது அநதபபீஷமா யுததத அதிக வேகமுளளவைகளும அமிழநதகணுககளுளளவைகளுமா பலலஙகளாலே பகைவாகளுடைய தலைகளையும நுகததடிகளு கொடிகளுமுளள ரதஙகளையும அறுததாா பரதாகளிறசிறநதவ நாததனமசெயபவாபோலிருககும பீஷமருடைய தோசெலலு வழிகளில யானைகள மாமஸதானததில அடிககபபடடு அதிகம அலறின அபிமனயு மிககோபமுறறுப பொனனிறமுளள சிற குதிரைகளபூடடிய தேரினமீதேறிப பீஷமருடையரததததைநோ

சென்றுன ஜாமபூநததகதிஞல சிததிரவேலேசெயத [1] கோஙகு
கொடியோடு அநத அபிமனயு பீஷமரையும அஙகுள்ள
தமாகளான ரதிகாகளேயும எதிாததான வீரஞன அபி
யு கூரியஒருகணேயிஞல பீஷமருடைய கொடியை அடிததது
ரோடும அவரை அடுததுவருகினற வீராகளோடும போா
ததான கிருதவாமாவை ஒருபாணததிஞலும சலயனே ஐநது
ணஙகளாலும அடிததுக கூரியமுனேயுள்ள ஒனபது பாணஙக
லே பிரபிதாமகரான பீஷமரையும அடிததான காது
ரயில நனகு இழுததுவிடபபடடதும நனகு பிரயோகிககப
டதுமான ஒரு பாணததிஞல பொனஞல அலஙகரிககபபடட
ாடியையும அடிததான எலலாககவசஙகளேயும உடைககூ
மையுள்ளதும அமிழநத கணுககளுள்ளதுமான ஒரு பாண
ஞல தாமுகனுடைய ஸாரதியின தலேயைத தேகததினினறு
றுததான கூாமையான நுனியுள்ளபலலததிஞல பொனஞல
லஙகரிககபபடட கிருபருடையவிலலே அறுததான மகாரத
அபிமனயு அதிக சோபஙகொணடு நாததனம செயகினற
போல இருநதுகொணடு கூரிய முனேயுள்ள அமபுகளால
த வீராகளேயும அடிததான அவனுடைய லாகவததைக
டு தேவாகளும சநதோஷமடைநதாாகள பீஷமரை
தனமையாககொணட எலலாரதிகாகளும அாஜுனகுமார
அபிமனயு லகூயமதவருமல அடிததலால அவனே மஹா
சாலியான ஸாகூாத தனஞசயஞகவே எணணிஞாகள அவ
டைய கைததோசசியினவழி கிறபதும கொள்ளிவடடமபோனற
நதியுள்ளதும ஒலியுள்ளதுமான விலலானது காணடீவமபோல
னகுபககததிலும ஆகரமிததது பகைவீராகளே அழிபபவரான
ஷமா அநத அாஜுனகுமாரனே அடைநது யுததரஙகததில
ஹாவேகமுள்ள ஒனபதுபாணஙகளால விரைவாகஅடிததது அதிக
சாலியான அவனுடையதவஜததையும மூனறுபாணஙகளால
றுததாா விரததததை அனுஷடிபபவரான பீஷமா மூனறுகணே
ால ஸாரதியையும கொனருா அவவாறே, கிருதவாமாவும
நபரும சலயனும அாஜுனகுமாரஞன அபிமனயுவை ஹிம
ததும, மைநாகபாவததததைபபோல அசைககஇயலவிலலே
ரஞன அநத அபிமனயு மஹாரதாகளான அநதக கௌரவாக
லே சூழபபடடு ஐநதுரதஙகளினமீதும சரமாரிகளேப பொழிந
ன பிறகு, அாஜுனகுமாரனும பலசாலியுமான அபிமனயு
மாரிகளாலே ஆயிரககணககான வீராகளேத தடுததுககொணடும
ஷமரினமீது கணேகளே விடுததுககொணடும ஸிமமநாதம செய
ன அரசரே! யுததததில முயறசியுள்ளவனும அமபுகளால

[1] 'காணிகாரம' எனபது மூலம

பீஷமரை அடிபபவனுமான அநத அபிமனயுவினுடைய கைவ
மையானது மிகபபெரிதாகக காணபபடடது பீஷமரும பகை
களைககவாகினற அநத அபிமனயுவினமீது அமபுகளைத தொ
தாா அநத அபிமனயுவும சமாில பீஷமருடைய விலலினின
விடுபடுகினற அமபுகளைத துணடாடினன பிறகு, பழுதறறபாண
களையுடையவனும வீரனுமான அபிமனயு யுததததில ஒனப
பாணஙகளாலே பீஷமருடையகொடியை அறுததான பி
ஜனஙகள பெருஙகூசசலிடடாாகள பாரதரே! வெளளியாலா
னும அடிபருததனும பொனனுல அலஙகாிககபபடடதும
அநதப பனைமரககொடியானது அபிமனயுவினுடைய அம
ளாலே அறுககபபடடுப பூமியில வீழநதது பரதாகளிறசிற
வரே! அபிமனயுவினுடைய அமபுகளால அநதபபனைகெ
வீழநததைககணடு அவனை மகிழவிபபதறகாகப பீமன உர
ஸிமமநாதஞசெயதான பிறகு, மிககபலசாலியான பீஷமா ம
பயஙகரமான அநதயுததததில திவயமான அநேக மஹாஸ்தி
களை வெளிபபடுததினா பிறகு அளவிடமுடியாத பலமுளள
பிதாமஹா அபிமனயுவினமீது ஆயிரமஅமபுகளை இறைதத
அது ஆசசரியமபோலிருநதது பிறகு, பெரியவிலலாளிகளும ம
ரதாகளுமான விராடன, விராடபுததிரன, துருபதகுமாரனு
திருஷடதயுமனன, பீமன, கேகயாகள, ஸாதயகி ஆகியபாண
வாகளைசசோநதபதினமா விரைவுடன ஸுபததிரா புததிரனை
காபபதறகாகத தோகளோடு எதிாதது ஓடிவநதாாகள சநத
குமாரரான பீஷமா போாககளததில வேகததுடன வருகின
அவாகளுள பாஞசாலராஜபுததிரனை மூனறு பாணஙகளாலு
ஸாதயகியை ஒனபதுபாணஙகளாலும அடிததாா காதுவ
யில இழுததுவிடபபடடதும கூாமையுளளதுமான க்ஷு
என்கிற ஒரு பாணததினாலே பீமஸேனனுடைய கொடி
யும அறுததாா பொனமயமானதும ஒளிபொருநதியதுமா
பீமனுடைய அநத ஸிமமககொடியானது பீஷமரால நா
பணணபபடடு ரததததினினறு கீழேவிழுநதது பிறகு பீ
ரணகளததில சநதனுபுததிரரான பீஷமரை மூனறு பாண
களால அடிததும, கிருபரை ஒரு பாணததாலும கிருத
மாவை எடடுப பாணஙகளாலும அடிததான விராடபுத
னன உததரனும துதிககைமுனையை வளைததுககொணடிருக
யானையோடு மதரதேசாதிபதியான அரசனை எதிாதது ஓ
வநதான வேகததோடுவருகினற அநதச சிறநத யானையின ஒ
பறறவேகததைத தேரினமீதுளள சலயன பாணஙகளால த
தான அநதச சலயனமீதுகோபஙகொணட அநதசசிறநதயா

ன்கு ரததததைவஹிககினற பெரிய நானகுகுதிரைகளைக காலால
ரகததடியை மிதிததுககொனறது குதிரைகள கொலலபபடட
தரிலிருககும அநத மதரதேசாதிபதி இருமபாலானதும உததர
டைய உயிரை வாஙககககூடியதும ஸாபபமபோனறதுமான ஒரு
கதியை எறிநதான உததரன அநதசசகதியினால கவசம பிளக
பபடடு அதிக மூாசசையடைநது அஙகுசமும தோமரமும நழுவ
ானைபபிடரியினினறு விழுநதான சலயனும கததியைககையி
லடுததுககொணடு சிறநததேரினினறு கீழேகுதிததுப பிறகு
நத யானையரசின பெரியதுதிககையை வெடடியெறிநதான பல
ணைகளால மாமமபிளநததும துதிககையறுபபடடதுமான அநத
ானையானது பயஙகரமான தீனஸவரததை வெளியிடடுககொணடு
ழேவிழுநதுமரிததது அரசரே ! மதரராஜன இவவிதமான இந
க காரியததைதச செயதுவிடடுப பிரகாசிககினற கிருதவாமாவி
டைய ரததததினமீது விரைவாக ஏறினான விராடபுததிரனான
வேதன அபபொழுது பிராதாவான உததரன கொலலபபடட
தையும சலயன கிருதவாமாவோடு சோநதிருபபதையும கணடு
றவிஸினாலே அகனிஜவலிபபதுபோலக கோபததால நனகுஜவ
ததான பலவானான அநத ஸவேதன் இநதிரனுடைய விலலுக
காபபான பெரியவிலலை நாணொலியிடுமபடி செயதுகொணடு
தரதேசாதிபனான சலயனைககொலவதறகு எதிாதது ஓடிவந
ான ஸவேதன பெரியதோககூடடததால நாறபுறமும சூழப
டடுப பாணமயமானமழையைப பொழிநதுகொணடு சலய
டைய ரததததைநேராககி விரைநதுசென்றான அரசரே ! மதஙக
காணட யானையினுடைய பலமபோனறபலமுடையவனும எதிா
து வருகினறவனுமான அநதஸவேதனைககணடு உமமைச சோந
வாகளுள கோஸலதேசாதிபதியான பிருகதபலன, மகததேசாதி
தியான ஜயதஸேனன, பிரதாபசாலியும சலயபுததிரனுமான
கமரதன, அவநதிதேசாதிபாகளான விநதானுவிநதாகள, காம
பாஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன, பருஹதக்ஷத்ரனுடைய
மாரனும ஸிநதுதேசாதிபதியுமான ஜயதரதன ஆகிய ஏழுரதிகா
ளும மிருதயுவினுடைய கோரபபறகளின நடுவை அடைநதிருக
னற மதரராஜனான சலயனை மீடக எணணஙகொணடு நாறபுற
ம சூழநதுகொணடாாகள மிககபலசாலிகளான வீராகளுடைய
லவித வாணஙகளால விசிததிரமானவைகளும நாணொலிசெயயப
டடவைகளுமான விறகள மேகஙகளில மினனலகளபோலக காண
டடன அவாகளோ காாகாலததில காறறினால அலைககபபடட
மகஙகள மலையினமீது ஜலததைப பொழிவதுபோல அமபு
மழையை ஸவேதனுடைய தலையினமீது பொழிநதாாகள பிறகு,
பரிய விலலாளியும ஸேனாபதியுமான ஸவேதன கோபஙகொணடு

றனகு தீடடபபடட ஏழுகணைகளால அவாகளுடைய விலலுகள
யறுதது நாசமபணணினன பாரதரே! அவாகளுடைய விலலு
கள அறுககபபடடவைகளாகவே காணபபடடன பிறகு, அந
ஏழுவீராகளும அரைநிமிஷததிறகுளளாகவே வேறு விறகளை
கையிலகொணடு ஏழுகணைகளை ஙவேதனமீது தொடுததாாக
பிறகு, அளவிடுதறகு அருமையாகிய வலியுளளவனும மிகக பா
பலமுளளவனுமான ஙவேதன விலலாளிகளான அவாகளுடை
விறகளை விரைவாகசசெலலுகினற ஏழுபலலஙகளாலே மறுபடியு
அறுததான பெரியவிலலுகள அறுபடடவுடன, மகாரதாகளா
அவாகள ரதசகதிகளை விரைநது கையிலெடுததுப பயஙகரமா
விமமநாதஙகளைச செயதாாகள பரதசிரேஷடரே! ஏழுரதசக
களும ஙவேதனுடைய ரதததைககுறிததுசசெனறன பிற
மகேநதிரனுடைய வஜராயுதததின ஒலிபோனற ஒலியுளளவை
ளும ஜவலிககினறவைகளுமான அநத ஏழுசகதிகளும தனனை
அடைதறகுளளாகவே, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவனு
ஙவேதன ஏழுபலலஙகளாலே அவைகளைத துணடாடினன ப
ஙரேஷடரே! பிறகு ஙவேதன எலலாவீராகளுடையசரீரஙகளைய
பிளககுநதிறமையுளள ஓரமபை எடுதது, ருகமரதனைககுறித
எயதான வஜராயுதததைககாடடிலும அதிகவலலமையுளளது
பெரிதுமான அவனுடைய பாணமானது ருகமரதனுடைய தேக
தில விழுநதது அரசரே! பிறகு, ருகமரதன பாணததால உறு
யாக அடிககபபடடுத தேரினநடுவினுள உடகாாநது மிககமூாசசை
யையும அடைநதான பிரஜைஞதவறியவனும மனநிலை தவறினவ
மான அவனை ஸாரதியானவன எலலாஜனஙகளும பாாததுகொ
ணடிருககும பொழுதே ஜாககிரதையாக வேறிடததிறகு விரைந
கொணடு செனறான மிகக புஜபலமுளளவனான ஙவேதன பொ
னால அலஙகரிககபபடட வேறு ஆறுபாணஙகளைக கையிலெடுத
அநத ஆறுவீராகளின கொடிகளின தலைகளையும அறுததுக கீழே
தளளினன பகைவரைவாடடுபவரே! அவாகளுடைய குதிரைகளை
யுமசாரதிகளையும பிளநது அமபுகளை அவாகளினமீது பொழிந
கொணடு சலயனுடைய ரதததைககுறிததுசசெனறான பாரதரே
பிறகு சலயனுடையரதததை நோககி வேகமாகசசெலலுகின
ஸேனபதியான ஙவேதனைககணடு உமமுடைய படைகளில கலக
வெனனும ஒலி உணடாயிறறு பிறகு, மிகக பலசாலியான உம
குமாரன பீஷமரைமுனனிடடு எலலாஸைனயஙகளாலும சூழ
பெறறு ஙவேதனுடைய தேரைககுறிததுச சென்றான, மிருதயு
னுடைய வாயில விழுநதிருககினற மதரராஜனை விடுவிததா

ர்கு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் பரஸ்பரம் ர்த்து ஒன்றுசேர்ந்து போர்புரிகின்றதேர்களையும் யானைகளையு டையதும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் கைகலந்தது ன யுத்தம் நேர்ந்தது. கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் ாமஹருமான பீஷ்மரானவர் மனிதரிற்சிறந்தவர்களான அபி ரயு, பீமஸேனன், மஹாரதனான ஸாத்யகி, கேகயன், விராடன், ருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள்மீதும் சேதி சத்தரசர்கள்மீதும் மச்சநாட்டார்கள்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந் ர்' என்று கூறினன்.

நூற்றுப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(சுவேதன் போர்புரிந்ததும், பீஷ்மர் அவனைக் கொன்றதும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சிறந்தவில்லாளியான ஸ்வேதன் ்வாறு சல்யனுடைய தேரைநோக்கி வந்திருக்கையில், கௌரவர் ரும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தார்கள்? சந்தனுகுமாரரான ஷ்மரும் யாது செய்தார்? கேட்கும் எனக்கு அதைச்சொல்' ன்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

'அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ஸேனாதிபதியும் சூரனுமான வேதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாரதர்களாகிய லக்ஷக்கணக் ன க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்கள் அரசனான உமது புத்திரனுக்குப ்த்தைக் காண்பிப்பவர்களாகிச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக் ாண்டு (தங்களைப்) பாதுகாப்பதற்கு விரும்பினார்கள். மஹாரதர் ் கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும் போர்வீரர்களுள்சிறந்தவருமான ஷ்மரை ஜயிக்கஎண்ணிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்ம டைய ரதத்தை எதிர்த்துவந்தார்கள். அப்பொழுது கைகலந்த ருமபோர்நடந்தது. விரதம்தவறாதவரே! உம்மைச்சேர்ந்த வீரர ருக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த பெரிய யுத்தத்தை உமக்கு நான ாகுசொல்வேன். சந்தனுவர் அந்தயுத்தகளத்தில் அநேக ரதமத் பங்களைச் சூன்யமாக்கினார். அந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மர் பெரிய ஆச ்யத்தைச்செய்தார்; அம்புகளாலே உத்தமர்களான தேர்வீரர ர்த் துன்பமடையச்செய்தார். ஸூர்யனைப்போன்ற பிரதாப ளள பீஷ்மர் அம்புகளாலே ஸூர்யனை மூடினார். உதிக்கின்ற ரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நான்கு பக்கங் ரிலும் (சத்ருக்களை) ஓடும்படி செய்தார். அரசரே! அந்தப் பீஷ்ம லே யுத்தத்தில் லக்ஷமலக்ஷமாகத் தொடுக்கப்பட்டவைகளும்

போரில க்ஷத்ரியாகளுககு நாசததை உணடுபண்ணுகினறவைக
மிகக வேகமுளளவைகளும பெரிய பலமுளளவைகளுமான பாண
கள வீராகளுடைய தலைகளை நூறுநூருக யுததபூமியில கீழே விழ
படிசெயதன வஜராயுதததால அடிககுததளளபபடடபாவத
ளைபபோல முடகளடாநத இருமபுககவசஙகளபூணட யானைக
யும கீழே வீழததினா அரசரே! ரதஙகள ரதஙகளோடு சோக
பெறறனவாகக காணபபடடன சில குதிரைகள, குதிரைகளுட
கூடின ரததததை இழுததன சில குதிரைகள, கொலலபபடடு
னுடன தொஙகிககொணடிருககிற யுவாவான வீரனைப பொறுத
அதிக வேகததுடன அஙகுமிஙகும சென்றன கததிகளும அ
ருததூணிகளும கடடபபெறற வீராகள அடிககபபடடுத தலைசி
நூறுநூருகப பூமியிலவிழுநது வீரசயனஙகளில படுததாாகள
தபபோாககளததில போாவீராகள ஒருவரை யொருவா எதிா
ஓடுகினறவாகளும கீழே விழுநதவாகளும மறுபடியும எழுநத
களும எழுநது விரைவாக ஓடுகினறவாகளும மீணடும ஒருவ
யொருவா துனபபபடுததிப புரளுகினறவாகளுமாகி தவநதவ
தனுசெயதாாகள விலலும அமபுககூடுமுடையவாகளும ஸ
ணததால அலஙகரிககபபடடவாகளும பயமறறவாகளும கெ
லபபடட துணைவீராகளையுடையவாகளுமான வீராகள நூறுநூ
நாலு பககஙகளிலும துனபுறுததபபடடுக கணைகளைத தொடுத
கொணடு ஆஙகாஙகு பகைவாகளை எதிாததோடினாாகள பாரத
மதஙகொணட யானையானது, குதிரை வீராகள கொலலபப
குதிரைகளை நாறபுறததிலும துரததி அடிததது ரதிகாகள ரதி
களை நானகு பககததிலும அடிததாாகள ஒருவன மறறொருவ
அமபுகளால அடிககபபடடுத தேரினினறும கீழேவிழுநதா
கொலலபபடட ஸாரதியையுடைய உயாநத ஒரு ரதமானது
டைபோலக கீழே விழுநதது அணிவகுககபபடட சேனைகள
நிறைநத அநத யுததகளததில புழுதி மேலெழுநதிருததலால
தம செயகினற ஒரு வீரனும எதிா யுததம செயகினற மறறொ
வீரனும பரஸபரம விறகளினுடைய ஓசையினால அறிநதுகொ
டாாகள யுததவீராகள எதிரியைச சரீரததின ஸபாசததில
அறிநதுகொணடாாகள அரசரே! யுததவீராகள பாணஙகளை
பிரயோகிததுககொணடு போாபுரியுஙகால அவாகளாலே செய
படட வீரவாததததை நாணகயிறறின ஒலியினாலும சேனையினுடை
ஒலியினாலும ஒருவரோடொருவா கேடகவிலலை யுததரஙகத
கானதபபிளககுமதனமையுளள படகவாததியம ஒலிக்குமபொழு

ததததில தனனுடைய ஆணமையை வெளிபபடுததிககொணடு
தம செயகினற வீரனுடைய பெயாகளையும வமசஙகளையும
ஸபரம (செயயபபடும) கீாததனததையும நான கேடகவிலலை
ததில பீஷமருடைய விலலினினறு வெளிபபடட பாணங
ாலே பீடிககபபடடவாகளும ஒருவரோடொருவா போாபுரி
றவாகளுமான இநத வீராகளுடைய மனஙகள அதிக நடுகக
றன அதிபயஙகரமானதும மயிாககூசசததை உணடுபணணு
றதும மிகக மனககுழபபததை உணடுபணணுகினறதுமான
த யுததரஙகததில தகபபன ஒருவனுவது தன பிளளையை யுத
தில அறிநதுகொளளவிலலை சககரம உடைககபபடடு நுகத
யும வெடடபபடடு ஒரு பககததை இழுககினற குதிரையும
லலபபடடவுடனே பாணஙகளாலே ஸாரதியுடன அடிககப
ட ஒரு வீரன தேரிலிருநது கீழே தளளபபடடான இவவாறு
த யுதததில எலலா வீராகளும ரததததை பிழநது அநதஅநத
யினுலே நானகு பககததிலும ஓடுகினறவாகளாகக காணப
டாாகள யானை கொலலபபடடது தலை அறுககபபடடது
மஸதானம பிளககபபடடது குதிரை கொலலபபடடது பீஷ
ரதருககளைக கொலலுமபொழுது கொலலபபடாதவன ஒரு
விலலை அநத மகாயுதததில ஶவேதன கௌரவாகளுககு
யததை உணடுபணணினன பரதாகளிற சிறநதவரே! ஶவேதன
காகளில சிறநத ராஜ புததிராகளை நூறு நூறுகவும கூடடம
டமாகவும கொனறுன, ரதிகாகளுடைய தலைகளைப பாணங
ால அறுததான வேநதரே! பாரதரே! ஶவேதனுலே தோள
ாகளை யணிநத கைகளும விறகளும ரததினி ஏககாறும தேரு
ாகளும அமபறுததூணிகளும நுகததடிகளும உததமமான
டைகளும கொடிகளும குதிரைக கூடடஙகளும தோககூடடங
ும மனிதாகளுடைய கூடடஙகளும யானைகளும நூறு நூறுக
புறஙகளிலும கொலலபபடடன குருநநதனரே! நமமைச
ாநதவாகள ஶவேதனிடததினினறு உணடான பயததினுல
நது சிறநத தோகளைவிடடுவிடடு ஓடினாகள, பிறகு ஓா அமபு
லலககூடிய தூரநதாணடித தைரியததுடன கௌரவாகளாகிய
கள பிரபுவான பீஷமரைக கணடோம யுதததில, சாநதனு
திரரான பீஷமரை நானகு புறததிலும சுறறிஇருநதுகொணடு
டோம மஹாயுதததில எஙகளுககுத தளாசசியுணடான
யததில புருஷ ஶரேஷடரான பீஷமா ஒருவரே மகாமேருமலை
ால அசைவறறுத தைரியததுடன னினறுா சிசிரருதவினுடைய
வில அதிதியின குமாரனை ஸூாயன கிரணஙகளால ஜலத
உறிஞசுவதுபோலக கிரணஙகளபோனற அமபுகளையுடைய

F உகூ

பீஷமா பாணஙகளால பகைவாகளுடைய உயிாகளை வாஙகுகி
வராக நினறாா மகாவிலலாளியான அநதப பீஷமா வஜரபா
யான இநதிரன அசுராகளைக கொலலுவதுபோல யுததததில ப
வாகளைக கொனறுகொணடு அமபுக கூடடஙகளைப பலபலவா
தொடுததாா பீஷமராலே கொலலபபடும அநத வீராகள மி
பலசாலியான அநதஈவேதனைவிடடு ஓடினாாகள பகைவாகளை
தவிககசசெயபவரே! தனனுடைய சேனைக கூடடததினினறு
படடதுபோல உமமுடைய ஸேனாஸமூகததினினறும விடுபட
னுக யுதத பூமிகளில மிகக கரூரனாயிருககினற அநத ஈவேத
இவவிதமாகக கணடு, பீஷமா ஒருவரே ஸநதோஷமுளளவ
புஷடியுளளவருமாயிருநதாா அரசரே! துாயோதனனுககுப
யததைசசெயவதில முயறசியுளளவரும, பாணடவாகள வருத
டையுமபடி செயகினறவருமான பீஷமா நலல மஹாயுததத
எவவிதததாலும விடமுடியாததான[1] உயிரையும பயததை
விடடுப பாணடவாகளுடைய சேனைகளைக கீழே தளளினாா செ
ரவஸைனியஙகளை அழிககும ஸேனாதிபதியான ஈவேதனைககண
தேவவிரதரெனறு பிரஸிததிபெறற உமமுடைய பிதாவா
பீஷமா அவனை விரைநது எதிாததாா அநதஈவேதன பீ
மாமீது அளவறற அமபுககூடடததை நனகு இறைததான அ
வாறே பீஷமரும ஈவேதனமீது அமபுக கூடடஙகளை நன
இறைததாா அவவிருவரும இரணடு காளைகளபோலும, மத
கொணட இரணடு பெரிய யானைகளபோலும காஜிததுககொண
புலிகளைபபோல மிகுநத பரபரபபுடன ஒருவரோடொருவா அடி
துககொணடாாகள பிறகு, புருஷ சிரேஷடாகளான அநதப பீ
மா ஈவேதன இருவரும ஒருவரைஒருவா கொலல விருமபி அ
திரஙகளாலே அஸதிரஙகளைத தடுததுககொணடு போாபுரிநத
கள மிகுநத கோபஙகொணட ஈவேதன அமபுகளால பாதுகா
திராவிடின பாணடவாகளுடைய ஸேனையைப பீஷமா ஒரு ப
லிலேயே எரிததுவிடுவாா பிறகு, ஈவேதனால பீஷமா தோ
யுறறதைககணடு, பாணடவாகள அதிக ஸநதோஷமடைநதாாக
உமமுடைய புததிரன மனவருததமடைநதான பிறகு, துரியோ
னன கோபமுறறு அரசாகளால சூழபபடடுச சைனியஙகளுட
சோநது யுதததில பாணடவசேனையை எதிாதது விரைநதுசெ
ருன உமமுடைய புததிரனாலே ஏவபபடடவாகளான தாமுக
கிருதவாமா, கிருபா, சலயன இநநாலவரும பீஷமரை நாடி அ
ரைப பாதுகாததாாகள துரியோதனனைமுதனமையாககொண
எலலா அரசாகளாலும யுதததில கொலலபபடும பாணடவாக

1 உயிரில அபிமான ததையும எனபது

யஸேனைகளைககணடு ஶ்வேதன பீஷமரைவிடடுவிடடுக காறறு
பலததாலே மரஙகளை முறிபபதுபோல உமது புததிரனுடைய
னையை வேகததால நாசமசெயதான அரசரே! விராடபுத
ன கோபமுணடு உமது சேனையைத துரததியடிததுவிட்டு,பீஷ
முயறசியுளளவராக இருநத இடததிறகு மறுபடியும விரைவாக
தான மகாராஜரே! அநத யுததகளததில கிடடநெருஙகியவா
ம அமபுகளாலஜவலிககினறவாகளும மகாபலசாலிகளும மகாத
களுமான அவவிருவரும ஒருவரையொருவா கொலலவிருமபி
ததிரனும இநதிரனுமபோல ஒருவரோடொருவா போாபுரிந
கள ஶ்வேதன விறபிடிதது எழுபாணஙகளால பீஷமரை
ததான பிறகு பராககிரமசாலியான பீஷமா பராககிரமததை
ரியிடடு மதயானையை மதயானை தடுபபதுபோலப பலததினுல
த ஶ்வேதனுடைய பராக்கிரமததைத தடுததாா ஶ்வேதன சந
குமாரரான பீஷமரை அமிழநதகணுககளுளள இருபததை
அமபுகளால மறுபடியும அடிததான அது ஆசசரியமாயிருந
சநதனுபுததிரரான பீஷமா அபபொழுது அவனைப பததுக
களால திருபபியடிததாா அநதபபீஷமரால அடிககபபடட
வானுன அநத ஶ்வேதன மலைபோல அசைவறறுநினறுன பிறகு
ததிரியாகளை மகிழவிககும விராடபுததிரனுன ஶ்வேதன யுததத
மிகுநத கோபஙகொணடு வில்லைவளைததுப பீஷமரை அடித
ன பிறகு ஶ்வேதன மிகஅடடஹாஸமசெயது இரணடுகடை
பகளையும நககிககொணடு ஒனபதுபாணஙகளால பீஷமருடைய
லைப பததாகதத துணடாககினுன சிறகுகளுளள கூாமை
ன ஒரமபை (விலலில) பூடடி மகாதமாவான பீஷமருடைய
டிநுனிபிலுளள பனைமரததையும அறுததுததளளினுன
மரது கொடி கீழே விழுநததைபபாாதது உமது புததிராகள
மரைக கொலலபபடடாரெனறும ஶ்வேதனுககு வசபபடடா
னறும எணணினாகள பாணடவாகளும ஸநதோஷததை
டநது மிகுநத உதஸாகததுடன சஙகஙகளை ஊதினாகள
கு மகாதமாவான பீஷமருடைய பனைககொடி கீழே விழுந
தககணடு துரியோதனன கோபததினுல தன சேனையை
கி, 'நீஙகள முயறசியுடன பீஷமரை நாறபுறமும சூழநது
ணடு காபபாறறுஙகள நாமெ பாாததுககொணடிருககும
ழுதே பீஷமா ஶ்வேதனிடததினினறும மரணமடையவேண
ம சநதனுகுமாரரான பீஷமா செளாயமுடையவா உஙக
கு நான உணமையாகசசொலலுகிறேன' எனறு சொலலி ஏவி
ன துரியோதனராஜனுடைய வாாததையைககேடடு 'மகாரதா
விரைவாகச சதுரஙகஸேனையுடன கஙகாபுததிரரான பீஷமரை

ரக்ஷிததாாகள பாரதரே! பாஹலீகன, கிருதவாமா, சலன,
யன, ஜலஸநதன, விகாான, சிததிரஸேனன, விவிமசதி இவா
விரையவேணடியகாலததில அதிகவிரைவுடன நானகு பககங
லும சூழநதுகொணடுஙவேதனமீது மிகவுமநெருககமான சரய
யைப பொழிநதாாகள அளவிடமுடியாத பலததையுடையவ
மகாரதனுமான ஙவேதன மிகக பரபரபபுடனும கோபததுட
கைததோசசியை வெளியிடடுககொணடு அவாகளைக கூாமையு
பாணஙகளால தடுததான, அநத ஙவேதன, சிஙகம யானைக
தடுபபதுபோலப பெரியசரமாரியினுலே அவாகள அனைவரை
தடுததுப பீஷமருடைய விலலைத துணிததான ராஜேநதிர
பிறகு சநதனுகுமாரரான பீஷமா யுததததில வேறுவி
-யெடுததுக கழுகிறகுகளுடன கூடியவைகளும கூாமையுள
களுமான அமபுகளாலே ஙவேதனை அடிததாா அரசரே! பி
ஸேனுபதியான ஙவேதன கோபமுறறு யுததததில எ
ஜனஙகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே இருமபுமய
அனேக பாணஙகளால பீஷமரை அடிததான பிறகு, எலலா
கஙகளுளளும சிறநதவீரரான பீஷமா அபபொழுது யுததத
ஙவேதனுலே தடுககபபடடாரெனபதைக கணடு துரியோ
ராஜன மிகக வருததமடைநதான உமமுடைய ஸைனி
ளுடைய பெரிய ஒலியானது மிகப பெரிதாகத தோனறி
ஙவேதனுல தடுககபபடடவரும அமபுகளால மிகவும காயப
தபபடடவரும அவனுககு வசபபடடவரும வீரருமான அ
பீஷமரைபபாாதது எலலோரும ஙவேதனுல கொலலபபட
ரெனறே எணணினாகள பிறகு உமமுடைய பிதாவான தேவ
தா தமதுகொடி அறுககபபடடதையும அபபடிபபடட
தடுககபபடடதையுஙகணடு குரோததை அடைநதாா
ராஜரே! உடனே பீஷமா ஙவேதனை லக்ஷயமவைததுப பல
களை எயதாா தோாளிகளிற சிறநதவனுன ஙவேதனும யுத
தில பீஷமருடைய அநதககணைகளையும தடுதது மறுபடியும பல
எனகிற பாணததினுல உமமுடைய பிதாவின விலலைத து
தான அரசரே! கஙகாபுததிரரான பீஷமா கோபஙகொணடு வி
எறிநதுவிடடுப பெரிதும மிகக பலமுளளதுமான வேறுவில
கையிலெடுதது அதில சாணைபிடிககபபடட ஏழு பெரிய பா
களைத தொடுதது நானகு பாணஙகளாலே படைததலைவ
ஙவேதனுடைய குதிரைகளையும இரணடு பாணஙகளால அ
கொடியையும ஏழாவதுபாணததினுல அவனஸாரதியினுடைய
யையும அறுததாா அதிக கோபஙகொணடவனும மிகுநத
ரமுடையவனும மகாபலசாலியுமான ஙவேதன, குதிரைக

ாரதியுங்கொல்லப்பட்டதேரினின்று கீழேகுதித்துக் கோபத்திற
டனபட்டவனும மனக்கலக்கமுற்றவனுமானன ரதிகர்களுள
றந்தவனன சவேதன தேரிழந்ததைக்கண்டு பீஷ்மர் கூர்மையுள்ள
ரணஸமூகங்களால நானகுபுறங்களிலும அடித்தார பீஷ்ம
டையவில்லினின்றுவிடுபட்ட அமபுகளாலே யுத்தத்தில அடிக்கப
டுகிற அந்தசவேதன விலலைத் தனதேரில வைத்துவிட்டு ஸவர்ண
யமானசக்தியைக் கையிலெடுத்தான பிறகு அவன பெருமூச்சு
ட்டுக்கொண்டு உக்கிரமானதும மகாபயங்கரமானதும காலதண
மபோனறதும கோரமாயுள்ளதும மிருத்யுவினுடைய நாவைப
பானறதுமான சக்தியைக் கையிலெடுத்து அப்பொழுது சந்தனு
மாரரான பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'அதிககோபங்கொண்டவரான
ர இப்பொழுது நிலலும, எனனைப்பாரும, , ஆணபிளளையாயிரும
னறுசொனனன பெரியவில்லாளியும பராக்ரமசாலியும அள
ட்டமுடியாதபலமுடையவனும பாண்டவர்களுக்காகப பகைவர
ரினமீது பராக்கிரமத்தைவெளியிடுகினறவனும உமக்கு அனாத
த்தை விளைவிக்கஎண்ணங்கொண்டவனுமான சவேதன போர்க
ளத்தில பீஷ்மரைநோக்கி இவவாறுசொல்லிவிட்டுப பிறகு ஸர்ப
த்திற்குஒப்பானசக்தியை அவர்மீது விடுத்தான அரசரே! மிகக
காடியதும யமதண்டமபோனறதும ஒளிபொருந்தியதும சட்டை
ரித்தபாமபுக்கு ஒப்பானதுமான சக்தியானது, சவேதனுடைய
கயினின்றுவிடுபட்டதைக்கண்டு உமதுபுத்திரர்கள ஆ! ஆ! ஆ!
னற பெரிய சத்தத்தைச செயதார்கள அந்தச்சக்தியானது ஆகா
த்தினினறு எரிநக்ஷத்திரம விழுவதுபோல விரைவாக விழஆரம
த்தது வேநதரே! உமதுபிதாவானதேவவரதர் அப்பொழுது
ரபரப்பறறவராகி ஆகாயத்தில ஜவலிக்கினறதும ஜவாலைகளால
னகுசூழப்பட்டதுபோலிருக்கினறதுமான அநதச்சக்தியைப பதி
னமூ பாணங்களால அறுத்தார சிறநதபொனனால அலங்கரிக
பபட்ட அநதச்சக்தி, கூர்மையுள்ள அமபுகளால அறுக்கப்பட்ட
தைக்கண்டு உமமைச்சேர்ந்தவர்கள எல்லோரும பிறகு உரகக ஆர
ரமசெயதார்கள விராடபுத்திரனன சவேதனே சக்தி நாசம
ண்ணப்பட்டதைக்கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு காலத்தினல
த்திகெட்டுச் செய்யத்தக்கதுஇனனதெனபதை அறியவில்லை அரச
ரே! கோபமுண்டவனன விராடபுத்திரன அட்டஹாஸஞ்செய்து
கொண்டு பீஷ்மருடையவதத்தைக்கருதி மிக்கஊக்கத்துடனகதா
த்தைஎடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால கண்கள சிவந்து காலதண
தைக் கையிலகொண்ட யமனபோனறவனுகி ஜலப்ரவாகமானது

மலையைததாககுவதுபபோலப பீஷமரைஎதிாததுத தாககினன
பிரதாபசாலியான பீஷமா அநத ஶவேதனுடையவேகம தடுகக
தகாதது எனறெணணி அநத அடியினினறும தாம தபபுவதறகா
உடனே பூமியில குதிததுவிடடாா கோபமீறின ஶவேதன தே
ஞன தனேஶவரனபோல அநதககதாயுததைசசுழறறிப பீஷம
டையதேரினமீது எறிநதான பீஷமரைநாசமசெயவதில நோக
முளள அநதககதாயுததினலே அநதபபீஷமருடையரதமானது
கொடிமரததோடும ஸாரதியோடும குதிரைகளோடும ஏககாலே
டும தோசசடடஙகளோடும சாமபலாககபபடடது ரதிகாகளு
சிறநதவரானபீஷமா ரததைதயிழநததுகணடு சலயனமுதலான
மஹாரதாகள ஒருஙகுசோநது எதிாததுஓடிவநதாாகள பிற
பீஷமா அடடஹாஸமசெயதுகொணடு வேறுதேரினமீதேறி விலலை
நாணொலியிடுமபடிசெயது கலஙகினமனததுடன ஶவேதனை
நோககி மெதுவாக எதிாதுவநதாா இதனிடையில, 'பீஷமரே
பீஷமரே! மிககபுஜபலமுளளவரே! விரைவாக (இவனைககொ
வதில) முயறசிசெயயும எலலாஉலகததுககும காரணபூதரானப
மாதமாவினலே இவனுடைய இதுதானகாலமெனறு குறிபபிட
படடிருககிறது' எனறு ஆகாயததினினறுஉசசரிககபபடடது
தேவஸமபநதமபெறறதும தமககுஹிததைதசசெயவதும அாத
கௌரவமபொருநதியதுமான வாாததையைப பீஷமா கேடடனா
பீஷமா தேவதூதனசொலலிய இவவாாததையைககேடடு மன
மகிழநது அவனைககொலவதில மனததைச செலுததினா ரதிக
களுளசிறநதவனும ரததைதயிழநதுகாலாளாயிருககினறவனுமான
ஶவேதனைபபாாதது மஹாரதாகளான ஸாதயகி,பீமஸேனன், து
பதகுமாரனன திருஷடதயுமனன, கேகயதேசததரசனன திருஷட
கேது, வீாயமுடையவனன அபிமனயு இவாகள ஒருஙகுசோநது
அவனைக காககஎணணஙகொணடு அநதபபீஷமருககெதிரில வ
தாாகள இவவாறுவருகினற அநதஎலலாவீராகளையும, அளவற
பலமுளளபீஷமா, துரோணரோடும சலயனேடும கிருபரோடு
சோநது ஜலததினுடையவேகததை மலை தடுபபதுபோலத தடு
தாா மிககபலசாலிகளான பாணடவவீராகளெலலாம தடுககப
படடவே ஶவேதன கததியைஉருவிககொணடு பீஷமருடையவிலலை
வெடடினன அவா வெடடபபடட அநதவிலலை யெறிநதுவிடடு
தேவதூதனுடைய வாாததையைககேடடு ஶவேதனை விரைவாக
கொலவதில மனததைசசெலுததினா பிறகு விரைவாகஸஞசரி
கினற உமமுடையபிதாவும, மகாரதருமானதேவவரதா வானவி
போனறஒளியுளள வேறுவிலலை விரைவிலஎடுதது க்ஷணததிறகு
நாணேறறினா பரதசிரேஷடரே! உமமுடையபிதாவான காஙகே

ா பீமஸேனனை முதனமையாககொணடவாகளும புருஷஙா
ரஷடாகளுமான மகாரதாகளால சூழபபடட ஸேனுபதியான
ந்த ஙவேதனைககணடு விரைவாக எதிாததுவநதாா பிறகு பிர
பசாலியும மகாரதருமான பீஷமா தமமை எதிாதது வருகினற
னை ததலைவனுன பீமஸேனனை அறுபதுகணைகளால அடிததாா
தாகளில சிறநதவருமு உமமுடைய பிதாவுமான தேவவரதா
பாரில அபிமனயுவை அமிழநத கணுககளுளள மூனறுபாணஙக
ால அடிததாா பரதவமசததில தோனறிய அரசாகளுககெலலாம
தாமஹரான அவா யுதததில ஸாதயகியை நூறுபாணஙகளா
ம திருஷடதயுமனனை இருபதுபாணஙகளாலும கேகயராஜருமா
ன ஐநதுபாணஙகளாலும அடிததாா உமமுடைய பிதாவான
தவவிரதா அநதப பெரிய விலலாளிகளனைவரையும கோரமான
ணஙகளால தடுதது சுவேதனை நோககி எதிாதது ஓடினுா
றகு, பலவானுன அவா மிருதயுவுககு ஒபபானதும பெருஙகாா
ஙகளைச செயதறகுச சாதனமாயிருபபதும உததமமானதும
கைவாகளால) நெருஙகமுடியாததுமான ஓரமபை விலலிலபூடடி
ாறுக இழுதது சுவேதனமீது விடுததாா பிரமமாஸதிரததோடு
ாகு சோககபபடடதும சிறகுகளுளளதுமான அநதப பாணத
தத தேவாகளும கநதாவாகளும பிசாசஙகளும உரகாகளும ராகூ
ாசளும கணடாாகள அநதபபுாணமானது அளவறறவனமை
ாள அநத சுவேதனுடைய கவசததையுடைதது மாாபைபபிளந
கொணடும பெரிய இடிபோல ஜவலிததுககொணடும பூமியில
ரவேசிததது அஸதமயததைஅடைகினற சூரியன தனஒளியை
ிததுககொணடே செலவதுபோல அநத அமபானது அதிவே
நதுடன சுவேதனுடைய தேகததினினறு உயிரைக கவாநது
ாணடே சென்றது அவவாறு யுததகளததில பீஷமரால கொல
பபடடு விழுநதிருககினற புருஷசிரேஷடனுன அநத சுவேதனைப
மியில நழுவிவிழுநத ஒரு மலையினுடைய கொடுமுடியைபபோலக
ணடோம அநத யுததகளததிலிருநத பாணடவவீராகளும
ாரதாகளான கூததிரியாகளும மனவருததமுறறனா உமது
ததிராகளும கௌரவாகளும எலலாவிடததிலும ஸநதோஷ
டைநதாாகள, அரசரே! பிறகு துசசாஸனன, சுவேதன கொல
பபடடதைககணடு நாறபுறஙகளிலும கோரமான நானகுவித
ாதய கோஷஙகளோடும கூததாடினுன பெரிய விலலாளியான
நதசுவேதன போரில அதிகமாகப பிரகாசிககினற பீஷமராலே
ாலலபபடடவுடனே சிகணடி முதலான பெரியவிலலாளிகளான

ரதிகாகள மிக நடுஙகினா அரசரே! பிறகு தனஞசயனும விரு
ஷ்ணிகுலததில தோனறிய ஸ்ரீகிருஷணனும ஸேனபதி கொல
படடவே, எலலாபபககததிலும மெள்ள யுததததை நிறுததினாக
பாரதரே! பிறகு உமமுடைய படைகளுககும பகைவாகளுடை
படைகளுககும சோநதிருநத யுததம நிறுததபபடடது அடிகக
உமமுடைய சேனையிலுள்ளவாகளும சததருசேனையிலுள்ள
களும காஜிககுமபொழுது மஹாரதிகாகளும பகைவாகளை
தபிககசசெயயுந திறமையுடையவாகளுமான பாாததாகள (இரண
ரதிகாகளுககும) நடநத தவநதுவயுததததினுல சோநத கே
மான (சுவேதனுடைய) வததததை நினைதது மிகுநத மனவருத
முறறுத திருமபினாகள' எனறு கூறினன

நாறபததோனபதாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்சசி)

(சுவேதனுடைய யுத்தவர்ணனம்)

திருதராஷடிரன, 'ஐயனே! ஸேனபதியான சுவேதன ய
ததில பகைவாகளால கொலலபபடடவுடன சிறநத வில
களான பாஞசாலாகள பாணடவாகளுடன சோநது யாது செ
தனா? ஸஞசய! யுததததில ஸேனபதியான சுவேதன கொல
படடதையும பகைவாகள அவனிமிததம முயனறும பயந
ஓடினதையும கேடகினற எனனுடைய மனததை ஜயமான உன
டைய வாககியமானது பரீதியை அடையுமபடி செயகிறது என
டைய கபடோபாயததை நினைதது ஸாதுஜனஙகள (எனனிடத
தினறு) அதிகமாக விலகுகிறாகள வீரரும பிராயமுதிாநத
மான அநதப பீஷமா அககாலததில அனபுள்ளவராக இருந
ரனறே? புததிசாலியான அவன (என) பிதாவினிடததில எ
பொழுதும விரோதம பாராடடிவநதான அவருடைய விரோத
தினலுணடான பயததினலேயே அவன முறகாலததில பாணட
களை அடுதது எலலாபபயததையுமவிடடுத தாககததைஅடைந
வஸிததான பாணடவாகளுடைய பிரதாபததினுல (பிறாகளா
எவவிததததாலும பிரவேசிகக முடியாத வாஸஸதலததை ஏறபடு
திககொணடும பகைவாகளை எபபொழுதும பீடிததுககொணடு
சிறநதவிருததியை அனுஷடிததுவநதான ஸஞசய! முறகாலத
அநத அரசாகளிடததில எபபொழுதுமே அதிககெடட எணண
ளளவனும அதனுல யுதிஷடிரனிடததில பகதியுள்ளவனுமாயிரு

நதஸவேதன எவவாறு கொலலபபடடான? ஆசசரியம ஸஞ
ய! என புததிரன (ஸாதுககளால) மிகவும விலககபபடடவ
னனறே நான நினைககிறேன மேலும அவன அறபன,
னிதருள மிக இழிவானவன பீஷமராவது ஆசாரியரான
ரோணராவது கிருபராவது போாசெயவதறகு எவவிதத்
ாலும பிரியபபடவேயிலலை, காநதாரிககும பிரியமிலலை, நானும
ரியபபடவிலலை, அவவாறே, விருஷணிகுலததிற பிறநத ஸ்ரீவா
ஸதேவரும பாணடுகுமாரனன தாமராஜனும பீமனும அாஜுன
ும புருஷஸரேஷடாகளான நகுல ஸஹதேவாகளும பிரியபபட
வயிலலை ஸஞசய! எபபொழுதுமே யுததம செயவதில நோககங
காணடவனும பாபியுமான துரியோதனன எபபொழுதும என
லும காநதாரியினுலும விதுரனுலும ஜமதககினியினுடைய குமா
ரான பரசுராமராலும மகாதமாவான வயாஸராலும தடுககபபட
ம காணன, ஸௌபலனன சகுனி, துசசாஸனன இவாகளுடைய
ருததுககிணஙகிப பாணடவாகளை மதிககவிலலை ஸஞசய! அநத
வேதனுடைய நாசததினுலும பீஷமருடைய விஜயததினுலும
நத அாஜுனனுககுக கொடுநதுயா வநதுவிடடதெனறே எண
ணுகிறேன கிருஷணனேடு கூடின பாாததன மிகுநத கோபங
காணடு யுததததில யாது செயதான? அபபா! அாஜுனனிடத
னினறு எனககு உணடான அதிக பயம தணியவிலலை அநதக
நதிபுதரனன தனஞசயனே மிகுநத சூரன, மிகக சுறுசுறுபபுளள
ன அமபுகளால பகைவாகளின சரீரஙகளை அழிபபானெனறு
ான எணணுகிறேன உபேநதிரனுககு ஒபபானவனும பலததில
கேநதிரனுககு ஒபபானவனும கோபமும விருபபமும வீணுகாத
னுமான இநதிர குமாரனைப பாாதது உஙகள மனம எவவாறிருந
தது? ஸஞசய! அவவாறே வேதததை அறிநதவனும சூரனும அக
ரிககுமஸூாயனுககும ஸமமான காநதியுடையவனும ஐநதிராஸ
திரததை யறிநதவனும அளவிடமுடியாத பலமுளளவனும பகை
ாகளமீது எதிாததுசசெலலுகிறவனும யுததததில ஜயமபெறுப
னும வஜராயுதமபோனற மிககக்கொடிய அஸதிரஙகளைத தொடுப
வனும மகாரதனும கததியைக கையால சுழறறிககொணடிருபப
னுமஅடடஹாஸமசெயபவனுமசிறநதஅறிவுளளவனும துருபத
னுடைய புததிரனும பலசாலியுமான தருஷடதயுமனன, யுததத
தில ஸவேதன கொலலபபடடவுடனே எனனசெயதான? முனபு
செயயபபடட குறறததினுலும ஸேனபதியினுடைய வதததினுலும
மிகக பலசாலிகளான பாணடவாகளுடைய மனமானது (கோபத
தால) மிகப பொஙகியிருககுமெனறே நான எணணுகிறேன. துரி

யோதனனுடைய செயகையினுல உணடுபணணபபடட அபபா
டவாகளுடைய கோபததைப பகறகாலஙகளிலும இராககாலஙக
லும நினைததுககொணடு மனம ஆறுதலை அடையவிலலை ஸஞச
அநத மகாயுததம எவவாறு நடநதது? அதை எலலாம எனககு
சொல' எனறு வினவ, ஸஞசயன, 'அரசரே! ஸதிரமாயிருந
கேளும, உமமுடைய அநீதியானது பெரிது நீா துாயோதன
மீது குறறஞ சுமததுவது தகாது உமது புததியானது வெள்ள
போன பிறகு அணைபோடுவதுபோலிருககிறது வீடுபறறியெரிய
போது கிணறுவெடடுவது எபபடியோ அபபடியே உமமுடை
புததி இருககிறது பெருமபானமையாகச சென்றுபோன முறை
லோடு கூடின அதிக பயஙகரமான அநதபபகலில உமமைசசே
தவாகளுககும சததுருககளுககும மறுபடியும போரநடநத
விராடனுடைய சேனுதிபதியாயிருநத ஶவேதன கொலலபபட
தையும சலயன கிருதவாமாவுடன கூடி (ப போருககு) வநது நி
தையும கணடு சஙகன, ஹவிஸினுல அகனி ஜவலிபபதுபோ
கோபததினுல மிகஜவலிததான பலசாலியான அநதச சஙக
போாககளததில இநதிரனுடைய விலலை ஒதத தனனுடைய பெரி
விலலை நாணெலியிடுமபடி செயதுகொணடு மதரதேசாதிபதியா
சலயனைக கொலல நினைதது அவனை எதிரததான சஙகன பெரி
ரதககூடடததால நாறபுறமும காககபபடடுச சரமாரியை
பொழிநதுகொணடு சலயனுடைய ரததைதைக குறிததுசசென்ற
வேநதரே! எதிரததுவருகினறவனும மதயானையின விகரம
போனற விகரமமுடையவனுமான அநதச சஙகனைககணடு மிருத்
வினுடைய கோரபபலலின நடுவை யடைநதவனபோனற மதரரா
னைக காபபாறறுவதறகு மிகுநத ஆவலகொணடு உமமைசசோா
வாகளான கோஸல தேசாதிபதியான பிருகதபலன, மகததேசா
பதியான ஜயதஸேனன, கௌரவாநதஙகியவனும சலயபுததிர
மான ருகமரதன, அவநதி தேசாதிபதிகளான விநதானுவிநதாக
காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன, பிருகதக்ஷததிர
டைய குமாரனும விநது தேசாதிபதியுமான ஜயதரதன இ
ஏழு ரதிகாகளும அவனை நாறபுறததிலும சூழநதுகொணடாாக
நாஞவிததாதுககளால விசிததிரமானவைகளும நாணெலிபுட
கூடியவைகளுமான அநத மகாதமாககளுடையவிறகள மேகஙகளி
மினனலகளபோலக காணபபடடன அவாகள வாஷாகாலததி
காறறினுல அலைககபபடட மேகஙகள மலையினமீது ஜலததை
பொழிவதுபோலசசஙகனுடைய தலையில அமபுமழையைபபொழி
தாாகள பிறகு பெரிய விலலாளியும ஸேனுதிபதியுமான சஙக

காபமூணடு ஙனகு திடடபபடட ஏழுபலலஙகளாலே அவாக
டைய விறகளைவெட்டிக காஜிததான பிறகு மிகக புஜபலமுளளவ
ன பீஷமா மேகமபோல ஸிமமநாதமசெயது ஒருபனைமரத்தி
ளவுளள விலலை எடுததது யுததகளததில சஙகனை விரைவாக
திாததா பிறகு முயறசியுளளவரும மஹா விலலாளியும மஹா
லசாலியுமான அநதபபீஷமரைபபாாததுப பாணடவசேனை
னது, காறறினவேகததால அடிககபபடட ஓடமபோல மிக
கககமுறறது பிறகு அாஜுனன, 'இநதச சஙகனைப பீஷமரிடத
னினறு இபபொழுது காபபாறறவேணடும' எனறு எணணி மிக
ரைநது சஙகனுககு முனனினறுன பிறகு யுததம நடநதது
பாாகளததில போாசெயகிறவீராகளுடைய மிகக பேரொலி
ணடாயிறறு (அஙகுளள வீராகள,) 'தேஜஸ தேஜஸோடு இவ
றுஙனறுகச சோகைகைபெறறது' எனறு ஆசசரியததை அடைந
ாகள பரதாகளிற சிறநதவரே! பிறகு சலயன கதாயுதததைக
கயிறகொணடு பெரியரததகினினறு கீழேஇறஙகிச சஙகனுடைய
னகு குதிரைகளையும கொனறுன அநதசசஙகன குதிரைகள
காலலபபடடரததகினினறு கீழேகுதிதது விரைவாகக கததியை
படுததுககொணடு ஓடி அாஜுனனுடைய ரததகையடைநது
றுபடியும மனததேறுதலை அடைநதான பிறகு பீஷமருடைய
ததகினினறு பாணஙகள அதிவேகமாக வெளிபபடடன, அநத
மபுகளாலே ஆகாயமும பூமியும எலலாபபககஙகளிலும வியா
ககபபடடன பகைவாகளை அடிககும திறமையுடையவீராகளுள
றநத பீஷமா, பாஞசாலாகளையும மாதஸயாகளையும கேகயாகளை
ம பிரபததிரகாகளையும பாணஙகளால அடிததுத தளளினா அர
ரே! பீஷமா யுதததகில பாணடுபுததிரனை ஸவயஸாசியைவிடடு
டுப பாஞசாலதேசததரசனும சேனையினுல சூழபபடடவனும
ியமானசமபநதியுமான துருபதராஜனமீது அனேக அமபுகளை
றைததுககொணடு அவனை எதிாததா பீஷமருடைய அமபு
ாலே எரிககபபடட அநத (த துருபதனுடைய) ஸேனைகள சிசிர
துவின முடிவில காடடுததீயினுல மிகவும எரிககபபடடகாடுகள
பாலக காணபபடடன பீஷமா போாகளததில புகையிலலாத
நருபபுபபோல நினறுா பாணடவவீராகள உசசிபபோதில
தஜஸினுல தபிககச்செயகினற சூரியனைப பாாககமுடியாதது
பாலப பீஷமரைப பாாககச சகதியுளளவாகளாகவிலலை குளிரி
ல பீடிககபபடட பசுககளபோல அநதபபாணடவவீராகள பயத
ல பீடிககபபடடு நானகு பககஙகளிலும பாாததாாகள, ரக்ஷ
னை அடையவிலலை அநத யுதிஷடிரருடைய சேனையானது ஸிம
ததினுல பிளககபபடடஇடையனுடைய வெளளைப பசுபபோலக

கஙகாபுததிரரான பீஷமருடைய அமபினால பீடிககபபட
பாரதரே! பாணடவஸைனியம கொலலபபடடும நனகு அடிக
படடும உதஸாகததைதயிழநதும ஓடுமபொழுது அவறறில ஆ!
எனனும பேரொலி உணடாயிறறு பிறகு எபபொழுதும வட
மான விலலையுடைய சநதனுபுததிரரான பீஷமா பறகளில வி
ளைதகொணட ஸாபபஙகளைபபோல ஜவலிககினற நுனிகளுள
பாணஙகளைப பிரயோகிததாா பாரதரே! கடுமையானவிரதத
அனுஷடிககினற பீஷமா எலலாததிககுககளையும அமபுகளா
ஒரே வழியுளளவைகளாகச செயதுகொணடு குறிபபிடடுக கு
பிடடுப பாணடவரதிகாகளைக கொனறுா பிறகு படைகள ந
புறஙகளிலும அடிததது நாசமபணணபபடடுச சூரியனும அஸத
கவே ஒனறுமே அறியபபடவிலலை பரதாகளிற சிறநதவரே
பெருமபோரில பராககரமததால நனகு விருததியடைகினற பீ
மரைககணடு பாாததாகள சேனைகளுடைய யுதததைதை நிறு
னாகள

முதல்நாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஐமபதாவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுத்தது)

பரதாகளிற சிறநதவரே! அரசரே! சேனைகளுககு முதல
தான போாகிறுததமானது ஏறபடுததபபடடுப பீஷமா போ
அதிகபபரபரபபுடனும துரியோதனன ஸநதோஷததுடனு மி
கையில தாமராஜா பீஷமருடைய விகரமததைதபபாாதது (தனமு
தோலவியையும நினைதது அதிகதுககததோடு, விருஷணிகுலதத
உதிததவருமஜஞாததனருமானஸ்ரீகிருஷணரை எலலா ஸகோத
களோடும எலலாஅரசாகளோடும விரைவிலடைநது,'கிருஷண
வெயயிறகாலததில உலாநத காடடைககொளுததும நெருப
போல அமபுகளால எனனுடைய சேனையைககொளுததுகிறவ
சிறநதவிலலாளியும பயஙகரமான பராககரமமுளளவருமான பீ
மரைப பாரும அகனியானது ஹவிஸைபபக்ஷிபபதுபோல எ
னுடைய படையை அடிககடி பக்ஷிககிறவரும மஹாரதமாவுமா
இநதபபீஷமரை எதிாததுபபாாபபதறகு எவவாறு வலல
யுளளவாகளாவோம? விலலைக கையில பிடிததவரும மி
பலமுளளவருமான இநதப புருஷசிரேஷடரைக கணடு யுத
தில பாணஙகளால அடிபபடட (எனனுடைய) படையான

டு-விடடது யுததததில யமனையும கோபஙகொணட வஜர
ரணியான இநதிரனையும பாசததைததரிதத வருணனை
ம கதாதரனுன குபேரனையும ஜயிககலாம மிகக தேஜஸுளள
ரும மிகக பலசாலியுமான பீஷமரையோ ஜயிகக இயலாது
கசவரே! நான எனனுடைய புததியின குறைவினுல, பீஷ
ரையடைநது, இவவித நிலைமையை அடைநதிருககிறதும தெயவ
லாததுமான பீஷமராகிய ஆழநத ஜலததில முழுகிவிட
டன விருஷணிகுலததில பிறநதவரே! நான கானகம செல
வன அஙகு ஜீவிபபது எனககு மேனமை நான இநத அரசா
ப பீஷமராகிற மிருதயுவுககுக கொடுககப பிரியபபடவிலலை
ருஷணரே! பெரிய அஸதரஙகளை அறிநதவரான பீஷமா என
டைய ஸேனையை நாசம செயவா னனருக ஜவலிககினற
ருபபை விரைவாக எதிாததோடிவருகினற விடடிலபூசசிகள
சததினபொருடடே நாடுவதுபோல எனனுடைய படைகள
ஷமரை வநது நாடுகினறன சிறநத பராககிரமசாலியான நான
ஜய நிமிததம குறைவை அடைநதேன வீராகளான எனனு
டய தமபியாகளும பாணஙகளால பீடிககபபடடுத துனபபபடுத
பபடடாாகள எனனிமிததமாக இவாகள ஸஹோதரவாத
லயததினுலே ராஜயததினினறும சுகததினினறும நழுவிவிட
ாகள நான உயிரையே பெரிதாக நினைககிறேன அவவுயிா
ன இபபொழுது தாலபமாயிருககிறது கேசவரே! மிசச
ளளவாழநாடகளில கடுமையான தவம புரியபபோகிறேன
நத மிததிராகளை நான இநத யுததததில கொலலபபோகிற
லலை மிகக பலசாலியான பீஷமா அடிககுந திறமையுளளவா
ளும மிகக சிறபபுறறவாகளுமான (வீராகளுடைய) பலலாயிரம
ஙகளைச சிறநத அஸதரஙகளால ஓயாமல நாசம செயகிறா
தவரே! எதுசெயதால எனககு நனமையோ அதைக கால
மததினறிச சொலலும யுததததில ஸவயஸாசியை மதயஸ
னபபோலக காணகிறேன மிகக புஜபலமுளள பீமன ஒரு
னே க்ஷததரியதாமததை நினைததுப புஜபலம ஒனறினுலேயே
திக வலலமையோடு போாபுரிகிறுன மனவலிமிகக பீமஸே
ன தன உதஸாகததுககுத தககபடி வீராகளைக கொலலுந
றமையுடைய கதாயுதததினுலே தோகள குதிரைகள காலாட
ா இவைகளுடைய வரிசைகளில செயயமுடியாத காரியததைச
யகிறுன வீரரே! நூறு வருஷஙகள போா செயதாலும
ஜுவான யுததததினுலே பகைவா சேனையை நாசம செயவ
றகு இவன திறமையுடையவனுகான உமககு நணபனும அஸ
ரஙகளை யறிநதவனுமான இநத அாஜுனன ஒருவனதான
மாததன அவனும மஹாபலசாலியான பீஷமராலும துரோ

ணராலும கொளுததபபடுகினற நமமை மிக உபேகூஷபணு
கிறுன அடிககடி பிரயோகிககபபடும மஹாதமாககளான பீஷப
துரோணாகளுடைய திவயாஸதிரஙகள எலலாகூஷதரியாகளை
எரிககபபோகினறன பீஷமருடைய பராககிரமததைப பா
குஙகால மிககபரபரபபுளளவரான அவா எலலா அரசாகளுடனு
கூடி நிசசயமாகவே நமமை நாசமசெயவாா யோகேரவர
காடடுததீயை மேகம தணிபபதுபோல யுததததில பீஷம
தணிககும மஹாரதனை நீா பாரும, கோவிநதரே! உமமுடை
அருளினுலே பாணடவாகள பகைவாகளைக கொனறு தம ர
யததை மீணடும அடைநது பநதுககளோடு ஸநதோஷிககபபோ
ருாகள' எனறு சொனனுா பெரிய மனமுளள தாமபுதரா இ
வாறு சொலலிவிடடுப பிறகு நெடுநேரம கவலையுறறுத துக
தால பரஜஜைநதவறித தியானம செயதுகொணடிருநதாா பிற
கோவிநதா அநதத தாமநநதனரைச சோகததால பீடிககபபட
ரெனறும துககததால மனஙகலஙகியவரெனறும அறிநது பா
டவாகளெலலாரையும ஸநதோஷிககச செயதுகொணடு அந
சமயததில கூறலானுா 'பரதரேஷடரே! நீா துயரபபடாதீ
எலலா உலகஙகளிலும விலலாளிகளெனறு பரவிததிபெறற
களும சூராகளுமான தமபிமாாகளையுடைய நீா துககிககத்தகா
அரசாகளுள சிறநதவரே! விருமபியததைச செயபவனுன நா
பெருஙகீாததியுடையவனுன ஸாதயகியும இநத விராடனும து
பதனும பாாஷதனுன தருஷடதயுமனனும சேனைகளையுடை
இநத அரசாகளும உமமிடததில பகதியுளளவாகளாகி உமதரு
எதிாபாாககிறேம மிககபலமுளள இநத துருபத குமாரனு
தருஷடதயுமனனும எபபொழுதும உமககு பரியததையும ந
மையையும செயவதில முயறசியுளளவனுகி உமமுடைய ஸேனை
யாயிருககும நிலைமையை அடைநதிருககிறுன சிகணடியும பீ
ருடைய நாசததிறகுக காரணமனறே?' எனறு கூறினுா பிற
இநத வாாததையைக கேடடுத தாமராஜா அநதஸபையில வா
தேவா கேடடுககொணடிருககுமபொழுதே மஹாரதனுன தரு
டதயுமனனை நோககி, 'தருஷடதயுமனு! ஐயா! நான உன
நோககிச சொலலுகிறதை நீ தெரிநதுகொள, நான சொலலு
அநத வாாததையை நீ தாண்டககூடாது எனனுடைய ஸே
பதியாயிருககினற நீ வாஸுதேவருககொபபானவன புரு
ஷரேஷடனே! முற்காலததில ஸுபரமமணயா தேவாகளுக
எபபொழுதும ஸேனுதிபதியாயிருநததுபோல நீயும பாண
வாகளுககு ஸேனுபதியாயிருககிறுய நீ உன பராகரமதத
வெளியிடடுக கௌரவாகளை நாசமசெய புருஷாகளிற சிறந

ர்! நான் உன்னைப் பின்தொடரப்போகிறேன் பீமனும் அர்ஜுனனும் இணைபிரியாதவர்களான மாத்ரீபுத்திரர்களும் கவசம் பூண்டவர்களான த்ரௌபதிகுமாரர்களும் இன்னும் பிரதானர்களான அரசர்களும் உன்னைப் பின்தொடரப்போகின்றனர்' என்று கூறினார். பிறகு த்ருஷ்டத்யும்னன் எல்லாரையும் மிகமகிழ்வித்துக்கொண்டு சொல்லலானான்: 'பார்த்தரே! நான் முற்காலத்தில் சங்கரரால் த்ரோணருக்கு யமனாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். அரசரே! போர்க்களத்தில் பீஷ்மரையும் க்ருபரையும் த்ரோணரையும் சல்யனையும் ஜயத்ரதனையும் கொழுப்புள்ள எல்லாரையும் இப்பொழுது எதிர்த்துப்போர்புரியப் போகிறேன்' என்றான். பிறகு, ராஜச்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அழிப்பவனுமான பார்ஷதன் நல்லமுயற்சியுள்ளவனாயிருக்கையில் பெரிய வில்லைக் கையில் தாங்கினவர்களும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களாலே உரத்த வீரநாதம் செய்யப்பட்டது. பிறகு, யுதிஷ்டிரர் ஸேனாபதியான அந்தப் பார்ஷதனை நோக்கி, 'முற்காலத்தில் தேவாஸுரயுத்தத்தில் ப்ருகஸ்பதி இந்திரனுக்குச்சொல்லிய க்ரௌஞ்சாருணமென்கிற அந்த வ்யூகம் பகைவர்களெல்லாம நாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளது. யுத்தமுறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டதும் பகைவர்களுடையபடையை நாசஞ்செய்வதும் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாததும் ப்ரதிவ்யூஹமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான அந்தக்ரௌஞ்சாருணவ்யூகத்தை அரசர்கள் மற்றவர்களோடு பார்க்கட்டும்' என்றுசொன்னார். இந்திரனாலே சொல்லப்பட்ட உபேந்திரன்போல் அரசரான தர்மநந்தனராலே சொல்லப்பட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் விடிந்தவுடனே, எல்லாச்சேனைக்கும் முன்னணியில் தனஞ்சயனை அமர்த்தினான். இந்திரனுடைய கட்டளையினாலே விச்வகர்மாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமானதும் மனத்திற்கினியதுமான அவனுடைய கொடியானது ஸூர்யனுடையவழியை அளாவிநின்றது. இந்திராயுதத்தின் நிறம்போன்றநிறமுடைய கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் கந்தர்வநகரம்போன்றதுமான அந்தத்வஜமானது ஆகாயத்தில் பறக்கின்றபட்சிபோலவே இருந்தது. ரதமார்க்கங்களில் அக்கொடியானது நர்த்தனஞ்செய்கிறதுபோல விளங்கிறது. சிறந்த ரத்னமயமான அந்தக்கொடியினாலே பார்த்தன் மிகப்பிரகாசித்தான். ஸூரியனால் மஹாமேரு காந்தியுள்ளதாவதுபோலக் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனாலே அந்தக்கொடியும் அதிக காந்தியுடையதாகியது. த்ருபதராஜன் பெரியசேனையினால

சூழப்பட்டு (அந்தவ்யூஹத்திற்குத்) தலையானவ அரசர்கள்
அந்தகருந்திபோஜனும்சைத்யனுமாகிய இருவரும் அந்தக்ரௌஞ்
வ்யூகத்திற்கு இரண்டுகண்களாயினர் பரதர்களிற் சிறந்தவ
தார்சார்ணர்களும் பரபதரர்களும் அனூபகர்களும் கிராதர்கள
தாஸேரகர்களுடைய கூட்டங்களோடு வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தி
டைய கழுத்திலிருந்தார்கள் யுதிஷ்டிரர் படச்சரர்களோ
பௌண்டரர்களோடும் பௌரவகர்களோடும் நிஷாதர்களோ
சேர்ந்து அந்த வ்யூஹக்கிரௌஞ்சத்தினுடைய பின்பாகமான
பீமஸேனனும் துருபத ராஜகுமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஆ
இருவரும் இரண்டுசிறகுகளானார்கள் பாரதரே! த்ரௌபதி
திரர்கள், அபிமன்யு, மஹாரதனான்ஸாத்யகி, பிசாசர்கள், த
தர்கள், குண்டவிஷர்கள், புண்ட்ரர்கள், மாருதர்கள், தேனு
கள், தங்கணர்கள், பரதங்கணர்கள், பாஹ்லிகர்கள், தித்திரக
சோழர்கள், பாண்டியர்கள் ஆகியஇந்த தேசத்தார்கள் அ
வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்துச்சிறகிருக்கும் இ
த்தை அடைந்தனர் அக்னிவேசர்களும் ஹூண்டர்களும் ம
வர்களும் தானபாரிகளும் சபரர்களும் உதபஸர்களும் நாகு
களும் வத்ஸர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் அந்தவ்யூஹக்ரௌ
சத்தின் இடப்பக்கத்துச்சிறகின் ஸ்தானத்தைஅடைந்து நின்
கள் அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இரண்டு சிறகுகளும்
ணுயிரந் தேராளிகளை அடக்கிக்கொண்டிருந்தன அவ்வாறே
னுடைய தலையும் லக்ஷம்வீரர்களை அடக்கிக்கொண்டிருந்த
பின்புறத்தில் ஓர் அர்புதத்திற்குமேல் இருபதினாயிரம்படை
அடங்கியிருந்தன கழுத்தில் லக்ஷத்தெழுபதினாயிரம் படை
அடங்கியிருந்தன சிறகுகளின் முனைகளிலும் அடிப்புறங்களி
மத்தியிலும் யானைகள், நடக்கும் மலைகள்போல (சைனியங்கள
சூழப்பட்டுச் சென்றன விராடன் கேகயர்களோடுகூட அ
டைய இடைப்ரதேசத்தைப் பாதுகாத்தான் காசிராஜனும்
தேசத்தரசனும் முப்பதினாயிரம் தேர்களோடு அந்தவ்யூஹ
லிருந்தார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! அந்தப்பாண்டவர்
இவ்விதம் இந்தமஹாவ்யூஹத்தைத் ஏற்படுத்திக் கவசம்பூண்டு ஸ
யோதயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஸஜ்ஜ
யிருந்தார்கள் சூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையவைக
நிர்மலமானவைகளும் பெரியவைகளுமான அவர்களுடைய வெ
ளைக்குடைகள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் பிரகாசித்த

ஐம்பததோராவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் முதலியோர் எதிரணிவகுத்தது)

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, உமது குமாரன, அளவற்ற
ாககிரமமுளள பாாததனுல காககபபடுவதும மிகக கோரமான
ம உடைகக முடியாததுமான கரௌஞசவயூகததைபபாாதது,
சாாியரான துரோணரையும கிருபரையும சலயனையும அடைநது,
ாமததத குமாரனையும விகாணனையும அாவததாமாவையும
சசாஸனன முதலான தமபியாகளனைவரையும போருககாக வந
நககினற கணககிலடஙகாத மறறசூராகளையும [1] ஸநதோஷ
டையுமபடி செயதுகொணடு, அசசமயததில பினவரும வாாத
தயைச சொலலலானுன ‘நீஙகள அனைவரும பறபல சஸதரஙக
த தாிததிருககினறீாகள, யுதததநதில ஸமாததாகள மகாரதாக
ன நீஙகள ஒவவொருவருமே சேனைகளையுடைய பாணடுபுததி
களை யுதததநதில கொலலவதறகு வலலமையுடையவாகள அவவா
நகக, ஒருஙகுகூடியிருககினற நீஙகள அனைவரும பாணடவா
ா ஜயிககுமவிஷயததில ஸநதேகம எனன இருககிறது? பீஷம
ல பாதுகாககபபடும நமமுடைய சேனையானது கணககிலடங
ததாயிருககிறது பீமனுல ரக்ஷிககப்பட்ட பாணடவாகளுடைய
ந்தச சேனையானது சிறிதாயிருககிறது படைகளை முனனிட
ாகளான ஸமஸதானாகளும சூரஸேனாகளும வேதரிகாகளும
நராகளும ஆரோசகாகளும திரிகாததாகளும மதரகாகளும யவ
்களும சதருஞசயனேடும துசசாஸனனேடும வீரனுன விகாண
றடும நநதோபநநதகாகளோடும சிதரஸேனனேடும பாாிபதராகா
ளாடும சோநது பீஷமரையே நானகுபுறஙகளிலும சூழநது
ிககடடும’ எனறுன பிறகு, பீஷமரும துரோணரும உமமு
டய புததிராகளும பாணடவர்களை எதிாதது அடிககககூடிய
ாிதான வயூகததை ஏறபடுததினாகள பீஷமா பெரிய ஸேனை
நல நாறபுறமும சூழபபடடுப பெரிய ஸேனையை நனகு நடத
கொணடு தேவராஜனபோலச சென்றா சிறநத விலலாளியும
தாபசாலியுமான தரோணா அவரைப பினதொடாநதாா அர
ர! குநதலாகளோடும தசாாணதேசதது வீராகளோடும மாக
களோடும விதாபபாகளோடும மேகலாகளோடும காணபிரா
ணாகளோடும எலலா ஸைனியஙகளையுமுடையவாகளான காந

[1] இரணடுசொறகள விடபபடடன

தார்களும் விந்துதேசத்து வீரர்களும் ஸௌவீரர்களும்
களும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் விளங்குகின்ற பீஷ்மரைப்
தொடர்ந்தார்கள் சகுனியும் தன் சேனையுடன் த்ரோண
பாதுகாத்தான் பிறகு, துரியோதனனும் அவன் தம்பியர்கள்,
வர்த்தகர்கள், விகர்ணர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கோஸலர்கள், தரதர்
சகர்கள், க்ஷுத்ரகர்கள், மாலவர்கள் ஆகிய இவர்களோடு சே
மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஸௌபலனான சகுனியினுடைய சே
யைப் பாதுகாத்தான் பூரிச்ரவஸ்ஸும் சலனும் சல்யனும் பூ
னான பகதத்தனும் அவந்திதேச ராஜகுமாரர்களான விந்தானு
தர்களும் பீஷ்மருடைய இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்
ஸோமதத்தகுமாரனும் சுசர்மாவும் காம்போஜதேசாதிபதிய
ஸுதக்ஷிணனும் ச்ருதாயுவும் அச்யுதாயுவும் வலப்பக்கத்தில்
ர்கள் அச்வத்தாமாவும் கிருபரும் ஸாத்வதனான கிருதவ
வும் பெரியசேனையுடன் படையினுடைய பின்பக்கத்திலிருந்தா
பற்பல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களான அரசர்களும் கேதும
வஸுதானனும் காசிராஜ குமாரனான அபிபூவும் அந்த வ்யூகத்
டைய பின்புறத்தைக் காக்கின்றவர்களானார்கள் பரதகுலத்திற்
தவரே! பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அவர்கள் எல்லோ
யுத்தத்திற்கு உத்ஸாஹத்துடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் சங்
களை ஊதினார்கள் அவ்வாறே, சிங்கநாதங்களையும் செய்தார்
மனக்களிப்புற்ற அந்த வீரர்களுடைய (அவ்வொலியைக்) கேட்
பிரதாபசாலியும் பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப் பி
மஹருமான பீஷ்மர் விம்மநாதத்தைச்செய்து சங்கத்தையும்
முழக்கினார் பிறகு, பகைவர்களாலும் சங்கங்கள் ஊதப்பட்ட
பேரிகைகளும் பலவிதமான காளங்களும் ஆனகங்களும் அடிக்
பட்டன அவ்வொலியானது நெருங்கினதாயிற்று பிறகு, வெ
ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய பெரிய தேரில் வீற்றிருக்கி
கருஷ்ணனும் தனஞ்சயனுமாகிய இருவரும் பொன்னாலும் ம
ளாலும் இழைக்கப்பட்ட பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தம் என்
இரண்டு உத்தம சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள் பயங்கரம்
செய்கையையுடைய வ்ருகோதரனும் பௌண்டரமென்னும்
சங்கத்தை ஊதினான் குந்தீபுத்ரரான யுதிஷ்டிர மகாராஜா அ
விஜயம் என்கிற சங்கத்தை ஊதினார் நகுலனும் ஸஹதேவ
ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னும் இரண்டுசங்கங்களையும் வ
னார்கள் காசிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் மகாரதனான சிக
யும் திருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் மகாரதனான ஸாத்யகி
பாஞ்சாலதேசத்தரசர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளான த்ரௌப

டைய ஐநதுகுமாராகளும எலலோரும ஒனறுசோநது மஹா
கஙகளை முழககினாாகள, விமமநாதஙகளையும செயதாாகள
நதஸமயததில அநத வீராகளாலே உணடுபணணபபடடதும
கபபெரிதும மிகநெருஙகியதுமான அநதசசபதமானது ஆகாயத
தயும பூமியையும எதிரொலியிடுமபடி செயதது மகாராஜரே!
வவாறு இநதக கௌரவ பாணடவவீராகள மிகக மனககளிப்
று ஒருவரைஒருவா தவிககசசெயய எணணஙகொணடு யுததத
றகு மறுபடியும ஒனறுககசசோநதாாகள' எனறு கூறினன

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம, (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, 'இவவாறு நமமுடையஸேனைகளும பிறரு
டயஸேனைகளும அணிவகுககபபடடபோது, போரிலதிறமை
ள்ள வீராகளுள சிறநதஅரசாகள எவவாறு போாசெயதாாகள?'
னறு வினவ, ஸஞசயன கூறலானன 'அவவாறு சேனைகள
ணிவகுககபபடடபொழுது ஸனனததமான அழகிய தவஜஙகளை
டைய உமமைசசோநதவீராகள பாணடவாகளோடு எவவாறு
பாாபுரிநதாாகளெனபதைக கேளும அரசரே! கரையறறகடல
பானற சேனையைபபாாதது உமது புததிரனை துரியோதனன
வாகளினிடையில நினறுகொணடு உமமைசசோநதவாகளெல
லாரையுமபாாதது, 'கவசமணிநதவாகளான நீஙகளனைவரும யுத
மசெயயுஙகள' எனறுசொனனன உயா எடுததுககடடபபட்ட
வஜமுளள அவாகளனைவரும உயிரைவிடததுணிநதவாகளாகி
னததைககுரூரமாககசெயதுகொணடு பாணடவாகளை எதிாததா
ா பிறகு, உமமைசசோநதவாகளுககும சததுருவீராகளுககும
நருஙகியதும மயிாககூசசததை உணடுபணணககூடியதும ஒன
றொடொனறு எதிாததிருககினற ரதஙகளோடும யானைகளோடுங
டினதுமான போா தொடஙகியது ரதிகாகளாலே விடபபட்ட
வயும ஸவாணமயமானகணுககளுளளவையும நனறுககத தீடடப
டடவையும மழுஙகாதமுனையுளளவையுமான பாணஙகள யானை
ளினமீதும குதிரைகளினமீதும விழுநதன அவவாறு போாநடக
கயில பெரியகைவனமையுளளவரும பயஙகரமானபராககரமமுளள
வரும கௌரவாகளுககுபபாடடனும முதியவருமானபீஷமா

கவசமணிநது விலலைககையிலெடுததுப பகைவாபடையை எதிாத வநது பகைவாகளை அலக்ஷயமசெயது ஸுபததிராபுததிரனு அபிமனயு, பீமஸேனன, மகாரதனுனஸாதயகி, கேகயராஜன, வி டன, பாாஷதனுனதிருஷடதயுமனன ஆகிய இநதவீராகளி மீதும சைதயாகளினமீதும மாதஸயாகளினமீதும சரமாரிகளை பொழிநதாா, பிறகு, அப்படிபபடடவீராகள சோநது போாப யுமபொழுது வயூகம பிளக்கபபடடது படையிலிருநதவாகளெ லாருககும பெரியயுததம நோநதுவிடடது பாணடவசேனை யுள்ள குதிரைவீராகளும ரதிகாகளும, சிறநதகுதிரைகள கொ லபபடடவாகளும நானகுபுறஙகளிலும சிதறியோடுகினறதோ படைகளுள்ளவாகளுமானுாகள நராஃரேஷடனுன அாஜுனனே மகாரதரானபீஷமரைபபாாததுக கோபஙகொணடு விருஷ குலததிலதோனறிய ஸ்ரீகிருஷணரைநோககி, 'எவவிடததில பித மஹா இருககினறுரோ அவவிடததிறகுச செலலும துரியோத னுககு நனமை உணடாவதில ஆவலுள்ள இநதபபீஷமா மிக கோபமுறறு நமதுசேனையை நிசசயமாக நாசமசெயவாா ஜனுா தனரே! உறுதியானவிலலைக கையிலகொணடபீஷமராலேகாகக படட துரோணரும கிருபரும சலயனும விகாணனும துரியோ தனனை முதலாககொணட அவனதமபியாகளும பாஞசாலாகளை கொலவாாகள ஜனுாததனரே! நான (நமது) சைனியஙகளை பாதுகாபபதறகாகவே பீஷமரை வதமபணணபபோகிறேன' எனறுகூறினுன வாஸுதேவா அநதஅாஜுனனைநோககி, 'தன சய! நீ முயறசியுள்ளவனுக இரு இதோ யான உனனைப பித மஹருடையரததததை அடையுமபடி செயவேன' எனறுகூறினு ஸ்ரீவாஸுதேவா இவவாறுசொலலிப பிறகு உலகததிலபிரஸித பெறற அநதரததததைப பீஷமருடைய ரததததைககுறிதது நடத ஞா, தீனாகளை ரக்ஷிபபவனும ஸுஹருததுககளுககு ஸநதே ஷததைவிருததிபணணுகிறவனும பாணடுகுமாரனுமான அாஜு னன,அசைநதுகொணடிருககிற அனேகமகொடிசசீலைகளுள்ளது கொககுபபோல வெணணிறமுள்ள குதிரைகளுள்ளதும உயர தூககிககடடபபடட மகா பயஙகரமாயசசபதிககினற வானர கொடியுள்ளதும மேகததினுடைய இடிமுழககமபோனற ஒ யுள்ளதும அளவறற ஒளியுள்ளதுமான பெரியதேருடன கௌ வாகளுடைய சேனையையும சூரஸேனாகளையும அழிததுக கொணடு விரைவாகசசெனறுன அவவாறு வேகததோடு வ கினறவனும மதயானை போனறவனும யுததததில (பகைவ களைப) பயமடையுமபடி செயகின்றவனும அமபுகளாலே சூர களை அடிபபவனுமான அாஜுனனைச சநதனுபுதரரான பீஷம

ஸிநதவனை முதனமையாககொணட கீழநாடடுவீரரகளாலும
ளவீரரகளாலும கேகயரகளாலும பாதுகாககபபடடு விரை
க எதிரததுவநதார காணடீவததை விலலாககொணட அர
ஜுனனைக கௌரவரகளுககுப பிதாமகரான பீஷமர, துரோணர,
ணன இமமூவரையுந தவிர வேறெநதத தேரவீரன எதிரப
தறகுத தகுதியுளளவன? மகாராஜரே! பிறகு, ஸரவலோகமகா
ரான பீஷமர பாணடுகுமாரனான அரஜுனனை எழுபததேழு
ராசஙகளால நனகு அடிததார. துரோணர இருபததைநது
ணஙகளாலும, கிருபர ஐமபதுபாணஙகளாலும, துரியோதனன
றுபததுநானகுபாணஙகளாலும, சலயனும ஸைநதவனும ஒனப
தானபது பாணஙகளாலும, சகுனி ஐநதுபாணஙகளாலும, விகர
ன பததுபபலலஙகளாலும அடிததாரகள. பெரியவிலலைக
கயிலகொணடவனும மிகக கைவனமையுடையவனுமான அநத
ரஜுனன அவரகளால விடபபடட கூரமையான அமபுகளாலே
னகுபககஙகளிலும அடிககபபடடும மலைபோலததுனபமடைய
லலை. பரதரகளிறசிறநதவரே! அளவிடமுடியாத பராகரம
ளளவனும நரஸரேஷடனுமான அநதககிரீடியானவன பீஷமரை
ருபததைநதுபாணஙகளாலும, கருபரை ஒனபதுபாணஙகளா
லும, துரோணரை அறுபதுபாணஙகளாலும, விகரணனை மூனறு
ரணஙகளாலும, சலயனை மூனறுபாணஙகளாலும, (துரியோதனன)
ஜனை ஐநதுபாணஙகளாலும திருபபியடிததான. அநதத தனஞ
யனை, ஸாததயகியும விராடனும பாரஷதனான திருஷடதயுமனனும
பதராபுததிரனான அபிமனயுவும தரௌபதிபுததிரரகளும
னகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாரகள. பிறகு, பீஷமருக
ப பிரியததைததேடுவதில அதிகநாடடமுளளவரும மகாவிலலா
யுமான துரோணரைப பாஞசாலராஜகுமாரனான திருஷடதயும
ன ஸோமகரகளோடுகூடி எதிரததான. அரசரே! ரதிகரகளுள
ரேஷடரான பீஷமரோ கூரமையுளள எணபதுபாணஙகளாலே
ரணடவனை அடிததார. பிறகு, பாணடவரகள அலறினாரகள.
னறுசேரநத அவரகளுடையசபதததைககேடடுப பிரதாபசாலி
ரன அரஜுனன அநதவீரரகளுடையமததியில மிககமனககளிப
டன புகுநதான. மனனரே! அநதததனஞசயன மஹாரதரக
ரன அநதவீரரகளுககு நடுவிலசெனறு மகாரதரகளைக குறி
வதது விலலோடு விளையாடினான. அபபொழுது, மகாரதனான
லகுனன கொடியபடைகளால க்ஷததிரியரகளுடைய தலைகளை
றுததுத தேரகளின நடுவிடஙகளைச சூனயமாகச செயது
காணடு ஸஞசாரம செயதான. பிறகு, ஜனஙகளுககு நாதனான
துரியோதனராஜன போரில தனசேனை பாரததனால பீடிககபபடு

கின்றதைக்கண்டு பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'கங்காபுத்ரரே! பான்
புத்திரனும் பலசாலியுமான இந்த அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனோடுகூ
நீரும் ரதிகர்களுள் சிறந்த துரோணரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழு
முயற்சியுள்ள நம்முடைய எல்லாச் சேனைகளின்வேரையும் அ
கிறான் அரசரே! உமக்காகவே அஸ்த்ரஸந்யாஸம்செய்தவனு
கர்ணனும், எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மைசெய்ய விருப்பமுள்
வனாக இருந்தும், இப்பொழுது, பார்த்தர்களை எதிர்த்துப் பே
புரியவில்லை பல்குனனை கொல்லப்படுத்தற்குரிய உபாயத்தை
செய்யும்' என்று கூறினான் அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொ
யதைக்கேட்ட உமதுபிதாவான தேவவ்ரதர், 'க்ஷத்திரியதர
நிந்திக்கத்தக்கது' என்று சொல்லிவிட்டுப் பார்த்தனுடையர
தை எதிர்த்துச் சென்றார் வேந்தரே! வெள்ளைக்குதிரைக
யுடைய அவ்விருவரும் எதிர்த்ததைக்கண்டு அரசர்கள் உரத்
ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள், சங்கங்களையுமூதினார்கள் துரோ
புத்திரரும் துரியோதனனும் உமது குமாரனான விகர்ணனும் யுத்
களத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காகநின்றார்க
அவ்வாறே பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்
கொண்டு பெரிதாகப் போர்புரியும்பொருட்டு நின்றார்கள் பிற
யுத்தம் நடந்தது பீஷ்மரோ போர்க்களத்தில் ஒன்பதுபாண
களை எய்து அர்ஜுனனைத் துன்பமடையும்படிசெய்தார் அர்ஜ
னன் அந்தப் பீஷ்மரை மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பத்
கணைகளால் திருப்பியடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தைக் கொண்ட
பவனும் பாண்டுபுத்ரனுமான அர்ஜுனன் நன்கு தொடுக்கப்பட்ட
ஆயிரம்பாணங்களால் பீஷ்மரைத் திசைதெரியாமல் மறைத்தா
பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் அப்பொழுது அர்ஜுன
டைய சரக்கூட்டத்தைச் சரக்கூட்டத்தால் தடுத்தார் அதிக
தோஷத்தையடைந்தவர்களும் போரில் மகிழ்கின்றவர்களும் செ
த்தற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்வி
வரும் ஸமமாகவே யுத்தம்செய்தனர் பீஷ்மருடைய வில்லினின்
விடுபட்ட பாணஸமூகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அர்ஜுன
டைய பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுச் சிதறினவைகளாகக்காண
பட்டன அவ்விதமே நான்குபக்கங்களிலும் அர்ஜுனனால் விட
படும் அம்புக்கூட்டங்கள் பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே அறுக்க
பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன அர்ஜுனன் கூர்மையுள்ள இருப
தைந்து பாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான் பீஷ்மரு
யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் பார்த்தனை அடித்தா
அதிகபலசாலிகளும் பகைவர்களை அழிக்குந்திறமையை யுடை

ரகளுமான இருவரும, ஒருவா ஒருவருடைய குதிரைகளை
ம கொடிமரஙகளையும தோகளின ஏாககாலகளையும தேருரு
ரகளையும நாசமசெயதுகொணடு விளையாடினாகள மகாராஜரே!
பாாசெயபவாகளுள சிறநத பீஷமா, பிறகு கோபஙகொணடு,
ரஸூதேவரை மூனறுபாணஙகளால நடுமாாபில அடிததாா
ரசரே! பீஷமருடைய விலலினினறுவிடுபடட அநத அமபுகளால
ளகு அடிககபபடட மதுஸூதனா யுததகளததில பூததிருககிற
லாசமரமபோல விளஙகினா பிறகு, அாஜுனன, மாதவா மிகப
ளாககபபடடதைககணடு அதிககோபஙகொணடு பீஷமருடைய
ாரதியைக கூாமையுளள அமபுகளால பிளநதான ஒருவரை
பாருவா கொலவதிலமுயறசியுளள அவவிருவீரரும யுததததில
பபொழுது ஒருவரையொருவா வஞசிககததிறமையுளளவா
ளாகவிலலை அவவிருவீராகளும ஸாரதிகளுடைய ஸாமாததியத
ாலும சுறறுசுறறுபபினாலும விசிததிரமான மணடலகதிகளையும பல
ாருன போககுவரவுகளையும காணபிததாாகள அரசரே! அவ
ருவரும ஒருவரையொருவா அடிககும விஷயததில தகுநத ஸம
ததைச சிநதிககினறவாகளும அடிககடி துனபம விளைவிககும
மயததைத தேடுவதிலேயே நோககமுளளவாகளுமாயிருநதாா
ள மஹாரதாகளான அவவிருவீராகளும ஸிமமநாததததோடு
ஙகவாதயகோஷஙகளையும விறகளினினறுணடாகிற நாணொலி
யயும உணடுபணணினாாகள அவவிருவருடைய சஙகநாதத
ாலும தேருருளைகளின ஒலியாலும விரைவாகப பிளககபபடட
மியானது நடுஙகியது, சபதமுளளதும ஆயிறறு பாதாகளில
றநதவரே! அவவிருவருககுமுளள தாரதமயததை ஒருவனுவது
ாணவிலலை அவவிருவரும பலசாலிகள, யுததததில (எவவிதத
லும பகைவாகளால) அவமதிககமுடியாதவாகள ஒருவரோ
டாருவா ஒபபானவாகள அவவிடததில கௌரவாகள பீஷமரை
வஜததினால மாதரம அறிநதுகொணடாாகள அவவாறே
ாணடுபுததிராகள பாாததனைக கொடியினால மாததிரம அறிந
ாாகள பாரதரே! யுததததில அவவிருவீராகளுடைய அவவித
ராககிரமததையும பாாதது எலலாப பிராணிகளும ஆசசரி
ததை அடைநதன தாமததில நிலைபெறறிருககினற ஒருமனித
ரிடததில பாவததை ஒருவனுவது ஒருபொழுதும எவவாறு
ாாககமுடியாதோ அவவாறே அநதயுததரஙகததில அவவிரு
ருககும நேரககூடிய தவறுதலை ஒருவனும காணமுடியவிலலை
ததததில அவவிருவீராகளும சரககூடடததினால கணணுககுப
லபபடாதவாகளானாாகள மறுபடியும அவவிருவரும விரை
ல பிரகாசமுளளவாகளானாாகள, அவவிடததில கநதாவா

களும தேவாகளும ரிஷிகளும சாரணாகளும அவவிருவருடை பராககிரமததையும கணடு, 'யுததததில அதிக கோபமுளள களும மகாரதாகளுமான இவவிருவீராகளும தேவாகளோடும அ ராகளோடும கநதாவாகளோடுஙகூடின (எலலா) உலகஙகளா கூட எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாதவாகள மிகவும வியக தகக இநத யுததமானது உலகஙகளில ஆசசாயகரமாயுளள இவவித யுததஙகள எவவிதததாலும உணடாகா விலலையும ர தையும குதிரைகளையுமுடையவரும அமபுகளைப போாககளத வாரியிறைககிறவருமான இநதப பீஷமா புததிசாலியான பாா ளுலே யுதததில ஜயிபபதறகு முடியாதவா அவவாறே தேவ ளாலும யுதததில அணுகமுடியாதவனும விலலைக கையிலபிடி வனுமான இநதப பாணடவனைப பீஷமரும யுதததில ஜயி தறகுச சகதியுளளவராகா இவவுலகமுளளவரையில இவவிரு ருடைய யுததமும ஸமமாகவேயிருககும' எனறு ஒருவரோடொ வா பேசிககொணடாாகள அரசரே! இவவாறு பீஷமாாஜ ரிருவரும செயயும யுதததைக குறிததுச சொலலபபடும பு மொழிகள போாககளததில ஆஙகாஙகுககேடகபபடடன ப தரே! அநத இரணடு வீராகளுமசோநது சணடைசெயயுஙகாலதத உமமுடைய யுததவீராகளும பாணடவாகளைசசோநத யுததவீ களும கூரிய முனையுளள கததிகளாலும பளபளபபான கோடா களாலும வேறு பல அமபுகளாலும பலவித சஸதரஙகளாலும ஒ வரையொருவா அபபொழுது அடிததாாகள அவவாறு கோரமு மிகக பயஙகரமுமான அநத யுததம நடககையில இருதிறதத சேனைகளிலுமுளள சூராகள ஒருவரையொருவா வெடடினாக அரசரே! துரோணருககும திருஷடதயுமனனுககும பெருமபோ நடநதது' எனறு கூறினன

ஐமபததுமூனறுவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் த்ருஷடத்யும்னனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! பெரியவிலலாளியான துரோண பாஞசாலராஜபுதரனான தருஷடதயுமனன ஆகிய யுததமுடறசியுள இருவரும எவவாறு எதிாததாாகள ? அதனை எனககுச சொல யாக சநதனுபுதரரானபீஷமாயுதததிலபாணடவனை மீறுமையா

ரிதனுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும் தெய்வமே சிறந்ததென்று
ன நினைக்கிறேன் இது என்னுடைய எண்ணம் பீஷ்மரோ
த்தில் கோபங்கொண்டால் சராசரமான உலகங்களை நாசஞ்
யவர் ஸஞ்சய! அவர் யுத்தத்தில் பலத்தினால் பாண்டவனை
ர் அதிக்கிரமிக்கவில்லை?" என்று கேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்ல
னன்

'ராஜரே! உறுதியுடனிருந்துகொண்டு அதிபயங்கரமான
த யுத்தத்தை நீர் கேளும் பாண்டவர்கள் இந்திரனோடுகூடிய
வர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்கள் துரோணரோ கூர்மை
ள பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனை அடித்து அவனுடைய
ரதியையும் ஒரு பல்லத்தினால் அடித்துத் தேரத்தட்டினின்று
ழுதள்ளினர் துரோணர் அதிககோபமுண்டு உத்தமமான நான்கு
ணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனுடைய நான்கு குதிரைகளையும்
னபுறுத்தினர் பிறகு, வீரனான திருஷ்டத்யும்னன் சிரித்துக்
ாண்டு துரோணரைக் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்க
ல அடித்து, 'நில்லும், நில்லும்' என்றும் சொன்னான் பிறகு,
ாவிடமுடியாத மனோதைரியத்தையுடையவரும் பிரதாபசாலியு
ன பாரத்வாஜர் கோபங்கொண்டவனான திருஷ்டத்யும்னனை
ம்புகளால் மூடி, அவனை வதம்செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத
ால கோரமானதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஸமமான
ாசமுள்ளதும் வேறொன காலதண்டம்போன்றதுமான ஓரம்பைக்
யிலெடுத்தார் பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! துரோணரால்
ாரில் தொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கணையைக்கண்டு எல்லா ஸைனி
களிலும் பெரிய கூக்குரல் உண்டாயிற்று அந்தச்சமயத்தில்
தபூமியில் சூரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஒருவன்மாத்திரம் மலை
ால அசைவற்று நின்றான் ஆச்சரியகரமான அவனுடைய ஆண்
மை நாங்கள் கண்டோம் அவன் அவ்வாறு ஜ்வலித்துக்
ாண்டு தன்னைநோக்கிவருகின்றதும் கோரஸ்வரூபமுள்ளதும்
ாக்கு மிருத்யுவாயிருப்பதுமான அந்த அம்பைத் துண்டித்துப்
ரத்வாஜரின்மீது சரமாரியையும் பொழிந்தான் பிறகு, செய்தற
பதும் திருஷ்டத்யும்னனால் செய்யப்பட்டதுமான அச்செய்கை
க்கண்டு பாஞ்சாலர்களனைவரும் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து
க்க ஆரவாரித்தார்கள் பிறகு, பராக்கிரமசாலியான திருஷ்டத
ன்ன துரோணரைக் கொல்லும் விருப்பத்துடன் மிக்க வேக
ள்ளதும் பொன்னாலும் வைடூரியத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
மான சக்தியாயுதத்தை விடுத்தான் வேகமாக வருகின்றதும்

ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியாயுதத்தை பாரத்வாஜர் யுத்தத்தில் சிரிப்பவர்போலத் தோற்றிக்கொண் மூன்று துண்டாக்கினார் வேந்தரே! பிரதாபசாலியான திருஷ்ட த்யும்னன் தனது சக்தியானது அழிக்கப்பட்டதுகண்டு துரோ ரின்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் பிறகு, மகாகீர்த்திசாலியா துரோணர் அந்த அம்பு மழையைத் தடுத்து துருபதபுத்திரனுடை வில்லை நடுவில் வெட்டினார் அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனு மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் பலசாலியுமான அந்தத்திருஷ்ட த்யும்னன் மலைபோல உறுதியானதும் பெரிதுமான ஒரு கதாயுத் தைத் துரோணர்மீது பிரயோகித்தான் துரோணரைக்கொல்லு எண்ணத்தோடு வேகமாக விடப்பட்ட அந்தக்கதாயுதமான விரைவாகச்சென்றது அத்தருணத்தில் துரோணர் பொன்னு அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக்கதாயுதத்தை லாகவத்தினாலே தம்மீ தாக்காதபடி செய்துகொண்டார் ஆச்சரியகரமான அவருடை ஆண்மையை அப்பொழுது நாங்கள் கண்டோம் அவ்வாறு அந் கதாயுதத்தை நாசஞ்செய்துவிட்டுப் பார்ஷதனைக்குறித்து மி கூர்மையுள்ளவைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமா கணுக்களுள்ளவைகளும் மிகவும் அச்சத்தைத் தருபவைகளுமா பல்லங்களைத் தொடுத்தார் அந்த அம்புகள் யுத்தத்தில் அவ டைய கவசத்தைப் பிளந்து ரக்தத்தைப் பானஞ்செய்தன பிற மகாரதனான் த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லை எடுத்து யுத்தத் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தித் துரோணரை ஐந்துபாண ளால் அடித்தான் ராஜரே! ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களா அந்தப் புருஷச்ரேஷ்டர்களிருவரும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திரு கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்களைப்போல விளங்கினார்கள் பிற படைமுகத்தில் கோபங்கொண்ட துரோணர் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி மறுபடியும் துருபதகுமாரனுடைய வில்லை அறு தார் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள அவர், மேகம் நீர்த ரையை மலையில் பொழிவதுபோல வில்லற்றுப்பட்ட அந்த துரு ட்டத்யும்னன்மீது வணங்கினகணுக்களையுடைய அம்புகளை வர்ஷி தார் பிறகு, ஒருபிறைக்கணையால் அவனுடையஸாரதியைத் தே தட்டினின்று கீழேதள்ளினார் பின்பு அவனுடைய நான் குதிரைகளையும் கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே அடித்த கீழேதள்ளி யுத்தத்தில் சிங்கநாதஞ்செய்தார் பிறகு, வேறு பல்லத்தினாலே அவன் கையிலிருந்த வில்லை வெட்டினார் வில அ பட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமிழந்த அந்த

ருஷ்டத்யும்னன் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்து மிக்க ஆண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே குதித்தான் தேரினின்று கீழே இறங்குவதற்குள்ளாகவே அவனது கதாயுதத்தைத் துரோணர் பாணங்களால் விரைவாகக் கீழே தள்ளினார் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது வலியகைகளையுடையவனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, பெரிதும் காந்தியுள்ளதும் நூறுசந்திரப்பிரதிமையுள்ளதுமானகேடகத்தையும் பெரிதும் சிறந்ததுமானகத்தியையும் கையில் கொண்டு துரோணரை வதம்செய்யும்விருப்பத்தோடு காட்டில் மாமஸத்தில் விருப்பமுள்ள ஒரு சிங்கம் மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல வேகத்தோடு எதிர்த்தோடிவந்தான் துரோணர் இந்தப்பார்ஷதனைச் சரமாரியினால் தடுத்துவிட்டார் அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சரியகரமான துரோணருடைய பௌருஷத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அஸ்திரப்பிரயோகத்திலுள்ள திறமையையும் கைவன்மையையும் நாங்கள் கண்டோம் பிறகு, பலசாலியினும் திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் நடப்பதற்குச் சக்தியற்றவனான் துரோணராலே தடுக்கப்பட்ட மகாரதனான திருஷ்டத்யும்னன் ஹஸ்தலாகவத்துடன் கேடகத்தாலே அந்த அம்புக்கூட்டங்களைத் தடுத்தான் பிறகு, மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமானபீமன் யுத்தத்தில் மிக்கபலசாலியான திருஷ்டத்யும்னனுக்கு உதவிசெய்யநினைத்து விரைவாக அவனுக்கு எதிரில் வந்தான் அரசரே! அவன் துரோணரைக் கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான், அப்பொழுது பார்ஷதனையும் தன்தேரின்மீது விரைவாக ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான் பிறகு, துரியோதனன் பெரியசேனையுடன் கலிங்கனைத் துரோணரைக்காப்பதற்காக் ஏவினான் பிறகு, கலிங்கர்களுடைய அந்தப்பெரியபடையானது உமது குமாரனுடைய ஆஜ்ஞையினால் விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துச் சென்றது பிறகு, தேராளிகளுட் சிறந்ததுரோணரும் திருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுக் கிழவர்களான விராடனையும் துருபதனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார் திருஷ்டத்யும்னனும் போர்க்களத்தில் தர்மபுத்திரருக்கெதிரில் சென்றான் பிறகு, யுத்தகளத்தில் கலிங்கர்களுக்கும் மகாபலசாலியான பீமனுக்கும் உலகத்திற்கு அதிகச் சத்தத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதும் பயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டாக்குவதும் கைகலந்ததுமான போர் நடந்தேறிற்று' என்றுகூறினான்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், கலிங்கன்முதலானவர்களைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், 'என்புத்திரனால் ஏவப்பட்ட சேனை யான கலிங்கன், ஆச்சரியகரமான செய்கையும் மிக்கபலமுமு யவனும் கதாயுதத்தோடு சஞ்சரிப்பவனும் வீரனும் காலதண்ட தைக்கையில்கொண்ட யமன்போன்றவனுமான பீமஸேனனை சேனையோடு போர்க்களத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர தான்?' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'ஓ! ராஜேந்திரரே! உம்முடையபுத்திரனால் அவ்வாறு டளையிடப்பட்ட மிக்கபலசாலியான அந்தக்கலிங்கன் பெரியப யினால் காக்கப்பட்டுப் பீமனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச்சென்று பாரதரே! அவ்வாறு தன்னைநோக்கிவருகின்றதும் ரதங்களா குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும் கையில்பிடிக பட்ட பெரிய ஆயுதங்களையுடையதுமான கலிங்கர்களுடை பெரும்படையையும் எதிர்த்துவருகின்ற நிஷாதர்களுக்குத்த வனான கேதுமானையும் பீமஸேனன் சேதிதேசத்துவீரர்களோ சேர்ந்து [1]எதிர்த்தான் பிறகு, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சே வீரர்களினிடையிலுள்ள பீமனை அதிககோபங்கொண்ட ச்ருத கேதுமானென்னும் அரசனோடு சேர்ந்து போரில் எதிர்த்துச்செ ரன் ஓ! அரசரே! கேதுமானென்னுமரசன் அனேக ஆயி கணக்கான கலிங்கர்களுடைய தேர்களோடும் பதினாயிரம்யானை களோடும் நிஷாதர்களோடும்சேர்ந்து போரில் பீமஸேனனை நால் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான் பீமஸேனனை அனுஸரித் வந்திருக்கின்ற சேதிதேசத்தார்களும் மத்ஸ்யதேசத்தார்களும் க தேசத்தார்களும் யுத்தத்தில் அரசர்களுடன் சேர்ந்து நிஷாதர்க எதிர்த்தார்கள் பிறகு, அச்சத்தைத்தரும் கொடியபோர் தொட கியது போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லுமவிருப்ப தினால் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையே தாங்கள் அறியவில்லை பெ அஸுரஸேனையோடு இந்திரனுக்குப் போர் நடப்பதுபோல் பீமனுக்குப் பகைவர்களுடன் மிக்ககொடியபோர் நடந்தது பா ரே! ரணகளத்தில்போர்புரிகின்ற அந்தஸைனியத்தினுடைய மி பேரொலியானது முழங்குகின்றகடலினுடைய ஒலிபோல உ

[1] கூறியதுகூறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

ாகியது ராஜரே! அபபொழுது யுதத வீராகள ஒருவரையொரு
ர னனகுஇழுததுககொணடு (படைகளால) நிறைககபபடட யுதத
மி முழுமையும முயலினுடைய ரகதமபோனற நிறமுளளதாகச
சயதாாகள யுததவீராகள கொலலவேணடுமெனகிற எண
ததினால தமமைச சோநதவாகளையும பிறரையும தெரிநது
காளளவிலலை எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாதவாகளான
ராகள தஙகளைசசோநத வீராகளைத தாஙகளே கொனறாாகள
ரசரே! குறைநதவாகளான சேதிதேசததுவீராகளுககு மிகுந
வாகளான களிஙகாகளோடும நிஷாதாகளோடும மிகப பெருஞ
ணடை நடநதது மிகக பலசாலிகளான சேதிதேசததுவீரா
ர் சகதிககேறறவாறு பௌருஷததைத வெளியிடடுப பீமஸேனனை
டடுவிடடுத திருமபினாாகள அவவாறு சேதிநாடடுவீராகள
ருமபியபொழுது களிஙகாகள கைததிறததைக காடடிப பீமஸே
னமீது சரமாரியைப பொழிநதாாகள மிகக பலசாலியான
மஸேனன தேரின நடுவிலிருநதும அசையவிலலை, கூரிய அமபு
ளாக களிஙகனுடைய சேனையினமீது வாரியிறைததான சிறநத
லலாளியான காளிஙகனும சகரதேவனஎனப பெயாபெறற மகா
தனன அவனுடையபுததிரனும பீமஸேனனை அமபுகளால அடிதத
ாகள பிறகு, மிகக புஜபலமுளள பீமன தன தோளவலியைத
ணையாககொணடும அழகிய விலலை அசைததுககொணடும
ளிஙகனோடு போா புரிநதான சகரதேவனோ பலகணைகளைத
தாடுதது அவறறால பீமஸேனனுடைய குதிரைகளைககொனறான
நத ரணகளததில பகைவாகளையழிககும திறமையுளள பீமஸே
ன தேரையிழநததைக கணடு, சகரதேவன கூாமையான அமபு
ள இறைததுககொணடு எதிாததோடி வநதான ராஜேநதிரரே!
ாகாலததில மேகம மழையைப பொழிவதுபோல மிகக பல
ளள சகரதேவன பீமனமீது சரமாரிகளைப பொழிநதான குதி
ரகள கொலலபபடட தேரிலிருககும மிகக பலசாலியான பீம
லனனும சகரதேவனமீது முழுதும எஃகினலாகிய கூரிய கதாயு
ததை எறிநதான கதையினால அடிககபபடட களிஙகபுததரன தேரி
னறு தவறி ஸாரதியோடு கூடவே பூமியில விழுநதான களிங
கனுககுத தலைவனன அரசன தன புததிரன கொலலபபடட
தககணடு பதினயிரம யானைகளாலும நிஷாதாகளாலும நாற
றததிலும சூழபபடடுப பல ஆயிரககணககான ரதஙகளோடு
மனை நாறறிசைகளிலும சூழநதுகொணடான பிறகு, பீமன
கக வேகமுளள பெரிய மஹாகதையை எறிநதுவிடடுக குரூர
ன காரியததைச செயய எணணிப பயஙகரமான கததியைக
கயிலெடுததான புருஷசரேஷடரே! ஸ்வாணமயமான நக்ஷத

திர பிமபஙகளாலும ஆததசநதிர பிமபஙகளாலும நிறைககப்
டதும காளையினுடைய தோலினல செயயபபடடதும ஒபபற
மான கேடகததையும கையிலெடுததான பிறகு, களிஙகராஜ
கோபஙகொணடு பீமஸேனனைக கொலல எணணி விலலில கட
நாணகயிறறை உருவிக கோரமானதும ஸாபபததினுடைய வி
திறகு ஒபபானதுமான ஒரு பாணததையெடுததுத தொடுத
பீமஸேனனமீது விடுததான அரசரே! விடபபடடதும வே
தோடு வருகினறதும கூாமையுளளதுமான அநத அமபைப பீ
ஸேனன பெரிய கததியினல இரணடாகத துணடாடினன பிற
காளிஙகன யுததததில பீமஸேனனமீது கோபமுறறு அதிக உத
கததோடு பகைவாபடையை நடுஙகசசெயதுகொணடு பெரியவி
நாதஞ செயதான, சாணையில தீடடபபடட பதினனகு தோம
யுதஙகளையும விரைவாகப பிரயோகிததான மிகக புஜபலமுள
பாணடவன பரபரபபிலலாமல அநதத தோமராயுதஙகள தன
டம வருமுன, சிறநத கததியினல ஆகாய மாாககததிலேயே அ
களை விரைவாகத துணடாடினன ஆணமையிலசிறநதவனன பீம
யுததகளததில பதினனகு தோமரஙகளையும அறுததெறிநது வி
டுப பிறகு பானுமானைக குறிதது எதிாததுச சென்றன பா
மானே சரமாரியினல பீமனைமூடி ஆகாயததை எதிரொலியி
படி செயதுகொணடு உரகக ஸிமமநாதம செயதான பீமன ம
யுததததில அநத ஸிமமநாததததைப பொறுககவிலலை பிற
மிகக ஆரவாரஞ செயயும பீமஸேனன பேரொலியோடு ஸிம
நாதஞ செயதான பரதாகளிற சிறநதவரே! களிஙகனுடை
சேனையானது அநத ஸிமமநாதததினலேயே மிககநடுககமுறறு யு
ததில பீமஸேனனை ஒருமனிதனக எணணவேயிலலை பிறகு, மி
தோளவலிமையுளள பீமன பேரொலியோடு ஸிமமநாதஞ செய
கததியுடன உததமமான யானையினுடைய இரணடு தநதஙகளை
பிடிததுககொணடு வேகமாகத துளளிக கஜராஜனுடைய [1] மு
கினமீது ஏறினன பிறகு, காளிஙகன ஒரு சகதியைப பீமனமீ
விடுததான அநதச சகதியைப பீமன பெரிய வாளினல நடுவி
இரணடு துணடாககினன, பிறகு, பானுமானையும இரணடு துணடா
கினன பகைவாகளையழிபபவனன அநதப பீமஸேனன யா
யினமீதிருககும போாவீரனைககொனறு மிககசுமையைததாஙக
கூடிய யானையின பிடரில கததியாலவெடடினன பிடாவெட
டபட அநதசசிறநத யானையானது ஸிநதுவினவேகததினல நான
பககததிலும இடிககபபடும தாழவரைகளையுடைய மலைபோல வி

1 'மதயம' எனபது மூலம.

லறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தது பாரதரே! பரதகுலத்திலபிறந்தவ
ம கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும நல்லகவசமணிந்தவனு
ுகபபீமன கததியைககையிலகொண்டு அநதயானையினின்று துள
க கீழேகுதிததுப பூமியில நினறுன அநதபபீமன நானகுபககங
ரிலும யானைகளை மடியுமபடிசெயதுகொண்டு பலவிதமானயுதத
ிகளில ஸஞ்சாரமசெயதான நாறபுறததிலுமசுறறும அவ
டையகதியானது சுழறறபபடும கொள்ளிவட்டமபோலக
ணபபட்டது பகைவாகளை அவமதிககிறவனும இரததததினுல
னககபபட்டவனும பலததினுல அதிகரிததவனும மகாபலசாலி
ம மிகுந்த கோபங்கொண்டவனும பகைவாகளுககுப பயததை
ருததிபணணுகிறவனும பிரளயகாலததில எல்லாப பிராணி
ளையும அழிககிற யமனுககு ஒபபானவனுமானபீமன குதிரைகள
ானைகள தோகள காலாட்கள ஆகிய இவாகளுடைய கூட்டங
ள நாசஞ்செயகிறவனும ரணகளததில பகைவாகளினமீது
ந்துபோல நானகுபககததிலும வட்டமிடுகினறவனும யானை
னமீதேறிப போாபுரிகினற அவாகளுடைய சரீரங்களையும தலை
ளையும கூரியமுனையுள்ளகததியினுல துணடாககுகினறவனும
காயமறறவனும காலாளுமாயிருநதுகொணடே அவாகளை மயங்
்செயதான புததிமயககமுறற அநதப பகைவாகள காஜிததுக
ொணடு பெருமபோரில கததியுடன மிகவேகமாகஸஞ்சரிககினற
நதப பீமனைககுறிததே எதிாததோடிவநதாாகள் பலமுள்ளவ
ம பகைவாகளை அடிககிறவனுமானபீமன யுததததில தோாளிக
டைய தேரைசசோநத ஏாககாலகளையும நுகததடிகளையும
வட்டி ரதிகாகளையுங்கொனறுன பீமஸேனன அனேகவிதமான
நதமாாககங்களில சஞ்சரிககினறவனுகக காணபபட்டான
ணடுபுததிரனுனபீமன [1]பராநதம, [2] ஆவிததம, [3] உதபராநதம,
ுபலுதம, [5] பரஸருதம, [6] பலுதம, [7] ஸமபாதம, [8] ஸமுதீாணம்
னகிற பலவிதமான கததி சுழறறுமவகைககளையும காணபிததான
லா மகாபலசாலியான பாணடவனுலே கததிமுனையினுல வெட்
டு மாமஸதானஙகள பிளககபபட்டு அலறிககொணடு உயிா
ாயக கீழேவிழுநதாாகள பாரதரே! தநதஙகளும துதிககை
ளிகளும அறுககபபட்டுக கும்பஸதலஙகளும பிளககபபட்டுப
ாாவீராகளையிழநத வேறுயானைகள தஙகள சேனைகளையே

1 வட்டமாகச சுழறறல 2 நாறபுறததிலும பகைவாகள துனபமடை
ுபடி வீசுதல 3 மேலாகசசுழறறுதல 4 நானகுபககஙகளிலும மேலாகச
ுறறுதல 5 நோககீட்டல 6 துளளுமபடிசெயதல 7 ஙனருக லக்ஷ்யங
ில தாககுமபடி செயதல 8 நனருக வீசுதல

கொன்றன, அவ்வாறே, பேரொலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு பூ
யிலும் வீழ்ந்தன. தோமரங்களும் மாவுத்தர்களுடைய தலைகளு
விசித்திரமான மேல்விரிப்புக்களும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற
கச்சைகளும் கழுத்தணிகளும் சக்திகளும் கொடித்துணிகளு
உலக்கைகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் யந்திரங்களும் விசித்திரமா
விற்களும் பிண்டிபாலங்களும் நிர்மலமான வேணுகங்களு
மாவெட்டிகளும் பற்பலவிதமான மணிகளும் மத்தியில் தங்கத்தா
இழைக்கப்பட்ட கத்திப்பிடிகளும் அறுக்கப்பட்டதையும் குதிரை
கள் வீழ்த்தப்பட்டுக் குதிரைக்காரர்களோடுகூடவே கீழே வி
வதையும் நாங்கள் கண்டோம். அரசரே! சரீரத்தினுடைய மு
புறமும் கீழ்ப்புறமும் துதிக்கையும் அறுக்கப்பட்டுக் கொல்ல
பட்ட யானைகளாலே நன்றாக நான்குபக்கத்திலும் பரப்பப்பட
யுத்த பூமியானது கீழே வீழ்ந்திருக்கின்ற மலைகளாற்சூழப்பட்ட
போலாயிற்று. மகாபலசாலியான பீமன் இவ்வாறு பெரியயானை
களை அடித்துவிட்டுக் குதிரைகளையும் அடித்தான். சிறந்தவ
ளான குதிரைவீரர்களையும் யுத்தத்தில் கீழே தள்ளினான். பாரதே
அந்தப் பீமனுக்கும் அவர்களுக்கும் அதிகோரமான யுத்தம் நட
தது. அந்தப் பெரியயுத்தத்தில் கீழே தள்ளப்பட்ட கடிவாள
களும் பூட்டாங்கயிறுகளும் பொன்னொளிவீசுகின்ற கச்சைகளு
யானையின்மேல்விரிப்புக்களும் ஈட்டிகளும் மிகுந்த விலைமதிப்புள்
ரிஷ்டியாயுதங்களும் கவசங்களும் கேடகங்களும் விசித்திரமா
விரிப்புக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன. அந்தப்பீமன்[1] பி
ஸங்களாலும் விசித்திரமானயந்திரங்களாலும் பளபளப்பான ச
திரங்களாலும் யுத்தபூமியைப் பற்பலநிறமுள்ள புஷ்பங்களாலே
வியாபிக்கப்பட்டதுபோலச் செய்தான்; மகாபலசாலியான பா
டவன் துள்ளிச் சில தேர்வீரர்களைக் கத்தியினாலேவெட்டி அவ
களைக் கொடிமரங்களோடுகூடவே கீழே தள்ளினான். அடிக்க
யுத்தரங்கத்தில் மேலேகிளம்புகிறவனும் திக்குகளில் ஓடுகின்ற
னும் கீர்த்திபொருந்தியவனும் விசித்திரமானகதிகளுடன் ஸ
சரிக்கிறவனுமான பீமனைக்கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தா
கள். அந்தப் பீமன் காலால் சிலரைக்கொன்றான், மற்றவர்களை
விசேஷமாகக் கீழேதள்ளி நாசம் செய்தான், மற்றவர்களை
கத்தியினாலே வெட்டினான், மற்றும் சிலரை வீமமநாதத்
னாலே பயமுறுத்தினான், இன்னும் சிலரைத் தொடையினிடத்
லுண்டான வேகத்தினாலே பூமியில் வீழ்த்தினான். சில
இவனைப் பார்த்துப் பயத்தினாலேயே மரணமடைந்தனர். இ

1 சுருளகத்தி.

று வேகமுள்ள கலிங்கர்களுடைய அந்தப் பெரும்படையானது
்களத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பீமனை எதிர்த்து அவ
்சுருகில் ஓடிவந்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, பீம
்னன் கலிங்கனுடைய ஸைன்யங்களுக்கு முன்நிற்கின்ற ஃரு
புவைக்கண்டு எதிர்த்தான். அவ்வாறு வருகின்ற பீமஸேன
்கண்டு அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள கலிங்கன் ஒன்
்பாணங்களால் அவனது நடுமார்பிலடித்தான். கலிங்கனு
்டய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட பீமஸேனன் வேணுகம் என்கிற
்த்தினால் துன்பப்படுத்தப்பட்ட யானைபோலவும் விருத்தி
்ணப்பட்ட நெருப்புப்போலவும் கோபத்தினால் மிகஜ்வலித்த
்ன். பிறகு, தோபபாகனன அசோகன் பொன்னால் அலங்கரிக்
்பட்ட ரதத்தைக் கொண்டுவந்து பீமனை அதிலேறும்படி செய்
்ன். பகைவர்களை அழிப்பவனான கௌந்தேயன் விரைவாக
்தத்தேரினமீதேறிக் கலிங்கனை எதிர்த்தோடி வந்து, 'நில்,
' என்று சொன்னான். பிறகு, பலசாலியான ச்ருதாயு மிகக்
்பமுற்றுக் கைத்தோசசியைக் காண்பித்துக்கொண்டு பீமன்
் கூர்மையான கணைகளை எய்தான். மகாராஜரே! மகாபலசாலி
்ன கலிங்கனாலே சிறந்த வில்லினின்று விடப்பட்ட கூரிய ஒன்
்பாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் தடியினால் அடிக்
்பட்ட ஸர்ப்பம்போல மிகப்பெரிய ஆரவாரம் செய்தான். பலசா
்ளுள் உத்தமனும் புருஷதயினபுதல்வனுமான பீமன் கோபங்
்கொண்டு உறுதியானவில்லை வளைத்து உருக்குமயமான ஏழுபாணங்
்ால கலிங்கனைக் கொன்றான். மஹாபலசாலிகளும் கலிங்கனு
்டய சக்ரரக்ஷகர்களுமான ஸத்தியதேவனும் ஸத்யனுமாகிய
்வரையும் இரண்டு [1] க்ஷுரங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு
்னுப்பினான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுடையபீமன் கூர்மை
்ள மூன்று நாராசங்களாலே கேதுமானை யுத்தத்தில் யமனு
்டய வீட்டிற்கனுப்பினான். பிறகு, கலிங்கர்கள் ஸைன்யத்தார்கள்
் கோபமுள்ள பீமனை அனேக ஆயிரக்கணக்கான படைகளோடு
்றுக்சசூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, கலிங்கர்கள் பீமஸேனனை
் சக்திகளையும் கதைகளையும் வாள்களையும் தோமரங்களையும் ரிஷ
்ளையும் கோடாலிகளையும் இறைத்தார்கள். மகாபலசாலியான
்ன், மிகுதியான அந்தக் கொடிய படைமாரியைத் தன்பலத்தால்
்தத்துக் கதையைக் கையிலெடுத்து அதிவேகத்தோடு எதிர்த்து
்து எழுநூறுவீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான். பகை
்களை அழிப்பவனான பீமன் மறுபடியும் இரண்டாயிரம் கலிங்
்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அது ஆச்சரியமாயிருந்

[1] பட்டாகத்தி.

தது இவவாறு அநதப பீமஸேனன போாககளததில மகாரதரா
பீஷமரை அடிககடி பாாததுக களிஙகாகளுடைய அநத ஸே
களை விரைவாகப பிளநதான யுததகளததில பாணடவனு
பாகாகள கொலலபபடட யானைகள பாணஙகளால பீடிககபப
அதிகமாகக காஜிததுத தமஸேனைகளையே அடிததுககொன
காறறினால சிதறஅடிககபபடட மேகஙகளபோல ஸேனைகளில
குமிஙகும ஓடின பிறகு, மிகக புஜபலமுளளவனும நீணட கைகளை
டையவனும வாளைக கையிலபிடிததவனும அளவறற ஊககமுள
வனும மகாபலசாலியுமான பீமன பேரொலியுளள சஙகத
உரககஊதிக களிஙகப படையிலுளள எலலாருடைய மனஙக
யும நடுஙகச செயதான சததுருககளைத தவிககச செயபவ
களிஙகாகளை மோகமும வநது சூழநதது படைகளும வாக
களும எலலாஇடஙகளிலும நடுககமுறறன போாககளத
கஜராஜனபோல நானகுபககஙகளிலும பலவிதமான யுததக
ளோடு ஸஞசரிககினறவனும ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவனும அடிக
மேலே துளளிககுதிககினறவனுமான பீமனாலே களிஙகளே
களுககு மதிமயககமானது உணடுபணணபபடடது முதலை
னாலே தடையறறுக கலககபபடும பெரியதடாகமபோலக களி
சேனையானது பீமஸேனனிடததினினறுணடான பயததால
நது மிக நடுககமுறறது ஆசசரியகரமான செயகையுளள
னாலே காளிஙகனைசசோநத எலலாயுததவீராகளும பயமு
தபபடடு யுததததைவிடடுத திருமபிக கூடடஙகூடடமாக
கையில பாணடவ சேனாபதியான பாாஷதனான திருஷடத்
னன, 'யுததமசெயயுஙகள' எனறு தனனுடையபடைகளைபபா
துக கடடளையிடடான சேனாபதியினுடையவாாததையைக
டுச சிகணடியைததலைவனாககொணட சேனைககூடடஙகள (ப
வாகளை) அடிககும திறமையுளள தோபபடைகளோடுகூட
பீமனையே தொடாநதுசெனறன பாணடுபுததரரான தாம
ரும மேகமபோனறநிறததையுடைய பெரியயானைபபடையே
பினபுறததில அநதஸைனிகாகள அனைவரையும அனுஸரிதத
இவவாறு தருஷடதயுமனன தனனுடையஎலலாசசேனைகளை
யுததமசெயயுமபடி ஏவிவிடடுச சிறநதவீராகளால சூழபப
வனாகப பீமஸேனனுடைய பினபககததைநாடி னினறான உ
தில பாஞசாலராஜனுககு உயிரைவிடடாவது பிரியததைசசெ
வன பீமனையும ஸாதயகியையுமவிட வேறொருவனுமிலலை பகை
களை அழிபபவனும உததமவீராகளைககொலலுகினறவனுமான
தருஷடதயுமனன களிஙகவீராகளுடையமததியில ஸஞசரித

கொண்டிருக்கிற மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமஸேனனைப் பார்த்தான் அரசரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான தருஷ்டத்யும்னன் லவாறு காத்திருந்தான், ஸந்தோஷமுடையவனுமானான், சங்கத்தை ம ஊதினான், யுத்தத்தில் விம்மநாதத்தையும் செய்தான் அந்த பீமஸேனன் புறாநிறமான குதிரையையுடைய தருஷ்டத்யும்னனு டைய ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதத்திலுள்ள கோவிதாரகக்கொடியைக்கண்டு மனத்தேறுதலையடைந்தான் அள ட்டமுடியாத வல்லமையுள்ள திருஷ்டத்யும்னன், களிங்கர்களாலே னாருகளதிர்த்துத் தாக்கப்பட்ட பீமஸேனனைக்கண்டு யுத்தத்தில் வனைக்காப்பாற்றுவதற்காக அவனுக்கு எதிராகச்சென்றான் தாரமானமனமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான அந்தத்திருஷ்ட யும்னன் பீமனிருவரும் தூரத்தில் ஸாத்யகியைக்கண்டு களிங்கர் ளோடு போர்புரிந்தார்கள் ஜயசீலர்களுட்சிறந்தவனும் புருஷ ரேஷ்டனுமான ஸாத்யகி வேகமாக அவ்விடத்திற்சென்று பீம க்கும் தருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பின்புறத்தில் நின்றான் கையில் றபிடித்த அந்தஸாத்யகி உக்கிரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் யங்கரமான வடிவத்துடன் களிங்கர்களைப் பார்த்தான் அந்த த்தகளத்தில் பீமன் களிங்கர்களிடத்தினின்று உண்டானதும் ாமஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுபட்டதும் ரக்தவெள்ளத் டன்கூடியதுமான ஒருநதியை உண்டுபண்ணினான் மஹாபலசா யான பீமஸேனன் களிங்கவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் டையிற்பெருகுகின்றதும் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமா ன அந்த ரக்தநதியைத் தாண்டினான் ராஜரே! அவ்வாறு யுத்தம் சய்கிற பீமஸேனனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள், 'கால ன பீமஸேனஉருவத்துடன் களிங்கர்களோடு யுத்தம்செய்கிறான்' ன்று அலறினார்கள் பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் அணிவகுக்கப் ட்டிருக்கிற சேனைகளையுடைய சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் போர்க் ளத்தில் அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்து ந்தார் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய அந்த த்தை ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன் கிய மூவரும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அவர்களனைவரும் ரணகளத் ல் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை விரைவாகச்சூழ்ந்துகொண்டு னமையோடு தொடுக்கப்பட்ட மும்மூன்றுகொடிய அம்புகளாலே ஷ்மரை மூடினார்கள் உம்முடையபிதாவான பீஷ்மர் அவ்வாறு யற்சிசெய்கின்ற பெரிய வில்லாளிகளை மும்மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்தார் பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே அந்த

[1] ஒருவகைமரம்

மகாரதர்களைத் தடுத்து ஸ்வர்ணமயமான கவசத்தையணிந்த பீ
னுடைய குதிரைகளை அம்புகளால் கொன்றார். குதிரைகள் கொல்ல
பட்ட தேரின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் பிரதாபசாலியுமான பீ
ஸேனன் கார்ங்கேயருடைய ரதத்தைக்குறித்து ஒருசக்தியை வி
வாக எறிந்தான். உம்முடைய பிதாவான தேவவ்ரதர் அந்தச்சக்
தம்மிடம் வருவதற்குள் அதை மூன்றுதுண்டாக்கினார். அந்தச்சக்
யுத்தபூமியில் சிதறியது. புருஷஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, பலசாலியா
பீமஸேனன் எஃகினாற்செய்த மிகக்கூரிய ஒருபெரிய கதாயுதத்தை
கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தரதத்தினின்று விரைவாகத்துள்
கீழேகுதித்தான். பிறகு, ஸாத்யகியும் விரைவாகப் பீமனுக்குப் பி
யத்தைச்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு கார்ங்கேயருடை
ஸாரதியை விரைவாகக் கணைகளால் அடித்துக் கீழேதள்ளினா
தேராளிகளுட் சிறந்த பீஷ்மரோ அந்த ஸாரதிகொல்லப்பட்ட
வுடனே காற்றைப்போலச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே யுத
பூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். அரசே
பிறகு, பெரிய விரதமுள்ள பீஷ்மர் விலகிப்போனவுடன், பீமசே
னன் உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்துகிற பெருநெருப்புப்போ
அதிகமாக ஜ்வலித்தான். அவன் எல்லாக்கலிங்கர்களையு
கொன்றுவிட்டு ஸேனையின் மத்தியில் நின்றான். பரதர்களி
சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட பீமனை உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள் ஒ
வனாவது எதிர்க்கச்சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. தேராளிகளுட்சிற
திருஷ்டத்யும்னன் கீர்த்திமானான அந்தப்பீமனைத் தன்தேரி
மீதேற்றிக்கொண்டு எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிரு
க்கும்பொழுதே வேறிடத்துக்குச் சென்றான். பரதர்களிற்சிற
வரே! அந்தப்பீமஸேனன் பாஞ்சாலவீரர்களாலும் மத்ஸ்யதேசத்
வீரர்களாலும் புகழப்பட்டுத் திருஷ்டத்யும்னனைத் தழுவிக்கொண
பிறகு ஸாத்யகியிடம் சென்றான். பிறகு, உறுதியான வலிமை
யுள்ளவனும் யதுகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுள் சிறந்தவனுமா
ஸாத்யகி திருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
பீமஸேனனை நோக்கி அவன் சந்தோஷிக்கும்படி பின்வருமா
கூறலானான்: 'பாக்யவிசேஷத்தினாலே கலிங்கராஜனும் ராஜபு
திரனான கேதுமானும் கலிங்கராஜகுமாரனான சக்ரதேவனும் ம
றக்கலிங்கர்களும் யுத்தத்தில் (உன்னால்) கொல்லப்பட்டார்கள்.
யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் சூழப்பட்டது
மகாபுருஷர்களாலே நிரம்பியதும் தைர்யமுடையவர்களா
யுத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டதுமான கலிங்கர்களுடைய பெரி
ஸேனாவ்யூகமானது ஏகாகியான உன்னால் உன் புஜபலத்தினா

பத்திலும் அடிக்கப்பட்டது' என்றான். பகைவர்களை அழிக்கும் திறமையுள்ளவரே! நீண்டகைகளையுடையவனான சினியினுடைய பௌத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் தன் ரதத்தினின்று (த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய) ரதத்தில் விரைவாகத் தாவிப் பாண்டவர்களைக் கட்டிக்கொண்டான். பிறகு, மகாரதனான ஸாத்யகி மீண்டும் ரதத்தை அடைந்து பீமனுக்குப் பலத்தை விருத்திசெய்து கொண்டு அதிகோபத்துடன் உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களை நாசம் செய்தான்.

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, அந்தப் பகலில் [1] பிற்பகுதி தொடக்கத்தில், தேராளிகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்கள் குதிரைக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு அதிகமான க்ஷயம் உண்டாகவே, பாஞ்சாலராஜகுமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னன், அச்வத்தாமா சல்யன் மகாத்மாவான க்ருபர் இந்த மூன்று மகாரதர்களோடும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான். மிக்கபலசாலியான அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் கூர்மையுள்ள பத்துக்கணைகளால் உலகப்பிரசித்திபெற்றவைகளான அச்வத்தாமாவினுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். வாகனங்கள் கொல்லப்பட்ட துரோணபுத்திரர், உடனே சல்யனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறித் திருஷ்டத்யும்னன்மீது அம்புகளைப்பொழிந்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! த்ருஷ்டத்யும்னன் அச்வத்தாமாவை எதிர்த்ததைக்கண்டு அபிமன்யும் கூர்மையுள்ளபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். புருஷச்ரேஷ்டனான அந்த அபிமன்யு சல்யனை இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் க்ருபரை ஒன்பது பாணங்களாலும் அச்வத்தாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு, அச்வத்தாமா அபிமன்யுவை ஒருபாணத்தால் விரைவாக அடித்தான், பிறகு, சல்யன் பத்துக்கணைகளாலும் க்ருபர் கூர்மையுள்ள மூன்றுகணைகளாலும் அடித்தார்கள். உம்முடைய பௌத்திரனான லக்ஷ்மணன் (யுத்தமுனையில்) நிற்கின்ற அபிமன்யுவை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் எதிர்த்தான். பின்பு, யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் அதிககோபங்கொண்டு

1 ஸாத்யகி. 2 'அபராஹ்ண' என்பது மூலம், பகல் 18 நாழிகைக்கு மேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள காலம்.

அபிமனயுவை அடிததான அது ஆசசரியமபோலிருநதது பர
களிறசிறநதவரே! கைதோநதவனான அபிமனயுவும அதிககோ
கொணடு பிராதாவான லக்ஷமணனை ஐமபதுபாணஙகளால அ
தான மகாராஜரே! லக்ஷமணனும அபிமனயுவினுடையவிலலை
பிடிககுமிடததில ஒருபாணததால இரணடாகத துணடாககின
பிறகு,எலலாஜனஙகளும கூசசலிடடாாகள பகைவீராகளை அ
பவனான அபிமனயு, வெடடபபடட அநத விலலை எறிநதுவிட
விசிதரமாயும மிகக வேகமுளளதாயுமிருககினற வேறுவிலலைக
யிலெடுததான புருஷஶரேஷடாகளான அவவிருவரும அ
யுததததில ஒருவரையொருவா எதிாததுச செயவதறகுப பி
செயவதில விருபபததுடன கூரியசரஙகளால அடிததுககொ
டாாகள பிறகு, பிரஜைகளுககெலலாம தலைவனும அரசனும
துரியோதனன மகாரதனான தனபுததிரன உமமுடைய பௌ
னை அபிமனயுவினாலே பீடிககபபடுவதைககணடு விரைவாக
விடம சென்றான உமது குமாரன அஙகுத திருமபிவநதவுட
எலலா அரசாகளும அனேக ரதஙகளோடு அபிமனயுவை நா
புறஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள வேநதரே! கிருஷண
குச சமமான பராககிரமமுடைய சூரனான அநத அபிமனயு யுத
தில எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாத அபபடிபபடடசூராகள
சூழபபடடும மனவருததமடையவிலலை பிறகு, தனஞசய
அநதயுததததில தனபுதரனான அபிமனயு வீராகளை எதிாத
கணடு அவனைககாபபதில ஆவலோடு எதிரில ஓடிவநதான பி
பீஷமரையும துரோணரையும முதனமையாககொணட அரசா
ஒனறுசோநது தோகளோடும யானைகளோடும குதிரைகளோ
அாஜுனனை எதிாததாாகள, யானைகளாலும குதிரைகளா
தோகளாலும காலாடபடைகளாலும விரைவாகத தாறறபபட
பூமியிலுணடான புழுதியானது சூரியனுடைய ரததையடை
தாகக காணபபடடது அபபடிபபடட ஆயிரககணககான ய
களும அனேக அரசாகளும எவவிதததாலும அவனுடைய ப
மாாககததையடைநது எதிாககவிலலை எலலாபபிராணிகளும
றின திசைகள இருணடாநதவையாயின கௌரவாகளுடைய
கரமான கொடியஅநீதியானது நனகுகாணபபடடது பரதரா
டரே! அாஜுனனுடைய அமபுககூடடஙகளாலே ஆகாயமும
குககளும பூமியும சூரியனும காணபபடவிலலை தோகளும ய
களும அழிககபபடடன சிலதேராளிகள போரிலகொலலபப
குதிரைகளையுடையவாகளானாாகள சில தோபபடைததலைவா

திவேகமாக ஓடுகின்ற ரதமுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டார் ர் சில ரதிகர்கள் தேர்களையிழந்தவர்களும் நான்குபக்கங்களி ம ஓடுகின்றவர்களும் தோள்வளைகளையணிந்தகைகளாலே ஆயு தங்களைப்பிடித்தவர்களுமாக ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார்கள் அர சே! அர்ஜுனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே குதிரை ர்களும் யானைவீரர்களும் முறையே குதிரைகளையும் யானைகளை ம் இழந்து நான்குபக்கத்திலும் ஓடினார்கள் அரசர்கள், அர்ஜு னபாணங்களால் தேர்களினின்றும் யானைகளினின்றும் குதி ரைகளினின்றும் கீழேவிழுந்தவர்களும் வீழத்தப்படுகின்றவர்களு மாகக் காணப்பட்டார்கள் அர்ஜுனன் அங்காங்கு யுத்தத்திற் கு எடுக்கப்பட்ட கதைகளையும் வாள்களையும் ஈட்டிகளையும் அம் புபெட்டிகளையும் பாணங்களையும் விற்களையும் அங்குசங்களையும் கொடித்துணிகளையும் ஏந்திய மனிதர்களுடைய கைகளைக் கொடிய அம்புகளாலே துணித்தான், பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனாக இருந்தான் பரதகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் கீழே (அறுத்துத்தள்ளப்பட்டு) ஜ்வலிக்கின்ற ஈட்டிகள், உலக்கை கள், பிராஸங்கள், பிண்டிபாலங்கள், பட்டாக்கத்திகள், கூர்மை யுள்ள கோடாலிகள், தோமரங்கள், அடித்துத் தள்ளப்பட்ட பொற்கவசங்கள், த்வஜங்கள், கேடகங்கள், விசிறிகள், பொற்காம் புகளுள்ள குடைகள், [1] தாற்றுக்கோல்கள், பூட்டாங்கயிறுகள், சாட்டைகள் ஆகிய இவற்றின் குவியல்கள் போர்க்களத்தில் நிறைந்தனவாகக் காணப்பட்டன பாரதரே! அந்தப் போரில் வீரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்தாலாவது எதிர்க்கக்கூடிய மனி தன் உமது படையில் ஒருவனும் இல்லை அரசரே! எந்தெந்த மனி தன் யுத்தத்தில் பார்த்தனை எதிர்த்தானோ அந்த அந்த மனிதன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான் உம்மைச்சேர்ந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடும் பொழுது அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரும் சிறந்த சங்கங்களை ஊதி னார்கள் அந்த ஸேனை முழுதும் தோல்வியடையும்படி செய்யப் பட்டதைக்கண்டு உமது பிதாவான பீஷ்மர், யுத்தத்தில் சூரரான த்ரோணரை நோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்வருமாறு வசனிக்க லானார் 'வீரரே! பலசாலியான இந்தப் பாண்டுபுத்திரன் கிருஷ்ண னோடு சேர்ந்து (நம்முடைய) ஸைன்யங்களை நெருப்புப்போல எரிக்கிறான் இவனுடைய ரூபமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக் கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்படுதலால் இந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன் இந்தப்பெரிய ஸேனையானது நம்மால் திருப்பமுடியாதது இந்த ஸேனையானது

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக்கொண்டு நானகுபக்கங்களிலும
கிறது நீர் பாரும் இதோ ஸூர்யனும் ஸர்வவிதத்தினு
எல்லாப் பிராணிகளுடைய கண்களையும் கவர்கிறவனபோ
சிறந்ததான அஸ்தகிரியை நாடுகிறுன புருஷஸ்ரேஷ்ட
ஆதலால், இந்த ஸமயத்தில் யுத்தத்தை நிறுத்துவதே உ
மென்று நான எண்ணுகிறேன களைத்தவர்களும பயந்தவர்க
மான நமமுடைய யுத்தவீரர்கள் எவவிதத்தாலும போர்புரியம
டார்கள்' என்றனர் அரசரே! மஹாரதரான பீஷ்மர் ஆசா
ஸ்ரேஷ்டரான துரோணரைப் பார்த்து இவவாறு சொல்லிவிட
பிறகு உமமைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழிய
படி செய்தார் பிறகு, ரதங்களோடும யானைகளோடும தே
ளோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களும பாண்டவர்களும ஸோமக
ளோடு ஜயத்தைப்பெற்று அடிக்கடி ஸிமமநாதம செய்தார்க
தனஞ்சயன முதலான மகாரதர்கள் மனக்களிப்புற்று நானகுவ
வாத்யகோஷங்களால் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு ப
றையைக் குறித்துச்சென்றார்கள் பரதகுலத்திற பிறந்தவரே
பிறகு, சூரியன மறைந்து ஸந்தியாகாலம வரவே, உமது சேனை
ளுக்கும அந்தப் பாண்டவவீரர்களுக்கும யுத்தம நின்றுவிட்ட

இரண்டாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது

ஐமபத்தாறுவது அத்யாயம.

பீஷ்மவத பர்வம (தொடர்ச்சி)

(இருகிறத்திதுச் சேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டது)

பாரதரே! இரவுமுடிந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ
அப்பொழுது திருமபவும யுத்தத்திறகாகப் புறப்படும்படி சே
களைக் கட்டளையிட்டார் கௌரவர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரு
சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அப்பொழுது உமமுடைய புத
ரர்களுக்கு ஜயத்தை விருமபிப பெரிதான கருடவ்யூகத்தை எ
படுத்தினார் உமது பிதாவான பீஷ்மர் தாம அந்த வ்யூகக்கரு
னுடையமுகத்தில் நின்றார், த்ரோணரும ஸாத்வதனான கிருதவ
மாவும இரண்டு கண்களானார்கள், கீர்த்திசாலிகளான அசவதத
மாவும கிருபரும தலையானார்கள் ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் த்ரிக
தர்களோடும கேகயர்களோடும வாடதானர்களோடுங் கூடின பூ
ஸ்ரவஸ், சலன, சல்யன, பகதத்தன, மத்ரகர்கள், ஸைந்தவர்க
ஸௌவீரர்கள், பஞ்சநதர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஜயத்ரதனோடுங்கூ
(அந்தவ்யூகத்தின) கழுத்தில் அமர்த்தப்பெற்றனர். துரியோத

ஜன பரிவாரங்களோடுகூடின ஸஹோதரர்களால் சூழப்பெற்று
பூஹத்தின்)பின்புறத்திலிருந்தான் மஹாராஜரே! அவந்திதேசத்
ர்களாகியவிந்தானுவிந்தர்களும் சகர்களோடுகூடியகாம்போஜ-
ம் சூரஸேனர்களும் (அதன்) வாலானார்கள் கவசம்பூண்டமாக
களும் களிங்கர்களும் தாஸேரகர்களின்கூட்டங்களோடு வியூ-
த்தின் வலப்புறத்தை அடைந்திருந்தார்கள் காகரூசர்களும்
நஞசர்களும் முண்டர்களும் குண்டீவருஷர்களும் பிருகத்பல
டுகூடி அதற்கு இடப்புறத்தில் நின்றார்கள் அந்தக்கௌரவ
னை அணிவகுக்கப்பட்டது கண்டு பகைவர்களைவருத்துபவனான
யஸாசி திருஷ்டத்யும்னனோடு யுத்தகளத்தில் தன்ஸைனியத்தை
ரணிவகுத்தான் பீமஸேனன் பற்பல ஆயுதத்திரள்களோடு
டயவர்களும் பற்பலதேசங்களிலதோன்றியவர்களுமான அரசர்
ாலசூழப்பட்டு, அர்த்தசந்திரவடிவமாக அணிவகுக்கப்பட்டு
பயங்கரமாயிருக்கின்ற அதன்வலப்பக்கத்துக்கொம்பை அடை
பிரகாசித்தான் அவனுக்குப்பின்புறத்தில் விராடனும் மகார
ன துருபதனும் இருந்தனர் அவர்களுக்குப்பின் நீலன் கறுத்த
தங்களுள்ள வீரர்களுடன் நின்றான் மிக்கபலவானான திருஷ்ட
து நீலனை அடுத்துநின்றான் பாரதரே! சேதிதேசத்துவீரர்க
லும் காசயர்களாலும் கருஷர்களாலும் பௌரவர்களாலும்
ப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, பாஞ்சாலர்கள், பிரபத்
ர்கள் ஆகிய இவர்கள் பெரியசேனையின் மத்தியத்தில் யுத்தம்
ய்ய நின்றார்கள் அவ்விடத்திலேயே தர்மராஜரும் யானைப
டையால் சூழப்பட்டு நின்றார் மன்னரே! பிறகு, ஸாத்யகியும்
ரௌபதி புத்திரர்களைவரும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள் அவர்
களுக்குப் பின்புறத்தில் சூரனான அபிமன்யு இருந்தான் அவ
க்கப்புறத்தில் இராவான் நின்றான் மஹாராஜரே! அவ
க்கும் அப்புறத்தில் பீமஸேனனுடைய குமாரனும் மகாரதர்க
ன கேகய வீரர்களுமாகிய எல்லோரும் அதன் இடவில்லாப
த்தை அடுத்துநின்றார்கள் எல்லாஉலகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்
ரான ஜனார்த்தனரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் ரதிகர்களுள்
ரேஷ்டனுமான அந்தஅர்ஜுனன் அந்தவியூகசந்திரனுடைய
டக்கொம்பில் நின்றான் உமமுனைடயபுத்திரர்களைக் கொல்வதின்
ாருட்டு அந்தக்கக்ஷியிலசேர்ந்துகொண்டவர்களும் பாண்டவர்
நம இவ்வாறான இந்தப் பெரிய எதிரணியை அமைத்தார்கள்
றகு, ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான உம்மைச
ர்ந்த படையிலுள்ளவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவரை
ருவர் எதிர்க்கிற தேராளிகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடின போர்-

நடகக ஆரமபிததது அரசரே! பரஸபரம கொலலுகிற அந
குதிரைககூடடஙகளும தோாளிகளுடைய கூடடஙகளும ஆஙகாங
விழுகினறவைகளாகக காணபபடடன ஓடுகினறவைகளும தன
தனியாக இடிததுககொளளுகினறவைகளுமான ரதககூடடஙக
டைய நெருஙகின ஒலியானது துநதுபிவாதயஙகளினுடையசப
களோடு சோநது ஒலிததது பரதகுலததில உதிததவரே! உ
முடைய படைவீராகளுககும அவாகளுககுமநடநத மிககக்கைகல
யுதததில ஒருவரையொருவா கொலலுகினறவாகளான வீராக
டைய முழககமானது ஆகாயததை அளாவியது

ஐமபததேழாவது அதயாயம்.

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

௬ (ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பாரதரே! பிறகு, உமமுடையபடைகளும மறறவாகளுடை
படைகளும அணிவகுககபபடடிருககுமபொழுது தனஞசய
உமது தோாளிகளுடையபடையைக கொனறான அதிரதனு
அநதததனஞசயன யுதததில தோபபடையை அமபுகளால பிள
தான யுகமமுடியுஙகாலததுக காலனபோனற அாஜுனனு
கொலலபபடுகினற அநதககௌரவாகள யுதததிலமுயறசியு
னே பாணடவாகளையெதிாததுப போாபுரிநதாாகள அவாக
பிரகாசமானகீாததியைவிருமபி மிருதயுவே யுதததினினறு நிவி
ததிபபதறகுக காரணமெனறு எணணி ஒரேமனததுடன பாண
வாகளுடைய சேனையைப பலவாறாக நாசமசெயதாாகள அவ
களும யுதத்தில (பகைவாகளை) நன்ருக எதிாததாாகள ஓ
கினறவாகளும அடிககபபடடவாகளும நாறபுறஙகளிலும சுறறிவ
கினறவாகளுமான பாணடவாகளாலும கௌரவாகளாலும ஒன
மே அறியபபடவிலலை அநதததருணததில சூரியனை மறைகக
பெருமபுழுதி யுததபூமியினினறும மேலேஎழுநதது அநதயுத
பூமியில ஒருஙகுகூடியிருககினறவீராகள திசைகளையாவது திசை
கோணஙகளையாவது அறியவிலலை அரசரே! யுதததில தம
முதலான அடையாளததினாலும ஸஙகேதஙகளாலும பெய
ளாலும கோததிரஙகளாலும ஒருவரையொருவா தெரிந
கொணட வீராகளுககு அபபொழுது ஆஙகாஙகு யுதத
நடநதது ஸதயஸநதரான தரோணராலே காககபபடட கௌர
வயூகமானது அநதயுதததில எவவிததாலும உடை

டியவில்லை அவ்வாறே, ஸவ்யஸாசியினாலும பீமனாலும நனறு
பாதுகாககபபடட பாணடவாகளுடைய பெரிய வயூகமானது
களரவாகளால) எவவிததததாலும உடைககபபடவிலலை அநத
ததில இரணடுபடைகளிலும ஒன்றோடொனறு எதிாததுப
ராபுரிகினற ரதஙகளையும யானைகளையுமுடையவாகளான யுதத
ாகள படைமுகததினினறும வெளியில வநது தாககி நனறுகப
ராபுரிநதாாகள பெருமபோரில குதிரைககாராகள பளபளப
ளரிஷடிகளாலும ஈடடிகளாலும [1] குதிரைவீராகளால (குததிக)
ழுததளளபபடடாாகள அதிபயஙகரமான அநத யுதததில
ராளி தேராளியை எதிாததுப பொனனால அலஙகரிககபபடட
மபுகளாலே யுததபூமியில அடிததுத தளளினன உமது
டையிலும சததுருவினபடையிலுமுளள யானையினமீதுளளவா
ர எதிாததுப போாபுரிகினற யானைககாராகளை நாராசஙகளா
ம பாணஙகளாலும தோமரஙகளாலும நானகு பககததிலும
ளினாகள ஒருவன போரில பாயநது உததமமானயானையின
தேறி (அதிலிருபபவனுடைய) தலைமயிரைக கையால பிடிததுத
லையை [2] அறுததான யானையினுடைய கொமபுமுனையினால
ாபபிளககபபடட மறறவீராகள யுதததில எலலாபபககஙகளி
ம பெருமூசசுவிடடுக்கொண்டே உதிரததைக ககினாகள
னையினுடைய கொமபிலிருககினறவனும யுதததில ஸமாத
னுமான ஒருவீரன கஜசிகைஷயையும அஸதிரஙகளையும அறிநத
ந வீரனாலே சகதியினால பிளககபபடடு அதிக நடுககமுறறான
னறறகொனறு திஙகிழைபபனவான காலாடகூடடஙகள போரில
தநத ஊககததுடன பிணடிபாலஙகளாலும கோடாலிகளாலும
லாடகளை வீழததின பரதாகளிற சிறநதவரே! யுதததில
ரணடு சேனைகளிலும, தேராளியும, கஜயூதபதியை எதிாதது
ததனை நாசமசெயதான யானைககாரனும ரதிகாகளுள சிறந
வனை அடிததுக கீழேதளளினன குதிரைமீதுளளவன ஈடடி
னால ரதிகனைக கீழேதளளினன ரதிகனும குதிரைமீதுளள
னைப போரில தளளினன காலாள தேராளியையும, தேராளி
லாளையும கூாமையானசஸதிரஙகளாலே அடிததுத தளளினா
ர, யானையினமீதுளளவாகள குதிரையினமீதுளளவாகளைத தள
ினாகள, அபபொழுது, குதிரையினமீதுளளவாகள யானையின
துளளவாகளைக கீழேதளளினாகள அது ஆசசரியமாயிருந

1 கூறியதுகூறலால ஒருசொல விடபபடடது
2 ஒருசொல விடபபடடது

தது யானையினமீதுளள உததம வீராகளாலே ஆஙகாஙகு
காலாடகள தளளபபடடவாகளாகக காணபபடடாாகள அ
களாலும, யானையினமீதேறி யுததம செயபவாகள தளளபபட
வாகளாகக காணபபடடாாகள குதிரைககாராகளாலே காலா
கூட்டஙகளும, காலாடகளாலே குதிரைககாராகளுடைய கூடட
களும, நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும தளளபபடட
களாகக காணபபடடன பரதஸரேஷடரே! முறிததுததளள
படடிருககினற கொடிமரஙகளாலும விறகளாலும தோமரஙகள
லும ஈடடிகளாலும கதாயுதஙகளாலும பரிகஙகளாலும கமபன
களாலும சகதிகளாலும சிதரமான கவசஙகளாலும கணபஙகள
லும அஙகுசஙகளாலும நிாமலமாயிருககினற படடாககததிகள
லும பொறகடடுககளுளள அமபுகளாலும பெரிய சிததிரகமபள
களாலும சிறியகமபளஙகளாலும மிகக விலைபொருநதிய ஆட
ரோமககமபளஙகளாலும அநத யுததபூமியானது விசிததிரமா
மாலைகளாலே சிததிரிககபபடடதுபோல விளஙகியது மகாயு
ததில மாமஸததினுலும ரகததததினுலும சேறுளளதான யுத
பூமியானது கீழேவீழநதிருககினற மனிதாகளுடைய தேகஙகள
லும, குதிரைகளினுடைய உடலகளாலும, யானைகளின சரீரஙகள
லும, நாடுவதறகு இயலாததாகியது யுததபூமியில உணடா
புழுதியானது யுதததிலுணடான ரகதஙகளால நனருக நனைகக
படடுத தணிநதது எலலாததிசைகளும மாசறறவையாயி
பாரதரே! எணணிறநத தலையிலலா முணடஙகள உலகததினுடை
விநாசததிறகு அறிகுறியாக நானகு பககஙகளிலும எழுநது கூ
தாடின மிககக்கொடியதும அசசததைதத தருவதுமான அ
யுததம நடககுமளவில ரதிகாகள நாறபுறஙகளிலும ஓடுகினறவ
களாகக காணபபடடாாகள பிறகு, ஸிமமததிறகொபபா
பராகரமமுளளவாகளும யுதததில ஒருவராலும ஜயிககமுடிய
தவாகளுமான பீஷமரும துரோணரும ஸிநது தேசாதிபதியா
ஜயதரதனும புருமிததிரனும ஜயனும போஜனும சகுனியுட
கூடின சலயனும அடிககடி பாணடவாகளுடைய படைக
நாசம செயதாாகள அவவாறே, பீமஸேனனும ராக்ஷ
ஸன கடோதகசனும ஸாதயகியும சேகிதானனும திரௌப
புததிராகளும எலலா அரசாகளோடுங கூடின உமமைசசோந
வாகளையும உமதுபுததிராகளையும யுகதரஙகததில தேவாக
அஸுராகளைத துரததியதுபோலத துரததினாகள அவவாறே
யுதததில ஒருவரையொருவா அடிததுககொளளும க்ஷ
திரிய ஶரேஷடாகள ரகததால நனைககபபடடவாகளாகவு
கோரரூபிகளாகவும அஸுராகளபோல விளஙகினாகள. இ

த்துசசேனைகளிலுமுள்ள பிரதான வீராகள சதருககளை
தது ஆகாயததில விளஙகும கிரகஙகளபோலக காணபபடடார
பிறகு,உமது புததிரனை துரியோதனன ஆயிரம ரதஙகளோடு
ததில பாணடு புததிரனை பீமஸேனனையும ராக்ஷஸனை
டாதகசனையும எதிர்ததான அவவாறே, பாணடவாகள அனே
ம பெரியசேனையுடன யுததததில முயறசியுள்ளவாகளும சத
ருககளை அழிபபவாகளுமான துரோணரையும பீஷமரையும
ாததாாகள அாஜுனன கோபஙகொணடு சிறநத அரசாகளை
னகுபககஙகளிலும எதிர்ததான அாஜுனகுமாரனும ஸாத
யும, ஸௌபலனை சகுனியினுடைய ஸைனியததை எதிர்ததுச
னறாாகள பிறகு, யுதததில விஜயததை விருமபுகினறவாக
ன உமமைசசோநதவாகளுககும பிறருககும மயிாககூசசததை
டுபணணககூடிய யுததமானது மறுபடியும நடநதது

ஐமபததேடடாவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் முதலான வீரர்களுடையயுத்தம்)

பிறகு, கோபஙகொணடவாகளான அநத அரசாகளும யுத
ததில பலகுனனைபபாாதது அனேக ஆயிரககணககான ரதஙக
ளாடு நானகுபககஙகளிலும சுறறிகொணடாாகள பாரதரே!
றகு, அநதவீராகள அனைவரும அநத அாஜுனனைத தோககூட
ததால சூழநதுகொணடு அனேகஆயிரககணககான அமபுகளால
பககததிலும தடுததாாகள கோபஙகொணட கௌரவவீரா
பலகுனனுடைய ரததததைககுறிவைததுப பளபளபபுஙகூாமை
முள்ள சகதிகளையும கதாயுதஙகளையும பரிகஙகளையும ஈடடிகளை
கோடாலிகளையும முதகாஙகளையும உலககைகளையும எறிநதாா
விடடிறபூசசிகளுடைய கூடடததைபபோல வருகினற அந
சஸதிரவாஷததைப பாாததன பொனனல அலஙகரிககபபடட
மபுகளாலே நாறபுறஙகளிலும தடுததான அநதயுததகளததில
ரிதாகளுடைய வலலமைககு மேறபடடிருககினற அாஜுன
டைய அநததிறமையைககணடு, அவனை, தேவாகளும அஸு
களும கநதாவாகளும பிசாசாகளும உரகாகளும ராக்ஷஸா
ும, 'நலலது நலலது' எனறு புகழநதாாகள ஸாதயகியும
மனயுவுமாகிய இருவரும பெரிதானஸேனையினால் சூழபபடடுச

சகுனியுடன்கூடின சூரர்களான காந்தாரவீரர்களை யுத்தத்
எதிர்த்தார்கள் அந்தயுத்தத்தில் சகுனியைச் சேர்ந்தவீரர
கோபங்கொண்டு பற்பல ஆயுதங்களாலே விருஷ்ணிகுலத்
தோன்றிய ஸாத்யகியினுடைய சிறந்த தேரை எள்ளளவு
ளளவாகக் கோபத்தால் வெட்டியெறிந்தார்கள் பகைவர்க
வருத்துகிறவனான ஸாத்யகியோ பயங்கரமான யுத்தம் நட
வருமதருணத்தில் தனதுதேரை இழந்து அபிமன்யுவினுடை
தேரில் விரைவாக ஏறினன் ஒரேரதத்தின்மீதேறியவர்கள
அவ்விருவரும் ஸௌபலனுடைய சேனையை அமிழ்ந்த கனு
களுள்ள கூர்மையான அம்புகளாலே விரைவாக நாசம் செய்த
கள் அந்தயுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான துரோணர் பீ
மர் இருவரும், கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகுஇறகுகள் பூ
வைகளுமான அம்புகளாலே தர்மராஜருடையஸேனையை நாச
செய்தார்கள் பிறகு, ராஜாவான தர்மநந்தனரும் மாத்ரீபுத்திர
ளானநகுலஸஹதேவர்களும்,சேனையிலுள்ளவர்களனைவரும் பா
துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணருடையபடையைநோ
எதிர்த்து அருகில்சென்றார்கள் முற்காலத்தில் அதிகபயங்கரமா
தேவாஸுரயுத்தம்நடந்ததுபோல மயிர்சிலிர்க்கச்செய்வதும்,மி
பெரியதும், கைகலந்ததுமானயுத்தமானது நடந்தேறியது பீ
ஸேனன் கடோத்கசன் இவ்விருவரும் மிகவும்பெரிதானகாரிய
தைச் செய்தார்கள் பிறகு, துரியோதனன் அவ்விருவரை
எதிர்த்து வந்து தடுத்தான் பாரதரே! கடோத்கசன்,பிதாவா
பீமஸேனனைக்காட்டிலும்மேலாகப் போர்புரிந்தான் ஆச்சரிய
மான ஹிடிம்பாபுத்திரனுடைய அந்தப்பராக்கிரமத்தை நாங்கள்
த யுத்தத்திலகண்டோம் பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனோ மி
கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து ரோஷமுள்ள துரியோ
னனை ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு,துரியோதனராஜ
வலிமைபொருந்திய அந்த அடியினாலே துன்பமடைந்து ர
தினமத்தியில் உட்கார்ந்தான், மூர்ச்சையுமடைந்தான்
சரே! துரியோதனன் பிரஜ்ஞையிழந்ததை அறிந்து, அவனுடை
ஸாரதியானவன் மிகவிரைவாக அவனைப் போர்க்களத்தினின்
வேறிடத்திற்குக்கொண்டுபோனன் பிறகு, சேனையானது முற
அடிக்கப்பட்டது பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் ஓடும் அந்
கௌரவசேனையைப் பீமன் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்து
கொண்டு அதன்பின்புறத்தில் அதனுடன்கூடவே ஓடினன். துரோ
ணரும் காங்கேயரும் அந்தச் சேனையைப் பார்த்துக்கொண்டி
கும்பொழுதே, தேராளிகளுள் சிறந்தவனான த்ருஷ்டத்யும்

ம, பாணடுபுததிரரான தாமநநதனரும பகைவாகளுடைய
டையை அழிககுநதிறமைபொருநதிய கூாமையுளள பாணஙக
ல அடிததாாகள ஓடுகினற உமது புததிரனைச சோநத
தசசேனையை மகாரதாகளானபீஷமரும துரோணரும தடுபப
குச சகதியுளளவாகளாகவிலலை பீஷமராலும மிககபலசாலி
ன துரோணராலும தடுககபபடுகினறஅநதசசேனையானது அவ
நவரும பாாதது்ககொணடிருககுமபொழுதே ஓடிககொணடே
நதது பிறகு, ஆஙகாஙகு ரதிகாகள ஆயிரககணககாக ஓடும
ாழுது, ஒரேரததததினமீதேறியிருககினற அபிமனயு ஸாதயகி
நவரும யுததததில சகுனியினுடையசேனையை நானகுபுறததி
ம நாசமசெயதாாகள அபபொழுது, அநதஸாதயகி அபிமனயு
நவரும, அமாவாஸயைதிதியை அடைநது ஆகாயததில சநதிர
ியாகளிருவரும விளஙகுவதுபோல விளஙகினா வேநதரே !
ஜுனனே, பிறகு, கோபமுறற மேகமானது நீாததாரைகளைப
ாழிவதுபோல உமமுடைய சேனையினமீது சரமாரியைப பொ
ததான. பிறகு, அநதயுததததில பாாததனுடைய அமபுகளால
மசெயயபபடும கெளரவசேனையானது துககததினாலும பயத
லும நடுககமுறறு ஓடியது அநதச சேனைகள ஓடுவதைககணடு
ியோதனனுககு நனமையைசசெயவதிலவிருபபமுளளவாகளும
ாரதாகளுமான பீஷமரும துரோணரும பரபரபபுடன தடுத
ாகள பிறகு, அரசனான துரியோதனன தேறுதல அடைநது
னகுபககததிலும ஓடுகினற அநதசைனியததைத திருபபினன
ரதரே ! கூஷததிரியாகளுள மகாரதாகளான எவரெவாகள எநத
த இடததில உமது குமாரனைப பாாததாாகளோ அவரவாகள
த அநத இடததில திருமபினாாகள திருமபினவாகளான அநத
ாகளைப பாாதது அவாகளைககாடடிலும வேறுயிருககினற
றஜனஙகளும அனயோனயம பகையோடும லஜ்ஜையோடுமிருந
ாாகள அரசரே ! சநதிரோதயகாலததில விருததியடைகினற
லினுடைய வேகமபோல் மறுபடியும் மீணடுவருகினற அவாக
ககு வேகமுணடாயிறறு அரசனான துரியோதனன யுததததில
வாகள திருமபிவருவதைபபாாதது விரைவாகச சநதனுகுமார
ன பீஷமரையடைநது, 'பாரதரே ! பிதாமஹரே ! நான உம
டம ஒனறு சொலலுகிறேன, அதனை நீா தெரிநதுகொளளும
ளரவரே ! நீரும அஸதரஙகளையறிநதவாகளுள உததமரும
திரரையும மிததிரவாககஙகளையுமுடையவருமான துரோணரும
ாவிலலாளியான கிருபரும ஜீவிததிருககுமபொழுதே, சேனை

ஓடுகிறதென்பதை நான் தக்கதென்று எண்ணவில்லை யுத்தத்தி உமக்கும் துரோணருக்கும் துரோணபுத்திரருக்கும் கிருபருக்கு எவ்வித்தத்தாலும் பாண்டவர்கள் தகுந்த எதிராளிகளென்று நா எண்ணவில்லை பிதாமஹரே! வீரரே! பாண்டவர்களாலே இ த்த சேனை கொல்லப்படுவதை நீர் பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலா அவர்களிடத்து அருளுள்ளவராகிறீர் இது நிச்சயம் அரசரே முன்னரே சேர்ந்து ஆலோசிக்குங்காலத்தில், 'யுத்தத்தில் பாா டவர்களையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யகியையும் நான் எதிா த்துப் போர்புரியேன்' என்று நீங்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக் வேண்டும் தேவரீர், ஆசாரியர், கிருபர் ஆகிய உங்களுடை வார்த்தையைக்கேட்டன்றோ கர்ணனோடு சேர்ந்து செய்யவேண் டிய காரியத்தைப்பற்றி அப்பொழுதே நான் ஆலோசித்திரு கிறேன் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களே! உங்களிருவராலும் இந்த யுத்த தில் நான் கைவிடத்தகாதவனாயின், தக்க வல்லமையோடு நீங்க போர்புரியவேண்டும்' என்று சொன்னான்

பீஷ்மர் இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அடிக்கடி மிகநகைத்து கோபத்தினால் இரண்டு கண்களையும் புரட்டிவிழித்து உம்முடை புத்திரனைப்பார்த்து, 'அரசனே!' யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் இ திரனுடன்கூடினதேவர்களாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று ப வாறாக உண்மையாயும் ஹிதமாயுமுள்ளவார்த்தையை நான் உன் க்கு கூறியிருக்கிறேன் பிராயமுதிர்ந்தவனும் வாழ்நாட்க சென்றவனுமான என்னாலே எது இப்பொழுது செய்யமுடியுமே அதை என்சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யவேபோகிறேன் நீ பந்து களுடன் இப்பொழுது பார் அப்படிப்பட்ட நான் எல்லாஜன களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருவனாயிருந் கொண்டு ஸைனியங்களுடன்கூடின பாண்டவர்களைப் பந்துக்க டன்கூட இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறேன்' என்று கூறின பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், உமது புத்திரர்கள் ஸந்தே ஷத்தோடு சங்கங்களை ஊதினார்கள், பேரிகைகளையும் மிகவு அடித்தார்கள் வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவர்கள் பெரிதா அந்த முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சங்கங்களை ஊதினார்கள், பேரிகை களையும் முரசங்களையும் அடித்தார்கள்' என்றுகூறினன்

ஐம்பததோனபதாவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்சசி)

(தமது பிரதிஜ்ஞையைமீறிக் கண்ணபிரான் பீஷமரைக் கொல்லச்செல்றதும், அர்ஜுனன்தடுத்ததும்.)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! பயஙகரமான அபபடிபபட டமானது பீஷமராலேபிரதிஜஞைபணணபபடடவளவில, அதிக கததையடைநதிருககினற எனபுததிரனுலே கோபமுடடப டபீஷமா அநதயுததததில பாணடவவீராகளினவிஷயததில ஏசெயதாா? 1 அலலது பாஞசாலாகளாவது பிதாமஹரான மாவிஷயததில யாதுசெயதனா? அதை எனககுச சொல' றுவினவ, ஸஞசயன சொலலலானுன

'பாரதரே! அனறைககுப பெருமபானமையாக முறபகல ன று சூரியனும மேறறிசையை அடைநது மகாதமாககளான ணடவாகளும ஜயமபெறறு மகிழநதிருககையில எலலாத தாம சஷஙகளையுமறிநதவரான உமமுடையபிதாவானபீஷமா பெரி சேனையினுலும உமதுபுததிராகளாலும நானகுபககஙகளிலும ககபபடடு வேகமுளளகுதிரைகளோடு பாணடவாகளுடைய னயை எதிாததுசசெனருா பாரதரே! பிறகு, உமது அநீதி லே நமககுப பாணடவாகளுடன மயிாககூசசததையுணடு ணககூடிய கைகலநத போா நடககஆரமபிததது அநத யுத தில சபதிககினறவிறகள அடிககபபடுகினறகையுறைகள இவற பெரியசபதமானது பிளககபபடுகினறமலைகளினுடையசபதம லத தோனறியது அநதயுததரஙகததில நாறபுறஙகளிலும, , நிறகிறேன, இவனைதெரிநதுகொள, திருமபு, உறுதியாக உறுதியாயிருககிறேன, அடி' எனகிற சபதஙகள கேடகபபட கீழேவிழுகினற பொனமயமானகவசஙகளிலும கிரீடஙகளி கொடிமரஙகளிலும, மலைகளின்மீது கறகளவிழுநதால எவவித னசபதம உணடாகுமோ அவவிதசபதம உணடாயிறறு பிறகு, நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும விழுகினற தலைகளும அலங கபபடடிருககினறகைகளும பூமியை அடைநது துடிததன புருஷசிரேஷடாகளின தலைகள அறுககபபடடன சிலா விற க கையில எடுததும மறற ஆயுதஙகளை ஏநதியும நினறுாகள பு, உததமமானகுதிரைகள மனிதாகள யானைகள இவைகளி

1 பொருநதாமையால ஒருசொல விடபபடடது

னுடைய சரீரததினினறு உணடாகியதும யானைகளுடைய அங்
களாகிற கறகளையுடையதும பயஙகரமானதும மாமஸஙகளா
ரகதஙகளாலும சேறுளளதும பரலோகமாகிறஸமுததிரத
நோககிசசெலலுகினறதும கழுகுகளையும நரிகளையும ஆனநத
செயகினறதும மிககவேகமுளளதும உதிரவெளளமபெருககி
துமான ஒருநதியானது ஓட ஆரமபிததது பரதகுலததிறபி
மனனரே! உமதுபுததிராகளுககும பாணடவாகளுககும நட
போனறயுததம ஜனஙகளாலே பாாககபபடடதுமிலலை, கேட
படடதுமிலலை அநதயுதததநில தளளபபடடிருககிற போா
களாலும மலையினகொடுமுடிகளபோல விழுநதிருககினற கற
யானைகளாலும சூழபபடட அநதயுததபூமியில ரதமசெலவத
வழியேயிலலை இறைநதிருககினற அழகியகவசஙகளாலும த
பாகைகளாலும அநதபபோாககளம சரதகாலததிலுளள
யமபோல விளஙகியது கொழுபபுளளவாகளும அமபுக
அதிகமாகபபிளககபபடடவாகளுமானசிலா (வெளியிலவநதி
கினற) நரமபுககுவியலகளை நனருக இழுததுககொணடே பய
வாகளாக யுததததில பகைவாகளை எதிரததுசசெனறாாகள
யுததததில விழுகினறமறறவாகள, 'ஐயா! சகோதர! மித
பநதுவே! எனசிநேகித! மாமா! எனனைவிடாதே' என
சலிடடனா இனனுமமறறவாகள, 'எனனை எதிரததுவா
இஙகுவா ஏன பயபபடுகிறாய? எஙகு நீ செலவாய? நான இ
இருககிறேன யுததததில நீ பயபபடாதே' எனறு கூசசலிட
கள அநதயுதததநில எபபொழுதும மணடலாகாரமானவி
யேநதியவரும சநதனுகுமாரருமானபீஷமா பறகளிலவிஷமு
ஸாபபஙகளபோல விளஙகுகினறமுனையுளள அமபுகளைத தொ
தாா பரதசிரேஷடரே! கடுமையான விரததவையுடைய பீ
எலலாததிககுககளையும அமபுகளால ஒரேவழியாகச செ
கொணடு பாணடவாகளினதேராளிகளைக குறிவைததுக கொ
றாா அநதபபீஷமா ரதமததியததில நாததனமசெயகினறவ
வும கையினதோசசியைககாணபிககினறவராகவும கொளளி
டமபோல ஆஙகாஙகுக காணபபடடாா யுததததில ஸருஞ
களுடனகூடினபாணடவாகள சூரரான அநதப பீஷமாஒரு
லாகவததினால அனேகலக்ஷமபீஷமராகக கணடாாகள
யுததததில பீஷமரை மாயையினாலே உணடுபணணபப
உருவஙகளையுடையவாபோலவே எலலாஜனஙகளும என
னாாகள ஜனஙகள அநதபபீஷமரைக கிழககுததிககி
கணடு மேறகுததிசையிலும கணடனா, பிரபுவே!
வாறே வடககுததிககிலுஙகணடு மீணடும தெறகுததிககி

டார்கள் சூரரான அந்தக் காங்கேயர் இவ்வாருக யுத்தத்தில
னப்பட்டார் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவனு
இவரைப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனுகவில்லை. பலகணை
பீஷ்மருடைய வில்லினின்று விடுபட்டுவருவதைமட்டுமே
ண்டவர்கள் கண்டார்கள் யுத்தத்தில் செய்யத்தக்கதைச்
ங்கிறவரும் ஸேனையையழிப்பவரும் அமானுஷரூபத்தோடு
சரிப்பவரும் உம்முடைய பிதாவுமான பீஷ்மரைப் பார்த்து,
த யுத்தத்தில் பலவிதமான மனிதர்கள் அதிகமாகச் கூச்சலிட
்கள் அரசர்கள் தெய்வத்தால் தூண்டப்பட்டு (பகைவர
) நோக்கி மிக்ககோபமுகொண்டிருக்கின்ற அக்னிபோன்ற
மாமீது விட்டில் பூச்சிகளபோல ஆயிரமஆயிரமாக விநாசத்
பொருட்டு வீழ்ந்தார்கள் லாகவத்தினுல விரைவாகப்
ாபுரிகின்ற அந்தப்பீஷமருடைய யுத்தத்தில் மனிதர்கள் யானை
குதிரைகள் ஆகிய இவர்களின் சரீரங்களில் விழுகின்ற ஒரம்பர
வீணுகவில்லை அந்தப் பீஷமர் நல்ல கூர்மையுள்ளதும் இறகு
கட்டியதுமான ஒரம்பினுல வஜராயுதத்தால மலையைப் பிளப்ப
போலக் கவசத்தால மூடப்பட்டிருக்கின்ற யானையைப் பிளந்
உம்முடைய பிதாவான பீஷமர் கவசமபூண்டு ஒன்றுசேர்ந்
க்கின்ற இரண்டு மூன்று யானைவீரர்களையும் நனகுவிடப்பட்ட
நாராசத்தால கொன்ருர் யுத்தத்தில எந்தஎந்த மனிதன
ரேஷ்டரான பீஷமரை எதிர்த்து வந்தானே அந்தஅந்த
தன ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில யுத்தபூமியில வீழ்ந்திறந்ததை
் பார்த்தேன இவ்வாறு ஒப்பற்ற வீரரான பீஷமராலே
லலப்படுகின்ற தாமராஜருடைய அந்தப் பெரும்படையானது
ரம விதமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டது. வாஸுதேவரும
த்தனும சிகண்டியும பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
ஷமருடைய) சரமாரியினுலே தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டு
ண்டவர்களுடைய) பெரும்படையானது மிக்க நடுக்கமுற்றது
மருடைய பாணத்தால நனகுபீடிக்கப்பட்டுஓடுகின்றமகாரதா
் அந்த வீரர்கள் முயற்சியைச்செய்தும தடுப்பதற்குச் சக்தி
றவர்களாயினர் மகாராஜரே! மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான
யமுள்ள பீஷமராலே கொல்லப்படும் பெருஞ்சேனையானது
ாலவியடைவிக்கப்பட்டது இருவர்கள் சேர்ந்து ஓடவில்லை
ிதர்களும யானைகளும குதிரைகளும கொல்லப்பட்டுக் கொடி
ம கூபரங்களும வீழ்த்தப்பட்ட பாண்டுபுத்திரர்களுடைய
னையானது ஹாஹாகாரத்துடன மதிமயங்கியதாயிற்று அந்த
த்தில பிதா புத்திரனைக் கொன்ருன ; அவ்வாறே, புத்திரனும
ாவைக் கொன்ருன, தெய்வத்தினுலே பலாத்காரமாகத்

தூண்டப்பட்டு மித்திரன் பிரியமான மித்திரனைக்கொன்று பாரதரே! பாண்டவருடைய படையிலுள்ளவர்களிற் சிலர் கவ களையிழந்து விரித்தமயிர்களுடன் ஓடுகின்றவர்களாகக் காண பட்டார்கள் அதிகமாக நிலைதவறியிருக்கின்ற ரதயூதபதிக ளதும தீனஸ்வரத்துடன்கூடியதுமான பாண்டுபுத்திரனுண் அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது பசுக்கூட்டம்போல அ மாகச் சுழலுகின்றதாகக் காணப்பட்டது அதிகமாகத் புறுத்தப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு யாதவநந்தனரான ஸ்ரீகி ணர் சிறந்த ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு பிருதையின் புத்திர அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பார்த்த! உன்னால் விரும்பப்பட்டத காலம் இதோ வந்துவிட்டது நரஸ்ரேஷ்ட! நீ மோகத்த மதிமயக்கங்கொள்ளாதவனாயிருந்தால் யுத்தஞ்செய் குந்திபுத் வீர! முன்பு அரசர்கள் சேர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், 'போ என்னை எதிர்க்கும் பீஷ்மர் துரோணர் முதலான கௌரவ வீ ளனைவரையும் பந்துமித்திரர்களுடனே கொல்லப்போகிறேன்' என நீ சொல்லிய வார்த்தையை நீ உண்மையாகச் செய் பகைவர் அழிப்பவனே! அர்ஜுன! உன்னுடைய படை ஆங்காங்கு நா செய்யப்படுகின்றதைப் பார் யுதிஷ்டிரருடைய படையில் அ கள் ஓடுவதைப் பார் போர்க்களத்தில் வாயைத் திறந்துகொ டிருக்கும் யமன்போன்ற பீஷ்மரைக் கண்டு நம்முடைய சேனை லுள்ளவர்கள் அனைவரும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஸிம்ம னிடத்தினின்று பயந்த அல்பமிருகங்கள்போல அதிகமாக கின்றார்கள்' என்று கூறினார் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கே தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப் பார்த்து, 'மாதவரே! பீஷ்மரிரு மிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும் அந்த ஸேனாஸமுத்திரத் பிரவேசிக்கிறேன் பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஒருவராலும் அவமதி முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்ம அடித்துத்தள்ளப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறின அரசரே! பிறகு, எந்தவிடத்தில் பீஷ்மருடைய ரதமான சூரியனைப்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்ததோ அவ்வி திற்கு மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைக நடத்தினார் குருசிரேஷ்டரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரருடைய பெ ஸேனை மறுபடியும் திரும்பிவந்ததையும் மிக்ககைவன்மையுள் அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கே போரில் முயற்சிசெய் வருவதையுங் கண்டு பீஷ்மர் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்து கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாகச் சரம் யைப் பொழிந்தார் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங்கூடின அ அர்ஜுனனுடைய தேரானது ஒரு க்ஷணத்திலுள் பெரியசரம

ஞலமூடபபட்டுக கணணுககுததோன்றாமலிருந்தது சிறந்தமுயற
யையுடையவரான வாஸுதேவரோ பரபரபபிலலாமல தைரி
ததை அடைந்து பீஷமருடைய அமபுகளால பிளககபபட்ட
நதககுதிரைகளை நடததினா பிறகு, பாாததன மேகமபோலக
ஜிககினற திவயமான விலலைககையிலெடுதது மூனறுபாணஙக
ாலே பீஷமருடைய விலலையறுததுததளளினன வில அறுககப
பட்ட உமது பிதாவான அநதப பீஷமா மீணடும பெரி
ானவேறொருவிலலை எடுதது ஒரிமைபபொழுதுககுளளாகவே
ணேறறி உடனே இரணடுகைகளாலும மேகமுழககமபோலப
பெரொலி இடுமபடி அதனை நனறாக இழுததுவிட்டாா பிறகு, அா
ஜுனன கோபஙகொணடு அநதவிலலையும துணடாககினன அநத
ாஜுனனுடைய அபபடிபபட்ட லாகவததைககணடு சநதனு
ததிரா, 'பாாதத! நலலது மஹாபாகுபலமுளளவனே! பாணடு
நதன! நலலது, தனஞசய! இததகைய பெரியசெயகையானது
னககேதகுநதது மிகவும பிரீதியடைகிறேன எனனுடன
ததமசெய' எனறு புகழநதாா யுதததததில அாஜுனனை இவ
ாறுபுகழநது பிறகு பெரிதான வேறொரு விலலைககையிலெடுதது
ரரான அவா பாாததனுடைய ரததததைககுறிததுக கணைகளைத
தாடுததாா வாஸுதேவா குதிரைகளை நடததுவதில மிகக
றமையைககாணபிததுககொணடும அநதபபீஷமருடையபாணங
ளை வீணாககசசெயதுகொணடும அதிலாகவததோடு மணடலகதிக
டன ஸஞசரிததாா பாரதரே! பீஷமரோவெனில அவவாறே
ாஸுதேவா தனஞசயன இருவரையும எலலா அவயவஙகளிலும
ாமையுளள பாணஙகளால மிகக வலிமையுடன அடிததாா
ஷமருடைய பாணஙகளாலே அடிககபபட்ட நரசிரேஷடாகளான
வவிருவரும கொமபுகளால கிறபபட்டுக காயததுடன கூடிய பர
ரபபுளள இரணடுகாளைகளபோல விளஙகினாகள யுதததததில
ருஷணாஜுனாகளினமீது கோபமுறறபீஷமா மீணடும அதிகப்
ரபரபபுடன லககஷககணககான அமபுகளால திசைகளைமூடினா
ாஜுனனும பீஷமரிடததில் கோபஙகொணடு (அமபுகளால)
சைகளைமூடினன கோபமுறறபீஷமா அபபொழுது உரககு
ட்டஹாஸஞசெயது கூாமையுளள அமபுகளால அடிககடி அடித
ககொணடு கிருஷணனையும நடுஙகசசெயதாா பிறகு, மிகக புஜ
லமுளள கணணபிரான யுதததததில பீஷமருடைய பராககரமததை
ம அாஜுனன மெதுவாக யுததமசெயவதையுமகணடு, சுநமாரி
ளை ஓயாமல பொழிகினறவரும நடுபபகலையடைநத சூரியனைப
பாலஇருதிறததுசசேனைகளுககும இடையிலிருநது(பகைவாகளை)
கௌரிககினறவரும மிகவும சிறபபுறற பாணடுபுததிரருடைய

படைகளை அதிகமாகக கொலலுகினறவரும யுதிஷடிரருடை
சேனையில பிரளயததைபுணடுபணணுகிறவா போனறவருமா
பீஷமரைப பொறுககவிலலை சதருவீராகளையழிபபவரும ப
வானும கேசவரும அளவிடமுடியாத பலமுளளவருமான பு
வாஸுதேவா, 'யுதிஷடிரருடையசேனை இனியிலலை' எனறெண
ணா 'பீஷமா ஒருபகலிலே தேவாகளையும அஸுராகளையும யு
ததில அழிபபாா படைகளையும பரிவாரஙகளையுமுடைய பாண
புததிராகளை அழிபபதில ஐயம எனன இருககிறது? மஹாதப
வான பாணடவனுடைய பெரியசேனை ஒடுகிறது இநதகௌரவ
களும, ஸோமகாகள விரைவாகத தோலவியடைவிககபபடடதை
பாாததுப பிதாமஹரைககணடு அவரைஸநதோஷிககசசெய
கொணடு யுதததில விரைவாக நானகுபககததிலும ஓடுகிறாக
நான பாணடவனிமிததம கவசமணிநது இபபொழுது பீஷமரை
கொலலுகிறேன மஹாதமாககளான பாணடவாகளுடைய இநத
பாரததை நீககபபோகிறேன அாஜுனன யுதததில கூா
யான அமபுகளால அடிககபபடடாலும பீஷமரிடததிலுளள கௌ
வததினால யுதததில செயயவேணடியவிஷயததை அறியவிலலை
எனறு எணணினா அவவாறு அநதவாஸுதேவா ஆலோசி
துககொணடிருககுமபொழுதே, பிதாமஹா மிககோபஙகொண
அாஜுனனுடைய ரதததினமீது திருமபவும கணைகளைத தொடு
தாா. அநதககணைகள அதிகமாயிருபபதினாலே எலலாததிகககு
களும நனகுமூடபபடடனவாயின ஆகாயமும திககுககளும பூ
யும கிரணஙகளோடு பிரகாசிககினற சூரியனும காணபபடவிலலை
நெருஙகினகாறறும வீசிறறு திககுகளனைததும புகையுடனகூடி
கொநதளிபபுறறவையாயின பிறகு, துரோணா, விகாணன, ஜய
ரதன, பூரிஶ்ரவஸ, கிருதவாமா, கிருபா, சுருதாயு, அமபஷட
தேசாதிபதி, விநதானுவிநதாகள, ஸுதக்ஷிணன, கிழநாடடுவீர
கள, ஸௌவிராகளுடையகூடடஙகள, வஸாதிகள, க்ஷுதரகாகள
மாலவாகள ஆகிய இவாகளனைவரும அரசரான பீஷமருடையகட
டளைககுக கீழபபடிநது விரைவாக அாஜுனனை எதிாததாாகள
அனேகலக்ஷககணககான குதிரைகளாலும காலாடபடைகளாலு
தோககூடடஙகளாலும கஜயூதபதிகளாலும அநத அாஜுனனை
நானகுபுறஙகளிலும சூழபபடுகினறதைச சிநியினபேரனான ஸா
யகி கணடான பிறகு, காலாடகளாலும யானைகளாலும குதிரை
களாலும தோகளாலும நானகுபககஙகளிலும எதிாதது போ
புரியபபடடவாகளும சஸதிரஙகளைத தரிககினறவீராகளுள உத
மாகளுமான அாஜுனனையும கணணபிரானையும பாாததுச சின

லததில பிறநதவீராகளுள உததமனுனஸாதயகி விரைவாக அவா
ளுககு எதிரில வநதான உறுதியானவிலலைக கையில கொணட
நத ஸாதயகி விரைவாகச சததுருபபடைகளை எதிாததுவநது
ருததிரனுககுப பகைவனுன இநதிரனுககு விஷணு உதவிசெய
துபோல அாஜுனனுககு உதவிசெயதான யுதிஷடிரருடைய
டையிலுளள யானைகள, குதிரைகள, தோகள, கொடிமரஙகள
கிய இவறறின கூடடஙகள சிதறின பீஷமரால பயமுறுததப
டட போாவீராகளெலலாம நானகுபககஙகளிலும ஓடினுாகள
னிபுஙகவனுன ஸாததியகியானவன அநதபபடையைபபாாதது,
க்ஷததிரியாகளே ! எஙகே போகபபோகிறீாகள ? முனனோாக
ாலே ஸாதுககளுடைய முனனிலையில இது தாமமெனறு சொல
பபடவிலலை சிறநதவீராகளே ! உஙகள பிரதிஜஞையை விடடு
டாதீாகள உஙகளுககுரிய வீரதாமததைக காபபாறறுஙகள'
னறுசொனனுன அவவாறு ராஜஸரேஷடாகள எலலாபபககங
ளிலும ஓடுகினறதையும அாஜுனன மெதுவாக யுததம செய
னறதையும பீஷமா யுததததில அஸாததியமாகப பராகரமத
ால விருததியடைகினறதையும எலலாககௌரவாகளுமஎதிாதது
ருகினறதையும பாாதது, பொறுதவரும மஹாபலசாலியும தா
ாகாகளையெலலாம காபபவரும இநதிரனுடைய இளைய ஸகோ
ரருமான அநதககணணபிரான மஹாகீாததிசாலியான ஸாத
கியைப புகழநது பினவருமாறு வசனிககலானுா 'சினிகுலததில
றநத உததமவீர ! எவாகள போகிறுாகளோ அவாகள போகட
ம, எவாகளிருககிறுாகளோ அவாகளும செலலடடும, இபபொ
ழுது யுததகளததில ரததததினினறு எனனுல பீஷமரும பரிவாரங
ளுடன கூடின துரோணரும வீழததளளபபடுவதைபபாா ஸாத
த ! கோபிததுககொணடிருககினற பாாததஸாரதியான எனனி
ததினினறு இநத யுததகளததில கௌரவாகளுள ஒருவனுவது
பபொழுது விடுபடமாடடான ஸாதயகியே ! ஆதலால, நான
கதிரமான சககரததைக கையிலேநதிப பெரியவிரதமுளள பீஷம
ருடைய உயிரைக கவரபபோகிறேன தோாளிகளுள சிறநதவாக
ான பீஷமரையும துரோணரையும பரிவாரஙகளுடன யுததத
தில கொனறு தனஞசயனுககும தாமராஜருககும பீமனுககும
அஸவினீ புததிராகளுககும பிரீதியை உணடுபணணபபோகிறேன.
மேலும், திருதராஷடிரபுததிராகளனைவரையும இனனும அவாகள
பககததில சோநத ராஜஸரேஷடாகளையுங கொனறு ஸநதோஷத
துடன யுதிஷடிரராஜரை ராஜயததையடையுமபடி செயயபபோகி
றேன' எனறு சொனனுா இவவாறு இநத வாாததையைச
சொலலிவிடடு மஹானுபாவரான அநதக கணணபிரான கூாமை

யுளளதும புராதனமுமான சகராயுதததைதநினைததார ஸுதரச
மெனனும சகரமானது நினைததமாததிரததிலேயே அவருடை
கைநுனியில தானுகவே எறிககொணடது நாராயணருடை
பாகுவாகிற காமபுளளதும யுததததில பிடிககபபடடிருககினற
மான அநதச சகரமாகிற பதமமானது (முறகாலததில) ஸ்ரீமநநா
யணருடைய நாபியிலுணடானதும பாலஸூரியனுககுஒபபான
ணமுளளதுமான ஆதிபதமமபோல விளஙகியது அநதககிருஷ
ருடைய தேகமாகிற பெரிய தடாகததிலமுளைததும அவருடை
கையாகிற காமபுளளதும வாளபோலக கூாமையான நுனிகளாகி
அழகிய இதழகளுளளதுமான அநதசசகரமாகிற பதமமான
கிருஷணருடையகோபமாகிற உதயகாலததுஸூாயனுல மலா
தபபடடு விளஙகியது பிறகு, மகாதமாவும வஸுதேவபுததிர
மான கிருஷணா நடு அழகியதும ஸூரியனுடைய ஒளிபோன
ஒளி பொருநதினதும வஜராயுதமபோனற மகிமையுளளதும கத
களை நுனிகளில கொணடதுமான சகரததைதக கையினுல எடு
ததுக குதிரைகளை விடடுவிடடு ரததகினினறு துளளிககுதித
காலடிகளாலே பூமியை அதிரசசெயதுகொணடு பீஷமரைநோக
விரைநது செனறா யுததததில இருககும மதததினுல ஒன
மறியாதவரும காவமிஞசினவருமான பீஷமரை, (சததுருககளை
அழிபபவரும உபேநதிரருமான அநத ஸ்ரீவாஸுதேவா கோப
கொணடு கஜயூதபதியைக கொலல எணணிய ஸிமமமபோ
ஸேனுமததியததில எதிரதது ஓடிவநது, தொஙகுகிற பீதாமபர
துடன ஆகாயததில மினனலோடுகூடிய மேகமபோல விளஙகினு
சகரததைதககையிலேநதியவரும உரககஸிமமநாதமசெயகினற
ரும கோபஙகொணடவரும உபேநதிரருமான ஸ்ரீவாஸுதே
ரைபபாரதது எலலாப பிராணிகளும கெளரவாகளுககு அழி
நோநததுபோல எணணி அதிகமாக ஆரவாரிததனா சகரததை
கையிலேநதியவரும எலலா உலகஙகளையும அழிபபவாபோனற
ரும பீஷமரை எதிரததுபபாாயகினறவரும லோகநாதருமா
அநத வாஸுதேவா பிராணிகளை எரிககபபோகிற (ஊழித
தீபபோல விளஙகினா அஙஙனம தமமை எதிரததுவருகின
வரும கையில் சகரம பிடிததவருமான கணணபிரானைககண
சநதனுபுததிரரான பீஷமா காணடீவமபோனற ஒளியுள
அந்தபபெரியவிலலை இரணடுகைகளாலும பரபரபபினறி அ
பொழுது இழுததாா யுததததில மயககமறற மனதை
யுடைய பீஷமா முடிவறற பெளருஷததுடனகூடின கோவிந
ரைப பாரதது, 'தேவநாதரே! ஜகநநிவாஸரே ! வாரும, வாரு
மாதவரே ! சகரபாணியே ! உமககு வநதனம லோகநாதரே

பசரணயரே! யுத்தத்தில் உத்தமமான ரத்தத்தினின்று என
பலாத்காரமாய்க் கீழேதள்ளும் இப்பொழுது உம்மால்
ல்லப்பட்டாலுங்கூட எனக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும்
மையே அந்தகர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் நாதரே!
ர! நீர் எதிர்த்துவந்ததால் மூவுலகங்களாலும் நான் கௌரவப்
தப்பட்டவனாகிறேன்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார் பிறகு,
ணடும் பருத்துமிருக்கின்ற கைகளுள்ள பார்த்தனும் 'அதிக
த்துடன் ரத்தத்தினின்று பாய்ந்து கீழேகுதித்து யதுக
ர சிறந்தவீரரும் பருத்துத்தொங்கும் சிறந்த கைகளுள்ள
ரான ஸ்ரீஹரியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிக் கைகளில் பிடித்
கொண்டான் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியானவரும் யோ
ரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் அப்பொழுது (அர்ஜுனனால்)
கப்பட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு பெருங்காற்றானது ஒரு
தைக்கொண்டுபோவதுபோல் வேகத்தோடு அர்ஜுனனை
ந்துக்கொண்டே சென்றார் அரசரே! பிருதையின் புத்திரனான
ஜுனனோ, பீஷ்மருடைய பக்கத்தைக்குறித்து விரைவாக
ந்து ஓடுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பலத்தினாலே இரண்டு
களையுங் கட்டிக்கொண்டு அதிப்ரயாஸத்தினாலே பத்தாவது
யில் போகவொட்டாமல் பலாத்காரமாகத் தடுத்தான் பொன்
அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையையுடைய அர்ஜுனன் அவ்வாறு
ன்ற கிருஷ்ணரை பரீதியுடன் ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி,
சவரே! நீர் கோபத்தை விலக்கவேண்டும் பாண்டவர்களுக்
லாம் தேவரீரல்லவோ முக்கியமானகதி? கேசவரே! புத்தி
ர்மீதும் ஸகோதரர்கள்மீதும் நான் ஆணையிடுகிறேன் பிர
ஞை செய்யப்பட்டபடி இந்தக் காரியத்தை நான் (செய்யாமல்)
போகிறதில்லை உபேந்திரரே! நான் உம்மால் தூண்டப்பட்
கௌரவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவேன்' என்று
னன் பிறகு, அந்த அர்ஜுனனுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் ஸங்
தையுங்கேட்டு மனமகிழ்ந்த ஜனார்த்தனர் கௌரவசிரேஷ்ட
அர்ஜுனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் உறுதியாக
று, சக்கரத்துடன் மறுபடியும் ரத்தத்தின்மீதேறினார்[1] பிறகு,
ரான பாஞ்சஜன்யத்தின் ஓசையினாலே எல்லாத் திக்குக்களை
எதிரொலியிடும்படி செய்தார் கழுத்திலுள்ள பொன்னணி,
ம் தோள்வளைகளும் குண்டலங்களும் நிலைகுலைந்திருப்பவரும்
தியடர்ந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய,
ம் மாசற்ற பற்களையுடையவரும் சங்கத்தைக் கையிலகொண்

[1] பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டு ஸ்லோகங்கள் விடப
்ன

டவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவரைப் பார்த்துக் கௌரவவீர
அதிகமாக ஆரவாரித்தார்கள் பிறகு, கௌரவர்களுடைய
லாச் சேனைகளிலும் மிருதங்கங்கள், பேரிவாத்யங்கள், பண
கள் இவைகளுடைய நாதங்களும் தேருருளை நுனியினால் உ
பண்ணப்பட்ட சப்தங்களும் துந்துபிவாத்ய கோஷங்களும்
கிரமான ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின இடிமுழக்கத்
ஒப்பான பார்த்தனுடைய காண்டீவத்தின் ஒலியானது ஆக
த்தையும் திக்குகளையும் அடைந்தது பாண்டவனுடைய வி
னால் விடப்பட்ட மாசற்ற பளபளப்பான பாணங்கள் எல
திக்குகளிலும் சென்றன கௌரவர்களுக்கெல்லாம் அதிப
துரியோதனன் அதிவேகத்துடன் பீஷ்மரோடும் பூரிஶ்ரவ
டும் சேர்ந்து கையில் பாணத்தை எடுத்து உலர்ந்தகாட
எரிக்க எண்ணங்கொண்ட அக்னிபோல் அர்ஜுனனை எதி
வந்தான் பிறகு, பூரிஶ்ரவஸ் பொற்கணுக்களுள்ள ஏழுப
களை அர்ஜுனன்மீது விடுத்தான் துரியோதனனும் கெ
வேகமுள்ள தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான் சல்யனும் சா
புத்திரரான பீஷ்மரும் கதையையும் சக்தியையும் பிரயே
தனர் அந்த அர்ஜுனன், பூரிஶ்ரவஸ் விடுத்த சிறந்த ஏழுபா
களை ஏழுபாணங்களால் தடுத்துக் கூர்மையான க்ஷுரத்தி
துரியோதனன் கையினால்வீசிய தோமரத்தையும் நாசம்
தான் பிறகு, வீரனான அந்த அர்ஜுனன் சாந்தனவரால் வி
பட்டு மின்னலொளிபோல் பிரகாசிக்கின்றதும் அதிவேகமாய
கிறதும் மங்களகரமுமான அந்தச்சக்தியையும், மத்ரதே
பனது கையினால் விடப்பட்ட கதையையும் இரண்டம்புக
அறுத்தான் பிறகு, ஆச்சரியகரமானதும் மனத்தினால் எ
முடியாததுமான காண்டீவமென்கிற வில்லைக் கைகளால் திட
இழுத்து அதிகோரமானதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமானம
திராஸ்திரத்தை முறைப்படி ஆகாயத்தில் வெளிப்படுத்தி
பிறகு, மிக்கபலசாலியும் சிறந்த வில்லைக் கையிலேந்தியவ
கிரீடமுடையவனுமான அர்ஜுனன் அந்த உத்தமமான அ
ரத்தாலும் பளபளப்புடன் அக்கிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற சரக
டங்களாலும் எல்லாச் சேனைகளையும் தடுத்தான் பார்த்தனு
வில்லினின்று விடுபடும் அம்புகள், தேர்களையும் கொடிமுனை
யும் விற்களையும் கைகளையும் அறுத்து, பகைவர்களான அரச
சிறந்தயானைகள் குதிரைகள் இவைகளின் உடலில் புகுந்தன
மும் மாலையும் அணிந்த அர்ஜுனன் நல்லமுனைகளுள்ள அ
களாலே யுத்தத்தில் திக்குகளையும் திக்கோணங்களையும் நிர
காண்டீவத்தின் ஒலியினாலே பகைவர்களுடையமனத்தையும் து
மூறும்படி செய்தான் மிகவும்கோரமான அந்தயுத்தமானது

நடககையில சஙகொலிகளும துநதுபியொலிகளும உககிர
குதிரைகளினுடைய சபதஙகளும தேரொலிகளும காண
கினுடைய ஒலியினுலே மறைககபபடடன பிறகு, அந்தக
டவததின ஒலியைககேடடுச சிறநதபலமுளள விராடனும்த்
உததமவீராகளும வீரனும பாஞசாலநாடடுததலைவனுமான
தனும அவவிடம வநதனா எநத எநத இடததில காண
தினினறும உணடாகினற பேரொலியானது கேடகபபடுகின
அநத அநத இடததிலுளள உமமைசசோநத எலலாச
களும வணககததையே அடைநதன அவனுககு விரோதி
ஒருவனும நேரில வரவிலலை அரசரே! மிககககோரமான
யுததததில தோகளோடும குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடுங
வீராகள கொலலபபடடாாகள பெரிய கொடிகளையுடைய
ளும மஙகளகரமான பொறகசசைகளையுடையவைகளுமான
களும நாராசஙகள (மேலே) விழுவதனுல தவிககுமபடி
பபபடடன (வீராகள) குநதீபுததிரனுன அாஜ்ஜுனனுல கடிய
முளளவைகளும இறகுகளுளளவைகளும நிாமலமானவைக
கூரிய முனையுளளவைகளுமான பலலஙகளாலே நனகு அடிக
டுக கவசஙகளும சரீரஙகளும பிளககபபடடு உயிரையிழநது
வாக விழுநதாாகள் படைமுகஙகளில பெரியதவஜஙகள
ரஙகள அறுககபபடடுப போததுததளளபபடட இநதிரத
ஙகளபோலக கீழேவிழுநதன யுததததில காலாடகளு
கூடடஙகளும தோபபடைகளும குதிரைகளும யானை
அாஜ்ஜுனன தொடுககும அமபுகளால அடிபடடு விரை
உயிரையிழநது அஙகஙகளை ஒடுககிககொணடு பூமியில
தன அரசரே! அபபெருமபோரில சிறநத அநத ஐநதி
ரததினுல (வீராகள) கவசஙகளும உடலகளும பிளக
டவாகளானுாகள பிறகு, சஸதிரஙகளால காயபபடுத
டட மனிதாகளுடைய தேகஙகளினினறு பெருகுகினற ரக
த ஜலமாககொணடதும மனிதாகளுடைய மாமஸஙக
நுரையாககொணடதும மரிததிருககிற யானைகள குதி
ளுடைய சரீரஙகளாகிற கரைகளுளளதும அரசாகளுடைய
ஜயும அதிகமானமாமஸஙகளுமாகிற சேறுளளதும மயிாகள
நதிருககும மணடையோடுகளாகிற புலதரைகளுளளதும சித
ககினற பறபல கவசஙகளாகிற அலைகளாலே வியாபிககப
தும அறுககபபடடிருககிற மனிதாகள குதிரைகள யானை
இவைகளின எலுமபுகளாகிற சககானகறகளுளளதும அதி
முளளதும பெரிய பிரவாகததையுடையதும அநேகராக்ஷ
டடஙகளாலும பூதஙகளாலும அடையபபடடதும ஆயிரக
கான சரீரககுவியலகளை இழுததுசசெலலுகிறதும மஹாகோர

மானதுமான ஒருநதியானது அாஜுனனால அநதயுததகளத
கூாமையான சரககூட்டஙகளால உணடுபணணபபடடது
களாலும [1] கஙகஙகளாலும செநநாயகளாலும [2] கருதாஙகளா
காகைகளாலும ஊனுணணும மிருகஙகளினுடைய கூட்ட
ளாலும சிறுதைபபுலிகளாலும அணுகபபடட கரைகளுள்ள
கரூரமானதும பெரிதான வைதரணீநதிபோல விளஙகுவதும
ஜுனனுடைய அமபுககூட்டஙகளால உணடுபணணபபடட
மாமஸம,ஊனீா,ரகதம இவைகளோடு பெருகுகினறதும மிகக
காமுமான அநதரகதநதியை மனிதாகள கணடாாகள பிறகு,
குனனுலே சிறநத வீராகளழிககபபடட கௌரவாகளுடைய சே
யைககணடு அநதச சேதிதேசததுவீராகளும பாஞசாலாக
கரூஷாகளும மசசதேசததாாகளும ஜயத்தை அடைவதில ஸ
தாகளும புருஷாகளுள உததமவீராகளுமான பாணடவாக
ஆகிய அனைவரும ஒனறுசோநது கௌரவசேனையிலுள்ள சே
வீராகளை மிககபயமடையுமபடி செயதுகொணடு உரகக வ
நாதம செயதாாகள பகைவாகளுககுப பயததை உணடுபண
கிற கிரீடியானவன உததமவீராகள கொலலபபடட படைக
கணடு மானகளுடைய பெருஙகூட்டஙகளை ஸிமமமானது
மடையசசெயவதுபோல ஸேனாதிபதிகளுடைய ஸேனையை
பயமுடையுமபடி செயதான காணடீவததை விலலாககொ
அநத அாஜுனனும ஜனாததனரும அதிக ஸநதோஷதது
ஸிமமநாதம செயதாாகள பிறகு, பீஷமா, துரோணா, துரி
தனன, பாஹலிகன இவாகளோடுகூடின கௌரவாகள ஆயு
ளால மிககாயபபடுததபபடடமேனியுடன சூரியனுடைய கி
கூட்டஙகள மறைவதையும சூரியனுடைய சிவபபான காநதியு
கூடிய ஸநதியையடைநதிருககினற ராதரியையும பரவியிருக
தும கொடியதும பொறுககமுடியாததும யுகாநதகாலதது
ஒபபானதுமான அநத ஐநதிராஸதிரததையும கணடு யு
ததைவிடடு ஓடினாாகள தனஞசயனும உலகததில கீாததி
யசசையும பெறறுப பகைவாகளைவெனறு போாமுடிதது அ
களோடும ஸஹோதராகளோடும சோநது இரவில சேனை
யிருககுமிடததைக குறிததுச சென்றான பிறகு, அநத
திரியின தொடககததில கௌரவாகளுடைய நெருஙகிய
கோரமான சபதமானது உணடாகியது பாரதரே! ' அாஜு
யுததததில பதினாயிரம தோாளிகளையும எழுநூறு யானைக
கொனறான அவவாறே, கிழநாடடுவீராகளும எலலா ஸௌ

[1], [2] கழுகினவகைகள

ருடையகூட்டங்களும கூஷ்ததரகாகளும மாலவாகளும அடித
தததளளபபடடாாகள வேெொருவன எநதக காரியததைச
சயய முடியாதோ அபபடிபபடடபெரிதானகாரியம தனனு
பனல செயயபபடடது ஸுருதாயு, அமபஷடதேசாதிபதி, ராஜா
ான தாயோதனன, தாமாஷணன, சிதரஸேனன, துரோணா.
ருபா, ஜயதரதன, பாஹலீகன, பூரிஶரவஸ, சலயன, சலன,
ஷமா, நூறறுககணககாகக கூடியிருககிற அனேகயுததவீராகள,
கிய எலலோரும உலகததில மகாரதனெனறு பிரஸிததிபெறற
னும கோபஙகொணடவனும பிருதையினபுததிரனுமான அாஜு
னல போரினிடையில தனனைவனமையால ஜயிககபபடடாா-
ள' எனறுசொலலிககொணடே உமமைசசோநத எலலாஸைனி
ாகளும ஸேனைதஙகுமிடததிறகுச சென்றாகள கௌரவாகளு
டைய சேனையானது கிரீடியினலபயமுறுததபபடட எலலாயுதத
ராகளுடனும நனறுகஜவலிககினற ஆயிரககணககான கொளளிக
டடைகளோடும பிரகாசிககினற தீவடடிகளுடனுஙகூடி வாஸ
ததானததைககுறிததுச சென்றது

மூன்றவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபதாவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமார்ஜுனர்களுடையயுத்தவாணனம்.)

பாரதரே! மகாதமாவானபீஷமா, இரவுவிடிநதவுடன, எல
ாச சேனைகளாலும சூழபபடடுச சததுருககளைககுறிததுக
கோபஙகொணடு பாரதாகளுடைய ஸேனைகளுககுமுனனே சென
றா அநதபபீஷமரைத துரோணா, துரியோதனன, பாஹலீகா
ள, தாமாஷணன, சிதரஸேனன, மிககபலசாலியானஜயதரதன
இனனும மறறஅரசாகள ஆகிய எலலோரும நாறபுறஙகளிலும
(சூழநதுகொணடு) ஸேனாஸமூகஙகளோடு சென்றாகள. மிகக
மகிமை பொருநதியவாகளும மகாரதாகளும காநதியுளளவாகளும
வீாயமுளளவாகளுமான ராஜசிரேஷடாகளாலே சூழபபடட அர
ரானபீஷமா தேவாகளாலசூழபபடட வஜரபாணியான இநதிரனு
போல விளஙகினா அநதபபடைமுகததில கடடபபடடவை
களும அடிககடி அசைகினறவைகளும நலசிவபபும மஞசளும்
கறுபபும வெளுபபுமானநிறஙகளால விளஙகுபவைகளும பெரிய
யானைகளினுடைய பிடரிகளையடைநதவைகளுமான பெருஙகொடி
கள விளஙகின பீஷமராலகாககபபடட அச்சேனையின் து: மகா

ரதாகளாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலுமநிறைநது வாஷ
காலததில தோனறியமேகஙகளோடும மினனலோடுமஇடிமுழகக
தோடுஙகூடின ஆகாயமபோல விளஙகியது பிறகு, பீஷமரா
ரக்ஷிககபபடடு மிகக கடுமையுடனிருககினற அநதககௌரவஸேனை
யானது அாஜுனனைககுறிதது நதியினுடையபயஙகரமானவேக
போனற அதிவேகததுடனே யுததததில நோககஙகொணடு செ
றது மஹாபலசாலியும சிறநத வானரததைக கொடியாககொ
டவனுமான அாஜுனன, மறைககபபடடிருககிற பறபலவிதமா
பலததையுடையதும தோகள, யானைகள, குதிரைகள, காலா
கள இவறறின கூடடஙகளாகிற சிறகுகளுளளதும பெரியமேக
போனறதுமான வயாளம எனகிற அநதக கௌரவசேனையினவ
ஹததைத தூரததிலிருநதேகணடான அஸுரசேனைகளை ஜயி
பதில தேவராஜன எவவாறு உறுதியுளளவனோ அவவாறே ச
துருககளுடைய படையைஜயிபபதில நரசிரேஷடனுன அாஜுன
உறுதியுளளவனுகித தகுநதசமயததில வெளளைககுதிரைகளபூட
யதுமகொடியையுடையதுமான ரததேதாடு புறபபடடான நாரா
ணரோடு சோககைபெறறு அவராலரக்ஷிககபபடட இநதிரனை
போலவும சூரியனேடுசோககைபெறறசநதிரனைபபோலவும மஹா
தமாவான அாஜுனன கேசவரோடுசோநது ஸேனுமுகததி
விளஙகினன உபகரணஙகளோடுகூடியதும உறையுளள அழகி
பாாமரததுடன கூடியதும யதுகுலததலைவரால யுததரஙகததி
நடததபபடுகினறதும வானரககொடிகடடியதுமான ரததை
பாாததுக கௌரவாகள உமது புததிராகளோடுகூடவே துனபமு
ருாகள நனருக அமைககபபடடதும லோகஙகளுளமகாரதனு
ஆயுதஙகளைக கையிலெடுததவனுமான அாஜுனனுலரக்ஷிகக
படடதும பதினுயிரமமதஙகொணடயானைகளால வியாபிகக
படடதுமான அநத உததமமானவயூஹததை உமமைசசோநதவா
கள பாாததாகள கௌரவாகளுளசிறநதவரான தாமராஜரா
முறபகலில எறபடுததபபடடவயூஹமபோல இபபுவியில உணட
னதேயிலலை, மனிதாகளால இதறகுமுன பாாககபபடடதுமிலலை
கேடகபபடடதுமிலலை பிறகு, தலைவாகளான பாஞசாலாகள முக
யாகளான சேதிதேசததாாகளுடன கடடளைபபடி சமீபததை நா
நினருாகள பிறகு, ரணகளததில (ஸேனைததலைவனுடைய) கடடளை
யினுல ஆயிரககணககான பேரிகைகள அடிககபபடடு ஒலிததன
எலலாசசேனைகளிலும சஙகததினஒலிகளும தூாயவாததியஙகளின
ஓசைகளும ஸிமமநாததேதாடு முழஙகின பிறகு, வீராகளாலே
நாணெலியிடுமபடி செயயபபடடவைகளும பேரொலியுளளவைக

ம பாணஙகளுடன கூடியவைகளுமானவிறகள ஒருக்ஷணததிற
ள பேரீவாததியஙகளினுடைய ஒலிகளையும பணவவாததியஙகளி
டைய ஒலிகளையும சஙகஙகளினுடைய பேரொலிகளையும மறைத
ன பிறகு, மஹானுபாவாகளான வீராகள, ஆகாயமானது
வவிதமான சஙகவாததியஙகளினுடைய ஒலியினலே பிரமபியதும
மியினினறு உயர எழுபபபபடடு விரைவாகப பரவுகினற புழுதிக
ட்டததுடன கூடினதுமாயிருபபதை விளககமாகககணடு, விரை
ராக எதிததாகள தேராளியானவன தேராளியினல அடிககப
டடு ஸாரதியோடும குதிரைகளோடும ரததநதோடும கொடிமரத
தாடுமவிழுநதான யானையும யானையால அடிககபபடடுவிழுநதது
ாலாளும காலாளால அடிககபபடடு விழுநதான உததமமான
திரைககூடடஙகள சுழனறுவருகினற சிறநத குதிரைககூடடங
ளாலே அடிககபபடடும பயஙகரமானவைகளாகச செயயபபடடும
டிகளாலும கததிகளாலும கொலலபபடடும சுழனறுகொணடு
சசரியமானதோறறததுடனவிழுநதன பொனனுறசெயதநக்ஷத
ரக கூடடஙகளால அலஙகரிககபபடடவைகளும சூரியனுடைய
ளிபோனற ஒளியையுடையவைகளுமான கவசஙகள கோடாலிக
ாலும ஈடடிகளாலும கததிகளாலும பிளககபபடடுப பூமியில
ழுநதன சில ரதிகாகள யானைகளாலே கொமபுகளாலும தேகத
ன பினபுறததாலும அடிககபபடடு ஸாரதியுடன கூடவே விழுந
ாகள உததமமானயானைகள உததமமான யானையினுலும
ாணஙகளாலும அடிககபபட்டுப பூமியில விழுநதன யானைககூட
ஙகளால அதிவேகததோடு சிதற அடிககபபடடவாகளும கொம
களாலும தேகததின பினபுறததாலும அடிககபபடடவாகளு
ான குதிரைககாராகள யெளவனமுடையவாகளான காலாட்கள
வாகளின தீனஸவரததைககேடடு மனிதாகள விரைவாகததுககம
டைநதாாகள பரபரபபுளள யானைகளையும குதிரைகளையுமதோ
களையுமுடையதும குதிரைககாராகளுககும யெளவனமுளளவாக
ான காலாடகளுககும மிகக நாசததையுணடுபணணுகிறதுமான
நதச சமயததில மகாரதாகளாலே நாறபுறததிலும சூழபபடட
நத வானரககொடியையுடைய அாஜுனனைத தூரததினினறு
ாதது ஐநதுபனைகளை அடையாளமாககககொணட கொடியை
டையவரும சிறநத குதிரைகளுடைய வேகததினலே ஆசசரிய
ரமான வீயாமுளள ரததததையுடையவருமான பீஷமா, மகாஸதி
ஙகளாலும வஜராயுதமபோனறபாணஙகளாலும விளககமுறுகிற
ாஜுனனை எதிததோடிவநதாா அவவாறு இநதிரனுககுச சம
ான பிரபாவததுடன கூடின இநதிரபுததிரனன அாஜுனனைக

குறித்துத் துரோணரைத் தலைவராகக்கொண்ட கிருபாசாரியரு
கூலயனும் விவிம்சதியும் துரியோதனனும் ஸோமதத்த குமாரனு
விரைவாகச் சென்றார்கள் பிறகு, ஸர்வாஸ்திரங்களையும் அறிந்த
னும் ஸ்வர்ணத்தினால் விசித்திரமான கவசமணிந்தவனும் சூரனு
அர்ஜுனபுத்திரனுமான அபிமன்யுவானவன் ரதிகர்களுடைய மு
படையிலிருந்து அருகில் வந்து வேகமாக அவர்களைவிரைய
எதிர்த்தான் பொறுக்கமுடியாத செய்கையுள்ள அபிமன்யு, அந்
மகாரதர்களுடைய மகாஸ்திரங்களை நாசம்செய்து, மகாமந்திரங்
ளால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதும், ஜ்வாலை கிளம்பியதும் யாக
லையை அடைந்துள்ளதுமான அக்கினியைப்போலப்பிரகாசித்தான
பிறகு, அதிகபலத்துடன் கூடினபீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் சத்ருக
ளுடைய ரக்தமாகிற ஜலத்தையும் நுரையையுமுடையநதியை வி
வாக உண்டுபண்ணி அபிமன்யுவைத்தாண்டி மகாரதனான அ
ஜுனனைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார் பிறகு, கிரீ
தாரியான அர்ஜுனன் அற்புதமான விக்ரமத்துடன்கூடியது
சாண்டீவத்தினின்று விடுபட்டதும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்ட
மான விபாடங்கள் என்கிற பாணங்களுடைய கூட்டத்தால் பீஷ
ருடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை அட்டஹாஸம் செய்துகொண
நாசம்செய்தான் தடையற்ற செய்கையுள்ளவனும் சிறந்த வா
ரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் மிக்க பலசாலியுமான அ
ஜுனன் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரான அந்தப் பீஷ
ரின்மீது பளபளப்புள்ள பாணஸமூகங்களையும் பல்லங்களையு
விரைவாக வர்ஷித்தான் அவ்வாறே, ஆகாயத்தில் பீஷ்மரால் அ
ப்பட்டுச் சிதறின அர்ஜுனனுடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை உ
மைச் சேர்ந்தவர்கள் சூரியனாலே நாசம்செய்யப்பட்ட இருளை
போலக் கண்டார்கள் ஸத்புருஷர்களும் உத்தமர்களுமான பீ
மரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவராலும் உண்டுபண்ணப்பட்டது
விற்களுடைய பயங்கரமான சப்தத்துடன் கூடியதும் தைரிய
தையுடையதுமான இவ்விதமான அந்தத் த்வந்த்வயுத்தத்தை
ஜனங்களும் கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பார்த்தார்கள்

அறுபததோராவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(திருஷடத்யும்னன் சலனுடையபுத்திரனைக் கொன்றது)

ஐயா! துரோணபுததிரரும பூரிஸ்ரவஸ்ஸும சலயனும சிதர
னனும சலனுடையபுததிரனும அபிமனயுவைச சூழநது
ரணடனா ஒருசிஙககககுடடி யானைகளோடெதிாதது யுததம
பவதுபோல அபிமனயுவானவன அதிகபராககிரமசாலிகளான
துபுருஷசிரேஷடாகளோடு தனியே போாபுரிவதை ஜனஙகள
டடாாகள தவறுமல லக்ஷியததை அடிககுமதிறமையுடனிருத
ால சௌாயததிலும பராககிரமததிலும அஸதிரததிலும கைத
ாசசியிலும அாஜுனனகுமாரனை அபிமனயுவுககு ஒருவனும
ராகவிலலை அவவாறு போரில வலலமையைவெளியிடுகினற
மும பகைவாகளை அடககுகிறவனும மிகுநதமுயறசியுடையவனு
ன அபபடிபபடடபுததிரனைக கணடு பிறகு அாஜுனன விமம
தமசெயதான ராஜேநதிரரே! அபபடிபபடட கௌரவஸைன
ைதபபீடிககிற உமமுடைய பௌததிரனைககணடு உமமைச
ாநதவாகள எலலாபபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள
துருககளைததைனயமடையுசசெயகினற அபிமனயுவானவன
ாயமுடையவனுகித தேஜஸ்ஸோடும பலததோடும கௌரவா
டையசேனையை எதிாததான யுததகளததில பகைவாகளோடு
டையிடுகினற அநத அபிமனயுவினுடைய கைததோசசி
திறகுமபெரியவிலலானது ஸூாயனுககு ஒபபான ஒளியுள்ள
கக காணபபடடது அநதஅபிமனயு துரோணபுததிரரை ஒரு
ணததாலும சலயனை ஐநதுபாணஙகளாலும அடிததுப பிறகு
டுபபாணஙகளாலே சலனுடையபுததிரனது கொடியையும
ததான ஸோமதததகுமாரனாலே பிரயோகிககபபடடதும
ானமயமான தணடமுள்ளதும ஸாபபததிறகு ஒபபாகவிளஙகு
துமான அபபடிபபடட பெரியசகதியை அபிமனயு கூாமை
னஒரமபினால எதிாதது அடிததான பலகுனகுமாரனை அவன,
ததில மிககவேகமுள்ள பாணஙகளைபபிரயோகிககினற சல
டையவிலலைக கடியவேகமுள்ள ஒருபலலததால அறுததான
வன நானகுபலலஙகளாலே நானகு குதிரைகளையும அடிததான
நதகோபமுள்ளவாகளான பூரிஸ்ரவஸ, சலயன, துரோணபுத
ா, சலன, அவனுடையகுமாரன இவாகளனைவரும அாஜுன
ாரனை அபிமனயுவினுடைய புஜபலததினது மிகுதியினால

அவனை எதிர்த்துச்செல்லவில்லை ராஜேந்திரரே! பிறகு, தனு
வேதத்தை அறிந்தவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் பகைவ
ளால் யுத்தத்திலஜயிக்கமுடியாதவர்களுமான இருபத்தையாயி
தரிகாத்தவீரர்களும் கேகயர்களோடுகூடின மத்ரதேசத்துவீ
களும் உம்முடையபுத்திரனால் ஏவப்பெற்று, கொல்லஎண்ண
கொண்டவனும் புத்திரனுடன் கூடியவனுமான அர்ஜுனனை
சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பகைவர்களையடக்குபவரே! அப்
மூது நான்குபக்கங்களிலுமசூழப்பட்டவர்களும் மகாரதர்க
பிதாபுத்திரர்களுமான அவ்விருவரையும் ஸேனாபதியான பாஞ
லராஜகுமாரன் பார்த்தான் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவ
அனேக ஆயிரக்கணக்கானயானைகளாலும் தோக்கூட்டங்களா
குதிரைகளாலும் லக்ஷக்கணக்கானகாலாட்களாலும் சூழப்ப
வனும் புறாநிறமுள்ளகுதிரைகளையுடையவனும் சத்ருவீரர்க
கொல்லுகிறவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தின்மீ
வில்லிலநாணேற்றிப்பெழுப்பி மிகுந்தகோபத்தோடு ஸைன்யத்
ஏவிக்கொண்டு அந்தமத்ரர்களுடையபடையையும் கேகயர்
யும் எதிர்த்துச்சென்றான் கீர்த்தியுள்ளவனும் உறுதியானவி
யுடையவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனாலே பாதுகாக்கப்ப
தும் மிகுந்த பரபரப்புடன்கூடிய ரதங்களையும் யானைகளையும்
ரைகளையுமுடையதும் யுத்தம்செய்யப்போகின்றதுமான அந்
படையானது மிகவும் பிரகாசித்தது பாஞ்சாலகுலத்தைவிரு
செய்பவனான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன், அர்ஜுனனை எதிர்
செல்லுகின்ற க்ருபரை மூன்றுபாணங்களாலே தோளபூட
அடித்தான் பிறகு, த்ருஷ்டத்யும்னன் பத்துக்கணைகளால ப
மத்ரர்களைக்கொன்று கிருதவர்மாவின் பின்புறத்தைக்காக
யுத்தவீரனைப் பல்லத்தினால் விரைவாகக் கொன்றான் பகை
களைத்தவிக்கச்செய்பவனான அவன் மகாத்மாவான பௌரவ
டையபுத்திரனான தமனனை முனைபள்பளப்பான ஒருநாராசத்தி
லே அடித்தான் பிறகு, சலனுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் கொ
மதங்கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னனை முப்பதுபாணங்களாலடி
அவனுடையஸாரதியையும் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தா
அவ்வாறு அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியும
திருஷ்டத்யும்னன் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொ
மிக்ககூர்மையுள்ள ஒருபல்லத்தினாலே அவனுடையவில்லை அ
தான் அரசரே! பிறகு, அவன் இருபத்தைந்து பாணங்களை வி
வாக அவன்மீது பிரயோகித்தான் இருபுறங்களிலுமுள்ள
ரதிகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றான் பரதர்களிற்சிறந்தவ
குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கிற அந்தஸாமயம

டையபுத்திரன் மிக்க பலசாலியான பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப
ாத்தான் புருஷசிரேஷ்டனான அந்தஸாமயமனியினுடையபுத
ன மிக்ககொடியதும் எஃகினாற்செய்யப்பட்டதுமான ஒரு சிறந்தகத்தி
்க கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே ரதத்திலிருக்கிற
ஷ்டத்யும்னனை நோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான் பெரியஜலப
வாகம்போலவருகின்றவனும் ஆகாயத்தினின்று விழுகின்ற ஸாப
போன்றவனும் கேடகத்தையும்சத்தியையுஞ்சுழற்றுகின்றவனும்
லத்தினால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன் போன்றவனும் சூரி
போல ஜ்வலிக்கின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமம்போன்ற
ரமத்தையுடையவனுமான சலனுடைய புத்திரனை அந்த யுத்த
த்தில் பாண்டவர்களும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும்
ர்த்தார்கள் சேனாதிபதியான பாஞ்சாலபுத்திரன் கோபமுற
தன்க்கெதிரியாகி விரைந்து ஓடிவருகின்றவனும் கூர்மையான
தியைக் கையில்கொண்டவனும் கேடகத்தைக் கையில்பிடித்தவ
ம் அம்பினும் அதிகவேகமுள்ளவனும் அவ்விதமாகத் தன் ஸமீ
த்தை அடைந்தவனுமான சலபுத்திரனது தலையைக் கதாயுதத்
ல் பிளந்தான் ராஜரே! கொல்லப்பட்டுக் கீழேவிழுகின்ற
தஸாமயமனிபுத்திரனுடைய கையினின்று கத்தியுடன்கூடிய
நல்லஒளியுள்ளதுமான கேடகமானது விரைவாகப் போக
த்தில் விழுந்தது மகாபலசாலியும் பயங்கரமான விக்கிரம
ள்ளவனுமான பாஞ்சாலராஜபுத்திரன் கதையினுடைய நுனியி
் அவனைஅடித்து மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான் மகா
லாளியும் மகாரதனுமான அந்தச்சலபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட
னே உமதுசேனையினின்று பெரிதான ஆரவாரம் தோன்றியது
கு, சலன் தன்னுடைய புத்திரன் கொல்லப்பட்டதுகண்டு
பங்கொண்டு யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனான பாஞ்
ராஜகுமாரனை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தான் சூரா
ம் யுத்தத்தில் அதிகமதங்கொண்டவர்களும் அவ்வாறு யுத்த
த்தில் போர்புரிவதற்காக எதிர்த்திருப்பவர்களுமான அவ்விரு
ரயும் எல்லா அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும
ர்டார்கள் பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனும்
பங் கொண்டவனுமான சலன் வேணுகங்களாலே மஹா
த்தை அடிப்பதுபோல மூன்றுபாணங்களாலே திருஷ்டத்யும
ன அடித்தான் அவ்வாறே, யுத்தத்தில் ஸமாத்தனான சலயனும்
பங்கொண்டு சூரனான திருஷ்டத்யும்னனை மார்பிலடித்தான்
கு, யுத்தம் நடந்தது' என்று கூறினான்

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்சசி)

(பீமஸேனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எனபுததிரனுடையசேனையான
பாணடுபுததிரனலே கொலலபபடுதலால முயறசியைககாட்டி
ஊழே பெரிதெனறு நான எணணுகிறேன அபபா! எனனு
சோநதவாகளே எபபொழுதும கொலலபபடடாகளென
சொலலுகிருய பாணடவாகளேயோ கவலையறறவாகளாக
மிகுநத களிபபுளளவாகளாகவும நிததியம சொலலுகிருய
சய! எனனுசசோநதவாகளை விசேஷமாகக கொலலபபடடவ
ளாகவும அதிகமாக நாசம அடைநதவாகளாகவும எபபொழு
சொலலுகிருய இபபொழுது எனனுசசோநதவாகளை ஆண
அறறவாகளும கீழே தளளபபடடவாகளும தளளபபடுகினற
களும கொலலபபடடவாகளுமாகச சொலலுகிருய சகதிக
தககபடி யுததம செயகினறவாகளும ஜயததைககுறிதது முய
செயகிறவாகளுமான கௌரவாகளைப பாணடவாகள ஜயிகக
ஜயிககிருாகள எனனுச சோநதவாகள நிசசயமாகவே ஜயிக
படுகிருாகள அபபா! அபபடிபபடடநானதீவரமானவைகளும
யோதனனுல உணடுபணணபபடடவைகளும பொறுககமுடிய
வைகளுமான பலதுககஙகளை எபபொழுதும கேடகபபோகிறே
ஸஞசய! எநத உபாயததினலே எனனுச சோநதவாகள பா
டவாகளைத தோலவியடையசசெயது யுததததில விஜயத
அடைவாகளோ அநதவுபாயததை யான காணவிலலை' என
சொனனுன

ஸஞசயன, 'வேநதரே! நீா உறுதியுளளவராக மானிடதே
களினுடைய நாசததையும யானைகள, குதிரைகள, தோ
இவைகளினுடைய நாசததையும கேளும பெரிய அநியாயம
முடையதே திருஷடதயுமனனே சலயனுல ஒனபதுபாண
களால பீடிககபபடடு மிகுநதகோபமூணடு மதரதேசாதிபதி
எஃகு ஆயுதஙகளால அடிததான யுததததில ஸமாததனுன
யனை விரைவாகத தடுததாகிய தருஷடதயுமனனுடைய அற
மான பராககரமததை நாஙகள கணடோம அநத யுததகளத
அபபொழுது ரதிகாகளான அவவிருவருககும வேறறுமையாக
காணபபடவிலலை அவவிருவருககும ஒருமுகூாததகாலம
தம ஸமமாக நடநதது மகாராஜரே! பிறகு, சலயன துண
ததும கூாமையுளளதுமான பலலததினலே திருஷடதயுமன
டைய விலலை அநதயுததத்தில் அறுததான, பிறகு, யுததத

ஷாகாலததில மேகஙகள மலையினமீது மழையைப பொழிவது
ாலவே திருஷடதயுமனனைச சரமாரியினுல மூடினுன திருஷட
மனன பீடிககபபடடபொழுது, அபிமனயு கோபஙகொணடு
ரராஜனுடைய தேரைநோககி வேகததுடன எதிரததுவந
ன பிறகு, அதிககோபமுளளவனும அளவிடமுடியாத பராக
மமுடையவனுமான அபிமனயு மதரதேசாதிபனுடைய ரததததை
டிக கூரமையுளள அமபுகளாலே ருதாயனனுடைய புததிரனுன
யனை அடிததான அரசரே! பிறகு, உமமைச சோநதவாகள
னகளததில அாஜுனன புததிரனைக கையகபபடுதத எணணங
ாணடு விரைவாக மதரராஜனுடைய ரததததை நானகுபுறததிலும
ழநதுநினருாகள பாரதரே! உமககு மஙகளம துாயோதனன
காணன, துசசாஸனன, விவிமசதி, துாமாஷணன, துஸஸஹன,
ரஸேனன, துாமுகன, ஸதயவரதன, புருமிதரன இவாகள மதர
தசாதிபதியினுடைய ரததததைப பாதுகாததுககொணடு யுததத
ல நினருாகள ரதிகாகளான உமமுடைய அநதப்பததுக குமாரா
ள மிகுநதகோபஙகொணட பீமஸேனன, பாாஷதனன திருஷட
யுமனன, திரௌபதிபுததிராகளான ஐநது உபபாணடவாகள,
பிமனயு, மாதரிபுததிராகளான இருவாகள இநதப பததுவீராக
ம பறபலவித ஆயுதஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு எதிரததா
ா அவவிருதிறததினரும மிகக ஊககமுளளவாகளாகவும ஒரு
ரையொருவா கொலலுதில விருபபமுளளவாகளாகவும எதிர்த
ப போாபுரிநதாாகள அரசரே! உமமுடைய துராலோசனையை
டியாககொணட இநத யுததததில அநத வீராகள எதிரததாா
ா மஹாபயஙகரமும குரோதமுளளதுமான அநதபபதது
திகாகளின போாநடககையில, உமமைச சோநத ஸேனைகளிலும
கைவாபடைகளிலும இருககிற தோாளிகள இநத யுததத
தப பாாததுககொணடு நினருாகள மஹாரதாகள பறபலவித
யுதஙகளைப பிரயோகம செயதுகொணடும ஒருவரையொருவா
ராததுக காஜிததுககொணடும யுததம செயதாாகள (அநத
ராகளனைவரும) அபபொழுது ரோஷமுளளவாகளும ஒருவரை
ருவா கொலலும எணணமுளளவாகளும ஒருவரைஒருவா அடிக
றவாகளும பரஸபரமபகையுளளவாகளுமாகப போாபுரிநதாா
ள அநயோநயம ஸபாததையால ஞாதிகள ஒருவரோடொருவா
ராநது மிகுநதகோபமுளளவாகளாகி மஹாஸதிரஙகளைப பிர
யாகிததுககொணடு எதிரததாாகள துரியோதனனே மிகுநத
காபஙகொணடு கூாமையுளள நானகு பாணஙகளாலே திருஷ
தயுமனனை மஹாயுதததில [1] விரைவாக அடிததான அநத

1 ஒருசொல் விடபபட்டது

யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னனைத் தாமர்ஷணனும், சித்ரஸேனனு
தாமுகனும், துஸ்ஸஹனும், விவிம்சதியும், துச்சாஸனனு
முறையே இருபதுபாணங்களாலும், ஐந்து பாணங்களாலும், ஒ
பது பாணங்களாலும், ஏழுபாணங்களாலும், ஐந்துபாணங்க
ளும், மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள் ராஜேந்திரே
சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனான த்ருஷ்டத்யும்னன், ஹ
லாகவத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு, ஒவ்வொருவரையும் இருப
தைந்து இருபத்தைந்து பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் ப
தரே! அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஸத்யவ்ரதனையும் புருமித்திரனைய
பத்துப்பத்துக் கணைகளால் அடித்தான் மாதாவினுடைய மன
திற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவர்களான மாத்ரீபு
திரர்கள் யுத்தத்தில் மாதுலனான சல்யனைக் கூர்மையுள்ள அம்
களால் அடித்தார்கள் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது மஹ
ராஜரே! பிறகு, சல்யன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் செய்த்தற்கு
பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மருமான்களை அநே
பாணங்களினாலே அடித்தான் (கணைகளால்) மூடப்படுகின்
அந்த மாத்திரிபுத்திரர்களிருவரும் அசையவில்லை பிறகு, மஹ
பலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனன் துரியோத
னைப்பார்த்து முடிவையுண்டுபண்ண நினைந்து கதாயுதத்தை
கையில் எடுத்தான் கதாயுதத்தைக் கையில் எடுத்தவனும் கொ
முடியுடன் கூடின கைலாஸம்போன்றவனும் மிக்க புஜபலமுள்
வனுமான பீமஸேனனைப் பார்த்து உம்முடைய புத்திரர்கள் பய
தால் ஓடினார்கள் துரியோதனனோ மிகுந்த கோபங்கொண
வேகமுள்ள பதினாயிரம் யானைகளடங்கிய படையுடன் மகதநாதனை
(யுத்தத்திற்காக) ஏவினான் துரியோதனராஜன், அந்த யானை
படையோடு மகதநாதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பீமஸேனனை
எதிர்த்துச் சென்றான் பீமன் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற யானை
படையைப்பார்த்துக் கதையைக் கையில்கொண்டு ஸிம்மம்போ
உரக்கக் காஜித்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழே இறங்கினா
பீமன் இரும்பாலாகிய கனமான பெரிய கதையைக் கையி
எடுத்துக்கொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தக
போல யானைப்படையை எதிர்த்து வந்தான் நீண்டகைக
யுடைய பலசாலியான பீமஸேனன் கதையினாலே யானைகளை
கொன்றுகொண்டு வஜ்ரத்துடன் கூடின இந்திரன்போல யுத்தத்தி
ஸஞ்சரித்தான், பெரிதும் மனத்தையும் ஹ்ருதயத்தையு
நடுங்கச் செய்கின்றதுமான காஜிக்கின்ற பீமனுடைய அந்த
சப்தத்தினால் யானைகள் வெருண்டு ஒன்றுகூடி ஒன்றை ம
றென்று தாக்கின பிறகு, த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், மகாரதனா

பிமனயு, நகுலன, ஸஹதேவன, பாரஷதனான திருஷடதயுமனன
ிய இவரகள பீமஸேனனுடைய பினபுறததைபபாதுகாககினற
களாகவும விரைவாக ஓடிவருகிறவரகளாகவும மேகஙகள
ககூடடஙகளினமீது வரஷதாரைகளைப பொழிவதுபோல
னகளினமீது அமபுமழையைப பொழிநதாரகள சததுருகக
டைய கூடடஙகளையழிபபவனும பாணடுவினவமசததில உதித
னும நகுலபுததிரனுமான சதாநீகன யுததததில கூரமையுளள
ளகளாலும க்ஷுரபரஙகளாலும துவையபபடட பலலஙகளா
ம அஞசலிகஙகளாலும யானைகளினமீதேறிப போரபுரிகினற
ரகளுடைய தலைகளை அறுததான கீழேவிழுகினற தலைகளா
ம அலஙகரிககபபடடதோளகளாலும அஙகுசஙகளுடனகூடின
களாலும யுததபூமியானது கலமாரியுடனகூடியது போலவிளங
து யானைகளினுடையபிடரதுளில தலையறுபடட யானைவீரர
மலையுசசிகளில கிளைகளொடிநதமரஙகளபோலக காணபபட
ரகள மஹாதமாவும பாரஷதனுமான திருஷடதயுமனனாலே
னறு வீழததபபடடுக கீழே விழுகினற வேறுபெரியயானைகளை
கணடோம பிறகு, அரசனான மகதநாதன ஐராவததிறகு
பான ஒருயானையை ஸௌபததிராபுததிரனான அபிமனயுவி
டைய ரததைதககுறிதது யுததததில தூணடினான சததுருவீரர
ரக கொலலுகிற வீரனான ஸௌபதராபுததிரன மகதநாதனுடைய
ரியயானை தனனை எதிரததுவருவதைககணடு ஒருபாணததால
டததான சததுருபடடணஙகளை ஜயிககினறஸவபாவமுடைய
பிமனயுவானவன, யானையை நடததிவருகினற அநத மகதநாத
டைய தலையை வெளளிககடடுடனகூடின ஒரு பலலததினாலே
றததான பாணடுபுததிரனான பீமஸேனனும அநதயானைப
டயில நுழைநது இநதிரன மலைகளைப பிளபபதுபோல யானை
ர அடிததுககொணடு யுததரஙகததில ஸஞசரிததான வஜரத
ல அடிககபபடட மலைகளைபபோல அநத யுததகளததில பீம
னாலே ஒரே அடியினால யானைகள கொலலபபடுவதைக கண
ரம அரசரே! தநதஙகள முறிநதவைகளும துதிககைகள அறு
டவைகளும தொடைகளடிபடடவைகளும முதுகும முது
லுமபினடியும ஒடிபடடவைகளும கொலலபபடடவைகளும பா
ஙகள போனறவைகளுமான சிலயானைகளையும, காஜிககினறவை
ம துனபமடைகினறவைகளும யுததததையடைநது புறஙகாடடி
கினறவைகளுமான சிலயானைகளையும அதிகமாக ஓடுகினறவைக
பயததினால மிக நடுககமுறறவைகளும மிகுதியாகவிஷடை
ரடுகினறவைகளும பீமஸேனனுடைய யுததமாரககஙகளில பா

வதஙகளபோல விழுநதிருககினறவைகளும கொலலபபடடவை
ளும நுரைகளைக ககுகினறவைகளுமான அனேக யானைகளை
நானகணடேன இனனும மறறப பெரியயானைகள குமபஸத
உடைநதுஉதிரததைதககககிககொணடுமமிகுத துடிததுககொண
பூமியிலிருககினறமலைகளபோல யுததபூமியையடைநதிருநதன
ழுபபினுலும உதிரததாலும பூசபபடட அஙகஙகளையுடையவ
ஊனீரினுலும மஜஜைகளாலும நனைககபபடடவனுமான பீம
போாககளததிலதணடபாணியானஅநதகனபோல ஸஞசாரம
தான யானைகளினுடையரகதஙகளால நனைககபபடட கதாயு
தைக கையிலகொணடவனும் கோரரூபமுளளவனுமான
ஸேனன பிநாகமெனனகிறவிலலைக கையிலேநதிய பரமசிவனபோ
பயஙகரனுயிருநதான கோபஙகொணட பீமஸேனனுலே ந
நாசமபணணபபடும யானைகள துனபுறுததபபடடு உமமுடை
சேனையை அடிததுககொணடு விரைவாக ஓடின மகாவிலலாளி
யுததம செயகினறவனும வீரனுமான அநதபபீமனை, வஜரபா
யான இநதிரனைத தேவாகள காபபதுபோல, அபிமனயுமுதல
ரதிகாகளபாதுகாததாாகள [1]யானையினுடையரகதஙகளால ந
கபபடட கதாயுதததைக கையிலகொணட பீமஸேனன யமன
லப பயஙகரனுககக காணபபடடான பாரதரே! கதையோடு
எலலாததிககுகளிலும ஸஞசரிததுப போாபுரிகினற பீமனை
களததில நாததனமசெயகினற சஙகரரைபபோலக கணடே
மகாராஜரே! யமதணடததிறகு ஒபபானதும பெரியதும இந
னுடைய வஜராயுதததிறகு ஒபபான ஒலியுளளதும கோரமான
பகைவாகளை ஹிமஸிககினறதும மயிாகளோடும மஜஜைகளோ
கலநதுகொணடிருககினறதும ரகதததால நனகு பூசபபடடதும
அநதபபீமனுடைய கதாயுதததை, கோபஙகொணடு ஜீவராசிக
கொலலுகினற ருததிரருடைய பினுகததைபபோலககணடே
இடையன பசுககூடடஙகளைத தடியினுல ஓடடுவதுபோ
பீமன கதாயுதததினுலே யானைப்படையை ஓடடினன கதாயுத
னும பாணஙகளாலும நானகுபககஙகளிலும அடிககப
அநத உமமுடையயானைகள தமது படைகளையே அடிததுக
ணடு நானகுபககஙகளிலும ஓடின பீமன பெருஙகாறறு மே
களைச சிதறஅடிபபதுபோல யானைகளைச சினனபினனமாக
தது மயானததில சூலபாணியான ருததிரா நிறபதுபோல
கின யுததகளததில நினறுன

[1] பொருநதாமையால ஒரு சொல் விடபபடடது

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியும் பூரிஶ்ரவஸ்ஸும் போர்புரிந்தது.)

அந்தயானைப்படைகொல்லப்பட்டவுடன், உம்முடைய புத்திர துரியோதனன், 'பீமஸேனனைக்கொல்லுங்கள்' என்று எல்லா னிகர்களையும் ஏவினன் பிறகு, எல்லாப்படைகளும் உமது திரனுடைய கட்டளையினாலே, பயங்கரமான சப்தங்களை வெளி டுக காஜிக்கிற பீமஸேனனை எதிர்த்தோடிவந்தன எல்லையற்ற தேவர்களாலும் மிகவும் ஸஹிக்கமுடியாததும் பர்வகாலத் ஸமுத்திரம்போல நான்குபக்கத்திலும் பொங்கிவருகின்றதும் வித்தாலும் அக்கரை காணமுடியாததும் ரதங்களாலும் னகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியதும் சங்கங்கள் துந்துபி இவைகளின் சப்தங்களால் நிரம்பியதும் எண்ணிறந்த ரதங்க டும் காலாட்படைகளோடுங் கூடியதும் புழுதியினால் நான்கு ங்களிலும் சூழப்பட்டதும் வேறொரு பெருங்கடல் போன்ற நிலைதவறும்படி செய்யமுடியாததுமான அந்த ஸேனாஸமுத் தைப் பீமஸேனன் கரைபோலத் தடுத்தான் அரசரே! தகளத்தில் மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேன டைய ஆச்சரியகரமானதும் மனிதச்செய்கைக்கு மேற்பட்டது ன அந்தச்செய்கையை நாங்கள்கண்டோம் பீமஸேனன் யுத்தத் முயற்சியுள்ளவர்களும், குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையு டையவர்களுமான எல்லா அரசர்களையும் பரபரப்பில்லாமலே தயினாலே தடுத்தான் ரதிகர்களுள் உத்தமனான அந்தப்பீமன த ஸைனியஸமூகங்களைக் கதையினால் தடுத்துக்கொண்டு கை த அந்தயுத்தத்தில் மேருபர்வதம்போல அசைவற்று நின்றான் ந்தஸங்கடகரமும் கோரமும் அத்யுக்ரமுமான அந்தக் கால ஸஹோதரர்களும் புத்திரர்களும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும் மும் (பிரதிவிந்தியன் முதலான) த்ரௌபதி புத்திரர்களும் மன்யுவும் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாதவனான சிகண்டி பயமநோந்திருக்கின்ற ஸமயத்தில் மஹாபலசாலியான பீம னைவிட்டு விலகவில்லை பிறகு, பீமஸேனன் கூர்மையுள்ள உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கனமுள்ளதுமான பெரியகதை க் கையில் எடுத்துக்கொண்டு தண்டபாணியான அந்தகன ல உம்முடைய யுத்தவீரர்களைக்குறித்து ஓடிவந்தான் பகை ர அவமதிப்பவனும் பிரபுவுமான பாண்டவன், தேர்க்கூட்டங் யும் குதிரைக்கூட்டங்களையும் நாசஞ்செய்துகொண்டும் கைக ர வேகத்தாலும் தொடைகளின் வேகத்தாலும் தேர்க்கூட்டங்

களை 1 இழுததுககொணடும யுகாநதகாலததில காலனபோ
கொனறுகொணடு யுததபூமியில உலாவினன யானை கோ
காடுகளை அழிபபதுபோலப பீமன கௌரவஸைனியங்களை வ
வாக நனகு அடிததான ரதஙகளினினறும ரதிகாகளையும ய
களினினறும யானைவீராகளையும குதிரைகளினினறும குதி
வீராகளையும பூமியில காலாடகளையும அடிததுததளளினன ப
புஜபலமுளள பீமஸேனன உமமுடைய புததிரனுடைய ப
லிருககினற எலலாவீராகளையும காறறுனது வலிமையினால மரங
ஒடிபபதுபோலக கதையினால நாசஞசெயதான யானைகளை
குதிரைகளையும கீழேவிழுமபடிசெயகினற அநதககதாயுதமா
மஜஜையினுலும ஊனீராலும மாமஸஙகளாலும ரகததாலும
ருகபபூசபபடடதும மஹாபயஙகரமுமாகக காணபபடடது
காஙகுக கொலலபபடடமனிதாகளாலும யானைகளாலும குதி
களாலும யுததபூமியானது மிருதயுவினுடைய இலலததிறகு
பாயிறறு கோபஙகொணடு ஜீவராசிகளை நாசமசெயகினற
திரருடைய பினுகமபோனறதும யமதணடமபோனறதும
மாயிருககிறதும இநதிரனது வஜராயுதததிறகு நிகரான
யுளளதும நாசஞசெயகிறதும அசசததை விளைவிபபது
பீமஸேனனுடைய கதாயுததஙத அனைவரும கணடாாகள
யுததததைச சுழறறுகினற மஹாபலசாலியான அநதக குநதீபு
னுடைய ரூபமானது யுகாநதகாலததில காலனுடைய வடி
போல மகாகோரமாக விளஙகியது அவவாறு பெரியஸேனை
அடிககடி துரததிஅடிபபவனும மிருதயுவைபபோல வருகி
வனுமான பீமனைககணடு எலலோரும துககமுளளவாகளானா
பார்தரே! பாணடவன கதையைக கையில எடுததுககொணடு
எநத இடததில பாாககிருனே அநத அநத இடததில எல
சேனைகளும பிளககபபடடன, பலததினாலே ஸைநியஙகளை
ருகப பிளககினறவனும அளவறற ஆறறலுளளவனும வா
திறநதுகொணடிருககும அநதகனபோலச சைனியஙகளை விழு
கிறவனும அவவாறு பயஙகரமான காரியததைச செயகி
வனும கையில பெரியகதாயுதம பிடிததவனுமான அநதபபீம
கணடு பீஷமா மழையுடனகூடின மேகமபோலச சரமாரியி
(பீமனை) மூடிககொணடு பெரிதான தேரொலியுடன சூரி
போற பிரகாசிககிற ரததகதோடு விரைவாக அவனை எதி
வநதார மிகக பாகுபலமுளள பீமன மிகுநதகோபஙகொ
வாயைத, திறநதுகொணடிருககும அநதகனபோல அங

1 ஒருசொல விடபபடடது

நகின்ற அந்தபீஷ்மரைககண்டு அவரை எதிரததான அந்த
ணததில சினிகுலததிலபிறநதவாகளுள,சிறநதவீரனும ஸதயஸந
மான ஸாதயகி உறுதியானவில்லினால பகைவாகளை அடிததுக
ாண்டும உமதுபுததிரனுடைய ஸைனியததை நடுஙகசசெயது
ாண்டும பிதாமஹரை எதிரததான பாரதரே! வெள்ளிபோல
ஙகுகிற குதிரைகளோடுவருகிறவனும, கூாமையுள்ளவை
ம நல்லகணுககளுள்ளவைகளுமான அமபுகளை வாஷிககிற
மான அநதஸாதயகியை அபபொழுது உமமைசசோநத
லா (வீராகளுடைய) கூட்டஙகளும தாஙகினறபதறகுச சகதி
றவையாயின அபபொழுது, அலமபுஸனஎன்கிறராகூஸன
படிபபட்ட ஸாதயகியைப பததுப்பாணஙகளால அடிததான
ியினுடையபேரனுன ஸாதயகியும நானகுபாணஙகளால அவ
நதிருபபியடிததுத தேருடன எதிரததுவநதான பகைவரினி
யில நாற்புறஙகளிலும சுழனறுகொணடும, குருபுஙகவாகளை
நதரஙகததைவிட்டு) ஓட்டிககொணடும, யுததததில அடிககடி
மநாதமசெயதுகொண்டும வருகினற வருஷணிவீரனுன ஸாத
யைககணடு உமமுடையயுததவீராகள, மேகஙகள ஜலவேகங
ால மலையைஅடிபபதுபோலச சரமாரிகளைப பொழிநதாாகள
லும, மததியானனகாலததில நனருகபபிரகாசிககினற சூரிய
போல அவனைஸஹிப்பதறகுச சகதியறறவாகளானாகள
நதரே! அசசேனையில ஸோமதததனுடையபுததிரனைததவிர
று ஒருவனேனும துககததை அடையவிலலையெனபதிலலை
தரே! மகாதமாவும ஸோமதததனுககுக குமாரனுமான அந
பூரிஶ்ரவஸ விலலைககையிலெடுததுத தனனைசசோநத ரதிகா
தூரததபபடுவதுகணடு ஸாதயகியை எதிரததுபபோாபுரிய
மபி அவனை எதிரததான்

அறுபததுநான்காவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

ன் துரியோதனனுடையதம்பிகள்எண்மரைக்கொன்றதும், கடோத்
கச்னிடம்பயந்து கௌரவர்கள் போரை நிறுத்தியதும்)

அரசரே! பிறகு, பூரிஶ்ரவஸ அதிககோபஙகொணடு வேணு
களாலே பெரியயானையை அடிபபதுபோல ஒனபதுபாணங
ாலே ஸாதயகியை அடிததான அளவிடுதறகரிய பராககிரம
ள ஸாதயகியும எலலாஜனஙகளும பாாததுககொணடிருககும

போதே பதிவான கணுககளுடனகூடின அமபுகளால் கௌரவ
தடுததான பிறகு, துரியோதனராஜன தமபிகளால சூழபப
யுதததில முயறசியுடன பூரிஸ்ரவஸை நாறபுறததிலும சூழ
கொணடான அதிகபராககிரமமுளள பாணடவாகளை வ
யுதததில வேகமுடையவனை அநதஸாதயகியை நானகுபக
திலும சூழநதுகொணடுவினறாாகள பாரதரே! பீமஸேன
மிககோபஙகொணடு கதையையெடுதது துரியோதனனமுதல
உமமுடையபுததிராகள எலலோரையும வளைததுககொணடா
கோபமும பொறுமையுமுளள உமமுடையபுததிரனைநதக
அனேகஆயிரககணககான ரதஙகளோடு மகாபலசாலியான
ஸேனனைக கழுகிறகுகள பூணடவைகளும சாணையில தீடடப
டவைகளுமான ஆறுபாணஙகளால அடிததான அரசரே!
பொழுது துரியோதனன கோபஙகொணடு கூாமையுளள ஒன
பாணஙகளாலே மஹாரதனை பீமஸேனனை மாாபில அடிததா
பிறகு,மிககபுஜபலமுளளவனும அளவறறதேகபலமுளளவனும
பீமன ரதஙகளுடசிறநத தனரததினமீதேறி விசோகனென
தனஸாரதியைநோககி, 'மகாரதாகளும சூராகளுமான இந
திருதராஷடிரகுமாராகள ஒனறுசோநது மிகுநதகோபஙகொ
யுததரஙகததில எனனையே கொலலவதறகு முயனறிருககினற
பாகனே! இநதபபோாககளததில இபபொழுது நான ஸஹோ
களைப பாாததலால அனேகவருஷகாலஙகளாக எணணபபட
கினற நமமுடைய மனோரதவிருக்ஷம (இபபொழுததான) ப
தோடு கூடியதாயிறறு அசோக! எநதவிடததில ரதஙக
உருளைகளாலேதூறறபபடடபுழுதிகள திசைகளினிடையில ப
ஸமூகஙகளோடு ஆகாயததை நாடபபோகினறனவோ அநதஇ
தில துரியோதன ராஜன தானே யுததஸனனததனாக நிறகிற
அநதஇடததிலேயே அதிகமதமுளளவாகளும குலபுததிரா
மான இவனுடையபிராதாககளும யுததஸனனததாகளாக நிறகி
கள இவாகளை இபபொழுது நீ பாாததுககொணடிருககைபிலே
நான கொலலபபோகிறேன, ஸமசயமிலலை ஸாரதியே! ஆதல
யுதததிலமுயறசியுளளவனாக எனகுதிரைகளை இழுததுநட
எனறு கடடளையிடடான

ராஜரே! பீமன இஙஙனமகூறி, பின, உமதுபுததி
நனறுகததீடடபபடடவைகளும கூாமையுளளவைகளும பொ
னால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான அமபுகளால . அ
தான நநதகனையும மூனறுஅமபுகளால நடுமாாபில
தான மகாபலமுளளவனை அநதப பீமனைத துரி
தனன் அறுபதுபாணஙகளால் அடிதது மிககூாமைய

று மூன்று பாணங்களினாலே விசோகனையும் அடித்தான்
ரசரே! துரியோதனன் நகைத்துக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள
ன்றுபல்லங்களாலே யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமனுடையவில்
கைபிடிக்குமிடத்தில் துண்டாக்கினான் பரதர்களிற் சிறந்த
ரே! மஹாராஜரே! பீமஸேனன், ஸாரதியான விசோகனை வில்
கையிற்கொண்ட உமது புத்ரன் போரில் கூரியஅம்புகளால்
ந்தது கண்டு அதனைப் பொறுமல் பரபரப்புடன் உம்முடைய
மாரனைக் கொல்வதற்காகத் திவ்யமானவில்லைக் கையிலெடுத்
ன் பீமன் மிகுந்த கோபமூண்டு இறகுகள் பூண்ட க்ஷுரப்ரம
கிற பாணத்தை வில்லிற்பூட்டி அதனால் துரியோதனராஜனு
டைய சிறந்தவில்லைத் துண்டாக்கினான் உம்முடைய புத்திரனான
ந்த துரியோதனன் சினமிகுந்து அறுக்கப்பட்ட (அந்த)
வில்லையெறிந்துவிட்டு மிகுந்தவேகமுள்ள வேறு வில்லையெடுத்துக்
லமிருத்யுவுக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற கோரமானபாணத்தை
தனில்பூட்டி அதனாலே மிகுந்த கோபத்தோடு பீமஸேனனை நடு
ாபில் அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் வருத்தமுற்ற
வுமான அந்தப் பீமன் தேரின் மத்தியில் உட்கார்ந்தான் ரதத்
மத்தியில் உட்கார்ந்த அந்தப் பீமன் மூர்ச்சையையடைந்தான்
பமுற்ற அந்தப் பீமனைப்பார்த்து அபிமன்யுவை முதன்மை
கவுடையவர்களும் சிறந்தவில்லாளிகளுமான பாண்டவர்களைச்
ர்ந்த மஹாரதர்கள் பொறுக்கவில்லை பிறகு, அவர்கள் மிகுந்த
க்கத்துடன் உமது புத்திரனுடைய முடியில் உக்ரமான தேஜ
ுள்ள சஸ்திரங்களினுடைய நெருங்கின மழையைப் பொழிந்
ர்கள் பிறகு, போராற்றலுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீம
னன் பிரஜ்ஞையையடைந்து, துரியோதனனை மூன்றம்புகளா
ம் திரும்பவும் ஐந்துஅம்புகளாலும் அடித்துப் பொற்கட்டுக்க
ள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களால் சல்யனை அடித்தான் அடிக்
ப்பட்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான அந்தச்சல்யன் யுத்தத்தை
ட்டு விலகினான் பிறகு, ஸேனாபதி, ஸுஷேணன், ஜலஸந்தன்,
லோசனன், உக்ரன், பீமரதன், பீமன், வீரபாகு, அலோ
பன், துர்முகன், துஷ்பரதர்ஷன், விவித்ஸு, விகடன், ஸமன்
கிற உமது பதினான்குபுத்திரர்கள் பீமனை எதிர்த்தார்கள்.
வர்கள் கோபத்தினாலே கண்கள் மிகச்சிவந்து பலகணைகளைத்
டுத்துக்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து பீமஸேனனை எதிர்த்து ஓடி
து நன்கு அடித்தார்கள் மஹாபலமுள்ளவனும் வீரனும்
கபுஜபலமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் உம
டைய புத்திரர்களைப்பார்த்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்
ாண்டு பசுக்களின் மத்தியில் செந்நாய் பாய்வதுபோல்ப

பாயந்து கருடனபோனற வேகததுடன க்ஷுரபரததினுல வே
பதியினுடைய தலையை அறுததான நீணடகைகளையுடையவ
பீமன மனககளிபபுடன உரகக அடடஹாஸமசெயது மூன
பாணஙகளால ஜலஸநதனைபபிளநது யமலோகததுககு அனு
னுன பிறகு, ஸுஷேணனையுஙகொனறு மிருதயுவினிடம அ
பினுன சநதிரனுககு ஒபபானதும, குணடலஙகளால அலஙக
கபபடடதும, தலைபபாகையுடனகூடியதுமான உககிரனுடை
தலையை ஒரு பலலததினுலே பூமியிலதளளினுன. யுததத
வீரனுனபாணடவன எழுபது பாணஙகளாலே குதிரைகளோ
கொடிமரததோடும ஸாரதியோடும வீரபாகுவைப பரலோ
திறகு அனுபபினுன மனனரே! பீமஸேனன நகைததுககொன
கொடியமதஙகொணடவாகளும உமமுடைய புததிராகளுமா
பீமன பீமரதனிருவரையும யமலோகததையடையுமபடி செ
தான பிறகு, பீமன மகாயுததததில எலலாஸைனிகாகளை
பாாததுககொணடிருககுமபொழுது ஸுலோசனனையும க்ஷு
ப்ரததினுல யமனுடைய வீடடிறகு அனுபபினுன அரசரே! உ
முடைய புததிராகளும அஙகு மிசசமாயிருநதவாகளும அந
பீமஸேனனுடைய பராககிரமததைக கணடு அவனிடததினி
றுணடான பயததினுல பீடிககபபடடும மகாபலசாலியான அவ
அடிககபபடடும திசைகளில ஓடினுாகள பிறகு, பீஷமா, மஹ
ரதாகளெலலாரையும நோககி, 'கொடியவிலலைக கையிலகொண
இநதப பீமன் யுததததில கோபஙகொண்டு சிறபபுடையவாக
யும பிராயமுதிாநதவாகளையும ஒன்றுசோநதிருககினற சூராக
யும மஹாரதாகளான தாாததராஷடிராகளையும நாசமசெயதல
இவனைத தாமதமினறிப பிடியுஙகள்' என்று கூறினுா பிறகு, இ
வாறுசொலலபபடட தாயோதனனுடைய ஸைநிகாகளனைவ
மிகவுமகோபஙகொணடு மகாபலசாலியான பீமஸேனனைககுறித
எதிாதது ஓடிவநதாாகள அரசரே! பகததததனனவன பீ
னிருககுமிடததிறகு மதபபெருககுறற யானையுடன விரைவ
எதிாதது வநதான, யுததம செயவதறகாக வருமபொழு
மேகமானது சூரியனை மூடுவதுபோல, பீமஸேனனை அமபுகளா
யுததததில கணணிறகுப புலபபடாமல செயதான அபிமனயு
முதனமையாககொணடவாகளும யுததததில தஙகள புஜப
ததையே துணையாககொணடவாகளுமான மஹாரதாகள், பக
தன பீமனை அமபுகளால அவவாறுமூடினதைப பொறுககவில
அவாகள இநதப்பகததததனைச சரமாரியோடு நானகுபககததி
சூழநதுகொணடாாகள அவாகள எலலாபபககஙகளிலும

த்தினுடைய யானையையும் சரமாரியினல் பிளந்தார்கள். வேந்த
! அந்த எல்லா மகாரதர்களாலும் சஸ்திரவருஷத்தினல் அடிக்க
ப்பட்டதும், பற்பல அடையாளமுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மை
ள்ளவைகளுமான (அம்புகளாலே) பெரிய உதிரப்பெருக்குண்டு
ண்ணப்பட்டதுமான அந்த ப்ராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனுடைய
னையானது, சூரியனுடைய கிரணங்களாலே கோக்கப்பட்ட
ரியமேகம்போல யுத்தத்தில் பார்ப்பதற்கு அழகுள்ளதாயிருந்
து பக்தத்தனலே தூண்டப்பட்டதும் மதஜலத்தைப்பெருக்
ம் தன்மையுள்ளதுமான (அந்த) யானையானது இரண்டுமடங்கு
கத்தையடைந்து காலடிகளாலே பூமியை நடுங்கும்படிசெய்து
ண்டு காலனல் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன்போல அவர்களின்
ரயும் எதிர்த்து ஓடிவந்தது எல்லாமஹாரதர்களும் அந்த
னையினுடைய மிகப்பெரிதான அந்த ரூபத்தைக் கண்டு (இது
வராலும்) ஸஹிக்கமுடியாததென்று எண்ணி மனஊக்கத்தை
ந்தனர் மஹாராஜரே! பிறகு, அரசன் கோபமூண்டு அமிழ்ந்த
னுக்களுள்ள அம்பினலே பீமஸேனனை நடுமார்பில் அடித்தான்.
ாரதனும் சிறந்தவில்லாளியுமான அந்தப்பீமன் அவ்வரசன
அதிகமாக அடிக்கப்பட்டு மயக்கத்தால் மனநிலைதவறிக் கொடி
த்தில் சாய்ந்தான் பிரதாபசாலியான்பகத்தத்தன் பயந்தவாக
ன அந்தப்பாண்டவவீரர்களையும் மூர்ச்சையடைந்த பீமஸேன
யும் கண்டு உரக்க ஸிம்மநாதம்செய்தான் அரசரே! பிறகு,
கூஸனும் கோரரூபமுள்ளவனுமான கடோத்கசன், பீமன் அவ்
நிலைமையை அடைந்ததைக்கண்டு மிக்ககோபமூண்டு அவ்விடத்
லேயே மறைந்தான் அந்தக்கடோத்கசன் பயப்படுகிறவர்களுக்
பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய குரூரமானமாயையைச்
யது அரை நிமிஷத்திற்குள் பயங்கரமானஉருவத்தைஅடைந்து
மாயையினல் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஐராவதத்தின்மீது வீற்
நப்பவனுக்க் காணப்பட்டான் அந்தயானையை மற்றுமுள்ள
னேக திக்கஜங்கள் பின்தொடர்ந்தன அஞ்சனம், வாமனம், நல்
ளிபொருந்திய மகாபத்மம் ஆகிய மூன்று பெரியயானைகளிலும்
க்கர்களே வீற்றிருந்தனர் (அந்தயானைகள்) உடல்பருத்து மும்
ங்களையும் மிகப்பெருக்கிக்கொண்டு தேஜஸும் வீரியமும் பலமு
ள்ளனவாகவும் மகாபலபராக்கிரமமுள்ளனவாகவும் காணப
ட்டன சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனன கடோத்கசன்
னையையுடைய பக்தத்தனைக் கொல்லஎண்ணி அப்பொழுது
யானையைத் தூண்டினன் மகாபலசாலிகளான அவ்வரக்கா
ால் தூண்டப்பட்ட நான்கு தந்தங்களுள்ள (அந்தயானைகளும்)

மற்றயானைகளும் நான்குதிக்குக்களினின்றும் மிக்க கோபத்தே
பகதத்தனுடைய அந்தயானையைக் கொம்புகளால் குத்தித் து
புறுத்தின அந்தயானைகளால் துன்பமடைந்தும் பாணங்கள்
அடிக்கப்பட்டும் வேதனையினால் தைந்யமுற்ற அந்த (ப பகத
னுடைய) யானையானது இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தின் ஒ
போன்ற ஒலியுடன் மிக்கபெரிதான ஒலியைச்செய்தது பாரத
பீமஸேனபுத்திரனான கடோத்கசனுடைய அம்புகளால் அடிக
பட்டு அலறுகின்ற அந்தயானையானது உமது புத்திரனுடை
எல்லாச் சேனைகளையும் அடித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தது கா
கின்ற அந்தயானையினுடைய மிக்கக்கொடிய பயங்கரமான அ
ஒலியைக்கேட்டு, பீஷ்மர், துரோணரையும் துரியோதனராஜ
யும் பார்த்து, 'இதோ, மஹாவில்லாளியான பகதத்தன் யு
களத்தில் துராத்மாவான் கடோத்கசனோடு போர்செய்கிற
கஷ்டமான நிலைமையிலுமிருக்கிறான் ராக்ஷஸனோ பெரியமா
யுடையவன் அந்தப் பகதத்தராஜனோ அதிக கோபமுள்ளவ
காலனும்மிருத்யுவும்போன்ற அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் எதி
துப் போர்புரிகிறார்கள் ஸந்தோஷமுள்ள பாண்டவர்களுடை
பேரொலியும் கேட்கப்படுகிறது பயந்திருக்கின்ற யானையினுடை
மிகப்பெரிதான ரோதனசப்தமும் கேட்கப்படுகிறது உங்களு
மங்களமுண்டாகட்டும் பகதத்தராஜனை ரக்ஷிப்பதற்காக அ
விடம் செல்வோம் யுத்தத்தில் காக்கப்படாவிடில் (அவன்) வி
வில் உயிரை இழப்பான் மிக்கவீர்யமுடையவர்களே! அப்ப
பட்ட நீங்கள் வேகமாகப் புறப்படுங்கள் நாம் ஏன் தாமதமா
செல்லவேண்டும்? ரௌத்திரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உ
பண்ணக்கூடியதுமான பெரியயுத்தமல்லவோ நடந்துவருகின்ற
ஸேனாபதியான பகதத்தன் நம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவன், மேலு
1 குலபுத்திரன், சூரன் (மனவுறுதி) 2 தவறுதவர்களே! ந
அந்தப்பகதத்தனை ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று மொழிந்தார் பீ
மருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு எல்லாமஹாரதர்களும்
தத்தனைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடனே துரோ
ரையும் பீஷ்மரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு அதிகவேகத்துட
அந்தப்பகதத்தனிருக்குமிடம் சென்றார்கள் செல்லுகின்ற அ
களைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்ட பாஞ்சா
கள், பாண்டவர்களுடன்சேர்ந்து பகைவர்களைப் பின்புறத்

1 பிறப்பினால் சிறந்தவன்
2 வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது

வஸரிததுசசெனருாகள பிறகு, பிரதாபமுடையவனுன ராக்ஷ
நதிரன அநதசசைனியஙகளைபபாாதது இடிமுழககமபோலமிக
உரகக ஸிமமநாதமசெயதான அநதககடோதகசனுடைய
தசசபததைதககேடடும, போாபுரிகினற யாஜைகளைககணடும,
ஞுகுமாரரான பீஷமா திருமபவும துரோணரைபபாாததுப
வருமாறு சொலலததொடஙகினா ‘துராதமாவான ஹிடிம
பினபுதரனேடு யுததமசெயவது எனககு விருபபமாயிலலை
தககடோதகசன பலமும வீாயமுமுளளவன, இபபொழுது
வியுடனும கூடினவன வஜராயுதமேநதிய இநதிரனே நேரிலவந
லும இவனைப போரிலை வெலலவது முடியாது இவனே குறிதவ
ல ஆயுதபபிரயோகமசெய்கினறவன, நனருக அடிககினறவன
மா பகலமுழுவதும பாஞசாலாகளாலும பாணடவாகளாலும
ததுககாயபபடுததபபட்டவாகளும களைததிருககினறவாகளாங
யுடையவாகளுமாயிருககினறோம அபபடிபபடட இநத
ஷஸன யுததததில இபபொழுது ஜயிககமுடியாதவன
பனே அஸதமிககிறுன இரவில யுததமசெயயமுடியாது
லால, யுததததை நிறுததுவோம நாளைததினம பகைவா
ராடு போாபுரிவோம்’ எனறு கூறினா பிதாமஹரானபீஷம
டய வாாததையைககேடடுக கடோதகசனிடததினினறு உண
ாபயததினுல பீடிககபபடடகெளரவாகள அவவாறே உபாயத
யுததததைவிடடு விலகிவிடடாாகள பாரதரே! கெளரவா
திருமபியவுடனே பாணடவாகள வெறறியால விளஙகிக
ணடு பெரிய ஸிமமநாததைதச செயதாாகள, சஙகஙகளையும
ஞாகள பரதாகளிறசிறநதவரே! கடோதகசனை முனனிடடுக
ணடு பாணடவாகளுககும கெளரவாகளுககும இவவிதமான
தமானது பகலமுழுதும நடநதது அரசரே! பிறகு, பாணட
ளாலே தோலவியடைவிககபபடடவாகளும வெடகமடைநத
ளுமான கெளரவாகள இரவில தஙகளஸைனியம தஙகியிருககு
ததை அடைநதாாகள பாணஙகளாலே சரீரததில காயப
ததபபடடிருககினற மகாரதாகளான பாணடுபுததிராகள யுத
தில மனமகுளிாநது தஙகளஸைனியம தஙகியிருககுமிடததை
டநதாாகள பகைவாகளைவாடடுகினறவரே! பாணடவாபடை
ளளவீராகள பீமஸேனனையும கடோதகசனையும முனனிடடு,
பொழுது, ஒருவரை ஒருவா புகழகினறவாகளாகவும அதிகஸந
ஷததோடு கூடியவாகளாகவும தூாயவாதயகோஷஙகளோடு
பல கோஷஙகளை வெளியிடுகினறவாகளாகவும சஙகவாதய
ஷஙகளோடு ஸிமமநாதஙகளைசசெயகினறவாகளாகவும அதிக

மாக அட்டஹாஸம் செய்கின்றவர்களாகவும் பெரும்பலமுள்ள
களாகவும் பூமியை நடுங்கச்செய்பவர்களாகவும் உமது புத்
னுடைய மாமஸ்தானங்களை வருத்துகின்றவர்களாகவும் இர
காலத்தில் தங்கள் பாசறையையே அடைந்தார்கள் துரியோத
ராஜனே ஸஹோதரவதத்தினாலுண்டானதுக்கத்தால் மெலிந்
கணகளில் நீர் ததும்பக் கலக்கமுற்று ஒருமுகூர்த்தகாலம் சிந்தி
லானன தமபியரினபிரிவால் வருந்தியவனும் சோகத்தால் ப
வாட்டமுற்றவனுமான துரியோதனன் பாசறைக்கு முறைப்ப
எல்லாவிதியையும் செய்துவிட்டு ஆழ்ந்து ஆலோசனைசெய்தா
என்று கூறினன

நான்காம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு விச்வோபாக்கியானத்தைக் கூறியது

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! தேவர்களாலும் ஒருபோ
செய்யமுடியாததான் பாண்டுகுமாரர்களுடைய செய்கை
கேட்டு எனக்கு மிகஅதிகமான பயமும் ஆச்சர்யமும் உண்டாயி
ஸஞ்சய! ஸூத! எல்லாவிதத்திலும் என்புத்திரர்களுக்கு நே
அவமானத்தைக்கேட்டு, 'எவ்விதமாக இது ஆகுமோ?'' என்
எனக்குப் பெரியகவலை உண்டாயிருக்கிறது ஸஞ்சய! வி
னுடையவாக்கியங்கள் நிச்சயமாக என்மனத்தை எரிக்கப்
கின்றன தெய்வவசத்தால் யாவும் அவ்வாறே காணப்படுகின்ற
எந்தக்காரணத்தினால் பீஷ்மரை பரதானமாகக்கொண்டவர்க
சஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களும் உத்தமர்களுமான எல்லாபடை
வீரர்களையும் பாண்டவர்களுடையசேனைகளில் இருக்கின்றவீரா
எதிர்த்துப்போர்புரிகிறார்கள்? ஐய! மஹாத்மாக்களும் மி
பலசாலிகளுமானபாண்டுபுத்திரர்கள் யாதுகாரணத்தால் கொ
லத்தகாதவர்களானார்கள்? யாரால் அவர்களுக்கு அவ்வாறு வ
அளிக்கப்பட்டது? எவ்வித்ஞானத்தை அவர்களடைந்திருக்கி
கள்? எதனால் ஆகாயத்தில் (நிலைபெற்றிருக்கிற) நக்ஷத்திரங்களு
யகூட்டங்களைப்போல அந்தப்பாண்டவர்கள் க்ஷயத்தையடை
திருக்கிறார்களோ அதையும் பாண்டவர்களாலே என்சேனை அ
கடி கொல்லப்படுவதையும் நான் ஸஹிக்கவில்லை மிகக உ
மான தண்டமானது என்மீதே விழுகின்றது ஸஞ்சய! எந்தக
ணத்தால் பாண்டுபுத்திரர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாகவும்

திரர்கள் கொல்லத்தக்கவர்களாகவும் ஆனார்களோ இவ
யமனைத்தையும் உண்மையாக எனக்கு உரைத்தல்வேண்டும்.
களாலே நீந்துகின்ற ஒருமனிதன் பெரிதான கடலினுடைய
கரையைப் பார்க்கமாட்டாமைபோல் எவ்விதத்தினுலும் இந்
துக்கத்தினுடைய அக்கரையை நான் காணவில்லை என் புத்
ர்களால் அதிபயங்கரமான துயரமானது நிச்சயமாக அடையப்
டுவிட்டதென்று எண்ணுகிறேன் என்புத்திரர்களெவரையும்
ன் கொல்லப்போகிறன் ஸமசயமில்லை என்புத்திரர்களை யுத்
தில் பாதுகாக்கத்தக்க வீரனை நான் காணவில்லை ஸஞ்சய!
புத்திரர்களுக்கு நிச்சயமாகவே விநாசம் வந்துவிட்டது.
தே! ஆதலால், கேட்கிறஎனக்கு (முற்கூறிய விஷயங்களுக்கு)
ரணமும் விசேஷித்து (பபாண்டவர்களுடைய)வல்லமையுமாகிய
னத்தையும் உள்ளபடி சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனாக இருக்கி
போரில் தம் சேனைகள் புறங்காட்டிஓடுவதைக் கண்டு துரியோ
ன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சகுனி, ஜயத்ரதன், மஹா
லாளியான துரோணபுத்திரர், மஹாபலசாலியான விகர்ணன்
ய இவர்கள் யாது செய்தனர்? பேரறிவாளனே! ஸஞ்சய! என்
திரர்கள் கவலையுற்றிருக்கும் அத்தருணத்தில் மஹாத்மாக்க
ன் அந்தப் பீஷ்மர்முதலியவர்களுக்கு எவ்விதமான நிச்சயம்
ண்டாயிருந்தது?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்
'அரசரே! நீர் அவதானத்துடன்கேளும், கேட்டு மனத்தில்
நிறுத்திக்கொள்ளும் ராஜரே! பாண்டவர்கள் மந்திரத்தினால்
யக்கூடிய ஒன்றையும் செய்யவில்லை அவ்விதமான மாயை
யும் பிறாயப்படக்கூடிய ஒருவிதமான செய்கையையும் அவர்
வெளிப்படுத்துவதில்லை யுத்தத்தில் சிறந்தவல்லமையுள்ள
வர்கள் நியாயத்தை மீறமல் யுத்தம் செய்கிறார்கள் பாரதரே!
பொழுதுமே பார்த்தர்கள் பெரிய கீர்த்தியை விரும்பித் தர்
தினாலேயே ஜீவனோபாயமுதலான எல்லாக் காரியங்களையும்
மபிக்கிறார்கள் உத்தமமான ஸ்ரீயையுடையவர்களும் மஹாபல
லிகளுமான அந்தப்பார்த்தர்கள் தர்மத்தில் நிலைபெற்று யுத்த
னின்று திரும்புகிறதில்லை எங்குத் தர்மமோ அங்கு ஜயம் அர
ர! அதனால் பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்
ம் ஜயமுள்ளவர்களுமாக இருக்கிறார்கள் உம்முடையபுத்திரர்
ள் கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள், எப்பொழுதுமே பாவங்
ல் பற்றுதலுள்ளவர்கள், கொடுந்தன்மையுள்ளவர்கள், இழி
ன் தொழிலையுடையவர்கள் ஆதலால், யுத்தத்தில் க்ஷீணிக்
றார்கள் அரசரே! நீசர்களானமனிதர்கள்போல் உம்முடைய

புததிராகள இபபுவியில பாணடவாகளுககு அனேகமகொ
அபகாரஙகளைச செயதிருககினறனா பாணடுவுககுமூததவ
உமதுபுததிராகளாலசெயயபபடட அநத எலலாககொடுஞசெ
களையும நினையாமல பாணடவாகள எபபொழுதுமே தாமத
ஆதாரமாககொணடிருநதாாகள அரசரே! உமமுடையபு
ராகள இநதபபாணடவாகளை மதிபபதிலலை எபபொழுதும செ
யபபடுகினற அவவிதபபாவசசெயலைசசோநத மிகபபெரியசே
மானபயனனது இபபொழுது அடையபபடடுவிடடது ம
ராஜரே! அபபடிபபடட நீா புததிராகளோடும மிததிராகளோ
சோநது அநதபபலனை அனுபவியும வேநதரே! மித்திரவாக
களாலதடுககபபடடும நீா தெரிநதுகொளளவிலலை மேலும, வி
ராலும பீஷமராலும மஹாதமாவானதுரோணராலும அவவா
எனனாலும அடிககடி நீா தடுககபபடடிருநதும தெரிநதுகொ
விலலை (சாகபபோகிற) மனிதன பததியமானஔஷதத
எவவாறு உடகொளளானோ, அவவாறே, நீா புததிராகளுடை
அபிபபிராயததிறகிணஙகி நனமையும பததியமுமான (பீஷ
முதலியோரின) சொலலை ஏறறுககொளளாமல பாணடவா
ஜபிககபபடடதாகவே எணணினீா பரதஸரேஷடரே! பாணட
களுடையஜயததைபபறறி நீா எனனைக கேடடலால அநதக
ணததைத திருமபவும உளளபடிகேளும நான கேடடபடி அத
உமககுச சொலவேன ஜநேஸவரரே! இவவிஷயததைபபற
துரியோதனன பிதாமஹரான்பீஷமரை நனகு கேடடனன
குலததிலஉதிததவனான உமமுடையகுமாரன மஹாரதாகள
தனனுடைய பிராதாககளனைவரும யுதததததில ஜயிககபபட
கணடு சோகததினால மிகமனமயஙகி இராககாலத்தில பேரறிவ
ரான பிதாமஹரை அடைநது மிககவணககததோடு சொனன
எனனிடததினினறு கேளும

துரியோதனன, 'பிதாமஹரே! நீரும துரோணரும காண
கிருபரும அஸவததாமாவும ஹருதிககுமாரனனகிருதவாமா
காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும பூரிஸரவஸ
விகாணனும வீாயசாலியானபகதததனும மகாரதாகளென
குலபுததிராகளெனறும (யுதததததில) சரீரததைவிடததுணி
வாகளெனறும பிரஸிததிபெறறிருககிறீாகள மூவுலகஙகளை
(ஜயிபபதறகு) நீஙகள போதுமானவலலமையுடையவாகளென
எனனுடைய எணணம பராககிரமததில பாணடவாகள
வரும ஒனறுசோநதாலும (எஙகளுககெதிா) நிறகம
டாாகள குநதிபுததிராகள எதைபபினபறறி ஒவவெ
க்ஷணததிலும நமமை ஜயிககிறாாகளெனனும விஷயததில

ஐயம உணடாயிருககிறது கேடகினற எனககு அதனுடைய
ளமையை உரைககவேணடும' எனறு வினவினன பீஷமா,
ஜனே! குருகுலததில பிறநதவனே! நானசொலவதைககேள
வாறு நான உனககுசசொனனேன அபபடிபபடட என
டைய சொலலை நீ அனுஷடிககவிலலை பரதரிறசிறநதவனே!
ணடவாகளோடுகூட ஸமாதானம செயயபபடலாம பிரபுவே!
படிச செயதுகொளவதை நான பூமிககும உனககும க்ஷேம
னறு எணணுகிறேன 'ராஜனே! பிராதாககளோடுசோநது
லாத துஷடாகளையும வாடடிககொணடும பநதுககளை மகிழ
நதுககொணடும இநதப பூமியை ஸுகமாக அனுபவிபபாயாக'
ன்று முனனமே நான உனனிடததில அலறினேன ஐயனே!
வாாததையை நீ கேடகவிலலை பாணடவாகளை நீ அவமதிதத
பயன இதோ அடையபபடடுவிடடது மிககபாகுபலமுளள
னே! பிரபுவே! சிறநத செயகைகளையுடைய அநதப பாணட
கள கொலலததகாதவாகளாயிருததறகுக காரணததைச
ாலலுகிறேன, எனனிடததினினறுகேள சாாஙகததை வில
ககொணட ஸ்ரீகிருஷணனாலே காககபபடடிருககினற எலலாப
ணடவாகளையும வெலலககூடியமனிதன உலகஙகளில (இப
ாழுதும) இலலை, முனனேயுமிலலை, இனி உணடாகபபோகிறது
லை அபபா! தாமஙகளையறிநதவனே! பிரமமரிஷடாக
ன மஹாஷிகளாலே எனககுச சொலலபபடடிருககிற புராதன
ன கீததததை உளளபடிகேள

முறகாலததில தேவாகளும எலலாரிஷிகளும ஒனறுசோநது
தமாதனபாவததில பரமயதேவரை அடைநதனராம அவாக
டைய மததியததில வீறறிருநத பிரமமதேவா காநதியினால
ளிககினறதும ஆகாயததிலிருககினறதும உததமமுமான ஒரு
மானததைக கணடனராம அவா அநத விமானததைத
யானததினால அறிநது நியமததுடன கைகளைக குவிததுக
ாணடு மனமகிழநது அவவிமானததில வீறறிருககினற பரம
ருஷரை நமஸகாரமசெயதாா பிறகு, எலலாரிஷிகளும தேவர்
ளும எழுநதிருநத பிரமமதேவரைககணடு பெரிதான அவவாச
யததைபபாாததுக கைகளைக குவிததுககொணடு நினறனா
ா. பிரமமவிததுககளுள சிறநதவரும உலகஙகளைப படைதத
ரும உததமமான தாமஙகளையறிநதவருமான பிரமமதேவா,
ாஸதிரஙகளில) கூறிய முறைபபடி அநதப புருஷரைப பூஜித
ப பினவருமாறு கூறலானாா 'தேவரீா விஶவாவஸு, நீா
லகததையே வடிவமாகக்கொணடவா, தேவரீாவிஶவேதேவா

கள், விஷ்வக்ஸேனர், (நித்ய நைமித்திககாம்யரூபங்களா ஸமஸ்தகாமஸ்வரூபி, ஜிதேந்திரியர் தேவரீர் விஸ்வேஸ்வர நீர் வாஸுதேவர் ஆதலால், யோக ஸ்வரூபியும் தேவ மான தேவரீரை நான் சரணமடைகிறேன் விஸ்வஸ்வரூப மஹாதேவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும் உ கங்களுக்கு நன்மையைப் பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! தே ரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும் யோகீஸ்வரரே! உல களை வியாபித்திருக்கின்றவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டு யோகஸ்வரூபரே! பரமேஸ்வரரே! நீர் ஜயமடையவேண்டு தாமரைமலரின் நடுவிதழ்போல் அகன்றிருக்கிற கண்களையுடை வரே! லோகேஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரரே! இறந்தகால வருங்காலம், நிகழ்காலம் இவைகளுக்குநாதரே! மங்களகர ளான புத்திர பௌத்திரர்களை யுடையவரே! நீர் ஜயமடை வேண்டும் கணக்கற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! லாவற்றிற்கும் முக்கியகதியாயிருப்பவரே! நீர் ஜயசீலராக இரு தல் வேண்டும் நாராயணரே! எவ்விதத்தாலும் கரைகாண மு யாத மகிமையுடையவரே! சார்ங்கமென்ற வில்லைத் தரித்தவ நீர் ஜயமடையவேண்டும் எல்லாக்குணங்களையுமுடையவரே! க த்தையே சரீரமாகக்கொண்டவரே! (பிறவிப்) பிணியற்றவ நீர் பிரகாசிக்கவேண்டும் விஸ்வேஸ்வரரே! மஹாபாகுபலமுள் வரே! உலகங்களுக்கு நன்மையைப்பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவ நீர் ஜயமுள்ளவராக இரும் ஆதிசேஷஸ்வரூபரே! வராஹ மு ஷிய உருவமாக அவதாரம் செய்தவரே! ஹரிகேசரே! விபுவே நீர் ஜயமடையவேண்டும் ஆதிசேஷனை வாஸஸ்தானமாகவு யவரே! திக்குக்களுக்கெல்லாம் நாதரே! உலகங்களுக்கெல்ல இருப்பிடமாயிருப்பவரே! அளவிடமுடியாத ஸ்வரூபத்துட கூடியவரே! நாசமற்றவரே! பிரகாசமாகவும், அப்ரகாசமா மிருப்பவரே! அமிதமான ஸ்தானங்களையுடையவரே! இந்திரி களையடக்கினவரே! நற்செய்கையுள்ளவரே! கணக்கிடமுடிய ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிந்தவரே! ஆழ்ந்தஸ்வப முடையவரே! வேண்டினவர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கி றவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும் முடிவற்றவரே! அறிந்தவ பிரம்மமே! நித்யமாயிருப்பவரே! பிராணிகளை விசேஷமா போஷிக்கின்றவரே! செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்தவ பேரறிவாளரே! தர்மங்களையறிந்தவரே! விஜயமுடையவ காண அரிதான ஸ்வரூபமுடையவரே! ஸர்வயோகஸ்வரூப வயக்தமாக அவதரிப்பவரே! பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயி பவரே! உலகத்திலுள்ள தத்வங்களுக்கெல்லாமீசரே! பிராணிக ரக்ஷிப்பவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும் தம்மையேகாரணமா

ண்டவரே! மஹாபாகயமுள்ளவரே! பிரளயகாலததில (உல
கதை) உபஸம்ஹாரம செயவதில நோககமுள்ளவரே! பிரபஞ
சதை வெளிபபடுததுவதில நாட்டமுள்ளவரே! பிரமமமே!
கதில பரீதியுள்ளவரே! நீர ஜயமடையவேணடும இயறகை
கவே படைபபதில பறறுதலுள்ளவரே! அபீஷடஙகளைப பூரத
சயகினறவரே! பரமேஸவரரே! மோக்ஷததை அளிபபதறகுக
ரணமான ஸவரூபததுடன கூடியவரே! முகதாதமஸவரூபரே!
யததைக கொடுபபவரே! பிரமமதேவருககும நாதரே!
வரே! பதமநாபரே! மஹாபலமுள்ளவரே! பஞசபூதஙகளை
து வடிவமாககொணடவரே! ஸதவஸவரூபரே! எபபொழு
ம தேவரீர ஜயமடைய வேணடும பூமிதேவி உமமுடைய
ணடுபாதஙகள, திககுககள இரணடுகைகள, ஆகாயம உமது
, யான உமமுடைய மூரததி, தேவாகள உடல, சநதிர சூரியா
இரணடு கணகள, தவமும ஸதயமும பலம, உமமுடைய
யகை தாமஸவரூபமாயுள்ளது, அகனியானது உமமுடைய
ஜஸ, காறறு உமமுடைய சுவாஸம, ஜலம உமமுடைய வோவை,
ரவினிதேவாகள காதுகள எபபொழுதும ஸரஸவதிதேவி
முடைய நாககு வேதஙகள உமமிடததிலுள்ள சிறநத குணங
ாக கூறுவதில நிலைபெறறிருககினறன இவவுலகம உமமையே
ரயிததிருககினறது யோகஙகளுககும யோகிகளுககுமநாதரே!
மது) பரிமாணமானது அளவிடமுடியாதது தேஜஸஸும பராக
மமும அவவாறே பகைவரை வாடடுபவரே! உமமுடைய
ததை நாம அறியோம தேவரே! விஷ்ணுவே! உமமுடைய பக
பில நாஙகளனைவரும பறறுதலுடன நியமஙகளால உமமையே
டி மஹேஸவரராகவும பரமேஸவரராகவுமிருககினற தேவரீரை
பொழுதும ஆசரிககிறோம ரிஷிகள, தேவாகள, கநதாவா
், யக்ஷாகள, ராக்ஷஸாகள, பனனகாகள, பிசாசஙகள, மனிதா
ா,மிருகஙகள,பக்ஷிகள, ஸாபபஙகள ஆகிய இவாகள முதலாகப
மியில எனனால படைககபபடடிருககிற எலலா வஸதுககளும உம
டைய அனுககிரகததினால உணடாயிருககினறன பதமநாபரே!
சாலமான கணகளையுடையவரே! கிருஷ்ணரே! துககததைப
ாககுகிறவரே! எலலாபராணிகளுககும நீரே கதி, நீரே நாதா,
ீர ஜகதகுரு, தேவேசரே! உமமுடைய அனுககிரஹததினாலே
பொழுதும தேவாகள ஸுகமுடையவாகளாயிருககினறாகள
வரே! பூமியானது தேவரீருடைய அனுககிரஹததினாலே எப
ாழுதும பயமறறதாகியது விசாலாக்ஷரே! ஆதலால, தேவரீா
துவமசததை விருததிபணணுகிறவராகவேணடும ஸாவவயா
ரே! தாமததை (உலகததில) நிலைநிறுததுவதறகாவும தைதயா

களை அழிப்பதற்காகவும் உலகத்தைத் தரிப்பதற்காகவும் என் விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும் விபுவே! வாஸு தேவரே! பரமரகஸ்யமான இந்த விஷயமானது தேவரீருடை அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால் உள்ளபடி கானம்பண்ணப்பட்டு கிருஷ்ணரே! நீர் உம்முடைய ஸங்கல்பத்தினால் உம்முடைய ஸ்ரூபமான ஸங்கர்ஷணதேவரைத் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்துப் புத்ரனான ப்ரத்யும்னனையும் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்தீர் எவ விஷ்ணுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் ஞானிகள் அறிகிறார்களே அந்த அநிருத்தரையும் ப்ரத்யும்னரிடமிருந்து நீர் உண்டுபண்ண னீர் அநிருத்தர் உலகத்தைத் தரிக்கின்ற பிரம்மாவான என்னை உண்டுபண்ணினார் அப்படிப்பட்டநான் வாஸுதேவஸ்வரூப தேவரீரால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டவனாயிருக்கிறேன் லோக நாதரே! ஆதலால், (வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர் என) நான்குஸ்வரூபத்துடன் விளங்குகின்ற தேவரீ நானாகவே வேண்டுகிறேன் விபுவே! தேவரீர் உம்மைப் பலகூறு ளாகப் பகுத்துக்கொண்டு மனிதத்தன்மையை அடைவீராக அந் மனுஷ்யாவதாரத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுவதின்பொருட்டு அஸுரவதத்தைச் செய்து த மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து பரத்தவஸ்வரூபத்தோ யோகத்தையடையப்போகிறீர் அளவிலடங்காத விக்கிரமத்தை யுடையவரே! பரமாத்மஸ்வரூபியான உம்மை உலகத்தில் பிரம ரிஷிகளும் தேவர்களும் (உம்மிடம்) மனத்தைச்சேர்த்தவர்களா அவ்வவ்விதமான நாமங்களாலே கானம் செய்கிறார்கள் அழகி கைகளையுடையவரே! எல்லாபூதஸங்கங்களும் உம்மிடத்தில் நி பெற்றுள்ளன பிராம்மணர்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண் வரதரென்றும் ஆதிமத்யாந்தங்களற்றவரென்றும் கரையற் யோகமகிமையுடையவரென்றும் உலகத்திற்கு அணைபோன்ற ரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விஸ்வோபாக்யானம்.)

பிறகு, ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் தேவரும் லோகநாத களுக்கெல்லாம் நாதருமான அந்த வாஸுதேவர் இனபமாயு கம்பீரமாயுமுள்ளவாக்கினாலே பிரம்மதேவரைப்பார்த்து, 'உ முடைய இந்த எல்லாவிருப்பமும் யோகமகிமையினால் என்ன

றியப்பட்டது அது அவவிதமேயாகும்' எனறு மறுமொழி ரலலிவிடடு, அவவிடததிலேயே அநதாததானம அடைநதாா பிறகு, தேவாகள ரிஷிகள கநதாவாகள ஆகியஎலலோரும க வியபபுறறு அதிகுதூஹலததுடன பிதாமஹரைபபாாதது, புவே! பகவானுன நீா யாரைவணஙகி மகிமைபொருநதிய வாக் களால விநயததோடு துதிததீா? நாஙகள அவரைககுறிததுக டகவிருபபமுளளவாகளாயிருககிறோம' எனறு வேணடினாகள வாறு சொலலியதைககேடடு, ஷாடகுணயபரிபூாணரானபிதா றரும எலலாத தேவாகளையும பரமமரிஷிகளையும கநதாவாகளை நோககி, 'தேவசிரேஷடாகளே! எது ஸாவோததமமோ, எது ஙகாலததிலும இருககககூடியதோ, இருககததககதோ, எது மபொருளோ, எது பஞசபூதஸவரூபியோ, எது பிரபுவோ, து பரமமமோ, எது உததமமான ஸதானமோ பிரஸனனமா் நதவஸுதேவோடு ஸமவாதம செயதேன 'ஜகநநாதரும வாஸு தவரெனறு பிரசிததிபெறறவருமானதேவரீா உலகததை அனுக றிபபதறகாக மானிடவுலகததை அடைவீராக அஸுராகளைக காலவதினபொருடடுத தேவரீா பூமியில அவதாரமசெயயும' னறு அவா எனனுல வேணடபபடடாா போரிலகொலலபபடட ததயாகள தானவாகள ராக்ஷஸாகள ஆகிய அனைவரும, கோர பிகளும மஹாபலசாலிகளுமாக மனிதாகளிலவநது தோனறி ருககிறாாகள உலகமனைததையும தமவசததில வைததுககொண ருககிற பகவான அவாகளைககொலலுதறபொருடடு நரனோடு னிடபபிறவியைப பெறறுப பூதலததில ஸஞசரிககபபோகிறா ளவறற ஒளியுளளவாகளும புராணாகளும ரிஷிசிரேஷடாகளு ன நரநாராயணரிருவரும ஒனறுசோநது மனிதஉலகததில றககபபோகிறாாகள யுததததில மூயறசியுடையவாகளான இவ ருவரும ஒனறுசோநதுதேவாகளாலும ஜயிககமுடியாதவாகள. டாகள இவாகளை நரநாராயணரிஷிகளெனறு அறியவிலலை. லலா உலகஙகளுககும பிரபுவான நான அநதபபகவானுககு தலபுததிரன ஸாவலோகமஹேசவரரான வாஸுதேவா உஙக ால ஆசசிககததககவா தேவசிரேஷடாகளே! மகாவீாயமுளள ரும சஙகம, சககரம, கதை இவைகளைத தாஙகியவருமான இநதப கவான மனிதரெனறு ஒருபொழுதும அலக்ஷியமபணணததககவ லலா இது உததமமானரகஸயம இது உததமமானபதம இது ததமமானபரமமம இது உததமமானகீாததி இது அழிவறறது, புபரகாசமானது இது சாசவதமானதேஜஸ புருஷனெனறு

F ௩௪

பெயருள்ளதாகக் கானமசெயயபபடுவதும அறியபபடாததும
உததமமானஒளி இதுதான இதுதான உததமமானஸ
இது உததமமானஸததியமெனறு விருவகாமாவிஞல சொலலப
டிருககிறது அளவறற விகரமததையுடையவரும பிரபுவும
வாஸுதேவா இநதிரனேடுகூடின தேவாகளாலும எலலா உல
தாாகளாலும, 'இவா மனிதா' எனறு அவமதிககததககவரல
இவரை ஸாமானயமனிதரெனறு சொலலுகிறவன அறிவிலல
வன இநதிரியஙகளுககு அதிஷடாதாவான பரமாதமாவை அவ
யமசெயகிறவனை மனுஷயாகளில அதமனெனறு (விவேகிக
சொலலுகிறாாகள யோகமகிமையுடையவரும மஹாதமா
மனிதசரீரததில பிரவேசிததிருபபவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவ
அவமதிபபவனைத தமோகுணமுளளவனெனறு ஜனஙகளசொ
வாாகள தேவரும சராசரஸவரூபியும ஸ்ரீவதஸமெனகிறமறு
அடையாளமாககொணடவரும நலலகாநதியுளளவரும பத
பருமான பரமாதமாவை அறியாதவனைக கறறறிநதவாகள த
குணமுடையவனெனறு சொலலுகிறாாகள. கிரீடததையும கெ
துபததையும தரிததவரும மிததிராகளுககு அபயம அளிககி
வருமான மகாதமாவை அவமதிககிறவன கோரமான அநதகா
தில முழுகுகிறான தேவசிரேஷடாகளே! இவவாறு ததவாத
தை உணாநது உலகஙகளிலுளள ஈஙவராகளுககெலலாம ஈ
ரான வாஸுதேவா எலலா உலகததாாகளாலும நமஸகரிக
ககவா எலலா உலகததிறகும நாதனும பரமமாஎனறு பிரவி
பெறறவனுமான நான அநதபபரமாதமாவினுடைய (ஜயேஷ்
புதரன' எனறு மதுரமானவாககிஞல மறுமொழிகூறிஞா

இவவாறு, அநதபபகவான முறகாலததில ரிஷிகணஙகளுட
கூடின தேவாகளைபபாாததுச சொலலி எலலாபபிராணிகளை
விடடுவிடடுத தமமுடைய ஸதானததிறகுச சென்ரா பி
தேவாகளும கநதாவாகளும ரிஷிகளும அபஸரஸுகளும ப
தேவரால கானமபணணபபடடிருககிற அநதககதையைககேட
பிரீதியடைநது ஸவாககததையடைநதாாகள ஐயனே! வா
தேவரை ஸதோததிரமசெயகினற பிரமமநிஷடாகளான ரி
ளுடைய ஸபையில புராதனமான இநதவிஷயமானது என
கேடகபபடடது பரதாகளிற சிறநதவனே! ஜமதகனிகு
ரான பரசுராமா, புததிமானன மாாககணடேயா, வயாஸா,
தா இவாகளிடமிருநது நான இவவாததததைக கேடடும வா
தேவரே பிரபுவெனறும அழிவறறவரெனறும மகாதமாவெ
றும லோகஙகளிலுளள ஈஙவராகளுககெலலாம ஈஙவரெ

அறிநதுமிருககிறேன எலலாஉலகஙகளுககும பிதாவான
மமதேவா எவருககுப புததிரரோ அபபடிபபடட இநதவாஸுு
வா மனிதாகளாலே என அாசசிககததககவரலலா? என பூஜிக
ததககவரலலா? ஐயனே! வேதஙகளின கரைகணடகணட ரிஷிக
ளும எனறும, 'வில்லாளியான அநத வாஸுுதேவரோடும
ணடவாகளோடும நீ போாபுரியவேணடாம' எனறு தடுககப
டாய அஜஞானததினுல நீ உணமையை அறியவிலலை நீ
ரவிநதரையும பாணடவனை அநதத தனஞசயனையும பகைதத
ல உனனைக கொடியராககூஸனெனறு நான எணணுகிறேன
விதமே நீயும தமோகுணததினுல மூடபபடடிருககிருய உன
ததவிர வேறெநதமனிதன நரநாராயணஸவரூபிகளான தேவா
ப பகைபபான? அரசனே! ஆதலால, உனககு நான சொல
கிறேன இவா சாசவதா, குறைவறறவா, ஸாவலோகமயா,
தியா, உலகததையடககியாளுகிறவா, பிராணிகளைபபோஷிக
றவா, இவவுலகததைத தரிககினறவா, ஸதிரமாயிருபபவா,
சரஙகளுககுக குருவும பிரபுவுமாயிருககினறவா, மூவுலகங
யும தரிககினறவா மேலும, ஈஸவரரே யுததம செயபவா,
ம, ஜயிபபவா, ஸாவவஸதுககளுககும மூலகாரணமாயிருக
வா வேநதே! தமஸினுலும ராகததாலும விடுபடடவரான
தப பகவான ஸாவஸவரூபி எஙகுக கிருஷணனே அஙகுததா
எஙகுததாமமோ அஙகு ஜயம. அரசனே! பாணடுபுததிரா
அவருடைய மகிமையின ஸமபநததினுலும ஆதமயமான
ாகததினுலும தரிககபபடடிருககிருாகள இவாகளுககு ஜய
ணடாகபபோகிறது இநதபபகவானுன ஸ்ரீவாஸுுதேவா எப
ாழுதுமே பாணடவாகளுடைய விஷயஙகளில சிரேயஸை
ணடுபணணககூடிய எணணததைக கொணடிருககிருா, மேலும,
ததில இவாகளுடைய பலததையும நிதயம போஷிககிருா,
ஙகளினினறும ரகூஷிககிருா பாரத! எவாவிஷயமாக என்னை
கேடகிருயோ அபபடிபபடட இநதப பகவான சாஸவதா,
டைபபு முதலியவறறை) விளையாடடாகவுடையவா, எலலா
யஙகளின உருவமாயும மஙகளமாயும இருபபவா, வாஸுு
வரெனறுஅறியததககவா தஙகள தஙகளுககுரியகுணஙகளால
சிததிபெறறவாகளும எபபொழுதும பகதியில ஈடுபடடிருககின
ாகளுமான பிராமமணாகளாலும கூததிரியாகளாலும வைசியா
ாலும சூததிராகளாலும தததம காமஙகளாலே இநதபபக
ன உபாஸிககபபடுகிருா, அாசசிககபபடுகிருா இவா தவாபர
ததினமுடிவிலும கலியுகததின தொடககததிலும ஸஙகாஷண

ரால் [1]ஸாத்வத்தந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி கா
செய்யப்பட்டிருக்கிறார் வாஸுதேவரூபியான இந்தக் க
பிரான் ஸமஸ்தமான தேவலோகங்களையும் மனுஷ்யலோகங்
யும் ஸமுத்திரமாகிற மேகலையையுடைய த்வாரகாநகரியை
மனுஷ்ய லோகவாஸத்தையும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் அடிக்
ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறார்' என்று கூறினார்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், விஶ்வோபாக்யானத்தில் வாஸுதேவருடையமகிமை யையும் அவரை அடுத்ததனால் யுதிஷ்டிரருக்குஜயமுண்டாதும் என்பதையும் கூறியது.)

துரியோதனன், 'வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபியென்
எல்லா உலகங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார் பிதாமஹரே! அ
டைய ஆகமத்தையும் பிரதிஷ்டையையும் அறிவதற்கு நானவிரு
கிறேன்' என்று வினவ, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

'பரதர்களிற் சிறந்தவனே! வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வ
எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் தேவர். புண்டரீகாக்ஷரைக்காட்டி
உயர்ந்தது காணப்படவில்லை. ஐயா! இவ் விஷயத்தைப்பற்
சொல்லிய ஜமதக்னிபுத்திரரான பரசுராமரிடத்தினின்றும் தே
ரிஷியான நாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரி
தினின்றும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அஸிதரும் தேவல
தபோதனர்களான வாலகில்யர்களும் மார்க்கண்டேயரும்
விந்தாவிஷயத்தில் பெரிதான ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லு
றார்கள். ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியான பூதஸ்வரூபியும் ம
மாவுமான புருஷோத்தமர் ஜலம், காற்று, தேஜஸ் மூன்றை
படைத்தார். ஸர்வலோகேச்வரரும் பிரபுவும் மகாத்மாவு
அந்தப் புருஷோத்தமர் பூதேவியையும் ஸ்ருஷ்டித்து ஜலத்
சயனம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஸர்வதேவஸ்வரூபியான
த்த தேவர் சயனத்தில் ஸுகமாகப் படுத்துக்கொண்டவரா
முகத்தினின்று அக்னியையும் பிராணனிலிருந்து வாயுவை
ஸ்ருஷ்டித்தார். இந்த அச்யுதர் மனத்தினின்று ஸரஸ்வதி
யும் வேதங்களையும் படைத்தார். இவர் ஆதியில் உலகங்களை

---

1 பாஞ்சராத்திர ஆகமவிதியினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணரைப் பூஜிக்கின்
கள் ஸாத்வதர்கள், அவர்களுக்குரியதந்திரம் ஸாத்வதத்தந்திரம்.

ஷிகளுடன் தேவர்களையும் மோக்ஷத்தையும் மரணத்தையும்
ண்டுபண்ணினார் இவர் பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்கும்
ளயத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவர் இவர் தர்மம், தர்மத்
தயறிந்தவர், வரத்தைக் கொடுக்கின்றவர், ஸர்வாபீஷ
ங்களையும் அளிக்கின்றவர் இவர் கர்த்தா, காரியம்,
தியானவஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதி, தமக்குத்தாமே பிரபுவா
ருப்பவர் ஜனார்த்தனர் முன்னமேயே இறந்தகாலத்தையும்
ழகாலத்தையும் வருங்காலத்தையும் படைத்தார் இரண்டு ஸந்
யாகாலங்களையும் ஸ்வர்க்கங்களையும் ஆகாயத்தையும் நியமங்களை
ம் உண்டுபண்ணினார் கோவிந்தர் ரிஷிகளையும் தவத்தையும்
டைத்தார் மஹாத்மாவும் அழிவற்றவருமான பிரபுவானவர்
லகத்தைப்படைத்தவரான பிரம்மதேவரையும் எல்லாபூதங்
ளுக்கும் முந்தினவரான ஸங்கர்ஷணரையும் ஸ்ருஷ்டித்தார் அறி
ர்கள், தேவனும் அனந்தனென்று பேர்பெற்றவனுமான சேஷ
ப் படைத்தவரென்றும் அவரை அறிகிறார்கள் பிராணிகளையும்
வதங்களோடுகூடின இந்தப்பூமியையும் போஷிக்கிற மகாதேஜ
ள்ள பரமபுருஷரைப் பிராம்மணர்கள் தியானயோகத்தால்
றிகிறார்கள் பிரம்மதேவருக்குப் பிதாவும் மகாத்மாவுமான புரு
ஷாத்தமர், தம்முடைய காணமலத்தினின்று உண்டானவனும்
க்கிரமான செய்கையுள்ளவனும் உக்ரமான புத்தியுள்ளவனும்
ரம்மாவினிடத்தினின்று வேதங்களை அபகரித்தவனும் கொடிய
னுமான அந்தமதுவென்கிற மஹாஸுரனையும் பிரம்மதேவருக்
ப் பூஜையைச் செய்யவேண்டிக் கொன்றார் ஐயனே! தேவர்
ளும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அந்த மதுவைக்
கொன்றதனால் ஜனார்த்தனரை மதுஸூதனரென்று சொல்லுகின்
னர் மேலும், இந்தப்பிரபுவை வராஹரென்றும் நரஸிம்மரென்
ம் திரிவிக்கிரமரென்றும் சொல்லுகிறார்கள் ஹரிஸ்வரூபியான
ந்தப்பகவான் எல்லாப்பிராணிகளையும் படைக்கின்றவர், போ
க்கின்றவர் புண்டரீகாக்ஷரிலும் சிறந்தவஸ்துவானது உலகத்
ல் உண்டானதுமில்லை, உண்டாகப்போகிறதுமில்லை ராஜனே!
ந்தப்பகவான், முகத்தினின்று பிராம்மணர்களையும் இரண்டு புஜங்
ளினின்று க்ஷத்திரியர்களையும் தொடையினின்று வைசியர்களை
ம் இரண்டுகால்களினின்று சூத்திரர்களையும் படைத்தார் தவத்
ல் நிலைபெற்றவரும் காந்தியுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
தாரமானவரும் அமாவாஸையில் பிரம்மரூபியாயும் பூர்ணிமை
ல் யோகரூபியாயுமிருக்கின்றவருமான கேசவரை உபசரிக்கின்ற
ன் அதிகமான நன்மையை அடைவான் நராதிப! ரிஷிகள் ஹரு

ஷீகேசரைக கேசவரெனறும உததமமான தேஜஸவரூபி எனறு
எலலா உலகஙகளுககும பிதாமஹரெனறும சொலலுகின்றனா
இநத வாஸுதேவரை இவவாறு ஆசாரியரெனறும பிதாவெனு
குருவெனறும அறிவாயாக கிருஷணபகவான எவனவிஷயத்
கருணைபுரிவரோ அவனுல அழிவறற உலகஙகள ஜயிககபபட்ட
களே பயமஉணடான இடததில இநதககேசவரைச் சரணம
பவனும எபபொழுதும இவவுபாகயானததைப படிபபவனும
மனிதன க்ஷேமமும ஸுகமுமுளளவனுவான கிருஷணரை
சரணமடையும மனிதாகள மோகததை அடையாாகள ஜன
தனா, பெருமபயததில மூழகினவாகளை எபபொழுதும பாதுக
கிறுா பரதகுலததில பிறநதவனே! வேநதனே! அநத யுதி
டிரன அநதபபரமபுருஷரை உணமையாக அறிநது மஹாதமா
கேசவரும ஜகதீசவரரும யோகஙகளுககு ஈசவரரும பிரபுவு
யிருககினற ஸ்ரீகிருஷணரைச சரணமடைநதிருககிறுன

அறுபததெட்டாவது அதயாயம்.

பீஷமவதபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷமர், ரிஷிகள்செய்தகிருஷணஸதோத்திரத்தையும் வாஸுதேவ
பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின் அவர்களிடம் ஸமாதா
னத்தோடிருக்கவேண்டுமென்பதையும் துரியோதன
னுக்குச் சொல்லியது.)

பரதகுலததிறபிறநதவனே! முறகாலததில பிரமமரிஷிக
ளும தேவாகளாலும புவியிலசொலலபபட்டதும வேதமநதி
துடன கூடினதுமான கிருஷணஸதோததிரததைககேள அ
வது—உமமை நாரதரானவா, ஸாததியாகளுககும பிரபுவெ
றும தேவதேவாகளுககெலலாம ஈசவரரெனறும உலகததிலு
வஸதுககளுடைய தததுவததையறிநதவரெனறும சொலலு
கிறுா மாாககணடேயரும உமமை முனனமே இருநதவரெ
றும இபபொழுது இருககினறவரெனறும இனிமேலும இரு
பவரெனறும யஜஞஙகளுககு யஜஞமெனறும தவஙகளுககு
தவமெனறும சொலலுகிறுா விஷணுவே! பகவானுன பரு
வானவா தேவரீா, தேவாகளுககெலலாம தேவரெனறும உங
டைய ரூபமானது புராதனமெனறும ஸாவோததமமெனறு
சொலலுகிறுா தேவரீா வாஸுதேவா, அவவாறே, வஸு
களுககு அதிபனுன இநதிரனை ஸதாபிததவா தேவாகளு

வதேவராயிருககிறீரெனறு கிருஷணதவைபாயனரும சொலலி
கிறா முநதியதான பிரஜாஸருஷடியில தக்ஷனை ஸருஷடி
தனுககச சொலலுகிறாகள அஙகிரஸ மகரிஷியானவா, அவ
ே உமமை எலலாபபிராணிகளுககும ஸருஷடிகாததராகச
னனா தேவலரும அவிதரும, [1]அவயகதமானது உமமு
ய சரீரததினினறு உணடானதெனறும, [2]வயகதமானது உம
டயஉளளததில நிலைபெறறிருககிறதெனறும, தேவாகள உம
ததினினறு உணடானாகளெனறும சொனனாகள ஆகாயமு
முடைய சிரஸினாலே வியாபிககபபடடிருககிறது அவவாறே,
யும உமமுடைய இரணடு கைகளால வியாபிககபபடடிருககிறது
லகஙகளும உமமுடைய வயிறு நீர ஸநாதனபுருஷராயிருககி
தவததினாலே சிறநதமஹிமைபெறற மனிதாகள இஙஙனம உம
அறிகினறனா ஆதமஸாக்ஷாதகாரததினால திருபதியடைந
ககினற ரிஷிகளுள நீர உததமராயிருககிறீர மதுஸூதனரே!
ரஸவபாவமுடையவாகளும யுததஙகளில புறஙகொடாதவாக
ஸாவதாமஙகளையும பிரதானமாகவுடையவாகளுமான ராஜ
களுககெலலாம நீர கதியாயிருககிறீர—எனபது ஆறுகுணஙக
நிறைநதவரும புருஷோததமருமான ஸ்ரீஹரியானவாயோக
ிமையை அறிநதவாகளின ஸநதகுமாரா முதலியவாகளாலே
விதம எபபொழுதும துதிததுப பூஜிககபபடுகிறா ஐயனே!
சவருடைய (மகிமையானது) இதோ விரிவாகவும சுருககமாக
உனககு உளளபடி நனறுககூறபபடடது நீ அதிகபபிரீதியு
கேசவரைச சரணமடைவாயாக' எனறுகூறினா
மஹாராஜரே! உமமுடையகுமாரன பரிசுததமான இககதை
ககேடடுக்கேசவரையும மகாரதாகளானபாணடுபுததிராகளையும
குமதிததான மஹாராஜரே! சநதனுபுததிரரானபீஷமா திரும
ம அநதத துரியோதனனைபபாாததுப பினவருமாறுகூறலானா
ரசனே! நீஅநத மஹாதமாவானகேசவருடைய பெருமையையும
னுடையபெருமையையுமவினவி உளளபடி எனனிடமிருநதுகேட
ப வேநதே! மனிதரைககாபபவனே! வீராகளும யுததஙகளில
ருககளாலஜயிககபபடாதவாகளும கொலலததகாதவாகளுமான
ாராயணரிஷிகள எதறகாக மனிதாகளில வநதுதோனறின
னபதையும, மேலும, பாணடவாகள யுததததில ஒருவராலும
லலததகாதவாகளானதறகுரிய காரணததையும நீ கேடடறிந
ு ஸ்ரீகிருஷணமூாததி, புகழுளளவாகளான பாணடவாகளிடத

1 மூலபபிரகிருதி, அலலது பூதஸூக்ஷமம 2 ஸதூல பிரபஞசம

தில உறுதியான பிரீதியுள்ளவராயிருக்கிருரனரே? ராஜேந்திர! லால, பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம உண்டாகவேண்டுமென நானசொலலுகிறேன நீ பலசாலிகளான பிராதாககளோடு ஜி திரியனுகிப பூமியை அனுபவி தேவாகளான நரநாராயணா அவமதிததால நீ நாசமடைவாய' என்று சொன்னா மனன இவவாறு சொலலிவிட்டு உமதுபிதா பேசாமல இருநதாா, ஊயும அனுபபினா தாமும சயனததில படுததுககொண்ட பரதாகளிறசிறநதவரே! அரசனும மஹாதமாவானஅவரை ந கரிததுத தனசேனை தஙகியிருககுமிடம சென்ருன , அவவிரவு தும வெண்ணிறமானபடுககையில படுததிருநதான

அறுபததோனபதாவது அதயாயம்

பீஷ்மவத பாவம (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் மக்ரவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் ஶ்யேனவ்யூஹத்தை வதத்துப் போர்தொடங்கியது)

மஹாராஜரே! இரவுவிடிநதவுடன் சூரியனஉதிக இரண்டுபடைகளும யுததததிறகாகவே எதிாததன அவாக லோரும ஒன்றுசோநது மிகக் கோபஙகொணடு ஒருவரை வா வெலலககருதிப போரில ஒருவரையொருவா நோககி தது வநதனா ராஜரே! கோபமுள்ளவாகளும நலல உத முடையவாகளும அடிககுநதிறமையுள்ளவாகளுமான பா வாகளும உமமுடைய தாராலோசனையில (நிலைபெறற) தா ராஷடிராகளும இரணடு வியூகஙகளை ஏறபடுததிககொணடு யு செயயத தொடஙகினாகள ராஜரே! பீஷமா மகரவயூஹ நானகுபுறஙகளிலும பாதுகாததனா பாணடவாகள, அவ தஙகளுடைய (ஶ்யேன) வயூகததைப பாதுகாததாாகள சததுருவான யுதிஷடிரா, தௌமயருடைய வாாததையினல ஶ்யேனமபோல அநதவியூகததை அணிவகுததுப பகைவ டைய மனஙகளை நடுநடுஙகச செயதாா பாரதரே! அநத புததிரருடைய) ஶ்யேனவயூகஅமைபபானது யாகஙகளில ரால் நனகு அறியபபடடிருநதது புததிமானன உமது குடை டைய பெரியமகரவயூஹமோ அவனுலும எலலாச்சேனைகள துரோணாாலும அபபொழுது ஸமமதிககபபட்டிருநதது பீஷமா அநதமகரவயூஹததை அனுஸரிததாா மகாராஜரே!

ள உததமருமஉமககுபபிதாவுமான அநததேவவிரதா பெரிய
கூட்டததால சூழபபடடு வெளிவநதாா தோவீராகளும்
டகளும யானைவீராகளும குதிரைவீராகளும தாஙகள இருகக்
ாடிய இடஙகளில நினறுகொண்டு ஒருவரையொருவா அனு
தாாகள யுதததிலமுயறசியுளளவாகளான அவாகளைககணடு
திசாலிகளான பாணடவாகள ஸயேனவியூகததால அணி
நதுககொணடு யுதததில ஸனனததாகளானாாகள மிககபல
யான பீமஸேனன அநத ஸயேனவியூகததினமுகததில பிரகா
ான சிகணடியும அவமதிககமுடியாத பராஷுதனனதிருஷ
முமனனும இரணடுகணகளாயினா வீரனும ஸதயவிககிரமனு
ஸாதயகியானவன அநதவியூகததினுடைய தலையில இருந்
அபபொழுது பாாததன காணடீவததை நாணேறறிடும
சயதுகொணடு அநதவியூகததினகழுததில நின்றான மகாத
ம ஐசுவாயமுடையவனுமான துருபதன புததிரனுடனகூடி
யுததரஙகததில ஓா அகூஷளஹிணிஸைனியததுடன அப்
ழுது (அதனுடைய) இடசசிறகானான ஓா அகூஷளஹிணிககு
னகேகயதேசததரசன் வலசசிறகானான தரௌபதிபுத
களும வீரயமுடையவனான அபிமனயுவும பினபுறததில நின
ள ஐசுவரியமுடையவரும வீரரும அழகியவிககிரமமுளள
ானயுதிஷடிரராஜா பிராதாககளானநகுலஸஹதேவாகளோடு
ம அதறகுப பினபுறததில நினறா பீமன அபபொழுது
ததில மகரவியூகததினமுகததில நுழைநது பீஷமரைஎதிாதது
ளததில அமபுகளால மூடினான, பாரதரே! பிறகு, பீஷமா
யுதததில பாணடவாகளுடைய அணிவகுககபபடடிருககிற
ாயததை மோகிககசசெயதுகொணடு மஹாஸதிரஙகளைப பிர
ிததாா அபபொழுது, சேனை நனறாக மோகமஅடையவே,
நசயன விரைநது யுததமுனையில பீஷமரை ஆயிரமஅமபுக
ல துனபமுறுமபடி அடிததான யுதததில பீஷமரால்
பாககபபபட்ட அஸதிரஙகளைத திருபபியடிதது உதஸாஹ
ா தனபடையோடு தனஞசயன யுதததினபொருடடு (ஸன
னகி) அருகில வநதான பிறகு, பலசாலிகளுளசிறநத
ம் மஹாரதனுமான துரியோதனராஜன ஆரமபததில தன
யின கோரமானவததததைககணடும யுதததில ஸஹோதரா
கு நோநதவததததைநினைதது்ம துரோணரைநோககிப்பினவரு
சொலலலானான - 'மாசறறவரே! ஆசாரியரானநீா எனக்கு
பாழுதும் ஹிததததைததேடுவதில விருப்பமுளளவா நாமு

தேவரீரையும பிதாமஹரானபீஷமரையும அடுதது யுததத்
தேவாகளைககூட ஜயிபபதறகு விருமபுகினறோம ஸந
இலலை அவவாறிருகக, அலபமான வீாயமும பராகரமமுடு
வாகளான பாணடுபுததிராகளை யுததததிலஜயிபபதில ஸ
மெனன? எவவாறு பாணடவாகள கொலலபபடுவாாகளோ
வாறுனஉபாயததை நீா செயயவேணடும உமககு மஙகள
டாகுக' எனறுசொனனுன உமமுடையபுததிரனுலே இவ
சொலலபபடட துரோணா, பிறகு, அரசனுன அவனை அநதஸ
திலபாாதது அதிககோபஙகொணடவாபோலப பெருமூசசுவி
கொணடு, 'அரசனே! நீ மூாககன், பாணடவாகளுடைய ப
கிரமததை நீ அறியவிலலை மஹாபலசாலிகளானபாணடவ
ஜயிபபதறகு ஸாததியபபடாதவாகள நான என பலததி
வீரியத்திறகுமதககபடி உனனுடையகாரியததைச செய
எனறுகூறினா அரசரே! துரோணா உமதுபுததிரனைபபா
இவவாறுசொலலிவிடடுச சேனையைஅடைநது, ஸாதயகிபாா
கொணடிருககுமபொழுதே, பாணடவஸேனையைப பிள
பாரதரே! பிறகு, ஸாதயகியோ துரோணரைத தடுததான
விருவருககும கோரமாயும பயஙகரமாயுமுளளயுததம நட
பிரதாபசாலியான துரோணா நகைததுககொணடு யுதத
கோபததுடன ஸாதயகியைத தோளபூடடில கூாமையுளளப
களால அடிததாா அரசரே! பிறகு, பீமஸேனன கோபஙகொ
விலலாளிகளுளஉததமரான துரோணரிடததினினறு ஸாதயகி
பாதுகாககஎணணித துரோணரை அடிததான பிறகு, து
ருமபீஷமருமசலயனுமயுததததில கோபஙகொணடு பீமஸே
அமபுகளால மூடினாாகள அபபொழுது, மிககோபமூணட
மனயுவும தரௌபதிபுததிராகளும ஆயுதஙகளைககையிலஎடுத
களான அவாகள அனைவரையும கூாமையுள்ள அமபுகளால
தாாகள மிகுநதகோபஙகொணடுவருகினறவாகளும மிக
சாலிகளுமான துரோணருமபீஷமருமாகிய இருவரையும மஹ
ததில பெரியவிலலைக கையிலதாஙகிய சிகணடி எதிாததான
னுனசிகணடி நலலபலமுளளதும மேகததினஇடிமுழககமபோ
ஒலியுளளதுமான விலலைககையிலபிடிதது விரைவாகச சூ
அமபுகளால மறைததுககொணடு (பாணஙகளை) வாஷித்த
பரதகுலததிறபிறநதவாகளுககுப பிதாமஹரானபீஷமா சிக
யைநாடி அவனுடைய ஸதிரீததனமையை நினைததுககொணடு
னுடன போாபுரியாமல ஒழிநதாா மஹாராஜரே! பிறகு, து
ணா உமது புததிரனுலே ஏவபபடடு அபபொழுது பீஷம
பாதுகாததுககொணடு யுததததில அநதசசிகணடியை எ
தோடினா. சிகணடியோ யுகாநதகாலதது நெருபபுபோ

ரமாயிருப்பவரும் சஸ்திரங்களைத் தரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரு
ர் துரோணரைப் பார்த்து மிக்கபயமுற்றவனாகி (அவரைவிட்டு)
னன் அரசரே! பிறகு, உம்முடைய புத்திரன் மிக்க கீர்த்தியை
ம்பிப் பெருஞ்சேனையோடு பீஷ்மரையடைந்து அவரைப்பார்த்து
தான் ராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் தனஞ்சயனை முன்
டுக்கொண்டு ஜயத்தில் உறுதியான எண்ணத்துடன் பீஷ்
யே எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் அதிக ஆச்சரிய
ான கீர்த்தியையும் விரும்புகின்ற பாண்டவர்களுக்குக் கௌர
ளோடு, தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்தது
லக கோரமான யுத்தம் நடந்தது

எழுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்)

அப்பொழுது, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் உமதுபுத்திரர்க
பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தினின்று தாண்டுவிப்பதற்கு
பமுள்ளவராகக் கைகலந்த சண்டைசெய்தார் முக்கியாக
ர் சூரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணக்கூடிய மஹாபயங்கர
ர் அந்தயுத்தமானது முற்பகலில் பாண்டவகௌரவ அரசர்க
நடந்தது மிகவும் பயங்கரமான அந்தஸங்குலயுத்தமானது
கையில், ஆகாயத்தையளாவும் நெருங்கிய பேரொலியானது
ன்றியது காஜிக்கின்ற பெரியயானைகளாலும் கனைக்கின்ற
ரைகளாலும் பேரிகைகள் சங்கங்கள் இவற்றின் ஒலிகளாலும்
தரங்கமானது) வியாபிக்கப்பட்டது திறமைவாய்ந்தவர்களும்
வலிமையுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்கள் போர்புரிவதில்
க்கமுள்ளவர்களாகப் பசுக்கொட்டில்களில் பெரிய விருஷபங்
காஜிப்பதுபோலக் காஜித்துக்கொண்டு வெற்றியின்பொருட்டு
வரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள் பரதர்களிற்சிறந்தவரே! யுத்த
த்தில் கூர்மையான பாணங்களாலே வீழ்த்தப்படும் தலைகளி
டய வர்ஷமானது ஆகாயத்தில் கல்மாரிபோலத் தோன்றியது
ர்களிற்சிறந்தவரே! குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையுந்த
வைகளும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான தலைகள்
ந்தவைகளாகக் காணப்பட்டன பாணங்களால் சின்னபின்ன
ச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சரீரங்களாலும் விற்களைப்பிடித்த கைக

ளாலும், ஹஸ்தாபரணஙகளுடனகூடின இனனும வேறு புஜங
லும் பூமியானது மறைககபபடடதாகியது அரசரே! கவசஙக
மூடபபடட சரீரஙகளாலும, நனருக அலஙகரிககபபடட கை
லும சநதிரனுககு ஒபபானவைகளும சிவநத கடைககண
உடையவைகளும மஙகளகரமாயுளளவைகளுமான முகஙகளா
யானைகள, குதிரைகள, மனிதாகள ஆகிய இவாகளின எ
உறுபபுகளாலும ஒரு முகூாததகாலததிறகுள பூமிமுழுதும
ருகப பரபபபபடடதாயிறறு மினனலபோனற சஸதிரஙக
பிரகாசிககினறதும நெருஙகியதும மேகஙகளபோனற புழு
ளதுமான அநத யுததததில ஆயுதஙகளுடைய சபதமானது
முழககததிறகொபபாக இருநதது பாரதரே! கைகலநத
மிககொடியதும ரகதவெளளம நிரமபியதுமான யுததமா
கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும நடநதது அசச
மிகவிளைவிபபதும கொடியதும கைகலநததும மயிாககூசச
உணடுபணணுவதுமான அநத யுததததில கெடட யுதத
கொணடவாகளான க்ஷததிரியாகள சரமாரிகளைப பொழிந
கள பரதாகளிற சிறநதவரே! உமமைச சோநதவாகளு
எதிரிகளுககும நடககும அநத யுததததில யானைகள சரம
ருல தவிககுமபடி செயயபபடடு வீரிடடன கோபமுளளவாக
தையமுளளவாகளும அளவறற பராககிரமமுளளவாகளு
வீராகளுடைய விறகளில பூடடபபடட நாணகயிறுகள விர
களின ஒலியினுல ஒனறும அறியபபடவிலலை எலலாப ப
தளிலும ரகதவெளளததோடு கூடிய யுததததில தலையிலலா
டஙகள எழுநதிருநதது பிறகவே, அரசாகள சததுருககளை
செயவதில முயறசியுடன போாககளததில ஓடினுாகள அ
கடநத தேஜஸுளளவாகளும பரிகாயுதமபோனற கைகளையு
வாகளுமான அநதச சூராகள பாணஙகளாலும சகதிகளா
கதைகளாலும கததிகளாலும யுததததில ஒருவரை ஒருவா வெ
ருாகள அநத யுததபூமியில பாணஙகளால அடிககபபடட
கள அஙகுசததினுல அடிததுத தடுககபபடடாலும அதனை
யம செயயாமல நானகு பககஙகளிலும சுழனறன குதிரை
கொலலபபடடிருககிற குதிரைவீராகளையுடையவைகளாகிப
துத திககுககளிலும ஓடித்திரிநதன உமமுடைய சேனையி
பகைவருடைய சேனையிலுமுளள யுததவீராகள பாணஙகள
குவதினுல மிகப பீடிககபபடடு உயரததுளளிக கீழே
தாாகள பாரதரே! பீஷமரும பீமனும எதிாததுப போ
கையில அநத ரணகளததில சிறநத அஙகஙகளையுடைய குதிரை
விறகள, கதாயுதஙகள, பரிகஙகள, கைகள, தொடைகள, கால்

ஷணங்கள், தோளவளைகள் இவைகளுடையகுவியல்கள் கூட்டம டடமாகக்காணப்பட்டன வேந்தரே! யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும ாதவைகளான குதிரைகள், யானைகள், தோகள இவைகளுடைய டடங்களும ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன யுத்தஸமயம வாயதத பாது க்ஷத்திரியாகள கதைகளாலும கத்திகளாலும ஈட்டிகளா லும அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களாலும அந்தயுத்தகளத் ல ஒருவரையொருவா அடித்துக்கொண்டாாகள கைசசண்டை ல ஸமாததாகளான இன்னும மறறவீராகள இருமபினால செய்யப் டட பரிகாயுதமபோனற கைகளால யுத்தரங்கத்தில பலவாறுக ருவரையொருவா தாக்கிக்கொண்டாாகள அரசரே! உமமைச சாநதவீராகள பாணடவாகளுடனகூட முஷடிகளாலும முழங் லகளாலும உளளஙகைகளாலும ஒருவரையொருவா அடித்துக் காணடாாகள ஜனேஶவரரே! ஆங்காங்கு, பூமியிலவிழுந்தவா ளும விழுமபடிசெயவிக்கபபடுகின்றவாகளும விழுந்து பலவாறுகப ரளுகின்றவாகளுமான வீராகளாலே யுத்தம கோரமாக ஆயிறறு ந்தயுத்தத்தில தோாளிகள தோகளையிழந்தவாகளாகவும உத்தம ானகத்திகளைக கையிலகொணடவாகளாகவும ஒருவரையொருவா காலவதில விருப்பமுளளவாகளாகவும ஒருவரையொருவா எதிா தோடிவந்தாாகள பிறகு, துரியோதனராஜன கலிங்கதேசத்து ரா பலராலேசூழப்பட்டு யுத்தத்தில பீஷமரைமுனனிட்டுக காண்டு பாணடவாகளை எதிாத்தான அவவாறே, எலலாப ாணடவாகளும விருகோதரனை நானகு பக்கத்திலும சூழநது காணடு வெகுணடு பீஷமரை எதிாத்தாாகள பிறகு, யுத்தம ாந்தது

ஏழுபத்தோராவது அத்யாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்)

பீஷமரோடு எதிாத்துநிற்கிற ஸஹோதராகளையும மறறஅர ரகளையும பாாததுஃ, தனஞ்சயனு, ஆயுதஙகளைக்கையிலெடுத்துக் கராபுத்திரரானபீஷமரை எதிாத்தோடிவந்தான பாஞ்சஜன் ததினுடைய ஒசையையும காணடீவம எனனும விலலினுடைய விஜயயுங்கேட்டும பாாத்தனுடையதவஜத்தைப்பாாத்தும எங்க ளைவரையும பயம வந்தடைந்தது மஹாராஜரே! ஸிமமத்தி வடையவாலபோனறவாலையுடையதும ஆகாயத்தில ஜவலிக்கினற

மலைபோனறதும மரஙகளில தடடுபபடாமல உயரஎழுநது நெரு
பபுபோல பரகாசிககினறதும அனேக வாணஙகளையுடையது
விசித்திரமானதும திவயமானதும வானரவடிவமுளளதுமா
காணடீவததைவிலலாககொணட அரஜுனனுடையகொடியை
கணடோம பரதகுலததில உதிததவரே! ஆகாயததில மேகமத
யிலபிரகாசிககினற மினனலபோல விளஙகுகினறதும ஸவரணம
மான பினபுறததையுடையதுமான காணடீவததை யுத்தததி
நான கணடேன யுததவீரரகள மஹாயுததததில ஸவரணமயமா
பினபுறததுடனகூடிய காணடீவததைக கணடாரகள இநதிர
போலப பகைவரகளுககுஎதிராககாஜிககினறவனும உமமுடை
ஸேனையை நாசமசெயகினறவனுமான அநத அரஜுனனுடை
மிககோரமான கையுறைபிலிருநது உணடாகிற சபதததைய
அதிகமாகக கேடடோம சணடமாருததததுடனகூடியதும மின
லுடனும இடிமுழககததுடனுமகூடியதுமான மேகமபோல எ
லாததிககுககளையும நானகுபககஙகளிலும சரமாரிகளால நிரபபி
கொணடு தனஞசயன பயஙகரமான அஸதிரஙகளோடு பீஷமரை
எதிரததுச சென்றான அஸதிரததினாலே மோகமடைநதவர
ளான நாஙகள கிழககுததிககையும மேறகுததிககையும அறி
விலலை பரதரகளிற சிறநதவரே! பயநது நாறறிசைகளிலும ஓ
கினறவரகளும சிரமததையடைநத வாகனஙகளை உடையவரகளு
கொலலபபடட குதிரைகளையுடையவரகளும மன ஊககததை
இழநதவரகளுமான உமமுடைய யுததவீரரகள ஒருவரோடொ
வர சோகததைபெறறு உமது எலலாக குமாரரகளோடும பீஷ
ரையே வநதடைநதாரகள சநதனுபுததிரரான பீஷமர யுதத
தில துனபமுறறவரகளான அவரகளுககு ரக்ஷகரானார ரதிகக
மிகப பயநது தேரகளினினறு நழுவி விழுநதாரகள குதிரை
வீரரகளும குதிரைகளினுடைய முதுகினினறு நழுவிவிழுநதாரக
காலாடகளும அவவாறே பூமியில நிலைதவறினாரகள பாரதரே
இடிமுழககமபோனற காணடீவததினுடைய ஒலியைக கேட
எலலாப படைகளும பயநது நானகுபககஙகளிலும பதுஙகி
ராஜரே! பிறகு, கலிஙகதேசாதிபன, காமபோஜ தேசததிலு
டானவைகளும பெரியவைகளும விரைவாகச செலலும தனமை
யுடையவைகளுமான குதிரைகளாலும அனேக ஆயிரககணககா
கோபரகளாலும பாலரகளான கோபாயனரகளாலும மததிர
சதது வீரரகளாலும ஸௌவீரரகளாலும காநதாரரகளாலும த்ரி
காததரகளாலும முககியரகளான எலலாக காளிஙகரகளாலு
சூழபபடடான துசசாஸனனை முதனமையாககொணட அ
ஞன ஜயதரதனும பறபல மனிதரகளுடைய கூடடஙகளோ

ல்லா அரசாகளோடுகூடியவனுனை உமமுடைய புததிரனுலே வபபட்ட உததமாகளான பதினுலாயிரம குதிரைவீராகள சகு யைச சூழநதுகொணடாாகள. பரதாகளிற சிறநதவரே! றகு, ஒனறுசோநதுளள உமமைச சோநதவாகளான அவாக னைவரும தனிததனியாகப பகுககபபட்டிருககினற ரதஙகளோ ம வாகனஙகளோடும கூடியவாகளாக யுததததில அாஜுனனை டிததாாகள சேதிதேசததுவீராகளோடும காசிதேசததுவீராக ளோடும காலாட்படைகளோடும ரதஙகளோடும கூடினவாகளும, ாஞசாலாகளுடனும ஸருஞசயாகளுடனும கூடியவாகளுமான ருஷ்டதயுமனனை முதனமையாககொணட எலலாபபாணடவா ளும ஒனறுசோநது தாமபுததிரரால ஏவபபட்டு உமமைசசோந வாகளை யுததததில வருததினாகள ரதிகாகளாலும யானைகளா லும குதிரைகளாலும காலாட்படைகளாலும தூறறபபட்டதும பரியமேகமபோனறதுமான புழுதியானது யுததததைப பயஙகர ாககசசெயதது பீஷமா, தோமரஙகளாலும ஈட்டிகளாலும நாரா ஙகளாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும போா ரிகினறவீராகளுடைய பெருமபடையோடுகூடி அாஜுனனேடு திாததுப போாபுரிநதாா அவநதிதேசததரசன காசிராஜ னுடும, ஸைநதவன பீமஸேனனேடும போாபுரிநதாாகள யுதிஷ ரா, புததிராகளோடும மிததிராகளோடுகூடி, மதரதேசததுவீரா ளுள சிறநதவனும கீாததிபொருநதியவனுமானசலயனேடு போா ரிநதாா விகாணன ஸஹதேவனேடும சிததிரஸேனன சிகணடி போடும போாபுரிநதாாகள ராஜரே! மதஸயதேசததுவீராகள தூா யாதனனையும சகுனியையும நாடினாகள துருபதன, சேகிதா ன, மகாரதனன ஸாதயகி இவாகள மஹாபலசாலியும புததிர ராடுகூடியவருமான துரோணரை எதிாததாாகள கிருபரும கிரு வாமாவும திருஷ்டதயுமனனை எதிாததாாகள. இவவாறு, ஓடு னறகுதிரைகளோடுமசுழலுகினறயானைகளோடும ரதஙகளோடும டின ஸைனியஙகள நாறபுறததிலும நனறுகயுததஙகளைசசெய தறகாக நெருஙகின மேகமிலலாத ஆகாயததில கடுமையான மின ல்கள உணடாயின திசைகளும புழுதியினுலமூடபபட்டன இடி னகூடின பெரிதானவாலநக்ஷததிரமும தோனறியது பெருங றறும வீசியது புழுதிமழையும பொழிநதது ஆகாயததில சூரி ன ஸைனியததினுலுணடான புழுதியினுலமூடபபட்டு மறைந ான புழுதியினுலே ஆகரமிககபபட்டவைகளும அஸதிரஸமூகங ால பீடிககபபட்டவைகளுமான எலலாபபிராணிகளுககும மிகக திமயககம உணடாயிறறு வீராகளுடையகைகளினினறு விடுபட்

டவைகளும, எலலாககவசஙகளையும பிளககினறவைகளுமான பா
ஸமூஹஙகளினுடைய கூடடமானது நெருஙகியதாகியது பர
களிறசிறநதவரே! உததமமான கைகளாலே எடுககபபடட
களும நக்ஷததிரஙகளபோல நிமலமானகாநதியுளளவைகளுமா
ஆயுதஙகள ஆகாயததைப பிராகாசமுளளதாககசெய்தன பர
களிறசிறநதவரே! விசிததிரஙகளும பொறபுளளிகளநிரமபின
களும காளைகளினுடையதோலகளாலே செயயபபடடவைக
மான கேடகஙகள எலலாததிககுக்களிலும கீழேவிழுநதன சூ
யனபோலபபிரகாசிககினற கததிகளாலே நாறபுறஙகளிலும த
ளபபடட உடலகளும தலைகளும எலலாததிககுககளிலும காண
படடன சககரஙகளும அசசுககடடைகளும 1 நீடஙகளும ஒடி
கபபடடும பெரியதவஜஙகள வீழததபபடடும குதிரைகள அடி
கபபடடும பெரியதோகள அஙகஙகே தரையில விழுநதன சி
குதிரைகள ஆயுதஙகளால புணபடடவையாகி ரதிகாகளகொல
படடவுடனே ரதஙகளை அஙகும இஙகும இழுததுககொணடு யுத
பூமியில நானகுபககததிலும ஓடின பாரதரே! அமபினு
அடிததுப பிளககபபடட தேகமுளளவையும பூடடபபடட வ
களையுடையவையுமான சிறநதகுதிரைகள ஆஙகாஙகு தூகதத
களை இழுததுசசென்றன வேநதரே! ஸாரதிகளையும குதி
களையும ரதிகாகளையுமுடைய ரதஙகள பலமுளள ஒரு யானையினு
அடிககபபடடவைகளாகக காணபபடடன ஸேனாஸமூகஙக
போாபுரியுஙகாலததில மதஙகொணடயானையினுடைய மதஜ
பெருககை மோநதுபாாதது அனேகயானைகள யானைகளால யு
ததில அடிககபபடடன தோமரஙகளோடுகூடியவாகளு
உயிரைஇழநது கீழேவிழுநதவாகளுமான யானைப்பாகாகளாலு
நாராசஙகளாலஅடிககபபடட யானைகளாலும யுததபூமியான
மறைககபபடடதாயிறறு பகைககூடடஙகள போாபுரியுஙகால
தில (பாகாகளால) தூணடபபடட உததமமானயானைகளா
கொலலபபடட யானைகள யுததவீராகளோடும கொடிகளோடு
யுததததில கீழேவிழுநதன மஹாராஜரே! தோகளினஏாககா
கள யுதததததில யானைகளால பெரிய ஸாபபமபோனற துதிக
களாலே பலாத்காரமாகப பறறிஇழுதது நனறுக ஒடிககபபட
வையாகக காணபபடடன யானைகளாலே யுததரஙகதத
சிதறஅடிககபபடட தோககூடடஙகளையுடைய ரதிகாகள மயிா
பிடிததிழுககபபடடு மரததினகிளைகளபோல முறிததுப பொ

1 ரதிகன தனனைககாடபாறறிககொளவதறகாக ரததில ஏறப
திககொணடிருககும இடம

யயபபடடாாகள சிறநதயானைகள, ரதஙகளில சோநதிருக
ற ரதஙகளை இழுததுககொணடு எலலாசசபதஙகளையும அதிக
ிததவைகளாக எலலாததிககுகளிலும செனறன அவவாறு
ஙகளை இழுககும அநத யானைகளினுடைய ரூபமானது (தம்
) நனறாக ஒடடிககொணடிருககிற தாமரைககொடிகளுடைய
முகததைதத தடாகஙகளில இழுககினற யானைகளினுடைய உரு
போலப பிரகாசிததது இவவாறு, அசசமயததில் பெரிய
தமானது, குதிரைவீராகளாலும, காலாடபடைகளாலும,
ஜஙகளையுடைய மஹாாரதாகளாலும நனகு சூழபபட
யிறறு

எழுபததிரணடாவது அதயாயம்

பீஷமவ்தபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸஙகுல யுத்தவர்ணனம்.)

அரசரே! சிகணடி மதஸயதேசாதிபதியான விராடனோடு
ாநது சிறநத விலலாளியும எவவிததததாலும ஜயிககமுடியாத
மான பீஷமரை விரைவாக நாடினன தனஞசயன துரோண
யும கிருபரையும மகாவிலலாளியும மகாபலசாலியுமான விகா
னையும சூராகளான இனனும மறற அநேக அரசாகளையும யுத
தில எதிாததான ராஜசிரேஷடரே! யுததததில பீமஸேனன்
ரியவிலலையுடையவனும மநதிரிகளையும பநதுககளையும உடை
னுமான ஸைநதவனையும கீழ நாடடரசாகளையும தென்னாட்
சாகளையும பெரிய விலலையுடையவனும அதிக கோபமுடையவ
ம உமமுடைய புததிரனுமான துரியோதனனையும துஸஸஹனை
எதிாததான ஸ்ஹதேவன பெரியவிலலையுடையவாகளும
ககமுடியாதவாகளும மகாரதாகளும பிதாபுததிராகளுமான
னியையும உலூகனையும எதிாததான மகாராஜரே! உம
டைய புததிரனாலே வஞசிககபபடடிருககிற மகாரதரான யுதிஷ
ா யுததததில யானைபபடையை எதிாததாா யுததததில சூரா
ா அலறுமபடி செயகினறவனும மாதரிபுததிரனும பாணடுபுத
னுமான நகுலன, திரிகாததாகளுடைய படைகளோடு எதிாத
ன, ஸாதயகியும சேகிதானனும மகாரதனான அபிமனயுவும
ாபஙகொணடு யுதததில ஸாலவாகளையும கேகயாகளையும
ிாததாாகள (ஒருவராலும) ஜயிககமுடியாதவாகளான திருஷட
து, ராகூஸஸனான கடோதககசன, ரதிகாகளுள சிறநதவனும
ல புததிரனுமான சதானீகன் ஆகிய இவாகள உமது புத்திராக

ஞ்ஜுண்டிய தோல்பட்டையை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். ராஜ
ஷ்டரே! அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனும் மஹா
சாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் உக்கிரமான செய்கையுள்ள து
ணரோடு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். இவ்வா
சிறந்த வில்லாளிகளான உம்மைச் சேர்ந்த இந்தச் சூரர்கள் யு
த்தத்தில் பாண்டவர்களோடு நெருங்கி யுத்தம் செய்தனர். சூரிய
நடுப்பகலை அடைந்து ஆகாயமுழுதும் கலக்கமுற்றிருக்கும் நிலை
யுடைய வேளையில் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொரு
அடித்தார்கள். கொடிகளையுடையவைகளும் பொன்னால் சித்
வேலை செய்யப்பட்ட உறுப்புகளுள்ளவைகளும் கொடித்து
ளோடுகூடியவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளுமா
ரதங்கள் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறு ஸஞ்சரிப்பனவைகளாக வி
கின. யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க எ
ண்ணங்கொண்ட வீரர்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது கர்ஜிக்கி
ஸிம்மங்களுடைய ஒலிபோலத் தோன்றியது. சூரர்களான ஸ்ரு
சயர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து யுத்தரங்கத்தில் எதைச்செ
ய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட மிக்க பயங்கரமான யுத்தத்தை ஆ
ச்சரியமாக அவ்விடத்தில் கண்டோம். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செ
ய்பவரே! வேந்தரே! பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அம்புகளா
னங்குப்பங்களும் மூடப்பட்டிருந்தமையால் ஆகாயத்தையாவ
திக்குக்களையாவது சூரியனையாவது திக்குக்கோணங்களையாவ
ர்கள் காணவில்லை. (ஆயுதங்களை) பிரயோகிக்கின்ற வீர
ளுடைய பளபளப்புள்ள முனையையுடைய சக்திகள் தோமரங்
துவைக்கப்பட்ட பட்டாக்கத்திகள் இவற்றின் கருநெய்தலக
தொப்பான ஒளிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள் பூஷணங்க
இவற்றின் ஒளிகளும் காந்தியினால் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களை
மூலைத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்தன. ராஜரே! அப்பொழு
சந்திரசூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன் கூடின அரசர்களுடை
சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது அங்காங்கு விளங்கியது. போ
க்களத்தில் வந்திருக்கின்ற தேர்க்கூட்டங்களும் புருஷசிரேஷ
ர்களும் ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலங்கள்போல யுத்தரங்கத்தி
விளங்கினார்கள். தேராளிகளுட் சிறந்த பீஷ்மர் மிகுந்த கோ
பமுண்டு மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை எல்லாச்சேனைகளு
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எதிர்த்தார். பிறகு, பீஷ்
ரால் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளு
எண்ணெயிட்டுச் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மி
கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் யுத்தத்தில் பீமனை நோ
தாக்கித் துன்பத்தை உண்டுபண்ணின. பரதகுலத்திற்பிற

ரே! மிக்கபலசாலியான பீமஸேனன் மகாவேகமுள்ளதும் கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பத்திற்கொப்பானதுமான சக்தியாயுதத்தை அந்தப் பீஷ்மரின்மீது விடுத்தான். விரைவாக வருகின்றதும் ஸ்வர்ணமயமான தண்டமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததுமான அந்தச் சக்தியைப் பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் துண்டாக்கினார். பாரதரே! பிறகு, துவைத்துக்கூர்மையுள்ளதுமான வேறொரு பல்லத்தினாலே பீமஸேனனுடைய வில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினார். மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் (பீஷ்மரால்) வெட்டப்பட்ட வில்லையெறிந்துவிட்டு வேறொரு வில்லையெடுத்து அநேகபாணங்களால் சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரை அடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, ஸாத்யகியும் யுத்தகளத்தில் உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மரை விரைவாக அடைந்து காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அநேக அம்புகளாலே அவரை அடித்தான். பிறகு, பீஷ்மர் கூர்மையுள்ள மிக்க பயங்கரமான ஓர் அம்பை வில்லில் பூட்டி விருஷ்ணிவீரனான ஸாத்யகியினுடைய ஸாரதியை ரதத்தினின்று கீழேவிழும்படி செய்தார். அரசரே! ரதத்திலிருந்த ஸாரதி கொல்லப்பட்டவுடன், மனமும் காற்றும் போன்ற வேகமுள்ள அவனுடைய குதிரைகள் மிக்கவேகத்துடன் அவ்வவ்வழியினால் ஓடின. பின்பு, எல்லாப்படைகளினுடைய ஒலியும் நெருக்கமாக உண்டாயிற்று. மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும் ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். 'யுயுதானனுடைய குதிரைகள் எவ்விடத்திலிருக்கின்றனவோ அவ்விடத்தில் எதிர்த்தோடுங்கள், பிடியுங்கள், குதிரைகளைத் தடுங்கள்; ஓடுங்கள்' என்கிற நெருங்கின சப்தம் உண்டாயிற்று. இதனிடையில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப் பாண்டவஸேனையை அப்பொழுது வதஞ்செய்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள் ஸோமகர்களுடன் கூட யுத்தத்தில் புத்தியை ஸ்திரமாகச் செய்துகொண்டு பீஷ்மரையே எதிர்த்தோடினார்கள். திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர் உம்முடைய புத்திரனுடைய ஸேனையை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, பீஷ்மரையும் த்ரோணரையும் முன்னிட்டுவரு ரான் கௌரவர்கள் வேகத்தோடு (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்தோடினார்கள். பிறகு யுத்தம் நடந்தது.

எழுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, மஹாரதனனவிராடன மஹாரதரானபீஷமல
மூனறுபாணஙகளால அடிததது அவருடையகுதிரைகளையும மூன
பாணஙகளால துனபுறுமபடிசெயதான உறுதியானவில்லை
கையிலேநதியவரும கைபபழககமுள்ளவரும மஹாபலசாலிய
சநதனுமஹாராஜகுமாரருமான பீஷமா பொறகட்டுடனகூடி
பததுககணைகளால அவனைத திருபபியடிததாா பயஙகரமா
வில்லையுடையவரும மஹாரதரும உறுதியான்கைகளுள்ளவருமா
அஸவததாமா அாஜ௺னனை ஆறுபாணஙகளால நடுமாாபிலடி
தாா பகைவாகளை வருததிக கொலபவனன அாஜ௺னன மிக
கூாமையுள்ள அமபுகளாலே அவருடைய வில்லையறுதது அவ
யும அடிததான. அரசரே! வேகமுள்ளவரும குரோததாலவிரு
தியடைநதவருமான அநதஅஸவததாமா யுதததில அாஜ௺னனு
வில முறிககபபட்டதைபபொறுமல வேறுவில்லைக கையிலெ
ததுக கூாமையுள்ள தொணணூறுபாணஙகளாலே பலகுணி
அடிதது உததமமானஎழுபதுபாணஙகளாலே வாஸுதேவரைய
அடிததாா பிறகு, சததுருககளைஅழிபபவனும காணடீவதன
வில்லாககொணடவனுமான அாஜ௺னன, கிருஷணனுட
கோபததால கணகளசிவநது நீணட உஷணமான பெருமூச
விட்டுககொண்டு அடிக்கடி மனககவலையுறறு இடககையின
வில்லை நனருக நெருககிபபிடிதது மிகுநதகோபததோடு கூா
யுள்ளவைகளும அமிழநத கணுககளுள்ளவைகளும பகைவாக
ளுடையஉயிரைக கவருமதிறமையுள்ளவைகளும கோரமானவைக
மான அமபுகளைககையிலெடுததான பலசாலிகளுளசிறநத அ
ஜ௺னன விரைவாகத துரோணபுததிரரை அமபுகளால அடி
ததான அநதஅமபுகள் அவருடைய கவசததைபபிளநது ரணகள
தில் அவரது ரகததததைப பானமசெயதன அாஜ௺னனால அ
வாறு பிளககபபட்டும அவா துனபமடையவில்லை மனனரே
துரோணபுததிரரும, தளாசசியுடையாமல கணைகளைததொடுதத
கொணடு யுதத்ததில தமமுடைய மஹாவிரதததைப பாதுகா
விருபபமுள்ளவராக நினறாா அவா யுததரஙகததில ஒனறுசோ
துவாகளான கருஷணாாஜ௺னாிருவரோடும எதிாததாகிய பெ
செயகையையே குருபுஙகவர்கள புகழநதனா. அநத அஸவ

ாவோ துரோணரிடத்தினின்று எவ்விதத்தாலும் அடைய
யாததும பிரயோகஸம்ஹாரஙகளுடன கூடியதுமான அஸ்
ஸமூகததைபபெறறு எபபொழுதும பயமறறவராக இருநது
ண்டு படைகளில போாபுரிநதா பகைவாகளை வாடசெய
றவனும தேராளிகளுடசிறநதவனும வீரனுமான அாஜுன
பாரதவாஜ குமாரரான அஸ்வததாமாவைபபறறி, ' இவா
கரு ஆசாரியபுததிரா, துரோணருககும பிரியமான குமாரா,
னும, பிராமமணா, எனறல விசேஷமாகக கௌரவிககததக்க
எனகிற எணணததைககொணடு தயைபாராடடி வநதான.
கு, வெணமையான குதிரைகளையுடையவனும பராககிரமசாலி
குநதீபுததிரனுமான அாஜுனன யுதததில துரோணபுததி
ரவிடடுவிடடு உமமைசசோநதவாகளை நாசம செயதுகொணடு
ரநது போாபுரிநதான துாயோதனன கழுகிறகுகள பூணட
களும சாணையில தீடடப்படடவைகளும பொறகடடுளளவை
மான பததுபபாணஙகளாலே மகாவிலலாளியான பீமஸே
ன அடிததான பீமஸேனனும மிகுநத கோபஙகொணடு
ரைககவரககூடியதும உறுதியுள்ளதும விசிததிரமுமான ஒரு
லையும கூாமையுளள பததுபபாணஙகளையும கையிலெடுதது
நத ஊககததுடன காதுவரையில இழுதது விடபபடடவைக
, கூாமையுளளவைகளும, வேகமுளளவைகளும, லக்ஷயததில
ாகத தாககுகினறவைகளுமான அமபுகளாலே குருராஜனை
ாலமான மாாபில விரைவாக அடிததான அநதத துரியோ
னுடைய மாாபில பொன்னூலினல கோககபபடடுளள ஒரு
ரியானது அமபுகளால மறைககபபடடு, ஆகாயததில கிரகஙக
ல சூழபபடட சூரியனபோல விளஙகியது ஒளியுளள உம
டைய புததிரன பீமஸேனனல அடிககப்படடவனுகி மதமிஞசிய
யானையானது நாஙனுலியைப பொறுததுபோலப பொறுகக
லை மஹாராஜரே! பிறகு, ஸைனயததைப பயபபடுததுகினற
வும மிகுநத கோபமுணடவனுமான தூயோதனன, தஙககட
களுளளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான அமபு
ால பீமனை அடிததான போாபுரிகினறவாகளும, யுதததில
வரால ஒருவா அதிகக காயபபடுததபபடடவாகளும மிகக
சாலிகளுமான உமமுடைய புததிராகளிருவரும இரணடு
வாகளுககு ஒபபானவாகளாக விளஙகினர்கள். சததுரு வீரா
ாககொலலுகினறவனை அபிமனயு நரசிரேஷ்டனை சிததிர
னனைப பததுபபாணஙகளாலும, புருமிதரனை ஏழுபாணஙக
லும அடிததான யுதததில இநதிரனுககொபபான வீரனுகிய

அந்த அபிமன்யு ஸத்யவிரதனை ஏழு பாணங்களால் அடி யுத்தரங்கத்தில் நாத்தனஞ்செய்கிறவனைப்போல இருந்துகொ ர்மகுத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினன் அந்த அபிமன்யு சித்திரஸேனன் பத்துப்பாணங்களாலும் ஸத்யவிரதன் ஒன் பாணங்களாலும் புருமித்திரன் ஏழுபாணங்களாலும் திரு அடித்தார்கள் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனகுமாரன் த்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு பகைவர்களை நன்றாகத் தடுக் திறமையுடையதும் பெரியதும் விசித்திரமாயுள்ளதுமான சித் ஸேனனுடைய வில்லை அறுத்தான், அவனுடைய கவசத்தை உடைத்து ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு, உம சேர்ந்தவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த ராஜபு ரர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களாக ஒன்றுகூ கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அபிமன்யுவை அடித்தார்கள் சிற அஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அபிமன்யு அவர்களனைவரையும் மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான் அவனுடைய அச்செய யைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள், வெயிற்காலத்தில் காட் உலர்ந்தபெரும்புதரைக் கொளுத்துகின்றதும் நன்றாக ஜ்வலிக் றதுமான நெருப்பைப்போல யுத்தத்தில் ஸைன்யத்தைக் கொ த்துகின்ற அந்த அபிமன்யுவை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ் கொண்டனர், ஸுபத்ராபுத்திரனும் அபிமன்யு உமது சே களை நாசஞ்செய்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினன் அரச உம்முடைய பௌத்திரனான லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அ செய்கையைப் பார்த்து, யுத்தத்தில் அபிமன்யுவை விரை எதிர்த்தான் அபிமன்யு மிக்ககோபமுண்டு கூரிய ஆறுபாண ளாலே நல்ல லக்ஷணங்களுள்ள லக்ஷ்மணனையும், மூன்று பாண ளால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான், அரசரே! அவ்வா லக்ஷ்மணனும் ஸுபத்திராபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள பாண ளால் அடித்தான் மஹாராஜரே! அது ஆச்சரியமாயிருந்தது மி பலசாலியான ஸுபத்ராபுத்திரன் கூர்மையுள்ள பாணங்களா அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொ அவனையும் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் பகைவர்களை அழிப் னான லக்ஷ்மணன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்திலிரு கொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் ஸுபத்திராபுத்திரனுடைய ர த்தைக்குறித்து ஒரு சக்தியாயுதத்தை எறிந்தான் விரை வருகின்றதும் கோரரூபமுள்ளதும் ஏவப்பட்டதும் அணிக போன்றதும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்தச்சக்தியாயுத அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே துண்டாக்கின

து, க்ருபர் அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைத் தம் ரதத்திலேற்றிக்
ண்டு எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
ழுதே, யுத்தரங்கத்தில் அவனை ரதத்தோடு வேறிடத்திற்குக்
ண்டு சென்றார் பிறகு, கைகலந்ததும் மஹாபயங்கரமுமான
த யுத்தமண்டலத்தில், (பகைவர்களைக்) கொல்ல எண்ணங்
ண்ட வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் வதம்செய்வதில் விருப்பத்
ன எதிர்த்தார்கள் மஹாவில்லாளிகளான உம்மைச் சேர்ந்த
களும் மஹாரதர்களான பாண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பிராணனை
ர்மஞ்செய்கின்றவர்களாகி ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள்
த்த தலைமயிர்களையுடையவர்களும் கவசத்தை இழந்தவர்களும்
தையிழந்தவர்களும் அறுக்கப்பட்ட விரல்களையுடையவர்களு
ர ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களுடன்கூடக் கைகளால் மிகுந்த
தம் செய்தனர் பிறகு, நீண்ட கைகளையுடையவரும் மிக்கபல
ளவருமான பீஷ்மர் மிகுந்த கோபம்கொண்டவராக மஹாத்
களான பாண்டவர்களுடைய சேனையைத் திவ்யாஸ்திரங்
ல் அடித்தார் அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட யானைவீரர்
ளாலும் யானைகளாலும் வீழ்த்தப்பட்ட மனிதர்களாலும் குதிரை
ளாலும் ரதிகர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் பூமியானது ப்ரப
ப்பட்டது

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பூரிச்ரவஸ் ஸாத்யகியின் குமாரர் பதின்மரைக் கொன்றதும்,
ஸாத்யகிக்கும் பூரிச்ரவஸ்ஸுக்கும் நடந்த யுத்தமும்)

அரசரே! பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில்
ட்டமதங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாரத்தை
ரிக்கக்கூடிய சிறந்த வில்லை நாணேற்றி அம்பறாத்தூணியினின்று
ஸர்ப்பங்களைப்போன்ற அம்புகளை எடுத்து
ப்படுகிறதுமான ஆச்சர்யகரமானதும்
க்ஷயப்புடன் கூடியதுமான ஹஸ்தலாகவத்தை நன்றாகக் காண
ததுகொண்டு கட்டுக்களுடன்கூடியவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு
பானவைகளுமான பாணங்களை நன்றாகப் ப்ரயோகித்தான்
லை நாணேவிடும்படி செய்கின்றவனும் அனேக பாணங்களைப்
யோகிக்கின்றவனும் பின்னும் வேறு பாணங்களை எடுத்து
ணகயிற்றில் பூட்டுகின்றவனும் இன்னும் அனேக பாணங்களைப்
யோகிக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற
மான அந்த ஸாத்யகியினுடைய ரூபமானது, அதிகமாக வர்ஷி

தாரைகளைப பொழிகினற மேகததினுடைய உருவமபோ
காணபபடடது பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதன
அவவாறு பராககிரமததால பிரகாசிககினற அநத ஸாதயகின
பாாதது அவனை எதிாபபதறகாகப பதினுயிரம தோகளை அ
பினுன ஸததியமான விககிரமததுடன கூடியவனும உத
மான விலலையுடையவனும வீாயமுடையவனுமான ஸாதயகி
யாஸதிரததினுலே சிறநத விலலாளிகளான அவாகள அனைவ
யும கொனறுன கையில விறபிடிதத வீரனுன அநத ஸாத
பயஙகரமான காரியததைச செயதுவிடடுப பிறகு யுதத
பூரிஶ்ரவஸை நாடினுன கௌரவாகளுககுக கீாததியை விரு
பணணுகிறவனுன அநதப பூரிஶ்ரவஸ மிகுநத கோபஙகொ
யுயுதானனுலே தளளபபடட உமது சேனையைக க
(அவனை) எதிாதது வநதான மஹாராஜரே! அநதப பூரிஶ்ர
இநதிராயுதததிறகுசசமமான வாணமுளள மிகபபெரியவி
நாணெலியிடுமபடி செயது கைததோசசியை ஆயிரமமடஙகா
காணபிததுககொணடு வஜராயுதததிறகு ஒபபானவைகளும வ
பஙகளுககு ஒபபானவைகளுமான அமபுகளைப பிரயோகிததா
அரசரே! அபபொழுது ஸாதயகியினுடைய காலாடகள மிரு
வைபபோலத தாககுகினற அநதப பாணஙகளை ஸஹிககவி
அரசரே! அவாகள யுதததில கெடடமதஙகொணட ஸா
கியை விடடுவிடடு யுததரஙகததில எலலாபபககஙகளிலும
னுாகள மஹாரதாகளெனறு மிகக பரவிததிபெறறவாக
மிககபலசாலிகளும விசிததிரமான கவசஙகள, ஆயுதஙகள, த
கள இவைகளையுடையவாகளுமான ஸாதயகியினுடைய பத
குமாராகளும மிகுநத பரபரபபுடன யுதததில சிறநத விலல
யும, யூபஸதமபததைக கொடியாககொணடவனுமான அ
டம சென்று மஹாயுதததில பினவருமாறு வசனிககலானுா
'ஓ! ஓ! குருவமசததிற பிறநதவனே! மிகக பலசாலியே!
எஙகள அனைவருடனுமாவது தனிததனியாவது யுததம செ
எஙகளையாவது நீ தோலவியடையுமபடி செயதுவிடடு யுதத
கீாததியை அடை அலலது, நாஙகளேனும உனனைத தோ
அடையுமபடிசெயது எஙகள பிதாவான ஸாதயகிககுப
தியை விருததிபணணுகிறேம்' எனறுாகள இவவாறு சூ
ளாலே அபபொழுது சொலலபபடடவனும மஹாபலசா
வீாயததினுல புகழசசிபெறறவனும ஆணமையிறசிறநதவனும
பூரிஶ்ரவஸ, ஸனனததாகளாக நிறகினற அநத ஸாதயகிபுத
களைபபாாதது, 'சூராகளே! நீஙகளசொலலும இது நலலவிஷய
இவவாறுன எணணம இபபொழுது உஙகளுககு இருநதால

னவரும் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள்
்த்தில் உங்களை நான் கொல்வேன்' என்று கூறினன் இவ
று சொல்லியதைக் கேட்டு, மஹாவில்லாளிகளும் மிக்க சுறு
ப்புடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் பெரிதான அம்புமழை
்டு பகைவரைக்கொல்பவனுன பூரிஶ்ரவஸை எதிர்த்து ஓடி
தார்கள் மகாராஜரே! ஒருவனுன பூரிஶ்ரவஸுக்கும் யுத்த
ியில் ஒன்றுகூடினவர்களான அனேக வீரர்களுக்கும் பிறபக
கைகலந்த அவ்விதமான சண்டை நடந்தது அரசரே!
ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் எவ்வாறு மேருபர்வதத்தை (வர்ஷ
ரைகளால்) நனைக்குமோ அவ்வாறு அவர்கள் ரதிகர்களுள்
தமனுன பூரிஶ்ரவஸை அம்புகளால் நனைத்தனர் மஹாரத
ர் பூரிஶ்ரவஸ அவர்களால் விடப்பட்டவைகளும் கோரஸ்வரூப
ுள்ளவைகளும் யமதண்டத்துக்கும் வஜ்ராயுதத்துக்குமொப்பான
தியுள்ளவைகளுமான பாணங்களைத் தன்னை வந்து நாடுவதற
பரபரப்பில்லாமலே விரைவாக அறுத்தெறிந்தான் ஸோம
தனுடைய குமாரனுன பூரிஶ்ரவஸ் ஒருவனுக இருந்துகொண்டு
த்தத்தில் அனேகர்களோடு பயமற்றவன்போல எதிர்த்துப
ர்புரிந்த அத்புதமான பராக்ரமத்தை அவ்விடத்தில் நாங்கள்
ரவரும் பார்த்தோம் வேந்தரே! பத்து மஹாரதர்களும்
விதமான சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு மிக்க புஜபல
ள பூரிஶ்ரவஸைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனைக்) கொல்ல ஆரம
தார்கள் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, கோபங்கொண
னுன ஸோமதத்தகுமாரன் மஹாரதர்களான அவ்வீரர்களோடு
ர்புரிந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அவர்களுடைய விற்களை
டினன் பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் விற்களறுக்கப
அந்த வீரர்களுடைய தலைகளைப் புதிதான கணுக்களுள்ள
புகளாலே யுத்தத்தில் அறுத்தான் அரசரே! கொல்லப
அந்த ஸாத்யகிபுத்திரர்கள் இடியினால் முறிக்கப்பட்ட மரங
போலக் கீழே விழுந்தார்கள் மன்னரே! விருஷ்ணிகுலத
தோன்றியவனும் வீரனுமான ஸாத்யகி, மஹாபலசாலிக
ன தன் புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களென
த்க் கண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பூரிஶ்ரவஸை
ர்த்தான் மஹாபலசாலிகளும் மஹாரதர்களுமான அவ்விரு
ம் யுத்தத்தில் ஒருவர் ஒருவருடைய ரதத்தை ரதத்தினுல
த்து ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கொன்று
்தை இழந்தவர்களும் எதிரில் யுத்தப்பரபரப்புள்ளவர்களு
் எதிர்த்தார்கள் பெரிய கத்தியைக் கையில் பிடித்தவர்களும்
தமமான கேடகத்தைத் தரித்தவர்களும் நரசிரேஷ்டர்களு
ன அவ்விருவரும் யுத்தத்தின் பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாக

தினறுகொணடு விளஙகினாகள மஹாரதனுன விருகோத
யுததததில பூரிஸரவஸைக கததிசசணடையில பிறால ஸஹிக
தகாதவன எனறு எணணி விரைவாக அவனஅருகில வநதா
ராஜரே! பிறகு, பீமஸேனன, மிக விரைநது உததமமான க
யைக கையில தாஙகின ஸாதயகிககு எதிராக வநது அபபொழு
அவனைத தன தேரில ஏறுமபடி செயதான அரசரே! உ
புததிரனும, யுததகளததில எலலா விலலாளிகளும பாாத
கொணடிருககுமபோதே பூரிஸரவஸை விரைவாகத தன ர
தினமீதேறுமபடி செயதான அவவிதமான யுததம நடக
பொழுது பரபரபபுளள பாணடவாகள மகாரதரான பீஷம
எதிாததுப போாபுரிநதாாகள சூரியன சிவநத நிறமுடை
ஒருஙகாலததில தனஞசயன விரைவாக இருபததையாயி
மஹாரதாகளைக கொனறுன பாாததனைக கொலலும விஷ
தில துரியோதனனுல கடடளையிடபபடட அநத வீராகள,
டிலபூசசிகள நெருபபையடைநது நாசமுறுவதுபோல
பொழுது அாஜுனனை அடைநதே நாசமடைநதாாகள பி
தனுாவேததததில திறமையுளளவாகளான மதஸயதேசதத
களும கேகயாகளும அபபொழுது புததிரனோடுகூடின மஹா
னை பாாததனை நானகுபுறததிலும சூழநதுகொணடாாக
இநத ஸமயததில சூரியன அஸதமயததை அடையவே எல
ஸைனியஙகளுககும மிகுநத மயககமு உணடாயிறறு ம
ராஜரே! களைபபுறற வாகனஙகளுடனகூடின உமது பிதாவ
தேவவிரதா ஸநதியாகாலததில ஸைனிகாகளை யுதததததைவி
ஒழியுமபடி செயதாா பாணடவாகளுககும கௌரவாகளுக
பரஸபரம நோாநத யுதததததில அநத இருதிறததுச சேனைக
மிகுநத துனபமடைநது தமதம இருபபிடததை அடைநத
பாரதரே! பிறகு, ஸருஞசயாகளுடனகூடின பாணடவாக
கௌரவாகளும தமசேனை தஙகியிருககுமிடததை அடைநது
விடததில முறைபபடி தஙகியிருநதாாகள

ஐந்தாம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது

எழுபததைநதாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்சசி)

(கௌரவர் கிரௌஞ்சவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் மகாவ்யூஹத்தை
வகுத்துப் போர் புரிந்தது)

வைஙதரே! கௌரவாகளும பாணடவாகளும இனிதுபொழு
போககி அவவிரவுசெனறவுடன திருமபவும யுதததிறகுபபுறப

ர்கள் பாரதரே! பிறகு உம்முடையவைவும், அவர்களுடைய
வயுமான சோர்திருக்கின்ற உத்தமரதங்கள், வித்தஞ்செய்யப
கின்ற யானைகள், ஸன்னுஹத்துடன் கூடின காலாட்கள், குதி
கள் இவற்றின் சப்தமானது பெரிதாகத் தோன்றியது பார
ரே! சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவற்றின் ஒலியானது நெருக்கமாக
ல்லாப்பக்கத்திலும் தோன்றியது பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா திருஷ்
தயும்னனைப்பார்த்து, 'பாஞ்சால! சத்துருக்களை நாசஞ்செய்யும்
றமையுள்ள மகரவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்து' என்று சொன்னா
திகார்களுள் உத்தமனும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன்
திஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு ரதிகர்களை நோக்கி யுத்த
றைப்படி கட்டளையிட்டான் துருபதனும் பாண்டுபுத்திர
ன தனஞ்சயனும் அதனுடைய தலையானார்கள் மகாராஜரே!
ஹதேவனும் மகாரதனான நகுலனும் (அதனுடைய) கண்களா
ர்கள், மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் முகமானான், ஸுபத்ரா
த்திரனான அபிமன்யு, திரௌபதிபுத்திரர்கள், ராக்ஷஸனான
டோத்கசன், ஸாத்யகி, தர்மராஜா இவர்கள் கழுத்தில் நின்றா
ர் மகாராஜரே! ஸேனாபதியான விராடன் பின்புறத்திலிருந்
ன பெரியசேனையினால் சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னனும்,
ராதாக்களான ஐந்து கேகயதேசத்துவீரர்களும் அதனுடைய
டவிலாப்புறத்தையடைந்து நின்றார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டனான
ருஷ்டகேதுவும் வீர்யமுடையவனான சேகிதானனும் அதன்
லப்பக்கத்தையடைந்து வியூகத்தைக்காப்பதில் (ஸன்னத்தாக
ாக) நின்றார்கள் மஹாராஜரே! ஐசுவரியமுடையவர்களும் மஹா
தார்களுமான குந்திபோஜனும் சதானீகனும் பெரும்படையினால்
ழப்பட்டு (அந்த வியூஹமகரத்தினுடைய) இரண்டு கால்ஸ்தா
ங்களில் நின்றார்கள் பிறகு, மஹாவில்லாளியும் ஸோமகர்
ளால் சூழப்பட்டவனும் பலசாலியுமான சிகண்டியும் இராவானும்
அந்த) வ்யூஹமகரத்தினுடைய வால்பக்கத்தில் நின்றா
ள் பரதகுலத்திற்பிறந்த மஹாராஜரே! பாண்டவர்கள்
இவ்வாறு பெரிதான இந்த மகரவியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு
வசம்பூண்டு யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் தேர்களோடும்
ாலாட்களோடும் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட கொடிகளோடும் குடைக
ளோடும் தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான சஸ்
திரங்களோடும் கூடியவர்களாகிச் சூரிய உதயகாலத்தில் மீண்டும்
யுத்தத்தின்பொருட்டு விரைவாகக் கௌரவர்களை எதிர்த்துச்
சென்றார்கள் அரசரே! அந்தப்பாண்டவசைன்யம் அணிவகுக்
கப்பட்டதைக்கண்டு உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர் தம்
சேனையைப் பெரிதானசிரௌஞ்சபக்ஷியின் வடிவம்போல் எதிரணி
வகுத்தார் ஜனேசுவரரே! பெரியவில்லைக்கையில்கொண்ட பாரத

வாஜா அந்த வ்யூஹகரௌஞ்சத்தினுடைய முகத்தில் விள
ஞா அப்ரவத்தாமாவும் கிருபரும் இரண்டு கண்களானாக
பிறகு, நரசிரேஷ்டனும் விறபிடித்த எல்லா வீரர்களுள்ளும் சிற
வனுமான கிருதவர்மா காம்போஜர்களோடும் பாஹ்லிகர்க
டும் சேர்ந்து (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) தலையில் நி
ருன மஹாராஜரே! சூரஸேன தேசத்தரசனும் அனேக அர
களால் சூழப்பட்ட உம்முடைய குமாரனை துரியோதன
(அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) கழுத்தில் நின்றார்கள் ம
திர தேசத்து வீரர்களோடும் ஸௌவீரர்களோடும் கேகய
ளோடுங்கூடின ப்ராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன் பெரு
படையினால் சூழப்பட்டவனுக் (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்
னுடைய) மார்பில் நின்றுன பெரிய விறகளையுடையவர்களு
காலாட்களுடன கூடியவர்களுமான அவந்திதேசத்தரசர்களி
வரும் (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) பின்புறத்தில் நின்
கள ப்ரஸ்தலாதிபனுன் ஸுசர்மா கவசமணிந்து தன சே
யோடு (அந்தவியூகக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) இடப்பக்கத்திலுள
சிறகையடைந்து நின்றுன பரதகுலத்திறபிறந்தவரே! துஷா
களும் யவனர்களும் சகர்களும் சூசுபர்களோடு சேர்ந்து அந்த
யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்தையடைந்து நின்றார்க
ஙருதாயுவும் சதாயுவும் ஸோமதத்தகுமாரனும் ஒருவரை ஒருவ
காப்பவர்களாகி அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இடைப்ப
கத்தில் நின்றார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் பாண
வர்களோடு யுத்தத்திறகாக எதிர்த்தார்கள் சூரியன் உத
மாகவே ஜனக்ஷயமானது பெரிதாக நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டது
ராஜரே! அந்தப்பெரியயுத்தத்தில் தேராளிகள் யானைகளை எதி
துசசென்றார்கள் யானைகள் தேராளிகளை எதிர்த்தன தேரிலே
யிருந்தவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களை எதிர்த்தார்க
குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் தேரின்மீதிருந்தவர்களை எதிர்த்தா
கள ராஜரே! குதிரைக்காரர்கள் குதிரைக்காரர்களையும் தேரா
களையும் எதிர்த்தார்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின
துள்ளவர்களையும் அவ்வாறே குதிரைவீரர்கள் ரதிகர்களையு
எதிர்த்தார்கள் (அந்த மகா)யுத்தத்தில் தேராளிகள் கோப
கொண்டவர்களாகக் காலாட்படைகளோடும் குதிரைக்காரர்க
காலாட்களோடும் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் போர்புரி
தார்கள் பீமஸேனனாலும் அர்ஜுனனாலும் நகுல ஸஹதேவ
களாலும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்ட
பாண்டவசேனையானது நக்ஷத்திரங்களால் இரவு விளங்குவது
போல விளங்கியது அவ்வாறே, உம்முடையசேனையும் பீஷ்மர், கி

துரோணர், சல்யன் துரியோதனன் முதலானவர்களாலே சூழப்
டு ஜ்யோதிக்கிரகங்களால் ஆகாயம் விளங்குவதுபோல் விளங்
து பராக்கிரமசாலியும் குந்திபுத்திரனுமான பீமஸேனன்
ரர்ணரைக்கண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அவருடைய
னையை எதிர்த்து வந்தான் யுத்தத்தில் புகழ்ச்சிபெற்றவரும்
முள்ளவருமான துரோணரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு
மயமான ஒன்பதுபாணங்களால் பீமனை மர்மஸ்தானங்
ல் அடித்தார் நையப்புடைக்கப்பட்ட பீமன் பிறகு யுத்தத்தில்
தவாஜருடையஸாரதியை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு
பபினன் சிறந்தபிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் தாமே
ரைகளை நடத்திக்கொண்டு பஞ்சுக்குவியலைத் தீ எரிப்பது
லப் பாண்டவசேனையை நாசஞ்செய்தார் துரோணராலும்
மராலும் கொல்லப்பட்ட அந்தப்புருஷசிரேஷ்டர்களான
ஞ்சயர்கள் கேகயர்களுடன்கூட ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்
ரனர்கள் அவ்விதமாகவே பீமனாலும் அர்ஜுனனாலும் நான்கு
ங்களிலும் காயப்படுத்தப்பட்ட உம்முடைய சேனையானது
ந்துடன்கூடின உத்தமஸ்திரீபோல் ஆங்காங்கு மோஹமடைந்
பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அவ்வாறு உத்தமர்களான
ர்கள் நாசமடையுங்காலத்தில் அவ்விரண்டு வியூஹங்களும்
டந்தன உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கோரமான
கலந்தயுத்தம் நடந்தது உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும்
நிச்சயமுடையவர்களாகப் பகைவர்களுடன் செய்த அத்புத
ர யுத்தத்தை நாங்கள் கண்டோம் ராஜரே! மிக்கபலசாலி
ன பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் அஸ்திரங்களை (அஸ்தி
ளால்) தடுத்துக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்
என்றுகூறினன்

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் தன் சேனைகளழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இவ்வாறு அநேககுணங்களை
டயதும் இவ்வாறு பலவிதமாயுள்ளதும் சிறப்புற்றதும் சாஸ்தி
றசொல்லியபடி அணிவகுக்கப்பட்டதும் வீணாகாததும்
மால் பிரீதியோடு அடையப்பட்டதும் நமக்கு அதிகமாக
ஷ்டத்தை எப்பொழுதும்விளைவிக்கின்றதும் மிகுந்தஸந்தோஷ

முள்ளதும் யுத்தத்தில் பற்றுதலுள்ளதும் பிரத்தியக்ஷமா காணப்பட்ட வலிமையுடையதும் மிகவும்வயதுசெல்லாத அதிபால்யமில்லாததும் இளைக்காததும் பருக்காததும் வி வாக்க காரியங்களைச் செய்கின்றதும் உயர்ந்தமனிதர்களா நிறைந்ததும் கடல்போன்றதும் குறைவற்றதும் யுத்தஸன்னுக் ஞல் கையில் எடுக்கப்பட்ட அனேக சஸ்திரங்களையுடையதும் திச்சணடையிலும், கைச்சணடையிலும், கதாயுத்தத்திலும் தோ யுள்ளதுமான நமதுசேனையானது யுத்தகளத்தில் ஈட்டிகள், ரி கள், தோமரங்கள், இருமபுமயமானபரிகாயுதங்கள், பிண்டிபா கள், சக்திகள், உலக்கைகள், கம்பனங்கள், விற்கள், கணபங் விசித்திரமானக்ஷேபணீயங்கள் ஆகிய இவைகளிலும் முஷ்டியுத் களிலும் மிக்கதிறமையுடையது, மேலும், வித்தைகளில் (ஸாரத பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது, யுத்தத்தில் மிகுந்த உ புடன்கூடியிருக்கிறது, எல்லாச் சஸ்திரக்கிரகணவித்தைகளி பூர்ணமானஸாமர்த்தியமுடையது, யானைமுதலியவைகளின் றுவதிலும் யானைமுதலியவைகளிலிருந்து இறங்குவதிலும் ம யில் துள்ளுதலோடுகூடின (தடையற்ற) ஸஞ்சாரத்திலும் நன அடிப்பதிலும் (பகைவர்களை) எதிர்ப்பதிலும் திரும்பிஓடுவதி மிக்கதேர்ச்சியுடையது, யானையேற்றங்களிலும் குதிரையேற் களிலும் ரதாரோஹணங்களிலும் பலவாறு நன்றாகப் பரீக்ஷ ணப்பட்டிருக்கின்றது, பரீக்ஷைசெய்து நியாயப்படி (தகு வேதனத்தினால் நம்மால் அந்தந்தஸ்தானத்தில் ஏற்படுத்தப் டிருக்கிறது, அப்படியின்றி, கோஷ்டியினாலும் உபகாரத்தின உறவின்முறையினாலும் நட்பினாலும் இழிகுலத்திற்பிறந்தவா டைய அங்கீகாரங்களாலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை ஜனங்க நிரம்பியதும் சிறந்ததும் ஸந்தோஷமடைந்த ஸம்பந்திகளோ பந்துக்களோடுங்கூடியதும் உபகாரத்தையடைந்த ஜனங்கள நிறைந்ததும் புகழ்பெற்றதும் பெருந்தன்மையுள்ளதுமாயிருக றது ஐயா! மேலும் நெருங்கியசுற்றத்தார்களாலும் பல காணப்பட்ட செய்கைகளையுடையவர்களும் லோகபாலர்க ஒப்பானவர்களுமாயிருக்கின்ற முக்கியர்களான மனிதர்களா காக்கப்படும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றுமிருக்கிறது பூ எல்லா ஜனங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களும் வி பத்தினாலே நம்மையடைந்திருப்பவர்களும் படைகளையுடைய ளும் காலாட்களையுடையவர்களுமான அனேக க்ஷத்திரியர்கள காக்கப்பட்டதும் நதிகளாலே நான்குபுறத்திலும் நிரப்பப்ப மகாஸமுத்திரம்போன்றதும் சிறகில்லாத பக்ஷிகளுக்கொப

ர்களாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டதும் பலவித யுத்தவீரா
ர்கிற ஜலத்தோடுகூடியதும் பயங்கரமானதும் வாகனங்களாகிற
வரிசைகளையுடையதும் க்ஷேபணிகள், கத்திகள், கதைகள், சக்
ள், அம்புகள், ஈட்டிகள் இவைகளால் நிரம்பியதும் த்வஜங்களா
 பூஷணங்களாலும் நெருங்கியதும் ரதப்பட்டங்களால் நன்கு
றக்கப்பட்டதும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற குதிரைகளால்
ண்டுபண்ணப்பட்ட காற்றுவேகத்தினால் அசைக்கப்பட்டதும்
ரயற்ற ஸமுத்திரம்போலப் பெரிதானதும் காஜிக்கின்றதும்
ரோணராலும் பீஷ்மராலும் கிருதவர்மாவினாலும் கிருபராலும்
ச்சாஸனனாலும் ஜயத்ரதனமுதலானவர்களாலும் பகதத்தனு
விகர்ணனாலும் துரோணபுத்திரராலும்ஸௌபலனாலும் பாஹ்லி
லும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் மகாத்மாக்களும் சிறந்தவீரர்களு
ன்ஜனங்களாலும்பாதுகாக்கப்பட்டதுமான என்னுடைய ஸைன
ானது கொல்லப்பட்டதனால் தெய்வத்தையே இவ்விஷயத்தில்
க்கியமென்றெண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! இவ்விதமான யுத்தத்தை
ரிதர்களேனும் ரிஷிகளேனும் மஹாபாக்கியசாலிகளான பூர்வ
ருஷர்களேனும் பூமியில் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் ஆயுதங்களை
த்தியாகக்கொண்ட இவ்விதமான சேனைத்திரளும் யுத்தத்தில்
கவர்களால் கொல்லப்படுமேயாயின் நமது த்ரதிஷ்டத்தைத்
பிர வேறென்ன இருக்கிறது? ஸஞ்சய! இவ்விதமான கோரமா
ருக்கின்ற இந்த ஸைன்யம் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக் கொல்
மலிருந்தமையால் இது முழுமையும் எனக்கு விபரீதமாகத்
தானறுகிறது ஸஞ்சய! நம்முடைய சேனை கொல்லப்பட்ட
ரணத்தால் பாண்டவர்களுக்காகத் தேவர்களே அங்கு ஒன்று
ாந்து நிச்சயமாகப் போர்புரிகிறார்கள் விதுரனால் தினந்தோ
ம ஹிதமாயும் பத்யமாயுமுள்ளவார்த்தை சொல்லப்பட்டிருந்
ம புத்திக்குறைவுள்ள என் புத்திரனை துரியோதனன் அதை
றுக்கொள்ளவில்லை ஐயா! விதுரனால் முன்பு கண்டறியப்பட்ட
து அவ்வாறே வந்தமையால் ஸர்வஜ்ஞனான அந்த மகாத்மாவி
டைய புத்தியை யதார்த்தமென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய!
ன்றேனும் இது எவ்விதத்தாலும் இவ்வாறே ஆகும் தெய்வத்தி
லே எது முன்பு எவ்விதமாகவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்
ருக்கிறதோ அது அவ்விதமே ஆகத்தக்கது, வேறுவிதமாகாது'
ன்று கூறினான்

———

எழுபததேழாவது அதயாயம

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

பீமன, துரோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்

ஸஞசயன, 'அரசரே! உமமுடைய தோஷததினுலே
வித்த துயரமானது உமமால அடையபபடடது பரதாகளிறசி
தவரே! அரசரே! தாமஸாஙகாயததிறகுக காரணமாக எந
தோஷஙகளைப பாாககிறீரோ அவவித தோஷஙகளைத துரி
தனன பாாககவிலலை உமமுடைய தோஷததினுலே முனபு
தச சூதாடடமானது எறபடடது உமமுடைய தோஷதத
லேயே பாணடவாகளுடன யுததம நடககஆரமபிததது ராஜ
நீா கொடுஞசெயகையைச செயதீா அதன பயனை நீரே
பொழுது அனுபவியும தனனுல செயயபபடட செயகையான
தனனுலேயே இமமையிலேனும மறுமையிலேனும அனுபவிக
படுகிறது (வினைபபயன) உளளபடி உமமால அடையபப
விடடது ஆதலால, நீா இநதப பெரிய வியஸனததையடை
ஸதிரமாயிருநதுகொணடு,சொலலுகினறஎனனிடததினினறு அ
யுததம நடநதவகையைக கேளும பிறகு, வீரனுன பீமஸேன
மிகக கூாமையுளள பாணஙகளாலே பெருஞசேனையைப பிள
துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதராகளனைவரையும நாடி
மஹாரதனுன அவன, துசசாஸனன, துாவிஷஹன, துஸஸஹ
தாமதன, ஜயன, ஜயதஸேனன, விகாணன,சிதரஸேனன, ஸு
சனன, சாருசிதரன, ஸுவாமா, துஷகாணன, காணன இவாக
யும இனனும ஸமீபததிலுளள கோபஙகொணடிருககிற மற
கௌரவாகளையும அனேகமகாரதாகளையும நோககிப பீஷமரா
யுததததில காககபபடட பெருஞசேனையிலபிரவேசிததான பிற
பிரவேசிதத அநதப பீமஸேனனைககணடு, 'அரசாகளான நா
இவனை உயிரோடு பிடிபபோம' எனறு சொனனாகள பிர
காலததில குரூரமான மஹாகிரஹஙகளாலே சூரியன சூழபப
வதுபோல நிசசயஙகொணடவாகளான அநதப பிராதாககள
அநதபபாாததன சூழபபடடான எவவாறு தேவாஸுரயுதத
தில தானவாகளைஅடைநத மகேநதிரனைப பயமஅணுகவிலலையே
அவவாறே (சததுரு) ஸைனயததினுடைய மததியததைஅடை
பாணடுபுததிரனைப பயம அணுகவிலலை பிரபுவே! பிறகு முயற
யுளளவாகளான லககககணககானரதிகாகள நானகுபககஙகளிலு
தீவிரமானபாணஙகளோடு ஸகாயமறறவனுயிருககினற அநதபபீ
ஸேனனைச சூழநதுகொணடாாகள. சூரனுன அநதப பீமனகொ

ர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யானை
யும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் குதிரைக்காரர்களையும் யுத்
தில் கொன்றான் அதிகமான மனோதைரியத்தையுடைய
ஸேனன், தன்னைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட அவர்களனைவ
டைய முயற்சியையும் அறிந்து, அவர்களெல்லோரையும் கொல்
ல மனத்தைச் செலுத்தினான் பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான
ன ரத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்
ண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத்
ந்தராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு
' என்று சொன்னான் பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப்
ரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவர்களுடைய மஹாஸமுத்
மபோன்ற அந்த ஸேனாஸமூகத்தை நாசஞ்செய்தான் அவனால்
ாயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பெரியதேகத்துடன் கூடின சிறந்த
னைகள் மத்தகங்களும் முதுகுகளும் உடல்களும் பிளக்கப்
டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு யுத்தகளத்தில்
ந்தன போர்வீரர்களேறிய நூற்றுக்கணக்கான தேர்கள் யுத்
ங்கத்தில் எள்ளளவெள்ளளவாக உடைக்கப்பட்டன குதிரை
ம் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களோடுகூட நாசஞ் செய்யப்
ட்டார்கள் பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் காலன்
ண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு அந்தகனை எதிர்ப்பதுபோல்
வனான பீமன் யுத்தத்தில் அநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப்
ாரபுரிந்தானென்னும் பீமனுடைய ஆச்சரியகரமான விக்கிர
தை அந்த இடத்தில் கண்டோம் அவன் பிரவேசித்தவுடனே,
ாஷ்டதனான திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனிருந்தவிடத்திற்கு
ரவாகத் துரோணரை விட்டுவிட்டுச் சென்றான் நரசிரேஷ்ட
ன திருஷ்டத்யும்னன் உண்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரிய
னையைப் பிளந்துகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனு
ய ரத்தை யுத்தத்தில் நாடினான் மஹாராஜரே! திருஷ்டத்
னன் யுத்தகளத்தில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோ
னைக் கண்டு மனமனொந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து கண்ணீரால்
கவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன்,
சோக! எனக்குப் பிராணன்களைக் காட்டிலும் பிரியமான
மன் எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான் விசோகன் கைக
க் குவித்துக்கொண்டு அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து,
லசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாண்டுபுத்திரர் என்னை
ங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய இந்தப்
டையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறார் புருஷசிரேஷ்
ரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில்
யற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான் கொல்லும்

வுரையில குதிரைகளை இழுதது நிறுததிககொணடு ஒரு முகூா
காலம எனனை எதிாபாாததிரு' எனறு எனனைப பாாததுப பி
யுடன இநத வாாததையைச சொலலிவிடடு, கதாயுததததைககை
கொணடு அபபடிபபடட கௌரவ ஸேனையை நோககி எதிா
விரைவாகச சென்றா பிறகு, கதையைக கையிலகொணடு வி
வாகசசெலலும மஹாபலமுளள அவரைககணடு எலலா வை
காகளுககும அதிகமான சநதோஷம உணடாகியது அரசே
அதிகமாகக கைகலநத பயஙகரமான அநத யுததம நடககை
உமது நணபரான அவா மகாவயூஹததைதபபிளநது (அதனுளே
பிரவேசிததாா' எனறு கூறினன

பிறகு, மிககவலிமையுளள பாாஷதனன திருஷடதயுமன
விசோகனுடைய வாாததையைக கேடடு யுததரஙகததின நடு
அவனைப பாாததுப பினவருமாறு மறுமொழி கூறலானா
'யுததததில பீமஸேனனைவிடடுப பாணடவாகளோடு ஸநேஹ
இழநது யான உயிரோடிருபபதினால (கொஞசமேனும)
பொழுது எனககுப பிரயோஜனமிலலை பீமன (சததருஸமஹ
ரூபமான) ஒருவழியை அடைநதிருநது நானும யுததகளததிலி
கையில பீமனைவிடடு யான சென்றால க்ஷததிரியாகள என
எனன சொலலுவாாகள? எவன ஸஹாயாகளை இழநதுவி
க்ஷேமததோடு வீடடிறகுச செலலுவனோ அவனுககு இநதி
முதனமையாககொணட தேவாகள க்ஷேமததை உணடுபணணு
கள அபபடிபபடட மனிதன மனிதாகளாலே எவவிததத
தாணடமுடியாததும தெபபமிலலாததுமான ரௌரவநரகத
முழுகுவான வலிமைமிகக பீமன எனககு நணபன, என
ஸமபநதி, நமமிடஙகளில அனபுளளவன, பகைவாகளை அழிப
னன; அவனிடததில நானும அனபுளளவன ஆதலால, அபப
படட நான எநதவிடததில அவனிருககிறானோ அஙகுச செல
போகிறேன அஸுராகளைக கொலலுகினற இநதிரனபோ
சததருககளைக கொலலுகினற என்னைப பாா' என்றான பிற
வீரனான திருஷ்டதயுமனன இவவாறு சொலலிவிடடுச சேனையி
நடுவிறபுகுநது கதாயுததததினாலே பொடியாககபபடட யா
களாலே (தெரிநதுகொணடு) பீமஸேனனுடைய மாாககஙக
சென்றான அநதத திருஷடதயுமனன, சததரு ஸேனை
கொளுததுகினறவனும காறறு மரஙகளை ஒடிபபதுபோ
பலாதகாரமாக யுததததில சததருககளை நாசஞ்செயகி
வனுமான பீமனை அபபொழுது கணடான யுததததில (பீம
ஸேனனால) கொலலபபடுகினற அநத ரதிகாகளும குதிரை
வீராகளும காலாடகளும யானைகளும மிகக தீனஸவரத
வெளியிடடாாகள விசிததிரயுததம செயகினறவனும ஸம

மான பீமனால கொலலப்படுகின்ற உமமுடைய படையில ஆ!
என்னும ஒலி மிகஉணடாயிறறு பிறகு, அஸதிரபபயிறசியுள்ள
ாகளெலலோரும பீமனைச சூழ்நதுகொணடு பயமறறுச சரமா
யப பொழிநதுகொணடு நினறாாகள் பகைவாகளைஎதிாததுச
னறவனும ஆயுததாரிகளுள சிறநதவனும கோரமானவனும
ருக ஒனறுசோககபபட்ட ஸைனியததால நானகு பககங
லும சூழபபட்டவனும பூாணடுபுததிரனுமான பீமஸேனனை
ாகவீரனும பலசாலியுமான தருஷ்டதயுமனன் கணடான
கு, அவன பாணஙகளால காயபபடுததபபட்ட அஙகஙகளை
டையவனும காலாளாக நிறகினறவனும குரோதமாகிற விஷத
க ககுகிறவனும கதையைக கையிலகொணடவனும பிரளய
லததின காலனபோல விளஙகுகினறவனுமான பீமஸேனனைத
றறிககொணடு அருகிறசென்றான் மிகக பலசாலியான
நஷ்டதயுமனன பீமனை நனறாகததழுவி அவன தேகததினமீது
யநதிருககிற அமபுகளை விரைவாக வெளிபபடுததி (அவனை)த
ா ரததததில ஏறறிககொணடு சததுருககளுடைய மததியில
வனைத தேறுதலடையுமபடி செயதான
அது அவவிதமிருககும்பொழுது, உமமுடைய புததிரனான
ரியோதனனும அதிவேகததுடனே தன பிராதாககளை வந
டைநது நடந்துவருகினற [1] ஸஙகுலமான அநதயுததததில(அவா
ளப) பாாதது, 'இதோ துராதமாவான துருபதகுமாரன பீம
னனோடு சோநதிருககிறான் நாமனைவரும பெருமபடையுடன
வனையெதிாததுப போவோம் அவன உஙகளுடைய படையை
ததததின பொருட்டு) விருமப வேணடாம்' என்று இவவித
ன வாககியததை உரைததான (துரியோதனனுடைய) அநத
ககியததைககேட்டுப பொறுதவாகளான திாததராஷடிராகள
ததோனன துரியோதனனுடைய கட்டளையினால தூணடபபட்ட
ாகளாக ஆயுதஙகளைக கையிலஎடுததுககொணடு யுககூஷ்யததில
ககிரமான தூமகேதுககளபோல (திருஷ்டதயுமனனைக) கொல
ததறகாக வெளிபபட்டாாகள் அநத வீராகள அஸதிரஙகளையும
றதகளையும கையில் பிடிதது வணடியுருளைகளின ஒலிகளால
மியை நடுஙகுமபடி செயதுகொணடு மேகஙகள வாஷதாரைகளை
லயினமீது பொழிவதுபோல அமபுகளைத துருபதபுததிரன
து வாஷிததாாகள யுததரஙகததில விசிததிரமாக யுததம
செய்யும ஸ்வபாவமுள்ள துருபதகுமாரன, அநதப பாணஙகளை
ககூாமையுள்ள பாணஙகளாலடிததுத தான -தனபமஷ்டயாம்
ருநதான - ராஜரே! மகாரதனும உககிரமானவனும் யுவாவுமா
ருககிற அவன பகைவாகளுககு எதிரில பராககிரமததினால மிகப்

[1] ஒருசொல விடபபட்டது

பிரகாசிககினறவாகளும யுததகளததில அவவாருக நானகுட
கஙகளிலும நிற்கிறவாகளும வீராகளுமான உமமுடைய குமா
களைககணடு அவாகளைக கொலலஎணணஙகொணடு யுததத
அஸுராகளினமீது மஹேநதிரன எவவாறுகோபஙகொளவா
அவவாறே உமமுடைய புததிராகளினமீது அதிக கோபஙகொ
டவனுக மோஹனுஸதிரததை ஸநதானமசெயய ஆரமபிததா
வேநதரே! பிறகு, மஹாபலசாலியும செயகையில திறமையு
வனுமான அநதத திருபதராஜகுமாரன அநத யுதததில உப
படையினமீது அதிகமான பிரபாவமுளளதும துரோணர
கொடுககபபடடதுமான பிரமோஹனுஸதிரததைப பிரயோ
தான பிறகு, யுதததிலுளள வீராகள பிரமோஹனுஸதிர
னுல புததியும பலமும கெடுககப்படடவாகளாகி மோஹமை
தாாகள உமது புததிராகள காலனுல கவரபபடடவா
போலப பிரஜஞையிழநது மோஹமடைநததைக கௌரவ
ளெலலாரும பாாததுக குதிரைகளோடும யானைகளோடும ரத
ளோடும கூடியவாகளாக நானுபககஙகளிலும ஓடினாகள அ
குநதிறமையுளள வீராகளுள சிறநத பீமன, இசசமயததிலே
அமிருதமபோல ருசியுளள ஜலததைககுடிதது இளைபபாறி ம
படியும ஸனனுகனுசெயதுகொணடு மிகக கோபமுடையவ
யுதததில பொ்ாபுரிநதான திருஷடதயுமனனேடுகூடி (க கௌ
ரவஸேனையை) ஓடசசெயதான ராஜரே! சஸதிரஙகளைததரித
வா்களுள் சிறநதவரான துரோணா இசசமயததில திருபத
ஏதிாதது உககிரமான மூனறு பாணஙகளால அவனைத துன
மடையுமபடி அடிததாா அரசரே! பிறகு, துரோணராலே அ
மாக அடிககபபடட அநதத துருபதராஜன, [1] முனவைரத
நினைததுகொணடு விலகிசசெனறுன பிரதாபசாலியான துரோ
ணா துருபதனைஜயிததுச சஙகததை முழககினா அவருடை
சஙகதவனியைககேடடு எலலாஸோமகாகளும மிகபபயநதாக
பிறகு,சஸதிரதாரிகளுடசிறநதவரும காநதியுளளவருமான துரோ
ணா பிரமோகனுஸதிரததினுல யுதததில உமது குமாராக
மயஙகியிருபபதைக கேடடாா பிறகு, துரோணா வி
வுடன யுததரஙகததினினறு (உமமுடைய குமாராகள இருக
மிடததை) நோககி வநதாா மிகக விலலாளியும பிரதாபசா
யும மகாரதருமான துரோணா அநதப பெரும போரில ஸஞ
ரிததுகொணடிருககிற திருஷடதயுமனனையும பீமனையும மயக
மடைநதிருக்கிற உமமுடைய புத்திராகளையும கணடாா பிற
துரோணா பிரஜஞாஸதிரததை எடுததுப பிரயோகஞ்செய

[1] ஒருசொல் விடயபடடது

ரகனுஸதிரததை நாசம செயதா பிறகு, மகாரதாகளான
முடைய புததிராகள மீணடும உயிாபெறறெழுநது ரணகளத
ஜயிககளணணஙகொணடு மறுபடியும யுததததிறகாக முயன
கள பிறகு, யுதிஷடிரா தமது படைகளை அழைததது, 'அபி
யுவை முதனமையாககொணட வீராகளான பனனிரணடு
காகள கவசமபூணடு பீமதருஷடதயுமனாகளின வழியை
தகளததில வலலமையுடன தொடாநது செலலடடும, அவ
நவருடைய விருததாநததையும நனருக அறிநதுகொளளட
, எனமனம கலககமுறறிருககிறது யுதததில பீமஸேனன
ஷடதயுமனன இவாகளுடைய விருததாநததை அறியவேண
சீககிரமாக யுதததில் ரதஙகளாகிற ஸமுததிரததில பிர
சியுஙகள நீஙகள அதிக வலலமையுடன செலலவேணடுமென
ர எனனுடைய எணணம' எனறு கூறினா இவவாறு அனு
கொடுககபபடடவாகளும திறமையுடன போாபுரியும தனமை
டயவாகளும சூராகளும தமது சகதியில நமபிககையுளளவா
மான அநத எலலா வீராகளும, 'இவவிதமே செயகிறோம'
று சொலலிவிடடு, சூரியன உசசிபபொழுதை அடைநதிருக
சமயததில புறபபடடாாகள கேகயாகளும திரௌபதி
ராகளும வீாயமுடையவனை திருஷடகேதுவும அபிமன
வ முனனிடடுககொணடு பெரிய சேனையினால சூழபபடடவா
ஞாகள அவாகள யுதததில பகைவாகளைத துனபஞசெயயும
மையுளள ஸூசீமுகம எனனும வியூகததை ஏறபடுததிக
ணடு யுதததில கௌரவாகளுடைய அநதத தோப
டயைப பிளநதாாகள எதிாதது வருகினறவாகளும சிறநத
லாளிகளும அபிமனயுவை முதனமையாககொணடவாகளு
ன அநத வீராகளைப பீமஸேனனிடததினினறு உணடான
ததால ஆககிரமிககபபடடும திருஷடதயுமனனால அதிகமாக
மயககமடையுமபடி செயவிககபபடடுமிருககினற உமமுடைய
னையானது தடுபபுததறகுச சகதியறறதாகி மததததோடும மயக
தோடுஙகூடின மனததையுடைய ஒரு யுவதிபோல வழியில
றது நறகுலததிற பிறநதவாகளும மஹாவிலலாளிகளும
வாணததால சிததிரவேலை செயயபபடட கொடிகளையுடையவா
மான அநத வீராகள திருஷடதயுமனனையும பீமஸேனனையும
துகாகக எணணி எதிாதது ஓடிவநதாாகள சிறநத விலலாளி
ரான அவவிருவரும அபிமனயுவை முதனமையாகக் கொணட
வாகளைக கணடு சநதோஷததுடன உமது ஸேனையைக கொல
ாகளானாகள பாஞசால ராஜகுமாரனும வீரனுமான தருஷ
தயுமனன அமபுகளிலும அஸதிரஙகளிலும ஸமாததரும் எலலா
தைகளிலும கரைகணடவரும விரைவாகத தனனை எதிர்தது

வருகினறவரும தன குருவுமான துரோணரைப பாரதது உம
புததிரா்களைக கொலலுவதில பிரியபபடவிலலை பிறகு, திரு
டதயுமனன மிகுநத கோபஙகொணடவனுகப பீமனைக கே
ராஜனுடைய தேரினமீதேறறிககொணடு பாணஙகளிலும அஸ
ரஙகளிலும முழுதும தோசசிபெறறவரான துரோணரைஎதிா
ஓடினன பிரதாபசாலியும பகைவாகளை அழிபபவருமா
துரோணா-கோபஙகொணடு விரைவாகத தமமையெதிாததுவ
திருஷடதயுமனனுடைய விலலை ஓரமபினுல துணடாககி ரா
வான துரியோதனன தமககளிததுவரும அனனததை நினைத
துரியோதனனுககு நனமையைச செயவதறகாக தருஷடதயு
னனமீது நூறறுககணககான வேறுபாணஙகளையும பிரயோகி
தாா சததுருவீராகளைககொலலுகினற திருஷடதயுமனன, பிற
வேறு விலலைக கையிலெடுதது தஙககட்டுககளுடனகூடியன
யும சாணையில தீடடபபடடவையுமான இருபது பாணஙகளா
துரோணரை அடிததான பகைவாகளை அழிககும திறமையுள
துரோணா அநத தருஷடதயுமனனுடைய விலலை மறுப
யும துணடாககி உததமமான நானகு பாணஙகளாலே அவ
டைய நானகுகுதிரைகளையும சீககிரமாககக கோரமானயமனுடை
ஸதானததிறகு அனுபபி ஒருபாணததினலே அவனுடைய ஸார
யையும மிருதயுவினிடததில அனுப்பினா -மகாரதனும மிககப
பலமுளளவனுமான அநதத திருஷடதயுமனன குதிரைகள கொ
லபபடட ரததத்தினின்று விரைவாகத துளளிககுதிதது அபிம
யுவினுடைய மகாரதத்ததினமீதேறினன பிறகு, பீமஸேனனு
திருஷடதயுமனனும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே ரத
ஙகளோடும யானைகளோடும குதிரைகளோடுஙகூடின (பாணடவ
ருடைய) சேனையான்து நடுககமுறறது அளவறற தேஜஸுள
வரான துரோணரா்லே மிகவும தோலவியடைவிககபபடடுள
அசசேனையைக கணடு அநத மஹாரதாகளனைவரும அதைத்த
பதறகுச சகதியறறவாகளானாகள துரோணரால கூாமையுள
அமபுகளாலே கொலலபபடுகினற அநதச சேனையானது கடை
படட ஸமுததிரமபோல அஙகுமிஙகும சுழனறது பாரதனே
பாணடவசேனை அவவாறிருபபதைக கணடு உமமுடைய சே
மனககளிபபுறறது மிககக்கோபஙகொணடவரும சததுருகக
டைய படையைத தபிககச்செயகினறவருமான ஆசாரியரைககண
நாறபுறஙகளிலுமுளள யுததவீராகள, 'நலலது, நலலது' என
ஸதோததிரம செயதாாகள

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன் மோகந்தெளிந்து பிரஜ்ஞை அடைந்து (ஜயத்தினின்று) நழுவாதவனான பீமனை மறுபடியும் சரங்களைப்பொழிந்து தடுத்தான். பிறகு, மஹாரதர்களான உம்முடைய குமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தரங்கத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமஸேனனும் யுத்தரங்கத்தில் மீண்டு தன் ரதத்தை அடைந்து அதன்மீதேறிக்கொண்டு எவ்விடத்தில் உம்முடைய குமாரனிருக்கிறானோ அவ்விடம் சென்றான். பீமன் மிக்க வேகமுள்ளதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதுமான வில்லைக் கையிற்பிடித்து நாணேற்றி யுத்தத்தில் உம்முடைய குமாரரைப் பாணங்களால் பிளந்தான். பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் மகாபலசாலியான பீமஸேனனை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் மர்மஸ்தானத்தில் நன்றாக அடித்தான். பெரிதானவில்லைக் கையில்கொண்ட அந்தப் பீமன் சிறந்த வில்லையுடையவனான உமது புத்திரனாலே மிக அடிக்கப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து வில்லை வேகத்துடன் வளைத்து மூத்தத் துரியோதனனை மூன்று பாணங்களினால் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலுமடித்தான். துரியோதனராஜன் அந்த ரணகளத்தில் (தன்மீது பாய்ந்திருக்கிற மூன்று பாணங்களாலே மூன்று) சிகரங்களோடுகூடிய பர்வதராஜன் போல விளங்கினான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருவரையும் கண்டு உயிரையிழக்கத் துணிந்தவர்களும் சூரர்களுமான துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமஸேனனை நிக்கிரகிக்கும் விஷயத்தில் முந்திய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு ஸ்திரமான நிச்சயத்துடனே (பீமனை) நிக்கிரகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். யுத்தத்தில் தன்னை நோக்கி வருகின்ற அவர்களை மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன், ஒரு யானை பகையுள்ள யானைகளை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் தேஜஸ்வியுமான பீமஸேனன் மிக்க கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனான சித்ரஸேனனை நாராசத்தால் அடித்தான். பீமன் தங்கக்கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பல பாணங்களாலே இன்னும் மற்ற உம்முடைய பிள்ளைகளையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பின்பு, உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பட்ட பீமஸேனனைக் கண்டு அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்

கொண்ட அந்தப பன்னிரண்டு மஹாரதாகள தாமராஜரால ஏ
பட்டுப பீமஸேனனைப பின்தொடாந்து மகாபலசாலிகளான உ
முடைய புததிராகளை எதிாதது வநதாாகள ரததினமீதி
கின்றவாகளும சௌாயமுடையவாகளும சூரியனுககும அககி
கும ஒபபான தேஜஸுள்ளவாகளும மகாவில்லாளிகளும பிரகா
கின்றவாகளும ஸ்ரீயினல வரிககபபட்டவாகளும மகாயுததத
விளங்குகின்றவாகளும பொனமயமான கிரீடங்களாலே அதிகம
ஜவலிககின்றவாகளுமான அவாகளனைவரையும கணடு மஹா
சாலிகளான உம்முடைய புததிராகள போாககளததில பீம
விட்டு விலகினாகள குநதிபுத்திரன், உயிரோடு தபபிபபே
விட்டாாசெனறு அவாகளைபபறறிப பொறுககவில்லை மறு
யும அவன பின்தொடாநது உமது புததிராகளனைவரையும பீ
தான பிறகு, அபிமனயு யுததததில பீமஸேனனோடு சோக
பெற்றன எல்லாக கேகயாகளும் திரௌபதிபுததிராக
தருஷ்டதயுமனனோடு சோநதாாகள யுததததில கோபங்கொண
அவாகளைககணடு துரியோதனன முதலான உமமுடைய ஸை
யததிலுள்ள மகாரதாகள விறகளைக கையில பிடிதது மிகக வே
முள்ள குதிரைகளோடு அநதரதிகாகளிருககுமிடம சென்றாக

[1]அபராண்ண காலததில பலசாலிகளான உமமுடைய புத
ராகளுககும சததுருககளுககும் பெரிய யுததம நடநதது அ
மனயு அமமகாயுதததில விகாாணனுடைய குதிரைகளை
கொனறு, பிறகு, இருபததைநது க்ஷுதரபாணங்களால அ
விகாணனையும அடிததான், பாரதரே! மகாரதனன விகாண
குதிரைகள கொல்லபபட்ட ரததத்தை விட்டுவிட்டு, சிததிரஸே
னுடைய ரததத்தின்மீதேறிக்கொண்டு யுததததில போாபுரிநதா
அது ஆசசரியமாக இருநதது ஒரே ரததத்திலிருககின்றவாக
குலததை விருததிபணணுகின்றவாகளும ஸகோதராகளுமான அ
விருவரையும அாஜுனகுமாரன சரமாரியினால மூடினன சி
திரஸேனனும விகாணனும அாஜுனகுமாரனை அபிமனயு
இருமபினாலாகிய ஐநதுபாணங்களால அடிததாாகள அ
மனயுவோ மகாமேருவைபபோல அசைவறறு நின்றன து
சாஸனன யுதததததில ஐநது கேகயாகளை எதிாததுப போ
புரிநதான அது ஆசசரியமாயிருநதது வேநதரே! திரௌ
பதிகுமாராகள யுதததததில கோபங்கொண்டு ஸாபபமபோல
அமபுகளால உமது குமாரனன துரியோதனனைத தடுதத
கள உமது புததிரனன துாததாஷனும திரௌபதிகு
ராகளைக கூாமையுள்ள அமபுகளாலே யுததததில தன

1 18 - நாழிகைககுமேல 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள 6 - நாழிகை

ரியாக அடித்தான் அவர்களால் அடிக்கப்பட்டு இரத்தத்தால் ருக நனைக்கப்பட்ட தூர்த்தாஷனை, பலவித தாதுக்களையுடைய நவிகளோடுகூடிய ஒரு மலைபோல விளங்கினான் பலவானான கமரும யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இடை பசுக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினா பிறகு, ஏனியத்திறகுத் தென்பக்கத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற ர்த்தனுடைய காண்டீவத்தினின்று உண்டாகும ஓசையானது ானறியது கௌரவபாண்டவஸைனியங்களில எல்லாப் பக களிலும அந்த யுத்தத்தில தலையிலலா முண்டங்கள எழுந் ர புருஷசிரேஷ்டாகள ரத்தமாகிற ஜலமும அம்புகளாகிற லகளும யானைகளாகிற திட்டுக்களும குதிரைகளாகிற அலைகளு ரள சேனையாகிற ஸமுத்திரத்தை ரதங்களாகிற கப்பலகளாலே ணடினாகள கைகள அறுக்கப்பட்டவாகளும கவசமிழந்தவா நம தேகத்தையிழந்தவாகளுமான நரசிரேஷ்டாகள நூறு ருகவும ஆயிரம்ஆயிரமாகவும அந்த ரணகளத்தில விழுந்தவா ராகக் காணப்பட்டாகள கொலலப்படும ரத்தவெள்ளத் ல நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானைகளாலே ந்த யுத்த பூமியானது பாவதங்களால நிறைக்கப்பட்டதுபோல ரங்கியது அந்த ரணகளத்தில உமமுடைய சேனையிலும அந்தப் ணடவாகளுடைய சேனையிலும யுத்தத்தை விருமபாதவனுக நவனுமே இலலை என்கிற இந்த ஆச்சரியத்தைத் அந்த யுத்தத் ் பார்த்தோம உமமைச்சேர்ந்த வீராகள யுத்தத்தில ஜயத் தயும பெரிய கீர்த்தியையும விருமபிப பாணடவாகளுடன இவ று போா புரிந்தாாகள

எழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவத பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன யுத்தத்தில பரபரப்புடன ரியன சிவந்திருக்குமளவில, பீமனைக் கொல்லவேணடுமென்று ணணி எதிர்த்தோடிவந்தான் அவவாறு தன்னை எதிர்த்து ருகினறவனும திடமான வைரத்துடன கூடியவனும புருஷ ரேஷ்டனுக விளங்குகின்றவனுமான துரியோதனனைக் கண்டு மஸேனன மிகுந்த கோபங்கொணடு இந்த வார்த்தையை ரைக்கலானான,

‘அனேக வருஷகாலமாக எனனால வேணடபபடட அககா
இபபொழுது வநதுவிடடது நீ யுததததைவிடடு விலகாமலி
பாயாயின இபபொழுது உனனைக கொலவேன இபபொழுது
கொலலபபடடாயாகில குநதியினுடைய கிலேசததையும வ
வாஸதுககதையும திரௌபதியினுடைய துனபததையும போ
செயவேன காநதாரியின புததிர! முறகாலததில நீ பொரு
யுடையவனுகிப பாணடவாகளை அவமதிதத பாவததினுடை
(பயனுக இநத) வயஸனமானது வநதுவிடடது, பாா முறகா
தில காணன ஸௌபலனன சகுனி இவாகளின அபிபபிரா
துககு இணஙகிப பாணடவாகளை மதியாமல ஆசையினுல இ
டபபடி செயதாயலலவோ? (ஸமாதானததை) வேணடின கிரு
ணரை நீ அறியாமையால அவமதிததனுலும ஸநதோஷமுள
வனபோல உலூகனுககுக கடடளையிடடதனுலும உனனை மிது
வாககஙகளோடும பநதுவாககஙகளோடும யான கொலலபபோ
றேன முறகாலததில (எஙகள விஷயததில) எநதப பாவததை
செயதாயோ அநதப பாவசசெயலை நான இபபொழுது தணிக
போகிறேன’ எனறுன இவவாறு சொலலிக கோபமுணடு கே
மான விலலை இழுதது அடிககடி சுழறறிக கொடிய உருவமுள
வைகளும பெரிய வஜராயுதததிறகுச சமமான ஒளிபொருநதிய
களும ஜவலிககினற அகனியினுடைய ஜவாலைபோனறவைக
இடிககொபபானவைகளும நேரிலபோயத தாககுகினறவைக
மான இருபததாறு கணைகளைத தொடுதது துரியோதனனமீ
விரைவாக விடுததுப பின இரணடமபுகளால அவனுடைய வில
அறுததுப, பினனும இரணடுசரஙகளாலே அவன ஸாரதியை
கொனறு நானகு பாணஙகளாலே வேகமுளள அவனது குதி
களையும யமலோகததிறகனுபபினன பகைவாகளை அடிககின
அநதப பீமன யுததததில நனறுக இழுததுவிடபபடட இரண
பாணஙகளாலே அநதத துரியோதனராஜனுடைய குடையை
அறுதது ஆறுபாணஙகளாலே ஜவலிககினற உததமமான அவ
டைய கொடியையும அறுததான அவன கொடியை அறுத
விடடு உமமுடைய புததிரன பாாததுககொணடிருககுமபொழு
பெரிய ஸிமமநாதம செயதான பலவித ரதனஙகளால அலஙகா
கபபடட ரதததினினறு காநதியுடனகூடின அநத தவஜமான
மேகததினினறு மினனல விழுவதுபோலப பூமியில விரைவாக விழு
தது எலலா அரசாகளும, ஜவலிககினறதும சூரியனுககொபபா
தும மஙகளகரமானதுமான குருராஜனுடைய மணிமயமான அ
வககொடி அறுததுக கீழேதளளபபடடதைக கணடாாகள பிற
மகாரதனன பீமஸேனன மநதஹாஸததுடன வேணுகஙகளா

ரியயானையைஅடிபபதுபோலப பததுககணைகளால வீரனுன
யோதனனை யுததததில அடிததான பீமஸேனனுலே யுததத
நனகுஅடிததுத தனபுறுததபபட்ட அநதததுரியோதனன
ககததினுல அறிவழிநது ரதமததியில உடகாாநதான் பிறகு,
ராளிகளுடசிறநதவனும மிககபலசாலியுமான ஸிநதுதேசத்
சன தனனைச சோநதமனிதாகளாலேசூழபபடடுத துரியோத
ரனுடைய பினபுறததைப பறறிககொண்டான. வேநதரே!
காகளுளசிறநதவரான கிருபா பிரஜனையிழநதவனும கொடுஞ
ாபமுளளவனும உமதுகுமாரனுமான துரியோதனனைத தமது
ததினமீதேறறிவைததுககொண்டாா பிறகு, ஜயதரதன பீமனை
ககளணணி அனேகஆயிரககணககான ரதஙகளாலே அவனைச
ழநதுகொணடு திசைதெரியாமல மறைததான அரசரே! பிறகு,
நஷடகேதுவும வீாயமுடையவனுன அபிமனயுவும கேகயாகளும
ரௌபதிபுததிராகளும உமதுபுததிராகளைஎதிாததுப போா
நதாாகள சிததிரஸேனன, ஸுசிததிரன, சிததிராஙகன,
ததிரதாசனன, சாருசிததிரன, ஸுசாரு, நநதோபநநதகாகள
கிய இநத ஸுகுமாராகளும கீாததிசாலிகளுமான எடடுமகாவில
ளிகள அபிமனயுவினரததததை நானகுபககஙகளிலும சூழநது
ாண்டாாகள பிறகு, மிககழுனைதாியுததையுடைய அபிமனயு
மையுளளவைகளும பதிவானகணுககளுளளவைகளும வஜரா
ததிறகும மிருதயுவுககும ஒபபானவைகளும விசிததிரமான
யுதஙகளோடு வெளிபபடுகினறவைகளுமான ஐநதுபாணஙக
லே ஒவவொருவரையும விரைவாக அடிததான அவாகளெல
ரும கோபஙகொணடு ரதிகாகளுடசிறநத ஸுபததிராபுததி
மீது மேகஙகள மகாமேருவினமீதுபொழிவதுபோலக கூாமை
ள அமபுகளாலே வாஷிததாாகள அஸதரததில பயிறசியுளள
னும யுதததில கொடிய மதஙகொணடவனுமான அநத அபி
னயுவானவன யுதததில பீடிககபபடடு, தேவாஸுரயுதததில
ஜரபாணியான மகேநதிரன அஸுராகளைநடுஙகுமபடி அடிததது
பால உமமைசசோநதவாகளை நடுஙகுமபடிஅடிததான பிறகு,
திகசிரேஷடனுனஅபிமனயு அசசநதரும உருவமுளளவைகளும
ாபபஙகளுககொபபானவைகளுமான பதினனகுபலலஙகளை
கொனனமீது விடுததான் வீாயமுடையவனுன அநதஅபிமனயு
ததததில நாததனமசெயகினறவனபோலிருநதுகொணடு அநதக
ணைகளாலே விகாணனுடைய ரதததினினறு கொடியையும
ாகனையும குதிரைகளையும வீழததினுன மகாபலசாலியான
பிமனயு மறுபடியுஙகோபஙகொணடு தீவையபபடடவைகளும

முனைமழுஙகாதவைகளும சாணையிலதீடடபபடடவைகளுமா
வேறு அமபுகளை விகாணனமீது பிரயோகமசெயதான கழுகி
களையுடையவைகளும ஜவலிககினற ஸாபபஙகளபோனறவை
மான அநத அமபுகள விகாணனையடைநது அவனதேகத
பிளநதுகொணடு பூமியில பிரவேசிததன பொனனுலாகியக
களும முனைகளுமுளளவைகளும விகாணனுடைய ரகததாலந
கபபடடவைகளுமான அநத அமபுகள ரகததைககககுகினற
களபோல யுததபூமியில காணபபடடன விகாணனபிளககபப
தைககணடு அவனுடையமறறஸகோதராகள அபிமனயுவை மு
மையாககொணட ரதிகாகளைநோககி யுதத்ததில எதிாதது வி
வாகசசெனறாாகள யுததததில கெ்டடமதஙகொணடவாகள
அநத விகாணனுடையஸகோதராகள சூரியனபோல விளஙகுகி
அநத ரதிகாகளையும இனனும மறறமகாரதாகளையும பரப
புடனஎதிாதது யுதத்ததில ஒருவரை ஒருவா அடிததாக
தாமுகனனவன ஏழுபாணஙகளால ஙருதகாமாவை அடி
தவஜததை ஒருபாணததால அறுதது ஏழுபாணஙகளால
னுடையஸாரதியையுமஅடிததுப பொறகவசஙகளாலமூடபப
வைகளும காறறினவேகமபோனற வேகமுளளவைகளுமான
னுடையகுதிரைகளையுஙகொனறு ஆறுபாணஙகளால அ
ஸாரதியையுமாடிக கீழேதளளினன குதிரைகளகொலலபப
ரததிலிருககும மகாரதனன அநதஙருதகாமா அதிககோ
கொணடு ஜவலிககினற பெரிய தூமகேதுவைபபோனற சகதி
யுததை விடுததான தனனுடையதேஜஸினலவிளஙகுகினற
தசசகதியானது கீாததிமானன தாமுகனுடைய நிாமலமான
சததையுடைததுப பூமியைபபிளநதுகொணடு சென றது பிரபு
தாமுகன யுதததில துனபமடைநது நிலைதவறினவனுகி அந
தேரில உடகாாநதான தாமுகன நினைவுதபபியதைகக
அவனுடையபிராதாககளனைவரும நானகுபுறஙகளிலும அவனை
சூழநதுகொணடாாகள மகாரதனனஸுதஸோமன அநதயு
ரஙகததில தாமுகனதேரிழநததுகணடு எலலாஸைனிகாக
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே அவனைத தனரததில
தேறறிவைததுககொணடான வீரனனஙருதகீாததியும, கீா
மானும உமமுடையபுததிரனுமானஜயதஸேனனைக கொலலக
யுதததில எதிாததான உமமுடைய குமாரனன ஜயத
னன புனனகைசெயதுகொணடு நாணகயிறறையிழுததுவிடுகி
அநதஙருதகீாததியினுடைய பேரொலியுடனகூடின விலலை மி
கூாமையுளள க்ஷுரபரததினலே யுதததில விரைவாகதது
டாககினன விலஅறுககபபடட அநத ஸகோதரனன ஙருத

தியைககணடு தேஜஸவியான சதாநீகன ஸிமமமபோல அடிககடி
ர்ஜிததுககொணடு ஜயதஸேனனே எதிாதது வநதான சதா
கனே யுததததில உறுதியானவிலலே நாணெலியிடுமபடி செயது
காணடு ஜயதஸேனனப பததுககணேகளால விரைவாகத துனப
றுமபடி அடிததான, மதபபெருககுககொணட யானேபோல
கபபெரியகாஜனே செயதான பிறகு, சதாநீகன எலலாககவசங
ளாயும உடைககுநதிறமையுளள மிககூாமையான வேறுெ அம
ஞலே ஜயதஸேனனே மாாபில அதிகமாக அடிததான அவன
வவாறிருககுமளவில, ஸகோதரஞன ஜயதஸேனனுடைய பக
ததிலிருககினறவனும கோபமூணடவனுமான துஷகாணன சதா
னே லக்ஷியமவைதது, தீடடபபடடவைகளும கூாமையுளளவை
ளும ஸாபபஙகளுககொபபானவைகளுமான அமபுகளேப பிர
பாகிதது நகுலகுமாரனுடையவிலலே யுததததில துணடாககி
ன பிறகு, மகாபலசாலியான சதாநீகன பெருஞசெயகைககுத
தக சிறநத வேறெருவிலலே எடுததுக கோரமான அமபுகளேப பூட
ப பிராதாவுககெதிரில நிறகினற துஷகாணனே, 'நில,நில' எனறு
வி (குரோதததால) ஜவலிககினற ஸாபபஙகளேபபோனுளள
ாமையான பாணஙகளே அநதத துஷகாணனமீது தொடுததான
றகு, சதாநீகன யுததரஙகததில அநதத துஷகாணனுடைய
லலே ஒரு பாணததாலும ஸாரதியை இரணடுபாணஙகளாலும
டிதது அவனேயும ஏழுபாணஙகளாலே விரைவாக அடிதது
னேவேகமபோனற வேகமுளளவைகளும பலவித நிறமுளள
வகளும காறறின வேகமபோனற வேகமுளளவைகளுமான அந
த துஷகாணனுடைய குதிரைகளனேததையும கூாமையுளள
ாணிரணடுபாணஙகளால விரைவாக அடிததான பிறகு, நகுல
மாரன கோபஙகொணடு நனகு பூடடபபடடதும விரைவாகத
ாககும தனமையுடையதுமான வேறெரு பலலததினலே துஷ
ணனே மாாபில மிகக துனபமுறுமபடி அடிததான பிறகு,
வன வஜராயுதததினலடிககபபடட மரமபோலப பூமியில விழுந
ான துஷகாணன துனபமுறறதைககணடு ஐநது மஹாரதாகள
தாநீகனேக கொலல எணணி நானகு பககஙகளிலும சூழநது
காணடாாகள அமபுககூடடஙகளால மறைககபபடுகினறவனும
ததியுளளவனுமான சதாநீகனே ஸகோதராகளான ஐநதுகேக
ாகள மிகுநத கோபஙகொணடு எதிர்தேோடிஞாகள அநதக
கயாகள எதிாதது வருவதைபபாாதது மகாரதாகளான உம
டைய புததிராகள பெரியயானேகள யானேகளே எதிாபபதுபோல

எதிாததாாகள புகழபெறறவாகளும ஸஹோதராாகளுமான
முகன, தூாஜயன, யுவாவான தூாமாஷணன, சததுருஞசயன,
தூருஸஹன இவாகளனைவரும கோபஙகொணடு கேகயாக
ஒனறு சோநது எதிாததாாகள அமபுகளையும விறகளை
கையிலகொணடவாகளும விசிததிரமான கவசஙகளையும கெ
களையுமுடையவாகளுமான அநதவீராகள பலவித வாணஙகள
விசிததிரமாயிருககினற கொடிததுணிகளாலே அலஙகரிககபபட
வைகளும நகரஙகளுககொபபானவைகளும மனோவேகமபோன
வேகமுளள குதிரைகளையுடையவைகளுமான ரதஙகளோடு வ
மஙகள காடடினினறு வேறுகாடடில நுழைவதுபோலச சதத
ஸைனயததில நுழைநதாாகள பரஸபரம அடிததுககொள
கினறவாகளும அனனியோனயம அபராதிகளுமான அநத வீ
களுககு அதிககைககலநததும அனயோனயம எதிாககினற ரத
ளோடும யானைகளோடுமகூடினதும மகாபயஙகரமானதும
னுடைய ராஜயததை விருததிபணணககூடியதுமான யுததமான
நடநதது வேநதரே! சூரியன ஒரு முகூாததகாலததிறகு
அஸதமிககவே மகாபயஙகரமான யுததததை (எலலா வீராகளு
செயதாாகள தேராளிகளும குதிரைககாராகளும, ஆயிரம ஆ
மாகச சிதற அடிககபபடடாாகள பிறகு, சநதனுபுததிரரா
பீஷமா கோபஙகொணடு பதிவானகணுககளுளள அமபுகளா
மகாதமாககளான அவாகளுடைய அநதஸேனையை நாசம
தாா பாஞசாலாகளுடைய படைகளையும அமபுகளாலே
லோகததிறகனுபபினாா சிறநத விலலாளியான பீஷமா பாண
வாகளுடைய ஸேனையை இவவாறு பிளநது ஸைனியஙகளை
ததிலினறு திருததித தம ஸைனியம தஙகியிருககுமிடததிற
சென்றாா வீராகளான திருஷடதயுமனனும பீமனும அமிழ
கணுககளுளள அமபுகளாலே கௌரவாகளுடைய படைக
நாசம செயதாாகள தாமராஜரும, திருஷடதயுமனனையும
னையும பாாதது அவாகளை உசசிமோநது மிகக ஸநதோ
மடைநது தமது ஸேனை தஙகியிருககுமிடததைக குறிததுச செ
றாா அாஜுனனும வாஸுதேவரும கௌரவாகளுடைய ஸே
யைக கொனறும பாணஙகளால தூரததியடிததும பாசறை
நோககிச சென்றாாகள

ஆறுவதுநாள யுததம முடிநதது.

எணபதாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமருக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்)

மஹாராஜரே! ஒருவருககொருவா தீஙகிழைததவாகளான
த க்ஷததிரியாகள ரகதததினுல நனைககபபடடுத தஙகள தஙக
டைய பாசறைகளையே அடைநதாாகள இளைபபாறி முறைபபடி
வரையொருவா பூஜிதது மீணடும போாபுரியககருதி யுததம
யவதறகு ஸனனததாகளாகக காணபபடடாாகள ராஜரே!
கு, உமமுடைய குமாரன மனககவலையினுல கவாபபடடவனுக
மிகக உதிரபபெருககினுல நனைககபபட்ட அஙகஙகளுளளவ
வும பிதாமஹரை அடைநது இவவாறு வினவினன 'கீாததி
லிகளான அநதப பாணடவாகள உகரமானவைகளும பயஙகர
னவைகளும அணிவகுககபபடடவைகளும சிறநத பல கொடி
ஙகளுளளவைகளுமான ஸைனியஙகளைப பிளநதும சூராகளைக
ானறும யுதததில நமமனைவரையுமமோகிககசசெயது வெறறி
றறு மிகக சநதோஷமடைநதாாகள மிருதயுவுககு ஒபபான
த மகரவயூகததினுளபுகுநது யமதணடஙகளபோல விளஙகு
ற கொடிய அமபுகளால பீமனுல யான யுதததில அடிககப
டேன அரசரே! கோபஙகொணடிருககினற அநதப பீம
னன கோபமுறறது கணடு பயமிஞசியநான இபபொழுதும
ததில ஆறுதலை அடையவிலலை ஸததியஸநதரே! உமமுடைய
னுககிரகததினுலே ஜயததை அடைவதறகும பாணடவாகளைக
ாலவதறகும நான விருமபுகிறேன' எனறுன இவவாறு அநதத
ியோதனனுல சொலலபபட்டவரும மஹாதமாவும துயரமறற
நம உதாரமான மனமுளளவரும ஆயுததாரிகளுட்சிறநதவரும
காபுததிரருமான பீஷமா மிகநகைததுத துரியோதனன துக
திறகு ஆளபடடிருபபதை அறிநது அவனை நோககிப பினவரு
று மறுமொழி சொலலலானா 'ராஜபுததிர! நான அதிக
பறசியோடு உனனுடைய ஸேனையில பிரவேசிதது எலலாவகை
லும உனககு விஜயததையும ஸுகததையுஙகொடுகக விருமபு
றன உன நிமிததமாக எனஸவரூபததை நான மறைகக
லை யுதததில பாணடவாகளுககு உதவிசெயகினறவாகளா
ம சிரமததைப பொறுககினறவாகளாகவும இருநதுகொணடு
ாஷமாகிற விஷததைக கககுகிறவாகளும பயஙகரமான ஸவபாவ
டையவாகளும கீாததிபொருநதியவாகளும மிகக சூராகளும
ஸ்திரஙகளில பாணடிததியமுளளவாகளுமான அநேக மஹா-

ரதாகள இதோ நிறகினறாகள வீரயததினல காவஙகொணட
களும உனனல வைரம உணடுபணணபபடடவாகளுமான பா
டவாகள இபபுவியில யாரால விரைவில ஜயிககததககூநதவாக
ராஜனே ! வீர ! யான எலலாவிததததினுலும உயிரை இழநதாவ
இவாகளை எதிாததுப போாபுரியபபோகிறேன யுததததில உ
காக எனனுடைய உயிரானது இபபொழுது காபபாறறதத
தனறு தேவாகளோடும அஸுராகளோடுஙகூடின எலலா
கஙகளையும உனனிமிததமாக எரிபபேன அவவாறிருகக, இந
சததுருஸேனையை எரிபபதில ஸநதேகமென்ன ? அநதப பாண
வாகளை யான எதிாததுப போாபுரியப போகிறேன உனக
எலலாவிதமான விருபபததையும நான செயகிறேன' எனறா

பிரஸிததிபெறற துரியோதனன உமது பிதாவினுடை
வாாததையைககேடடுப பிரீதியுளள மனததைபுடையவனுன
பிறகு, மகிழசசியுறறு எலலாபபடைகளையும எலலா அரசாகளையு
'(யுததததிறகுப) புறபபடுஙகள' எனறுசொனனன அவனுடை
கடடளையினலே அநதஸேனைகள பதினுயிரககணககான யானை
ளோடும குதிரைகளோடும காலாடபடைகளோடும ரதஙகளோடு
விரைவாக வெளிபபடடன அரசரே ! உமமுடைய அநதப பெரி
ஸைனியஙகள மிகுநத உதஸாகமுளளவைகளாகவும பறபல
ஆயுதஙகளையுடையவைகளாகவும யானைகளையும குதிரைகளை
காலாட்களையுமுடையவைகளாகவும யுததததில நிலைபெறறவை
ளாகவும விளஙகின வேநதரே ! சஸதிரஙகளையும அஸதிரஙக
யும அறிநத உததமாகளானபோாவீராகளாலே உமமுடையப
களுடைய கூடடஙகள அடையபபடடிருநதன யுததமுறைபப
நடததபபடடு யுததரஙகததில ஸஞசரிககினற தோபபடைக
ளும காலாடபடைகளாலும யானைககூடடஙகளாலும குதிரை
கூடடஙகளாலும உணடுபணணபபடடதும பாலஸூரியனுடை
நிறமபோனறதுமான (பூமியிலுளள) புழுதியானது ஸூரியகிரண
களை மறைததுககொணடு விளஙகியது அரசரே ! அநத யுதத
தில தோகளிலும யானைகளிலுமிருககினறவைகளும காறறின
அலைககபபடுகினறவைகளும நாறபுறமும சுழலகினறவைகளு
பலவித அடையாளஙகளுளளவைகளுமான கொடிததுணிக
மேகஙகளோடுகூடின மினனலகள ஆகாயததிலவிளஙகுவதுபோ
விளஙகின மிகுதியான யானைககூடடஙகள நனறாக யுததத
ஏவபபடடு நாறபுறஙகளிலும விளஙகின விறகளை
ணொலியிடும்படி செயகினற அரசாகளுடைய மிகக கொடி
நெருஙகிய சபதமானது அபபொழுது ஆதியுகததில தே

ஙகளாலும பெரிய அஸுரககூட்டஙகளாலும் கடையபபடு
ற பாறகடலினுடைய சபதமபோலத தோனறியது உககிர
ன யானைகளையுடையதும பலவித உருவமும நிறமுமுளளதும்
க கோபமுணடதும சததுருககளுடைய ஸைனியஙகளைக
லலுகினறதுமான உமது புததிரனுடைய ஸேனையானது
பொழுது யுகாநதகாலததில மேகககூடடததிறகு ஒபபாக
ாஙகியது

எணபததோராவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துரியோதனனை மகிழ்வித்ததும், அரசர்கள் துவந்துவ
யுத்தத்திறகாகச் சேர்ந்ததும், அர்ஜுனனுடைய
பராக்கிரமமும்)

பரதகுலததிறபிறநதவாகளுடசிறநத கஙகாபுததிரா உமது
திரனைககுறிதது நலல உதஸாகததை உணடுபணணககூடிய
ாததையைப பினவருமாறு கூறலானா 'ராஜனே! யான,
ரோணா, சலயன, ஸாதவதனென கிருதவாமா, அசுவததாமா,
ாணன, பகதததன, ஸௌபலனென சகுனி, அவநதிதேசாதிபா
ான விநதானுவிநதாகள, தனது வீராகளோடுகூடின பாஹ
ன, பலசாலியான திரிகாததராஜன, எவவிதததாலும (ஒருவ
லும) ஜயிககமுடியாதவனென மகததேசாதிபன, பிருகதபலன,
ாஸலதேசாதிபதி, சிதரஸேனன, விவிமசதி, உனது ஸஹோ
ாகளோடு கூடிய கிருபா ஆகிய நாஙகள உனனைப பினதொடரு
ரும பெரியதவஜஙகளையுடைய அழகிய அனேக ஆயிரககணக
ன ரதஙகளும,நலலதேசஙகளிலுணடானவைகளும குதிரைவீரா
ாலே ஏறபபடடிருககினறவைகளுமான குதிரைகளும, மதததி
லே அடஙகாதவைகளும மதபபெருககுககொணட கனனஙகளை
ம் முகஙகளையுமுடையவைகளுமான சிறநத யானைகளும, யுததத
ல சௌாயமுளளவாகளும பறபல ஆயுதஙகளையுடையவாகளும
பலதேசததிலுணடானவாகளுமான காலாடகளும உனனிமிதத
க யுததமசெயவதறகு முயறசியுடனிருககினறாாகள உனனிமிதத
க உயிரையுமிழககததுணிநதவாகளான இவாகளும, இனனும
ற அனைவரும யுதததததில தேவாகளையும ஜயிபபதறகு வல-
மையுடையவாகளெனபது எனனுடைய எணணம எபபொழு
மே எனனால உனககு ஹிதமானது அவசியம சொலலததக

க்து வாஸுதேவரை ஸஹாயமாககொண்டவாகளும மகே
திரனுககொப்பான விககிரமமுளளவாகளுமான பாணடவாக
இநதிரனுடனகூடின தேவாகளாலும ஜயிபபதறகு முடியாத
கள யான எவவிததைாலும உனனுடைய வாாததை
அனுஷடிககபபோகிறேன பாணடவாகளையாவது யுததததி
யான ஜயிபபேன , அலலது, பாணடவாகளாவது எனனை ஜய
பாாகள' எனறு சொனனா

பீஷமா இஙஙனம சொல்லிவிடடு, மஙகளததையுணடுபண
கிறதும வீாயததுடனகூடியதுமான விசலயகரணியெனகிற ஒஷதி
இவனுககுக கொடுததாா அபபொழுது சலயஙகள நீஙகினவ
னை நனறுகபபொழுதுவிடுநதவுடன, வயூஹம ஏறபடுததுவதி
ஸமாததரும சிறநத வீாயமுடையவரும புருஷாகளுள சிரேஷட
மான பீஷமா, பறபலசஸதிரஙகளால நெருஙகியதும, பிரதான
களான யுததவீராகளாலே நிறைநததும, யானைகளாலும காலாட
ளாலும அனேக ஆயிரககணககான ரதஙகளாலும நானகுபுறஙக
ளும சூழபபடடதும, ரிஷடிகளையும தோமரஙகளையும கைபி
கொணட பெரிய குதிரைவீராகளுடைய கூடடஙகளால நிறை
திருககினறதுமான மணடலவியூகததைத தாமே தமதுசேனை
கொணடு அணிவகுததாா ஒவவொரு யானை இருககுமிடததிலு
எவவேழுதோகளும, ஒவவொருதேருளள இடததிலும எவவே
குதிரைகளும, ஒவவொரு குதிரையுளள இடததிலும பபபத
விலலாளிகளும, ஒவவொருவிலலாளியுளள இடததிலும பபபதத
கேடககாராகளுமாக இவவணணம பீஷமரால அணிவகுககபப
டும கவசமபூணடும யுததததில அவரால காககபபடும ஸேனைவயூ
மானது பெருமபோருககு விததமாயிருநதது பதினாயிரமகுதி
களும, பதினாயிரமயானைகளும, பதினாயிரமதோகளும, கவசமணி
தவாகளும சூராகளுமான சிததிரஸேனன முதலான உமமுடை
புததிராகளும பிதாமஹரைப பாதுகாததாாகள அநதச சூரா
ளால காககபபடுகினறவாகளும அநதப பீஷமரால ரகஷிககபப
கினறவாகளும மகாபலசாலிகளுமான அநத அரசாகள யுததஸ
னததாகளாகக காணபபடடாாகள துரியோதனன கவசமணிந
ரதத்தினமேலேறிக காநதியுடன கூடியவனாக ஸவாககததில இ
திரனபோல யுததததில விளஙகினான பிறகு, உமது புததிரா
ளுடைய பெரியசபதமும ரதஙகளுடையஒலியும நானகுவிதவா
யஙகளுடைய மிகக முழககமும தோனறின பீஷமரால யுதத
கததில மேறகுமுகமாக அணிவகுககபபடடதும பகைவாகளா
உடைககமுடியாததும சததுருககளை நாசஞசெயகினறதும ப

கிளால நாடமுடியாததுமான கௌரவாகளுடையமண்டலாகார
ன அநதப்பெரியவயூகமானது போாககளததில நானகுபககங
கிலும விளஙகியது யுதிஷடிரமகாராஜா ஒருவராலும ஜயிகக
டியாத அநதமணடலாகாரமான வியூகததைபபாாதது, பிறகு,
ம வஜரவயூகததை ஏறபடுததினா அவவாறு படைகள
ணிவகுககபபடடபொழுது அநதஅநதஇடஙகளில நிலைபெறறி
ககினற எலலாரதிகாகளும குதிரைவீராகளும விமமனாதமசெய
ாகள பிறகு, ஒருவரைவிடஒருவா (அதிக) செளாயமுளளவா
நம யுத்ததததை விரும்புகினறவாகளும (பகைவாகளை) அடிககும்
ஙமையுளளவாகளுமான வீராகள ஸைனயஙகளையுடையவாக
கி (சததுருவினுலஏறபடுததபபடட) வியூகததைபபிளகக எண
ஙகொணடு புறபபட்டாாகள துரோணா மசசதேசாதிபதியான
ாடனையும, துரோணபுததிரா சிகணடியையும எதிரததாாகள
ரியோதனராஜன தானே தருஷடதயுமனனைககுறிதது ஸமீபத
ல் ஒடிவநதான நகுலஸகதேவிருவரும மதரிரதேசாதிபனுன
யனை எதிாததாாகள அவநதிதேசாதிபதிகளானவிநதாநு
ந்தாகள யுயுதானனை எதிாதோடிவநதாாகள மறற மனனரனை
நம யுததததில தனஞசயனை எதிாததுப போாபுரிநதாாகள
மையுளளபீமஸேனன யுததததில்செலலுகினற கருதவாமாவை
சிததிரஸேனனையும விகாணனையும தாமாஷணனையும எதிாத
ன ஆாஜுனகுமாரன யுததததில உமதகுமாராகளைஎதிாத
ப் போாபுரிநதான மகாவிலலாளியான பிராகஜயோதிஷ
நசததரசனுனவன ராக்ஷஸசிரேஷடனுனகடோதகசனை, ஒருமத
னையானது மறறொருமதயானையைஎதிாபபதுபோல வேகதது
ன எதிாதது ஒடினுன யுததததில கோபஙகொணடவனுன
லமபுஸனஎனகிறராக்ஷஸன சேனைகளையுடையவனும யுததததில
ாடியமதஙகொணடவனுமான ஸாதயகியை அபபொழுது எதி
துசசெனறுன பூரிஸ்ரவஸானவன யுததததில முயறசியுடன
ருஷடகேதுவோடு போாபுரிநதான தாமபுததிரரானயுதிஷடிரா
ஜாவானஸருதாயுவை எதிாததா சேகிதானன யுததததில
ருபரை எதிாததுப போாபுரிநதான மறறவாகள முயறசியுடன
காரதரானபீஷமரையே எதிாததாாகள பிறகு சகதிகள,
தாமரஙகள, நாராசஙகள, கதைகள, பரிகஙகள ஆகியஇவை
ளகையிலகொணட அநதஅரசககூடடஙகள தனஞசயனைச
மநதுகொணடன பிறகு, ஆாஜுனன மிகுநதகோபததுடன
ருஷணரைபபாாதது, 'மாதவரே! வயூகஙகளை அறிநதவரும மிக

கபலசாலியுமான கஙகாபுததிரராலேஅணிவகுககபபட்ட தி
ராஷடிரபுததிரனுடையசேனைகளை யுதததில பாரும மாதவ
யுதததில விருபபமுளளவாகளும சூராகளும கவசமணிநத
களுமானஇவாகளைப பாரும கேசவரே! பிராதாககளுடனகூ
திரிகாததராஜனைப பாரும ஜனாததனரே! யதுசிரேஷட
யுததரஙகததில எவாகள எனனுடன யுததமசெயய விருபப
திருககிறாகளோ அபபடிபபடடஇவாகளை நீர பாாததுககெ
டிருககுமபொழுதே நான நாசமசெயயபபோகிறேன' எ
சொனனான கௌநதேயன இவவாறுசொலலிவிடடு நாண்கயிற
உருவிககொணடு ராஜாககளுடைய கூடடஙகளினமீது சர
களைபபொழிநதான பெரியவிலலைககையிலதாஙகின அவாகளு
மேகஙகளவாஷாகாலததில தடாகததை நீாததாரைகளால நி
வதுபோல அநதஅாஜுனனை அமபுமழைகளால நிரபபினாக
மகாயுதததில அமபுகளால மூடபபடும 1 கிருஷணாஜுனாரி
வரையுஙகணடு உமமுடையஸைனியததில பெரியகூககுரல உண
பிறறு அவவித நிலைமையடைநதிருககினற கிருஷணாஜு
இருவரையுஙகணடு தேவாகளும தேவரிஷிகளும உரகாகளும க
வாகளும அதிக ஆசசரியமடைநதாகள அரசரே! பிறகு,
ஜுனன கோபஙகொணடு ஐநதிராஸதிரததைப பிரயோகிததா
அநதயுதததில பகைவாகளாலவிடபபடும ஆயுதவருஷததை
புககூடடஙகளாலே தடுததாகிய விஜயனுடைய அதபுதம
பராககிரமததைக கணடோம ராஜரே! அநதயுதததில பிளக
படாதவன ஒருவனாவது இலலை ஐயா! பாாததன ஆயிரகக
கான அவவரசாகளையும குதிரைகளையும யானைகளையும மற
களையும இரணடுபாணஙகளாலும மூனறுபாணஙகளாலும அ
தான பாாததனாலே அடிககபபடுகினற அவாகள சநதனுபுத
ரானபீஷமரை அடைநதாகள ஆழநததான (பாாததனாகிற
லில) முழுகுகின்றவாகளுககுப பீஷமா அபபொழுது தெப
னா வநதுதாககுகினற அநதபபாணடவவீராகளாலே உ
சேனையானது மிகவுமநாசஞசெய்யபபடடு, காறறுககளால பெ
கடலபோலக கொநதளிபபுறறது

---

1 ஒருசொல விடபபடடது.

எணபததிரணடாவது அதயாயம

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணா சங்கனைக்கொன்றதும, துவந்துவயுத்தமும்)

யுததம தொடஙகி ஸுசாமாதிருமபவே மகாபலசாலியான
ாணடவனுலே வீராகள தோலவியடைவிககபபடடும சமுததிரம
பானற உமமுடைய சேனையானது விரைவாகக கலஙகுமபடி
சயயபபடடும கஙகாபுததிரரான பீஷமரும விஜயனை நோககி
ரைவாக எதிாததுச சென்றபொழுது துரியோதனராஜன யுத
ததில பாாததனுடைய விககிரமததைககணடு விரைவாக அநத
லலா அரசாகளுககும எதிரில வநது அவாகளுககு முனனிலை
ல எலலா ஸைனியஙகளுககும மததியில சூரனும மகாபலசாலியு
ான ஸுசாமாவை மிகவும ஸநதோஷிககச செயதுகொணடு பின
ருமாறு சொலலலானுன 'இதோ கௌரவசிரேஷடரும சந
னு குமாரருமான பீஷமா எலலாவிததததாலும உயிரைவிடத
ணிநது தனஞசயனை எதிாததுப போாபுரிய விருபபமுளளவரா
ருககிறுா எலலா ஸைனியஙகளுடனும அாஜுனனை எதிாத
ச செலலுகின்றவரும வீாயமுளளவரும பரதகுலததில தோனறி
வரும பிதாமஹருமான பீஷமரை நீஙகள [1] அனைவரும போரில
ககமுயறசியுடன காககககடவீா' என்று சொனனுன அரசாக
நடைய அநதச சேனைகளெலலாம, 'அவவாறே ஆகடடும்' என்று
சாலலிவிடடுப பிதாமஹரை அடைநதன பிறகு, (யுததத
றகுப) புறபபடடவரும மஹாபலசாலியும சநதனுபுததிரரு
ான பீஷமா யுதததததில தமமை நோககி வருகினறவனும பரத
லததிற பிறநதவனுமான அாஜுனனை விரைவாக எதிாததா
வளளை நிறமுளள பெரிய குதிரைகளையுடையதும பயஙகரமான
ானரககொடியுளளதும மேகமுழககமபோனற மிகக சபதமுள
ாதும அதிகமாகப பிரகாசிககினறதுமான பெரியதேருடன யுதத
ஙகததில எலலா ஸைனியஙகளுடைய ஸமீபததிலும வருகினற
ரீடியான தனஞசயனைககணடு கௌரவசேனையில பயததால
நருஙகினசபதம உணடாகியது கௌரவவீராகள கடிவாளஙக
ாக கையிலபிடிததவரும வேறு சூரியனபோனறவருமான வாஸு
தவரைககணடு நடுபபகலை அடைநதிருககினற சூரியனை எவவாறு
ாாககமுடியாதோ அவவாறே யுததரஙகததில அவரைப பாாக
ச சகதியறறவாகளானுாகள அவவாறே, வெணமையான

[1] ஒருசொல விடபபடடது

குதிரைகளையுடையவரும வெணணிறமான விலலைக கையிலன
யவரும சநதனுபுததிரருமான பீஷமரை உதிககினற வெணண
முளள ஜயோதிககிரகததைபபோலப பாணடவாகள பாாக
சகதியறறவாகளானாாகள அநதபபீஷமா ஸகோதராகளோ
புததிராகளோடுஙகூடின மஹாபலசாலிகளான திரிகாதத
ளாலும, இனனும மறற மகாரதாகளாலும நாறபுறஙகளிலும சூ
படடாா துரோணாசாாயா மசசராஜனை விராடனை யுததத
ஒருபாணததால அடிதது அவனுடைய கொடியையும ஒரு பாண
தால அறுதது விலலையும மறறொரு பாணததால அறுத்த
ஸேனாதிபதியான விராடன வெடடபபடட அநதவிலலை யெறிந
விடடு வேகததோடு உறுதியானதும பெருமபோரைசசெயதறகு
தககதுமான வேறுவிலலையும ஸாபபமபோல [1] ஜவலிககினற அ
களையுங கையிலெடுதது துரோணரை மூனறு பாணஙகளாலு
அவருடைய குதிரைகளை நானகு பாணஙகளாலும, தவஜத
ஒரு பாணததாலும, ஸாரதியை ஐநது பாணஙகளாலும, வில
ஒரு பாணததாலும அடிததான அசசமயததில பிராமமண
தமரான துரோணா கோபஙகொணடாா அவா பதிவானகணு
களுளள எடடுபபாணஙகளாலே அவனுடைய குதிரைகளையும ஒ
பாணததினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும கொனறாா ரதிக
ளுள உததமனான விராடன ஸாரதியையும குதிரைகளையும இழ
ரதததினினறு துளளிககுதிதது விரைவாகத தன புததிரனுடை
ரதததினமீதேறினன பிறகு, பிதாவும புததிரனுமாகிய இருவரு
ஒரு தேரிலிருநதுகொணடு பெரிதான அமபுமழையினாலே து
ணரைப பலததால தடுததாாகள பிறகு, [2] துரோணா கோ
கொணடு ஸாபபமபோனற ஒரமபைச சஙகனைககுறிதது யுதத
தில விரைவாகததொடுததாா அநதபபாணமானது அவனுடை
ஹருதயததைபபிளநது யுதததததில ரகததததைப பானமசெய
ரகதததினால நனைநத சிறநத சிறகுகளுடன பூமியை அடைநதது
துரோணருடைய அமபினாலே அடிககபபடட சஙகன யுதததத
விரைவாக விலலையும, பாணஙகளையும நழுவவிடடுப பிதா
னுடைய அருகிலேயே விழுநதான அநதககுமாரன கொலல
படடதைககணடு விராடன திறநதவாயையுடைய அநதகனபோ
யுதததததில (பிரகாசிககினற) துரோணரை விடடுவிடடு
பயததால ஓடினன பிறகு, துரோணா யுதததததில நூ
நூறாகவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும பாணடவாகளுடை
பெருஞசேனையை விரைவாகபபிளநதாா சிகணடியோ யு
தததில துரோணபுததிரரை எதிாதது விரைவாகச செல

[1] ஒருசொல விடபபடடது [2] ஒருசொல விடபபடடது

ற மூனறு பாணஙகளாலே புருவஙகளினிடையில அடிததான
கசிரேஷடரான அநத அஸவததாமா நெறறியில பொததிருக
ற மூனறு பாணஙகளாலே பொனமயமான உயாநத மூனறு
டுமுடிகளாலே மகாமேரு விளஙகுவதுபோல விளஙகினா
கு, கோபஙகொணட அஸவததாமா அரை நிமிஷததிறகுள
னக அமபுகளாலே சிகணடியினுடைய தவஜததையும ஸாரதி
யும குதிரைகளையும ஆயுதஙகளையும அறுதது யுததரஙகததில
ழ விழுமபடி செயதாா ரதிகாகளுள உததமனும பகைவா
த தபிககச செயகினறவனுமான அநதச சிகணடி கோபங
ணடு குதிரைகள கொலலபபடட ரததகினினறு கீழே துள
குதிதது ஈனறுயுத தீடடபபடடுப பளபளபபான ஒருவாளை
கேடகததையும கையில எடுததுககொணடு பருநதுபோல
டமிடடான கததியுடன யுததததில ஸஞசரிககினற அநதச
ணடிககுத துனபம விளைவிககககூடிய ஸமயததைதத துரோண
திரா காணவிலலை ! அது ஒா ஆசசாியமாயிருநதது பிறகு,
ிக கோபமுளள துரோணபுததிரா சிகணடியினமீது யுததததில
லாயிரம பாணஙகளைப பிரயோகிததாா பலசாலிகளுள சிறந
ஞன சிகணடி யுததததில வருகினற மிககொடிய அநதச சர
ரியைக கூாமையான முனையுளளவாளால விலககினுன பிறகு,
ரோணபுததிரா, அனேக சநதிரபிமபஙகளை அலஙகாரமாகக
ணடதும மனததிறகினியதும நிாமலமானதுமான சிகணடியி
டைய கேடகததையும கததியையும கூாமையுளள பாணங
ாலே யுததத்தில பலவாறுகத துணடிதது அவனையும அடித
ா சிகணடியோ பிறகு அநத அஸவததாமாவினுல பாணங
ால துணடிககபபடட கததியை ஜவலிககினற ஸாபபமபோல
ரவாகச சுழறறி எறிநதான வேகததுடன வருகினறதும
ழிததீயைபபோனற ஒளிபொருநதியதுமான அநதககததியைத
ரோணபுததிரா போாககளததில ஹஸதலாகவததைக காணபித
த துணடிததாா, உருககுமயமான அனேக பாணஙகளால சிகண
யையும அடிததாா கூாமையுளள அமபுகளாலே மிகவும அடிக
படடுளள சிகணடி மிககவலலமையுளள ஸாதயகியினுடைய
ததில விரைவாக ஏறிககொணடான பலசாலிகளுட்சிறநத
தயகியும மிகுநதகோபததுடன யுததததில குரூரனுன அலம
னனனும ராகூஸஸனைக கூாமையுளள அமபுகளால அடித
ன பிறகு ராகூஸேநதிரனுன அலமபுஸன யுததததில அாதத
திரபாணததால அநத ஸாதயகியினுடைய விலலைத துணடிதகி
வனையும அமபுகளாலே அடிததான மேலும, ராகூஸாகளுக

குரிய மாயையை வெளிபபடுததிச சரமாரிகளையும பொழிந்தா
அநத யுததததில ஸாதயகியின அதபுதமான பராககிரமததை ந
கள கணடோம யுதததததில கூாமையுளள பாணஙகளாலே ஹ
ஸிககபபடும ஸாததியகியானவன பரபரபபறறவனுகி ஐநதிரா
திரததைப பிரயோகிததான புகழபெறறவனுன ஸாதயகியின
விஜயனிடததினினறு அடையபபடட ஐநதிராஸதிரமானது அ
பொழுது ராக்ஷஸனுடைய அவவிதமான மாயையைச சாமப
கச செயதது வாஷாகாலததில மேகம நீரததாரைகளை மலையி
மீது வாஷிபபதுபோல ஸாதயகி அலமபுஸனமீது நானருபகக
களிலும வேறு அமபுகளையும வாரி இறைததான கீாததியுள
அநத ஸாதயகியினுல அவவாறு பீடிககபபடட அவவரகக
யுததரஙகததில பயததினுலே அவனை விடடுவிடடு ஓடினு
இநதிரனுலும ஜயிககததகாதவனுன அநத அலமபுஸனை, சிநியி
டைய பௌததிரனுன ஸாதயகியானவன ஜயிததுவிடடு உமமை
சோநத [1] யுததவீரரகள பாாததுககொணடிருககும்பொழு
பலகக விமமநாதம செயதான உணமையான ஆறறலுளள அவ
கூாமையுளள அனேக அமபுகளாலே உமமைச சோநதவாகளை
அடிததான அவாகள பயததால பீடிககபபடடு ஓடிவிடடாாக
இசசமயததில பலசாலியும துருபதனுடைய குமாரனுமான திரு
டதயுமனன ராஜாவான உமமுடையபுததிரனைக கணுககளபதிவா
அமபுகளால மறைததான திருஷடதயுமனனுல அமபுகளா
மூடபபடும உமமுடைய புததிரனுன அநதத தூரியோதன
துனபததை அடையவிலலை பினபு தூரியோதனன அறுப
பாணஙகளாலும முபபது பாணஙகளாலும திருஷடதயு
னனை யுதததததில விரைவாக அடிததான அது ஆசசரியமாயிரு
தது ஸேனுபதியும மகாபலசாலியுமான திருஷடதயுமன
கோபஙகொணடு தூரியோதனனுடைய விலலையும அறுதது நான
குதிரைகளையும சீககிரமாகக கொனறு மிகக கூாமையுளள ஏ
பாணஙகளாலே அவனையும துனபமுறுமபடி விரைவாக அடி
தான மிகக புஜபலமுளளவனும பலசாலியுமான அநதத து
யோதனன குதிரைகள கொலலபபடட ரதததினினறு குதி
துக கததியைக கையில எடுததுககொணடு காலாளாகவே
தருஷடதயுமனனைக குறிதது விரைவாக ஓடிவநதான அர
னிடததில அனபுளளவனும மகாபலசாலியுமான சகுனி அ
னைநாடி எலலா உலகததுககும அரசனுன அநதத தூரியோ
தனனைத தன ரதததினமீதேறுமபடி செயதான பிறகு
சததுருவீரரகளைககொலலுகினற தருஷடதயுமனன தூரியோ
தனராஜனைத தோலவியடையசசெயது இநதிரன அஸுர

[1] ஒருசொல விடபபடடது

ளைக கொலவதுபோல உமது படையை நாசமசெயதான மகா
தனுன கிருதவாமா, மஹாமேகம ரூரியனை மறைபபதுபோலப
பாாகளததில அமபுகளால அநதப பீமனை மூடினுன பிறகு,
பாரில பகைவாகளை வாடடும தனமையுடைய பீமஸேனன
குநத கோபஙகொணடு அடடஹாஸமசெயது கிருதவாமாவின
து அமபுகளைப பிரயோகம செயதான அதிரதனும சஸதிரங
ளை அறிநதவனுமான கிருதவாமா அவைகளால அடிககபபடடும
நிககமுறவிலலை, பீமனையும, அவன கூாமையான அமபுகளாலே
டிததான மகாரதனுன பீமஸேனன அவனுடைய நானகு
திரைகளையும கொனறு ஸாரதியையும நனருக அலஙகரிககப
டட தவஜததையும கீழே தளளினுன சததுருவீராகளை
ழிபபவனுன பீமஸேனன பலவித அமபுகளாலே கிருதவாமாவி
டைய தேகததை நிரபபினுன துளைககபபடட எலலா அஙகங
ளையுமுடைய கிருதவாமா முடகளால நிறைநத முளளமபனறி
பால விளஙகினுன பிறகு, குதிரைகள கொலலபபடட கிருத
மா, உமது புததிரன பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே,
மது மைததுனனுன சகுனியினுடைய ரததததைக குறிதது விரை
க ஓடினுன பீமஸேனனும மிகுநத கோபஙகொணடு உமது
ஸனியததின பககததில ஓடிவநதான, தணடததைக கையில
காணட யமனபோலக கோபஙகொணடு (கௌரவஸைனியததை)
சம செயதான' எனறு கூறினுன

எணபததுமூன்றுவது அதயாயம்,

பீஷ்மவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(த்வந்து யுத்தவர்ணனம்)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! பாணடவாகளுககு நமது
ராகளுடன நடநத அனேக விசிததிரமான ரதிகாகளுடைய
வநதுவ யுததஙகளைச சொலலுகினறவனுன உனனிடமிருநது
ன கேடடேன ஸஞசய! எனனைச சோநத வஸது ஒனறுவது
நதோஷமுளளதாயிருநததெனறு நீ சொலலவிலலை எப
பாழுதும பாணடுபுததிராகள ஸநதோஷமுளளவாகளெனறும
தாலவி அடையாதவாகளெனறும நனகு புகழகிருய ஸூத!
னனைச சோநத வீராகளை யுததததில ஜயிககபபடுகினறவாகளாக
ம மனேதைரியததை இழநதவாகளாகவும பராககிரமததை
ழநதவாகளாகவும சொலலுகிருய இது தெயவச செயலே,
மசயமிலலை' எனறு கூறினுன

ஸஞசயன, 'புருஷ சிரேஷடரே! உமமைச சோநத வ
கள வலலமையுடன அதிக பௌருஷததை வெளியிடுககொ
சகதிககேறறபடியும ஊககததிறகுததகுநதபடியும யுததர
தில போா புரிகிருாகள தேவநதியான கஙகையினுடைய
யுளள தீாததமானது மகோததியின ஸமீபததை அடைநது உட
யிருககும நிலைமையை அடைவதுபோல உமமைச சோநத வீ
ளுடைய அநத ஆணமையானது வீராகளான பாணடுபுததிரா
நெருஙகி யுதததில வீணுகினறது சகதிககுததககபடி யுத
தைச செயபவாகளும செயயமுடியாத காரியததைச செயகி
வாசளுமான கௌரவாகளினமீது தோஷததைச சொலவது
நீா தகுநதவரலலீா புததிராகளுடன கூடின உமமுடை
தோஷததினுலே மிகக பெரிதும யமனுடைய தேசததை விரு
பணணுகினறதும கொடியதுமான பூமியினுடைய க்ஷயமான
நோநதுவிடடது உமது குறறததினுலே உணடானதைபப
நீா துககிககததககவரலலீா அரசாகள எலலாவிததததினு
இபபொழுதும உயிரைக காபபாறறவிலலை ஸவாககததை அ
வதில ஆவலுளளவாகளான அரசாகள யுதததில புணயசா
ளுககுரிய உலகஙகளை விருமபிச சேனையில நுழைநது எபபொ
தும யுததம செயகினறனா முறபகலில ஜனஙகளுககு நா
உணடாகியது தேவாஸுரயுததமபோனறதான அதனை ஒ
மனமுடையவராயிருநது நீா கேளும யுதததில கொழுபபு
வாகளும பெரிய விலலைக கையில தாஙகினவாகளும பெ
சேனையையுடையவாகளும மிகக பலசாலிகளும அவநதிதே
தரசாகளுமான விநதானுவிநதாகள யுதாமனயுவை நோககி
ததிறகாக எதிாததுச சென்ருாகள அவாகளுககு மிக
பெரிய மயிாககூசசததை உணடுபணணககூடிய யுததம நடநத
யுதாமனயுவும மிகுநத கோபம மூணடு கூாமையுளளவைக
அமிழநத கணுககளுளளவைகளுமான அமபுகளாலே தேவ
ளுடைய ரூபமபோனற ரூபமுடையவாசளும ஸஹோதரா
மான விநதானுவிநதாகளை விரைவாக அடிததான விசித்திரம
யுததம செயயும தனமையுளளவாகளான அவவிருவரும யுத
தில யுதாமனயுவைத திருமபி அடிததாகள அரசரே! பகை
களைக கொலவதறகு முயறசிசெயகினறவாகளும செயததற
பிரதிசெயவதில விருபபமுளளவாகளும போா புரிகினறவா
மான அவாகளுககு வேறறுமையொனறும காணபபடவில
பிறகு, யுதாமனயுவானவன நானகு பாணஙகளாலே அனுவி
னுடைய நானகு குதிரைகளையும யமலோகததிறகனுபபினு
மேலும, யுதாமனயு மிகக கூாமையுளள இரணடு பலலஙகளா

ததகில அநத அனுவிநதனுடைய விலலையும கொடியையும
றுததான அது ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, அனுவிநதன
ானுடைய ரததததை இழநது, சிறநததும பெரியகாரியஙகளைச
யயததககதும உததமமுமான விலலைக கையில எடுததுக
ாணடு விநதனுடைய ரதததினமீதேறினன ஒரே ரதததின
ா ஏறியிருககினறவாகளும வீராகளும ரதிகாகளுள உததமாகளு
ன அநத அவநதிராஜகுமாராகள மகாதமாவான யுதாமனயு
ாமீது யுததததில விரைவாகப பாணஙகளைப பிரயோகிததா
அவவிருவராலும விடபபடடவைகளும மிகுநத வேகமுளள
களும பொனனுல அலஙகரிககபபடடவைகளுமான அமபுகள
யனுடைய வழியை அடைநது ஆகாயததை மறைததன
ாமனயு யுததததில கோபஙகொணடு மகாரதாகளும பிராதாக
மான விநதானுவிநதாகளினமீது சரமாரியைப பொழிநது
ரதியையும வீழததினன அநத ஸாரதி உயிரையிழநது கீழே
ழநதவுடனே, தோரானது மிகவெருணட குதிரைகளையுடைய
கித திககுகளில ஒடியது யஜஞஸேனகுமாரனும பிரபுவுமான
ாமனயு அவவிருவரையும ஜயிதது ஆணமையை வெளியிடடுக
ாணடு உமமுடைய சேனையை விரைவாக நாசம செயதான
ததில கொலலபபடுகினற உமது அநதப பெரியசேனையானது
துதைப பானஞசெயத ஒரு மனிதனபோலப பலவித வேகங
ாச செயதது மகாபலசாலியும ராகூஸஸிரேஷடனுமான
டிமபாபுததிரன, சூரியனபோலப பிரகாசிககினறதும கொடி
னகூடியதுமான ரததேதோடு பகதததனை எதிாததான பிறகு,
ாகஜயோதிஷதேசததரசன பெரிய யானையினமீதேறி முற
லததில தாரகாஸுரயுததததில வஜரததைதத தரிதத இநதிரன
ாகாசிததது போலப பிரகாசிததான அவவிடததில ஒனறுகூடி
ருககினற தேவாகளும கநதாவாகளும ரிஷிகளும ஹிடிமபா
நதிரனுககும பகததததனுககுமுளள விததியாஸததைக காண
லலை தேவாகளுககெலலாம நாதனுன இநதிரன எவவாறு
ஸுராகளைப பயமடையுமபடி செயதானே அவவாறே பகததத
ஜன யுததததில பாணடவாகளை ஓடுமபடி அடிததான அநதப
கததததனுலே எலலாத திககுககளிலும துரததியடிககபபடுகினற
ாணடவாகள தஙகள படைகளுள ஒரு ரகூகனையும அடைய
லலை அநத யுததகளததில பீமஸேனகுமாரன மாததிரம
தரிலிருநததை நாஙகள கணடோம மறற மகாரதாகள மனே
தரியததை இழநது ஓடிவிடடாாகள பாணடவாகளுடைய
ஸனியஙகள மறுபடியும திருமபிவநதவுடனே யுததரஙகததில
மது படையினுடைய கோரமான சபதமானது தோனறியது

பிறகு, கடோதகசன மேகம மகாமேருகிரியை வாஷதாரைகள
மூடுவதுபோல மகாயுததததில பகததததனை அமபுகளாலே
ஞன பகததகன ராக்ஷஸனுடைய விலலினினறுவிடுபடடு வ
அநத அமபுகளை நாசஞசெயது பீமஸேனபுததிரனை யுததத
எலலா மாமஸதானஙகளிலும விரைவாக அடிததான ரா
ஸேநதிரனுன கடோதகசன பிளககபபடுகினற மலைபோல,
வான கஞககஞளள அனேக அமபுகளாலே அடிககபபட
வருததமடையவிலலை பிராகஜயோதிஷதேசததரசன கோ
கொணடு பதினனகு தோமராயுதஙகளை அநதக கடோதக
மீது பிரயோகிததான ராக்ஷஸனுன கடோதகசன யுததத
அவைகளைத துணடாககினுன மிகக் பாகுபலமுளள கடோ
கசன அநதத தோமராயுதஙகளைக கூாமையான பாணஙகள
அறுததுக கழுகிறகுகள பூணட எழுபது பாணஙகளாலே பக
தனையும அடிததான பிறகு, பிராகஜயோதிஷதேசததரச
அடடஹாஸததுடனகூடியவனுகி அமபுகளால அவனது நான
குதிரைகளையும யுததபூமியில தளளினுன குதிரைகள கொல
படட ரததகில வீறறிருககினற பிரதாபசாலியான அநத ரா
ஸேநதிரன பிராகஜயோதிஷாதிபதியினுடைய யானையினப
வேகததுடன ஒரு சகதியை எறிநதான விரைவாக வருகின
தும பொறகாமபுளளதும நலல வேகமுடையதுமான அநதச சக
யாயுததகதைப பகததகன மூனருகத துணடாககினுன அ
பூமியில சிதறியது சகதியாயுதம நாசம செயயபபடடதை
கணடு ஹிடிமபாபுததிரன, முறகாலததில இநதிரனுடைய யுத
தினினறு அஸுரசிரேஷடனுன நமுசி எவவாறு பயநதோ
ஞனே அவவாறு பயநதோடினுன யுததததில சௌரியமுடை
வனும விககிரமமுளளவனும பிரசிததமான பௌருஷததையுடை
வனும யுததததில யமனும வருணனும ஜயிககமுடியாதவனு
வீரனுமான அநதக கடோதகசனைப பகததகன தோலவியடைய
படி செயது யானையுடனகூடியவனுகிப பாணடவசேனையை, காட்
யானை தாமரை ஓடையை அழிததுககொணடு ஸஞசரிபபதுபோ
அழிததான மதரதேசததரசனுன சலயனே நகுல ஸகதேவ
களோடு போாபுரிவதறகாக எதிாததான, ஸகோதரீபுததிராகளு
பாணடுநநதனாகளுமான நகுலஸகதேவாகளை அமபுககூடட
ளால மூடினுன ஸஹதேவனே யுததததில (தனனேடு போாபு
வதறகாக) அருகிலவநதிருககினற மாதுலனுன சலயனைக கண
மேகம சூரியனைமறைபபதுபோல அமபுககூடடததால தடு
தான பாணஸமூகததால மூடபபடுகினற சலயன மிககஸநதோ
முடையவனுனுன அவவிருவாகளுககும, மாதாவான மாத

ிததமாகச சலயனமீது ஒபபறறபிரீதியுணடாயிருநதது பிறகு,
ாரதனுன சலயன அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு யுததததில
நலனுடையகொடியை அறுதது ஒரமபினுல அவன விலலையும
றுததான பிறகு, சலயன, விலஅறுபடட நகுலனை (அமபு
ால) மூடினுன அநத நகுலனை யுததததில அடிததுவிடடு
வனுடையஸாரதியையும தளளினுன பிறகு, மகாரதனுனசல
ா, பலாதகாரமாக, நகுலனுடைய நானகுகுதிரைகளையும நானகு
நதபாணஙகளாலே யுததததில அடிதது யமனுடையவீடடிறகு
னுபபினுன பிறகு, மகாரதனுன நகுலன குதிரைகளிறநதரதத
ினறு விரைவாக இறஙகி, கீாததி பொருநதிய பிராதாவான
நதேவனுடையரததினமீது ஏறினுன யுததததிலசூராகளும
ீரததில வீறறிருபபவாகளுமான அவவிருவரும திடமான
றகளையிழுதது ஒருக்ஷணததிறகுள மதராராஜனுடையரததை
ிரைவாகமூடினுாகள ஸகோதரீபுததிராகளான நகுல ஸகதே
களால பதிவானகணுககளுளள அனேக அமபுகளாலேமூடப
ிகினற அநதபபுருஷசிரேஷடனுனசலயன மலைபோல அசை
றுநினறுன, மேலும, அடடஹாஸததுடன அநதசசஸதிரவா
ததையும நாசஞசெயதான வீாயமுடையவனுனஸஹதேவன
ஒகு ஒரமபைககையிலெடுததுக கோபததுடன மதராராஜனைக
ிதது விடடதான கருடனுககும காறறுககுமஒபபானவேக
டைய அநத அமபானது ஸகதேவனுல தொடுககபபடடவுடனே
யனுடையதேகததைபபிளநதுகொணடு பூமியில விழுநதது
ாமுக அடிககபபடடுத துனபததையடைநத மகாரதனுன அந
சலயன தோநடுவிலேயே உடகாாநது மூாசசையடைநதான
நலஸகதேவாகளால யுததததில நனகு அடிககபபடடு (ரதததில)
றிவுமயஙகிவீழநத அநதமததிரராஜனை ஸாரதியானவன யுதத
கததில பாாதது ரததோடு (அவனை) வேறிடததிறகுக
ாணடுசெனறுன திருதராஷடிரபுததிராகள அனைவரும புறங
டிஓடுகினற மதராராஜனுடைய ரததைககணடு மனவருதத
றறு, 'இது இனிஇலலை' எனறு எணணிஞாகள மஹாரதா
ான மாதரீபுததிராகள யுததததில மாதுலனைஜயிதது மகிழநது
ஙகஙகளை ஊதினுாகள, ஸிமமநாததையுஞசெயதாாகள ஸந
தாஷமுறற அவவிருவரும உமமுடையஸைனியததைககுறிதது,
தவாகளான இநதிரன உபேநதிரன இருவரும அஸுரசேனை
பககுறிதது எதிாததுசசெலவதுபோல எதிாததுவநதாாகள.

எணபததுநானகாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுடைய யுத்தம்)

பிறகு, யுதிஷடிரராஜா, சூரியன நடுபபகலையடைநதிருகு
பொழுது, சுருதாயுவை லக்ஷயமவைததுக குதிரைகளை ஓட்டின
பிறகு, அவா, பகைவாகளை அடககுகிறவனுன சுருதாயுவை
கணுககளபதிவாயுள்ள கூாமையான ஒனபதுபாணஙகளா
விரைநது அடிததாா மஹாவிலலாளியும அரசனுமான அ
ஸருதாயு, தாமபுததிரரால தொடுககபபடும அமபுகளைத தடுத
யுததததில அவாமீது ஏழுகணைகளைத தொடுததான அநத அ
கள அவருடையகவசததையுடைதது மஹாதமாவான அவருடை
தேகததிலுளளபிராணனகளைத தேடுகினறவைபோல யுததத
இரதததைப பானமசெயதன மஹாபலசாலியான அநத
தாயுவினுல அதிகமாக அடிககபபட்ட பாணடுபுததிரரோ கோ
கொணடு யுதததில வராஹகாணமஎனகிற பாணததினுல அ
னுனசுருதாயுவை மாாபிலடிததாா பிறகு, தோாளிகளுடசிற
வரான தாமநநதனா மிககபலசாலியான சுருதாயுவினுடை
கொடியை வேறுருபலலததினுலே (அறுதது) ரததினின
பூமியில விரைவாகத தளளினுா கொடிவிழுநததைககணடு அ
னுன சுருதாயு பாணடுநநதனரைக கூாமையுளள ஏழுபாண
களால அடிததான பிறகு, தாமபுததிரரானயுதிஷடிரா யுகாந
காலததில பிராணிகளை எரிககினறநத தீயைபபோலக கோ
தால நனகுஜவலிததாா பாணடுபுததிரா கோபமுறறதைககண
தேவாகளும கநதாவாகளும ராக்ஷஸாகளுமமனததிலதுனபமடை
தாாகள, உலகமும மனக்குழபபமுறறது மிககோபஙகொண
யுதிஷடிரராஜா இபபொழுது மூவுலகஙகளையும எரிககபபோகிறு
எனறும இஃது எலலாபபிராணிகளுககும மனததிலதோனறிய
அபபொழுது, யுதிஷடிரா கோபஙகொணடிருககையில, ரிஷிகளு
தேவாகளும உலகஙகளுககு (அனிஷடம) தணிவதினபொருட்டு
பெரிய ஆசீாவாததததைச செயதாாகள கோபமூணட அநததா
நநதனரும, இரணடுகடைவாயகளையும நககிககொணடு தம
ரததை யுகாநதகாலததிலுளள சூரியனபோலக கோரமாக
தரிததாா பிறகு, உமமுடையபடைகளெலலாம அநதயுதத
கததில உயிரைபபறறி ஆசையறறவைகளாயின மிககபுகழ
யுடைய தாமநநதனா தைரியததினுல அநதககோபததையடக

ருதாயுவினுடைய பெரியவில்லைக் கைப்பிடி உள்ள இடத்தில்
ர்கு அறுத்தார் பிறகு, தாமராஜா வில்அறுக்கப்பட்ட சுருதா
வை எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
த்தில் நாராசத்தினுல் நடுமார்பில் பிளந்தார் அதிகபலசாலி
ன தாமநந்தனர் மஹாத்மாவான அந்தச் சுருதாயுவினுடைய
திரைகளை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகக்கொன்று ஸாரதி
யும் அப்படியே கொன்முர் அப்பொழுது சுருதாயு குதிரை
ர் கொல்லப்பட்ட ரதத்தைவிட்டு இந்த அரசருடைய ஆணமை
க கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக ஓடினன் சிறந்த வில்லாளி
ள அந்தசுருதாயு யுத்தத்தில் தாமபுத்திரரால் ஜயிக்கப்பட்ட
ன துரியோதனனுடைய சைனியம் முழுவதும் புறங்காட்டி ஓடி
ற தாமபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு (சுருதாயுவை)
த்து வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் காலன்போலிருந்து
ண்டு உம்முடைய சேனைகளைக்கொன்முர் விருஷ்ணிகுலத்தில்
ந்த சேகிதானனே ரதிகர்களுள் சிறந்தவரான கிருபரை எல்லா
னியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அம்பு
ாலமூடினன் சரத்வானுடையகுமாரரானகிருபரும் யுத்தத்தில்
ந்த அம்புகளை (அம்புகளால்) தடுத்து யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள
கிதானனைப் பாணங்களால் அடித்தார் பிறகு, யுத்தத்தில் ஹஸ
ாகவுமுள்ள கிருபாசாரியர் வேறொருபல்லத்தினுலே சேகிதான
டைய வில்லை அறுத்து அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினார்
வர் சேகிதானனுடைய குதிரைகளையுங்கொன்று இருபக்கத்திலு
ள்ள ஸாரதிகளையுங் கொன்முர் ஸாத்வதன் தேரினின்று விரை
க இறங்கி ஒருகதையைக் கையிலெடுத்தான் கதையைத் தரித்த
களுள் உத்தமனுன அந்தச் சேகிதானன் வீரர்களைக்கொல்லும்
மையுள்ள அந்தக் கதையினுலே கிருபருடைய குதிரைகளைக்
ன்று ஸாரதியையும் தள்ளினன் கௌதமர் பூமியில் நின்று
ண்டு சேகிதானன்மீது பதினுறம்புகளை விடுத்தார் அந்த அம்பு
ர் சேகிதானனைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன
றகு, சேகிதானன் கோபங்கொண்டு விருத்திரனுடையவத்தில்
ரசங்கொண்ட புரந்தரன்போலக் கிருபருடையவத்தையே
ரும்பி அந்தக்கதையை மறுபடியும் எறிந்தான் வருகின்றதும்
ரபளப்புள்ளதும் ரத்னங்களால் நடுவில்இழைக்கப்பட்டதுமான
ந்தப் பெரிய கதாயுதத்தைக் கிருபர் அனேக ஆயிரக்கணக்கான
ம்புகளாலே தடுத்தார் சேகிதானன், பிறகு, கோபத்தால் கத்
யை உருவிக்கொண்டு அதிகலாகவத்துடனே கிருபாசாரிய
டைய பக்கத்தை நோக்கி ஓடிவந்தான் கிருபரும் வில்லை

எதிாதுவிட்டு மிகுநத ஜாகரதையுடன கததியைக கையிலெடு கொணடு அதிகவேகததுடனே அவனுடையபககததில ஓடி தாா பலமுளளவாகளும, உததமமான கததியைக கையிலஏ யவாகளுமான அவவிருவரும, மிககூாமையுளள கததிகளா ஒருவரையொருவா வெட்டிககொணடாாகள பிறகு, புருஷசிரே டாகளான அவவிருவரும கததியினவேகததாலஅடிககபபட்டு லாபபிராணிகளாலும அடையபபட்டிருககிற பூமியை அடை யுததம செயததினல மயககமடைநதவாகளும மூாசசையி தளாசசியடைநத அஙகஙகளையுடையவாகளுமானாாகள பிற யுததததில கெட்டமதஙகொணட பீமஸேனன, அநதநிலைமை அடைநதிருககினற சேகிதானனைககணடு நேசததினல வே தோடு அவனுககெதிராக ஓடிவநது எலலாசசைனியஙகளும பா துககொணடிருககுமபொழுதே அவனைத தன ரததததினமீது ஏ வைததுககொணடான அவவாறே, உமமுடைய மைததுனனு சூரனுமான சகுனி ரதிகாகளுள உததமரான கிருபரை விரைவா தன ரததததில ஏறறிவைததுககொணடான பிறகு, மிகக வலல யுளள திருஷடகேது கோபஙகொணடு ஸோமதததகுமாரனை தொணணூறுபாணஙகளாலே மாாபில விரைவாக அடிததா ஸோமதததகுமாரன மாாபில தைததிருககினற அநதப பாண களாலே, சூரியன உசசிபபோதில கிரணஙகளாலே பிரகாசிபப போல,அதிகமாகபபிரகாசிததான பூரிஸரவஸோ, யுததரஙகதத மகாரதனன திருஷடகேதுவை, உததமமான பாணஙகளா ஸாரதியையும குதிரைகளையும கொனறு தேரையும இழககசசெ தான, அவன தேரிழநததையும அவனதுகுதிரைகளும ஸாரதிய கொலலபபட்டதையுமகணடு யுதததில பெரிய அமபுமழையின அவனை மூடினன உறுதியானமனமுளள திருஷடகேது, அ ரததததைவிட்டுச சதாநீகனுடைய ரதததினமீதேறினன ரதிக ளான சிததிரஸேனனும விகாணனும தாமாஷணனும பெ கவசஙகளை அணிநது ஸுபததிராபுததிரனை அபிமனயுவை எதிாதது ஓடினாாகள பிறகு, வாதம பிததம கபம எனனும மூ ளோடு சரீரததிறகு யுததம எவவாறுநேருமோ அவவாறே அ மனயுவுககு அமமூவாகளோடு கோரமானயுததமநடநதது புரு சிரேஷடனன அபிமனயுவானவன பெருமபோரில உமது கு ராகளை ரதஙகளையிழநதவாகளாககசசெயது அபபொழுது பீம டைய வாாததையை நினைததுககொணடு அவாகளைத தானகொல விலலை பிறகு, யானைகளினமீதும குதிரைகளினமீதும ரததி மீதும ஏறிசசெலலுகிற அனேகநூறறுககணககான அரசாகளா

ழப்பட்டவரும், தேவர்களாலும் நெருங்கமுடியாதவரும், உமது
மாரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, பாலனும் தனியாயிருப்பவ
ம மகாரதனுமான அபிமன்யுவை லக்ஷ்யமவைத்து விரைவாக
நகின்றவருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, குந்திபுத்திரனான அர்ஜு
ன், வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'ஹ்ருஷீகேசரே! ரதங்கள் மிகுதி
யிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும் மாதவரே! சௌர்ய
ளவர்களும் அஸ்திரவித்தையில் பாண்டித்ய முள்ளவர்களும்
த்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான இவர்களிலேவ
ம் நம்முடைய சேனையைக் கொல்லாவண்ணம் (நம்முடைய
திரைகளை) நடத்தும்' என்று சொன்னான் அளவுகடந்தபராக
மமுள்ள அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொல்ல, அந்த வாஸுதேவர்
ணமையான குதிரைகளோடுகூடின (அந்த) ரதத்தை யுத்தத்
ல் ஓட்டினார் அர்ஜுனனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உம
மச் சேர்ந்தவர்களை லக்ஷ்யமவைத்துப் புறப்பட்ட காரணத்தி
லே உம்முடைய ஸைன்யத்தில் பெரியஆரவாரம் உண்டாயிற்று
ர்ஜுனன், பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கின்ற அந்த அரசர்களைநாடி ஸுசர்
வைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனத்தை உரைக்கலானான்
னை நான் போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்தவனென்றும் பூர்வ
ரியென்றும் அறிவேன் அநியாயச் செய்கையினுடைய மிகக்
ொடியபயனானது இப்பொழுது உன்னால் அடையப்பட்டது, பார்
னமரித்தவர்களான உன் பிதாமகர்களை இப்பொழுது உனக்குக்
ணபிக்கப்போகிறேன்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லுகின்றவ
ம பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய
ரமான வார்த்தையைக் கேட்டு ரதயூதபதியான ஸுசர்மா
னவன் அர்ஜுனனைப் பார்த்து நல்லதையோ கெட்டதையோ
றையும் சொல்லவில்லை மஹாரதனான ஸுசர்மா அநேக
சர்களால் சூழப்பட்டவனாக வீரனான அர்ஜுனனை எதிர்த்து
து முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் இரண்டு விலாப்பக்கங்களி
ம எல்லாப் பக்கங்களிலும் உமது புத்திரர்களுடன்சேர்ந்து யுத
த்தில் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மேகங்கள் சூரியனை மூடுவது
ால அம்புகளால் மூடினான் பிறகு, யுத்தகளத்தில் உம்மைச்
சேர்ந்தவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ரக்த வெள்ளத்துடன
டின மிகப் பெரியயுத்தம் நடந்தது

எணபததைநதாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்)

பலசாலியான அநதத தனஞசயன அமபுகளால அடிக
படடவனுகிக காலால மிதிககபபடட ஸாபபமபோலப பெருமூ
விடடுககொணடு யுததததில மஹாரதாகளுடைய பாணஙக
பாணததால பலாதகாரமாகத துணடாககி அவாகளுடைய
களையும வெடடி எறிநதான மஹாதமாவான அாஜுன
அவாகள மிசசமிலலாமல நாசமடையவேணடுமெனறெணணி
ததில வீாயமுடையவாகளான அநத அரசாகளுடைய அபப
படடவிறகளை ஒரு க்ஷணததில துணடிததுச சரஙகளால (அவ
ளனைவரையும) ஒரே ஸமயததில அடிததான இநதிர புதரனு
யுததததில அடிககபபடும அநத அரசாகள ரகதததினால நன
பூசபபடடும சரீரம பிளககபபடடும தலைகள கீழேவீழததபப
டும கவசஙகளும சரீரஙகளும அறுககபபடடும உயிரை இழந
விழுநதாாகள பாாததனுடைய பலததினலே அவமதிககபபட
வாகளும விசிததிர ரூபமுளளவாகளுமான மனனாகள பூமி
அடைநதவாகளாக ஒரே ஸமயததில நாசமடைநதாாகள போா
கொலலபபடட அநத ராஜபுததிராகளைககணடு திரிகாததராஜ
ரததகேதாடு விரைவாகசசெனறுன பிறகு, அநதரதிகாகளுடை
பினபுறததைப பாதுகாககினற வேறு முபபததிரணடு வேநதா
பாாததனை எதிாததுவநது அவனைச சூழநதுகொணடு, பெ
சபததுடனகூடின விறகளை நாணொலியிடுமபடி செயது, மேகங
நீாததாரைகளை மலையில பொழிவதுபோல அமபுமயமான பெ
மழையைப பாாததனமீது பொழிநதாாகள தனஞசயன சரகக
டஙகளின மாரியால நனகு பீடிககபபடடுக கோபஙகொணடு எ
ணெயிடடுத திடடபபடட அறுபது பாணஙகளாலே அநதப்பி
புறம காககினற வீராகளையும கொனறுன கீாததிமானுன ஆா
னன யுததரஙகததில அநதரதிகாகளை ஜயிதது மனககளிபபை
தான பிறகு, அாஜுனன சேனைகளை நாசம செயதுவிடடுப பீ
மரைக கொலலசசெனறுன திரிகாததராஜன மஹாபலசாலியா
அாஜுனனலே அவாகள கொலலபபடடதைக கணடு யுததததி
அநத அரசாகளை முனனிடடுககொணடு பாாததனைக கொ
தினபொருடடு விரைவாகச செனறுன அஸதிரதாரிகளுடசிற
அாஜுனன ஸுசாமாவினுல எதிாககபபடடதைக கணடு, சிக

டியை முதனமையாககொணட அநதவீராகள கூாமையான
ஆயுதஙகளைக கையிலகொணடு அாஜுனனுடைய ரததைதக காக
ககருதி அதனை நோககி வநதுசோநதாாகள விலலாளியான
பாாததனும திரிகாதத ராஜனோடு கூடிய அநத வீர புருஷாகள
தனனை எதிாததுவருவதுகணடு காணடீவததினினறு விடுபடும
கூாமையான பாணஙகளாலே யுததததில அவாகளை நாசஞசெயது
பீஷமரை நோககிசசெலல எணணித துரியோதனனையும ஸைநத
வன முதலான அரசாகளையும பாாததான வீரனும முடிவறற
வீாயமுடையவனும பெரிய பிரதாபமுளளவனும பயஙகரமான
பலமுளளவனும உதாரமனமுளளவனும அமபுகளையும விலலையும
கையில கொணடவனுமான தனஞசயன நனறுக எதிாககினற
வீராகளை நாலாபககததிலும தடுததுப பலததோடு ஒரு முகூாதத
காலம யுததமசெயது துரியோதன ராஜனையும ஜயதரதன முத
லான அரசாகளையும விடடுவிடடுப பிறகு கஙகா புததிரரான பீஷ
மரை நோககிச செனறான அநதப பீஷமரும யுததததில அஸத
ரஙகளில நலல பயிறசியுளளவாகளும (பலததினால)மிகக மேனமை
பெறறவாகளுமான பாணடவசேனையிலுளள ரதிசாகளைககணடு
யுதத முனையில (அவாகளை) விடடுவிடடுப பிருதையினபுததிரனான
அாஜுனனையே வேகததோடு மறுபடியும எதிாததுவநதனா
அதிகபலசாலியும மஹாதமாவும முடிவறற கீாததிபெறறவரு
மான யுதிஷடிரரும கோபமுணடவராக விரைவுடனே யுததததில
தமககுப பாகமாகக கிடைததிருககிற மதரராஜனனசலயனைவிடடு
விடடு மாதரிபுததிராகளோடும பீமனோடும சோநது யுததம செய
ததினபொருடடுச சநதனுபுததிரரான பீஷமரை அடைநதாா
பறபலவிதமாக யுததமசெயயும ஸாமாததியமுடையவரும மஹா
தமாவும கஙகாபுததிரரும சநதனுகுமாரருமான அநதப பீஷமா
மஹாரதிகாகளுடசிறநத பாணடு புததிராகளனைவராலும ஒனறு
சோநது (ஆயுதஙகளைப) பிரயோகிததும (சிறிதும) துனபமுறும
படி செயயபபடவிலலை பிறகு, ஸததியஸநதனும அதயுககிரமான
பலமுடையவனும நலல மனமுளளவனும அரசனுமான ஜயதரதன
யுததததில (சததுருககளிடம) வநது அநத மஹாரதாகளுடைய
விறகளைத தனனுடைய சிறநதவிலலினால பலாதகாரமாக அறுத
தான யுததததில கோபஙகொணடவனும சோபமாகிற விஷ
முளளவனும மிகக உறுதியுளளவனுமான துரியோதனன நெருப
புப போலப பிரகாசிககினற அமபுகளாலே யுதிஷடிரரையும பீம
ஸேனனையும நகுலஸஹதேவாகளையும அாஜுனனையும மாதவரை
யும அடிததான மிகவும விருததியடைநதிருககினற கோபததை
யுடையவைகளும ஒனறுசோநதவைகளுமான அஸ்ரககூடடஙக

ளால தேவாகள எவவாறு அடிககபபட்டாாகளோ அவவா
கிருபராலும சலயனுலும சலனுலும அஙஙனமே சிததிரசே
னுலும யுததததில அமபுகளால அவாகள அடிககபபட்டாாக
கோபமூணட மஹாதமாவான யுதிஷடிரராஜா, பீஷமரால யுத
தில சிகணடியினுடைய ஆயுதஙகள அறுககபபட்டதுகணடு அ
னைப பாாததுக கோபததுடன கூறலானா

'சிகணடியே! 'நிாமலமான சூரியனுடைய வாணமபோன
வாணமுடைய பாணஸமூகஙகளாலே மஹாவிரததுடன கூடி
அநதப பீஷமரை நான கொலலுவேன ஸதயமாகச சொல
கிறேன்' எனறு நீ உனபிதாவுககு முனனிலையில எனனைப பா
துச சொலலிய பிரதிஜஞையைசெயதாய நீ பீஷமரைக கொலலா
யால அவவிதமான பிரதிஜஞையையப பயனுளளதாககசெயயவிலை
வீர! நீ இநத யுததததில வீண பிரதிஜஞையைசசெயதவனுகாதே
உனககுரிய தாமததையும குலததையும கீாததியையும காபபா
றிககொள பயஙகரமான வேகமுளளவரும அதயுககிரமா
வேகமுளள பாணஸமூகஙகளாலே எனனுடைய சேனைக கூட
மனைததையும ஒரு கூணததில தவிககசசெயகிறவரும காலததா
ஏறபடுததபபட்ட காலனபோனறவருமான பீஷமரைப பா
அறுககபபட்ட விலலையுடையவனும யுததததில விருபபமிலலா
வனும யுததததில சநதனுபுததிரனை பீஷமரால தோலவி அ
விககபபட்டவனுமாகிப பநதுககளையும ஸஹோதராகளையுமிழந
நீ எவவிடம செலலபபோகிறுய? இவவணணமிருபபது உனககு
தகாது துருபதகுமார! முடிவறற வீாயததுடனகூடின அநத
பீஷமரையும முறிய அடிக்கபபட்டு இவவாறுக ஓடுகினற சேனை
யும பாாததுநிசசயமாக நீபயநதுகொணடிருககிறுய அதனுல, உ
முகததினுடையதேஜஸ சநதோஷமினமையைக காட்டுகிறது வீ
நனறுகத தொடஙகபபட்டிருககிற மஹாயுததததில வீரபுருஷனை
தனஞசயன பினபுறததில திறகுஙகால பூமியில பீஷமரைககாட்
டிலும பிரஸிததிபெறறவனை நீ எபபடி பயததை இபபொழுத
பாராட்டலாம்?'' எனறா மஹாபலசாலியான அநதசிகணடிய
னவன கொடுமையானதும பிரதிஜஞைத்வறியதைத தெரிவிபபது
மான தாமராஜருடைய வாாத்தையைககேட்டு நிநதையை நினை
நது பீஷமருடைய வதததினபொருட்டு மிகவிரைநதான அதி
மான வேகததுடனே பீஷமரைநோககி வருகினற அநத
சிகணடியைச சலயன கோரமானதும எவவிததநாலும ஜயிகக
முடியாததுமான அஸதிரததினுலே தடுததான மஹேநதிரனுககு
ஒபபுரன பிரபாவததையுடைய அநதத துருபதகுமாரனு

ாகு பிரயோகிககபபடடதும ஊழித தீபபோனற ஒளியுள்ளது
ன அஸதிரததைதக கணடும புததி மயககததை அடையாமல
ரிய விலலைக கையிற பிடிதது அமபுகளாலே அநத அஸதிரத
தத தடுததுககொணடு அவவிடததிலேயே நினறுன, பிறகு,
ணடி அநத அஸதிரததைதத தடுககககூடியதும உககிரமுமான
ஒருரு வாருணாஸதிரததை எடுததான வாருணாஸதிரததினுல
ாககபபடும அநத ஆககனேயாஸதிரததை ஆகாயததிலிருககினற
வாகளும அசுராகளும கணடாாகள மஹாதமாவும வீரருமான
ஷமரோ, அஜமீடனுடைய குலததில தோனறியவரும பாணடு
மாரருமான யுதிஷடிர ராஜருடைய ஆசசரியகரமான விலலையுங
ாடியையும அறுதது ஸிமமநாதம செயதாா பிறகு, யுதிஷடிரா
மடைநதிருபபதைதககணடு, பீமஸேனன பாணததுடன கூடின
லலைபபோடடுவிடடுக கதையைக கையிலெடுததுககொணடு
தரதனைக குறிதது யுததரஙகததில காலால நடநதே எதிாத
சசெனறுன வேகததுடன வருகினறவனும கதையை ஏநதிய
னுமான அநதப பீமஸேனனை ஜயதரதனு கோரமானவைகளும
தணடமபோனறவைகளுமான கூாமையான ஐநநூறு பாணங
ாலே எலலாப பககஙகளிலும அடிததான பலமுளளவனும
ோததால மூடபபடட மனமுளளவனுமான அநதப பீமஸே
ன பாணஙகளைக கவனியாமல (புலததில) நனறுக ஒபபுககொள
படடிருககிற ஸிநதுராஜனுடைய குதிரைகளை யுததததில நாற
ஙகளிலும அடிததான பிறகு, நிகரிலலாத பிரபாவததையுடை
னும தேவராஜனபோனறவனுமான உமமுடைய குமாரன,
மஸேனனைப பாாதது அவனைக கொலவதினபொருடடு அஸதி
ததைக கையிலஎடுதது ரததததுடன விரைவாக எதிாததுவநதான
தரதன பீமனிடததினினறுணடான பயததினுல மயககமுறற
முளளவனுகி அஙகு யுததம செயவதினினறு பயநது குதிரை
ா நாசமசெயயபபடட அநதரததை விடடுவிடடுச சகுனியுடன
ராஜனிருககுமிடம சென்றுன பிறகு, பீமனும விரைவாக ஸிம
ாதமசெயது ஜயதரதனை வெருடடிக கதாயுததததுடன எதிா
ன பீமனுலே யமதணடமபோனற அநதக கதாயுதம தூககப
டது கணடு, நாறபுறததிலுமுளள அநதக கௌரவாகளனைவரும
ருஙகியதும நனறுக அடிபபதும அதிபயஙகரமானதும புததி
பககததை யுணடுபணணககூடியதுமான அநத யுததததில கதாயு
ததினுடைய உககிரமான வீழசசியை விலககிககொளள எணணி
மது புததிரனைவிடடுஓடிவிடடாாகள பிறகு,மயஙகாதமனமுளள
தரஸேனன பெரிய கதாயுதம எதிரில வருகினறதைதககணடு யுதத

ததில ரததைதவிடடுவிடடுக காலாளாகவே கததியையும பெரித
கேடகததையுங கையிலகொணடு மலையினுடைய நுனியினின
குதிககினற ஸிமஹமபோலத துளளி வேறொரிடததை அ
தான அநதக கதாயுதமும, யுததததில மிகக ஆசசரியகரமாயு
ரததைதயடைநது குதிரைகளையும ஸாரதியையுமுடைய அ
ரததைத நாசமசெயதது, ஜவலிககினற பெரிய எரிநக்ஷததிரம ஆ
யததினினறு நழுவிப பூமியில விழுவதுபோல, பூமியில வி
தது மிகக பெரிய ஆசசரியகரமாயுளள உமது புததிரனு
அவவித செளாயததைதககணடு உமமைசசோநதவாகளனைவ
மிருநத ஸநதோஷமடைநது ஸிமஹநாதம செயதாாகள ந
பககஙகளிலும ஒனறுகூடிப புகழவும புகழநதாாகள

எணபததாறுவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனம்)

ரததைத யிழநதவனும வீாததிசாலியுமான அநதச சித்ர
னனை உமது புததிரனன விகாணன தன ரததததில ஏற்றிவைத
கொணடான கைகலநத அநத ஸஙகுல யுததம அவவாறு நட
வருமளவில, சநதனுபுததிரரான பீஷமா விரைவாக யுதிஷடிர
எதிாததது ஸமீபததில நெருஙகினா பிறகு, ரதஙகளோடும யா
களோடும குதிரைகளோடுங கூடின ஸருஞசயாகள மிகக ந
முறறாாகள, யுதிஷடிரரை மிருதயுவினுடைய வாயை அடைந
ரெனறும எணணினாாகள குருவமசததிலுதிததவரும பிர
மான யுதிஷடிரரும, நகுல ஸஹதேவாகளோடு, பெரிய வில
கையிறகொணடவரும புருஷ சிரேஷடரும சநதனுபுததிரரும
பீஷமரைக குறிததுச சென்றா பிறகு, பாணடவா யுததத
ஆயிரம பாணஙகளை நனகு தொடுததுககொணடு மேகம ஸூரிய
மூடுவதுபோலப பீஷமரை நனறாக மூடினா அநத யுதிஷடிர
நூறுநூறாகவும ஆயிரம ஆயிரமாகவும நனகு தொடுககபப
அமபுத திரளகளைப பீஷமா ஏறறுககொணடாா பீஷம
விடபபடும அமபுத திரளகள ஆகாயததில பக்ஷிகளுடைய க
டஙகளபோலக காணபபடடன யுதததில சநதனுபுததிர
பீஷமா அரை நிமிஷததிறகுள குநதீ புததிரரைப பாண ஸமூ
தால கணணிறகுப புலபபடாதபடி செயதாா பிறகு, ராஜாவ
யுதிஷடிரா கோபஙகொணடு மஹாபலசாலியான பீஷமா

•

பபததிறகு ஒபபான ஒரு நாராசததைப பிரயோகிததா
ததகில அவருடைய விலலினின்று விடபட்ட அநத
ராசமானது தமமைவநது நாடுவதறகுள மகாரதரான பீஷமா
தனே ஒரு க்ஷுரபரததினுல துணடாககினா பீஷமா
ககணததில காலனுககு ஒபபான அநத நாராசததை
துதுக கௌரவேநதிரரான யுதிஷடிரருடைய பொனனணிகள
ட குதிரைகளையும கொனருா தாமராஜனுடைய புததிர
ன யுதிஷடிரா குதிரைகள கொலலபபடட ரததைதவிடடு
றாபலசாலியான நகுலனுடைய ரததகில விரைவாக ஏறிக
ணடாா சததுருபடடணஙகளை ஜயிககினற பீஷமா மிகுநத
பழுணடு யுததததில, அபபொழுது, நகுலஸஹதேவாகளை
டி அவாகளை அமபுகளால மூடினா பீஷமருடைய பாணத
ல அவவிருவரும மிகப பீடிககபபடடது கணடு தாம
ஜா பீஷமரைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததால அதிக
லயுறருா பிறகு, யுதிஷடிரா தமககு விதேயாகளான அநத
ரசாகளையும ஸநேகிதாகளுடைய கூடடஙகளையும பாாதது,
நதனுபுததிரரான பீஷமரை நீஙகளனைவரும கொலலுஙகள'
னறு ஏவினா பிறகு, அநத அரசரனைவரும பாாததருடைய
ாததையைக கேடடுப பெரிய தோககூடடததோடு பிதாமஹ
ச சூழநதுகொணடாாகள உமமுடைய பிதாவான தேவ
தா (வீராகளால) நானகு பககஙகளிலும சூழபபடடவராகத
னுவிலுல மகாரதாகளைத தளளி விளையாடினா காடடில மிரு
களினுடைய மததியததில பிரவேசிததுச சிஙககுடடி எவ
று ஸஞசரிககுமோ அவவாறு யுததததில ஸஞசரிததுககொண
நககிற அநதப பீஷமரைப பாாததாகள பாாததாகள யுத
ததில வீராகளை அதடடுகினறவரும அமபுகளால பயபபடுதது
றவருமான பீஷமரைக கணடு வீமமதறைதககணட மான கூட
ஙகளபோல எலலோரும நடுஙகினாகள பாரதரே! உலாநத
டைககொளுதத விருபபமுளளதும காறறுடன கூடினது
ன நெருபபினுடைய கதி எவவிதமோ அவவிதம பரதசிரேஷட
ன பீஷமருடைய கதியை யுததததில க்ஷததிரியாகள கணடாா
பீஷமா யுததததில தோவீராகளுடைய தலைகளை, பககுவ
ன பனமபழஙகளை ஸமாததுனை ஒரு மனிதன பனைமரஙகளி
னறு அடிததுத தளளுவதுபோல அடிததுத தளளினா விழு
ற கறகளுடைய சபதமபோலப பூதலததில விழுகினற தலைக
லே நெருஙகின சபதமானது உணடாயிறறு அவவாறு மிகக
ருககமுறறதும பயஙகரமுமான அநத யுததம நடககையில எல
ஸைனிகாகளுககுமே பெரிதான கைகலநத யுததம நடநதது
நதவயூஹஙகள உடைநதிருககையில க்ஷததிரியாகள பரஸபரம

யுததததுககாக ஒருவரையொருவா அழைததுககொணடு நின
கள சிகணடியோ பாரதகுலததில பிறநதவாகளுககுப பிதாம
ரான பீஷமரை வேகததோடு எதிாதது ஓடிவநது, 'நிலலும
லும' எனறு சொனனுன பிறகு, பீஷமா யுதததததில அந
சிகணடியை அலகூஷயம செயது அவனுடைய ஸதரீததனமை
நினைநது ஸருஞசயாகளை நோககிக கோபஙகொணடு சென
ஸருஞசயாகளோ, பிறகு, மஹா யுதததததில ஸநதோஷமுள
ரான பீஷமரைககணடு சஙகதவனிகளையும பறபல ஸிமமநா
களையும செயதாாகள சூரியன மேறகுத திசையைநாடி இ
கவே, பிறகு, ஒனறோடொனறு எதிாததுத தாககுகினற ரத
ளோடும யானைகளோடுங கூடின போா தொடஙகியது பிற
பாஞசால குமாரனை திருஷடதயுமனனும மஹாரதனை ஸ
யகியும சககிகள தோமரஙகளுடைய வாஷஙகளால சததுரு சை
யததை அதிகமாகத துனபமடையசசெயது யுதததததில உமமை
சோநதவாகளை அனேக சஸதிரஙகளால அடிததாாகள யுதத
தில அடிககபபடுகினற உமமைச சோநதவாகளான அநத வீராக
யுதததததில உததமமான புததியைச செலுததி யுதததததை வி
விலகவிலலை உமமைச சோநதவாகள யுதததததில உதஸாஹ
திறகுத தககபடி (பகைவாகளைக) கொனறுாகள மஹாதப
வான தருஷடதயுமனனுலே யுததததில அடிககபபடுகினற மஹ
பலசாலிகளான உமமைச சோநத யுததவீராகளுககு அததருண
தில பெரிதான யுததம நடநதது உமமைச சோநத வீர
ளுடைய கோரமான அநததவனியைக கேடடு மஹாரதாகள
அவாநதி தேசததரசாகளுமான விநதானுவிநதாகள தருஷடது
னனை எதிாதது வநதாாகள மஹாரதாகளான அவவிருவரு
விரைவுடன அவனுடைய குதிரைகளைக கொனறு சரமாரியின
அவனை மூடினாாகள பிறகு, மஹாபலசாலியான தருஷட
யுமனன ரதததினினறு வேகமாகத துளளிககுதிதது மகாதப
வான ஸாதயகியினுடைய ரதததில விரைவாக ஏறினை
பிறகு, யுதிஷடிரராஜா பெரிய சேனையினால சூழபபடடுச ச
ததுருககளைத தபிககச செயகினறவாகளும கோபங கொணட
களும அவநதி தேசததரசாகளுமான விநதானு விநதாக
யுதததததில எதிாததாா அவவாறே, உமமுடைய புததிரனு
எலலாவிதமான முயறசியோடும விநதானுவிநதாகளை யுதத
தில சூழநது நினறுன கூஷததிரியாகளுள சிரேஷடனை அ
ஜுனனும கோபஙகொணடவனுகி யுதததததில வஜராயுததததை
கையிறகொணட இநதிரனைவன அஸுராகளோடு போா புரி
தது போல கூஷததிரியாகளோடு போாபுரிநதான உமமுடை
புததிரனுககுப பிரியததைச செயகினற துரோணரோ யுதததி

ாபஙகொணடு நெருபபானது பஞசுககுவியலை எரிபபதுபோல
லாப பாஞசாலாகளையும எரிததாா துாயோதனனை த தலைவ
கொணட உமமுடைய புததிராகள ரணகளததில பீஷமரைச
நதுகொணடு பாணடவாகளுடன போாபுரிநதாாகள பிறகு,
யோதனராஜன, சூரியன செநநிறமுடையவனுகையில, உம
ச சோநதவாகளனைவரையும பாாதது, 'விரைவு செயயுஙகள'
று சொனனுன அவாகள (ஒருவராலும) செயயமுடியாத
ியததைச செயதுகொணடு அவவாறு போாபுரியச சூரியனும
தகிரியையடைநது பிரகாசியாமலிருகக ஒருக்ஷணததிறகுள
வின தொடககததில இரதத வெளளததிலை அலைமோதுகினற
நரிககூடடஙகளால சூழபபடடிருபபதுமான கோர
ன நதியானது பெருகஆரமபிததுவிடடது. கோரமான அநத
தமானது அமஙகளகரமான குளளநரிகளாலும பயஙகரமான
ததைத வெளியிடுகினற பூதஙகளுடைய கூடடஙகளாலும
ருஙகியதாயிறறு ராக்ஷஸாகளும பிசாசஙகளும மாமஸங
ாப புஜிககினற மறற ஜநதுககளும நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிர
கவும எலலாபபககஙகளிலும காணபபடடன பிறகு, அாஜு
ன காலாடபடைகளையுடைய ஸுசாமாவை முதனமையாகக
ாணட அநத அரசாகளை ஸேனைமுததியததில ஜயிததுத தன
னை தஙகியிருககுமிடததைககுறிததுச சென்றுன அவவாறே,
நகுலததில பிறநத யுதிஷடிர ராஜரும இரணடு ஸஹோதரா
டன இரவில சேனையினல் சூழபபடடுத தமசேனை தஙகியிருகக
ம சென்ருா பீமஸேனனும துாயோதனனை முதன்மையாகக
ாணட ரதிகாகளை யுததததில ஜயிததது, பிறகு, தனசேனை
கியிருககுமிடததைக குறிததுச சென்றுன துாயோதன ராஜ
ம மஹாயுததததில, சாநதனு புததிரரான பீஷமரைச சூழநது
ாணடு விரைவாகத தன சேனை தஙகியிருககுமிடததைக குறித
ச் சென்றுன துரோணா, துரோணபுததிரா, கிருபா, சலயன,
தவதனன கருதவாமா இவாகள எலலா ஸைனயததையும
னகு பககஙகளிலும சூழநதுகொணடு படைவீடடுககுப போயச
ாநதாாகள அவவாறே, ஸாதயகியும பாாஷதனன தருஷடத
னனும யுததததில போாவீராகளைச சூழநதுகொணடு தஙக
டைய படைவீடடை நாடினாகள இராககாலததில இவவாறு
று கூடியிருககினற உமமைசசேோநதவாகளான இநத வீரா
நம பாணடவாகளும (தஙகள தஙகளுடைய படைவீடுகளை
ாககிச) சென்றனா பிறகு, பாணடவாகளும அவவாறே
ளரவாகளும தததமபாசறையைஅடைநது ஒருவரைஒருவா
சரிததுக கொணடு வஸிததாாகள பிறகு,புகழபெறற சூராகள
லோரும சேனைகளுககுப பாதுகாவலை ஏறபடுததிச சாஸதிரங

களில சொலலியபடி காவறபடைகளை அமைதது உடலிலதை
ருககும ஆயுதஙகளைபபிடுஙகிப பறபலஜலஙகளால ஸநானமசெ
மஙகளாசிாவசனஙகள செயயபபெறறும வநதிகளால ஸதே
திரம பணணபபடடும ஸஙகீததவனியோடும நானகுவித வா
கோஷததோடும உலலாஸமாகப பொழுதுபோககினாாகள
முகூாததகாலம, அதுமுழுவதும ஸவாககததிறகொபபாக இ
தது மஹாரதாகள அவவிடததில யுததவிஷயமான வாாத
ஒனறையும பேசவிலலை அவவிடததில களைததிருககினற ஜ
ளோடு கூடியவையும யானைகளாலும குதிரைகளாலும நெருங
வையும நனறுகஉறஙகுகினறவையுமான அநதஇருதிறததுசே
களும இராககாலததில பாாபபதறகு ரமணீயமாயிருநதன.

ஏழாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

எணபததேழாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(இரண்டுசேனைகளும் அணிவகுத்து எதிர்த்தது)

வேநதரே! அரசாகளும கௌரவாகளும பாணடவாக
ஸுகமாக நிததிரைசெயது அனறிரவுசெனறதும மீணடும யு
திறகாகப புறபபடடாாகள பிறகு, யுததததிறகாகப புற
கினற அநதஇரணடுசேனைகளிலும, கரைகடநது பொஙகிவ
இரணடுகடலகளில ஒலிஉணடாவதுபோலப பேரொலியுண
யிறறு. பிறகு, துாயோதனராஜன, சிதரஸேனன, விவிம
ரதிகாகளுளசிரேஷடரான பீஷமா, பிராமமணரான பாரதவ
இவாகள ஒனறுசோநது மிகுநதமுயறசியுளளவாகளாகிக க
பூணடவாகளான பாணடவாகளைநோககிக கௌரவாகளு
பெருமபடையை அணிவகுபபதினபொருடடு (தகுநதஒழுங
ளைச) செயதனா பிறகு, உமதுபிதாவும சநதனுகுமாரரும
பீஷமா கடலபோலப பயஙகரமானதும அதனஅலைகளும
முமபோனற குதிரைகளையும யானைகளையுமுடையதுமான கூாம
ஹததை ஏறபடுததி மாளவாகளோடும தெனனுடடரசாக
டும அவநதிதேசததுவீராகளோடும எலலாஸைனியததிறகும
னிலையில்செனறுா பிறகு, பிரதாபசாலியான பாரதவாஜா பு
தாகளோடும [1]பாரதாகளோடுமகூஷததிரகமாலவாகளோடும
தபபீஷமரை அடுததுநினறுா பிரதாபமுடையவனுன பகதத

1 இவாகள ஒரு ஜாதியாா, பரதவமசததாாலலா

தாகளோடும களிஙகாகளோடும [1]பிசாசாகளோடுஙகூடி மிகுநத
பறசியுடன துரோணரையடுதது நினருன பிறகு, கோஸல
சாதிபதியான பிருஹதபலன மேகலாகளோடும குருவிநதாக
ராடும திரிபுரவாஸிகளான வீராகளோடும பிராகஜயோதிஷ
சாதிபனையடுதது நினருன பிரஸதல தேசாதிபதியான
ிகாததராஜன அனேககாமபோஜாகளோடும ஆயிரககணககான
னாகளோடும பிருககதபலனையடுதது நினருன சூரரும அதி
கமுடையவருமான துரோணபுததிரரோ விமமானாததிலேலே
யை எதிரொலி இடுமபடி செயதுகொணடு திரிகாததராஜனை
னுஸரிததுச சென்றா அவவாறே, துரியோதனராஜன அபபொ
து தமபிமாாகளால சூழபபடடு எலலாச சேனையுடனுஙகூடித
ரோணபுததிரரை அடுததுசசெனருன பிறகு, சரதவானுடைய
ாரரான கிருபாசாரியரும துரியோதனனை அனுசரிததுச சென
இவவாறு, இநதமஹாவயூஹமானது கடலபோலசசென்றது
தில கொடிகளும வெணகுடைகளும விசிததிரமான தோளவளை
நம சிறநதவிறகளும விளஙகின மஹாரதரான யுதிஷடிரா உம
சச சோநத வீராகளுடைய அநத மஹாவயூஹததைப பாாத
ச சேனுபதியான பாாஷதனைக குறிதது, ' மஹா விலலாளியே!
ஹாரத ! சூரனே ! ஒழுஙகுபடுததபபடடுளள ஸமுததிரம
ானற ஸேனுவயூஹததைப பாா சீககிரமாக யுதததிறகாக
திரணி வகுகக வேணடும' எனறு விரைவாகச சொனனா பிறகு,
ூரனுன அநதத திருஷடதயுமனன, சததுரு வயூகததை அழிக
கூடிய திறமையுளளதும மிகக பயஙகரமுமான [2] சிருஙகாடகம
னற வயூகததை ஏறபடுததினுன பீமஸேனனும மஹாரதனுன
தயகியும அனேக ஆயிரககணககான தோகளோடும குதிரைக
ராடும காலாட படைகளோடும இரணடு சிருஙகஙகளிலும நின
கள நரஸரேஷடனும கிருஷணனை ஸாரதியாககொணடவனு
ன அாஜுனன நாபிஸதானததில நினறுன. யுதிஷடிர ராஜரும
தரீ புததிராகளான பாணடவாகளும மததியில நினறாகள
ரிய விலலைக கையில தாஙகினவாகளும வயூஹ சாஸதிரததில
ாததாகளுமான மறற அரசாகள ஸைனயஙகளுடன கூடியவா
ராக அநத வயூகததை நிரபபினுாகள சூராகளும ஜயததில
ருபபமுளளவாகளுமான பாணடவாகள இவவாறு இநத மஹா
ூகததை ஏறபடுததிககொணடு யுதததம செயயககருதி ரணகளத
ல நினறாகள ஸபஷடமாகக கேடகபபடுகினற பேரிகைமுழக

[1] சில தேசததவா, [2] நாறசநதி வீதிபோனறது

கஙகளோடுகூடின சஙகதவனிகளாலும ஸிமமநாதஙகளா தோளதட்டுகிற தவனிகளாலும இரைநதகூசசலகளாலும எலல பககஙகளிலும திசைகள எதிரொலியிடுமபடி செயயபபட பிறகு, அநதச சூராகள யுததததில ஒருவரையொருவா ந இமைகொட்டாமல ஒருவரை ஒருவா பாாததாாகள அநதயு வீராகள மனததினுலேயே யுததமசெயதாாகள பிறகு, அவா பரஸபரமஅழைததுச சீரஙகளாலும போாபுரிநதாாகள ப பரம வதமசெயகினறவாகளான உமமைசசோநதவாகளுககும துரு வீரர்களுககும கொடியபயஙகரமானயுததம பிறகு நடநத யுததததில கூாமையானநாராசஙகள, திறநதவாயுடனகூடிய ப கரமான ஸாபபஙகளபோலக கூட்டஙகூட்டமாக் வநதுவிழுநத எணணெயிடடுத தீட்டபபட்டவைகளும பளபளபபுளளவைக மிககக்கூாமையுளளவைகளுமான சகதியாயுதஙகள மேகஙகளி ருநது பிரகாசிககினற மினனலகளபோலப பிரகாசிததுககொ விழுநதன நிாமலமான படடஙகளால கட்டபபட்டவைக பொனனுல அலஙகரிககபபட்டவைகளும அநத யுததரஙகத விழுகினறவைகளும மஙகளகரமானவைகளுமான கதாயுதங்க மலைகளின கொடுமுடிகளுககு ஒபபாக்க காணபபட்டன நிா மான ஆகாயததிறகு ஒபபாயுளள நீணட பட்டாககததிக (அஙகு) காணபபட்டன எருதுக்ளுடைய தோலகளினுல செ யபபட்டவைகளும அனேக சநதிரபபிரதிமைக்ளுளளவைகளுமா கேடகஙகளும யுதத ரஙகததில எலலாபபககஙகளிலும தள பட்டவைகளாக் விளஙகின யுதத ரஙகததில ஒனறோடொன சணடை செயகினற அநத இருசேனைகளும யுதத முயறசியுட கூடின தேவாஸுர சேனைகளபோல விளஙகின அநதக கௌர பாணடவ வீராகள யுததததில நானகுபககததிலும அநயோந எதிாததாாகள மஹாயுததததில ரதஙகள ரதிகாகளாலே வி வாக ஓட்டபபட்டன ராஜசிரேஷடாகள (தததம ரதஙகளின) நுக தடிகளால (சததுரு ரதஙகளின) நுகததடிகளை மோதுமபடிசெய கொணடு யுததம செயதாாகள யுததம செயகினற யானைகளுடை தநதஙகளில ஒனறோடொனறு உரைவதினுல புகையுடன கூடி நெருபபு எலலாத திககுககளிலும உணடாயிறறு பராஸஙகளா அடிககபபட்டு நாறபுறஙகளிலும விழுகினற சில யானைவீராக மலையுசசியினினறு கீழேவிழுகினற மரஙகளபோலக காணப டாாகள காலாட்படைகளும ஒனறையொனறெதிாததுத துன செயகினறவைகளாககாணபபட்டன விசிததிரரூபஙகளைததரித

களும சூராகளும நகஙகளாலும ஈட்டிகளாலும போாபுரிகினற களுமான அநதக கௌரவபாணடவ ஸைனிகாகள யுததததில ரூக எதிாததுததாககிக கோரமான நானாவித அஸதிரஙகளால ஸபரம யமனுடைய வாஸஸதானததை அடையுமபடி செயதாா பிறகு, சநதனுபுததிரரான பீஷமா ரததததினுடைய சபதததி லே (திககுககளை) எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொணடும விலலி டைய ஓசையினால பாணடவாகளை மோகமடையசசெயது ாணடும யுததரஙகததில (பாணடவவீராகளை) எதிாதது வநதாா நஷடதயுமனனை முதனமையாககொணட பாணடவ ரதிகாக ம பயஙகரமானசபதததை வெளியிடடுககொணடு முயறசியுடன ந்துருஸேனையை எதிாததாாகள பிறகு, உமமுடைய மனிதாக ககும அவாகளுடைய மனிதாகளுககும குதிரைகளுககும ரதங நககும யானைகளுககும பரஸபரம ஸஙகுலமான யுததம நடகக ரமபிததது

எணபததேட்டாவது அதயாயம்.

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன், ஸுநாபன்முதலான எண்மரைக்கொன்றது)

யுததததில கோபஙகொணடு நானகு பககஙகளிலும தபிககச சயகினற பீஷமரைப பாணடவாகள தபிககசசெயகினற சூரிய ப போலப பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள பிறகு, ல்லாச சேனைகளும கூாமையான அமபுகளாலே அடிககினற ஷமரைத தாமபுததிரருடைய ஆஜஞையினாலே விரைவாகஎதிாத ன யுததததில புகழசசிபெறற அநதபபீஷமரோ ஸருஞசயாக ாடுகூடின ஸோமகாகளையும சிறநத விலலாளிகளான பாஞசா கனளயும அமபுகளினால அடிததுத தளளினாா பீஷமராலே தம பணணபபடுகினற அநதப பாஞசாலாகள பாணடவாக ாடுகூட மரணபயததைவிடடு விரைவாகப பீஷமரையே எதிாத ாகள வீரரும சநதனுபுததிரருமான அநதபபீஷமா யுததத ல அநத ரதிகாகளுடைய கைகளையுந தலைகளையும விரைவாக றுததாா உமமுடைய பிதாவான தேவவரதா ரதிகாகளை ததததை இழநதவாகளாககச செய்தாா குதிரைவீராகளுடைய லைகள குதிரைகளினமீதிருநது கீழே விழுநதன பீஷமருடைய ஸதிரததினால நாசமபணணபபடடுப பாகாகளையிழநது பாவ நகளபோல விழுநதிருககினற யானைகளைக கணடோம பாண வாகளுள மஹாபலசாலியும ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான பீம

ஸேனனைததவிர வேறு ஒரு மனிதனுவது அநத இடதநி
இருககவிலலை அநதப பீமஸேனனே பீஷமரை எதிாத
அவரை அமபுகளால மூடினுன பிறகு, பீஷமருககும பீமஜ
கும யுததம நோநதிருககும சமயததில, கோரமானதும கே
ருபமுளளதும பயஙகரமுமான எலலாப படைவீராகளுடை
பேரொலியும தோனறியது அவவாறே, பாணடவாகள மகிழச
யுடன ஸிமமநாதம செயதனா பிறகு, யுததததில வீராகள ந
மடையுமபோது, துாயோதனராஜன ஸஹோதராகளால சூழ
படடவனுகப பீஷமரைப பாதுகாததான ரதிகாகளுள சி
தவனுன பீமனே பீஷமருடைய ஸாரதியைக கொனறுன, அநத
பீஷமருடைய ரதமானது நாலுபககஙகளிலும செலலும குதிர
களை யுடையதாக ஓடிககொணடிருககையில, ஸுநாபனுடை
தலையை ஓரமபினுலே சீககிரமாகத துணடாககினுன மிககக கூா
யுளள க்ஷுரபரமெனனும பாணததினுலே அவன அடிககபபடடு
பூமியில விழுநதான மஹாரதனுன உமமுடைய அநதககுமார
கொலலபபடடவே யுததததில சூராகளான ஏழுஸஹோதராகளும யு
தரஙகததில பொறுககவிலலை ஆசசரியகரமான ஸனனுகததுட
கூடியவாகளும விசிததிரமான கவசமணிநதவாகளும தவஜதன
யுடையவாகளுமயுததமசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமபகைவ
களை அடிககினறவாகளுமான ஆதிதயகேது, பஹவாசி, குண
தாரன, மஹோதரன, அபராஜிதன, பணடிதகன, எவவிதத
லும ஜயிககமுடியாதவனுன விசாலாக்ஷன இநத ஏழுபோகளு
யுததததில பாணடவனை எதிாதது ஓடிவநதாாகள மஹோ
தரனே, விருததிரசததுருவான இநதிரன நமுசியை எவவா
அடிததானே அவவாறே வஜராயுதமபோனற ஒனபதுபாண
களால யுததததில பீமனையடிததான ஆதித்யகேது, பஹவா
குணடதாரன, விசாலாக்ஷன ஆகிய இவாகள பீமனை முறையே எ
பது பாணஙகளாலும ஐநது பாணஙகளாலும தொணணூ
பாணஙகளாலும ஐநதுபாணஙகளாலும அடிததாாகள மஹா
ராஜரே! பராஜயம அடையுமபடி செயகினறவனுன அபராஜிதன
மஹாரதனும மிககபலசாலியுமான பீமஸேனனை அனேக அம
களாலே மூடினுன யுததததில பணடிதகனும அநதப பீம
மீது மூனறு பாணஙகளைப பிரயோகிததான அநதபபீமன ர
களததில சததுருககளால உணடுபணணபபடட அநதத துனப
தைப பொறுககவிலலை பகைவாகளை அழிககுந திறமையுடைய
னுன பீமன இடககையினுல விலலை அழுததிப பிடிததுக கொ
சம வளைநதிருககினற கணுககளுளள ஓரமபினுலே யுததததி
உமது குமாரனுன அபராஜிதனுடைய நலல மூககுடனகூடி

தலையை அறுததான பீமனாலே அறுககபபடட அபராஜிதனு
டைய தலையானது பூமியிலவிழுநதது பிறகு, பீமன எலலாஜனங
களும பாாததுககொணடிருககும பொழுதே மஹாரதனான குணட
தாரனை வேறொரு பலலததினால மிருதயுலோகததிறகு அனுபபி
னான பிறகு, அளவிடமுடியாத பலததையுடைய பீமன ஒரமபை
விலலிறபூடடி யுததரஙகததில பணடிதகனமீது பிரயோகிததான
அநத அமபு காலனால ஏவபபடட ஒரு ஸாபபமானது ஒருமனித
னைககொனறுவிடடு எவவாறு பூமியில பிரவேசிககுமோ அவவாறே
பணடிதகனைக கொனறுவிடடுப பூமியில விரைவாகப பிரவேசித
தது பினனும, தளாசசியடையாத தைரியமுளளவனான பீமன
முநதினகிலேசததை நினைததுககொணடு மூனறமபுகளாலே விசா
லாக்ஷனுடைய தலையை அறுததுப பூமியில தளளினான பீமன
சிறநத விலலாளியான மஹோதரனை நடுமாாபில நாராசததினால
அடிததான அநத மஹோதரன யுததததில கொலலபபடடுப
பூமியில விழுநதான பீமன யுததததில ஒருபாணததினாலே
ஆதிதயகேதுவினுடைய கொடியை அறுததுவிடடு மிகக கூாமை
யுளள பலலததினாலே அவன தலையையும அறுததான பிறகு,
பீமன மிகுநத கோபஙகொணடு சிறிது வளைநதகணுககளுளள ஓ
ரமபினாலே பஹவாசியை அடிதது யமனுடைய வீடடிறகனுபபி
னான பிறகு, உமமுடைய மறறக குமாராகள ஸபையில சொனன
பீமனுடைய வாாததையை உணமையெனறெணணி வேகமாக ஓடி
னாகள பிறகு, துரியோதனராஜன, பிராதாககளுடைய துயரததி
னால பீடிககபபடடு, உமமுடைய ஸைனயஙகளைப பாாதது,
இநதப பீமனைக கொலலுஙகள' எனறு சொனனான இவவாறு,
சிறநத விலலாளிகளான இநத உமது புததிராகள பிராதாககள
கொலலபபடடதைப பாாதது, 'பேரறிவாளரான விதுரா முனபு
ஹிதமும குறறமறறதுமான எநத வாாததையைச சொனனாரோ
திவய தாசியான அநத மஹானுபாவருடைய அநத வசனததின
பலன இதோ நனறாக அடையபபடடுவிடடது' எனறு அநத வச
னததை நனறாக நினைததாாகள யதாாததமானதும மகிமைதஙகி
யதுமான முனனமே சொலலபபடட அநத வாாததையை நீா
லோபததையும மோகததையும அடைநது புததிராகளிடததி
லுளள பிரீதியினாலே நினையாமலிருநதுவிடடீா மிகக புஜபலமுளள
வனும பலசாலியுமான பாணடவன, கௌரவாகளைக கொலலுத
லால, உமது புததிராகளுடைய வதததினபொருடடு நிசசயமாகத
தோனறியிருககிறான பிறகு, துாயோதனராஜன யுதத ததில பீஷ
மரையடைநது அதிகமான துககததால ஆகரமிககபபடடு மிகவுந
தீனபமுறறுப பினவருமாறு புலமபலானான,

'யுத்தத்தில் பீமஸேனனாலே சூரர்களான என்னுடைய ஸஹோதரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், அவ்வாறே, முயற்சிசெய்கின் மற்ற எல்லா ஸைனிகர்களும் கொல்லப்படுகிறார்கள் தேவரீர் நடுநிலைமையிலிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் எம்மை உபேக்ஷை பண்ணுகிறீர் அவ்விதமான யான் கெட்ட வழியை அடைந்துவிட்டேன் என்னுடைய இந்தத் துரதிருஷ்டத்தைப் பாரும்' என்றான் இந்தக் கொடிய வார்த்தையைக்கேட்டு உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் கண்களில் நீர் ததும்பத் துரியோதனனைப்பார்த்து, 'அப்பா! முன்பு என்னாலும் துரோணராலும் விதுரனாலும் கீர்த்தியுள்ள காந்தாரியினாலும் இந்த விஷயம் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது அதை நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை பகைவர்களை அழிப்பவனே! என்னால் முன்னமே சபதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது யுத்தத்தில் நானாவது அன்றி ஆசார்யரான த்ரோணராவது எவ்விதத்தாலும் ஏவத்தக்கவர்களல்லர் துரியோதன! நான் உனக்கு இவ்விஷயத்தை ஸத்யமாக உரைக்கிறேன் பீமன் யுத்தத்தில் தார்த்தராஷ்டிரர்களுள் எவனெவனைப் பார்ப்பனோ அவனை யுத்தத்தில் நிச்சயம் கொல்லப்போகிறான் அப்படிப்பட்ட நீ உறுதியாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் திடமான புத்தியைச் செலுத்தி ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமாக அடையத்தக்க கதியென்றெண்ணிப் பார்த்தர்களுடன் ரணகளத்தில் யுத்தம்செய் பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்கள் பாரத! ஆதலால், யுத்தத்தில் ஸ்திரமான எண்ணத்தைவைத்து யுத்தம்செய்' என்று கூறினார்' என்றான்

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களுடைய வதத்தைக் கேட்டுத் துக்கித்தது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! ஒருவனாலே என்னுடைய அனேக புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கிருபரும் என்ன செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! நாள்தோறும் என் புத்திரர்கள் க்ஷயமடைகிறார்கள் எல்லாவிதத்தாலும் என் புத்திரர்களைத் தெய்வத்தால் மிகவும் கெடுக்கப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன் என்னுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் வெல்லப்பெறுகிறார்களேயன்றி வெற்றியைப்பெறவில்லை ஐயா! பின்வாங்காத சூரர்களான பீஷ்மர், த்ரோணர், மஹாத்மாவான கிருபர், ஸோமதத்த குமாரன்

ஜுன பகததததன, அஸவததாமா, மறறுமுளளசூராகள ஆகிய
ாகளுககிடையிலிருநதும எனனுடைய குமாராகள யுததததில
ாலலபபடுதலால துாதருஷடததைததவிர வேறு எனன இருக
 தககது ? மநதனுன துாயோதனன முனபுசொலலபபடடதை
ியவிலலை ஐயனே ! எபபொழுதும நனமையை விளைவிகக
ணடுமெனகிற எணணததோடு எனனுலும பீஷமராலும விதுர
லும காநதாரியினுலும முனபு தடுககபபடடும துாபபுததியுளள
யோதனன மோகததினுலே தெரிநதுகொளளவிலலை அத
டைய பயன இதோ வநதுவிடடது பீமஸேனன மிகுநத
ாபஙகொணடு புததியிலலாத எனபிளளைகளை யுததததில நா
டாறுமயமனுடைய வீடடிறகு அனுபபுகிறகாரணததினுல, விதுர
டைய மிகச சிறநத அநதவாககியமானது இபபொழுது பலிதது
டடது 'பிரபுவே ! சூதாடடததினினறும பிளளையைத தடு
ணடவாகளுககுத துரோகம செயயாதே' எனறு அபபொழுது
ரககபபடட வாாததையை நானதெரிநதுகொளளவிலலை அநத
்த விஷயததையே உரைககினறவாகளும ஈனமையைத தேடுவ
 விருபபமுளளவாகளுமான ஸுஹருததுககளுடைய வாககி
தை, சாகபபோகிறவன பததியமான ஔஷததததை எவவாறு
றுக்கொளளானே அவவாறே முறகாலததில நான கேடக
லை நனருக எடுததுரைககபபடட அநதவசனமானது இதோ
துவிடடது விதுரன, துரோணா, பீஷமா, ஹிததததைததேடு
ல முயறசியுளள மறறவாகள ஆகிய இவாகளுடைய பததிய
ன வாாததையை அனுஷ்டிக்காமல கௌரவாகள நாசமடை
ாகள ஸஞசய! அபபடிபபடட இநதவிஷயம முநதியேசெனறு
டடது ஆதலால, எவவாறு யுததமநடநததோ அதை உளளபடி
ாககு உரைபபாயாக' எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலல
ஜுன

'ராஜரே ! மததியானனகாலத்தில மிகவும அதிக பயஙகரமா
ளதும உலகஙகளுககு க்ஷயததை உணடுபணணுகினறதுமான
தமானது நடநதது சொலலுகினற எனனிடததினினறு
தைககேளும பிறகு, எலலாசசேனைகளும தாமபுததிரருடைய
ஜையினுல பீஷமரையே கொலலவிருமபிப பரபரபபுடன
ிாததுகினறன திருஷடதயுமனன, சிகணடி, மகாரதனுன
தயகி இவாகள ஸைனியஙகளுடன கூடியவாகளாகப பீஷ
ரையே எதிாததாகள விராடனும துருபதனும எலலா ஸோ
ாகளோடுங்கூடி யுததததில மஹாரதரான பீஷமரையே எதிாத
ாகள கேகயாகள, திருஷடகேது, கவசமணிநதவனுன குநதி
ாஜன இவாகள ஸைனியஙகளுடன சோநது பீஷமரையே

எதிரததாகள அாஜுனன, தரெளபதி குமாராகள, வீரயமுள
சேகிதானன ஆகிய இவாகளெலலோரும துரியோதனனால
டளே யிடபபடட எலலா அரசாகளேயும எதிரததாகள அ
வாறே, சூரனன அபிமனயுவும மஹாரதனன ஹிடிமபாபுததிரன
அதிக குரோதமுளளவனன பீமஸேனனும கௌரவாகளே எதி
தோடினாகள [1] மூனறு வகுபபாகப பிரிநதிருககினற பாணட
வீராகளாலே யுதததகில கௌரவாகள கொலலபபடடாாகள அ
வாறே, கௌரவாகளாலும யுதததகில சததுருககள கொலலபப
டாாகள ரதிகாகளுள சிறநத துரோணரோ அதிககோபமுள
ஸருஞ்சயாகளுடன கூடின ஸோமகாகளே யமனுடையவீட்டிற்
அனுபப நேர்ககஙகொணடு எதிரதோடினா விலலாளியா
துரோணராலே யுதததகில கொலலபபடுகினறவாகளும மஹாப
சாலிகளுமான ஸருஞசயாகளுககு அநத ரணகளததில பெ
போா நடநதது துரோணராலே அநத யுததரஙகததில கொ
லபபடடுப புரளுகிற அனேககூஷததிரியாகள வியாதியினால வ
தபபடும மனிதாகளபோலக காணபபடடாாகள கூககுரலிடு
வாகளும ரோதனம செயகிறவாகளும உரககககததுகிறவாக
மான யுததவீராகளுடைய சபதமானது பசியினால வருநதுகின
மனிதாகளுடையசபதமபோல ஒயவிலலாமறகேடடது அவவாறே
மிகக பலசாலியான பீமஸேனன கோபங்கொணடு வேறொ
காலனபோலக கௌரவாகளுககுக கோரமான துனபததைச செ
தான அநத மஹாயுதததகில ஒனறொனறு கொலலபபடடு
ஸைனயஙகளிடததினினறு ரகதமவெளளததோடு பெருககின
கோரமான நதியானது தோனறியது கோரரூபமுளளதும பெரி
மான அநதக கௌரவ பாணடவயுததமானது யமனுடைய ரா
யததை விருததிபணணுவதாயிறறு பிறகு, பீமனகோபங்கொண
யுதததகில விசேஷிதது வேகததுடன யானைபபடையைந
(அதனை) மிருதயுவினிடததுககு அனுபபினன அநதரணகளத்தி
பீமனால யானைகள நாராசஙகளால அடிககபபடடு விழுநதன,
டடன, சிதறின, திககுககளில எலலாபபககததிலும நிலைதவறி
சுறறின துதிககை அறுபபடடவைகளும அஙகஙகள அறுபபடட
களுமானபெரிய யானைகள பயநது அனறிறபகூஷிகளபோல அ
றிககொணடு பூமியில விழுநதன பிறகு, நகுலனும ஸஹதேவனு
குதிரைபபடையை எதிரததாகள பொனனாலாகிய தலையலங
காரஙகளேயும மறற ஆபரணஙகளேயும மேல விரிபபுககளேயு

[1] அபிமனயு கடோதகசன பீமஸேனன இமமூவருடனும மூனறுவகை
மாக ஸேனைகள பிரிநதுசெனறபடியால மூனறு வகுபபு.

ணிந்த அந்தக் குதிரைகள் நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாக ம் கொல்லப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. விழுகின்ற திரைகளாலே யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டது. யுத்தபூமியானது பல ரூபங்களையுடையவைகளும் நாக்கையிழந்தவைகளும் பெரு ச்சு விடுகின்றவைகளும் கத்துகின்றவைகளும் உயிரையிழந்தவை நமான குதிரைகளாலே விளங்கியது. அர்ஜுனனால் யுத்தத்தில் கால்லப்படும் அரசர்களாலே அங்கங்கு யுத்தபூமி பயங்கரமாக ளங்கியது. ஒடிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதங்களாலும் த்வஜங்களா ம் அறுக்கப்பட்டும் ஒடிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பெரிய ஆயுதங்களா ம் சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் மிக்க ஒளி பொருந்தின டைகளாலும் மாலைகளாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் தோள ளைகளாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் புரட்டித் ளப்பட்டிருக்கிற தலைப்பாகைகளாலும் எல்லாப் பக்கங்களிலு ள்ள கொடித்துணிகளாலும் மங்களகரமான அண்டை மரங்க லும் கட்டுக்கயிறுகளாலும் குதிரைகளைக் கட்டும் கயிறுகளா ம் நிரப்பப்பட்ட யுத்த பூமியானது வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங் ால் இறைக்கப்பட்ட பூமிபோல விளங்கியது. சந்தனு புத்திர ன பீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான துரோணரும் அச்வத் மாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் இன்னும் மற்றப் போர்வீரர் நம் கோபத்துடனிருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களைச் சேர்ந் ர்களுக்கும் இவ்வாறே நாசமுண்டாகியது, உம்மைச் சேர்ந் ர்களுக்கும் நாசமுண்டாயிற்று.

தொண்ணூறாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இராவான் சகுனியினுடைய சகோதரர்களைக் கொன்றதும், அலம்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும்.)

மஹாராஜரே! பயங்கரமும் சிறந்த வீரர்களுக்கு நாசத்தை ண்டுபண்ணுகிறதுமான யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், செல ப் பெருக்குள்ளவனும் ஸுபல புத்திரனுமான சகுனியானவன் ண்டவர்களை நன்றாக எதிர்த்து வந்தான். பகைவீரர்களைக் கால்லுகின்றவனும் ஸாத்வத வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனுமான ருதவர்மாவும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தான். பிறகு, அர்ஜுனனுக்குப் புத்திரனும் லசாலியும் அதிக ஊக்கமுள்ளவனும் சத்ருக்களைத் தபிக்கச் ய்பவனும் காந்தியுள்ளவனும் சிறந்த வீர்யமுடையவனும் புத்தி ரலியான பார்த்தனாலே நாகராஜனுடைய கன்னிகையினிடத்தில்

உணடானவனுமான இராவான, காமபோஜ தேசததில தோ
றிய குதிரைகளுள சிறநதவைகளும நதீஜம மஹீஜம எனபண
ளும ஆரடட தேசததிலும ஸிநது தேசததிலும வனயுதேச
லும பிறநதவைகளும வெணணிறமுளளவைகளும மலைகளில வ
கினறவைகளுமான குதிரைகளுடைய பெருமபடைகளாலும
திரி தேசததில தோனறியவைகளும [1] பொனனால அலஙகரிக
படடவைகளும நலல கவசமுளளவைகளும நனறுகப பழக
படடவைகளும காறறுபபோனற வேகமுளளவைகளும சிறநத
களுமான இனனும மறற அனேகம குதிரைகளாலும சூழபபட
சததுரு சேனையை எதிரததான கருடனால பாததா கொல
படடிருககுமதருணததில இரககபபடததககவளும பேதைமை
றவளும புததிரனிலலாதவளுமான அநத உலூபிகையான
மஹாதமாவான ஐராவதநாகனாலே அரஜுனனுககுக கொடுக
படடாள பாாததன மனமதனுககு உடனபடடவளான அவ
யும [2] காயாாததமாகக கைககொணடான இவவாறு இ
அரஜுன புததிரனன இராவான [3] பரகேஷததிரததில உ
பணணபபடடான அவன, அரஜுனனிடததிலுளள தவே
தினால தூராதமாவான அசுவஸேனனெனனும சிறிய தகபப
விலககுணடு, தாயான உலூபிகையினால ரககஷிககபபடடு நாக
கததில வளாநதான உணமையான பராககரமமுளளவனும நா
களுள சிரேஷடனுமான இநத இராவான, அரஜுனன ஸவா
லோகம செனறிருககிறானெனபதைககேடடு ஆகாயததில கிள
விரைவாக இநதிரலோகமசெனறான மிகக புஜபலமுளளவ
உறுதியான வலிமையுளளவனுமான அநத இராவான மனகக
யறறுப பிதாவை அடைநது வணககததுடன கைகூபபி நமஸ
ரம செயதான மகாதமாவான அரஜுனனிடததில, 'பிரபு
யான இராவான, உஙகளுககு மஙகளமுணடாகவேணடும நா
உஙகளுடைய புதலவன' எனறு தனனைத தெரிவிததுககொ
டான், தன தாயோடு அவனுககு நேசமுணடான விததைத பு
தும தெரிவிததான அஃதனைததையும நடநதபடி பாணட
நினைததுககொணடான பாாததனும, குணஙகளால தனககு
பான புததிரனைக கடடிககொணடு பிரீதியுடன தேவராஜனுடை
அரணமனைககுஅழைததுசசெனறான மிககவலிமையுளள அ
இராவான தேவலோகததில அரஜுனனால அபபொழுது தன

1 இரணடு சொறகள விடபபடடன
2 'பார்யாாததம' எனபது வேறுபாடம
3 பிறன மனை

டய காயததை உததேசிததுப பிரீதியுடன கடடளையிடபபட
ான நரசிரேஷடனும புலிககுசசமமான விககிரமமுளளவனுமான
வனும அர்ஜுனனைநோககி, 'மாசறறவரே! நான இருககிறேன
ன உஙகளுககுக கிஙகரனுகவும புததிரனுகவுமிருககிறேன நீங
் எலலா விதததாலும எனனைநோககிக கடடளையிடலாம
ன உஙகளுககு எநதவிருபபததை நிறைவேறறவேணடும? நீங
் எநதஅபீஷடததை இசசிககிறீர்கள்?" எனறு அபபொழுது
சானனுன இநதிரகுமாரனுன அர்ஜுனன புததிரனுன அநத
ராவானை அனபுடன கடடிககொணடு அவனைநோககி, '(பகை
களுடைய) காவததையழிபபவனே! (எனகாரியஙகளைப) பிரீதி
பாடு செயயககடவாய, (எனனிடம) அனபோடிருககககடவாய
ததசமயம நேரநதபொழுது நீ எமககு உதவிசெயயவேணடும'
னறு மறுமொழிகூறினுன இராவனும, 'அவவாறே ஆகடடும'
னறுசொலலி யுததகாலததில இஙகுவநதான, விருமபததகக
றமுடையவைகளும வேகமுளளவைகளுமான குதிரைகளாலே
ழபபடடவனுக விளஙகினுன ஸவர்ணுபரணஙகளையுடையவைக
ம பறபலநிறமுளளவைகளும மனுேவேகமபோனற வேகமுளள
வகளுமான அநதககுதிரைகள பெருஙகடலில அனனபபறவை
்போல (யுததகளததில) விரைவாகத துளளிககுதிததன அந
ககுதிரைகள மனுேவேகமபோனற வேகமுளளவைகளான உமது
திரைககூடடஙகளைநாடி மார்புகளோடுமார்புகளையும மூககுகக
ளாடுமூககுககளையும ஒனறேடொனறு மோதிககொணடும
திகவேகததால அடிககபபடடும விரைவாக யுததபூமியில விழுந
ன அநதக குதிரைககூடடஙகள ஒனறேடொனறு அவவாறு
மோதி) விழுவதனுல, கருடன பறககுஙகாலததில கேடகபபடுவது
பாலக கோரமானசபதம கேடகபபடடது அவவாறே, உம
டைய குதிரைவீரர்கள எதிர்ததது யுதததில ஒருவரை ஒருவர்
கானருர்கள கைகலநது மிகநெருஙகினயுததம அவவாறு
டககையில, இருதிறததுசசேனையிலுமுளள குதிரைககூடடஙகள
லலாபபககஙகளிலும உயிரையிழநதன ஒருவரைஒருவர் வெட
ககொளளுகினற சூரர்கள பாணஙகளைஇழநதும குதிரைகள
காலலபபடடும சிரமததினுல மிகவருததபபடடும நாசததை
டைநதார்கள பிறகு, குதிரைபபடையழிநது சிறிதுமிகுநதிருக
மபொழுது, சூரர்களான ஸௌபலனுடைய இளையஸஹோதரர்
ள காறறுபபோல வேகமாககததாககுகினறவைகளும வேகததில
றுககொபபானவைகளும பலததினுல நிறைநதவைகளும
ளவனமுளளவைகளுமான உததமமானகுதிரைகளினமீதேறிக்

கொண்டு யுத்தமுனையில் வெளிப்பட்டார்கள். பலத்தினாலுமிழை
தவர்களும் ஸன்னாஹமுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தி
முடையவர்களும் பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவர்களும் மஹாப
சாலிகளுமான கஜன், கவாக்ஷன், விருஷகன், சர்மவான், ஆ
யன், சுகன் என்னும் இந்த அறுவர் சகுனியினுடைய அதிகபலமுள்ள
தங்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாலும் சூழப்பட்டுப் பெரும்படை
யினின்று வெளிப்பட்டார்கள். அதிகமான பலமுள்ளவர்களும் வி
யத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட
களுமான அந்தக்காந்தாரவீரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பி ஸந்தோ
ஷத்துடன் அப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவசேனையை
பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்தார்கள். புகுகின்ற அந்தக்காந்தா
வீரர்களைக்கண்டு அப்பொழுது வீர்யவானான இராவானும் யுத்த
தில் விசித்திரமான குதிரைகளின்மீதிருக்கின்ற தன்னைச்சேர்ந்த
வீரர்களைப்பார்த்து, 'துணைவீரர்களுடனும் வாகனங்களுடனு
கூடின துர்யோதனனைச்சேர்ந்த இந்த யுத்தவீரர்களனைவரையு
யுத்தத்தில் கொல்லத்தக்க உபாயத்தை நீங்கள் செய்யவேண்டு
என்று கட்டளையிட்டான். இராவானுடைய அந்த யுத்தவீரர்க
ளனைவரும், 'அங்ஙனமே செய்கிறோம்' என்றுசொல்லிவிட்டு, ப
வர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததான அந்தக்காந்தார
ளுடையபடையை நாசஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்தில் (இராவா
டைய) படையினாலே நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்பட
யைக்கண்டு ஸுபலனுடைய புத்திரர்களனைவரும் யுத்தத்தி
கோபங்கொண்டு இராவானுக்கெதிரிற் சென்று நான்குபக்கங்க
ளும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அந்தசூரர்கள் ஒருவரையொருவ
தூண்டியும் கூர்மையான ஈட்டிகளாலே (இராவானைக்) குத்தியு
மிகுந்தகுழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலு
விரைவாக ஓடினார்கள். பிறகு, வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களா
அடிக்கப்பட்டயானைபோல மிக்கபலசாலிகளான சூரர்களா
கூர்மையுள்ள ஈட்டிகளால் பிளக்கப்பட்டவனும் பெருகுகின்ற
த்தால் நனைக்கப்பட்டவனும் மார்பிலும் முதுகிலும் இரண
விலாவிலும் அநேகர்களாலேமிகவும் அடிக்கப்பட்டவனும் ஒருவ
கத்தனித்திருப்பவனுமான இராவான் தைரியத்தால் வருத்த
அடையவில்லை. சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவனான இராவானு
மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கூர்மையான அம்புகளா
அவர்களனைவரையும் அடித்து மோஹிக்கச்செய்தான். சத்துருக்க
அடக்குபவனான இராவான் பலத்தினால் தன்சரீரத்தினின்று ஈட
களைப்பிடுங்கிக்கொண்டு ரணகளத்தில் அந்தஈட்டிகளாலே

ளபலாகளை அடித்தான் கூர்மையான கத்தியை உருவிப்பிடித்
க கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே யுத்தத்தில
பல புத்திரர்களைக் கொல்ல எண்ணி விரைவாக எதிர்த்துவந்
ன பிறகு, மீண்டுவந்திருக்கின்ற பிராணனையுடையவர்களான
ந்த ஸுபலபுத்திரர்களனைவரும் கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட
ர்களாக இராவானை நோக்கி எதிர்த்தோடினார்கள் இராவானும்
த்தத்தில் கத்தியினால் கைத்தேர்ச்சியைத் தேவர்களும் மனிதர்க
ம் காணச்செய்துகொண்டு எதிர்த்தான் பிறகு, வேகமாகச் செல்
கின்ற குதிரைகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த ஸுபல புத்திரர்க
ளனைவரும் லாகவத்துடனே ஸஞ்சரிக்கின்ற இராவானுக்குத் துன்
த்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை அடையவில்லை பிறகு, ரண
த்தில் ஆகாயத்தினின்று குதித்துப்பூமியிலிருக்கின்ற இராவானை
ஸுபலர்களெல்லோரும் அதிகமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடிப்ப
தற்குத் தொடங்கினார்கள் பிறகு, சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்ற
னான இராவான் கத்தியைக் கையில்கொண்டு தன்னருகில் வந்த
ர்களும் அஸ்திரங்களைக் கையில்கொண்டவர்களுமான அந்தக்
ந்தார வீரர்களுடைய அவயவங்களையும் எல்லாருடைய ஆயுதங்
களையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும் அறுத்தான் (அங்குள்ள
ர்கள்) அங்கங்கள் அறுக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து பூமியில
ழுந்தார்கள் பலவாறாக உடல் முழுதும் மிகவும் வெட்டப்பட்ட
ருஷகனே வீரர்களை வெட்டுகிறவனும் மிகவும் பயங்கரனுமான
ந்த இராவானிடத்தினின்று விடுபட்டான் பிறகு, கீழே விழுந்
ருக்கின்ற அவர்களனைவரையுங் கண்டு பயந்தவனான துரியோத
ன மிகுந்த கோபங்கொண்டு கொடிய உருவமுள்ளவனும் பெரிய
வில்லைக் கையில் ஏந்தியவனும் மாயாவியும் பகைவர்களைத் துன்பஞ்
செய்கின்றவனும் முன்பு பகாஸுரனைக்கொன்றதனால் பீமஸேன
க்கு வைரியும் ராக்ஷஸனுமான [1] ஆர்ஷ்யச்ருங்கியை நோக்கி,
அவனருகில் ஓடி, 'வீர! பலமுள்ளவனும் மாயையையுடையவனு
மான இந்த அர்ஜுன குமாரனான இராவான் எனக்கு அப்பிரிய
மான காரியஞ் செய்வதற்காக எனக்குப் பலக் குறைவை உண்டு
பண்ணிவிட்டான், பார் ஐயனே! நீயும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்
கின்ற ஸ்பாவமுடையவனாகவும் மாயா சாஸ்திரத்திலும் ஸமர்த்த
னாகவும் பார்த்தனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட விரோதத்தையுடையவ
னாகவுமிருக்கிறாய் ஆதலால், இவனை நீ யுத்தத்தில் கொல்' என்று
சொன்னான் கோரமான தோற்றத்தையுடைய ராக்ஷஸன், 'அவ்
வாறே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு யௌவனமுள்ள இரா
வானிருக்குமிடத்திற்கு ஸிம்மநாதத்தோடு சென்றான் அந்த

1 இவனே அலம்புஸன்

ஆர்ஷ்யசிருங்கி யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பளபளப்பான ஈட்
களைக் கொண்டு போர்புரிகின்றவர்களும் வீரர்களும் சத்துருக்கவ
நன்றாக அடிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களும் ஒன்று சேர்ந்த
களுமான தன் சேனையிலுள்ள போர்வீரர்களால் சூழப்பட்டவ
மரித்ததுபோக மிச்சமிருக்கின்ற சிறந்த இரண்டாயிரம் குதிரை
களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் மஹா பலசாலியான இராவானை
கொல்லக் கருதி அவனை எதிர்த்தான் பராக்கிரமசாலியும் பகை
களை அழிக்கின்றவனுமான இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்
வனுக்குத் தன்னைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனான ராக்ஷஸ
விரைவாக எதிர்த்தான் அவ்வாறு, இராவான் தன்னை எதிர்த்
வருவது கண்டு, பிறகு, மிக்க பலசாலியான ராக்ஷஸன் விரைந்
மாயையை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தொடங்கினான் பயங்கரமா
உருவமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்க
மான ராக்ஷஸர்களாலே நன்கு ஏற்பட்டிருப்பவைகளும் மாய
மயங்களுமான (இராவானுக்கு எவ்வளவு குதிரைகளுண்டோ) அ
வளவு குதிரைகளே அந்த ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
மிக்க கோபமுள்ளவைகளும் நன்றாக அடிக்கும் திறமையுடை
வைகளுமான அந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளும் (இராவா
டைய குதிரைகளை) எதிர்த்து அதிசீக்கிரத்தில் ஒன்றை யொன்
யமலோகத்தை அடையும்படி செய்தன அச்சேனை கொல்லப்ப
டவுடன், யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவர்களான அவர்
ளிருவரும் விருத்திரனும் இந்திரனும்போல யுத்தத்தில் எதிர்த்
நின்றார்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனு
எதிர்த்தோடிவருகின்றவனுமான ராக்ஷஸனைக்கண்டு மஹா பல
லியான இராவானும் மிகுந்த பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடினா
கெட்ட மதமுள்ளவனான இராவானும் ரணகளத்தில் ஸமீபத்தை
அடைந்தவனான அந்த ஆர்ஷ்யசிருங்கியினுடைய ஜ்வலிக்கின்ற வி
லையும் கேடகத்தையும் கவசத்தையும் வாளினால் துண்டாக்கினா
அந்த ஆர்ஷ்யசிருங்கியானவன் வில் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்
அதிககோபங்கொண்டஇராவானை மாயையினால்மோகிக்கச்செய
கொண்டு வேகத்துடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பினான் பிறகு, எல்ல
மாமங்களையும் அறிந்தவனும் தன்னிஷ்டப்படி ரூபத்தை யெடு
துக்கொள்ளும் சக்தியுடையவனும் அணுக முடியாதவனுமா
இராவானும் ஆகாயத்தில் கிளம்பி ராக்ஷஸனை மாயைகளா
மோகிக்கச்செய்து அம்புகளாலே அவனுடைய அவயவங்களை
பிளந்தான் அவ்வாறாக அந்த ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டன் அம்பு
களால் வெட்டப்பட்டு (உயிரை யிழந்தும்) மறுபடியும் ம
படியுந் தோன்றினான், யௌவனத்தையும் அடைந்தான்

ந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு மாயையும் இஷ்டப்படி வயதையும் ரூபத்
தயும் எடுப்பதும் இயற்கையானவை. இவ்வாறு அந்த ராக்ஷஸ
டைய அங்கம் அறுக்க அறுக்க (மறுபடியும் மறுபடியும்) உண்
யிற்று. மிக்க கோபங்கொண்ட இராவானும் மஹா பலசாலி
ன அந்த ராக்ஷஸனுன ஆர்ஷ்யசிருங்கியைக் கூர்மையுள்ள
ட்டாலியினாலே அடிக்கடி வெட்டினான். பலசாலியான அந்த
ாவானாலே மரம்போல் வெட்டப்படுகின்ற வீரனான அந்த
க்ஷஸன் கோரமாகச் சப்தித்தான். அந்தச் சப்தமானது எங்
ம் நெருங்கியதாயிற்று. கோடாலியினால் வெட்டப்பட்ட ராக்ஷ
ன் அதிகமாக ரக்தத்தைப் பெருக்கினான். பிறகு, பலசாலியான
வன் கோபங்கொண்டான்; யுத்தத்தில் வேகத்தையும் வெளி
ட்டான். பிறகு, ஆர்ஷ்யசிருங்கியானவன் யுத்தத்தில் பல
லியான சத்துருவைப் பார்த்து வீரனும் புகழ்பெற்றவனும் அர
ன குமாரனுமான அவனை யுத்தமுனையில் மத்தியில் அங்குள்ள
னைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே கோரமான
ரிய உருவங்கொண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தான். துராத்மாவான
க்ஷஸனுடைய அந்தமாயையைக் கண்டு இராவானும் மிகுந்த
ாபங்கொண்டு மாயையை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்தான்.
ாபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாதவனு
ன அந்த இராவானுடைய தாயின் வம்சம் அவனை வந்தடைந்
து. அந்த இராவான் அனேக நாகங்களாலே யுத்தத்தில் சூழப்
ட்டவனாகச் சிறந்த உடலுள்ள நாகராஜனான அனந்தனபோல்
கவும் பெரிதான ரூபத்தைத் தரித்தான். பிறகு, பலவிதமான
கங்களாலே ராக்ஷஸனை மூடினான். ஸர்ப்பங்களாலே மூடப்
ட்ட அந்த ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனே தியானம்செய்து கருடனுடைய
பத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷித்தான். இராவானு
டய தாயின் வம்சமானது மாயையினால் பக்ஷிக்கப்படும்பொழுது
க்ஷஸன் மோகித்திருக்கின்ற இராவானைக் கத்தியால் வெட்டிக்
ண்டலங்களோடும் கிரீடத்தோடும் கூடியதும் தாமரைப் புஷ்பத்
றகும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்தியதுமான அவ
டைய தலையைப் பூமியில் தள்ளினான். வீரனான அந்த அர
ன குமாரன் ராக்ஷஸனால் கொல்லப்பட்டவுடன், அரசனோடு
டின தார்த்தராஷ்டிரர்கள் துயர் நீங்கினவராயினர். பயங்கர
ாயும் பெரிதாயுமிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யுத்தத்தில் மறுபடி
ம் இரண்டு சேனைகளும் (யுத்தத்தின் பொருட்டு) கோரமாக மிக
திர்த்தன. வேந்தரே! உம்முடைய சேனைகளுக்கும் அந்தப்
ாண்டவ வீரர்களுக்கும் கைகலந்து நடந்தவரும் அந்தச் சண்
டயில் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்ற யானைகளும் குதிரை
ளும் காலாட்களும் யானைகளால் கொல்லப்பட்டன. ரதத்தில்

பூட்டபபட்டிருககிற குதிரைகளும யானைகளும அநத யுததததி
காலாட்களால நாசம செயயபபட்டன அவவாறே, காலா
களும தோககூட்டஙகளும அனேகம குதிரைகளும ரதிகாகளா
நாசமசெயயபபட்டன அாஜுனனும தனனுடைய ஔரஸ ப
திரனான இராவான கொலலபபட்டானெனபதை அறியாமல யுத
ரஙகததில சூராகளும பீஷமரை ரக்ஷிககினறவாகளுமான அ
அரசாகளைக கொனறுன அவவாறே, உமமைசசோநதவாகளு
ஆயிரககணககான ஸருஞசயாகளும யுததததில பிராணனக
ஹோமம செயபவாகளாக ஒருவரையொருவா அடிததுககொ
டாாகள விரிநத கூநதலுடையவாகளும கவசததையிழநத
களும ரதஙகளையிழநதவாகளும விறகளறுககபபட்டவாகளும
அநத வீராகள ஒனறுகூடி ஒருவரோடொருவா கைகளால போ
புரிநதாாகள சததுருககளைத தபிககசசெயகினற பீஷமா யு
ததில பாணடவாகளுடைய சேனையை நடுஙகசசெயதுகொண
உயிாகிலகளைப பிளககினற அமபுகளாலே மஹாரதாகளை அடி
தாா அநதப பீஷமரால யுதிஷடிரருடைய சேனையில அனே
மனிதாகள கொலலபபட்டாாகள அவவாறே, யானைகளு
குதிரை வீராகளும தோாளிகளும குதிரைகளும கொலலபபட
னா அநத யுததததில இநதிரனுடைய [1] பராககிரமததைபபோ
அதயாசசரியகரமாயுளள பீஷமருடைய பராககிரமததை நாஙக
கணடோம அவவாறே, பீமஸேனன தருஷடதயுமனன வி
லாளியான ஸாதயகி இவாகளுடைய யுததமானது ரணகளதத
பயஙகரமாக நடநதது துரோணருடைய பராககிரமததை
கணடு பாணடவாகள பயததை அடைநதாாகள யுததத
துரோணரால அடிககபபடுகினற வீராகள, 'துரோணா ஒருவ
யுததததில எலலாசசேனைகளையும கொலலவதறகுச சகதியுளளவ
அவவாறிருகக, பூமியிலுளள சூராகளாலும யுததவீராகளுடை
கூட்டஙகளாலும சூழபபட்டிருககினற இநதத துரோணா ச
துரு வீராகளை ஜயிபபதில யாது ஸநதேகம?' எனறு சொன
கள அவவாறு பயஙகரமான யுததம நடநதுவருமளவில, இரண
ஸேனைகளிலும சூராகள ஒருவரையொருவா பொறுககவில
விலலாளிகளான உமமைசசோநத வீராகளும பாணடவ வீ
களும கோபததுடன ராக்ஷஸாகளாலும பூதஙகளாலும ஆவே
கபபட்டவை போனற பெரிய ஸைனியஙகளுடன சோநது போ
புரிநதாாகள தேவாஸுர யுததம போல விளஙகுகினற அ
யுததததில யுததவீராகளுள தன உயிரைக காபபாறறிககொள
கினறபவன ஒருவனையும நாஙகள காணவிலலை' எனறு கூறின

1 ஒருசொல விடபபட்டது

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனனுக்கும் கடோத்கசனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இராவான் கொல்லப்பட்டது
ண்டு மஹாரதர்களான பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தனர்?
தனை எனக்குச் சொல்வாயாக' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன்
சால்லலானன்

'அரசரே! யுத்தத்தில் இராவான் கொல்லப்பட்டது கண்டு,
மஸேனனுடைய குமாரனன கடோத்கசனென்கிற ராக்ஷஸன்
கப்பெரிதான சப்தத்துடன் கர்ஜித்தான் கர்ஜிக்கின்ற அந்தக
டோத்கசனுடைய சப்தத்தினல் ஸமுத்ரத்தை ஆடையாக உடை
தும் மலைகளோடும் காடுகளோடும் கூடினதுமான பூமியானது
பபொழுது மிகவும் நடுக்கமுற்றது அந்தஸமயத்தில் அந்தச
பத்தத்தினல் எதிரொலியிடும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆகாயமும
லலாத திக்குக்களும் திக்கோணங்களும் விரைவாக நடுக்கமுற்றன.
கப்பெரிய அந்த ஒலியைக்கேட்டு உமது ஸைன்யத்துக்குத
தாடைகளை அசைக்கமுடியாம லிருத்தலும் நடுக்கமும் வெயா
வயு முண்டாயின உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவருமே வாடிய
னத்துடன் சிங்கத்தினிடமிருந்து பயந்த யானைகள்போல மிக
டுங்கினர்கள் ராக்ஷஸன் இடிபோலப் பெரியஸிம்மநாதம் செய்து
வலிக்கின்ற சூலத்தைக் கையிலெடுத்து அதிக பயங்கரமான
பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு மிக்ககோபமுண்டவனுகவும் [1] கால
கும் [2] அந்தகனுக்கும் [3] யமனுக்கும் ஒப்பானவனுகவும் பற்பல
யுதங்களை ஏந்திய ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டவனுக
ம (உமது ஸேனவீரர்களை)நாற்புறங்களிலும் தனபஞ்செய்தான
திர்த்து வருகின்றவனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் பயங்கர
ான தோற்றமுடையவனுமான அந்தக கடோத்கசனைக் கண்டு
வனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினலே கௌரவஸேனை
பருமபாலும் யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது
றகு, துரியோதனராஜன் பெரிதான விலலைக் கையிலேந்தி ஸிம
ம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு கடோத்கசனுடைய அரு
ல ஓடினன் துரியோதனனுக்குப் பின்புறத்தில் மதப்பெருக

சாந்திபர்வம் ௬௪௪-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க [2] முடிவைச்செய்பவன்
[3] , ,, ,, ,

குள்ளவைகளும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பதினாயிர யானைகளோடு வங்கதேசாதிபன் தானே தொடர்ந்து சென்றான் யானைப்படையினால் சூழப்பட்டுத் தன்னை நோக்கி வருகின்ற உ முடைய புத்திரனான அந்தத் துரியோதனனைக் கண்டு அந்த ராக ஸன் கோபங்கொண்டான் பிறகு, ராக்ஷஸர்களுக்கும் துரியோ தனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண் பண்ணுவதுமான பெரும்போர் நடந்தது மேகக்கூட்டம்போல் தோன்றின யானைப்படையைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண் ராக்ஷஸர்கள் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்களைப்போலச் சஸ்திர களைக் கையில் ஏந்திப் பற்பலவித விம்மநாதங்களை வெளியிட் கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள் அந்த வீரர்கள் அம்புகளாலு சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் நாராசங்களாலும், யானையின் தேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்களை நாசஞ் செய்துகொண்டு பிண் பாலங்களாலும் சூலங்களாலும் உலக்கைகளாலும் கோடாலிகள லும் பர்வதங்களுடைய கொடுமுடிகளாலும் விருக்ஷங்களாலு பெரியயானைகளை அடித்தார்கள் ராக்ஷஸர்களாலே வதம்செய்ய படுகின்றவைகளும் மத்தகம் பிளக்கப்பெற்றவைகளும் ரக்தத்தை சொரிகின்றவைகளும் உடல்பிளக்கப்பட்டவைகளுமான யான களை நாங்கள் கண்டோம் யானையின்மீதேறிப் போர் புரிகின் அந்த யுத்தவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டு நாசமடையும்போது துரியோ தனன் கோபத்திற்கு வசப்பட்டுத் தன்னுயிரையிழக்கத் துணிந் ராக்ஷஸர்களை எதிர்த்து விரைவாக ஓடினான் சிறந்த வில்லா யான் துரியோதனன் அரக்கர்களின்மீது கூர்மையான அம்புகளை பிரயோகித்து அந்த யுத்தத்திலுள்ள பிரதானர்களான ராக்ஷஸ களையும் கொன்றான் மஹா பலசாலியும் உமது குமாரனுமா துரியோதனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு நான்கு பாணங்களால் வேகவான், மகாரௌத்ரன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாதி என்கி நான்கு ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான் பிறகு, அளவிட முடியா மனோதைரியத்தை யுடையவனும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவீரர்களு உத்தமனுமான துரியோதனன் அரக்கர்களுடைய படையை குறித்து ஒருவராலும் நாடமுடியாத சரமாரியைப் பொழிந்தான் அதிக பலமுள்ளவனான பீமஸேனனுடைய குமாரன் உமது புத்தி னுடைய அந்தப் பெரிய செய்கையைக்கண்டு மிக்க கோபத்தோ விளங்கினான் அந்தக்கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தி குச் சமமான ஒளிபொருந்திய பெரியவில்லை நாணேற்றிப் பிடிமப செய்துகொண்டு பகைவர்களை அழிப்பவனான துரியோதனனை

(கி விரைவாகஓடிவந்தான உமதுபுததிரனை துரியோதனனை, ாதுவருகின்றவனும காலததினலேஸ்ருஷ்டிககபபட்ட அந்த பபோலிருககின்றவனுமான அநதககடோதகசனைபபாாததுச துமு (பயததால) மனவருததமடையவிலலை பிறகு, கொடுங மையுள்ளவனும சிவநதகணகளை யுடையவனுமான அந்தக டோதகசன கோபங்கொண்டு துரியோதனனைநோககிப பின்வரு று சொலலலானன 'மிககொடியவனான உனனலே எவாகள டுங்காலமகாட்டில ஓட்டபபட்டாாகளோ அப்படிபபட்டபிதாக ன விஷயததிலும மாதாவின விஷயததிலும கடனளியாகா நததலை நான இபபொழுது அடையபபோகிறேன ராஜனே! கெட்டவனே! குலததில இழிநதவனே! அநதபபாண்டவாகள டமான சூதாட்டததில தோலவியடைவிககபபட்டதும, ஒரே திரம தரிததவளும வீட்டுககு விலககாயிருபபவளும தருபத ஜகுமாரியுமான கிருஷ்ணையானவள உனனல சபைககுககொணா பலவாறு துனபுறுததபபட்டதும, உனககுப பிரியததைசசெய ல விருபபமுள்ள துஷ்டனன ஜயதரதன ஆசரமததில வஸிக ற அவளை என பிதாககளை அலக்ஷ்யமசெயது அபகரிததது, றுமுள்ளனவுமான அவமானஙகளுடைய முடிவை, நீ யுததததை டு விலகாமலிருநதால, இனறு அடையபபோகிறேன' என்றுன டிமபாபுததிரன இவவாறுசொலலிப பெரியவிலலை நாணேலி யது பறகளால உதட்டைககடிதது இரணடுகடைவாயதனையும கிககொண்டு காாகாலததில மேகமானது மழைததாரைகளை லயினமீது பொழிவதுபோலப பெரியசரமாரியைத துரியோ னமீது பொழிநதான

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கடோத்கசனுடைய யுத்தம்)

பிறகு, அஸுராகளாலும தாஙகமுடியாத அநதசசரமாரியை ஜசிரேஷ்டனன துரியோதனன, பெரியயானையானது வாஷதா ரயைத தாஙகுவதுபோல யுததததில தாஙகினன பிறகு, கோப துநதவனும ஸாப்பமபோலப பெருமூசசுவிடுகின்றவனுமானஉம டையபுததிரன மிகஙயமுறறு, தீட்டபபட்ட கூாமையானஇரு ததைநது நாராசஙகளைக கடோதகசனமீதுவிடுததான அந்த ராசஙகள கநதமாதனபருவததிலுள்ள கோபஙகொண்ட ஸாப

பஙகளபோல அநதராக்ஷஸசிரேஷடனமீது விரைவாகவிழுந
அநதராக்ஷஸன அவைகளால அடிககபபடடு மதபபெருக
கொணட யானைபோல ரகதததைப பெருககிககொணடு துரி
தனனைக கொலலககருதினான மிககபுஜபலமுளள அநதராக்ஷ
மலைகளையும பிளககுநதிறமையுடையதும நனறுகஜவலிககினற,
பெரிதான தூமகேதுவைபபோலப பிரகாசிககினறதும ஜவ
கினற வஜராயுதமபோனறதுமான ஒருபெரிய சகதியைககை
எடுதது உமமுடையபுததிரனைககொலலககருதி எதிரததுவநதா
அநதசசகதியாயுதம எடுககபபடடதுகண்டு வஙகதேசாதிபதிய
வன மலைபோனறயானையை ராக்ஷஸனைககுறிதது விரைநது
னான அவன பலமுளளதும யுததததிலவிரைவாகசசெலலும
பாவமுளளதுமான சிறநதயானையினால துரியோதனனுடைய
மிருககிறவழியைத தடுததுககொணடான அநத வஙகதேசத
சன யானையினால உமது புததிரனுடைய [1] ரதததையும த
தான புததிமானான் வஙகராஜனாலே மாரககம தடுககபபடடமை
கணடு கோபததினால சிவநதகணகளையுடைய கடோதகசன எ
கபபடட அநதபபெரியசகதியை அநத யானையினமீது எ
தான கடோதகசனுடைய கையினினறு விடுபடட ம
சகதியினால அடிககபபடட அநத யானை ரகதததைப பெருக
கொணடு கீழே விழுநது உயிரையும இழநதது பிற
யானை கீழேவிழுநதவுடனே, பலசாலியான வஙகதேசாதிப
வேகததோடு துளளிககுதிததுப பூமியில நினறான துரியோ
னனும உததமமான யானை கீழேவிழுநததையும சைனிய
நாசமபணணபபடடதையுங கணடு அதிகமனவருததமடை
தான அநதக கடோதகசனுடைய பராககிரமததைககண
எதிரததுப போரபுரிவதற்குச சகதியறற துரியோதனராஜன
வேணடிய சமயம நேரநதிருநதும க்ஷததிரியதரமததையும த
குளள அதி கௌரவததையும முனனிடடு மலைபோல அசைவற
நினறான அவன அதிககோபஙகொணடு ஊழிததீபோனறஒ
யுளள கூரமையான பாணததை ஸநதானஞசெயது கோரமா
அநதராக்ஷஸனமீது பிரயோகிததான மிகக உறுதியுளளவன
கடோதகசன இநதிரனுடைய வஜராயுதமபோலப பிரகாசிககின
தும தனனைநோககிவருகினறதுமான அநதபபாணததைபபாரத
லாகவததினால அதனைத தனமீது பாயாமலிருககுமபடி செய
கொணடான கோபததினால கணகள மிகசசிவநத அநதககடோ
கசன யுகாநதகாலதது மேகமபோல மறுபடியும உககிரமாக
கரஜிதது சைனியஙகளைப பயமடையுமபடி செயதான பயங

1 வேறுபாடம

ர் அந்த ராக்ஷஸனுடைய அந்தப் பயங்கரமான ஒலியைக் டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மர் ஆசாரியரை அடைந்து ரல்லலானார்

'ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பயங்கரமான இந்தச தமானது கேட்கப்படுதலால் ஹிடிம்பாபுத்திரனான கடோத் ன் நிச்சயமாகத் துரியோதனராஜனோடு போர்புரிகிறான் இந்த க்ஷஸன் யுத்தத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் ஜயிக்கப்படத்தகாத அரசனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விடம் செல்லுங்கள் களுக்கு மங்களம் ராக்ஷஸனால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட மிக்க பலமுள்ள துரியோதனனைக் குறித்து விரைவாக ஓடுங்கள் ஏத நக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவர்களே! நம்மனைவருக்கும் இது ன்றே முக்கியமான காரியம்?' என்றார் பிதாமஹருடைய வார்த் யைக் கேட்டு மஹாரதர்களான துரோணர், ஸோமதத்தன், ஹலிகன், ஜயத்ரதன், கிருபர், பூரி ஶ்ரவஸ், சல்யன், அவந்திதேசத் சன், பிருகத்பலன், அஶ்வத்தாமா, விகர்ணன், சித்ரஸேனன், பிமசதி, மற்றும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறவர்கள் ய அநேக ஆயிரக்கணக்கான ரதிகர்கள், கடோத்கசனால் எதிர்க் பட்டிருக்கிற உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனனைப் பாது க்க எண்ணித் துரியோதனனிருக்கிறவிடத்திற்கு அதிவேகமாகச் னார்கள் அவமதிக்க முடியாததும் மஹாரதர்களால் பாதுகாக் பட்டதும் தன்னைக்கொல்வதற்காக வருகின்றதுமான அந்தச னையைக் கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள ராக்ஷஸ ஸ்ரேஷ்டன் பெரிய லைக் கையில் பிடித்து, சூலங்களையும் உலக்கைகளையும் கையில் ாண்டவர்களும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான பந்துக் ராலே சூழப்பெற்று மைநாகம் என்கிற மலைபோல அசைவற்று ரூன் பிறகு, ராக்ஷஸர்களுள் முக்கியனான கடோத்கசனுக்கும் ரியோதனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க் கூச்சத் யுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான போர் நடந்தது சப்திக்கின்ற கிளுடைய ஒலியானது எரிக்கப்படுகின்ற மூங்கில்களுடைய சப் போல யுத்தத்தில் எங்கும் நெருங்கினதாகக் கேட்கப்பட்டது த வீரர்களுடைய கவசங்களில் போடப்படும் ஆயுதங்களின் யானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளின் ஒலிபோலவுண்டாகியது ர்களுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்படும் தோமரங்களுடைய மானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களுடைய ரூபம் லாயிற்று பிறகு, தோள்வலி யமைந்த ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டன் பமூண்டு மிகவும் பெரியவில்லில் நாணொலியெழுப்பிப் பயங்கர ன சப்தத்துடன் காஜித்துக்கொண்டு ஓர் அர்த்தசந்திர பாணத்

திஞல ஆசாாயருடைய வில்லை அறுததான ஒரு பலலததிஞ
ஸோமதததனுடைய கொடியையும நாசமசெயது விமமநா
செயதான பாஹலிகனை மூனறு பாணங்களாலும, கிருப
ஒரு பாணததாலும, சிததிரஸேனனை மூனறு பாணஙகளா
மாாபில திருபபியடிததான பினபு, விகாணனை அணுகிக க
வரையில நனகு இழுதது விடபபடடதும மிகுநத கவனததுட
லக்ஷியததை நோககி விடபபடடதுமான ஒரு பாணததிஞ
தோடபூடடில அடிததான அநத விகாணன ரதததால
கும நனைககபபடடுத தனனுடைய ரதததின மததியிலேயே
காாநதான பிறகு, அளததறகரிய பலமுளள கடோதக
மிகுநதகோபஙகொணடு மறுபடியும பூரிஸரவஸினமீது பதினை
பாணஙகளைப பிரயோகிததான அவைகள அவனுடைய
ரததை உடைததுககொணடு பூமியில விரைவாகப பிரவேசிதத
கடோதககசனனவன, விவிமசதி அ ாவததாமா இவாகளின ஸா
களையும அடிததான அவவிருவரும குதிரைகளுடைய கடிவா
களை நழுவவிடடுத தோததடடிலேயே சாயநதாகள ராக்ஷ
திரன ஓா ஆாததசநதிரபாணததாலே விநதுராஜனுடைய பொ
ஞல அலஙகரிககபபடட பனறிககொடியையறுதது இரண
தான ஆாததசநதிரபாணததிஞலே அவனுடைய வில்லையும
தான பிறகு,அவன கோபததால கணகள சிவநதுநானகுநா
களாலே மிகுநத தைாயமுளளவனன அவநதிதேசததரசனுை
நானகு குதிரைகளையும கொனருன காதுவரையிலும நன
இழுததுவிடபபடடதும துவைநததும கூாமையுளளதுமான
பாணததிஞலே ராஜபுததிரனன பிருகதபலனையும பிளநதான
தப பிருகதபலன நனருக அடிககபபடடுத துனபததையடை
தேரின நடுவிலேயே உடகாாநதான தேரிலிருககிற ராக்ஷஸே
ரன அதிகமான கோபாவேசஙகொணடு ஸாபபஙகளுககு ஒபபா
வைகளும தீடடபபடடவைகளும கூாமையுளளவைகளுமா
பாணஙகளைச சலயனமீது விடுததான அநத அமபுகள யுததத
ஸமாததனன சலயனைப பிளநதன

தோணணூறறுமூனருவது அதயாயம.

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

ராக்ஷஸனன கடோதககசன யுததரஙகததில உமமைசசோ
அனைவரையும புறஙகாடடியோடுமபடி அடிததுக கொலலலினை
துரியோதனனுககு ஸமீபததில ஓடிவநதான அவன துரியோத

ழனே விரைவாக எதிாததுவருவது கணடு யுதததததில கெட்ட
ஙகொணடவாகளான உமமைச சோநத வீராகள அவனேக
ாலலக கருதி எதிாததோடினுாகள மகாரதாகள ஒரு பனே
உயரமுளள விறகனே நாஜெனுலியிடுமபடி செயதுகொணடும
ம்மநாதம செயதுகொணடும் லிமமக கூட்டஙகளபோல ராக்ஷ
ஒருவனே எதிாதது ஓடினுாகள பிறகு, அநத வீராகள சரத
ததில மேகஙகள பாவதததில நீாததாரைகளேப பொழிவது
ல ராக்ஷஸனமீது சரமாரியை எலலாபபககஙகளிலுமபொழிந
கள வேஹுகமெனகிற ஆயுதததினுலே அடிககபபட்ட யானே
ல ஙனறுக அடிககபபடடுத துனபுததையடைநத அநத ராக்ஷ
, அபபொழுது, கருடனேபபோல ஆகாயததில கிளமபி எஙகும
சரிததான பயஙகரமான சபதததையுடைய அநத ராக்ஷ
சரதகால மேகமபோலத திககுககளேயும ஆகாயததையும
குககோணஙகளேயும எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொணடு
ரநது காஜிததான அவனுடைய அநதச சபதததைககேட்டு
ஷடிரராஜா பகைவாகளே அடககுகிறவனுன பீமனேபபாாதது,
ஜிககினற இநதக கடோறகசனுடைய பயஙகரமானசபதம
கபபடுதலால இநதராக்ஷஸன மகாரதாகளான தாாததராஷ
ரகளோடு போாபுரிகிறுனெனபது திணணம அநத ராக்ஷஸ
கவனுன கடோதகசன தனியே மிகப பெரிய காரியததைச
பகிறுனெனறு நான எணணுகிறேன பிதாமஹரோ மிகுநத
பஙகொணடு பாஞசாலாகளேக கொலலவதறகு முயறசிசெய
ககினறுா அநதபபாஞசாலாகளேக காபபதறகாகப பலகுனன
கவாகளோடு போாபுரிகிறுன மிகக கைவனமையுளளவனே!
பததில நோநதிருககிற இநத இரணடு காரியததையும அறிநது
செல அதிக சநதேகமிலலைமயிலிருககினற ஹிடிமபாபுததிரனே
ஓ' எனறு கூறினுா

பீமஸேனன பிராதாவினுடைய வாாததையைககேட்டு விரை
எலலா அரசாகளேயும லிமமநாதததினுல பயமடையச
யதுகொணடு பாவகாலததில ஸமுததிரமபோல அதிவேகத
ன சென்றுன அநதப பீமஸேனனே ஸததியதிருதியும யுத
தில துஷடமதஙகொணட ஸெளசிததியும ஶ்ரேணிமானும
ததானனும காஶ்யனுடைய புததிரனுன அபிபூவும பின
ாடாநதாகள அபிமனயுவைத தலைவனுககொணட மகா
ரகளான திரெளபதிபுததிராகளும வலலமையுளளவனுன க்ஷத்தர
வனும க்ஷததரதாமாவும தன ஸைனயததுடன கூடியவனும்
நூபதேசாதிபதியுமான நீலனும பெரிய தோககூட்டததோடு
டிமபாபுததிரனும ராக்ஷஸேநதிரனுமான கடோதகசனேச

சூழ்ந்துகொண்டு எப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் அடிக்
தன்மையுள்ளவைகளுமான ஆறாயிரம் யானைகளோடு பாதுக
தார்கள் அவர்கள் பெரிய ஸிம்மநாதத்தாலும் சக்கரத்
நுனியினின்றுண்டாகும் சப்தத்தாலும் குதிரைக்குளம்புகள்
ஒலிகளாலும் பூமியை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு வந்
கள் அங்ஙனம் வருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய அவ்வித
த்தத்தைக்கேட்டு உம்முடைய சேனையானது பீமஸேனனிட
னின்றுண்டான பயத்தால் மனக்கவலையுற்று நிறமாறியிருக்கி
முகங்களோடு கடோத்கசனைவிட்டு யுத்தத்தினின்றும் திரும்பிய
பிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில் மகாபலசாலிகளும் யுத்தங்க
புறங்காட்டாதவர்களுமான பாண்டவ வீரர்களுக்கும் உம
சேர்ந்த கௌரவவீரர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது மகாரதா
பற்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ஒருவ
யொருவர் எதிர்த்தும் ஒருவரோடொருவர் கைகலந்தும் மகாப
கரமாயும் பயந்தவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியத
முள்ள போரைச் செய்தார்கள் அந்த யுத்தத்தில் குதிரை
குதிரைகளோடு எதிர்த்தன காலாட்கள் காலாட்களோ
தேராளிகள் தேராளிகளோடும் யானைகள் யானைகளோடும் எதி
துப் போர்புரிந்தனர் யுத்தரங்கத்திலுள்ள வீரர்கள் (ஜயதன
விரும்பி ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தார்கள் (அவ்விருதிறத்
வீரர்களும்) ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் போர்புரிவத
உடனே பெருந்தூளியானது விரைவாகத்தோன்றியது யானைக
குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவர்களினுடைய பாதங்க
லும் சக்கரத்தின் நுனிகளாலும் நன்றாக எழுப்பப்பட்டதும் பு
நிறமானதும் சிவப்புநிறமுள்ளதுமான கொடிய புழுதியானது யு
பூமியை நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டது தம்மவரென்றும் பகை
ரென்றும் ஒருவரை ஒருவர் அறியவில்லை தகப்பன் பிள்ளை
அறியவில்லை அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவை அறியவில்லை
வாறு வரம்புகடந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய
மான அந்த யுத்தத்தில் சஸ்திரங்கள் காஜிக்கின்ற மனிதர்
இவர்களின் மிக்க பேரொலியானது [1] பரேதங்களுடைய தவ
போல உண்டாயிற்று அவ்விடத்தில் யானைகள் குதிரைகள் ம
தர்கள் இவற்றின் ரக்தத்தினாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோது
றதும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களோடும் புலத்தரைகளோ
கூடியதுமான (பெரிய ரக்த) நதியானது, பெருகஆரம்பித்த
மனிதர்களுடைய உடல்களிலிருந்து யுத்தத்தில் விழுகின்றதலைக
டைய பெரிய சப்தமானது கீழேவிழுகின்ற கற்களுடைய சப்

[1] ஒருவகைப் பிசாசுகள்

ாலககேடகபபடடது தலையையிழந்த மனிதாகளாலும சரீரஙக
ுககபபடட யானைகளாலும உடலகள பிளககபபடட குதிரை
ாலும பூமி வியாபிககபபடடதாகியது யுததததினபொருட்டு
றசெயகினற மகாரதாகள பறபலவிதமான சஸதிரஙகளைப
யோகிததுககொண்டு ஒருவரையொருவா எதிரதது வநதார
குதிரையின மீதுளள வீராகளாலே தூணடபபடட குதிரை
(எதிரியின) குதிரைகளை யுததததில எதிரதது ஒனறை ஒனறு
ககிககொண்டு உயிரையிழநது விழுநதன மனிதாகள மிகுநத
ாபததினுல சிவநத கணகளையுடையவாகளாக மனிதாகளை
ிரதது மாாபுகளால மாாபுகளில மோதி ஒருவரையொரு
வதஞ்செயதாாகள பகைவாகளை எதிரததுத தடுககுந
மையுளளவாகளான யானைபபாகாகளாலே தூணடபபடட
னைகள யுததததில (எதிரியினுடைய) யானைகளையே கொமபின்
னிகளால குததி நாசஞ்செயதன மேலே தோனறியிருக
ற ரகதவெளளததை யுடையவைகளும கொடிகளால அலஙக
கபபடடவைகளுமான அநத யானைகள ஒனறோடொனறு
ாககை பெறறு மினனலகளுடன கூடின மேகஙகளபோலக
ணபபடடன சில யானைகள கொமபின நுனிகளாலே பிளககப
டடும தோமரஙகளாலே மததகஙகள உடைககபபடடும காஜிக
ற மேகஙகளபோலக காஜிததுககொண்டு எதிரதோடி வந
ன கைகலநத அநத யுததததில சில யானைகள துதிககைகள
ரணடாக அறுககபபடடும சில யானைகள சரீரஙகள அறுககப
டடும சிறகுகளறுபபட்ட மலைகளபோலக கீழே விழுநதன சில
ததமமான யானைகள எதிரியின யானைகளாலே விலாபபுறஙக
ல பிளககபபட்டு, மலைகள அதிகமாகத [1] தாதுககளை பெருக
வதுபோல அதிகமாக ரகததததைச சொரிநதன மறறும சில
னைகள நாராசஙகளாலும தோமரஙகளாலும அடிககபபட்டு
மமீதுளள வீராகளை இழநது) வீரிட்டுககொண்டு கொடுமுடி
ள யிழநத மலைகளபோலச சததுருயானைகளை எதிரதோடின
ல யானைகள சினமிகுநது மததததினுல மதிமயஙகித் தடையறறு
ததரஙகததில நூறுநூறாகத தோகளையும குதிரைகளையும
லாடபடைகளையும அடிததன அவவாறே, குதிரைகள குதி
ரககாராகளால ஈடடிகளாலும தோமரஙகளாலும அடிககபபட்
த திசைகளைக கலஙகசசெயதுகொண்டு அவவவவழியினுலே
திாததன நறகுலததிற பிறநதவாகளும சரீரததை யுததததில
ழககத துணிநதவாகளுமான ரதிகாகள ரதிகாகளோடு அதிக
ான சகதியைககைககொண்டு பயமறறுக காரியஙகளைச செயதார

[1] செமபு முதலியவைகள

-கள் போரிலல்லவோ அரசர்கள் புகழையாவது அல்லது ஸ்
க்கத்தையாவது அடைய விரும்பி ஸ்வயம்வரத்தில் செய்வதுபே
யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள் மயிர்க
சத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய அவ்வித யுத்தம் அவ்வாறு நடக்
யில் துரியோதனனுடைய பெரிய சேனையானது யுத்தத
விருப்பமற்றதாகச் செய்விக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடியது

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கடோத்கசன் யுத்தம்)

தன்னுடைய சைனியம் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு
யோதனராஜன் மிக்க கோபங்கொண்டு பகைவரைப்பிடிக்கும்
ஸேனனைக்குறித்துத் தானே நேரில் எதிர்த்து வந்து இந்
னுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தையுடைய மி
பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்துப் பெரிய சரமாரியைப் பாண்
வன்மீது பொழிந்தான் கோபத்தையுடைய துரியோதனன் மி
கூர்மையுள்ளதும் இறகுகள் கட்டியதுமான ஓர் அர்த்தசந்
பாணத்தையும் ஸந்தானம் செய்து பீமஸேனனுடைய வில்
துண்டாக்கினன் அந்த ஸமயத்தை நன்றாகப் பார்த்து மஹ
ரதனுன துரியோதனன் விரைந்து மலைகளையும் பிளக்கும் திற
யுள்ள கூர்மையான ஓர் அம்பை வில்லிற் பூட்டினன், அந்த அ
னாலே பீமஸேனனை மார்பிலடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட
னும் பராக்கிரமசாலியுமான அந்தப் பீமஸேனன் துன்பத்
அடைந்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பொன்
அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்தை நன்றாகப் பிடித்துக்கொ
டான் அவ்வாறு, நல்ல மனமில்லாமையை இழந்திருக்கிற பீம
னனைக் கண்டு கடோத்கசன் எரிக்கப்போகின்ற தீயைப்போ
கோபத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தான் அபிமன்யுவை முதன்
யாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் துரியோ
தனராஜனைக் கூவி அழைத்துக்கொண்டு பரபரப்புடன் எதிர்
ஓடிவந்தார்கள் கோபங்கொண்டு அதிகப் பரபரப்புடன் வருகின்
அந்தப் பாண்டவ வீரர்களைக் கண்டு துரோணர் உமதுசேனை
யுள்ள மஹாரதர்களை நோக்கி 'நீங்கள் விரைவாகச் செல்லுங்க
உங்களுக்கு மங்களம் வியஸனமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி அ
ஸந்தேஹத்தை அடைந்திருக்கின்ற அரசனைக் காப்பாற்றுங்க
இதோ பாண்டவ சேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் கோபங்கொ

பரியவில்லைக் கையிற்கொண்டவர்களாகவும் பற்பலவித சஸ்திரங்
களை [1] ப்ரயோகிக்கின்றவர்களாகவும் பயங்கரமான சப்தங்களை
வெளியிட்டுக்கொண்டு காஜிக்கின்றவர்களாகவும் அரசர்களைப் பயம்
அடையச்செய்கின்றவர்களாகவும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு
துரியோதனனை எதிர்த்துவந்துவிட்டார்கள்' என்று கூறினார்
ஆசாரியருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு பூரிஸ்ரவஸை
முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் பாண்டவர்க
ளுடைய சேனையை எதிர்த்தார்கள் கிருபர், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன்,
த்ரோணபுத்திரர், விவிம்சதி, சித்ரஸேனன், விகர்ணன், ஸைந்த
வன், பிருஹத்பலன், சிறந்த வில்லாளிகளான அவந்திதேச ராஜ
குமாரர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் துரியோ
தனனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஒருவரை
யொருவர் கொல்லுவதில் விருப்பங்கொண்டவர்களான அந்தப் பாண
வர்களும் கௌரவர்களும் இருபதடி அளவில் நெருங்கிச்சென்று
போர்புரிந்தனர் மிக்க புஜபலமுள்ள பாரத்வாஜர் இவ்வாறுசொல்லி
விட்டுப் பெரிய வில்லை நாணேற்றிச்செய்து, பிறகு, இருபத்தாறு
பாணங்களைப் பீமன்மீது விடுத்தார் கைவன்மைமிக்க துரோணர்
மாரிக்காலத்தில் மேகமானது நீர்த்தாரைகளை மலையின்மீது பொழி
வதுபோல அம்புகளை விரைவாக மறுபடியும் பீமன்மீது இறைத்
தார் மஹா பலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியுமான பீமஸேனன்
விரைந்து பத்துப்பாணங்களாலே இட விலாப்புறத்தில் அந்தத்
த்ரோணரைத் திருப்பியடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும்
வனப்பமடைந்தவரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான துரோணர் பரஜனை
பரி உடனே தேரின் நடுவில் உட்கார்ந்தார் ஆசாரியர் மிக்க
வனப்பமுற்றுவிழுந்ததைக் கண்டு துரியோதனராஜனும் துரோண
புத்திரரும் மிக்க கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைத் தாங்களே
எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் காலனுக்கும் அந்தக
னுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான அவ்விருவரையும்
பார்த்து மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் கதையை தவரையுடன
எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று வேகமாகக் குதித்து யமதண்டம்
போன்ற அந்தப் பெரிய கதையை ஓங்கிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்
தில் மலைபோல அசைவற்று நின்றான் கதாயுதத்தைத் தூக்கிக்
கொண்டு ஒரு கொடுமுடியையுடைய கைலாஸம்போல நிற்கின்ற
அந்தப் பீமஸேனனைக் கண்டு துரியோதனனும் அச்வத்தாமாவும்
ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தோடினார்கள் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்து
வருகின்றவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களும் பலசாலிகளுள் உத்தமர்
களுமான அவ்விருவரையும் தவரையுடன் கூடினவனான பீமஸே

[1] ஒரு சொல் விடப்பட்டது

ன்ன வேகத்துடன் எதிர்த்தான் எதிர்த்துவருகின்றவனும் மி
கோபங்கொண்டவனும் பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனுமா
அந்தப் பீமனைக் கண்டு கௌரவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்க
விரைவாக எதிர்த்தார்கள் பாரத்வாஜரை முதன்மையாக்
கொண்ட எல்லாக் கௌரவ வீரர்களும் பீமஸேனனைக் கொ
வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நா
புறங்களிலும் பாண்டவனைப் பிடித்துக்கொண்டு பற்பலவித் சஸ்
ரங்களைப் பீமனுடைய மார்பில் பிரயோகித்தார்கள் துன்புறுத்த
படுகின்றவனும் ஸம சயத்தையடைந்திருக்கின்றவனும் மஹா
னுமான அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு அபிமன்யுவைத் தலைவ
க்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் இழத்த
கரிய உயிரை இழந்தாவது பாதுகாக்க வெண்ணிப் பீமஸே
னுக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் சூரனும் பீமனிடத்து அன்புள்
ளனபனுமகாமேகம்போன்ற வடிவமுள்ளவனும் அநூபதேசா
பதியுமான நீலன் அதிக கோபங்கொண்டு துரோண புத்திர
எதிர்த்தான் சிறந்த வில்லாளியான அந்த நீலன் எப்பொழுதுமே
துரோண புத்திரரோடு விரோதம் பாராட்டுகிறவன் முற்கால
தில் இந்திரன் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் தேவர்களு
குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் கோபங்கொண்டு தன் ப்
தாபத்தினால் மூவுலகையும் பயமடையச்செய்தவனுமான விப்
சித்தியென்கிற அஸுரனை அடித்ததுபோலப் பெரிய வில்லி
நாணொலி எழுப்பித் துரோண புத்திரரை ஒரு பாணத்தா
அடித்தான் [1] நீலனாலே நன்கு தொடுக்கப்பட்ட அம்பினால் பிள
கப்பட்டவரும் மேலே பெருகுகின்ற ரக்தவெள்ளத்தோடு கூடி
வரும் கோபமுள்ளவரும் புத்திசாலிகளுள் உத்தமருமான அந
அச்வத்தாமா இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்த
தோடு கூடின ஆச்சரியகரமான வில்லை நாணொலிசெய்துகொண
நீலனை அழிக்க நினைந்தார் பிறகு, அச்வத்தாமா பளபளப்புள
வைகளும் சிறப்பினால் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ப
ல்லங்களை ஸந்தானம்செய்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையு
கொன்று கொடிமரத்தையும் கீழே தள்ளி ஒரு பல்லத்தினாலே
அவன் ஸாரதியையும் அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழு
படிசெய்தார் ஏழாவது பல்லத்தினாலே நீலனையும் மார்பிலடி
தார் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த நீலன் துன்பமுற்று ரதமத்
யில் உட்கார்ந்தான் பர்வதம்போன்றவனும் மோகமடைந்தவனு
மான நீலராஜனைக் கண்டு கடோத்கசன் மிக்க கோபங்கொண்ட
னாகவும் ஞாதிகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் யுத்தத்தில் பிரகாசி

– 1 அதிகபாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது

ன்ற துரோண புத்திரரை விரைவாக எதிர்த்துஓடினன் அவ
ரே, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட இன்னும் சிலராக்ஷ
ர்கள் துரோண புத்திரரை எதிர்த்தார்கள் புஜபலமிக்க
னும் வீரனுமான பீமஸேனன் கறுத்த மைபோன்றநிறமுடைய
னைத் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு துரியோதனனுக்கு
ருகில்வந்தான் பராக்கிரமசாலியான அஸ்வத்தாமா கோர
ன தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸனை கடோத்கசனைப் பார்த்து
ரைந்து எதிர்த்துஓடினார் அஸ்வத்தாமா மிகுந்த கோப
ற்று, கடோத்கசனுக்குமுன் கோபத்துடன் செல்லுகின்ற
ர்களாக முன்னிலையிலிருந்த அசசந்தருந்தோற்றமுள்ள ராக்ஷ
ர்களை அடித்தார் துரோணபுத்திரருடைய வில்லினின்று
டப்பட்ட அம்புகளால் அவ்வரக்கர்கள் தோற்கச்செய்யப்பட
துகண்டு பெரிய தேகத்தை யுடையவனும் பீமஸேனனுடைய
த்திரனுமான கடோத்கசன் கோபங்கொண்டான் பிறகு மாயா
பான ராக்ஷஸேந்திரன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை மயங்கும்
டிசெய்துகொண்டு கொடியதும் மிக்கபயங்கரமுமானமாயையை
வளிப்படுத்தினன் பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவரும்
டோத்கசனுடையமாயையினுலே புறங்காட்டியோடும்படி செய்
பபட்டார்கள் அறுக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தபூமியில் புரளுகின்
வர்களும் தளர்ச்சியுற்றவர்களும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட
ர்களுமான வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு
ரோணரையும் துரியோதனனையும் சல்யனையும் அஸ்வத்தாமா
வயும் பார்த்தார்கள் சிறந்தவில்லாளிகளும் பிரதானர்களு
ன கௌரவ ரதிகர்களெல்லோரும் பெரும்பாலும் நாசம்
ய்யப்பட்டார்கள் யானைகளும் கொல்லப்பட்டன குதிரை
ளும் குதிரைவீரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக அறுக்கப்பட்டார்கள்
தைக்கண்டு உம்துஸைனியம் பாசறையை நோக்கி ஓடிற்று
த்தம்செய்யுங்கள், ஓடாதீர்கள், இது கடோத்கசனால் விட
ட ராக்ஷஸ ஸம்பந்தம்பெற்ற மாயை' என்று நானும் பீஷ்மரும்
ரைந்து அலறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (உம்துசேனை) அதிக
மாகங்கொண்டு நிலைபெறவில்லை பயந்தவர்களான அவர்கள்,
சால்லுகின்ற எங்கள் வார்த்தையை நம்பவில்லை அந்தக
ளரவர்கள் வேகமாக ஓடுவதைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஜயத்தை
டைந்து கடோத்கசனோடுசேர்ந்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தனர்
ங்கதுந்துபிகளுடைய கோஷங்கள் பலபக்கங்களிலும் அதிகமாகக
க்கப்பட்டன இவ்வாறு மகாபலசாலியான ஹிடிம்பா புத்
ரனுலே உம்முடைய ஸைனியமனைத்தும் தோற்கச்செய்யப்பட
ச ஸூரியாஸ்தமனஸமயத்தில் திக்குக்களில் ஓடின

———

தோணணூறறைநதாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பத்தத்தன் முதலானவர்களின் யுத்தம்)

பகைவரை வாடடும துரியோதனன பெரிய அநதயுததததி
ராக்ஷஸனுலே தனககுணடான தோலவியை அபபொழு
பொறுககவிலலை துரியோதனன பீஷமரைஅடைநது வணகக
துடன நமஸகரிதது அவரிடம விருததாநத முழுமையும உளளப
சொலலத தொடஙகினன பகைவாகளால அவமதிககத தகா
துரியோதனன அடிககடி பெருமூசசுவிடடுககொணடு கடோதக
னுடையஜயததையும தனனுடைய அபஜயததையும தெரிவி
தான துரியோதனன, அபபொழுது கௌரவாகளுககுப பிதாம
ரான பீஷமரைப பாாதது, 'பிதாமஹரே! பிரபுவே! உமமையு
துரோணரையும ஆதாரமாகக கொணடு பாணடவாகளுடன கோ
மான சணடையானது எனனுல தொடஙகபபடடது பகை
களைத தவிககசசெயபவரே! நலலபிரவிததிபெறறிருககிற என
டைய பதினோ அக்ஷௌஹிணி ஸைனியஙகள உமமுடைய க
டளையில எனனுடன கடடுபபடடிருககினறன பரதவமசததி
பிறநதவாகளுள சிறநதவரே! அபபடிபபடட நான யுததததி
கடோதகசனை எதிாததுப பீமஸேனனை முதனமையாகக கொண
பாணடவாகளால ஜயிககபபடடேன பகைவாகளைத தவிகக
செயபவரே! உலாநதமரததை நெருபபு எரிபபதுபோல அநத
தோலவி என அஙகஙகளை எரிககினறது மஹாபாகயமுளளவரே
பகைவாகளைத தவிககசசெயபவரே! பிதாமஹரே! ஆதலா
பிறரால அவமதிகக முடியாத உமமை அடுதது உமமுடைய அனு
ரஹததினுல அநத நீசனுனராக்ஷஸனைநானே கொலவதறகு விரு
புகிறேன எனககு அதனைச செயவதறகு நீா தகுதியுளளவ
யிருககிறீா' எனறு வேணடிககொணடான ராஜாவான துரியோ
தனனுடைய இநத வாாததையைககேடடுச சநதனுபுதரரான பீ
மா துரியோதனனை நோககி இநத வாககியததை உரைககலானு

'ராஜனே! கௌரவ! மஹாராஜனே! பகைவரை வாட
பவனே! நீ நடநதுகொளள வேணடியதைபபறறி நான சொ
லும வாாததையைககேள சததுருககளை அடககுகிறவனே
அபபா! எலலா நிலைமைகளிலும நீ உன தேகததைப பா
காககச வேணடும தோஷமறறவனே! எபபொழுதுமே தா
ராஜனேடு நீ போாபுரிய வேணடும அலலது, அாஜுனனே
டாவது நகுலஸஹதேவாகளோடாவது பீமஸேனனேடாவ
இனனும மறற அரசாகளோடாவது நீ போாபுரியவேணடு

பொழுதும அரசன் அரசனையே எதிாததுசசெலலுகிருன்.
னே ! நீ துராதமாவான ஹிடிமபாபுததிரனேடு போாபுரியத
து நான், துரோணா, கிருபா, அஸவததாமா, ஸாதவதனுன்
தவாமா, சலயன, விருஷஸேனன, மஹாரதனைவிகாணன,
சாஸனனேமுதனமையாககொணட உனனுடைய மறறததம
கள ஆகிய நாஙகள உனனிமிததமாக மஹாபலசாலியான
தராக்ஷஸனே எதிாததுப போாபுரியபபோகிறோம. பயஙகர
அநதராக்ஷஸேநதிரனவிஷயுததில உனககு அதிகமான
சாததாபம இருநதால யுததததில இநதிரனுககு ஸமனுன
தபபகததராஜன கெடடபுததியுடையவனுன அநதககடோத
னேடு போாபுரிவதினபொருடடு யுததரஙகததைககுறிதது
டும' எனறுா வாககியஙகளை உரைபபதில விசேஷஸாமாத
முடையவரான பீஷமா துரியோதனராஜனைப பாாதது இவ
வுமாததிரம சொலலிவிடடுப பிறகு அரசாகளுளசிறநதவனுன
யோதனனுககெதிரில பகததனைபபாாதது, 'மஹாராஜனே !
ரைவாகசசெல எலலாவிலலாளிகளும பாாததுககொண
ககுமபொழுது யுததததில கெடடமதஙகொணடவனும குரூர
செயகையுடையவனும ஹிடிமபாபுததிரனுமான ராக்ஷஸனே,
காலததில இநதிரன தாரகாஸுரனை எதிாததுபோல
பறசியுடன யுததததில எதிாபபாயாக . பகைவாகளை வாடடு
னே ! உனனிடததில திவயமான அஸதிரஙகளிருககினறன
கிரமமும உனனிடததில இருககிறது உனககு முறகாலததில
னகதேவாகளோடு யுததமநோநததுணடு ராஜஸரேஷடனே!
யுததததில நீ ஒருவனே அவனைஎதிாததுப போாபுரியும வல
மபொருநதியவன நீ உனனுடைய சேனையினல சூழபபடட
கசசெல ராக்ஷஸஸரேஷடனைககொல' என்று கூறினுா.
றுதிபதியான பீஷமருடைய இநதவாாததைதயைககேடடுப பக
தன விமமநாதமசெயதுகொணடு பகைவாகளைநோககி விரை
எதிாததுசசெனறுன காஜிககினறமேகமபோல விமமநாதத
ன வருகினற அநதபபகததனைககணடு பாணடவசேனையி
ளமஹாரதாகளான பீமஸேனன, அபிமனயு, ராக்ஷஸனுன
ாதசகன, திரௌபதிபுததிராகள, ஸதயதருதி, க்ஷததரதேவன,
திதேசாதிபதியான வஸுதானன, தசாாணதேசததரசன்
இவாகள மிககக்கோபஙகொணடு பகததனை எதிாததாாகள
ததனும அவாகளை ஸுபரதீகம எனகிறயானையோடு விரை
நெருஙகிவநதான பிறகு, பாணடவாகளுககுப பகததத
டு யமனுடையராஜயததை விருததிபணணககூடியதும கொடிய

1 வேறுபாடம

F சள

தும பயஙகரமுமான போா நடநதது ரதிகாகளால விடபப
வைகளும பயஙகரமானவேகமுளளவைகளும நலலகூாமையு
வைகளுமான அநதபபாணஙகள யானைகளினமீதும ரதஙக
மீதும விழுநதன நலல மதபபெருககுக கொணடவைகளும ப
களால நனகு பழககபபடடவைகளுமான பெரியயானைகள ஒன
யொனறு எதிாததுப பயமறறவைகளபோலக கடுமபோா
தன மததினாலே மதிமயஙகிய பெரியயானைகள மஹாயுதத
ரோஷாவேசம கொணடு உலககைகளபோனற தநதஙகளா
ஒனறைமறறொனறு தாககிக கொமபினநுனிகளால பிளநத
ஈடடிகளைக கையிலகொணடவீராகளாலேஏறபபடடவைகளும
ரஙகளைத தலையின அணிகளாகக கொணடவைகளுமான குதி
கள குதிரைவீராகளாலே தூணடபபடடு ஒனறைமறறொனறு வ
வாககொனறன காலாடபடைகளும காலாடபடைகளினு
கூடடஙகளாலே சகதிகளாலும தோமரஙகளாலும அடிககப
அபபொழுது நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும யுததபூமி
விழுநதன ரதிகாகளும யுததததில காணிகளாலும நாளீகங
லும தோமரஙகளாலும நானாவிதமான ரதஙகளையும வீராகளை
நாசஞசெயது ஸிமஹநாதம செயதாாகள மயிாககூசசததை உ
பணணுகினற அநத யுததம அவவாறு நடககுமபொழுது ம
விலலாளியான பகதததன நாறபுறஙகளிலும ஜலததைபபெரு
கினற மலைபோல எழுவிதஙகளாக மதஜலததைப பெருககிககொ
டிருககினற மதஙகொணட யானையோடு பீமஸேனனை எதிாதது
தான ஐராவதததினமீது வீறறிருககும இநதிரன நீாதத
களைப பொழிவதுபோல ஸுபரதிகமெனகிற யானையின சிர
வீறறிருககும பகதததன ஆயிரம அமபுகளைப பீமஸேனன
வாரி இறைததான வாஷாகாலததில மேகம பாவதததினமீது
தாரைகளைப பொழிவதுபோலப பகதததராஜன பீமனைச ச
ரைகளால அடிததான மஹாவிலலாளியும மிகுநதகோபஙகொ
டவனும அதிகபபரபரபபுளளவனுமான பீமஸேனனோ தூ
கணககுககு அதிகபபடடிருககினற பாதரகூகாகளைச சரம
ளால அடிததான அவாகள கொலலபபடுவதைககணடு பிர
சாலியான பகதததன கோபமூணடு பீமஸேனனுடையரதத
குறிததுத தனசிறநதயானையைத தூணடினன பகதததனால
டபபடட அநதயானையானது நாணகயிறறினினறு இழுததுவ
படட பாணமபோலச சததுருககளை அடககுகிறவனான பீம
னைககுறிதது வேகததுடனே ஓடியது எதிாததுவருகினற
யானையைககணடு, பீமஸேனனை முதனமையாககொணட ப

சேனையிலுள்ள மஹாரதாகள வேகததோடு அதனை எதிாத
கள மஹாபலசாலிகளான கேகயதேசதது வீராகள, அபி
யு, திரௌபதி புததிராகள, சூரனும தசாாண தேசாதிபதியு
ா க்ஷததிரதேவன, சேதிதேசததரசன, திருஷடகேது இவா
ாலலோரும கோபஙகொணடு தேவஸமபாநதமபெறற உததம
ா அஸதிரஙகளை எலலா விததஙிலும வெளிபபடுததிக
ணடு அநத ஒரு யானையை எலலாப பககஙகளிலும சூழ
கொணடாாகள அநேக வீராகளாலே அமபுகளால அடிக
படடு ரகத வெளளம பெருகுகினற அநத மகா கஜமானது
தககளால விசிததிரமாக விளஙகுகினற சிறநத மலைபோல
ஙகியது தசாாண தேசாதிபதியும மலைபோனற யானை
மீதேறிக கொணடு பகதததனுடைய யானையை எதிாதது
ான யுதததில தனனை எதிாததுவருகினற அநத
னயை ஸுபரதீக மெனகிற கஜபதியும ஸமுததிரததைக கரை
பபதுபோலத தடுததது மிகக தைரியமுளள தசாாணதேசா
திபதியினுடைய பெரிய யானையானது ஸுபரதீகததால தடுககப
டது கணடு உமமுடைய சைனியஙகள, 'நலலது, நலலது'
று புகழநதன பிறகு, பிராகஜயோதிஷ தேசாதிபதியான
கோபஙகொணடு அநதயானைககெதிரில பதினனகுதோமரங
ப பிரயோகிததான அநதத தோமரஙகள பொனனால
ஙகரிககபபடட அநத யானையினது குமபஸதலததின மீதுளள
சததைப பிளநது புறறில பாமபுகள நுழைவதுபோல விரை
க (குமபஸதலததில) நுழைநதன நனறாக அடிககபபடடதும
பமுறறதுமான அநதயானையானது மதததையிழநது வேக
ள பிராகஜயோதிஷாதிபதியினுடைய யானையிடததினின்று
மபிப பயஙகரமாகப பிளிறிககொணடு, காறறு வேகததால
ஙகளை ஒடிபபதுபோலத தனது சைனியததையே அடிததுக
ணடு விரைவாக ஓடியது அநத யானையானது தோலவியடை
கப படடிருககையில பாணடவ ஸேனையிலுளள மகாரதாகள
ரிய சிமமநாதஞ செயதுகொணடு யுதததின பொருடடே
னததாகளாக நினறாாகள, பிறகு, பறபல பாணஙகளையும பற
சஸதிரஙகளையும இறைததுககொணடும பீமனை முனனிடடுக
ணடும பகதததனுடைய அருகில ஓடிவநதாாகள எதிாதது
கினறவாகளும கோபமுடையவாகளும பொறுமையுளளவா
மான அநதப பாணடவ வீராகளுடைய கோரமான சபதத
க கேடடு மஹாவிலலாளியான பகதததன பயமினறிக கோபத
ன தனயானையைத தூணடினான அஙகுசததினாலும கடடை
லாலும யுதததில தூணடபபடட அந்த உததமமான யானை

யானது அநத க்ஷணததில ஊழிததீபபோலாகியது மிகுநத வே
மூணட அநதப பகதததனுடைய யானை யுததரஙகததில அஙகு
கும ஓடிககொணடு நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககா
தேரககூடடஙகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும குதிரை
களையும காலாடகளையும நசுககிறறு அநதயானையினால நன
கலககபபடும பெரிய பாணடவ சேனையானது நெருபபில்போ
படட தோலபோலக குறைவடைநதது புததிசாலியான பக
தனால தனசேனை நாசமபணணப்படடதைக கணடு கடோதக
மிகுநத கோபஙகொணடு பகதததனை எதிாதது அருகில வநத
விகார ரூபததையுடையவனும கொடுநதனமையுளளவனும
லிககினற வாயையுடையவனும ஜவலிககினற கணகளுளளவ
மஹாபலசாலியுமான கடோதககசன மிககபயஙகரமான
வததை எடுததுககொணடு கோபததால ஜவலிககினறவனே
மலைகளையுமபிளககுநதிறமையுளள நிாமலமான சூலததைஎடு
யானையைககொலலககருதி எறிநதான நெருபபுபபொறி
டைய கூடடஙகளாலே நானகுபககஙகளிலும சூழபபட
விரைவாகவருகினறதுமான அநதசசூலததைககணடு பிராகஜ
திஷ தேசததரசன வேகமுளளவனாக அழகியதும கூாமைய
தும மிககபயஙகரமும்ான ஓா அாததசநதிரபாணததைப பிர
கஞசெயது அநதபபாணததினாலே அநதபபெரியசூலததைத
டாககினான இரணடாகவெடடபபடடதும பொனனால அ
ரிககபபடடுளளதுமான சூலம, இநதிரனால பிரயோகிககப
ஆகாயததையடைநது கீழேவிழும பெரியவஜராயுதமபோலக
விழுநதது பகதததராஜன சூலம இரணடாக அறுககபப
கீழேவிழுநததுகணடு பொனமயமான தணடததுடனகூடிய
அகனிஜவாலை போனறதுமான ஒரு பெரிய சகதியைக
லெடுதது அதை ராக்ஷஸனமீது பரயோகிதது, 'நில, நில'
றும சொனனான இடிபோல ஆகாயமாாககததில வருகினற
தசசகதியைககணடு ராக்ஷஸன விரைவாககிளமபி அதனைகை
பறறிககொணடு விமமநாதஞ செயதான ராக்ஷஸன விரை
பகதததராஜன பாாததுக கொணடிருககுமபொழுதே, சகதி
பிடிதது முழஙகாலிலவைதது இரணடாக முறிததான அது
சரியமாக இருநதது பலசாலியான ராக்ஷஸனசெயத அசசெ
யைககணடு ஆகாயததிலுளள தேவாகளும கநதாவாகளும
களும ஆசசரியமடைநதாாகள பீமஸேனனை முதனமைய
கொணட பாணடவாகளும,'நலலது, நலலது'எனகிற சொறக
ஒலியினால பூமியை எதிரொலியிடச செயதாாகள ஸநதே

டைநதவாகளும மஹாபலசாலிகளுமான பாணடவாகளுடைய
நதப பெரிய ஸிமமநாததைதககேடடு, பெரிதானவிலலைக கையி
லநதியவனும சிறநதபிரதாபமுடையவனுமானபகததன பொரு
ல இநதிரனுடைய வஜராயுதமபோலப பிரகாசிககினற பெரிய
லலை நாணொலிசெயது பாணடவசேனையிலுள்ள மகாரதாகளை
ரைவாக எதிாததுவநதான அநதபபகததன, பளபளபபுள்ள
வைகளும கூாமையுள்ளவைகளும அகனிபோலப பிரகாசிக
னறவைகளுமான நாராசஙகளைபபிரயோகிததுககொணடு, பீமனை
ருபாணததாலும ராகூஸனை ஒனபதுபாணஙகளாலும அபிமன
வை மூனறுபாணஙகளாலும கேகயாகள் ஐவரையும ஐநது
ாணஙகளாலும அடிததான அநதபபகததன காதுவரையில
னருகஇழுததுவிடபபடடதும வணஙகினகணுககளுள்ளதுமான
ரமபினுலே யுததததில கூததிரதேவனுடையவலககையைப
ளநதான அமபுகளுடனகூடின உததமமான அவனுடையவில
ானது விரைவாகக கீழேவிழுநதது பிறகு, திரௌபதிபுததிரா
ள ஐநதுபோகளையும அநதபபகததன ஐநதுபாணஙகளால
அடிததான, பீமஸேனனுடையகுதிரைகளையும குரோததாலே
கொனறுன, கூாமையுள்ள மூனறு அமபுகளாலே, ஸிமமரூபமான
அவனதுகொடியையும அறுதது வேறுமூனறுபாணஙகளாலே அவ
னுடைய ஸாரதியையும பிளநதான யுததததில பகததனுல நன
றக அடிககபபடட அநத (ஸாரதியான) விசோகன துனபமுறறு
தமததியததில உடகாாநதான பிறகு, நீணடகைககளையுடையவனும
ததைத இழநதவனும ரதிகாகளுள உததமனுமான பீமன கதை
யைக, கையிலெடுதது வேகததோடு உததமமானரததததினினறு
கீழேகுதிததான கையிலதூககபபடடகதாயுததததையுடையவனும
கொடுமுடியுடனகூடின மலைபோனறவனுமான அபபீமனைககணடு
உமமைசசோநதவாகளுககுக கோரமானபயமுணடாயிறறு இநதச
சமயததில கிருஷணனை ஸாரதியாககொணட பாணடுநநதனனுன
அாஜுனன, எலலாவிடஙகளிலும சததுருககளை நாசஞசெயது
கொணடு, புருஷசிரேஷடாகளும மகாபலசாலிகளும தகபபனபிள
ளைகளுமான பீமன கடோதகசன இருவரும பிராகஜயோதிஷாதி
பதியோடு சணடைசெயதுகொணடிருககிறஇடததிறகு வநதுசோந
தான பாணடவன, போாபுரிகினறமகாரதாகளான பிராதாக
களைககணடு விரைநது அமபுகளை இறைததுககொணடு அஙகுப
போாபுரிநதான பிறகு, மகாரதனுன துரியோதனராஜன ரதங
களாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும நெருஙகியிருககினற
சேனையைப் பரபரபபுடன விரைவாகததூணடினுன, விரைவாக

வருகின்ற கௌரவர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையைப்பாண
புத்திரனான அர்ஜுனன் வேகத்தோடு எதிர்த்தான் பகதத்தனு
யுத்தத்தில் அந்த யானையினாலே பாண்டவசேனையை அடித்து
கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில்வந்தான் பகதத்தனுக்குப் பா
சாலர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் ஆயுதங்களைக்கையி
கொண்ட கேகயர்களோடும் அப்பொழுது மிகப்பெரிதான போ
நடந்தது பீமஸேனனும், யுத்தத்தில் அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனரி
வருக்கும் இராவானுடைய பெரியவத்தத்தை நடந்தபடிசொன்னான்

தொண்ணூற்றொருவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனுடைய ஸகோதரர் சிலரைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், தன்புத்திரனான இராவான் கொல்லப்பட்ட
தைக்கேட்டு அதிகதுக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாக ஸர்ப்ப
போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, யுத்தரங்கத்தில்வாஸுதே
ரைப்பார்த்து இவ்விதமானவார்த்தையைச்சொன்னான் 'பேர
வாளரும் மகாபுத்திமானுமானவிதுரர் கௌரவர்களுக்கும் பா
டவர்களுக்கும் நேரும் இந்தக்கோரமான நாசத்தை முன்னே
நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார் ஆதலால், அந்தவிதுரர் திருதரா
டிரராஜரை யுத்தத்தினின்று தடுத்தார் மதுஸூதனரே! மற
அனேகவீரர்கள் யுத்தத்தில் கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்டா
கள் அவ்வாறே, நம்மாலும் யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்ல
பட்டார்கள் நரஸ்ரேஷ்டரே! பொருளுக்காக இழிவானதொழி
செய்யப்படுகிறது பொருளுக்காக இவ்விதமான ஞாதிகளி
நாசம்செய்யப்படுதலால் அப்பொருளை நிந்திக்கவேண்டும் ஞா
களைக்கொன்று செல்வமடைதலைக்காட்டிலும் வறுமையினா
மரணமடைதலே மேலானது கிருஷ்ணரே! ஒன்று சேர்ந்திரு
கின்ற ஞாதிகளைக்கொன்றுவிட்டு எதை அடையப்போகிறோம
துரியோதனனுடைய அபராதத்தினாலும் ஸுபலபுத்திரனான ச
னியினுடைய தோஷத்தினாலும் கர்ணனுடையதுராலோசனை
யினாலும் க்ஷத்திரியர்கள் நாசமடைகிறார்கள் மதுஸூதனரே
மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! யுதிஷ்டிரராஜர், துரியோதனனை(சசம
தானவிஷயமாக) வேண்டினது நல்லகாரியமென்றே நான் இ
பொழுது எண்ணுகிறேன் துர்ப்புத்தியுள்ள ஸுயோதனன
பாதி ராஜ்யத்தையாவது ஐந்துகிராமங்களையாவது கொடு

லலே சூராகளும யுததபூமியில படுததிருககினறவாகளுமான க்ஷததிரியாகளைககணடு எனனை நான மிகவும நிநதிததுககொள ளுகிறேன க்ஷததிரியனுடையபிழைபபை நிநதிககவேணடும (அநி யாயமாகப பநதுககள இறநதுபோவாாகள எனகிறகருணையினால நான போாபுரியாமல இருபபேனாயின) இநதக்ஷததிரியாகள யுத ததில எனனை அசகதனெனறு எணணுவாாகள மதுஸூதனரே! ஆதறகாகவே நான யுததததை அஙகீகரிததேன துரியோதன னுடைய சேனையைககுறிதது நீா விரைவாகக குதிரைகளை ஒடடும கரைகாணபதறகு அரிதான யுததமாகிறஸமுததிரததை நான கை களால தாணடபபோகிறேன மாதவரே! ஒரிடததிலாவது இநதக காலமானது [1] வீணாககுவதறகுத தகுதியுளளதனறு' எனறுன பாாததன இவவாறுசொலல, சததுருவீராகளை அழிககிறவரான ஸ்ரீகேசவா, வெணமைநிறமுளளவைகளும காறறைபபோனற வேக முடையவைகளுமான அநதககுதிரைகளை நடததினா பிறகு, பாவ காலததில காறறினால அதிகவேகமாக அலைககபபடட ஸமுததிரத தினுடையஒலிபோல உமதுஸைனியததினுடைய பேரொலிஉணடா யிறறு பீஷமருககுப பாணடவாகளோடு பிறபகலில மேகததினிடி முழககமபோனறமுழககததையுடையயுததமான துநடைபெறறது பிறகு, உமமுடையகுமாராகள, வஸுககள இநதிரனைசசூழவது போல,யுததரஙகததிலதுரோணரைசசூழநதுகொணடுபீமஸேனனை எதிாததுவநதாாகள சநதனுபுததிரரான பீஷமரும ரதிகாகளுள உததமரான கிருபரும பகதததனும ஸுசாமாவும அாஜுனனை எதிாதது அவனஅருகில வநதாாகள ஹாாததிகயனும பாஹலி கனும ஸாதயகியை எதிாததாாகள அமபஷடராஜன அபிமனயு வை எதிாததான மிகுநதிருககினற மறறவாகள மகாரதாகளான மறறவாகளையே எதிாததாாகள பிறகு, கொடிய பயஙகரமான யுததம நடநதது பீமஸேனனோ, உமதுபுததிராகளைபபாாதது யுத ததில கோபஙகொணடு ஹவிஸினாலே அகனி ஜவலிபபதுபோல ஜவலிததான மேகஙகள காாகாலததில மலையைமூடுவதுபோல உமமுடையபுததிராகள பீமனை அமபுகளால மூடினாாகள உம முடையபுதலவாகளாலே (அமபுகளால) பலவாறு மூடபபடுகினற வனும இரணடுகடைவாயகளையும நககிககொளளுகினறவனும புலி போனறகாவமுடையவனும அகனறமாாபுளளவனும வீரனுமான விருநதபபீமன அதிககோபஙகொணடு மிகககூாமையுளளதும நன றாகப பிரயோகிககபபடடதுமான க்ஷுரபரததினாலே அநத மகா

---

1 வேறுபாடம

யுத்தத்தில் துரியோதனராஜனை அடித்தான் துரியோதனன்
பொறிகள்கலங்கினவனுஞன, அராவித் தாவைந்தவேறொருபலலத்
ஞலே, ஸிம்மம் பலக்குறைவுள்ள மானைக்கொல்வதுபோல, குன்
டலியைக் கீழேதள்ளினுன் பிறகு, பீமஸேனன் உம்முடையபுத்
ராகளைக் கொல்லதினபொருட்டு மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளு
சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஏழுபாணங்களை ஸந்தான
செய்தான் திடமானவில்லைக் கையிற்கொண்ட பீமஸேனனுலே
தொடுக்கப்பட்டஅந்தப்பாணங்கள், சிறந்தமகாரதாகளாயுள்ள உ
முடையபுத்திராகளான அநாதிருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன
தீபதலோசனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன ஆகிய இவ
களை ரதங்களினின்று கீழேதள்ளின கீழேவிழுகின்ற அந்தவீராக
வஸந்தகாலத்தில் நிறைந்தபுஷ்பங்களோடு கீழேவிழுந்திருக்கின
பலாசமரங்களைபோல விளங்கினாகள் பிறகு, மகாயுத்தத்தி
மிகுந்திருக்கின்ற உமதுகுமாராகள் மகாபலசாலியான அந்த
பீமஸேனனைக் காலனைப்போலஎண்ணி ஓடிவிட்டாாகள் துரோண
ரோ யுத்தத்தில் உமதுகுமாராகளைக் கொளுத்துகின்ற வீரனு
பீமனமீது, மலையினமீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப்பொழிவது
போல, நானகுபக்கங்களிலும் அம்புகளை வாரிஇறைத்தாா துரோ
ணாராலேதடுக்கப்பட்டும் பீமன் உம்முடையகுமாராகளைக் கொ
றதனால் குந்திபுத்திரனுடைய ஆண்மையை அந்தயுத்தத்தில் ஆ
சரியமாகக்கண்டோம் ஆகாயத்தினின்றும் விழுகின்றமழையை
பெரியகாளை தாங்குவதுபோலப் பீமன் துரோணரால் தொடுக்க
பட்டசரமாரியைத் தாங்கினான் விருகோதரன் அந்தயுத்தத்தி
உமதுபுத்திராகளைக்கொன்றும் துரோணரைத்தடுத்தும் ஆச்ச
யத்தைச் செய்தான் மகாபலமுள்ளபுலி மிருகங்களினமீது பா
ந்து விளையாடுவதுபோல, அர்ஜுனனுக்கு மூத்தவனுன பீமஸே
னன் வீராகளான உம்முடைய புத்திராகளினமீதுபாய்ந்து போ
விளையாட்டைச்செய்தான் பசுக்களுடையமத்தியிலிருக்கின்றஓநா
பசுக்களைஓட்டுவதுபோல, விருகோதரன் யுத்தரங்கத்தில் பிர
சித்து உம்முடையகுமாராகளை நன்றாக ஓட்டினான் மஹாரத
களான பீஷ்மா பகதத்தன துரோணா ஆகிய இவாகள், யுத்தத்தி
வேகமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான அர்ஜுனனைத் தடு
தாாகள் அதிரதனுன அந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அவ
களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் தடுத்து உமதுசே
யங்களிலுள்ள உத்தமவீராகளை யமனிடத்திற்கு அனுப்பினான்
அபிமன்யுவோ உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவனும் ரதிகாகளு
சிறந்தவனுமான அம்பஷ்டராஜனை அம்புகளால் ரதத்

ந்தவனுக்சசெயதான ரததனதயிழநதவனும மஹாபலசாலியு
ன அமபஷடராஜன சிரததிமானுன ஸுபததிராபுததிரனுலே
கசுபபட்டு ரததகினின்று விரைவாகக கீழேகுதிதது மிக்கபலி
யான ஸுபத்திராபுததிரனமீது யுதததகில கததியையெறிநது
ாததியனுடைய ரததகினமீதேறிககொணடான- தனனை
கிவருகினற கததியை, யுததமாாககததில ஸமாததனுமு சத
வீராகளையழிபபவனுமான ஸுபுததிராபுததிரன, லாகவததி
கீழேவிழுமபடிசெயதான அபபொழுது, ரணகளததில அபி
யுவினுலே கததியானது வீணுகசசெயயபபடடதைககணடு,
லது, நலலது' எனகிற ஸைனிகாகளுடைய பெரியசபதமானது
ானறியது திருஷடதயுமனனை முதனமையாககொணடபஙக
ள உமதுஸைனியததோடு போாபுரிநதாாகள அவவாறே,
மைசசோநதவாகளெலலோரும பாணடவஸைனியததை
ாததுப போாபுரிநதாாகள ஒருவரைஒருவா திடமாக அடிக்
றவாகளும ஒருவராலும செயயமுடியாத காரியததைசசெய
றவாகளுமான உமமைசசோநதவாகளுககும பிறருககும
சமயததில பெரிதான யுததம நடநதது அகஙகாரங
ணடவாகளான சூராகள யுததததில ஒருவரையொருவா
பிடிததுககொணடு நகஙகளாலும பறகளாலும கைககுத
களாலும முழஙகாலடிகளாலும (கனனததில) அறைதல
லும கததிகளாலும நனருக யுததஞசெயயபபழககப்
கைகளாலும போாபுரிநதாாகள வீராகள தகக ஸமயம
கபபெறறு ஒருவரையொருவா யமலோகததுககு அனுப
ாகள பிதா புததிரனைக கொனருன, அவவாறே, புதல
ம பிதாவைககொனருன அநதயுததரஙகததில மனிதாகள
ணமகுலைநதவாகளாகப போாபுரிநதாாகள யுதததகில
லலபபடடிருககினற வீராகளுடைய விழுநதிருக்கின்ற
ணமயமான பினபுறததையுடைய அழகியவிறகளும, விலை
பபெறறபூஷணஙகளும பொனவெளளிக கட்டுக்களுளளவை
ம கூாமையுளளவைகளும எணணெயிடடுத தீடடபபடட
களும சடடையுரிததபாமபுகளபோனறவைகளுமான அமபுக
, தநதபபிடிகளுளள பொனனுல அலஙகரிககபபடட கததி
ம, கீழேவிழுநதிருககினறவைகளும பொனனுல அலங்கரிக்கப்
டவைகளுமான விலலாளிகளுடைய கேடகஙகளும, பொனனுல
திரவேலைசெயயபபடடவைகளும பொனனுல அலஙகரிககப
டவைகளும நனகு முறிககபபடடவைகளுமான ஈடடிகளும,
னமயமான தடிகளும, பொனனுல ஒளிாகினற சகதிகளும,
ழவிழுநதிருககினற [1] கவசஙகளும, பெரியஉலககைகளும, பரி

1 வேறுபாடம

காயுதஙகளும, படடாககததிகளும, பிணடிபாலஙகளும, பெ
ஞல அலஙகரிககபபடட ஆசசரியகரமான பலவிதவிறகளும,
விதவிரிபபுககளும, சாமரஙகளும, விசிறிகளும பிரகாசிததன
பலவிதசஸதிரஙகளைபபிடிததுககொணடு கீழேவிழுநது உயிர
ழுநதமகாரதாகள உயிருடனகூடிய மனிதாகளபோலவே கா
பட்டாாகள அநதயுததபூமியில மனிதாகள கதாயுததி
உடலநொறுககபபடடவாகளும உலககைகளாலே தலைகள பி
கபபடடவாகளும யானைகளாலும குதிரைகளாலும தோ
லும பொடிபணணப படடவாகளுமாகப பூமியில படுததா
அபபொழுது,போாககளமானது,அறுததுததளளபபடட மலை
போனற குதிரைகள, மனிதாகள, யானைகள இவைகளினச
ளால மூடபபடடதாக விளஙகியது யுததபூமியானது, போ
விழுநதிருககினறச்சக்திகளாலும ரிஷடிகளாலும அமபுகளா
தோமரஙகளாலும நீணடகததிகளாலும படடஸஙகளாலும
களாலும அவஸகநதஙகளாலும கோடாலிகளாலும பரிகங
லும பிணடிபாலஙகளாலும சதகனிகளாலும சஸதிரஙக
அறுககபபடடிருககிற தேகஙகளாலும எஙகும நனருகபபர
படடது சபதமறறவாகளும மெதுவாகச சபதிககினறவாக
இரததவெளளததால நனைககபபடடவாகளுமான உயிரை
தவாகளால ரணகளமானது நிரபபபபடடுவிளஙகியது பல
களும காலகளுடைய கணபோனற கணகளையுடையவாகளு
வீராகளுடைய அறுதது்ததளளபபடடவைகளான கையுறை
யுடையவைகளும தோளவளைகளை யுடையவைகளும சநத
குழமபினல நனைககபபடடவைகளுமான் கைகளாலும யா
துதிககைகளுககு ஒபபான தொடைகளாலும உததமமான சி
ரததினஙகளையுடையவைகளும குணடலஙகளை அணிநதவை
மான தலைகளாலும யுததபூமியானது விளஙகியது ரகதத
நானகுபககங்களிலும பூசபபடடவைகளும நாறபுறஙகளி
இறைககபபடடவைகளுமான பொறகவசஙகளாலே யுதத
அடஙகினஜவாலையுளள நெருபபுககளால விளஙகுவதுபோல
விளஙகிறறு புரடடிததளளபபடட அமபுபபெடடிகளாலும வி
திருக்கின்ற விறகளாலும எலலாபபககஙகளிலும சிதற அடி
படடவைகளும பொறகணுககளுளளவைகளுமான அமபுகளா
எலலா இடஙகளிலும உடைககபபடடவைகளும கிணகிணித
களால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான தோகளாலும பா
களால அடிககபபடடுத தொஙகினநாககுககளுடன உ
ஙதககககுகினற குதிரைகளாலும அசசுமரஙகளாலும கொ
துணிகளாலும அமபுககூடுகளாலும கொடிமரஙகளாலும

கப்பட்ட வெண்மையான பெரியவீரர்களுடைய மகாசங்கங்
ாலும் துதிக்கையிழந்து கீழே படுத்திருக்கின்ற யானைகளாலும்
றந்திருக்கிற அந்த யுத்தபூமியானது பற்பல அலங்காரங்களால்
ங்கரிக்கப்பட்ட நல்ல யௌவனமுடைய ஒரு ஸ்திரீயைப்போல்
ங்கியது அங்கு உயிருடனிருப்பவைகளும் அதிகமான வேதனை
வைகளும் துதிக்கைகளால் சப்தத்தையும் அடிக்கடி நீர்த்
ிகளையும் விடுகின்றவைகளுமான வேறு யானைகளாலே அந்த
த பூமியானது அருவிப் பெருக்கையுடைய மலைகளால் விளங்கு
போல விளங்கியது பற்பல நிறமுள்ள கம்பளங்களாலும் யானை
னுடைய மேல்விரிப்புக்களாலும் வைடூரியங்களும் ரத்னங்களு
ழுந்த பிடிகளுடன் கீழே விழுந்திருக்கிற மங்களகரமான
வெட்டிகளாலும் நாலு பக்கங்களிலும் விழுந்திருக்கின்றசிறந்த
ங்களுடைய மணிகளாலும் கிழிக்கப்பட்ட பலவிதமான விரிப
ளாலும்[1] பற்பல வடிவமுள்ள கண்ட பூஷணங்களாலும் பொற்
சைகளாலும் பலவாறு அறுக்கப்பட்ட யந்திரங்களாலும் பொன்
ாகிய தோமரங்களாலும் யுத்தபூமி ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பிர
த்தது புழுதிகளாலே கோரோசனை நிறமுள்ளவைகளும்
னாலே மறைக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளுடைய கவ
ளாலும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்திருக்கின்ற தோளவளை
ள்ள குதிரைவீரர்களுடைய கைகளாலும் பளபளப்புள்ளவைக
கூர்மையுள்ளவைகளுமான ஈட்டிகளாலும் மாசற்ற ரிஷ்டிகளா
ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்ட விசித்திரமான தலைப்பாகை
லும் பொன்னாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட விசித்திரமான சரங்க
வாஷங்களாலும் குதிரைகளின் மேல்விரிப்புக்களாலும் மிதிக்
பட்ட கம்பளங்களாலும் மிகுவிலைபெற்ற விசித்ரமான அரசர்க
சூடாமணிகளாலும் புரண்டு கிடக்கின்ற குடைகளாலும் சாம
ளாலும் விசிறிகளாலும் தாமரைமலர்போலவும் சந்திரன்போல
பிரகாசிக்கின்றவைகளும் அழகிய குண்டலங்களை யுடையவை
ம் நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மீசைகளையுடைய
களும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அறுத்துத் தள்
பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினாலே விளங்குகின்றகுண்டலங்களை
ிந்தவைகளுமான வீரர்களுடைய முகங்களாலும் யுத்த பூமி
ானது க்ரஹங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும் நிறைந்த ஆகாயம்
லாகியது உம்முடையதும் சத்துருக்களுடையதுமான இந்த
ண்டு பெரியசேனைகளும் ஒன்றோடொன்று தாக்கி இவ்வாறு
த யுத்தரங்கத்தில் அடிக்கப்பட்டன அவர்கள் தோல்வியடை

1 ஒரு சொல் விடப்பட்டது

விககபபடடும அடிககபபடடும கஙாபபுறறிருககுமளவில இ
தொடஙகியது பிறகு, அநத இரவில உதவி வீராகளை நாங
காணவிலலை பிறகு, கௌரவாகளும பாணடவாகளும படை
யுததததை விடடு ஒழியுமபடி செயதாாகள கோரமாயும ெ
ராகாரமாயும மிகக பயஙகரமாயுமுளள மாலைககாலம வநது
கௌரவ பாணடவாகள (தமமவாகளுடன) சோநது யுததத
நிறுததி அவவிராககாலததில சென்று தததம பாசறை
அடைநதாாகள

எட்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன், பீஷமர் ஆயுதமெடாதிருந்தால் தான் பாண்டவர்களை ஜயி
தாகச் சொல்லியதும், துரியோதனன் கர்ணனுக்குப் போர் புரிய
அனுமதி கொடுக்கும்படி பீஷமரிடம் வேண்டியதும்)

பிறகு, துாயோதனராஜன, ஸுபல புததிரனன சகுனி,
முடைய புததிரனன துசசாஸனன, பிறரால ஜயிககமுடிய
ஸூதபுததிரன ஆகிய இவாகள ஒனறுகூடி யுதததில ஸைனி
களுடன பாணடு புததிராகளை எவவாறு ஜயிககலாமெனறு செ
வதறகு விருமபபபடடிருககிற மநதிராலோசனையைச செய
கள பிறகு, துரியோதனராஜன அநத மநதிரிகளனைவரை
பாாதது, ஸூதபுததிரனையும மஹாபலசாலியான சகுனியை
அழைததுச சொலலலானனன 'துரோணா, பீஷமா, கிருபா,
யன, ஸோமதததகுமாரனன பூரிஸ்ரவஸ ஆகிய இவாகள பா
டவாகளை யுதததில பீடிககவிலலை என்ன காரணமோ ய
அறியேன கொலலபபடாமலிருககினற அநதப பாணட
களோ எனனுடைய சேனையை நாசம செயகினறனா கா
அபபடிபபடட யான யுதததில பலஙகுறைநதவனும
தஙகள குறைநதவனுமாகிறேன ராதையின புததிர
நானும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, துரோண
கெதிரில வீராகளான எனனுடையதமபியாகள பீமஸேன
கொலலுபபடடாாகள தேவாகளாலும வதம செயயததக
ஞூராகளான பாணடவாகளால வஞசிககபபடடு (பிராண)
சயததையடைநதிருககினற அபபடிபபடட யான எவவ
யுதததை நனறுகச செயவேன?' எனறுன மஹாராஜ
ஸூதபுததிரனன கானன அநத துரியோதன ராஜ

ராதது, 'பரதஸ்ரேஷ்ட! நீ துககபபடவேணடாம யான உனக
பபிரியததைச செயயபபோகிறேன சநதனுபுததிரரான பீஷமா
ஹாயுதததகதினின்றும விரைவாக விலகிபபோகடடும பாரத!
மகாபுததிரரான பீஷமா யுததததினின்று திருமபி ஆயுததகதைக
ழேவைததவுடனே யான எலலா ஸோமகாகளுடனுமகூடின
ராததாகளை, யுததததில, பீமன பாரததுச கொணடிருககும
பாழுதே, கொலலப போகிறேன ராஜனே! நான உனனிடத
ல உணமையாகச சபதம செயகிறேன அநதப பீஷமா பாண
வாகளினமீது எபபொழுதும தயை பாராடடுகிறாரலலவா? பீஷ
ா யுததததில இநத மகாரதாகளான பாணடவாகளை ஜயிபபதற
ச சகதியறறவரா? அவா யுததததில நலல அபிமானமுளளவா,
பபொழுதும யுததததில பிரீதியுளளவா ஐயா! அவா ஒன்று
சாநத பாணடவாகளை யுததததில எவவாறு ஜயிபபாா? பாரத!
நதநீ இவவிடததினின்று பீஷமருடைய பாசறையைவிரைவாக
டைநது பிராாததிதது ஆசாாயரும பிராயம முதிாநதவருமான
நதப பீஷமரை ஆயுததகதைக கீழே வைககுமபடிசெய ராஜனே!
ஷமா சஸதிரஙகளைக கீழேவைததவுடனே யுததரஙகததில என
ருவனாலேயே பாணடவாகள மிதரவாககஙகளோடும பநதுகக
ளாடுஞ் சோநது கொலலபபடுவதை நீ பாா' என்று கூறினான.
வவாறு காணனால சொலலபபடட உமமுடைய புததிரனான துரி
யாதனன, அவவிடததில, பிராதாவான துசசாஸனனைநோககி,
துசசாஸன! ஒவவொரு யாததிரையிலும எலலாம எலலா இடத
லும ஸனனததமாகுமபடி எலலாவறறையும சீககிரமாக ஒழுஙகு
டுதது' என்று சொனனான துரியோதனராஜன இஙஙனம
சாலலிக காணனைநோககி, 'பகைவாகளை அழிபபவனாகிய காண!
தோ நான புருஷசிரேஷடரானபீஷமரிடம சென்று, நீ யுததம
சயயும விஷயததில அவரை அனுமதி கொடுககுமபடி செயது,
றகு, விரைவாக உனனிடம வநதுசேருவேன பீஷமா யுததததை
டடு விலகிபபோனவுடன, யுதத்ததில; நீ பாணடவாகளை அடிப
ாய்' என்று கூறினான

வேநதரே! பிறகு,உமமுடையபுததிரன தேவாகளோடுசோநத
கேநதிரனபோல அநதசசகோதராகளோடு விரைவாக அவவிடத
தினின்று வெளியிலபுறபபடடான புலிபோனற வனமையுளள
நத ராஜசிரேஷடனை அபபொழுது ஸகோதரனான துசசாஸனன
ிரைவாகக குதிரையினமீது ஏறுமபடிசெயதான தோளவளை
ளையும கிரீடததையும சிறநத ஹஸதாபரணஙகளையுமுடையவனும,
ாககததில செலலுகிறவனுமான அநதத்துரியோதனன மிகு

விளங்கினன மஞ்சிஷ்டாபுஷ்பத்திறகுஒப்பானதும்பொனபோன
நிறமுடையதும சிரேஷ்டமானதும நறுமணமபொருநதியதுமா
சநதனததாலபூசபபடடவனும சுததமானவஸதிரஙகளை உடுத
வனும ஸிமமமபோல அழகியநடையுள்ளவனுமான அநததது
யோதனன ஆகாயத்தில மாசறறஒளியுள்ளசூரியனபோல விள
கினன பீஷமருடைய பாசறையை நோககிச செலலுகினற புரு
சிரேஷடனன அநதததுரியோதனனை உலகமனைததிலும விலலா
களென்று பிரஸிததிபெறறவாகளும பெரியவிலலைகைகையிலேந
யவாகளுமானதமபிமாாகளும, மஹாவிலலாளிகளான தேவாக
இநதிரனைததொடாநததுபோலப பினதொடாநதாாகள சில
குதிரைகளினமீதும சிலா யானைகளினமீதும சிலா ரதஙகளி
மீதும ஏறிககொணடு நானகுபககததிலும நரசிரேஷடனனது
யோதனனைச சூழநதுகொணடாாகள நகரஙகளாலும ஈட்டிகள
லும போாபுரியும ஸவபாவமுள்ளகாலாடகள விரைநது சிறநதவி
லாளியும மகாரதனுமான் துரியோதனனைச சூழநதுகொணடா
கள சினேகிதாகள அரசனைபபாதுகாபபதறகாகச சஸதிர
களைககையிலகொணடு ஒனறுகூடி ஸவாககலோகததில இநதிரனை
ரகூஷிபபதறகாகத தேவாகள தோனறினதுபோலத தோனறின
கள கௌரவாகளுள மஹாபலசாலியான அநத அரசன கௌ
வாகளால பூஜிககபபடுகிறவனும இடைவெளியறறு ஸகோதர
களால பினதொடாநது சூழபபடடவனுமாகிக கீாததிமானன
பீஷமருடைய வாஸஸதானததைககுறிததுச சென்றன ஸம
ததனன அவன அநதஸமயததில யானைததுதிககை போனறது
மஙகளகரமானதும எலலாசசததுருககளையும அழிககும திறமை
யுள்ளதுமான தனவலககையை நனறாக மேலேதூககி எலலாததி
குககளிலும (தனனைககுறிததது) உயரஎடுககபபட்டிருககிற மனித
களுடைய அஞ்சலிபநதஙகளை ஏறறுககொணடு பறபலதேசவாஸி
ளுடைய மதுரமான ஸதோததிரவாககுககளையுமகேடடான பெரி
கீாததியுள்ளவனும எலலா அரசாகளுககுமதலைவனுமான அவன
ஸூததாகளாலும மாகதாகளாலும ஸதோததிரமபணணபபட
அவாகளனைவரையும ஸனமானிததான் அவவிடததில கநத தை
லததால நனைககபபடடவைகளும நாறபுறஙகளிலும நனறா
ஜவலிககினறவைகளும பொனனாறசெயதவைகளுமான தீவாத
களோடு கிஙகராகள மகாராஜனைச் சுறறினாாகள அநத
ஸவாணதீபஙகளாலே நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடு ஜ
லிககின்ற அநத அரசன பிரகாசிககினறமகாகிரகஙகளோ

டின சநதிரனபோலப பிரகாசிததான சட்டையும தலைப
ரகையும தரிததவாகளும பிரமபினால சுரசுரபபான உளளஙகை
ளையுடையவாகளுமான கிஙகராகள எலலாத திககுககளிலும
னஙகளை மெதுவாகவிலககினாகள பிறகு, ஜனநாதனான துரியோ
ன ராஜன பீஷமருடைய மஙகளகரமான இருபபிடததை
டைநது குதிரையினினறு கீழேயிறஙகிப பீஷமரை அடுததுப
றகு அவரை நமஸகரிததுப பொனனாறசெயததும ஸாவவிதததி
லும மஙகளகரமானதும சிறநத விரிபபினால மூடபபடடதுமான
ததமமான ராஜாஸனததில உடகாாநது கைகளைக குவித
கொணடு பாஷபததினால குரல தடுமாறக கணகளில நீா ததும
ப பீஷமரை நோககிப பினவருமாறு கூறலானான

'சததுருககளை அழிககுந திறமையுடையவரே! நாஙகள தேவ
ரை ஆதாரமாககொணடு இநதிரனுடன கூடின தேவாஸுராகளை
ஙகூட யுதததில ஜயிபபதறகு உதஸாகமுளளவாகளாவோம
வவாறிருகக,மிதரவாககஙகளையுமபரிவாரஙகளையுமபநதுககளையு
டைய வீராகளான பாணடவாகளை ஜயிபபதில ஸநதேகமெனன
ருககிறது? கஙகாபுததிரரே! பிரபுவே! ஆதலால, என விஷயத
ல நீா கருணை புரியவேணடும இநதிரன அஸுராகளை வதம
சயவதுபோல வீராகளான பாணடவாகளை வதமசெயயும பரத
லததிலுதிததவரே! மிகக புஜபலமுளளவரே! 'ஸோமகாகளோ
ம கேகயாகளோடும கரூசாகளோடும கூடின பாஞசாலாகளை
ன கொலவேன' எனறு முனனமேயே தேவரீரால சொலலை
டடிருககிறது பாரதரே! தேவரீருடைய வசனம யதாாததமா
வே ஆகடடும ஒனறுசோநதிருககினற பாணடவாகளையும சிறநத
லலாளிகளான ஸோமகாகளையும நீா வதமசெயயும ஸததிய
ாககையுடையவராகக கடவீா அரசரே! பிரபுவே! தயையி
லோ அலலது எனனிடததிலுளள பகையினாலோ அலலது என
டைய பாககியககுறைவினாலோ தேவரீா பாணடவாகளை ரக்ஷிககி
ா யுதததில பிரகாசிககினற காணனுககு யுததம செயவதின
பொருடடுத தேவரீா அனுமதிகொடுககவேணடும அவன நணபா
ளோடும பரிவாரஙகளோடும பநதுககளோடும கூடின பாணட
ாகளை ஜயிபபான' எனறு வேணடினான உமமுடைய புததிரனான
துரியோதனராஜன ஸதய பராககிரமரான பீஷமரைப பாாதது
வவாறு சொலலிவிடடுப பின ஒனறும சொலலாமலிருநதான,

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துர்யோதனனுக்கு அர்ஜுனனுடைய திறமையையும் பாண்டவர்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்பதையும் சொல்லிச் சிகண்டியைத்தவிர மற்றபாஞ்சாலர் முதலியவர்களைக் கொல்லுவதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

உமமுடைய புததிரனுலே வாககுககளாகிற இருபபுமுளகளாலே அடிககபபடடவரும உதாரமானவருமான பீஷமா, து கததால் அடிககபபடடு, அபபிரியததையாவது பிரியததையாவது அனுவளவேனும சொலலவிலலை அவா நெடுஙகாலம தியான செயது துககததையும ரோஷததையுமுடையவரும துரியோதன னுடைய வாககாகிற சலாகையினுலே நனறுகக குததபபடடவரு மகாநாகமபோலப பெருமூசசுவிடுகிறவருமாகிக கணகளை உருட விழிததுத தேவாஸுரகநதாவாகளுடன கூடின உலகததை கோபததால எரிககினறவாபோலவும வேறெரு காலனபோலவு உமது புததிரனைபபாாததுப பினவருமாறு நனமொழி கூ லானா

'துரியோதன ! சகதிககுத தககபடி முயறசிசெயகினறவனு உனககுப பிரியததைச செயகினறவனும உனககுப பிரியததை தேடும விருபபததினுல யுததததில பிராணனை ஹோமமசெயகின வனுமான எனனை என இவவாறு வாககுககளாகிற சலயஙகளா அறுககிறுய ? சூரனன பாணடவன யுததததில இநதிரனைத் தோ வியடையசசெயது காணடவ வனததில அககினியைத திருப யடையுமபடி செயததே போதுமான நிதாசனம மிகக புஜப முளளவனே ! பாணடுகுமாரன கநதாவாகளாலே கவரபபட உனனைப பராககிரமததினுலே விடுவிததததே போதுமான நிதா னம பிரபுவே ! சூராகளான உன ஸகோதராகளும ஸூத புததி னை காணனும ஓட [1] அபபொழுது விராட நகரததில ஒனறுகூ யிருககினற நமமனைவரையும பாாததன ஒருவனுசவே ஜயிததத போதுமான நிதாசனம யுததததில பரபரபபுளள துரோணனை யும எனனையும யுததரஙகததில ஜயிதது வஸதிரஙகளை அந அாஜுனன கவாநததே போதுமான நிதாசனம அவவாறே சிறநத விலலாளியான துரோண புததிரரையும கருபரையு கோககிரஹணததில அவன முனபு ஜயிததததே போதுமான நிதாசனம எபபொழுதும, தானே வீர புருஷன என

1 இரடடிததலால சில சொறகள விடபபடடன

கஙகாரமுடைய காணடீனத தோலவியடையச செயது உததரை
து வஸதிரததைதக கொடுததே போதுமான நிதாசனம இநதிர
னும ஜயிககததகாதவாகளான நிவாதகவசாகளை யுததததில பாா
தன ஜயிததேதே போதுமான நிதாசனம ஜகதரக்ஷகரும சஙக
சாஙகளையும கதையையுநதரிததவரும வாஸுதேவரும முடிவறற
க்திகளை யுடையவரும ஆககல அழிததல இரணடினையுஞ செயப
ரும ஸாவேஶவரரும தேவதேவரும பரமாதமாவும சாஶவதரு
ான ஸ்ரீமநநாராயணரை ரக்ஷகராகவுடையவனும யுததததில
வகமுடையவனுமான பாணடவனை எவன ஜயிகக வலலமையுடை
வன? ராஜனே! நாரதாமுதலிய மகரிஷிகளாலே பலவாறு நீ
சாலலபபடடிருககிறாய ஸுயோதன! நீயோ அஜஞானத
ல, 'இது சொலலததககது, இது சொலலததகாதது' என
தை அறியவிலலை காநதாரீபுததிர! சாகபபோகின்ற ஒருமனிதன
வவாறு எலலாமரஙகளையும ஸவாண மயமாகக காணபானே,
வவாறே, நீயும எலலாவஸதுககளையும விபரீதமாகக காணகிறாய
ருஞசயாகளோடு சோநத பாணடவாகளோடு நீயாகவே பெரிய
வரததை உணடுபணணிககொணடாய இபபொழுது நீ அவா
ளோடு யுததரஙகததில சணடைசெய நாம பாாககிறோம நீ ஆண
மததனமுளளவனாயிரு பாணடவாகள இநதிரனுடன கூடின
தவாகளாலேகூட ஜயிககமுடியாதவாகள நரசிரேஷட! நானோ
கணடியைததவிர ஒனறுகூடியிருககினற ஸோமகாகளையும எல
ாப பாஞசாலாகளையும கொலலப போகிறேன அவாகளாலே
ன யுததரஙகததில கொலலபபடடு யமனிடம செலவேன.
லலது, அவாகளையாவது யுததததிலகொனறு உனககுபபிரீதியை
ன செயவேன சிகணடி ராஜகிருகததில முனபு ஸதிரீயாகப
றநதவன, வரதானததினாலே ஆணபிளளை ஆனவன ஆகை
ல, அபபடிபபடட இவன சிகணடினியெனகிற ஸதிரீயே பாரத!
றகாலததில பிரமமதேவராலே சிகணடினி எனகிற ஸதிரீயாக
ருஷடிககபபடட அநதச சிகணடியைப பிராணன போனாலும
ான வதம செயயமாடடேன காநதாரி புததிர! ஸுகமாகத
ஙகு நாளைததினம ஜனஙகள பூமியுளளவரையில சொலலிக்
காணடிருககததகக மஹாயுதததைத நான செயயபபோகிறேன'
னறு கூறினா இபபடிச சொலலக்கேடட உமமுடைய புததி
ன குருவை முடியினால வணஙகிவிடடு தனனிருபபிடம சென
ன பிறகு, பகைவாகளுககு நாசததை உணடுபணணுகினற
ரியோதன ராஜன வநது மகாஜனஙகளை விடடு விரைவாகத
னனுடைய இருபபிடததை அடைநதான அரசன ஸநதோஷ
ளளவனாக அவவிரவைக கழிததான. அவன, மறுநாள விடிநத

வுடன, காலையில எழுநது, 'சேனையை ஒனறு சேருஙகள,
பொழுது பீஷமா யுததரஙகததில கோபஙகொணடு ஸோம
தனைக கொலலப போகிறுா' எனறு அரசாகளுககுக கடடளைய
டான பீஷமா ராததிரியில பலவாறுன துரியோதனனுடை
அநதப புலமபலைக கேடடு அதைதத தமககு அவமதிபபுப பே
எணணி அதிக ஒழிவையடைநது பராதீனத தனமையை நிந
துககொணடு யுதத ரஙகததில அாஜ-ஈனனோடு போா பு
விருமபி நெடுநேரம ஆலோசிததாா

காஙகேயரால எணணபபடட அநத விஷயததைத துரி
னன இஙகிததததாலஅறிநது துசசாஸனனைபபாாதது,'துசசாஸ
பீஷமரைப பாதுகாககினற ரதஙகள விரைவாகப பூடடப
லாம இருபததிரணடு படைகளை முழுதும ஏவு அநேக வா
காலமாக விருமபியிருநத ஸைனயஙகளுடன கூடின பாணடவ
ளுடைய வதமும ராஜயததின வரவும இதோ நோநதுவிடட
அநத யுதததததில பீஷமரை நானகு பககஙகளிலும காபப
முககியமான காரியமெனறு நான எணணுகிறேன அவா பா
காககபபடடால நமககு ஸஹாயமாவாா, யுதததததில பாணட
களையும கொலவாா பரிசுததமான சிததமுளள பீஷமா என
நோககி, 'ராஜனே! நான சிகணடியைக கொலல மாடடே
ஏனெனில, அவன முனனமே ஸதிரீயாகப பிறநதவன அகக
ணததினுல அவன எனனுல யுதததததில விலககபபடததககவ
மகா பாகுபலமுளளவனே! யான பிதாவுககுப பிரியததைச செ
யும எணணததினுலே ஐஸவரியததினுல நிரமபிய ராஜயததைய
ஸதிரீகளையும முனபு விடடேனெனகிற விஷயததை உலகதத
அறிவாாகள நரசிரேஷட! யான யுதததததில ஒருபொழுதும ஸ
யைக கொலலமாடடேன ஸதிரீயாக முநதியிருநதவனையும எ
விததததாலும கொலலமாடடேன இதை ஸதயமாக உனகக
சொலலுகிறேன ராஜனே! இநதச சிகணடியானவன முன
ஸதிரீயாகப பிறநதவனெனபதை நீ கேடடிருககலாம இவ
முனபு சிகணடினியாகப பிறநத விஷயமனைததையும யுதததததிற
முநதி நான சொலலியிருககிறேன பாரத! சிகணடியானவ
கனனிகையாகப பிறநது பிறகு புருஷனுனவன அவன யுதத
செயதால அவனுககு எதிரில எவவிதததாலும யான பாண
களைப பிரயோகிகக மாடடேன அபபா! யுதததததில பாண
வாகளுககு ஜயததைவிருமபி யுததமுனையில வநதிருககினற ம
'எலலா அரசாகளையும கொலலபபோகிறேன' எனறு சொல

நககிறா பரதசிரேஷட! சாஸதிரஙகளை அறிநதவரான ஙகேயா இவவாறு எனனைப பாாததுச சொலலியிருத ால எலலாவிதததிலும அநத யுததகளததில அவ டையரக்ஷணமே முககியமெனறு நான எணணுகிறேன பாது ககபபடாமலிருநதால ஸிமமததைககூடச செநநாய கொனறு ம செநநாயபோனற சிகணடியினாலே பீஷமரை மஹாயுத ததில வதமடையுமபடி செயயாமலிருபபோமாக .மாதுலனை னியும சலயனும கிருபரும துரோணரும விவிமசதியும முயறசி ன கஙகாபுததிரரை ரக்ஷிககவேணடும அவா காககபபடடால ம நிசசயம' எனறு கூறினன அவாகளெலலோரும இவ றன துரியோதனனுடைய வாாததையைககேடடு அபபொழுது மரை ரதஸமூஹததினால நாறபுறததிலும சூழநதுகொண ாகள உமமுடைய புததிராகளும பூமியையும ஆகாயததை நடுஙகச செயதுகொணடும பாணடவாகளைக கலஙகச்செயது ணடும காஙகேயரைச சூழநதுகொணடு ஸநதோஷததுடனே னறாாகள அமமகாரதாகள கவசமபூணடு யுததஸனனதத ன ரதஙகளோடும யானைகளோடும யுததரஙகததில பீஷமரைச் நது நினறாாகள தேவாஸுரயுதததில வஜரததைக கையில ஙகின இநதிரனைத தேவாகள பாதுகாததுபோலவே அவாக னவரும மகாரதரான அநதப பீஷமரைப பாதுகாததுக ணடு நினறாாகள பிறகு, துரியோதனராஜன மறுபடியும் பிராதாவைநோககி, 'துசசாஸன! யுதாமனயு உததமௌஜஸ நவரும அாஜுனனுடைய இடவலபபககஙகளிலுளள் ஸைனி களை ரக்ஷிககினறாாகள அாஜுனனும சிகணடியினுடைய இட பபககஙகளிலுளள ஸைனியஙகளை ரக்ஷிககினறான பாாதத ல பாதுகாககபபடுகினறவனும நமமால அவவாறு உபேக்ஷிக படடவனுமான அநதசசிகணடி பீஷமரைக கொலலாமலிருக தகக காரியததைச செய' எனறு கடடளையிடடான பிராதா வுடைய அநத வாாததையைககேடடு உமது புததிரனான துச ஸனன பீஷமரை முனனிடடுககொணடு ஸைனியததுடன னறான தோககூடடஙகளாலே சூழபபடடிருககினற பீஷ ரககணடு ரதிகாகளுள சிரேஷடனான அாஜுனனன திருஷடத னனைபபாாதது, 'ராஜனே! பாஞசாலய! புருஷசிரேஷடனான ணடியைப பீஷமருககெதிரில இபபொழுது நிறுதது யான வனை நிசசயமாகப பாதுகாககிறேன' எனறு சொனனான

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டு ஒன்றையொன்று எதிர்த்தது)

பிறகு, சநதனு புததிரரான பீஷமா சேனையுடன புறப
டாா, ஸாவதோபததிரமெனகிறபெரிதானவயூஹததையும தம
ஏறபடுததிககொணடாா கிருபா, கிருதவாமா, மகாரதன
சைபயன, சகுனி, ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதன, க
போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன ஆகிய இவாகளெ
லோரும பீஷமரோடும உமது புததிராகளோடும எலலா சை
யஙகளுககும முநதி அநதவயூகமுகததில நினறாாகள கவ
பூணடவாகளான துரோணரும பூரிஸரவஸும சலயனும பக
தனும வயூஹததினுடைய வலபபககததை அடைநது நினறாாக
அஸவததாமாவும ஸோமதததனும மஹாரதாகளான அவ
தேசததரசரிருவரும பெரிய சேனையுடன அநதவயூகததினுடை
இடபபககததைப பாதுகாததாாகள துரியோதனன தரிக
தாகளால சூழபபடடு வயூகததினுடைய மததியில பாணடவாக
லக்ஷியம வைததுககொணடு நினறான ரதிகசிரேஷடனான அல
ஸனும மகாரதனான சுருதாயுஸும கவசமபூணடு வயூகததினு
எலலா சைனியஙகளுககும பினபுறததில நினறாாகள உமமை
சோநதவாகள அபபொழுது இவவாறு வயூகததை ஏறபடுத
கொணடு, ஜவலிககினற அககினிகளபோல, ஸனனததாகளா
காணபபடடாாகள பிறகு, யுதிஷடிரராஜா, பீமஸேனன, அர
னன, மாதரீபுததிராகளான நகுல ஸகதேவாகள ஆகிய இவா
கவசமபூணடு வயூகததிலுளள எலலா சைனியஙகளுககும மு
னிலையில நினறாாகள சததுருககளின படையை அழிககினற
களான திருஷடதயுமனனும விராடனும மகாரதனான ஸாத
யும பெருமபடையோடு நினறாாகள சிகணடியும அாஜுனனு
ராக்ஷஸனான கடோதகசனும தோளவலிமைமிகுநத சேகித
னும வீாயமுடையவனான குநதிபோஜனும பெருமபடையி
சூழபபடடு யுதததில நினறாாகள மகாவிலலாளியான அ
மனயுவும மகாபலவானான துருபதனும பெரியவிலலைக கைய
தாஙகிய யுயுதானனும வீாயமுடைய யுதாமனயுவும பிராத
களான கேகயாகளும யுதததினபொருடடுக கவசமபூணடு நி
றனர் இவவாறு, சூராகளான அநதப் பாணடவாகளும யுத
தில கவசமணிநது பெரிதான கௌரவவயூகததிறகேறறபடி ஒ
ராலும ஜயிககமுடியாத எதிரணிவகுததுககொணடு யுத

றகாக நினறாாகள உமமைசசோநத அரசாகளும யுததததில
பறசியுளளவாகளாகி சேனையோடு பீஷமரைமுனனிட்டுக
ாணடு யுததரஙகததில பாணடவாகளை எதிாததாாகள பீம
ஙனனை முதனமையாகககொணட பாணடவாகள பீஷமரோடு
திாததுப போாபுரிய எணணிப போரில வெறறியை விருமபி
ிமமநாதஙகளையும கிலகிலாசபதஙகளையும சஙகஙகளையும கிரகச
ாதயஙகளையும பசுவினகொமபினால செயதிருககினற வாதயங
ளயும பேரீவாதயஙகளையும மிருதஙகஙகளையும பணவஙகளையும
சிததுககொணடும மறற வாதயமுகஙகளை ஒலியிடுமபடி செயது
ாணடும பயஙகரமான சபதஙகளை வெளியிட்டுககொணடும
கைவாகளை எதிாததாாகள பேரீவாதயஙகள, மிருதஙகஙகள,
கஙகள, துநதுபிவாதயஙகள இவைகளினுடையசபதஙகளாலும
ரததவலிமமநாதஙகளாலும பறபலவிதமான கூததாட்டுககளா
ம நாஙகளும பரதிதவனிசெயதுகொணடு பரபரபபுடனும
திககோபததுடனும அதிகவேகமாக அவாகளை எதிாதசோம
பபொழுது, பெரிதானகைககலநதசணடை நோநதது பிறகு,
ீராகள) ஒருவரையொருவா எதிாததுசசென்று யுததம செய
ாகள பிறகு, பெரியசபததததினால,பூமியானது நடுககமுறறது
க்ஷிகளும அதிகோரமாகசசபதிததுககொணடு அஙகுமிஙகும
லநதன காநதியுடன உதிததசூரியனும காநதியறறவனானன
றறு மிகபபெரியபயததை வெளியிட்டுககொணடு நெருஙகி
சிறறு கொடியஉருவமுளளநரிகள், நோநதிருககினற பெரிய
நாததததை வெளியிட்டுககொணடு, பயஙகரமான ஒலியுடன
பபொழுது ஊளையிட்டன திககுககள ஜவலிததன மணமாரி
பாழிநதது அவவாறே, ரகததததோடுகலநத எலுமபுமழை
பாழிநதது அழுகினற வாகனஙகளின கணகளினினறு ஜலம
ழேவநதது அவைகள மனததில அதிகமாககவலையுறறு ஜல
லஙகளையும பெருககின மனிதாகளைப பக்ஷிககினறவாகளும
யஙகரமாகக காஜிககினறவாகளுமான ராக்ஷஸாகளுடைய இனன
டததினினறு உணடாகினறனஎனறு காணமுடியாத உரததசப
ஙகள கேடகபபட்டன நரிகளுடைய கூட்டஙகளும காககை
ளும எதிரிலவருகினறவைகளாகக காணபபட்டன அநதயுதத
ளததில நாயகளும பறபலவிதஒலிகளோடு குலைககினறவைகளா
க காணபபட்டன ஜவலிககினறபெரியதூமகேதுககள சூரியன
ீது தாககிப பெரிய பயததை வெளிபபடுததிககொணடு விரை
ாகப பூமியில விழுநதன பிறகு, அதிகமாகவிருததியடைநதிருக
னற அநதயுததததில அநதபபாணடவன தாாததராஷடிரன
இருவருடைய பெரும்படைகளும காறறினால நனறாக அலைககப

படடிருககினற காடுகளபோலச சஙகஙகள மிருதஙகஙகளுடையச
தஙகளால நடுககமுறறன அரசாகள, யானைகள, குதிரைக
இவாகளால நெருஙகியவைகளும அமஙகளகரமான முகூாதத
தில புறபபடடவைகளுமான சேனைகளுடைய நெருஙகியசப
மானது காறறினலகலககபபடட ஸமுததிரஙகளுடைய சபத
போலத தோனறியது

நூறுவது அதயாயம்

பீஷமவத பாவம (தொடர்ச்சி)

(அலம்புஸன், திரௌபதீபுத்ரர்களோடு போர் புரிந்து
அபிமன்யுவை எதிர்த்தது)

தேராளிகளுடசிறநதவனும தேஜஸஸுடையவனுமான அ
மனயு மஞசளநிறமுளள சிறநதகுதிரைகளோடு மேகம வாஷதாவ
களைப பொழிவதுபோலச சரமாரிகளைபபொழிநதுகொணடு செ
தான துரியோதனனபடையை எதிாததுசசெனறுன யுததததி
கோபஙகொணடவனும சததுருககளை அழிககிறவனும பலஆயுத
களுளளவனும குறைவறறதான சேனைககடலில பிரவேசிககின
வனுமான அபிமனயுவை உமமைசசோநத வீராகள யுததததி
தடுபபதறகுககூடச சகதியறறவாகளானாகள, அநத அபிமன
வினலயுததததில தொடுககபபடடவைகளும சததுருககளை அழி
கினறவைகளுமான அமபுகள சூராகளான கூததரியாகளை யம
டைய வாஸஸதானததிறகு அனுபபின ஸுபததிராபுததிர
யுததததில கோபஙகொணடு யமதணடம போனறவைகளு
கொடியவைகளும ஜவலிககினறஸாபபமபோனறவைகளுமான அ
புகளைத தொடுததான அவன ரதஙகளையும ரதிகாகளையும கு
ஸரகளையும குதிரைவீராகளையும யானைகளையும யானைமீதேறியிரு
கினறவாகளையும விரைவாகப பிளநதான ரணகளததில அப
டிபபடட பெரியகாரியததைச செயகினற அபிமனயுவினுடை
செயகையை அரசாகள ஸநதோஷமுளளவாகளாகபபூஜிததாாக
பலகுனகுமாரனைப புகழவும புகழநதாாகள ஸுபததிரையின பு
திரனன அபிமனயு, காறறுனது பஞசுககுவியலகளை ஆகாயததி
நானகுபககஙகளிலும பறககுமபடி செயவதுபோல அககௌர
ஸைனியஙகளைப பறககுமபடி அடிததான அநத அபிமனயுவினு
துரததபபடுகினற உமதுபடைகள சேறறிலஅமிழநத யானைக
போல ரகூிபபவனை அடையவிலலை அபிமனயு உமமுடைய எ
லாச சேனைகளையும துரததிவிடடுப புகையிலலாத நெருப

ால விளங்கிககொணடு நின்ற கால்லுலேதூணடப்பட்ட
டிறபூசசிகள எரிகினற தீயைபபொருததுபோல உமமைச
ாநத வீராகள சததுருககளை அழிககினற அபிமன்யுவைப
ாறுககவிலலே அடிககினறவனும பெரியவிலலைக கையிற
ாணடவனும பாணடவாகளுள மகாரதனுமான அபிமனயு
லாச சததுருககளுககும வஜராயுததையுடைய இநதிரன
ாலக காணபபடடான பொனமயமான பினபுறமுளளதும
ருககளில ஸஞசரிககினறதுமான அநத அபிமனயுவினுடைய
லானது மேகஙகளில பிரகாசிககினற மினனலபோல விளங
து யுததரஙகததில கூாமையுளளவைகளும துவைநதவை
மான அமபுகள பூததமரஙகளடாநத கானகததினினறு வண
ஙகளபோல வெளியிலஸஞசரிததன பொனனுலாகிய உறுப
களுளள ரததோடு ஸஞசரிககினறவனும மகா பலசாலியு
ன அநதஅபிமனயுவுககு அவகாசததை ஜனஙகள காண
லை மகாவிலலாளியான அபிமனயுவானவன கிருபா, துரோ
ா, துரோணபுததிரா, பருகதபலன, ஸைநதவன ஆகிய இவா
ா மோகிககசசெயதுகொணடு லாகவததோடு நனருக ஸஞ
ததான உமமுடையஸைனியததைஎரிககினற இநதஅபிமனயு
னுடையவிலலைச சூரியமணடலததிறகுஒபபாக மணடலாகாரமா
செயயபபடடதாகவே நாஙகள கணடோம பகைவாகளைமிக
தபிககசசெயகினறவனும அதிகவேகமுளளவனுமான அநத
பிமனயுவைககணடு சூராகளானக்ஷததிரியாகள அவனுடைய
யகைகளாலே இவவுலகததை இரணடுஅாஜுனாகளையுடைய
க எணணினாகள அவனால அடிககபபடுமு அநதபபெரிய
ரதசேனையானது மதஙகொணடஸதிரீபோல ஆஙகாஙகு சுழன
ு இநதிரன மயனைஜயிதது மிததிராகளை ஸநதோஷிககச
யததுபோல, அபிமனயு மகாஸைனியததை ஓடுமபடியடிததும
ாரதாகளைநடுஙகுமபடிசெயதும மிததிராகளை ஆனநதமடையும
 செயதான அநதஅபிமனயுவினாலே யுததததில துரததப்
ட உமமுடையசேனைகள மேககாஜனைபோலக கோரமாக
லறின பாவகாலததில காறறினால அதிகமாகஅலைககபபடடு
கததுடனகூடின ஸமுததிரததினுடைய சபததைபபோலக
ாரமான உமதுஸைனயததினுடைய அநதசசபததைககேடடு
பொழுது துாயோதனன ரிஷயசிருஙககுமாரனான அலமபுஸ
பபாரததுப பினவருமாறு கூறலானான

'இரணடாவதுபலகுனனபோனற இநதஅபிமனயு,விருததிரன
வசேனையைததுரததுவதுபோலக கோபததினால நமமுடைய்

சேனையை ஒடடுகிறுன அபபடிபபடட அபிமனயுவுககு எல
விதைதகளிலுங கரைகணடவனும ராக்ஷஸாகளுள சிரேஷட
மான உனனைததவிர வேறுசிறநதமருநது இருககிறதாக யுத
தில நான காணவிலலை' ஆதலால, விரைவாகசசெனறு அநத
ஞன அபிமனயுவை யுததததில ஸமஹாரமசெய பீஷமா து
ணாஇவாகளை முதனமையாககொணட நாஙகள அாஜுனனை
கொலவோம' எனறுன இவவாறு சொலலியதைககேடடு,
சாலியும பிரதாபசாலியுமான அநதராக்ஷஸேநதிரன வாஷாகா
தில மேகமபோல உரகக ஸிமமநாதஞசெயதுகொணடு உமது
திரனுடைய ஆஜஞையினுலே யுததரஙகததில விரைவாகசசெ
றுன அநத அலமபுஸனுடைய பெரியசபதததினுலே பாணட
களுடைய பெரிய சேனையானது காறறினுல அலைககபபடட க
போல எஙகும நிலையறறதாயிறறு அனேகவீராகள அவனுடை
சபதததினுல பயபபடுததபபடடுப பிரியமான பிராணனையிழ
யுதத பூமியில விழுநதாாகள அாஜுனகுமாரனுன அபிமனயு
ஸநதோஷததோடு அமபுடனகூடின விலலைக கையிலெடுதது
மததியததில நாததனம செயகினறவனபோலஇருநதுகொ
ராக்ஷஸனை எதிாததோடினுன பிறகு, அநத ராக்ஷஸன, கோ
கொணடு, யுததததில அாஜுனகுமாரனை எதிாதது, அவன
பததிலிருநத அவனுடைய சேனையைத துரததினுன அவவ
வதமபணணபபடுகினற அநதப பாணடவாகளுடைய பெ
சேனையை லக்ஷயம வைதது, தேவாகளுடைய சேனையைப ப
எனகிற அஸுரன எதிாதததுபோல, ராக்ஷஸன யுதத
எதிாததான கோரரூபமுளள ராக்ஷஸனுலே, யுததரஙகத
கொலலபபடுகினற அசசைனியததிறகு நாசம உணடாகிய
பிறகு, ராக்ஷஸன தன பராககிரமததை வெளிபபடுததிககொ
அவவிதமான பாணடவாகளுடைய பெரிய சேனையை ஆயி
அமபுகளாலே யுததரஙகததில துரததினுன அநதப பாணட
களுடைய படையானது கொடிய உருவமுளள அரககனுல போ
அடிககபபடடுப பயநதோடியது யானை தாமரை ஒடையை நா
செயவதுபோல, யுததததில அவவரககன பாணடவசேனை
மிக அடிததுப பிறகு ரணகளததில மகாபலசாலிகளான தி
பதிபுததிராகளை எதிாததான மகாவிலலாளிகளும சதது
களை அடிககும திறமையுளளவாகளுமான அநததிரௌ
குமாராகள கோபஙகொணடு ஐநது ஜயோதிககிரஹஙகள
யனை நாடுவதுபோல யுததததில ராக்ஷஸனை லக்ஷ
வைதது விரைவாக ஓடினுாகள கோரமானயுகமுடிவில ஐநது
கஙகளால சநதிரன பீடிககபபடுவதுபோல ராக்ஷஸோதத

ரிய சாலிகளான அவாகளால பீடிககபபடடான பிறகு, பல
லியான பிரதிவிநதியன கூாமையுள்ளவைகளும முழுமையும
லாகஙகளாலானவைகளும முனைமழுஙகாதவைகளுமான அமபு
ால ராக்ஷஸனை விரைவாகஅடிததான அவாகளால கவசம
ககபபடட ராக்ஷஸசிரேஷடன சூரியனுடைய கிரணஙகளால
ரமிககபபடட பெரியமேகமபோல விளஙகினன பொறகடடுகெ
ளளவைகளும தேகததில நனருகப பாயநதிருககினறவைகளு
ன அமபுகளாலே அநத ஆரமயசிருஙகியானவன பிரகாசிக
ற சிகரஙகளுடனகூடின மலைபோல விளஙகினன பிறகு,
ாதாககளான திரௌபதி குமாராகளைவரும மகாயுததததில
க்ஷஸராஜனைப பொனனுல அலஙகரிககபபடட கூாமையான
ணஙகளால அடிததாாகள கோபம மூடடபபடட ஸாபபங
போனற கோரமான அமபுகளாலே நனருகப பிளககபபடட
த அலமபுஸன நாகராஜனபோல மிகக கோபஙகொணடான
வும அடிககபபடட அநத அலமபுஸன அநத மகாரதாகளாலே
ககபபடடு ஒரு முகூாததகாலம தொடாசசியாக மூாசசை
டைநதிருநதான பிறகு, பிரஜஞையுடைநது, கோபததினலே
ணடு மடஙகாக விருததிபணணபபடட பராககிரமததுடன
புகளாலே அவாகளுடைய கொடிமரஙகளையும விறகளையும
ததான மகாரதனன அலமபுஸன தேரினநடுவில நாதத
செயகினறவன போலவும சிரிபபுள்ளவன போலவும ஒவ
ாருவரையும ஐவைநது பாணஙகளால அடிததான மகா
சாலியும கோபமுளளவனுமான ராக்ஷஸன விரைவுடனும
க பரபரபபுடனும அமமகாதமாககளுடைய குதிரைகளைக
னறுன மிகக பரபரபபுள்ள அரககன மிகக கூாமையுள்ள
களும பறபல வடிவமுளளவைகளுமான அமபுகளாலே
றுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும மறுபடியும அவா
ப பிளநதான அநத யுததததில ராக்ஷஸன மகாவிலலாளி
ா ரததகதையிழநதவாகளாககசெயது அவாகளைக கொலலக
தி வேகததோடு ஓடினன துராதமாவான அவவரககனல
ாகள யுததததில பீடிககபபடுவதைககணடு அாஜுனன குமா
யுததததில ராக்ஷஸனை எதிாதது அருகில ஓடிவநதான அவ
நவருககும, விருததிரனுககும இநதிரனுககும யுததம நோநதது
ால யுததம நோநதது அநத யுததததை உமமைச சோநத
களைவரும மகாரதாகளான பாணடவாகளும பாாததாாகள
ாராஜரே! மகா யுததததில ஒனறு சோநதவாகளும ஒருவா
ாருவா கோபததால ஜவலிககினறவாகளும மகா பலசாலி
ம குரோததினலை நனருகசசிவநதிருககினற கணகளையுடைய
களும போரில காலாகனிககு ஒபபானவாகளுமான அவவிரு

வரும குரோதமுளள ஸாபபஙகள போலக கணைகளால் ஒருவ
ஒருவா பாாததுககொணடாாகள முறகாலததில தேவாஸ
யுததததில இநதிரனுககும சமபரனுககும போாநோநததுபே
அவவிருவருககும கோரமானதும தொடககததிலேயே குரூர
யிருபபதுமான போாநோநதது ' எனறு கூறினன

நூறறேழாவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அபிமனயு அலம்புஸனே வென்றது)

திருதராஷடிரன, ' ஸஞசய ! மகாரதாகளே வதஞசெயகி
வனும யுததததில சூரனுமான அாஜுன குமாரனே அலமபுஸ
எவவாறு யுததததில எதிாததுப போாபுரிநதான ? சததுரு வீ
களை நாசமசெயபவனன அபிமனயுவும அலமபுஸனை யுதததத
எவவாறு எதிாததுப போாபுரிநதான ? அவறறை நடநதவனை
எனககுச சொலலவேணடும ஸஞசய ! தனஞசயனும யுதததத
எனனுடைய ஸைனியஙகளில எனனசெயதான ? ரதிகாகளுள
நதவனன பீமனும ராக்ஷஸனன கடோதகசனும நகுலஸஹதே
களும மகாரதனன ஸாதயகியும எனன செயதாாகள ? இ
எனககு உணமையாகசசொல நீ ஸமாததனுயிருககிறுய ' என
வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

' ராக்ஷஸேநதிரனுககும ஸுபததிரா புததிரனுககும நட
தும ஸநதோஷகரமானதும மயிாககூசசததைஉணடுபணணக
யதுமான யுதததததை உமககு யான சொலலபபோகிறேன
ததில பாணடவாகளான அாஜுனனும பீமஸேனனும நகு
ஸஹதேவாகளும எவவாறு பராககிரமததை வெளிபபடுததி
களோ அவவாறே பீஷமரையும துரோணரையும முதனமையா
கொணட உமமைசசோநதவாகளெலலாரும பயமினறி அறபுத
விசிதரமுமான செயகைகளைசசெயதாாகள அலமபுஸனு
ததில மகாரதனன அபிமனயுவை அடிககடி வெருட்டி பி
பெரிய ஸிமமநாதஞசெயதுகொணடு வேகததோடு அவனே எதி
தோடி, 'நில, நில,' எனறும சொனனன அபிமனயுவும வே
தோடு ஸிமமமபோல அடிககடி காஜிததுககொணடு மகா
லாளியும தன பிதாவுககு அதயநதம வைரியுமான ஆாஸ்யசிரு
யைபபாாதது எதிாததோடிவநதான பிறகு, சிறநதரதிகாகளா
நராக்ஷஸாகளிருவரும தவரையுடன தேவாஸுராகள போல

டு ரதஙகளால யுததததில(பரஸபரம) எதிரததாாகள் ராக்ஷஸ
ரஷடனுன அலமபுஸனே மாயாவி, பலகுனபுததிரனே திவய
ன அஸதிரஙகளுடன கூடியவன பிறகு, ஆாஜுனகுமாரனுன
பிமனயுவானவன கூாமையுளள மூனறுபாணஙகளாலே ஆாயய
ஙகியை யுதததிலடிததுத திருமபவும ஐநதுபாணஙகளால
டிததான அலமபுஸனும மிகக கோபஙகொணடு பெரியயானை
த தோதரஙகளாலே அடிபபதுபோல அாஜுனகுமாரனை ஒன
பாணஙகளால வேகததுடன மாாபிலடிததான பிறகு, காா
களை விரைநதுசெயயும தனமையுடைய ராக்ஷஸன அாஜுன
டைய குமாரனை அனேகபாணஙகளால யுததததில துனபமுறும
அடிததான பிறகு, அபிமனயு கோபஙகொணடு கூாமையுள
வைகளும பதிவான கணுககளுளளவைகளுமான ஒனபதுபாண
ாலே ராக்ஷஸேநதிரனை விசாலமான மாாபைபபிளநதான அநத
மபுகள அவனுடைய சரீரததை விரைவாகப பிளநதுகொணடு
மஸதானஙகளில பிரவேசிததன அநதஅமபுகளாலே எலலா
கஙகளும பிளககபபடட அநத ராக்ஷஸேநதிரன பூததபலாச
ஙகள அடாநதிருககும மலைபோல விளஙகினுன மகா பலசாலி
ன அநத ராக்ஷஸசிரேஷடன பொனமயமானகணுககளுளள
மபுகளைத தொடுததுககொணடு ஜவாலையுடன கூடின பாவதம
ால விளஙகினுன பிறகு, கோபமும பொறுமையுமுளள அலம
னுனவன மகேநதிரனுககு ஒபபான அாஜுனகுமாரனை அமபு
ாலே மூடினுன அநத ராக்ஷஸனுலே தொடுககபபடடவை
ம யமதணடமபோனறவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான
ணஙகள அபிமனயுவைபபிளநதுகொணடு பூமியில பிரவேசித
அவவாறே, அபிமனயுவினுலே தொடுககபபடடவைகளும
ானனணிகளுளளவைகளுமான அமபுகள அலமபுஸனைபபிளநது
ணடு பூமியில பிரவேசிததன ஸுபததிராபுததிரனே யுததரங
தில ராக்ஷஸனை எதிாததுக கணுககளபதிவாயுளள அமபுக
லே யுதததில பலன எனகிற அஸுரனை இநதிரன புறஙகாட
செயததுபோல (அவனைப) புறஙகாடடசசெயதான, சததுரு
லை ரணகளததில ஹிமஸிககபபடடு யுதததில நோககமற
நககினற ராக்ஷஸன சததுருககளை வதஞசெயயுந திறமையுளள
ளமயமான மகாமாயையை வெளியிடடான பிறகு, அவாகள
லோரும இருளால மூடபபடடவாகளானுாகள ரணகளததில
ணடவஸேனுவீராகள அபிமனயுவையாவது தஙகளைச சோநத
களையாவது பிறாகளையாவது காணவிலலை குருநநதனனுன
பிமனயுவும அநதககொடியபேரிருளைககணடு அதபுதமான
ஸகராஸதிரததை வெளியிடடான. பிறகு, உலகமனைததும

பிரகாசமாயிற்று அபிமனயு தூராதமாவான அநத ராக்ஷ
னுடைய அவவிதமான மாயையை நாசஞசெயதான மகா வீ
முடையவனும புருஷ சிரேஷடனுமான அபிமனயு மிகுநதகோப
கொணடு ராக்ஷஸேநதிரனை யுததததில கணுககளபதிவான அ
புகளாலே மறைததான அவவாறே, அநத ராக்ஷஸனுல இனனு
வேருன அனேகமாயைகள வெளியிடபபடடன எலலா அஸதி
களையும அறிநதவனும அளவிடமுடியாத வலலமையுளளவனுமா
அபிமன்யு அமமாயைகளனைததையும தடுததான பிறகு, த
மாயை அழியபபெறறவனும அமபுகளால துனபஞசெயயப
சினறவனுமான அநதராக்ஷஸன அவவிடததிலே ரததைவிட
அதிக பயததால ஓடினன மாயா யுததம செயயும தனமையுள
அநதராக்ஷஸன விரைவாக் ஜயிககபபடடவுடனே, ஆர்ஜுனகுப
ரன யுததததில உமது ஸைனயததை, மததததினுல மூடபபட
சிறநத காடடானையானது தாமரைகளால நிறைநத ஓடை
நாசம செயவதுபோல மிகநாசஞசெயதான பிறகு, சநதனுப
திரரான பீஷமா ஓடுகினற சேனையைககணடு அபிமனயுவை
பெரிதானசரமாரியினுல நானகுபககஙகளிலும வளைததுககொ
டாா மகாரதாகளான அனேக தாாததராஷடிராகள யுததததி
ஸகாயமறற அநதவீரனை எலலாபபககஙகளிலும சூழநதுகொண
அமபுகளால திடமாகபபிளநதாாகள ரதிகாகளுள வீரனும பி
வையொதத பராககிரமமுளளவனும விககிரமததினுலும பலத
னுலும வாஸுதேவருககொபபானவனும எலலாச சஸதிரதா
ளுளளும சிறநதவனுமான அநத அபிமனயுவானவன, பிதாவா
ஆர்ஜுனன மாதுலரான ஸ்ரீகிருஷணன இருவரையுமபோலப ப
வித காரியஙகளை யுததததில செயதான பிறகு, புததிரனிட
செலல விருபபமுளளவனும மிகக கோபமுளளவனும வீரனுமா
தனஞசயன உமமுடைய ஸைனிகாகளை நாசமசெயதுகொண
யுததததில பீஷமரை எதிாததான உமமுடைய பிதாவான பீ
மா, ராகு சூரியனை எதிாபபதுபோல, யுததததில ஆர்ஜுனனை
எதிாததாா பிறகு, ரதஙகளையும யானைகளையும குதிரைகளை
முடைய உமமுடையபுததிராகள யுததததில பீஷமரைச சூழந
கொணடு நாறபுறஙகளிலும பாதுகாததாாகள அவவாறே, பாண
டவாகளும மகா யுததததினபொருடடு ஸனனததாகளாகவு
கவசமணிநதவாகளாகவுமிருநதுகொணடு ஆர்ஜுனனை நாறபுற
களிலும சூழநது பாதுகாததாாகள பிறகு, கிருபா, பீஷமருககெ
ரில நிறகினற ஆர்ஜுனனை இருபததைநதுபாணஙகளால நிறை
தாா பிறகு, ஸாதயகியானவன பாணடவனுககுப பிரியததை
செயயஎணணி ஒருபுலி யானையை எதிாபபதுபோலககூாமையுள

மபுகளாலே அநதககிருபரை எதிாதது அடிததான கிருபரும ரைவுடன மிககசினநது கழுகிறகுகளபூணட ஒனபதுபாணஙக ால ஸாதயகியை மாாபிலடிததாா பிறகு, ஸாதயகியும கோபங ாணடு அதிகவேகததுடன விலலைவளைததுக கௌதமரின பிரைவாஙகக கூடிய ஒருபாணததை விரைவாக ஸநதானமசெய ன வேகததுடன வருகினறதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதம ானற ஒளிபொருநதியதுமான அநதபபாணததை அதிககோப ளள துரோணபுததிரா குரோதததினால இரணடாக அறுததாா கொகளுட சிறநத ஸாதயகி, பிறகு, கௌதமரைவிடடுவிடடு, ராகு காயததில சநதிரனைஎதிாதது வருவதுபோல, யுததரஙகததில ரோணபுததிரரை எதிாததுவநதான துரோணபுததிரா அநத தயகியினுடையவிலலை இரணடாக அறுதது அறுககபபடட லலையுடைய அவனை அமபுகளாலடிததாா அநத ஸாதயகி சத ககளை ஸமஹரிககுநதிறமைபொருநதியதும காரிய பாரததை ஹிககததககதுமான வேறுஒருவிலலைக கைபிலெடுதது அறுபது ணஙகளால துரோணபுததிரரை இரணடுகைகளிலும மாாபிலும டிததான அடிககபபடட துரோணபுததிரா துனபமுறறு ஒரு கூாதத காலம மூாசசையடைநது கொடிமரததைப பிடிததுக ாணடு தேரினிடையில உடகாாநதாா பிறகு, பிரதாபசாலி ன துரோண புததிரா மீணடும பிரஜ்ஞையடைநது கோபங ாணடு யுததததில ஸாதயகியை நாராசததால அடிததாா நத நாராசமானது வஸநத காலததில பலமுளள ஒரு பாமபுக டடி வளையில புகுவதுபோல ஸாதயகியைப பிளநதுகொணடு மியில பிரவேசிததது பிறகு, துரோணபுததிரா வேறொரு பல ததினாலே யுததததில ஸாதயகியினுடைய உததமமானதவஜத தயறுதது ஸிமமநாதம செயதாா, மறுபடியும, வாஷா காலத ல மேகம சூரியனை மறைபபதுபோலக கோரமான அமபுக ாலே ஸாதயகியை மூடினாா ஸாதயகியும அநத அமபுததிரளை சஞசெயதுவிடடுப பாணஸமூகஙகளைப பலவாறு துரோண ததிராமீது விரைவாக இறைததான சததுருவீராகளைககொலலு றவனான ஸாதயகி மேகமணடலததினினறு விடுபடட சூரியன ணஙகளைத தபிககச செயவதுபோல அஶவததாமாவைத தவிக மபடி செயதுவிடடான மிகக பலசாலியான ஸாதயகி மறு டியும அதிக முயறசியுடன ஆயிரககணககான அமபுகளாலே ரோண புததிரரை மூடினான, ஸிமமநாதமும செயதான ராகு னால சநதிரன கவரபபடடது போல ஸாதயகியினாலே தமது ததிரன கவரபபடடது கணடு பிரதாபசாலியான துரோணா ாதயகியை எதிாதது வநதாா துரோணா, விருஷணிகுலததிற-

பிறநதஸாதயகியினல மிகவுமபீடிககபபட்ட தமது புததிரனை பாதுகாககஎணணி அநத மகாயுததததில மிகக கூாமையுளள அ பினல ஸாதயகியை அடிததா; ஸாதயகியோ யுதததில மகா ரான குருபுததிரரைவிடடுவிடடு, முழுதும உலோகததாறசெ இருபது பாணஙகளால துரோணரைஅடிததான அளவறற ம தைரியமுடையவனும சததுருககளைத தபிககசசெயகினறவனு மகாரதனுமான அாஜுனன கோபஙகொணடு அநதஸமயத துரோணரைககுறிதது யுதததில எதிாததுவநதான பிற ஆகாயததில புதனும சுககிரனும எதிாபபதுபோல, துரோண பாாததனும மகாயுதததில ஒருவரோடொருவா எதிாததாாக என்றுகூறினன

நூறறிரணடாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர்ஜுனர்களின்யுத்தமும பீமசேனனதுபராககிரமமும்)

திருதராஷடிரன, 'மகாவிலலாளியான துரோணரும பா டவனன தனஞசயனுமாகிய இரணடு புருஷசிரேஷடாக முயறசியுடன யுதததில எவவாறு எதிாததாாகள? புததிசா யான துரோணருககு எபபொழுதுமே அாஜுனனிடம பிரி முணடு ஸஞசய! அாஜுனனுககும எபபொழுதுமே யுததத ஆசாயரிடததில பிரியமுணடு ரதிகாகளும யுதததில உதஸா முடையவாகளும ஸிமமமபோலக கொழுததவாகளும முயற யுடையவாகளுமான அநதத துரோணரும அாஜுனனும எ வாறு எதிாததாாகள?' என்று வினவ, ஸஞசயன சொல லானன

'அரசரே! துரோணா யுதததில பாாததனைத தமககு பிரியனென்று எணணவிலலை பாாததனும கூஷததிரிய தாமதை முனனிடடு யுதததில துரோணரை ஆசாயராக எணணவிலலை கூஷததிரியாகள யுதததில (ஸநேகததினலாவது கௌரவததி லாவது) ஒருவரை யொருவா விடடுவிலகவிலலை, பிதாக ளோடும பிராதாககளோடும வரமபுகடநது யுததஞசெயகிற கள பாரதரே! யுததகளததில துரோணா பாாததனை மூன்று பாணஙகளால அடிககபபடடாா பாாததனுடைய வில னினறு விடுபபட்ட அநதப பாணஙகளைத துரோணா யுதததி லகூஷயம செயயவிலலை பாாததன சரமாரியினலே மறுப யும யுதததில துரோணரை மூடினன. துரோணா கானக

லபற்றிய மிககநெருபபுபோல ரோஷததினல நனருக ஜவலித
ா பிறகு, துரோணா பதிவான கணுககளுளள அமபுகளாலே
ாஜ‍ுனனை யுததததில அதிசீககிரததில மூடினா பிறகு, துரி
ாதனராஜன யுததததில துரோணரைப பினதொடாநது பாது
கருமபொருட்டு ஸு‍சாமாவை ஏவினன திரிகாததராஜனும
ாபஙகொணடு விலலை நனருக வளைதது உருககுமுடகளை நுனி
லகொணட பாணஙகளாலே யுததததில பாாததனை மூடினன
வவிருவாகளாலும விடபபடும அமபுகள சரதகாலததில ஆகா
ததில ஸஞசரிககினற அனனபபறவைகளபோல ஆகாயததில
ாஙகின அநத அமபுகள அாஜ‍ுனனை அடைநது ருசியுளள
ஙகளின் மிகுதியால வளாநதமரததில பகஷிகள பிரவேசிப
துபோல நானகு பககஙகளிலும அவனதேகததில பிரவேசித
ன ரதிகாகளுள சிரேஷடனன அாஜ‍ுனனே யுததததில மிகக
ஜிததுப புததிராகளோடு கூடின திரிகாததராஜனை அமபுகளால
டிததான யுகாநதகாலததில காலனுல துனபஞசெயயபபடுதல
ாலப பார்ததனுல துனபஞசெயயபபடுகிற அநதவீராகள
பிரை இழபபதில நிசசயஙகொணடு பாணடவனையே எதிாதது
வனது ரததகினமீது சரமாரியைப பொழிநதாாகள பிறகு, நாற
ஙகளினினறும வருகினற அநதச சரமாரியை, மலையானது
ஷதாரையைத தடுபபதுபோல அாஜ‍ுனனன சரவாஷஙகளால
டிததான அனேக யுததவீராகளாலே விடபபடடதும ஒருவரா
ம நெருஙக முடியாததுமான சரமாரியை, காறறு மேககூடடங
ளத தடுபபதுபோல அாஜ‍ுனனன ஒருவனுகவேயிருநது தடுதத
ாகிய அவனுடைய அறபுதமான கைததோசசியை நாஙகள அநத
தததில கணடோம பாாததனுடைய அநதச செயகையினுலே
தவாகளும தானவாகளும ஸநதோஷமடைநதாாகள பிறகு,
ாஜ‍ுனனன யுததததில கோபஙகொணடு படைமுகததில திரிகாத
ாகளைக குறிதது வாயவயாஸதிரததைப பிரயோகிததான பிறகு,
றறு ஆகாயததைக கலஙகச்செயதுகொணடும விருகூஷஸமூகங
ளைக கீழே தளளிககொணடும சைனிகாகளை நாசஞ்செய்து
காணடும தோனறியது பிறகு, துரோணா மிகக பயஙகரமான
ாயவயாஸதிரததைக கணடு அதறகுப பகையும கோரமுமான
சலாஸதிரததைப பிரயோகிததாா யுததததில துரோணரால
நத அஸதிரம விடபபடடவுடனே காறறுததணிநதது பததுத
ககுககளும தெளிநதன பிறகு, வீரனன பாணடுபுததிரன திரி
ததனைச சோநத ரதிகாகளுடைய கூடடஙகளை யுததததில உத
ாகததை இழநதவைகளாகவும புறஙகாடடி ஓடுகினறவைகளாக
ம பராககிரமததை இழநதவைகளாகவும செயதான பிறகு, துரி

யோதனனும, ரதிகாகளுள சிரேஷடரான கிருபரும், அஶ்வத்தா
வும, சலயனும, காமபோஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனு
அவநதி தேசாதிபதிகளான விநதானுவிநதாகளும, தன
தேசதது வீராகளோடுகூடின பாஹலீகாாஜனும பெரியதோகக
டதகோடு பாாததனுடையதிசைகளை நாறபுறஙகளிலும சூழ
கொணடாாகள அநதபபகதததனும மஹாபலசாலியான சரு
யுவும யானைபபடையோடு பீமனுடைய திசைகளைச சூழநதுகொ
டாாகள வேநதரே! பூரிஶ்ரவஸ்ஸும சலனும ஸுபலனுடைய
திரனுன சகுனியும பளபளபபுளளவைகளும கூாமையுளளவைக
மான அமபுகளாலே மாதரீபுததிராகளைத தடுததாாகள பீ
மரோ யுதததில படைகளோடுகூடின கௌரவாகளே
யுதிஷடிரரைவநதடைநது நாறபுறஙகளிலும சூழநதுகொணட
தனனையெதிாததுவருகினற யானைபபடையைககணடு பிருதா
திரனும செநநாயினுடலபோனற உடலுடையவனும வீரனு
ரதிகாகளுள சிறநதவனுமானபீமன காடடில ஸிமமமபோ
மஹாயுதததில இரணடுகடைவாயகளையும அடிககடி நக
கொணடு கதாயுததததைககையிலெடுதது ரததினினறு வி
வாககுதிதது உமமுடைய ஸைநிகாகளைப பயமுறுததினு
பிறகு, கதாயுததததைக கையிறகொணட அநதப பீமனைககண
யானைமீதேறியிருககினற அநதவீராகள யுதததில முயறசியுட
அவனை எலலாப பககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள யா
களின நடுவிலிருககினற அநதபபாணடவன பெரியமேகமண
லததினுடைய நடுவிலிருககிற சூரியனபோல விளஙகினுன பா
டவசிரேஷடனுன பீமன தொடாசசியாயிருககினற ஒபப
பெரிய மேகமணடலததைக காறறுனது சிதறஅடிபபதுபோல
கதாயுததிஞல யானைபபடையை நாசம செயதான பலசா
யான பீமஸேனனுல யுதததில கொலலபபடும அநத யானைக
காஜிககினற மேகஙகளபோல அலறின அநதயுததமுனையி
யானைகளால கொமபுகளால பலவாறுகப பிளககபபடடபீம
பூதத அசோகவிருக்ஷததிறகு ஒபபாக விளஙகினுன பாணடவ
பிறகு, கதாயுதததிஞல யானைவீராகளுடைய அமபுமழையை நாச
செயது காறறுவேகமபோனற வேகததோடு யுதததில ஸஞசரி
தான கொமபினுல அவயவஙகள கிறபபடட பீமன யானைக
டைய கொமபுகளால மிகத துனபுறுததபபடடு யானையை
கொமபில பிடிதது, பிறகு, அதனைக கொமபிழநததாகச செ
தான பீமன அநதத தநதததினுலேயே கால தணடததை
கையிலகொணட யமனபோல யுதததில யானையை மததக
தில அடிததுக கீழே தளளினுன உதிரததால நனைககபபட

தாயுததைதக கையிலதரிததவனும மேலேபடிநதிருககினற மாம
ததினுலும ஊனீராலும பிரகாசிககினறவனுமான பீமன ரக்தத
ஞல தேகமனைததும பூசபபடட ருததிராபோலக காணபபட
ன இவவாறு கொலலபபடுகினறவைகளும மாணடவைபோக
நதிருககினறவைகளுமான அநதப பெரியயானைகள தமஸைனி
தையே நாசஞசெயதுகொணடு திககுககளில வேகமாக ஓடின
னகு பககஙகளிலும ஓடுகினற அநதப பெரியயானைகளால துரி
ாதனனுடைய ஸைநியமுழுமையும மறுபடியும யுததததைவிட
 புறஙகாடடி ஓடியது

நூறறுமூனறுவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்த வர்ணனம்)

பீஷமருககு ஸோமகாகளோடு மததியானனகாலததில லோ
களுககு நாசததை உணடுபணணககூடிய பயஙகரமான யுததம
நதது தோாளிகளுட சிறநத காஙகேயா பாணடவாகளுடைய
னையை நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும கூாமையான
புகளாலே நாசஞசெயதாா ஸிமமமானது மிருகஙகளுடைய
டததை அடைநது அடிபபதுபோல, உமமுடைய பிதாவான
ஷமா அசைனியததை அடிததாா திருஷடதயுமனனும
ணடியும விராடனும அவவாறே துருபதனும மஹாரதரான
ஷமரையடைநது யுதததில பாணஙகளாலே அவரைஅடிததாா
ா பிறகு, பீஷமா திருஷடதயுமனனையும விராடனையும மூம
னறு பாணஙகளால அடிததுத துருபதனமீதும நாராசததைப
ரயோகிததாா பகைவாகளை அழிககிற அநதப பீஷமராலே
டிககபபட்ட பெரியவிலலாளிகள காலால மிதிககபபடட ஸாப
ஙகளபோல யுததததில கோபததையடைநதாாகள சிகணடி
னவன பரதகுலததிறபிறநத அரசாகளுககுப பிதாமகரான
ஷமரைப பாணஙகளால அடிததான விரதமதவறுத பீஷமா
நதச சிகணடியைப பெணதனமையுளளவனெனறு மனததினுல
ணணி அவனமீது அமபு தொடுககவிலலை திருஷடதயுமனனு
ாகளததில குரோதததினுல அகனிபோல ஜவலிததுககொணடு
தாமகரை மூனறுபாணஙகளாலே இரணடுகைகளிலும மாாபிலும
டிததான துருபதன இருபததைநது பாணஙகளாலும விராடன
ததுப பாணஙகளாலும சிகணடி இருபததைநது பாணஙகளா
ம பீஷமரை அடிததாாகள மிகுதியாக அடிககபபடடு ரகதப

பிரவாஹத்தால் முழுதும் நனைக்கப்பட்ட அந்தப் பீஷ்மர் வசந்
காலத்தில் புஷ்பங்களினிறைந்த சிவந்த அசோகவிருக்ஷம் போ
விளங்கினார் காங்கேயர் அந்தப் பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை மு
மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்து ஒருபல்லத்தினால் துரு
னுடைய வில்லையும் அறுத்தார் அந்தத் துருபதன் வேறுவில்லை
கையிலெடுத்துப் பீஷ்மரை ஐந்துபாணங்களால் அடித்து யுத்
முனையில் மிக்க கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே அவருடை
ஸாரதியையும் அடித்தான் யுதிஷ்டிரருடைய ஆஜ்ஞையின
பீமன், திரௌபதியின் ஐந்துபுதல்வர்கள், பிராதாக்களான ஐந்
கேகயராஜபுத்திரர்கள், ஸாத்வதனான ஸாத்யகி இவர்கள் அனை
ரும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள் பீஷ்மரைக் காப்பதில் முய
யுள்ள உம்மைச் சேர்ந்த எல்லா வீரர்களும் ஸைனியங்களுட
எதிரிகளிடத்தினின்று (அவரை) ரக்ஷித்துக்கொள்வது என்ற கா
யத்தின்பொருட்டு யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் முதலான வீ
களையும் பாண்டவசேனையையும் எதிர்த்தார்கள் அந்த யுத்
தில் உம்முடைய வீரர்களுக்கும் சத்துரு வீரர்களுக்கும் மனித
ளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் தேராளிகளுக்கும் யானைகளுக்கும் ம
னுடைய ராஷ்டிரத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற மிகப்பெரிய ஸங்
யுத்தம் நடந்தது ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்து அவனை யமலோ
திற்கு அனுப்பினான் அவ்வாறே மனிதர்கள், யானைகள், குதி
கள், குதிரைவீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் சத்துருக்களபடையிலுள
மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்க
யும் எதிர்த்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் அரசரே! வீ
கள் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பயங்கரமாகவும் ப
பல விதமாகவுமிருக்கின்ற அம்புகளாலும் ஆங்காங்கு பகை
களைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் ரதங்களோ ரதிகர்கள்
இழக்கப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவை
ளாகவும் மிக ஓடுகின்ற குதிரைகளையுடையவைகளாகவும் யு
பூமியில் நானகு திக்குக்களிலும் ஓடின யுத்தத்தில் தேர்
அநேக மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு க
றுப்போனறவைகளும் [1] கந்தர்வநகரங்களுக்கு ஒப்பானவை
களுமாகக் காணப்பட்டன கவசமணிந்தவர்களும் காந்தியுள
வர்களும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையு முடையவர்க

1 காற்றினால் ஆகாயத்தில் பலவடிவங்களாக அமையும் மேகவரிசை
கள், ஆகாயத்தில் விசித்திரமாகததோன்றும் நகரமென்றும் அது உற்ப
மென்றும் கூறுவர் வராகமிகிரர், ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்ட
௱07 - வது ஸர்க்கம் முதல் சுலோகம் கோவிந்தராஜீய வியாக்யானம்.

ானனுலாகிய தோளவளேகளே அணிநதவாகளும தேவகுமார
நககு ஒபபானவாகளும சௌாயவிஷயததில யுததததில இநதி
ககு ஒபபானவாகளும ஐாவாியததினுலும நீதியினுலும
றையே குபேரனேயும பிருஹஸபதியையும ஜயிததவாகளும
லலா ஜனஙகளுககும தலைவாகளும சூராகளுமான எலலா
காகளும ரததகதை இழநது ஆஙகாஙகு ஸாதாரண மனிதாகள
ால ஒடுவதைககணடோம யானேகளும சிறநத பாகாகளால
படடுத தஙகளுடைய சேனேகளேயே அடிததுககொணடும பல
று அலறிககொணடும கீழே விழுநதன கேடகஙகளோடும
திதிரமான சாமரஙகளோடும கொடிததுணிகளோடும வெண
டைகளோடும பொறகாமபுளளவைகளும நாறபுறஙகளிலும சித
னவைகளுமான [1] சாமரஙகளோடும ஒடுகிறவைகளும நீருணட
கஙகளுககு ஒபபானவைகளும மேககாஜனேபோனற ஒலியுளள
வகளுமான யானேகள திசைகளதோறும காணபபடடன.
து வீராகளுககும பகைவாகளுககும நடநத அநத ஸஙகுல
ததில யானேமீதுளள வீராகள யானேகளால விடுபடடு ஒடு
றவாகளாகக காணபபடடாாகள (அவவாறே) பறபல தேசங
ிலுணடானவைகளும பொனனுல அலஙகாிககபபடடவைகளும
கததில காறறுபபோனறவைகளுமான குதிரைகளே நூறுநூறு
ம ஆயிரமாயிரமாகவும கணடேன அவவாறே, அநதயுததரஙகத்
ல குதிரைகள கொலலபபடடவாகளும கததிகளேக கைபிறபிடித
ாகளும நானகுபககஙகளிலும ஒடுகினறவாகளும பகைவா
ால ஒடடபபடுகினறவாகளுமான குதிரைவீராகளேக் கண
ாம ஒரு யானே மகாயுததததில ஒடுகினற மறறெருரு யானே
பத தாககிப பலததினுல காலாடபடைகளேயும குதிரைகளேயும
டிததுககொணடு சென றது யுததததில யானேயானது ரதங
ளபபொடியாககியது போாககளததில ரதஙகளும பூமியில விழுந
ருககினற குதிரைகளே அவறறினமீதோடி அரைததன [2] குதிரை
ரும மனிதாகளே (ககுளமபுகளால) துவைததன அநத ஸைனி
கள இபபடிப பலவிதமாக ஒனறையொனறு அடிததன [3] அவ
று ரௌதர ஸவரூபமாயும மஹாபயஙகரமாயுமுளள அநத யுத
ம நடககுமபோது கோரரூபமானதும ரகதததாலும நரமபுகளா
ம அலேமோதுகினறதும எலுமபுககூடடஙகளால நெருஙகியதும
வவிததராலும ஒருவராலும நெருஙகமுடியாததும யமனுடைய

1 இது இரடடிககிறது 'ஸ்தாமரா:' எனற பாடஙகொளவா சிலா.
2 வேறு பாடம்.
3 அதிக பாடமான அரைசலோகம விடபபடடது

ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் மயிர்களாகிற பாசிகளை
த்திகளும் புலத்தரைகளுமுள்ளதும் ரதங்களாகிற மடுக்களுள்ள
அம்புகளாகிற நீர்ச்சுழல்களுள்ளதும் குதிரைகளாகிற மீன்களுள்ள
தும் தலைகளாகிற கற்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் யானைகளா
முதலைகளால் சூழப்பட்டதும் கவசங்கள் தலைப்பாகைகளா
நுரைக்கூட்டங்களுள்ளதும் விற்களும் வேகமுள்ள கத்திகளுமா
ஆமைகளால் நிறைந்ததும் சங்கங்களாகிற [1] முதலைகளினுடை
கூட்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் குடைகளாகிற [2] ஆமைக
யும் ரதங்களாகிற தெப்பங்களையுமுடையதும் கொடித்துணி
ளுள்ள தவஜங்களாகிற மரங்களால் நிறைந்ததும் மனிதர்களா
கரைகளை இடித்துத்தள்ளுகின்றதும் மாமஸமதினுடம் (கழுகுடு
லான) பக்ஷிகளாகிற அன்னப்பறவைகளால் சூழப்பட்டதுமா
ரக்தநதி பெருக ஆரம்பித்தது அரசரே! சூரர்களும் மகாரதர்க
மான அனேக க்ஷத்திரியர்கள் அந்த நதியை ரதங்கள் யானைக
குதிரைகளாகிற தெப்பங்களாலே பயமின்றித் தாண்டினார்க
வைதரணீநதியானது இறந்தவர்களை யமனுடைய பட்டணத்தை
குறித்துக் கொண்டுபோவதுபோல் யுத்தத்தில் பயந்து மயக்கமு
றவர்களை அந்த நதியானது அடித்துக்கொண்டு சென்றது.
த்தப்போர்க்களத்தில் க்ஷத்திரியர்கள் அந்தப் பெரிய அனர்த்த
த்தைக் கண்டு, 'அரசர்கள் துரியோதனனுடைய அநியாயத்தினு
நாசம் அடைகிறார்கள் குணசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களிட
தில் பாபாத்மாவும் பேராசையினால் மதிமயக்கங்கொண்டவ
மான திருதராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு த்வேஷங்கொண்டான்
என்று அலறினர் இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய ஸ்தோத்தி
துடன் கூடியவைகளும் உமது புத்திரர்களுக்கு மிக்க பயங்கரமா
வைகளுமான ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் பல
வார்த்தைகள் கேட்கப்பட்டன பாரதரே! பிறகு, எல்லா யுத்
வீரர்களாலும் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்
எல்லா உலகங்களுக்குந் தீங்கிழைப்பவனும் உம்முடைய குமார
மான துரியோதனன் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையு
சல்யனையும் பார்த்து, 'அகங்காரத்தைவிட்டு நீங்கள் யுத்தம் செ
யுங்கள் ஏன் கால விளம்பம் செய்கின்றீர்கள்?' என்று சொ
ஞன் இவ்வாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அரசர்களனைவரு
போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, பாண்டவர்களுடன் கௌரவர்களுக்கு
போர் நடந்தது அரசரே! முற்காலத்தில் மகாத்மாக்களாலே நி
தடுக்கப்பட்டும் சூதாட்டத்தானுண்டான அதிகோரமான அனர்

[1] [2] அதிக பாடம்

ந்தை அபபொழுது தடுககாமையிலுடைய அதிபயஙகரமான பல
க இதைப பாரும வேநதரே! படைகளையும உதவிவீராகளையு
டைய பாணடுபுததிராகள யுததததில உயிரைக காபபாறறவிலலை
ளரவாகளும யுதததில உயிரைக காபபாறறவிலலை புருஷ
ரேஷடரே! இககாரணததினுலும தெயவவசததாலும உமது
ீதியாலும கோரமான ஜனநாசமானது நேரநதிருககினறது

நூறறுநான்காவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை)

நரசிரேஷடனுன அாஜுனன, ஸுசாமாவுடன யுதததிறகு
ந்திருககிற அநத அரசாகளைக கூாமையுளள பாணஙகளாலே
னுடைய வீடடிறகு அனுபபினுன பிறகு, ஸுசாமாவும யுத
ததில பாணஙகளாலே பாாததனை அடிதது எழுபது பாணஙக
ால வாஸுதேவரையும மறுபடியும ஒனபது பாணஙகளால பாா
தனையும அடிததான மகாரதனுன இநதிரபுததிரன பாணககூட
ததால அவனைத தடுதது யுதததில ஸுசாமாவின படையி
ளள போாவீராகளை யமனுடைய வீடடிறகு அனுபபினுன அர
ரே! மகாரதாகளான அநத வீராகள யுகாநத காலததில கால
லே பீடிககபபடுவதுபோல அாஜுனனுல பீடிககபபடடு யுதத
லபயநது ஓடினுாகள சிலா குதிரைகளையும சிலா ரதஙகளையும
லா யானைகளையும விடடுவிடடு எலலாத திககுககளிலும ஓடினுா
ர், குதிரைகள யானைகள ரதஙகள இவைகளின மீதேறிககொணடு
க்க விரைவுடன ஓடினுாகள பாரதரே! பெருமபோரில காலாட
டைகளும சஸதிரஙகளை எறிநதுவிடடு அபேக்ஷயிலலாமல அவ
வழியினுல ஓடின ஓடுகினற அநத யுததவீராகள திரிகாதத
தசாதிபதியான ஸுசாமாவினுலும அவவாறே மறறச சிறநத அர
களாலும பலவாறு தடுககபபடடும யுதததில நிலைபெறவிலலை
வவாறு அநதச சேனை ஓடுவதைககணடு உமமுடைய புததிரனுன
ரியோதனன எலலாப படைகளுககும முனனினறு யுதததில
ஷமரை முனனிடடுககொணடு எலலாவிதமான முயறசியோடும
ாஜுனனுககருகில எதிாததுவநதான வேநதரே! யுதததில
ரிகாததசேசாதிபதியான ஸுசாமாவினுடைய உயிரைக காபப
றகாகத துரியோதனன ஒருவனே தமபியரனைவருடனும சோநது
லவித பாணஙகளை இறைததுககொணடு நினறுன, மறற மனிதா்

கள ஓடிவிடடனா அவவாறே, பாணடவாகளும கவசமபூணடு எ
லாவிதமான முயறசியுடனும பீஷமரிருககுமிடததிறகு அாஜு
ஙனக காபபதறகாகச சென௱ாகள காணடீவததை வில்லா
கொணட அாஜுனனுடைய கோரமான வீரியததை யுததத
அறிநதவாகளாயிருநதும, பாணடவாகள ஹாஹாகாரததா
உணடுபணணபபடட உதஸாகததோடு எலலாபபககஙகளி
பீஷமரைச சூழநதாாகள பிறகு, பனைமரததைக கொடியா
கொணட சூரரான பீஷமா பாணடவாகளுடைய சேனையை யு
ரஙகததில பதிவான கணுககளுளள அமபுகளாலே மறைததா
மகாராஜரே! பிறகு, எலலாக கௌரவாகளும ஒனறுகூடி, சூரிய
உசசியை அடைநதிருககும ஸமயததில, பாணடவாகளுடன பே
புரிநதாாகள சூரனான ஸாதயகியானவன ஐநது பாணஙகளா
கிருதவாமாவையடிதது ஆயிரககணககான பாணஙகளை இறை
துககொணடு யுதததில நினறுன துருபதராஜனும கூாமையுள
அமபுகளால துரோணரை அடிதது மறுபடி எழுபதுபாணஙகளா
அடிதது அவருடைய ஸாரதியையும ஐநது பாணஙகளால அடி
தான பீமஸேனனோ தனககுப பிரபிதாமகனான பாஹலீ
ராஜனை அடிதது, காடடில புலிபோல உரகக விமமநாதஞசெ
தான சூரனான அாஜுன புததிரன சிததிரஸேனனாலே அநே
பாணஙகளால அடிககபபடடு ஆயிரககணககாகப பாணஙக
இறைததுககொணடு யுததபூமியில நினறுன அாஜுனபுததிரனு
யுதததில சிதரசேனனை மூனறு பாணஙகளால அடிததான யு
ததில எதிாதத சிரேஷடாகளான அவவிருவரும ஆகாயதத
சோநதிருககினற மஹாகோரரூபிகளான புதனும சனியுமபோ
விளஙகினாாகள சததுருவீராகளைக கொலபவனும சிறநத ப
முடையவனுமான ஸுபததிராபுததிரன அநதச சிததிரஸேன
டைய நானகுகுதிரைகளையும ஸாரதியையும ஒனபது பாண
ளால அடிதது விமமநாதஞசெயதான அரசரே! மகா
ஞன அநதச சிதரஸேனன குதிரைகள கொலலபபடட ரத
தினினறு விரைவாகக குதிததுத துாமுகனுடைய ரததி
விரைவாக ஏறினான பராககிரமசாலியான துரோணரு
விரைநது பதிவான கணுககளுளள அமபுகளாலே துருபதனை
பிளநது அவனது ஸாரதியையும அடிததாா பிறகு, துருப
ராஜன ஸேனாமுகததில ஹிமஸிககபபடடுப பூாவவைரதனை
நினைததுககொணடு வேகமுளள குதிரைகளோடு யுததரஙகததை
விடடோடினான பீமஸேனனோ பாஹலீகராஜனை எலலாச சேனை
களும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே ஒரு முகூாததததி
குள குதிரைகளையும ஸாரதியையும ரதததையும இழநதவனாக

சயதான மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டனுன பாஹலீகன அதிக
ான பிராணஸமசயததை அடைநது அநத மஹாயுததததில பர
ரபபுடன அநதரததகினினறு குதிதது லக்ஷமணனுடையரதத
ல விரைவாக ஏறினுன ஸாதயகியானவன பெரிதான போாக
ாததில பலவித அமபுகளாலே கிருதவாமாவைததடுததுப பிதா
கரான பீஷமரை நாடினுன அநதஸாதயகி பெரியவிலலை அசைத
கொணடு பரதகுலோததமரான பீஷமரைக கூாமையுளளவை
ரும ரோமஙகளைககூடச சேதிககுந திறமையுளளவைகளுமான
துபததுபாணஙகளால அடிததுத தேரினிடையில நாததனமசெய
னறவனபோலக காணபபடடான பிறகு, பிதாமகரான பீஷமா
நத ஸாதயகியினமீது பொனனுல அலஙகரிககபபடடதும மிகக
வகமுளளதும பெணணுகமபோனறதும மஙகளகரமானதும
ருமபினுறசெயததுமான பெரியசகதியைபபிரயோகிததாா மகா
ரதிமானுன ஸாதயகி தனனை நோககி விரைவாக வருகினறதும
ருதயுவுககொபபானதும எவவிதததாலும ஜயிகக முடியாதது
ான அநதச சகதியை லாகவததினுலே தனமீது தாககாமல
ழே விழுமபடிசெயதான மகாபயஙகரமான அநதசசகதியாயுத
ானது ஸாதயகியை அடையாமல அதிக ஒளியுடனகூடின பெரிய
உறகைபோலப பூமியினமீது விழுநதது அரசரே! பிறகு, ஸாத
கியோ பொனனுற பிரகாசிககினற தனனுடையசகதியை வேக
ாகக கையிலெடுததுப பிதாமஹருடைய ரததததைககுறிதது
றிநதான மகாயுதததில ஸாதயகியினுடைய புஜததினுடைய
வகததினுலே நனருக எறியபபடட அநதச சகதியாயுதமானது
ருமனிதனைககுறிததுக காலராததிரி வருவதுபோல (பீஷமரைக
றிதது) வேகததோடு எதிரிலவநதது பாரதரான பீஷமா
ரைவாகவருகினற அநதச சகதியாயுததததை மிகக கூாமையுளள
ரணடு க்ஷுரபரஙகளாலே இரணடாகவெடடினுா அநதசசகதி
மியில சிதறியது பகைவாகளை அழிககுந திறமையுடையவரும
காபஙகொணடவருமான காஙகேயா சகதியைத துணடாககி
ாதயகியை ஒனபதுபாணஙகளாலே மாாபிலடிதது அடடஹா
ஞ செயதாா பிறகு, பாணடவாகள ரதஙகளையும யானைகளையும
திரைகளையுமுடையவாகளாக ஸாதயகியை ரக்ஷிககவேணடிய
றகாக யுததததில பீஷமரைச சூழநதுகொணடாாகள பிறகு,
ததததில வெறறியில விருபபமுளள பாணடவாகளுககும கௌ
வாகளுககும மயிா பொடிககததககக கைகலநத யுததம நடகக
ரமபிததது

---

1 தூமகேது.

நூற்றைந்தாவது அத்யாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரா முதலானவர்களுடைய யுத்தவர்ணனம்)

மகாராஜரே! வாஷாகாலததில ஆகாயததில மேகஙகளா சூழபபடட சூரியனைபபோல யுததகளததில பாணடவாகளா நானகு பககஙகளிலும சூழபபடடும கோபஙகொணடுமிருககின பீஷமுரைககணடு துாயோதனன துசசாஸனனைநோககி, 'பரத களிற சிறநதவனே! சூரருமமகிமைதஙகிய விலலைக கையிலதா கியவரும சூராகளை அழிபபவருமான இநதப பீஷமா நாலுபக களிலும சூரராகளான பாணடவாகளால சூழபபடடிருககிறு மகாதமாவான அநதப பீஷமருடைய ரக்ஷணமானது உனனு செயயததககது நமககுப பாடடனரான பீஷமா யுததததி பாதுகாககபபடுவாராயின முயறசியுடையவாகளான பாஞசால களைப பாணடவாகளுடன யுததததில கொலவாா இநத யுதத தில பீஷமரைப பாதுகாபபதே நமககு முககியமான காரியமென எணணுகிறேன பெரிய விரதமுளளவரும மகாவிலலாளியுமா இநதப பீஷமா நமககு ரக்ஷகா நீ யுததததில ஒருவராலும செய முடியாத காரியததைச செயகினற பிதாமஹரை எலலா ஸை யஙகளோடும சோநது சூழநதுகொணடு பாதுகாககவேண்டு என்று கூறினன இவவாறு சொலலியதைககேடட உமது புதத ஞன அநதத துசசாஸனன யுததகளததில பெரிய ஸைனியததா சூழபபெறறுப பீஷமரை நானகுபககஙகளிலும சூழநதுநினறுர பிறகு, லக்ஷம குதிரைகளுககு(த தலைவனும)ஸுபலபுததிரனுமா சகுனியானவன (யுததமசெயவதில) பழககபபடடவாகளும யு ததததில ஸமாததாகளுமான புருஷசிரேஷடாகளோடு கூடினவ களும நிாமலமான ஈடடிகளைக கையிறகொணடவாகளும ரிஷ களையும தோமரஙகளையுந தரிததவாகளும கொழுபபுடையவா ளும மிகக வேகமுடையவாகளும வலலமையுடையவாகளுமா [1] காலாடகளோடுகூடிப புருஷசிரேஷடாகளான நகுலன, ஸ தேவன, பாணடுபுததிரரான தாமராஜா ஆகிய இவாகளை நான பககததிலும வளைததுஎதிாததான பிறகு, துரியோதனராஜ பாணடவாகளைத தடுபபதறகாகச சூராகளான பதினுயிரமகுதிை வீராகளை அனுபபினன வேநதரே! அதிவேகமுளளவைகளு யுததததிலபுகுநதவைகளும பக்ஷிகளைபபோல விரைவாகசசெல

1 பதாதிநாம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

றவைகளுமான குதிரைகளினுடைய குளம்புகளால் அடிக்கப
டுப் பூமியானது நடுக்கமுற்றது, சப்திக்கவும் சப்தித்தது மலை
எரிக்கப்படுகின்ற பெரிய மூங்கிலடர்ந்த காட்டினுடைய சப
போலக் குதிரைகளுடைய மிகவும் பெரிதான குளப்படிச் சப
ானது அப்பொழுது கேட்கப்பட்டது அந்த யுத்தகளத்தில்
விச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட
ரும் புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்து சூரியனை
றத்தது அதிவேகத்துடன் பிரவேசிக்கின்ற அன்னப்பறவை
ாலே பெரிய தடாகம் கலக்கப்படுவது போலச் சிறந்த வேக
ள அந்தக் குதிரைகளாலே பாண்டவசேனையானது கலக்கப்
டது கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய சப்தத்தினாலே ஒன்
ம் அறியப்படவில்லை அவ்வொலியினால், (வேறு) பேரொலியும்
ங்கப்பட்டு மறைந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜ
மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்களும், ரணகளத்தில்
ிரைக்காரர்களுடைய வேகத்தை, வர்ஷாகாலத்தில் மிகநிரம்பி
ம் பௌர்ணமாஸியில் கொந்தளிப்புற்றதுமான மகோததியி
டைய ஜலத்தின் வேகத்தைக் கரைதடுப்பதுபோலப் பலத்தால்
த்தார்கள் பிறகு, அந்த(ப்பாண்டவ)ரதிகர்கள் கணுக்கள் பதி
ன அம்புகளாலே [1] குதிரை வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார்
மகாராஜரே! உறுதியான வில்லைக் கையில் தாங்கிய வீரர்
ாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரை வீரர்கள் யானைகளாலே
க்கப்பட்ட மஹா கஜங்கள் மலையிலுள்ள குகையில் விழுவது
ல விழுந்தார்கள் அந்தக்குதிரைவீரர்களும் பத்துத் திசைகளி
ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள ஈட்டிகளாலும்
ுக்கள் பதிந்திருக்கும் அம்புகளாலும் வீரர்களுடைய முடிகளை
ுத்தெறிந்தார்கள் ரிஷ்டிகளாலே அடிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்
ன தலைகள் பெரிய மரங்களினின்று பழங்கள் உதிர்வதுபோல
ாந்தன் மன்னரே! ஆங்காங்கு நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரை
ர்களோடு கூடின குதிரைகள் எல்லா விடங்களிலும் கீழே
ந்தவைகளும் கீழே வீழ்த்தப்பட்டவைகளுமாகக் காணப்பட
பிராணனைக் காப்பாற்றுவதில் நோக்கங்கொண்ட மான்கள்
மத்தைக்கண்டு பயந்து ஓடுவதுபோல வதஞ்செய்யப்படுகின்ற
ிரைகள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு எங்கும் ஓடின மகாராஜரே!
ண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஜயித்துச் சங்கங்களை
தினார்கள் யுத்தத்தில் பேரீவாத்தியங்களையும் அடித்தார்கள்.
கு, துரியோதனன் சேனை தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக்

1 ஒரு சொல் விடப்பட்டது

கண்டு மனந்தளர்ந்து மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'மகாபாகு முள்ளவரே! பிரபுவே! மூத்தோனான இந்தப் பாண்டுபுத்தி நகுல ஸஹதேவர்களோடு கூடி, நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு பொழுதே, யுத்தத்தில் சேனையை ஓட்டச்செய்கிறான் மிக்க புஜ முள்ளவரே! ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல இவனை தடுப்பீராக நீர் பகைவர்களால் தாங்குதற்கு மிக அரிய வல்ல யுள்ளவரென்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான் பிரத சாலியான சல்யன் உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தைய கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜரிருக்குமிடத்திற்குத் தேர்க்கூட்டத்து சென்றான் யுதிஷ்டிரர் தம்மை நோக்கி விரைவாக வருகின்ற பெருவெள்ளத்தின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளதுமான சல்ய டைய மிக்க பெரும்படையை யுத்தத்தில் தடுத்தார் மகாரத தர்மராஜா யுத்தத்தில் மத்ரராஜனைப் பத்துப் பாணங்களா நடுமார்பில் விரைவாக அடித்தார் நகுலனும் ஸஹதேவ அவனை ஏழு பாணங்களால் அடித்தார்கள் மத்ரராஜனும் அவ ளனைவரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான், யுதிஷ ரைக் கூர்மையான அறுபது பாணங்களாலே மறுபடியும் அ துப் பரபரப்புடன் கூடின மாத்ரீபுத்திரர்களை இரண்டிரண பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தோள்வலிமிக்கவனும் சத ருக்களை ஜயிக்கின்றவனுமான பீமன், மிருத்யுவினுடைய வா அடைந்ததுபோல யுத்தத்தில் மத்ரராஜனுடைய வசத்தைய திருக்கின்ற யுதிஷ்டிர ராஜரைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவா சல்யனை எதிர்த்துவந்தான் பீமன், வரும்பொழுதே, முழுமை உருக்கின்ற செய்தவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் மாம்ஸ னத்தைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களாலே மத்ரராஜ அடித்தான் பிறகு, பீஷ்மர் துரோணர் இருவரும் பெருஞ்சே சூழ்ந்துவர விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு தர் ஜரை எதிர்த்துவந்தார்கள் பிறகு, சூரியன் மேற்றிசை அடைந்து பிரகாசிக்குமளவில் மகாகோரமும் அதிபயங்கரமும யுத்தம் ஆரம்பித்தது

நூறறுருவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(வாஸுதேவர் பீஷ்மருடைய வல்லமையைப்பொறாமல் அவரைக்கொ லச்சேல்றதும், அர்ஜுனன் தடுக்க இருவரும் திரும்பித் தேரேறியதும்

வேந்தரே! பிறகு, உமது பிதாவான பீஷ்மர் கோபங்கொ கூர்மையுள்ள உத்தமமான பாணங்களாலேஸைனிகர்களோடுகூடி

•

ணடவாகளை யுததததில நானகுபககஙகளிலும அடிததா பீஷ்
பீமனைப பனனிரணடுபாணஙகளாலும ஸாதயகியை ஒனபதுபா
ஙகளாலும நகுலனை மூன்றுபாணஙகளாலும ஸகதேவனை ஏழு
ணஙகளாலும அடிதது யுதிஷடிரருடைய இரணடுகைகளிலும
ாபிலும பனனிரணடுபாணஙகளை நாடடினா பிறகு, மகாபல
லியான பீஷமா திருஷடதயுமனனையும அடிதது விமமநாதம
யததா பிதாமஹரான அநதப பீஷமரை, நகுலன பனனிரணடு
ணஙகளாலும ஸாதயகி மூனறுபாணஙகளாலும திருஷடதயும
ன எழுபதுபாணஙகளாலும பீமஸேனன ஏழுபாணஙகளாலும்
ஷடிரா பனனிரணடுபாணஙகளாலும திருபபியடிததாாகள
ரோணரோ ஸாதயகிபீமஸேனனஇவாகளில ஒவவொருவனையும
தணடததிறகொபபான கூாமையுளள ஐநதுஐநதுபாணஙகளா
அடிததாா அவவிருவரும வேணுகமெனகிற ஆயுதஙகளாலே
ரியயானையை அடிபபதுபோலப பிராமமணசிரேஷடரான அந
 துரோணரை லக்ஷயததில நேராகச செலலுகினற மும்மூனறு
ணஙகளாலே திருபபியடிததாாகள கூாமையான அம்புகளா
தனபுறுததபபடடும, ஸௌவீராகளும கிதவாகளும கீழநாடடு
ாகளும மேனுடடு வடநாடடுவீராகளும மாளவாகளும அபீஷா
ாகளும சூரஸேனாகளும சிபிகளும வஸாதிகளும யுததததில
ஷமரைவிடடு விலகவிலலை அவவாறே, பறபலதேசததினினறு
திருககிற மறற அரசாகளும பறபல ஆயுதஙகளைக கையிற
ாணடு பாணடவாகளை எதிாததாாகள அரசரே ! அவவாறே,
ணடவாகளும பிதாமஹரைச சூழநதுகொணடாாகள பகைவா
ால ஜயிககமுடியாத பீஷமா எலலாபபககததிலும தோகூட
ஙகளால சூழபபடடுக காடடில பிடிதத நெருபபுபபோலச சத
ருககளை எரிததுககொணடு பிரகாசிததாா ரதமாகிற அகனிக
நகததிலுளளதும விலலாகிறஜவாலையுளளதும கததிகள, சகதி
, கதைகளாகிற விறகுகளோடு கூடியதும பாணஙகளாகிற
ருபபுபபொறிகளுளளதுமான பீஷமராகிற நெருபபு க்ஷததிரிய
ரேஷடாகளை எதிாததது மகாராஜரே ! பெருநதீயானது காற
ன்கூட உலாநதகாடடில ஸஞசரிபபதுபோலப பீஷமா திவ
ஸதிரததைப பிரயோகமசெயதுகொணடு ஸஞசரிததாா அவா
ானமயமான கணுக்களுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூணடவை
ும மிகக கூாமையுளளவைகளுமான காணிகளாலும நாளீகஙக
ாலும நாராசஙகளாலும அநத ஸைனியததை மூடினா மேலும,
ாமையுளள அமபுகளாலே கொடிகளையும தேராளிகளையும கீழே
ளி ரதஸமூகஙகளை மொடடையாயிருககினற பனஙகாடுகள
ாலச செயதாா மிகக புஜபலமுளளவரும ஆயுததாரிகளை

வரிலுஞ் சிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் ரணகளத்தில் ரதங்
யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளா
செய்தார் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! இடிமுழக்கம் போ
பீஷ்மருடைய நாணொலியையும் கையுறைகளுடைய ஒலியை
கேட்டு எல்லாப் பிராணிகளும் நடுக்கமுற்றன உமது பித
னுடைய பாணங்கள் வீணாகாமல் லக்ஷியங்களில் பாய்ந்தன பீ
ருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகள் (யுத்தவீரர்களுடை
கவசங்களில் தடையற்றுப் பாய்ந்தன மகாராஜரே! வீரா
கொல்லப்பெற்றவையும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவை
மான தேர்கள் யுத்தபூமியில் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்படுவ
நாங்கள் கண்டோம் பதினாலாயிரம் சைத்தியர்களும், காசி
சத்து வீரர்களும், கரூசர்களும், மகாரதர்களென்று பிரஸி
பெற்றவர்களும் மகாகுலத்தில் பிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில்
ரதத்தை இழுக்கத் துணிந்தவர்களும் முன்வைத்தகாலைப் பின்வை
காதவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளை உ
யவர்களுமான மற்றுமுள்ள அரசர்களனைவரும் வாயைத் திற
கொண்டிருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற பீஷ்மரை ரணகளத்
எதிர்த்துக் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும்
லோகம் சேர்வதற்காக (அந்தயுத்தகளத்தில்) மூழ்கினார்கள் ப
குலத்திற்பிறந்த மகாராஜரே! அச்சுக்களும் சக்கரங்களும் ம
முள்ள உறுப்புக்களும் ஒடிக்கப்பெற்ற சில தேர்களை நூறு நூ
வும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாங்கள் கண்டோம் [1] வரூதங்களோ
உடைத்துத் தள்ளப்பட்ட தேர்களாலும் கீழே தள்ளப்பட்ட
கர்களாலும் அம்புகளாலும் உடைக்கப்பட்ட நல்ல கவசங்க
ளும் பட்டஸங்களாலும் கதாயுதங்களாலும் பிண்டிபாலங்களா
கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் அம்புக்கூடுக
ளும் உடைக்கப்பட்ட சக்கரங்களாலும் கைகளாலும் விற்களா
கத்திகளாலும் குண்டலங்களையணிந்த தலைகளாலும்கையுறைக
ளும் விரலுறைகளாலும் கீழே புரட்டித்தள்ளப்பட்ட கொடிமர
ளாலும் பலவாறாக அறுக்கப்பட்ட விற்களாலும் யுத்தபூமியான
நான்குபக்கத்திலும் நன்கு பரப்பப்பட்டதாகியது அந்த யு
களத்தில் யானைமீதேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்கள் யானைகளை
குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளையும் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரம
வும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள் அந்த வீரர்கள்முயற்சிசெய்த
பீஷ்மருடையபாணத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்ற மகாரதர்களை

1 வேறொன்றில் மோதுவதால் கெடாமலிருப்பதற்காகத் தேரை
சுற்றி மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பு

டுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் மகாராஜரே! மகேந்திர னுக்குச் சமமான-வீர்யமுள்ள பீஷ்மராலே அடிக்கப்படுகின்ற பெருஞ்சேனைசிதறியது இருவர் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடவில்லை பாண்டு புத்திரர்களுடைய சேனை, தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக அடிக்கப்பட்டதும் கீழே விழுந்திருக்கின்ற கொடிகளால் நெருங்கி யதும் ஹாஹாகாரங்கொண்டதும் பரஜ்ஞையை இழந்ததுமாயிற்று பிதா புத்திரனைக் கொன்றான் அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான் யுத்தத்தில் நண்பன் தெய்வபலத்தினால் தூண்டப்பட் டுத் தன் பிரியமான தோழனைக் கொன்றான் இன்னும் மற்ற பாண்டுபுத்திரர்களுடைய ஸைனிகர்கள் கவசங்களையிழந்து விரித்த தலைமயிருடன் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப் பட்டார்கள் அப்பொழுது, பாண்டுபுத்திரனுடைய சேனையானது வழிதெரியாமல் சுற்றிச்சுற்றித் தடுமாறுகின்ற பசுக்கூட்டம்போ லத் தடுமாறுகின்றதாகவும் அங்குமிங்கும் சுற்றிவருகின்ற ரதங் களின் ஏககாலகளோடு கூடியதாகவும் தீனஸ்வரத்துடன் கூடிய தாகவும் காணப்பட்டது யாதவநந்தனரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் சேனை பீஷ்மரால் நன்றாக நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதைக் கண்டு உத்தமமான ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு குந்திபுத்திரனை அர் ஜுனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்

'பார்த்த! நீ எதிர்பார்த்திருந்த காலம் இதோ வந்துவிட் டது நரசிரேஷ்டனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற இந்தப் பீஷ் மரை நன்றாக அடி வீரனே! முற்காலத்தில் விராட நகரத்தில் அர சர்களால் நிறைந்த சபையில் ஸஞ்சயனுக்கு அருகில், 'எவர்கள் என்னையுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிவார்களோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்மர் துரோணர் முதலான எல்லாக் கௌரவ ஸைனிகர்களையும் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுடன் யான் கொல்வேன்' என்று உன் னால் உரைக்கப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை இப்பொழுது உண்மை யாகச்செய் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனே! குந்தீபுத்திர! க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நினைத்து மனக்கவலையற்றவனாகி நீ யுத்தம் செய்' என்று சொன்னார் வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்ல, அர் ஜுனன் குறுக்கான பார்வையுடன் தலை குனிந்துகொண்டு விருப் பமில்லாதவன்போலப் பின்வரும் வார்த்தையைக் கூறலானான்

'கொல்லத் தகாதவர்களைக்கொன்று நரகத்தைப் பிந்திய பயனாகக் கொண்ட ராஜ்யத்தை அடைவது நலமா? அன்றி, வனத்தில் வாஸஞ்செய்து துக்கங்களை அனுபவிப்பது நலமா? எது நல்லதா கும்? குதிரைகளைப் பீஷ்மரிருக்கு மிடத்திற்கு நடத்தும் உம் முடைய வார்த்தையை யான் அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன் ஒருவரா லும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரு

மான பீஷமரை வீழததபபோகிறேன்' எனறுன மஹாராஜரே
எவவிடததில பீஷமா சூரியனபோலப் பாாகக முடியாதவரா
ஜவலிததுககொணடு நிறகிருரோ அவவிடததைதக குறிதது மா
வா வெளளிபோலப பிரகாசிககினற குதிரைகளை நடததிஞ
யுததததில பீஷமரை எதிாபபதின பொருடடு முயறசிசெயகின
மகா புஜபலமுளள பாாததனைககணடு யுதிஷடிரருடைய பெரி
சேனையானது மீணடும யுததததிறகாகத திருமபிவநதது பிறகு
கௌரவாகளுள சிரேஷடரான பீஷமா ஸிமமமபோல அடிகக
அதிகமாகக காஜிததுககொணடு தனஞசயனுடைய ரதததினமீ
விரைவாக அமபு மழைகளை இறைததாா பரதகுலததில உதித
வரே! ஒரு கூஷணததிறகுள அவனுடைய ரதமானது குதிரை
ளோடும ஸாரதியோடும பெரிதான அமபுமழையிஞலே பிறரா
அறியபபடவிலலை வாஸுதேவரோ தைரியததைதக கைககொண
பீஷமருடைய அமபுகளாலே மிக அடிககபபடட அநதக குதிரை
களை யுததகளததில பரபரபபிலலாமலும விரைவுடனும நடத
ஞா பிறகு, பாாததன மேகததின இடிமுழககமபோனற சபத
துடனகூடிய திவயதனுஸைக கையிலெடுததுக கூாமையுளள அம
களாலே பீஷமருடைய விலலை அறுததுக கீழேதளளிஞன வி
அறுககபபடவே, உமது பிதாவான அநதப பீஷமா அடுதத நிமி
ஷததிலேயே பெரிதான வேறு விலலைக கையிலெடுதது நாணேற
மேகமபோலக காஜிககினற அநத விலலை இரு கைகளாலும இழு
தாா பிறகு, அாஜுனன கோபஙகொணடு பீஷமருடைய அந
விலலையும அறுததான சநதனுவின குமாரரான பீஷமா அாஜு
னனுடைய அவவிதமான லாகவததைப புகழநதாா காஙகேயரான
வா விலலாளிகளுள சிரேஷடஞன பாாததனை நோககி, 'சததுரு
களை அழிபபவனே! மிகக புஜபலமுளளவனே! நலலது, நலலது
குநதீபுததிர! நலலது' எனறுசொனஞா பீஷமா இவவணணம
சொலலிப பினபு வேறெரு அழகிய விலலைக கையிலெடுதத
யுததததில அாஜுனனுடைய தேரைக குறிதது அமபுகளை
தொடுததாா வாஸுதேவா அநதப பீஷமருடைய அமபுகளை
பயனறறவையாகச செயதுகொணடும மணடல கதிகளை
காணபிததுககொணடும குதிரையை நடததும விஷயததி
அதிகமான ஸாமாததியததைக காணபிததாா பீஷமருடைய
அமபுகளாலே நனறுகக காயபபடுததபபடட நரசிரேஷடா
ளான அவவிருவிரும, கொமபுகளாலே நனறுககீறபபட
(அவைகளை) அடையாளமாகக கொணடவைகளும மிகுநத யுத
முயறசியுளளவைகளுமான இரணடு காளைகளபோல விளங
ஞாகள ; மஹா பாகுபலமுளளவரும லக்ஷமீநாதரும சததுரு

ராகளைக கொலபவருமான வாஸுதேவரோ அாஜுனன்
பாரில மெதுவாயிருததலைககணடு யுதததநில ஓயவினறிச சர
ாரியைப பொழிகிறவரும இரணடு சேனைகளின நடுவையடைநது
நரியனைபோலத தபிககசசெயகிறவரும பாணடுபுததிரனுடைய
ஸைனிகாகளுள சிறநதவாகளையெலலாம கொலலுகிறவரும யுதிஷ
ரருடைய சேனையிலயுகததினுடையமுடிவை உணடுபணணுகிற
ாபோல இருபபவருமான பீஷமரைப பொறுககவிலலை பிறகு,
யாகியான வாஸுதேவா வெளளிபோலப பிரகாசிககினற பாாத
னுடைய குதிரைகளை விடடுவிடடுப பெரிதானரததநினினறு
ழே குதிததாா பலசாலியும சாடடையைக கையிலகொணடவ
நம அதிகபராககிரமமுளளவரும அடிககடி ஸிமமமபோலககா
ககினறவரும லோகநாதரும அளவறற காநதியுளளவருமான
நத வாஸுதேவா கோபததினால கணகளசிவநது (பீஷமரைக)
காலலககருதி மகாயுதததநில உமமைச சோநதவீராகளுடைய
தஜஸுகளைப பக்ஷிககிறவாபோலத தம கைகளையே ஆயுதமாகக
காணடு தம இருகாலகளாலும பூமியைப பிளககினறவாபோலப
ீஷமரை எதிாதது ஓடிவநதாா யுததகளததில பீஷமரைக கொல
தில முயறசியுளளவராக அருகிலவருகினற மாதவரைககணடு
நககுளள ஸைனிகாகளனைவரும வாஸுதேவரிடததினினறுணடா
ான பயததினாலே பீடிககபபடடு, 'பீஷமாமாணடாா, பீஷமா
ாணடாா' எனறு அலறிககொணடே ஓடினாகள பீதாமபரத
தைத தரிததவரும இநதிரநீலககறபோலக கறுதத மேனியுடைய
வருமான ஜனாததனா பீஷமரைககுறிதது எதிாதது ஓடுகினறவ
ாக மினனலுடனகூடிய மேகமபோல விளஙகினாா யாதவ
ரேஷடரான ஸ்ரீ வாஸுதேவா, ஸிமமம யானையை எதிாபபது
போலவும ரிஷபம ரிஷபததை எதிாபபதுபோலவும ஸிமமநாதஞ
செயதுகொணடு விரைவாகப பீஷமரை எதிாதது ஓடினாா பீஷ
மா யுதததநில புணடரீகாக்ஷா தமமை எதிாததுவருவது கணடு,
யுதததநில பரபரபபினறிப பெரியவிலலை நனறாக இழுதது மன
வமைதியுடன கோவிநதரைப் பாாததுக கூறலானாா

'புணடரீகாக்ஷரே! வாரும, வாரும தேவதேவரே! உமககு
வநதனம ஸாதவததிரேஷடரே! எனனை இபபொழுது மகாயுத
ததநில கீழே தளளும தேவரே! தோஷமறறவரே! கிருஷணரே!
தேவரீரால யுதததநில கொலலபபடடாலும, அடியேனுககு எலலா
உலகததிலும சிறநத நனமையே கோவிநதரே! அடியேன இப
பொழுது யுததததில மூவுலகததோராலும கொணடாடபபடடவ
னாகிறேன உமது இஷடபபடி அடியேனை ஸமஹாரஞசெயயும
குற்றமறறவரே! நான உமககுத தாஸனாயிருககிறேன' - எனறு

தெளிநத மனததுடன மொழிநதா பிறகு, மிகக புஜபலமுள்ள
அாஜுனன கேசவரைப பினதொடாநதோடி இருகைகளாலும்
கட்டிபபிடிததான பாாததனுலே கட்டிப பிடிககபபடுகினறவரும
செநதாமரைமலாபோனற கணகளையுடையவரும புருஷோததமரு
மான வாஸுதேவா அாஜுனனை இழுததுககொணடே விரை
வாகப பீஷமருடையபககததிறகுச சென்ரு சததுருவீராகளைக்
கொலலுகினறவனுன பாாததனே பலாதகாரமாக ஸ்ரீகிருஷண
ருடைய இரணடுகாலகளையுங கட்டிககொணடு அவரை அதிபபிரய
ஸததால பததாவது அடியில பிடிதது நிறுததினுன பிறகு, நண
னுன அாஜுனன மிகக மனவருததமுறறு, கோபததினுல கலங
கின கணகளுளளவரும ஸாபபமபோலப பெருமூசசுவிடுகினறவரு
மான ஸ்ரீ கிருஷணரைபபாாதது, 'மகா பாஹுபலமுளளவரே
நீா யுதத முயறசியினினறு திருமபும கேசவரே! 'யான போா
புரியபபோவதிலலை' எனறு முனபு நீா சொலலியவாாததையை
நீா பொயயாககசசெயவது தகாது மாதவரே! உலகிலுளள ஜனங
கள உமமை, 'பொயசொலலுகிறவா' எனறு சொலலுவாாகள
இதுமுழுமையும எனபொறுபபே யான பிதாமஹரைக கொல
வேன சததுருககளை அழிபபவரே! கேசவரே! என ஸஸ்திரத
தினமீதும சததியததினமீதும ஸுகருததததினமீதும ஆணையிடுகி
றேன யான சததுருககளுககு நாசததைச செயயபபோகிறேன
நிரமபின சநதிரமணடலமானது யுகமுடிவுககாலததில தறசெய
லாகக கீழே விழுவதுபோல, ஒருவராலும ஜயிகக முடியாதவரும்
மகாரதருமான பீஷமா எனனுல தளளபபட்டு இபபொழுதே
கீழே விழுவதைப பாரும' எனறு அனபோடு கூறினுன மாத
வரோ மசாதமாவான பலகுனனுடைய வாாததையைககேட்டுப
அவனுடைய வலலமையைககணடும மிகுநத பிரீதியுடையவரானா;
மறுமொழி ஒனறும சொலலாமலே கோபததுடன மீணடும ரதத
தினமீதேறிககொணடாா ரதததினமீதேறியிருககினற நரசிரேஷ
டாகளான கிருஷணாாஜுனாாசளிருவரையும சநதனுபுததிரரான
பீஷமா மேகம இரணடு மலைகளினமீது வாஷதாரையைப பொழி
வதுபோலச சரமாரியைப பொழிநதாா சூரியன[1] சிசிரருதுவினு
டைய முடிவில தன கிரணஙகளாலே தேஜஸுகளைக கவாவதுபோல
உமதுபிதாவானதேவவிரதா யுததவீராகளுடைய பிராணனகளைக
கவாநதாா பாணடவாகள யுதததில எவவாறுகௌரவஸைனி
யஙகளை நாசஞசெயதனரோ, அவவாறே, உமதுபிதாவானபீஷமா
பாணடவஸைனியஙகளையுததததிலநாசஞசெயதாா அடிககபபட்டு

1 மாசியும பஙகுனியும

டுகினற சைனிகாகளோ ஊககததையும அறிவையுமிழநது, தன
படைய தேஜஸினுலே தவிககசசெயகினறவனும ஆகாயமததியை
டைநதிருககினறவனுமான சூரியனைப பாாகக முடியாதது
பால, யுதததில ஒபபறறவரான பீஷமரைப பாாபபதறகுச
ந்தியறறவாகளானாகள மகாராஜரே! நூறுநூறுகவும ஆயிரம
யிரமாகவும பீஷமராலே கொலலபபடுகினற அநதப பாணடவ
சனையிலுளள வீராகள, பயததால பீடிககபபடடு, யுதததில
ஷமா செயகைகளை மனிதாகளின வலலமைககு மேறபடடச
சயவதைக கணடாாகள பாரதரே! பீஷமராலே அவவிதமாகத
ரததபபடுகினற பாணடவசேனைகள சேறறில அமிழநத பசுக
ாபோல ரகூககனை அடையவிலலை பலசாலியான பீஷமராலே
ாபபலாகளான பாணடவ ஸைனிகாகள யுதததில எறுமபுகள
பால நசுககபபடடாாகள ராஜேநதிரரே! அவவாறே, பகைவா
ளை நாசஞசெயயுந தனமையுளள பீஷமராலே யுதததில எல
ரப பாணடவ வீராகளும ஸருஞசயாகளுடன அடிககபபடடாா
ள பாரதரே! மகாரதரும அசைககமுடியாதவரும அமபுக கூட
ததைப பொழிகினறவரும அரசாகளை வாடடுகினறவருமான
ஷமரை அநதப பாணடவ வீராகள பாணஙகளபோனற கிரணங
ளோடு பிரகாசிககினற சூரியனைபபோலப பாாககச சகதியறற
ாகளானாகள அநதப பீஷமா பாணடவசேனையை அடிததுக
காணடிருககும ஸமயததில சூரியன அஸதமயததையடைநதான
றகு, பீஷமா ஸைனியஙகளுடன கூடிய பலசாலிகளான பாணடு
ததிராகளைச சரமாரியால தடுததாா மகாபலசாலியும பெரிய
ரதமுளளவருமான பீஷமா சகரபாணியான ஸ்ரீகிருஷணபக
ான பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, பலசாலிகளான கருச
தசதது வீராகளாலும சேதி தேசதது வீராகளாலும எபபொ
துமே சூழபபடடிருககிற பாணடுபுததிராகளை மகாஸதிரங
ளால அடிததாா பிறகு, சிரமததினுல வருததமுறறிருககினற
சனைகளினுடைய மனமானது யுதததை நிறுததுவதில நோக்க
றறதாகியது

ஒன்பதாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது

நூற்றேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் இரவில் கிருஷ்ணனோடு ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடஞ் சென்று அவரை வதஞ் செய்யும உபாயத்தைக் கேட்டதும், அவர் சொல்லியதும்)

அநதக கௌரவ பாணடவ வீரரகள போரபுரிநதுகொ
டிருககையில சூரியனும அஸதமிககக கோரமான ஸநதியா கா
மானது தோனறிவிடடது பிறகு, யுதததததை நாஙகள கா
விலலை பாரதரே! பிறகு, யுதிஷடிரராஜா ஸநதியாகாலம நோ
ருபபதையும தமது சேனை பீஷமராலே அடிககபபடடு அஸதிர
களை இழநது பயததால மனததளாசசியுறறு யுததததினின
திருமபி ஒடுவதில பறறுதலுளளதா யிருபபதையும மகாரதரா
பீஷமா போரில மிகக பரபரபபுடன அடிபபதையும மகாரத
களான ஸோமகாகள வெலலபபெறறு ஊககமிழநதிருபபதைய
கோரமும பயஙகரமுமான இரவின தொடககததையும பாரத
ஆலோசிதது அரசாகளுடைய போரை நிறுதத [1] விருமபின
பிறகு, யுதிஷடிரராஜா தமது படைகளை யுதததததை நிறுததுமப
செயதாா அபபொழுது, அவவிதமாகவே உமமுடையபடைகளு
யுதததததை நிறுததிவிடடன குருசிரேஷடரே! யுதததததில கா
களால அதிகமாகத துனபம அடைவிககபபடட மகாரதாக
ஸைனியஙகளை யுதததததைவிடடு ஒழியுமபடிசெயது (இரு
டததை) அடைநதாரகள பீஷமருடைய பாணததால மிகவு
பீடிககபபடட பாணடவாகள யுதததததில அவருடைய செ
கையை நினைதது அபபொழுது ஆறுதலை அடையவிலலை பாரத
பீஷமரும ஸருஞசயாகளுடன கூடின பாணடவாகளை யுதததத
ஜயிதது உமமுடைய குமாராகளாலே புகழபபெறறும நமஸகா
கபபெறறும நானகு பககஙகளிலும மிகவும மகிழசசியுறறவா
ளான கௌரவாகளோடு (தமவாஸஸதானததை) அடைநதாா

பிறகு, எலலாப பிராணிகளையும மயககசசெயகினற இ
தோனறியது கோரமான அவவிரவின தொடககததில வி
ணிகளுடன கூடின பாணடவாகளும (ஒருவராலும) ஜயிககமு
யாத ஸருஞசயாகளும மநதிராலோசனையின பொருடடுச சோ
உடகாாநதாரகள. மகா பலசாலிகளும ஆலோசனையின நி
யததை அறிநதவாகளுமான (அவாகள) மனக கலககமறற
களாகித தஙகளுககு நனமையை உணடாககககூடியதும சம
திறகேறறதுமான ஆலோசனையைச செயதாரகள பிறகு, யுதி
டிரராஜா நெடுநேரம ஆலோசிதது வாஸுதேவரைப பாாத

[1] வேறு பாடம

வவாறுன வாாததைதயைச சொலலலானா 'கிருஷணரே !
காதமாவும பயஙகரமான பராககிரமமுளளவரும தாமரைக
டுகளை யானை அழிபபதுபோல எனனுடையபடையை விசேஷ
க அழிபபவருமான பீஷமரைப பாரும மிக மூணடெரிகினற
பபோலச சேனைகளைப பகூஷிககினற மகாதமாவான இநதப பீஷ
ரைப பாாபபதறகு நாம சகதியறறவாகளாயிருககிறோம கோர
னதும கொடுவிஷமுளளதுமான தகூஷகனெனகிற மகாஸாபபம
ாலச சிறநத பிரதாபசாலியான பீஷமா கோபஙகொணடு
கூஷணமான சஸதிரஙகளுடன விறபிடிததுக கூாமையுளளபாணங
ள யுததததில அதிகமாக பரயோகஞ்செயதுகொணடு விளஙகு
றா கோபஙகொணட யமன, வஜரததைதக கையிறகொணட
தவராஜன, பாசாயுததததைத தரிதத வருணன, கதாயுததததை
டைய குபேரன ஆகிய இவாகளையும ஜயிததுவிடலாம மிகுநத
ாபஙகொணட பீஷமரோ மகா யுததததில ஜயிபபதறகு ஸாத
யபபடாதவா கிருஷணரே ! இது இவவாறுன பிறகு, அபபடிப
ட நான எனனுடைய புததிககுறைவினுலே யுததததில பீஷ
ரை எதிாததுத துககஸமுததிரததில முழுகிவிடடேன ஒருவ
லும ஜயிககமுடியாத மாதவரே ! யான கானகம செலவேன
வவிடததுககுச செலவது எனககு மேனமையானது கிருஷ
ரே ! யுததததில எனககு விருபபமிலலை பீஷமரோ எப
பாழுதும நமமைககொலலுகிறா நனறுகஜவலிககினற நெருப
பநோககிச செலலுகினற விடடிறபூசசியானது மரணததையே
டைவதுபோல நான பீஷமரை எதிாததுவிடடேன வருஷணி
லததி லுதிததவரே ! நான ராஜயநிமிததமாகப பராகரமம
சயது நாசததை அடைவிககபபடடுவிடடேன சூராகளான
னனுடைய பிராதாககளும பாணஙகளால மிகவும பீடிககபபடடு
டடாாகள, எனனிமிததமாக ஸகோதரநேசததினுல ராஜயததை
ழநது கானகம சென்றுாகள மதுஸூதனரே ! எனனிமிததமா
த திரௌபதியும அவவிதமான கிலேசததிறகு உடனபடுததப
டடாள நான உயிரைப பெரிதாக நினைநதிருநதேன இப
பாழுது அவவுயிரும கிடைகக அரிதாகிவிடடது மிசசமான
ாழநாளைககொணடு நான உததமதாமததை அனுஷடிபபேன
கசவரே ! பிராதாககளோடு கூடின யான தேவரீரால அனுககிர
ககத தககவனுயிருநதால, நமககுரிய தாமததிறகு விரோதமினறி
றிததததைச சொலலும' எனறுா

இவவாறுன அநதத தாமநநதனருடைய சொலலைககேடட
றகு, வாஸுதேவா யுதிஷடிரரை நலலவாாததைகளினுலே
தறுதலடையுமபடி செயது கருணையினுலே பினவருமாறு அதிக

விஸ்தாரமான மறுமொழி கூறலானா 'ஸதகியபிரதிஜஞை
யுடையவரே! தாமபுததிரரே! சௌாயமுடையவாகளும (பகைவ
களால) ஜயிககமுடியாதவாகளும பகைவாகளை அழிபபவாகளு
வாயுவுககும அகனிககும ஸமமான தேஜஸஸுளளவாகளுமா
பீமாாஜுனாகளையும பராககிரமமுடையவாகளும தேவாகளு
கெலலாம ஈஸவராகளபோனறவாகளுமான நகுலஸஹதேவ
களையும பிராதாககளாககொணட நீா துயரமடையவேண
டாம பாணடவரே! நீா எனனையாவது நேயமுறையினு
ஏவும பீஷமரோடு நான போாபுரிவேன மகாராஜரே
மகா யுததததில உமமால ஏவபபட்ட யான எதைததா
செயயமாட்டேன? பலகுனன (தான கொலல) விருமபா
விருநதால, தாாததராஷடிராகள பாாததுககொணடிருககு
பொழுதே, புருஷசிரேஷடரான பீஷமரை யுததததில அழைத
நான கொலவேன பாணடவரே! வீரரான பீஷமா கொலல
படடால நமககு ஜயமுணடெனறு நீா கருதினுல நான இ
பொழுதே கௌரவாகளுள பிராயம முதிாநதவரான பித
மஹரை ஒரு தேராளியாயிருநதே கொலவேன அரசரே! யுதத
தில மகேநதிரனுடைய பராககிரமமபோனற எனனுடைய பரா
கிரமததைப பாரும மகாஸதிரஙகளைப பிரயோகிததுககொ
டிருககிற அநதப பீஷமரைத தேரினினறு கீழேதளளுவே
எவன பாணடு புததிராகளுககுச சததுருவோ அவன எனககு
சததுரு, ஸமசயமிலலை எவை உமது பொருளகளோ அவை
எனனுடையவையே எவை எனனுடைய பொருளகளோ அவை
உமமுடையவையே உமமுடைய தமபியான அாஜுனன எனககு
மிததிரன, ஸமபநதி, சிஷயன வேநதரே! யான பலகுன
நிமிததமாக (எனது) மாமஸஙகளையும அறுதது அளிபபே
புருஷசிரேஷடனுன இநத அாஜுனனும எனனிமிததமாகஉயிரை
யும விடுவான ஐயா! இது எமமுடைய பிரதிஜஞை நாம ஒ
வரை ஒருவா (ஆபததைதத) தாணடுமபடி செயதுகொளவோ
ராஜேநதிரரே! யான யுததஞசெயய ஸனனததனுகுமபடி எனை
நீா ஏவும பாாததனுல முனபு உபபலாவயததில உலூகனிட
தில, 'பீஷமரை வீழததுவேன' எனறு பிரதிஜஞை செயயப
டது புததிசாலியான பாாததனுடைய அநத வாககை (நா
முழுதும காககவேணடும அாஜுனனிடம அனுமதிபெறறு நா
இககாரியததைச செயயவேணடும ஸநதேகமிலலை இலலையே
யுததததில இதைசசெயவது பலகுனனுககுஸுலபமானது அந
அாஜுனன சததுருபடடணஙகளை அழிககுந திறமையுளள பீ
மரை யுததததில கொலலுவானா பாாததன முயறசிசெயதால யு
ததில செயறகரிய காரியததையும செயவானனறோ?- அாஜுன

ததததில நலல முயறசியுடையவாகளும தைதயாகளோடும தான
ாகளோடும கூடினவாகளுமான தேவாகளையும கொலவான
வவாறிருகக, இநதப பீஷமரைக கொலவதில யாது ஸநதேக
ளது? மஹா வீரயமுடையவரும சநதனுபுதரருமான பீஷமா
பபொழுது புததி வேறுபடடிருககிறா, அவா, அறிவுமழுகக
டைநதிருததலாலும வாழநாள குறுகினமையாலும நிசசயமா
வே செயயவேணடிய விஷயததை அறியவிலலை' எனறா

யுதிஷடிரா, 'மிகக புஜபலமுளளவரே! மாதவரே! நீா எவவி
ம சொலலுகிறீரோ அது அவவிதநதான உமமுடைய வேகத
தத தாஙகும விஷயததில இவாகள எலலோரும போதுமான
ாகளலலா புருஷப புலியே! தேவரீா எனனுடைய பகூததில
லைபெறறிருககிறீா அபபடிபபடடயான, நிசசயமாகவே இநத
லலா விருபபஙகளையும அடையபபோகிறேன ஜயசீலாகளுள
ததமரே! கோவிநதரே! தேவரீரை நாதராககொணடு யான
ததததில இநதிரனுடன கூடின தேவாகளையும ஜயிபபேன அவ
றிருகக, மகாரதரான பீஷமரைக குறிதது யாது ஸமசயம?
தவரே! தேவரீருடைய கௌரவததைககருதி உமமைப பொய
ாககசசெயவதறகு நான விருமபவிலலை போாபுரியாமலே
நது, நீா வாககளிததபடி, உதவிபுரிவீராக பிரபுவே! பீஷமா,
ரியோதனனுககாக நான யுததமசெயவேன உனனுடைய நன
மையினபொருடடு நான ஆலோசிககபபோகிறேன எவவிததா
ம (உனககாக) யான போாபுரியேன இது ஸததியம' எனறு
த விஷயமாக எனனிடததில ஒரு சபதஞசெயதிருககிறா
தவரே! அநதப பீஷமரலலவோ எனககு ராஜயததை அளிபப
, ஆலோசனை சொலபவா மதுஸூதனரே! ஆதலால, அவரு
டய வதததின உபாயததைத தெரிநதுசொளளுவதறகாக உமமு
ன சோநது நாம எலலோரும மறுபடியும அவரிடமபோவோம
தலால, நாமனைவரும ஒனறுகூடிப புருஷ சிரேஷடரான அவ
க காலவிளமபமினறி அடைவோம விருஷணிகுலததிலுதித்த
ரே! உமககு விருபபமிருநதால ஆலோசனையைத தாமதமினறி
வரிடம) கேடகிறேன ஜனாததனரே! கிருஷணரே! அவா நம
டைய விஷயததில ஹிதமாயும ஸததியமாயுமுளள வாகயததை
ரககபபோகிறா அவா சொலலும வணணமே யுதததில
யயபபோகிறேன உறுதியான விரதமுளள அவா நமககு ஜயத
தகொடுககபபோகிறா, மநதிராலோசனையையும சொலலபபோ
ா பாலாகளும பிதாவையிழநதவாகளுமான நாஙகள அநதப
மரால வளாககபபடடோம மாதவரே! என பிதாவான பாண
ககு இஷடமான தகபபனும முதிாநதவருமான அநதப பிதா

மஹரை நான கொலவதறகு விருமபுகிறேன கூஷததிரி
பிழைபபை நிநதிககவேணடும' எனறூா மஹாராஜரே! பிற
கணணபிரான குருநநதனரான தாமபுததிரரைப பாாதது, 'பே
வாளரே! ராஜேநதிரரே! உமமுடைய வாாததை எனககுப பி
மாயிருககிறது ஸமாததரும பயஙகரமான பிரதிஜ்ஞையுடைய
மான பீஷமா கணபாாவையினுலும (பகைவாகளை) எரிபபா
கஙகாபுதரரான பீஷமருடைய வதோபாயததைக கேடபதறக
அவரிடததில நீா செலலலாம நீா கேடடால அவா உண
யையே சொலலுவா பாரதரே! நாம மநதிராலோசனை கேட
பொருடடுக கௌரவாகளுககுப பிதாமஹரான பீஷமரிடம செ
வோம பரதகுலததிற பிறநதவரே! நாம அஙகுசசெனறு முதி
ரான சநதனுபுததிரரை ஆலோசனை கேடபோம அவா நம
எவவிதமான மநதிரததை உபதேசிபபரோ அநத மநதிராலோ
னையினுல பகைவாகளை எதிாததுப போாபுரிவோம' எனறு கூ
ஞா பாண்டு மகாராஜருககு மூததவரே! இவவாறு வீாயமுடை
வாஸுதேவரும அநத வீராகளான பாணடவாகளும ஆலோச
செயது எலலோரும ஒனறுகூடி, அபபொழுது, ஆயுதஙகளை
கவசஙகளையும வைததுவிடடுப பீஷமருடைய அரணமனை
அடைநது உளளே பிரவேசிதது அவரை முடிகளால வணஙகி
கள மகாராஜரே! பாணடவாகள பரத சிரேஷடரான அந
பீஷமரைப பூஜிததுத தலையால வணஙகிச சரணமடைநதாாக
மகா புஜபலமுளளவரும கௌரவாகளுககுப பிதாமகருமான பீ
மா அவாகளைபபாாதது, 'வாஸுதேவரே! உமககு நலவரவா
தனஞசய! உனககு நலவரவா? தாமபுததிர! பீம! நகுல! ஸ
தேவ! உஙகளுககு நலவரவா? குழநதைகாள! உஙகளுககு
தியை விருததிபணணககூடிய எநதக காரியததை இபபொழு
நான செயவேன? யுததததைத தவிர மறற விஷயஙகளில அ
பாராடடுஙகாள, ஸநதேகபபடாதீாகள மிகவும செயறகரிய க
யததையும யான எவவிதததாலும செயவேன' எனறு கூறி
அவவாறு பிரீதியுடன அடிககடி சொலலுகினற பீஷம
பாாதது ராஜாவான தாமநநதனா தாழநது பிரீதியுடன பி
வரும வாககியததை உரைககலானூா

'பிரபுவே! எலலாம அறிநதவரே! எவவாறு நாஙகள
மடைவோம? எவவாறு ராஜயததை அடைவோம? பிர
களுககு எவவாறு பிராண ஸநதேகம உணடாகாமலிருககு
அதனை எனககு உரைககவேணடும தேவரீரே உமது வத
பாயததை எஙகளுககுச சொலலவேணடும வீரரே! யுத
தில தேவரீரை நாஙகள எவவிதமாக ஸகிபபோம? கு

தாமஹரே! (யுததததில பகைவாகள) உமககு அநாததததை
ளவிககககூடிய ஸமயமானது கொஞசமேனும சமபவிககிற
லலை யுததததில எபபொழுதுமே தேவரீா வடடமானவிலலு
ன காணபபடுகிறீா மிகக பாஹுபலமுளளவரே! அமபுகளை
பபதும விலலிற பூடடுவதும விடுவதும காணபபடவிலலை
ததில தேவரீரை இரணடாவது சூரியனைபபோலக காணகிறோம
துரு வீராகளை அழிககினறவரே! பரதசிரேஷடரே! [1] அலலா
டல, ரதஙகளையும குதிரைகளையும போாவீராகளையும யானைகளை
கொலலுகினற தேவரீரை எநத மனிதனதான ஜயிபபதறகு
லலமையுடையவனுவான? புருஷசிரேஷடரே! பெரிய சரமாரி
ப பொழிகினற தேவரீாகளாலே யுததரஙகததில பெரிதான
னுடைய படை நாசததை அடைவிககபபடடுவிடடது பிதா
றரே! எவவாறு தேவரீரையுததததில ஜயிபபோமோ, அகணட
ணடலாதிபதயம எனககு எவவாறுநிலைககுமோ, எனனுடைய
னியததிறகு எவவாறு கேஷமம உணடாகுமோ அதனை எனககு
ச சொலவீராக' எனறுா

பாணடுவுககு மூததோரே! பிறகு, சநதனுபுததிரான பீஷமா,
ணடவாகளைபபாாதது, 'குநதிபுததிர! எலலாவறறையுமஅறிநத
னே! நான உயிரோடிருககுமவரையில யுததததில உனககு எவ
ததாலும ஜயமுணடாகாது இதனை ஸததியமாக நான உனக
சொலலுகிறேன பாணடவாகளே! யுததததினுல நான ஒரு
ன ஜயிககபபடடால நீஙகள பகைவாகளை யுததததில ஜயிபபீா
யுததததில நீஙகள ஜயததை விருமபுவீாகளானுல எனமீது
ரைவாக அடியுஙகள பாாததாகளே! உஙகளுககு அனுமதி
டுககிறேன அனுயாஸமாக எனனை அடியுஙகள இவவாறு
யயபபடடால உஙகளுககு நனமையுணடெனறு நான எணணு
றேன நான உஙகளால அறியபபடடவன நான கொலலப
டால எலலாம கொலலபபடடவைகளே ஆதலால், இவவாறு
கள் செயயவேணடும' எனறு கூறினுா யுதிஷடிரா, 'காலதண
தைதக கையிறகொணடு கோபஙகொணடிருககினற அநதகனைப
ானற தேவரீரை யுததததில நாஙகள ஜயிககததககக உபாயத
தத தேவரீா எஙகளுககு உரைககவேணடும யுததததில வஜர
னை இநதிரனும வருணனும யமனுமஜயிககபபடததககவாகள
திரனுடன கூடின தேவாஸுராகளாலும தேவரீா யுததரஙகத
ஜயிகக முடியாதவா' எனறு விஜஞாபனம செயதாா

பீஷமா, 'மிகக புஜபலமுளளவனே! பாணடவ! நீ சொல
து ஸததியமே யுததததில முயறசியுடனே சஸதிரஙகளைக கையி
டுததுச சிறநத விலலையும கையில பிடிதத நான யுததததில

[1] வதோபாயததைச சொலலாமலிருநதால எனபது

இநதிரனுடனகூடின தேவாஸுரரகளாலே கூட ஜயிககமுடி
தவன ஆதலால, ஆயுதஙகளைக கீழே வைத்துவிடுவேனெயாகி
என்னை இநத மகாரதாகள கொலவாரகள தாமநநதன ! ஆயு
தைக கீழே வைததவனிடததிலும விழுநதவனிடததிலும கவ
தையுங கொடியையு மிழநதவனிடததிலும ஓடுகிறவன விஷய
லும பயநதவனிடததிலும, 'உனனைச சோநதவன நான' என
கூறுகிறவனிடததிலும ஸதிரீயால ஜயிககபபடடவனிடததி
ஸதிரீயைப பிரதானமாகக கொணடவனிடததிலும ஸதிரீயென
பிரஸிததிபெறறவனிடததிலும ஸதிரீயினிடததிலும ஸதி
னுடைய பெயரையுடையவனிடததிலும அஙகஙகுறைநதவனி
திலும ஏகபுததிரனுளளவன விஷயததிலும ஸநததியுணடுப
ணுதவன விஷயததிலும நபுமஸகனிடததிலும எனககு யுத
செயய மனமவவாது ராஜேநதிர ! முனனமே நிசசயிககப
டிருககிற இவவிதமான எனனுடைய ஸஙகலபததைககேள ம
வீரனெனறு பிரஸிததிபெறாத ஒருவனைபபாாதது ஒருபொழு
நான போபுரியேன ராஜனே ! உனனுடைய ஸைனியத
லுளள மகாரதனும துருபதகுமாரனுமான இநதச சிகணடி
ததில பொறுமையுளளவன, சூரன, யுதததில பகைவாக
ஜயிபபவன அவன முதலில ஸதிரீயாயிருநது, பிறகு, புரு
தனமையைப பெறற விஷயமனைததையும உளளபடி நீஙக
அறிவீரகள கவசமபூணட சூரனான அாஜுனன யுதத
சிகணடியை முனனிடடுககொணடு, கூரமையுளள பாணஙகளே
என்னையே எதிாததுவரடடும வீரனெனறு பிரஸிததிபெறா
லும மேலும முனபு ஸதிரீயாயிருநதவனுமான சிகணடியின வி
யததில பாணததைக கையாலெடுதது எவவிதததிலும அடி
ததற்கு நான விருமபமாடடேன பரதாகளிற சிறநதவனே
பாணடுகுமாரனான அாஜுனன அநத ஸமயததைபபெறறு அ
களால நானகுபககஙகளிலும என்னை விரைவாக அடிககட
முயறசியுளளவனான என்னை உலகஙகளில அஸதிரசஸதிரஙகள
அடிககககூடிய வீரன மகா பாகயசாலியான கிருஷணன,
லது, பாணடுபுததிரனான தனஞசயன இவாகளைத தவிர வேறெ
வன இருபபதாக யான காணவிலலை இபபொழுது எனககு
ரில நபுமஸகனான சிகணடியை முனனிடடுககொணடு ஆயுதஙக
கையிலகொணடவனாகவும யுதததில முயறசியுளளவனாக
சிறநத விலலைப பிடிததவனாகவுமிருககினற அாஜுனன எ
னைக கீழே தளளடடும இவவாறு செயதால உன
ஜயமானது நிசசயமாக உணடாகும குநதீ புததிர ! நலல வி
முளளவனே ! நான சொனனபடி இநதக காரியததை
செய பிறகு, யுதததில ஒனறு சோநதிருககினற திருதரா

ரபுத்ராக்ளே நீ ஜயிப்பாய்' என்று நியமித்தார். பிறகு, பீஷ்ம
ால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டபாண்டவர்கள் மகாத்மாவும் கௌர
ாகளுக்குப் பிதாமஹருமானபீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்து தங்
ள் தங்களுடைய பாசறையை அடைந்தார்கள் பரலோகத்தை
டைவதில் தீக்ஷைகொண்ட கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் அவ்வாறு
சான்னவுடனே, அர்ஜுனன் துக்கத்தினால் மிகுந்ததாபமடைந்து
ீகிருஷ்ணனேப்பார்த்துக் கூறலானான்

'மாதவரே! ஆசார்யரும் கௌரவர்களுள் முதிர்ந்தவரும்
றந்த அறிவையுடையவரும் புத்திமானுமான பிதாமஹரோடு
த்தகளத்தில் எவ்வாறு நான் யுத்தஞ்செய்வேன்? வாஸுதேவரே!
பரியமனமுள்ளவரும் மகாத்மாவுமானபீஷ்மர் பால்யத்திலபுழுதி
ளேயாட்டினால் புழுதிபடிந்திருக்கின்ற மேனியையுடைய என்னால்
ழுக்கடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார் கதனுக்கு மூத்தவரே!
ாலனான நான் குழந்தையாயிருக்கையில் எவருடையமடியின்
தேறி, மகாத்மாவும் பிதாவுமான பாண்டுவுக்குப் பிதாவான
வரை, 'தாத!' என்று அழைத்தேனே, எவர் என்னைப்பார்த்து,
பரதகுலத்திலுதித்தகுழந்தாய்! உனக்கு யான் தந்தையல்லேன்,
ான் உன்தந்தைக்குத் தந்தை' என்று சொன்னாரோ அப்படிப்
டமகானுபாவர் என்னால் எவ்வாறு கொல்லத்தக்கவர்? கேச
ரே! பீஷ்மர் இஷ்டப்படி என் ஸைன்யத்தைப் பிடிக்கட்டும்.
காத்மாவானபீஷ்மருடன் நான் போர்புரியேன் ஜயமோ அல்
து வதமோ எதுவந்தாலும் வரட்டும் நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர்?
ஈர்த்தாமத்தை அறிந்தவனான நம்மைப்போன்ற மனிதன் சஸ்
ரங்களைக் கீழேவைத்தவரும் வயது முதிர்ந்தவருமான பிதாமகா
து எப்படி அடிப்பான்?" என்று லஜ்ஜையுடன்சொல்ல, ஸ்ரீ
ாஸுதேவர், 'ஜிஷ்ணுவே! பார்த்த! முன்பு, 'யுத்தத்தில் பீஷ்
ரை நான் கொல்வேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துவிட்டு, க்ஷத்
ரியதாமத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற நீ எவ்வாறு பீஷ்மரைக்
கால்லாமலிருக்கலாம்? பார்த்த யுத்தத்தில் கொடிய மதங்
காண்ட இந்த க்ஷத்திரியரை ரதத்தினின்று கீழே தள்ளு கங்கா
த்திரரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லாமல் உனக்கு வெற்றி கிடைக்
ாது முன்பு தேவர்களாலும் காணப்பட்டிருக்கிற இது பரவசனு
ருந்தாலும் உனக்கு ஸம்பவிக்கும் எது முன்புகாணப்பட்டதோ
து அவ்விதமே ஆகும், வேறுவிதமாக மாறாது வாயைத்திறந்
ருக்கும் யமன்போன்றவரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவரு
ான பீஷ்மரை வஜ்ரபாணியானமஹேந்திரனயிருந்தாலும் உன்
னத்தவிர வேறுஎவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்கு வல்லமை

உடையவனுவான ? - முறகாலததில மஹாபுததிமானன பருஹ
பதியானவா இநதிரனைபபாாததுச சொலலியதுபோல நீ ம
வுறுதிகொணடு பீஷமரை வதமசெய எனனுடைய இநத வா
தையை நீ கேள வயதுமுதிாநதவனுயினும அறிவினுல சிறநதவ
யினும நறகுணஙகளால நிறைநதவனுயினும தனனைககொல
கருதிவருகினற 1 ஆததாயியை ஒருவன நிசசயமாகக கொலல
வேணடும தனஞசய! யுததமசெயதல, பிரஜைகளைரகஷிதத
யாகமசெயதல இவைகள க்ஷததிரியாகளுககு நிலைதததாமமெ
பது அஸூயையிலலாதவாகளால சொலலபபடடிருககிறது' என
மறுமொழி சொனனா

ஆாஜுனன, 'கிருஷண! சிகணடி நிசசயமாயப பீஷமருக
நாசததை உணடுபணணுகிறவனுகப போகிறுன பீஷமா பா
சாலபுததிரனன சிகணடியைபபாாதது எபபொழுதுமே திரும
விடுகிறா ஆதலால, நாம அநதப பீஷமருககெதிரில சிகணடிய
முனனிடடு உபாயததினுலே பீஷமரைத தளளுவோமெனப
எனனுடைய எணணம யான பாணஙகளாலே மறறவிலலாளிகளை
தடுபபேன சிகணடியோ யுததமசெயபவாகளுள உததமரா
பீஷமரையே எதிாததுபபோாபுரியடடும 'நான சிகணடியை
கொலலேன இவன முனபு பெணணுயிருநது பினபு புருஷனு
வன' எனனும பீஷமருடையவாககியம கேடகபபடடிருககிறது
எனறுன பீஷமரைவதஞசெயவதறகுரிய உபாயததைபபறறி
ஆாஜுனனுடைய வாாததையைக கேடடு, அபபொழுது, பாண
வாகள கிருஷணனுடனசோநது மயிாசிலிாததவாகளாக ஸ
தோஷமடைநதாாகள மாதவரோடுகூடின புருஷசிரேஷட
களான பாணடவாகள இவவாறு நிசசயததைசசெயதுகொண
மகாதமாவான பீஷமரிடததினினறு அனுமதிபெறறு ஸநதோ
முளளமனததுடனபோயத தஙகள தஙகள ஸயனஙகளை
அடைநதாாகள' எனறுகூறினுன

நூறறெட்டாவது அதயாயம.

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடையயுத்தமும், சிகண்டிக்குப் பீஷமருடன ஸம்வாதமும் யுத்தஸன்னுகமும்.)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! எவவாறு சிகணடி கஙகாபு
திரரான பீஷமரை யுததததில எதிாததான? பாணடவாகளு

---

1 விராடபர்வம 175-மபககம குறிபபிறகாணக.

வ்வாறு எதிாததாாகள ? அதனை எனககுச சொலலவேணடும்' னறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானை

'மகாராஜரே ! பிறகு, நிாமலமான அதிகாலையில, சூரியோதய 'வதறகுமுன, பேரிகைகளும மததளஙகளும ஆனகஙகளும டிககபபடவும, வெணமையான சஙகஙகள எலலா இடஙகளிலும ததபபடவும, பாணடவாகள பகைவாகளையெலலாம அழிக்கத நகதான அணியைவகுததுச சிகணடியை முனனிடடுககொணடு ததததிறகாகச செனறாாகள அரசரே ! சிகணடி எலலாபபடை ஞககும முதலில நினறான பிறகு, பீமஸேனன அாஜுனன இவ் ருவரும அநதச சிகணடியினுடைய சகரரக்ஷகாகளானாாகள். ரௌபதீபுததிராகள வீாயவானை சுபததிராபுததிரன ஸாதயகி சகிதானன ஆகிய இவாகள ஸைனியததிறகுப பினபககததைத க்ஷிததாாகள அவாகளுககுபபின பாஞசாலாகளால நானகு நகஙகளிலும பாதுகாககபபடுகினற மகாரதனை திருஷடதயும ன அவாகளுககு ரக்ஷகனானை பிறகு, பிரபுவான யுதிஷடிர காராஜா நகுல ஸஹதேவாகளோடுகூடி விமமநாததினால ைசைகளை) எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொணடு புறபபடடாா. றகு, விராடன தனனுடைய ஸைனியததினால சூழப்பபடடு அவ் ககுப பினபுறம செனறான மிகக புஜபலமுள்ளவரே! துருபதன, வருககுப பினபுறததில அவரை அடுதது விரைவாகவநதான, ராதாககளான ஐநது கேகயவீராகள, வீாயமுடையவனான ருஷடகேது, கடோதகசன எனகிற ராக்ஷஸன் இவாகள அநத் ஸனியததினுடைய பினபுறததைப பாதுகாததாாகள பாண வாகள இவவாறு பெரியசேனையை அணிவகுததுக்கொணடு நகள உயிரையிழககவுந துணிநது யுதததததில உமமுடைய் சனையை எதிாதது வநதாாகள ராஜரே! அவவாறே, கௌரவா் ா மகாரதரான பீஷமரை எலலா ஸைனியஙகளுககும முனனிலை ல வைததுககொணடு பாணடவாகளைககுறிதது எதிாததுச் சனறாாகள பிறகு, பகைவாகளால ஜயிககமுடியாதவரும மகா் லசாலிகளான உமமுடைய புததிராகளாலே பாதுகாககபபடட ரும சிறநத விலலாளியுமான துரோணரும, அவருடைய் குமார ம மகாபலசாலியுமான அசுவததாமாவும் அநத ஸைனியததைப னதொடாநதனா அதன பினபுறததில, பெரிய யானைப படை னால சூழபபடட பகதததன செனறான கிருபா- கிருதவாமா வ இருவரும பகதததனைப பினதொடாநதாாகள பலவானும் ாமபோஜதேசாதிபதியுமான ஸுதக்ஷிணன அவனைப பின தாடாநதான பாரதரே ! மாகதன ஜயதஸேனன ஸௌப்லன ருக்தபலன அவவாறே ஸுசாமாவைத தலைமையாகககொணட கா விலலாளிகளான மறற அரசாகள ஆகிய இவாகள உமது

ஸைனியத்தின் பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தனர். சந்தனுபுத்தி ரான பீஷ்மர், ஒவ்வொருதினம் வந்தவுடனும், போரில் ஆஸ வ்யூகங்களையும் பைசாசவ்யூகங்களையும் ராக்ஷஸவ்யூகங்களைய ஏற்படுத்தினர். பாரதரே! பிறகு, ஒருவரையொருவர் அடி க்கின்ற உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களு க்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய பெரு போர் நடந்தது. அர்ஜுனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பார்த்த கள் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பற்பலவித அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்கள். பாரதரே! அந்தப் போர்களத்தில் பீமனால் அம்புகளால் அடி க்கப்பட்ட உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் ரக்தவெள்ளத்தால் நனைக்க ப்பட்டு அப்பொழுது பரலோகம் சென்றார்கள். நகுலனும் ஸஹ தேவனும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் உம்முடைய படையில்புகுந்து பராக்கிரமத்தால் நாசம் செய்தார்கள். யுத்தத்தில் வதம் செ ய்யப்படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் பாண்டவர்களுடை பெரிதான சேனையைத் தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீடிக்கப்படுகின்ற உம்முடை சேனையானது மகாரதர்களாலே ஓட்டப்பட்டுப் பத்துத்திக்கு களிலும் ஓடிற்று. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஸ்ருஞ்சயர்களுட கூடின பாண்டவர்களாலே கூர்மையான அம்புகளால் கொல்ல படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் ரக்ஷகனை அடையவில்லை என்றான்.

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பார்த்தர்களாலே பீடிக்கப்ப கின்ற சேனையைக்கண்டு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் கோப கொண்டு யுத்தத்தில் என்னசெய்தாரென்பதைச் சொல்லவாயா ஸஞ்சய! பகைவர்களை வாட்டுகிறவர்களும் என்னைச் சேர்ந்தவீர களை நாசம் செய்கிறவர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எ வாறு கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள்? அதை எனக்குச் சொ என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினன்: 'மகாராஜரே பாண்டவர்களாலும் ஸ்ருஞ்சயர்களாலும் உமது புத்திரனுடை சேனையானது பீடிக்கப்படும்பொழுது உமதுபிதா செய்ததை உம குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! சூரர்கள பாண்டவர்கள் மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் உமது புத்திரனுடை சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள். ராஜரே! அப்பொழு யுத்தத்தில் பகைவர்களாலேசெய்யப்படுகின்றஸைனியத்தினுடை நாசத்தையும்மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள்இவைகளினுடை நாசத்தையும் பீஷ்மர் பொறுக்கவில்லை. சிறந்த வில்லாளியும்பகை வர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் தம் உயிரையிழக்க துணிந்து பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களை

ம நாராசஙகளாலும வதஸதநதஙகளாலும கூாமையுளள அரு
லிகஙகளாலும வாஷிததாா மனனரே! அநதப பீஷமா, யுத
ததில, சஸதிரஙகளைக கையிலகொணடு பாணடவாகளுள மகா
தாகளான ஐநது உததம வீராகளை முயறசியுடனே அமபுகளால
டுததாா பீஷமா யுததததில கோபஙகொணடு வீரியததோடும
பாருமையோடும பிரயோகிககும பலவித சஸதிரவாஷஙகளா
ும அஸதிரவாஷஙகளாலும கணககிலடஙகாத ஏராளமான
ானைகளையும குதிரைகளையும கொனறாா புருஷசிரேஷடரே!
ஷமா ரதஙகளினினறு ரதிகாகளையும குதிரைகளின முதுகி
னறு குதிரைவீராகளையும ஒனறுசோநதிருககினற காலாட
டடஙகளையும யானைகளினினறு பகைவாகளுககுத தோலவியை
ணடுபணணும திறமையுளள யானைவீராகளையும கீழேதளளினா
தததில அஸகாயசூரரும மிககசுறுசுறுபபுளளவரும மகாரதரு
ான பீஷமரைப பாணடவவீராகள, வஜரபாணியான இநதிரனை
ஸுராகள எதிாபபதுபோல, எதிாததாாகள இநதிரனுடைய
ஜராயுதமபோலத தாககுகினறவைகளும கூாமையுளளவையு
ான அமபுகளைத தொடுததுககொணடு (பீஷமா) கோரமான
ரமுளளவராக எலலாத திககுகளிலும காணபபடடாா யுதத
ஙகததில போாபுரிகினற பீஷமருடைய இநதிரதனுஸுககொப
ான பெரிதானவிலலானது எபபொழுதும மணடலாகாரமாகவே
ாணபபடடது வேநதரே! உமது குமாராகள யுதததில அந
சசெயகையைப பாாதது அதிகமான ஆசசரியததையடைநது
தாமஹரைப பூஜிததாாகள பாணடவாகள மனஙகலஙகியவா
ாகி யுததரஙகததில போாபுரிகினற சூரரான உமமுடைய
தாவை, விபரசிததியெனபவனைத தேவாகள பாாபபதுபோலப
ாாததாாகள, வாயைததிறநதிருககும அநதகனைபபோனற அந
பீஷமரைத தடுககச சகதியறறவாகளானாாகள பததாவது
ள வநதவுடனே, பீஷமா சிகணடியினுடைய தோபபடையைக
ாமையான பாணஙகளாலே நெருபபானது காடடை எரிபபது
பால எரிததாா கோபஙகொணட நாகமபோனறவரும கால
ல சிருஷடிககபபடடிருககிற அநதகனைபபோனறவருமான அந
பீஷமரைச சிகணடி மூனறுபாணஙகளால நடுமாாபிலடித
ான அநதச சிகணடியினாலே அதிகமாக அடிககபபடட பீஷ
ா சிகணடியைபபாாததுக கோபஙகொணடு மீணடும அவனைப
ாககவிலலை, சிரிததுககொணடு பினவருமாறு சொலலலானாா
'உனனிஷடபபடி அடி ததாலடி இலலாமறபோனால சுமமா
ரு உனனை எதிாதது எவவிதததாலும யான போாபுரியேன
பிரமமதேவராலே ஸதிரீயாக ஸருஷடிபணணபபடட சிகணடி

னியனரோ?' எனறா பீஷமருடைய அநத வாாததையைககே
டுச சிகணடி, கோபமூணடு இரணடு கடைவாயகளையும நக
கொணடு, யுததரஙகததில பீஷமரைபபாாதது, 'மிகக புஜபலமு
ளவரே! உமமை க்ஷததிரியாகளுககுப பயததையுணடுபண
கிறவரெனறறிவேன, ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமரோடு
யுததஞசெயததை நான கேட்டிருககிறேன, உமமுடைய தி
மான பிரபாவததைப பலவாறு கேட்டிருககிறேன, உமமுடை
மகிமையை அறிநதிருநதாலும, உமமோடு நான இபபோது யுத
செயயபபோகிறேன நரோததமரே! பாணடவாகளுககும என
கும பிரியததைசசெயய எணணி இபபொழுது உமமை யுதத
கததில எதிாததுப போாபுரியப போகிறேன உமமை நிசச
மாகக கொலலபபோகிறேன உமமுடைய முனனிலையில ஸத
யததினமீது ஆணையிடுகிறேன இபபடிபபட்ட எனனுடைய வா
யததைககேட்டு எதுசெயயததககதோ அதை நீர செயயும உம
இஷடபபடி யுததஞசெயதாலும செயயும இலலாவிட்டாலு
வேணடாம நீர உயிரோடு எனனிடததினினறு தபபிப பிழை
கபபோகிறதிலலை பீஷமரே! யுதததததில ஜயம பெறுபவரே
நீர இவவுலகததை நனறுகப பாாததுவிடும' எனறு கூறினன அ
தச சிகணடி பீஷமரைபபாாதது இவவாறு சொலலிவிட்டு, பிற
வாககுககளாகிற அமபுகளால மிகக துனபததை உணடுபணண
கொணடு படிநதகணுககளுளள ஐநதுபாணஙகளாலே பீஷம
அடித்தான அநதச சிகணடியினுடைய அவவிதமான வாாத
யைககேட்டு மகாரதனன அாஜுனன (பீஷமரைக கொலவதறகு
இதுதான சமயமெனறெணணிச சிகணடியைபபாாதது, 'அ
களால சததுருககளை ஓடுமபடிசெயதுகொணடு யான உனனை
பினதொடரப போகிறேன நீ மிகுநத பரபரபபுடன பயங
மான பராகரமமுளள பீஷமரை எதிாதது விரைவாகச செ
மஹாபலசாலிகளான கௌரவாகள யுதததததில உனககுத து
பததை உணடுபணணுவதறகு வலலமையுளளவாகள ஆகாாக
சிறநத புஜபலமுளளவனே! ஆதலால, இபபொழுது முயற
யுடன பீஷமரை எதிாததுச செல யுதததததில பீஷமரைக கொ
லாமறபோனல எனனேடுகூட நீ இவவுலகத்தில வஸிககினற ஜன
களால பரிகஸிககத தககவனுவாய வீர! இநத உததமமான யு
ததததில நாம பரிகஸிககபபட்டததக்வாகளாகாவணணம யுதத
தில முயறசியைசசெய பிதாமஹரை ஸமஹாரமசெய ஒன
சோநது முயறசிசெயகினறவாகளும மகாரதாகளுமான எலலா
கௌரவாகளையும நான தடுததுப போாபுரியபபோகிறேன
பிதாமஹரை நாசமசெய யான துரோணரையும துரோணபு

ரையும கிருபரையும துரியோ'தனனையும சிததிரஸேனனையும
காணனையும விநதுராஜனுனஜயதரதனையும அவநதிதேசததரசா
ான விநதானுவிநதாகளையும காமபோஜ தேசாதிபதியான
தக்ஷிணனையும சூரனுனபகததததனையும மகாபலசாலியான
கதனையும சூரனுன பூரிஸரவஸையும ரிஸயசிருஙக புததிரனும
க்ஷஸனுமான அலமபுஸனையும எலலா மகாரதாகளுடனுங
டின திரிகாதததேசாதிபதியான ஸுசாமாவையும கரையானது
முததிரததைதத தடுபபதுபோலத தடுககபபோகிறேன ஒனறு
டி யுததம செயகினறவாகளும மகாபலசாலிகளுமான எலலாக
ளரவாகளையும யுதததிலயான எதிாபபேன நீ பிதாமஹரை
தஞசெய' எனறு தூணடினுன' எனறு கூறினுன

நூறறேழுபதாவது அதயாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமருக்கும் துரியோதனனுக்கும் ஸம்வாதமும், பீஷமருடைய பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தலும்)

திருதராஷடிரன, 'யுதததில கோபஙகொணட பாஞசால
ஜகுமாரனுன சிகணடி, தாமாதமாவும தீவரமான விரததததை
டையவரும கஙகாபுததிரருமான பிதாமகரை எவவாறு எதிாத
ன? ஆயுதஙகளைக கையில எடுததவாகளும தவரைபபடவேண
காலததில தவரையுடன கூடியவாகளும பகைவாகளை ஜயிகக
ணணஙகொணடவாகளுமான எநதமகாரதாகள பாணடவசேனை
ல சிகணடியைப பாதுகாததாாகள? மகாவீாயமுடைய சநதனு
ததிரரான அநதப பீஷமா அநதபபததாவதுதினததில பாணட
ாகளோடும ஸருஞசயாகளோடும எவவாறு போாபுரிநதாா?
ாகளததில சிகணடியினுல பீஷமா எதிாககபபடடதை நான
பாறுககவிலலை ஸஞசய! அநதபபீஷமருககுத தோ ஒடியாம
ருநததா? பாணஙகளைப பிரயோகிககினற அவருடையவில
நருமலிருநததா?' எனறுவினவ, ஸஞசயன சொலலலானுன,
ரதாிறசிறநதவரே! படிநதகணுககளுளள அமபுகளால யுததத
ல சததுருககளை ஹிமஸிததுககொணடு ரணகளததில போா
கினற இநதபபீஷமருககு விலலும சிதறவிலலை, தேரும ஒடிய
லலை அரசரே! யுதததினபொருடடுப பிதாமஹரைமுனனிட
கொணடு அனேகலக்ஷககணககான உமது சேனையிலுளளமகா
ாகளும யானைககூடடஙகளும நனகுபழககபபடட குதிரைகளும
ாணடவசேனையை) எதிாததுசசெனறன குருகுலததில பிறநத

வரே! யுததததில பகைவாகளைஜயிககும திறமையுள்ள அந
பீஷமரும பிரதிஜஞை செயதபிரகாரம யுததததில பாணட
களுககு ஒழிவினறி நாசததை உணடுபணணினா போாபுரிகின
வரும மிககவிலலாளியும அமபுகளால பகைவாகளைக கொல
கினறவருமான அநதபபீஷமரைப பாஞசாலாகள பாணடவாக
டன நாலாபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள பாணடுவுக
மூததவரே! பததாவதுநாள வநதவுடன, அவவிதமான சதத
சேனையைக கூாமையான அமபுகளாலே நூறுநூறாகவும ஆயிர
யிரமாகவும சிதறியோடுமபடி செயகினறவரும மகிமைபொருந
விலலையுடையவரும பாசததைக கையிலகொணட யமனபோன
வருமான பீஷமரைப பாணடவாகள யுததததில ஜயிபபதறகு
சகதியறறவாகளானாாகள மகாராஜரே! பிறகு, இரணடுகைக
லும பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவனும ரகதஙகளாலும ம
ஸஙகளாலும ரணகளததை அருவருககததககதாகச செயகின
வனும சததுருககளாலே ஜயிககபபடாதவனுமான தனஞசய
எலலாரதிகாகளையுமபயமுறுததிககொணடு பீஷமருககருகில
தான பாாததன ஸிமமமபோல உரகககாஜிததும அடிக
விலலிறபூட்டிய நாணகயிறறை ஒலிககுமபடி இழுததும சரம
களைப பொழிநதுகொணடு யுததகளததில காலனபோல
சரிததான வேநதரே! ஸிமமததினுடைய சபதததைககேட்
மிருகஙகள பயநது ஓடுவதுபோல அநத அாஜுனனுடைய
தததினாலே மிகக நடுககமுறறவாகளாகி உமமைச சோநதவாக
மிகக பயஙகரமான அநத யுததரஙகததினினறு ஓடினாாகள பிற
துரியோதனன, பாணடவன வெலவதையும உமது சேனை நா
பககஙகளிலும பீடிககபபடுவதையுஙகணடு மிகுநத துனபத
அடைநது பீஷமரைபபாாதது (பினவருமாறு) வசனிககலான

'ஐயா! வெணமையான குதிரைகளுடன கூடியவனும கிரு
ணனை ஸாரதியாகவுடையவனுமான இநதப பாணடுநநதன
எனனைச சோநதவாகளனைவரையும நெருபபானது காட்டை எ
பதுபோல எரிககிறான யுததமபுரியும வீராகளுள சிரேஷட
காஙகேயரே! பாணடவனால யுததததில துரததியடிககபப
நமது சேனைகள நாலாபககஙகளிலும ஓடுகினறதைப பாரும
துருககளைத தபிககுமபடி செயகினறவரே! கானகததில ப
கூட்டஙகளை இடையன துரததுவதுபோலவே நமமுடைய இந
சேனையானது பாணடவனால துரததபபடுகிறது தனஞ
னுடைய அமபுகளாலே அடிககபபட்டு ஆஙகாஙகு ஓடுகின
எனனுடைய சேனையை, எவவிததததினாலும ஜயிகக முடிய
பீமனும ஓடுமபடி செயகிறான ஸாதயகி சேகிதானன மா

திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் மகா பராக்கிரமசாலியான ிமன்யு ஆகிய இவர்கள் என்னுடையபடையை ஓடும்படிசெய் ர்கள் அவ்வாறே, சூரனான திருஷ்டத்யும்னனும் ராக்ஷஸனான டாத்கசனும் மகாயுத்தத்தில் என்னுடையசேனையை விரைவாக ம்படிசெய்கிறார்கள் பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! புருஷசிரேஷ் ர! இந்த மகாரதர்களனைவராலும் கொல்லப்படுகின்ற இந்தக் ாரவஸைனியத்திற்கு நிலைத்துநிற்பதிலும் சண்டைசெய்வதி ் தேவதைகளுக்குச் சமமான பராக்கிரமமுள்ள உம்மைத்தவிர று சக்தியிருப்பதாக நான் காணவில்லை போதுமான திறமை ளீர, துன்பமடைந்தவர்களான நம்முடைய ஸைனிகர்களுக் சீக்கிரம் ரக்ஷகராகவேண்டும்' என்றான் மகாராஜரே! இவ் றுசொல்லியதைக்கேட்ட உம்முடையபிதாவும் சந்தனுபுத்தி மான தேவவிரதர், ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆலோசித்துத் தம் த்தில் நிச்சயம்செய்துகொண்டு உமதுபுத்திரன் தேறுதலடை படியான சிலவார்த்தைகளைப் பின்வருமாறு கூறலானார்

'துரியோதன! அரசனே! நீ ஸாவதானமாகக்கேள் [1]மகாபல ியே! ஒவ்வொருநாளும் மகாபலசாலிகளான பதினாயிரம் க்ஷத் யர்களைக்கொன்றுவிட்டு நான் யுத்தத்தினின்று மீளுவேன்' று முன்பு நான் உன்னிடம்செய்த இந்தப்பிரதிஜ்ஞையானது க்கப்பட்டுவிட்டது பரதர்களிற்சிறந்தவனே! என்னாற்சொல் பட்ட காரியத்தை இவ்வாறு நான் செய்துமுடித்துவிட்டேன் சமயத்திலும் என்பலத்திற்குத்தக்கபடி பெரியகாரியத்தைச ய்யப்போகிறேன் இப்போது, நான், கொல்லப்பட்டு(பூமியில்) க்கவாவது படுப்பேன், அல்லது, பாண்டவர்களைக் கொல்லவா ் கொல்வேன் இந்திரனுடன்கூடின அமரர்களாலும் மகாபல ிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் அவ்வா ்க்க, சாமர்த்தியமுடைய க்ஷத்திரியனாலே எவ்வாறு அவர்கள் க்கத்தக்கவர்கள்? புருஷசிரேஷ்டனே! யான் யுத்தமுனையில் ரணனைவிட்டு எஜமானனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்ததினாலே ஏற் த்தப்பட்ட உன்கடனை இன்று தீர்த்துக்கொள்ளப் போகிறேன்' ் ரறார் பரதசிரேஷ்டரே! எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவ ன பீஷ்மர், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, க்ஷத்திரியர்களை அம்பு ால் பிளந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த் ர் பரதசிரேஷ்டரே! சேனையின் மத்தியில் நிற்கின்றவரும் ாபங்கொண்ட ஸர்ப்பம் போன்றவரும் கங்காபுத்திரருமான ஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள் குருகுலத்திற் பிறந்த ரே! பத்தாம் நாளில் பீஷ்மர் தம்முடைய சக்தியை

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான ஒரு ச்லோகம் விடப்பட்டது

வெளிப்படுத்திக்கொண்டு லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைக் கெ
ன்றார் மேலும், பாஞ்சாலர்களுள் எவர்கள் மேன்மை பெற்ற
களோ, ராஜபுத்திரர்களோ, மகாரதர்களோ அவர்களுடை
தேஜஸ்ஸுகளை, சூரியன் கிரணங்களாலே ஜலத்தை இழுப்பதுபோ
இழுத்தார் மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மர் வேகமு
பதினுயிரம் யானைகளையும் லக்ஷம்குதிரைவீரர்களுடன் கூ
குதிரைகளையும் இரண்டு லக்ஷக்கணக்கிலடங்கின நிறைந்த கா
படைகளையும் கொன்று புகையற்றநெருப்புப்போல யுத்தத்தில
ருக ஜ்வலித்தார் உத்தராயணத்தை அடைந்து தபிக்கச் செ
கின்ற சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற அந்தப் பீஷ்மரைப் பாண்
ஸேனை வீரர்களுள் சிலர் பார்ப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவி
சிறந்த வில்லாளியான பீஷ்மராலே துன்பமடையும்படி செய
கப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்
ஸேனைவீரர்களும் மஹாரதர்களான ஸ்ருஞ்சயர்களும் கொல்வ
பொருட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள் அனேக
வில்லாளிகளாலே (அம்புகளால்) சிதற அடிக்கப்பட்டவரும்
வாறு ஹிமவிக்கப்படுகின்ற வருமான அந்தப் பீஷ்மர் மே
ளால் சூழப்பட்ட மலைபோலக் காணப்பட்டார் உம்முடைய
திரர்களோ பெரிய சேனையுடன் கூடின கங்காபுத்திரரான
மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து நின்றார்கள் பிறகு, யுத
நடந்தது

நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவத பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்)

அரசரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய விக்கிர
த்தைக் கண்டு சிகண்டியைப் பார்த்து, 'பிதாமகரை நீ எதிர்
வேண்டும் அவரிடத்தினின்று இப்பொழுது நீ எவ்விதத்தா
பயப்படவேண்டாம் யான் பீஷ்மரைக்கூர்மையான அம்புகளா
உத்தமமான ரதத்தினின்று கீழேதள்ளப்போகிறேன்' என
கூறினன் பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பார்த்தன் இவ்வாறு சொ
சிகண்டியானவன் பார்த்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீ
மரை எதிர்த்தான் அரசரே! அவ்வாறே, திருஷ்டத்யு
னும் மகாரதனை அபிமன்யுவும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்த
டைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்த

பிராயமுதிாநதவாகளான விராடனும துருபதனும கவசம
ணடவனுன குநதிபோஜனும, உமதுபுததிரன பாாததுககொண
நகுமபொழுதே, காமகேயரை எதிாததாாகள வேநதரே!
லன லஹதேவன வீாயமுடையவரான தாமராஜா ஆகிய இவா
நம மறறெலலாசசைனியஙகளும பாாததனுடையவாாததை
கேடடுக காமகேயரை எதிாததுசசெனறாாகள ஒனறு
ாநத மகாரதாகளான அவாகளை உமமைசசோநதயுததவீராகள
திககும உதஸாகததிறகும தககபடி எதிாததாாகள அநத
யததை, சொலலுகினற எனனிடததினினறு கேளும்
ாராஜரே! சிதரஸேனன யுததகளததில பீஷமரை எதிாககக
திசசெலலுகினற சேகிதானனைப புலிககுட்டி விருஷபததை
ாததுசசெலலுவதுபோல எதிாததுசசெனறான வேநதரே!
தவாமா, பரபரபபுளளவனும யுதததில முயறசியுளளவனும
ஷமரினபககததைககுறிதது நெருஙகிவருகினறவனுமான திரு
தயுமனனைத தடுததான காமகேயரைககொலவதில நோக
துடன அதிககோபமாகவருகினற பீமஸேனனை ஸோமதத
மாரன விரைவாகததடுததான அவவாறே, சூரனும அனேக
ணஙகளை இறைககினறவனுமான நகுலனை விகாணன, பீஷமா
ிராவாழதலை விருமபித தடுததான அரசரே! பீஷமருடைய
ததைககுறிததுச செலலுகினற ஸஹதேவனை யுததகளததில
தவானுடைய புததிரரான கிருபா மிகுநதகோபஙகொணடு
ததாா பலசாலியான துாமுகனும், பீஷமரைககொலல
ணஙகொணடவனும குரூரமானசெயகையுடையவனும மகா
சாலியும பீமஸேனகுமாரனுமான கடோதகசன எனகிற
க்ஷஸனை எதிாததான பாணடவாகளுககுப பிரியததைசசெயய
ணடுமெனகிற எணணததினுலே பீஷமரைககொலவதில விருபப
றறிருககிறவனும யுதததில கோபஙகொணடவனுமான ஸாத
யை ரிஸயசிருஙகனுடையகுமாரனுன அலமபுஸன எதிாததான
ாராஜரே! பீஷமருடைய ரததைதைககுறிததுச செலலுகினற
மனயுவைக காமபோஜதேசாதிபதியானஸுதக்ஷிணன எதிாத
ன பாரதரே! வயதுசெனறவாகளும ஒனறுசோநதிருககிற
களும சததுருககளை அடிககுமவலலமையுடையவாகளுமான
ாடன துருபதன இவவிருவரையும அஸவததாமா கோபங
ாணடு தடுததான யுதததில முயறசியுளளவரான பாரதவாஜா
ஷமரைககொலலவேணடுமெனறெணணஙகொணடவரும பாணடு
ததிராகளுள மூததவருமான தாமபுததிரரைத தடுததாா
காராஜரே! பீஷமரைககவாநதுகொளளககருதிய சிகணடியை
னனிடடு யுதததில வேகமுடையவனும பதுததிககுககளையும

பிரகாசிககசசெயகினறவனுமான அாஜ-னனை மகாவிலலா
யான துசசாஸனன யுததததில தடுததான உமமைசசோ
மறறபபோாவீராகள பீஷமருககுள திராகசசெலலுகினற மகார
களானபாணடவவீரர்களை யுதததில தடுததாாகள மகாரத
திருஷடதயுமனனே, பரபரபபுடன, 'இதோ குருநதனன
அாஜ-னன யுததகளததில பீஷமரை எதிாததுசசெலலுகிற
எதிாததோடுஙகள, பயபபடாதீாகள பீஷமா உஙகளை ந
மாடடாா அாஜ-னனை யுதததில எதிாததுபபோாபுரிவத
இநதிரனும உதஸாஹமுடையவனுகான வீராகளே! அ
மிருகக, பலமறறவரும ஸவலபமான வாழநாடகளையு
வருமான பீஷமா யுதததில அாஜ-னனை எதிாததுபபோா
வதறகுச சகதியுளளவராகாரெனபதில ஸநதேகம யாது?" என
அடிககடி ஸைனியஙகளை உரககக கூவிஅழைததுககொணடு
மாகப பீஷமா ஒருவரையே எதிாததோடினன இவவாறு
ஸேனுபதியினுடைய வாாததைகளைக கேடடுப பாணடவசே
யிலுளள மகாரதாகள மிகக உதஸாகததுடன காஙகேயருடை
ரததைத எதிாததுச சென்றாாகள யுதததிலவருகினற அ
பாணடவவீராகளை உமமைச சோநத புருஷசிரேஷடாகள
ஸாகததுடன, ஜலபபிரவாகஙகளை மலைகள தடுபபதுபோ
தடுததாாகள மகாராஜரே! மகாரதனன துசசாஸனன பயத
விடடுப பீஷமருடைய உயிரைப பாதுகாகக விருபபமுளளவ
அாஜ-னனை அருகில எதிாதது வநதான அவவாறே, மகார
களும சூராகளுமான பாணடவாகள காஙகேயருடைய ரததை
குறிததும உமது புததிராகளை நோககியும யுதததில எதிா
ஓடி வநதாாகள அரசரே! பாாததன துசசாஸனனுடை
ரததைநாடி அதைத தாணடிச செலலாமலிருநதானெனனு
விசிதரமான ஆசசரியததை அவவிடததில கணடோம பொ
தலுறற மகாஸமுததிரததைக கரைதடுபபதுபோலக கோ
கொணடிருககிற பாணடவனை உமது புததிரன தடுததான
தரே! அவவிருவரும ரதிகாகளுள சிறநதவாகள அவவிருவ
பரதவமசததில பிறநதவாகளுள (பிறாகளால எவவிதததி
ஜயிககமுடியாதவாகள இருவரும காநதியினுலும தேஜஸ
லும சநதிரனுககும சூரியனுககும ஒபபானவாகள அதிகப
பரபபுளளவாகளும ஒருவரை ஒருவா கொலவதில விருபபமு
வாகளுமான அவவிருவரும மகாயுதததில, முனபு மயன
திரன இவாகளிருவரும எதிாததுபோல எதிாததாாகள ம
ராஜரே! துசசாஸனன யுதததில கூாமையான மூனறு அ
களாலே பாணடவனையும இருபது அமபுகளாலே வாஸு-தே

•

ரயும அடிததான பிறகு, ஆாஜுனன, கிருஷணா பீடிககபபட
தைககணடு கோபஙகொணடு துசசாஸனனமீது யுததததில
று நாராசஙகளைப பிரயோகிததான அரசரே! தாகஙகொணட
ாபபஙகள தடாகததுததணணீரை அருநதுவதுபோல அநநாரா
ஙகள அவனது கவசததையுடைதது யுதததில அவன ரகதத
தப பானஞசெயதன பரதசிரேஷடரே! துசசாஸனன கோபங
காணடு பதிநதகணுககளுளள இறகுகடடின மூனறுபாணங
ாால பாாததனை நெறறியில அடிததான மகாராஜரே! பாணட
ன ரணகளததில நெறறியில பாயநதிருககினற அநதப பாணங
ளாலே நனருகவளாநதிருககினற கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு
ளஙகுவதுபோல விளஙகினன விலலாளியான உமமுடைய
ததிரனலே நனருக அடிககபபடடவனும மகாவிலலாளியுமான
நதப பாாததன யுததரஙகததில பூததிருககினற பலாசவிரு
தமபோல விளஙகினன பிறகு, பாணடவன கோபஙகொணடு
ாவகாலததில மிகுநத கோபஙகொணட ராகு பூாணசநதிரனைப
டிபபதுபோலத துசசாஸனனைப பீடிததான அரசரே! பலவா
ன ஆாஜுனனலே பீடிககபபடுகினற உமது புததிரன பாாத
னை யுதததில சாணையில தீடடபபடடிருககினறவைகளும கழு
றகுகள பூணடவைகளுமான அமபுகளாலே அடிததான பிறகு,
ாாததன மூனறமபுகளாலே அவனுடையவிலலை அறுதது ரதத
தயும உடைததுப பிறகு கூாமையுளளபாணஙகளாலே உமது
ததிரனையுமஅடிததான அநததுசசாஸனன பீமனுககெதிரில
னறுகொணடு வேறுவிலலைக கையிலெடுதது இருபததைநது
ாணஙகளாலே ஆாஜுனனை இரணடுகைகளிலும மாாபிலும
டிததான மகாராஜரே! சததுருககளைத தபிககசசெயகினற
ாணடவன அநதத துசசாஸனனமீது கோபஙகொணடு யமதண
மபோனறவைகளும கோரரூபமுளளவைகளுமான அனேக
மபுகளைத தொடுததான முயறசியுளள பாாததனுடைய அந
ப பாணஙகளை உமமுடைய குமாரன தனனை வநது நாடுவதற
ளளாகவே வெடடினன அது ஆசசரியமபோலிருநதது உம
டைய புததிரனவன கூாமையுளள பாணஙகளாலே பாாத
னை அடிததான பிறகு,பாாததனும யுதததில கோபஙகொணடு,
பாறகணுககளுளளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளு
ான அமபுகளை விலலிலபூடடி (அவனமீது) எயதான மகா
ாஜரே! பாரதரே! அனனபபறவைகள தடாகததை அடைநது
ுதனைவிடடகலாது வஸிபபதுபோல அநதப பாணஙகள மிகக
லிமையடைநது அநதத துசசாஸனனுடைய தேகததிலேயே

அமிழநதன மகாபலசாலியான பாணடவனாலே பீடிககபப
கினற உமது புததிரன யுததரஙகததில பாாததனே விடடுவிட
விரைவாகப பீஷமருடைய ரததைதககுறிததுஒடினை ஆழந
ஆபதஸமுததிரததில மூழகுகினற அநதச துசசாஸனனுககுப பீ
மா அககாலததில திடடுபபோலாயினா அரசரே! சூரனும பரா
கிரமசாலியுமான உமமுடைய குமாரன, பிறகு, பிரஜஞை
அடைநது மறுபடியும பாாததனே எதிாததான கூாமையுள
அமபுகளாலே புரநதரன விருததிராஸுரனேப பிளநததுபோ
துசசாஸனன பாாததனேப பிளநதான மிககபலமுளள சரீரதை
யுடைய அாஜுனன கொஞசமேனும வருததமடையவிலலை

நூறறுபபதினேராவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்வந்துவயுத்தம்)

கவசமணிநதவனும ரணகளததில பீஷமரை நோககிச
முயறசிசெயகிறவனுமான ஸாதயகியைப பெரியவிலலைக கையி
கொணட அலமபுஸன யுததததில தடுததான பரதகுலததி
பிறநத மனனரே! ஸாதயகி மிகுநத கோபமகொணடு மிகநகைத
ஒனபது பாணஙகளாலே யுதததில ராக்ஷஸனே அடிததான
அரசரே! அவவாறே, ராக்ஷஸனும அதிக கோபஙகொணடு சி
யின குலததில பிறநத வீரரகளுள உததமனான ஸாதயகியை
ஒனபது பாணஙகளால அடிததான சினியினது பௌததிரனு
சததுருவீரரகளைக கொலலுகினறவனுமான ஸாதயகி அதிககோப
கொணடு ராக்ஷஸனமீது யுதததில பாணஸமூகததைப பி
யோகிததான பிறகு, ராக்ஷஸன மிககபாகுபலமுளளவனும உ
தியான பராககிரமததையுடையவனுமான ஸாதயகியைக கூா
யுளள பாணஙகளால அடிதது விமமநாதஞசெயதான தேஜஸ
யான ஸாதயகி அபபொழுது ராக்ஷஸனால யுதததில மிகஅடி
கபபடடுத தைரியததைககைபபறறி நகைதது விமமநாததை
யுமசெயதான பிறகு, கோபஙகொணடவனான பகததததன யு
ததில வேணுககம எனனும ஆயுதஙகளாலே மகாகஜததை அடி
பதுபோலக கூாமையுளள பாணஙகளாலே ஸாதயகியை அடி
தான ரதிகரகளுள உததமனான ஸாதயகி யுதததில ராக்ஷஸனே
விடடுவிடடுப பிராகஜயோதிஷதேசதது அரசனமீது கணுகக
படிநத அமபுகளைத தொடுததான பிராகஜயோதிஷதேசா
பதியும மிகுநத ஹஸதலாகவமுடையவனபோல நூறுமுனையுள

ரு பலத்தினாலே அந்த ஸாத்யகியினுடைய பெரிய வில்லை
அறுத்தான் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான ஸாத்யகி,
பிறகு, வேகமுள்ள வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்து யுத்தத்தில்
கோபங்கொண்டு பகதத்தனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்
தான் மகா வில்லாளியான அந்தப் பகதத்தன், மிக அடிக்கப்
பட்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு, பொன்னாலும்
வைடூரியத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இரும்பினாற்செய்த
தும் உறுதியானதும் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் கோரமா
னதுமான சக்தியாயுத்தத்தை மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியின்மீதெறிந்
தான் அரசரே! அந்தப்பகதத்தனுடைய பாகுபலத்தால் பிரயோ
கிக்கப்பட்டதும் விரைவாகத் தன்னைநோக்கி வருகின்றதுமான
அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாணங்களால்
இரண்டாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, அந்தச் சக்தியாயுதமானது
ஒளியை இழந்த பெரிதான எரிநக்ஷத்திரம்போல் விரைவாகக்
கீழே விழுந்தது அரசரே! உம்முடைய குமாரன் சக்தியாயுதம்
நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு பெரிதான தோக்கூட்டத்துடன்
ஸாத்யகியைத் தடுத்தான் அவ்வாறு, சூழப்பட்டிருப்பவனும்
விருஷ்ணி வீரர்களுள் மகாரதனுமான ஸாத்யகியைக்கண்டு துரியோ
தனன் அதிக கோபங்கொண்டு தன் தம்பியரனைவரையும் பார்த்து,
கௌரவர்களே! இந்த யுத்தகளத்தில் நம்முடைய பெரிதான
தோக்கூட்டத்தினின்று ஸாத்யகி உயிரோடு திரும்பாவண்ணம்
செய்யுங்கள் அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய
பெரும்படை கொல்லப்பட்டதென்றே 'யான் எண்ணுகிறேன்'
என்று கூறினான் மகாரதர்கள் அந்தத் துரியோதனனுடைய
வார்த்தையைக்கேட்டு, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஏற்றுக்
கொண்டுயுத்தகளத்தில்பீஷ்மரைக்கொல்லமுயறசிசெய்கின்ற ஸாத்
யகியை எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள் அப்பொழுது, பீஷ்
மரைக் கொல்லும்பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற அபிமன்யுவைப்
பலசாலியான காம்போஜராஜன் யுத்தத்தில் தடுத்தான் அரசரே!
காம்போஜராஜன் பதினைந்து கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுன
குமாரனை அடித்து மறுபடியும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே
அவனையே அடித்தான் ஸூதக்ஷிணனே பீஷ்மருடைய உயிரை
(க் காக்க) விரும்பி, யுத்தத்தில் மறுபடியும் அபிமன்யுவை ஐந்து
பாணங்களால் அடித்து ஒன்பதுபாணங்களால் அவனது ஸாரதி
யையும் அடித்தான் அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்
ததில் மிகவும் பெரிதான அந்த யுத்தம் நடந்தது சத்துருக்களை
அழிப்பவனான சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்து
வந்த பொழுது, மகாரதர்களும் வயதுசென்றவர்களுமான விராட
னும் துருபதனும் பெரியசேனையைத் தடுத்துக்கொண்டு பரபர

புடனே யுத்தரஙகததில பீஷமரைககுறிதது ஓடிவநதாாகள
பாரதரே! ரதிகாகளுள சிரேஷடரான அஸவததாமா யுதததது
கோபஙகொணடு (அவாகளை) எதிாததாா பிறகு, அவவிருவரு
கும அஸவததாமாவுககும யுததம நடநதது பகைவாகளைததபி
கச செயபவரே! முயறசிசெயகினறவரும மகாவிலலாளியும போரி
பிரகாசிககினறவருமான துரோணபுததிரரை விராடராஜ
பததுபபலலஙகளாலே அடிததான துருபதனும அபபொழு
கூாமையான மூனறுபாணஙகளால அவரை அடிததான குருபுத
ரரை எதிாதது மகாபலசாலிகளான அவவிருவரும நனறாக அடி
தாாகள பிறகு, அஸவததாமாவோ பீஷமரைககுறிதது நனறா
முயறசிசெயகினற சூராகளான விராடன துருபதன இருவ
யும அனேக அமபுகளால அடிததாா யுதததிலஅவவிருவரு
அஸவததாமாவினுடைய கோரமான பாணஙகளைத தடுததாகி
கிழவாகளுடைய ஆசசாியகரமான பெரிய செயகையைக க
டோம அவவாறுகவே, சாதவானுடைய குமாரரான கிருபாசா
யா எதிாததுவருகினற ஸஹதேவனை, வனததில மதஙகொண
யானை மறறொரு மதஙகொணடயானையை எதிாததுவருவதுபோல
எதிாதது அருகிலவநதாா யுதததில சூரரான கிருபா மகாரதனை
மாதாீபுததிரனைப பொனனாலஅலஙகாிககபபடட எழுபதுபாண
களாலே விரைவாக அடிததாா மாதாீபுததிரனோ அமபுகளாலே
அவருடையவிலலை இரணடாகத துணடாககினான பிறகு, அற
கபபடட விலலையுடைய கிருபரை ஒனபதுபாணஙகளால அவ
அடிததான அநதக கிருபா யுதததில பெரிய காரியததுககு
சாதனமான வேறுவிலலைக கையிலெடுததுக கோபஙகொண
பீஷமருடைய உயிரைக காபபாறற எணணி மிகக உதஸாக
துடன கூாமையுளள பததுபபாணஙகளால மாதாீபுததிரனை
மாாபிலடிததாா மஹாராஜரே! அவவாறே, பாணடவனும கோ
பஙகொணடு பீஷமரைக கொலலும விருபபததினால கோபமுளள
கிருபரை மாாபிலடிததான அவவிருவருககும கோரரூபமுளள
தும பயஙகரமுமான யுததம நடநதது சததுருககளைத தபிகக
செயகினறவனும கோபமுளளவனுமான விகாணன யுதததில
மகாபலசாலியான பீஷமரைப பாதுகாததுககொணடு அறுபத
பாணஙகளாலே நகுலனை அடிததான நகுலனும புததிசா
யும உமமுடைய புததிரனுமான விகாணனாலே மிகவும அடிககப
படடு அவனை எழுபததேழுபாணஙகளால பிளநதான சததுரு
களைத தபிககச செயகினறவாகளும வீராகளும நரசிரேஷடாகளு
மான அவவிருவருமபசுககொடடிலில இரணடுகாளைகளபோலபீஷ

நிமித்தமாக ஒருவரை ஒருவா அடித்துக்கொண்டார்கள
ாககிரமசாலியான தாமுகன போரில உமமுடைய சேனையை
சமசெயதுகொணடு ஸஞசரிககினற கடோதகசனை ரணகளத்
ல பீஷமருககாக எதிாததான கடோதகசனே கோபமுளள
நகி யுதததததில பகைவாகளை வாடடுமதனமையுடைய தாமுக
ப படிநதகணுககளுளள ஒரமபிஞல மாாபில அடிததான வீர
ன தாமுகன உதஸாகததுடன காஜிததுககொணடு யுததமுனை
ல கூாமையுளள அறுபது அமபுகளாலே அவனை அடிததான
வவாறே, பீஷமரின வததைதககருதி வநதுகொணடிருககினற
ககிரேஷடஞன திருஷடதயுமனனை மகாரதனை கிருதவாமா
திாததான அவன திருஷடதயுமனனை இருமபுமயமான ஐநது
ணஙகளாலடிதது மறுபடியும ஐமபதுபாணஙகளால விரை
க அடிதது, 'நில, நில' எனறும சொனஞன அரசரே! மிகக
ருபலமுளள ஹாாததிகயன அநத மகாரதனை பாாஷதனை
டிததான பாாஷதனும தீடடபபடடவைகளும கூாமையுளள
வகளும கழுகிறகுகள பூணடவைகளும லக்ஷயததில நேராகத
கருகினறவைகளுமான ஒனபதுபாணஙகளாலே அநத ஹாாத
கயனை அடிததான விருததிரனுமமகேநதிரனுமாகிய இருவருக
ம யுததமநோநததுபோலப பீஷமாநிமிததமாக மஹாயுதததில
வவிருவருககும ஒருவரையொருவா வெலவதில நோககமுளள
ாா நடநதது மகாரதான பீஷமரைககுறிதது, அவவாறு
திாததுவருகினற பீமஸேனனைப பூரிசரவஸ விரைவாக எதி
து, 'நில, நில' எனறு சொனஞன பிறகு, ஸோமதததகுமா
ா மிககக்கூாமையுளளதும பொறகணுககளுளளதுமான ஒரு
ராசததினலே யுதததததில பீமனை நடுமாாபிலடிததான ராஜ
ரேஷடரே! மாாபில தைததிருககினற அநத நாராசததினலே,
தாபசாலியான பீமஸேனன, முறகாலததில ஸுபரமமணயரு
டய சகதியாயுதததினல தைககபபடட கிரெளஞசபாவதம
ால விளஙகினன சிறபியினல நனருகச சாணைபிடிககபபடடி
ககினறவைகளும சூரியனபோல ஜவலிககினறவைகளுமான அநத
மபுகளை நரசிரேஷடாகளான அவவிருவரும கோபஙகொணடு
நதகளததில ஒருவாமீதொருவா தொடுததனா பீமன பீஷம
ரககொலவதில விருபபஙகொணடு மகாரதனைஸெளமதததியை
டிததான அவவாறே, ஸெளமதததியும பீஷமருடைய விஜயத
ல ஆசைகொணடு பீமனை அடிததான அவவிருவரும செயத
ருப பிரதிசெயவதில முயறசியுளளவாகளாகி யுததரஙகததில
ாாபுரிநதாாகள பெரியசேனையினல சூழபபடடவரும பீஷம
கு எதிாகவருகினறவரும குநதிபுததிரருமான யுதிஷடிரரைப
ரதவாஜா தடுததாா மேகததினிடிமுழககததிறகு ஒபபான

துரோணருடைய தேரின சபததைதககேட்டுப பிரபததிரகா நடுஙகினாகள அரசரே! யுததரஙகததில பாணடுபுததிரனுடை பெரிய சேனையானது முயறசியுளளதாயிருநதும துரோணர தடுககபபட்டு அடியினினறு அடிபெயாததுவைதது நகாவதற கூடசசகதியறறதாயிறறு ஜனாாதரே! பீஷமரைககுறிததுப பே புரிவதில முயறசியுடையவனும அதிக கோபமுளளவனுமான தானனை உமது புததிரனான சிததிரஸேனன தடுததான தரே! பீஷமருககாகக கொடுமபோாபுரிகிற சிததிரஸேனன தானனை அதிக வலலமையுடன எதிாததுப போாபுரிநதா அவவாறே, சேகிதானனும சிததிரஸேனனை எதிாததுப பே புரிநதான அவவிருவருககும அநத எதிாபபில மிகக பெ போா நடநதது பாரதரே! அநத யுததகளததில அாஜுன பலவாறுககததடுககபபட்டும உமமுடைய புதலவனைப புறஙகா ஓடுமபடி அடிதது உமமுடைய சேனையையும அடிததான தரே! 'இநத அாஜுனன நமமுடைய பீஷமரை எவவிததத வது கொலலாமலிருககவேணடும' எனறு நிசசயிததுத துசசா னும அதிக வலலமையுடன பாாததனைத தடுததான பாரத யுததததில வதஞசெயயபபடுகினற உமமுடைய புததிரன சேனையானது சிரேஷடாகளான ரதிகாகளாலே ஆஙகாஙகு க கபபட்டது

நூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் அஸ்வத்தாமாவுக்குத் துர்நிமித்தங்களைக்காட்டிப் போருக்குச்செல்லக் கட்டளையிட்டது)

பிறகு, வீாயமுடையவரும பெரிய விலலைக் கையிறபிடி ருமமதயானையைபபோனற வலிமையுடையவரும மிககபலச யும சுபாசுபஙகளைககுறிககும சகுனபலனகளையறிநதவரும ப கிரமசாலியும நரசிரேஷடருமான துரோணா, மதஙகொணடயா களைககூடத தடுககுநதிறமையுளள பெரியவிலலைக் கையிலெடு நாஞைலியிடுமபடி செயதுகொணடும பாணடவாகளுடைய சே யை ஓடுமபடிசெயதுகொணடும அசசேனையில பிரவேசித நானகுபுறஙகளிலும நோாநதுளள துாநிமிததஙகளைககணடு, துருசைனியஙகளைத தபிககுமபடி செயகினற தமபுததிரரான வததாமாவைப பாாததுப பினவருமாறு வசனிககலானா

துரோணா, 'அப்பா! மகாபலசாலியான பார்த்தன் பீஷ
ரைக் கொல்லவேண்டுமென்று அதிக முயற்சியை யுத்தத்தில்
யும் நாள் இதுவே என் அம்புகள் மேலேநோக்குகின்றன
துடிக்கிறதுபோலிருக்கிறது [1]அஸ்திரங்கள் எனக்கடங்கக்
படிய விரும்பவில்லை என்மனம் குரூரமாயிருக்கிறது மிருகங்
ம் பக்ஷிகளும் ஓயாமல் திக்குகளில் பயங்கரமாகக் கத்துகின்
ர பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுடைய ஸேனையிருக்குமிடத்
கழுகுகள் தாழ்ந்து பறந்து உட்காருகின்றன சூரியன் ஒளி
ந்தவன்போலக் காணப்படுகிறான் திக்குகள் நான்குபக்கங்
லும் சிவந்திருக்கின்றன பூமி அலறுகிறது, துன்பமடைகிறது,
ன்குபக்கங்களிலும் நடுங்குகிறதுபோல இருக்கின்றது [2]கங்
களும் கருத்தரங்களும் கொக்குகளும் அடிக்கடி கத்துகின்றன
ங்கள்கரமானவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளுமான
கள் ஊளையிட்டுக்கொண்டு மிகுந்த பயத்தை உணர்த்துகின்றன
ரிய உற்கையானது சூரியமண்டலத்தின் மத்தியத்தினின்று
ழ விழுந்தது கவந்தத்துடன் கூடின [3]பரிகமானது சூரிய
ச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது அவ்வாறே, கோரமான [4]பரிவேஷ
னது அரசர்களுடைய தேகங்களுக்கு நாசம் உண்டாகக்கூடிய
ரமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சந்திர சூரியமண்
லங்களைச் சுற்றித் தோன்றியுளது குருராஜனுடைய தேவா
ங்களிலுள்ள தேவதைகள் நடுங்குகின்றன, சிரிக்கின்றன, கூத்
டுகின்றன, அழுகின்றன ஜ்யோதிக்கிரகங்கள் தாலக்ஷணங்க
டன் கூடின சூரியனை இடமாகச்சுற்றுகின்றன [5]பகவானுன
திரனும் தலைகீழாக உதயமாகிறான் அரசர்களுடைய சரீரங்
ளக் காந்திகளை யிழந்தவையாகவும் காண்கிறேன் தார்த்தராஷ
ரனுடைய ஸைனியங்களில் கவசமணிந்த வீரர்கள் பிரகாசிக்க
லை இரண்டு ஸைனியங்களுக்கும் நாலுபக்கங்களிலும் பெரிய
ஞ்சஜன்யத்தின் ஒலியும் காண்டீவத்தின் ஒலியும் கேட்கப்படு
ன்றன' அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சிறந்த அஸ்திரங்
ளப் பிரயோகித்து மற்ற யுத்தவீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு பீஷ
ரை எதிர்க்கப்போகிறான் தோள்வலியுள்ளவனே! பீஷ்மா
ர்ஜுனன் இருவருக்கும் நேரக்கூடிய மகாயுத்தத்தை நினைத்து
மிர்க்கால்கள் சிலிர்க்கின்றன என் மனம் வாட்டமடைகிறதுபோ
ருக்கிறது இச்சமயத்தில் பார்த்தன், வஞ்சனையில் வல்லவனும

[1] அஸ்திரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம். [2] ...
கூகின் வகைகள். [3] உதயாஸ்தமன காலங்களில் சூரியனுக்குக் குறுக்
டிருக்கும் மேகவரிசை. [4] சூரியனைச்சுற்றி இருக்கும் ஒரு வட்டமான
ரகை. [5] ஒளியுள்ளவன் - ஸ்ரீயுள்ளவன்.

பாவபுததியுளளவனுமான சிகணடியை யுததததில முனனிட
கொணடு, பீஷமரின முனனிலையில யுததபூமியை நாடிவிடடா
முனபே, பீஷமா, 'நான சிகணடியைக கொலலமாடடேன ஏ
னில, பிரமமதேவரால இவன ஸதிரீயாகப பிறபபிககபபடடவ
பிறகு, தெயவசசெயலால மீணடும புருஷனானவன' என்று உ
திருககிறா மகாபலசாலியான சிகணடியானவன பீஷமரால
கபபடாத கொடியுளளவன அமஙகளஸவரூபியான அவன
பீஷமா (ஆயுதமெடுதது) அடிககமாடடாா இதனை ஆலோ
கினற எனனுடைய அறிவானது மிகவும தளாசசியடைகிற
பாாததனும, போரில முயறசிகொணடு, கௌரவாகளுள பெரி
ரான பீஷமரைககுறிதது அருகில வநதுவிடடான யுதிஷ
ருடைய குரோதமும அாஜுனனோடு யுததததிறகாகப பீஷ
எதிாததிருபபதும எனனுடைய அஸதிரபரயோக ஆரமபமும
சயமாகவே பிரஜைகளுககு அமஙகளகரமானவை பாணட
மனவுறுதியுளளவன, சிலாககியமான பலமுடையவன, சூரன்,
'திரஙகளை நனகு கறறறிநதவன, அஸாததியமான விககிரமமு
வன, வெகு தூரததிலிருநதே லக்ஷ்யததை அடிககும ஸவப
முடையவன, திடமான பாணஙகளையுடையவன, நிமிததஙக
அறிநதவன, யுததததில இநதிரனுடனகூடின தேவாகளா
ஜயிகக முடியாதவன, சிறநத பலசாலி, புததிமான, துனபஙகளை
பொறுககும திறமையுளளவன, யுததம செயயும வீராகளுள உ
மன, எபபொழுதும யுததததில விஜயமடைகிறவன, பயஙகரம
அஸதிரஙகளை உடையவன விரதம தவறுதவனே! யுததத
பகைவாகளை எதிாததுவருகினறவனும பயஙகரமான அஸதி
களை உடையவனுமான அாஜுனனை நீ கணடு அவன வருமவழி
விட்டு விலகி யுததததுககுச செல மகாகோரமான யுததத
இபபொழுது நோநதுளள பெரிதான இநதக கஷடததைப ப
மிகக கோபஙகொணட அாஜுனனாலே பொனனால சிதரவே
செயயபபடடவைகளும மகிமைபொருநதியவைகளும மஙகள
மானவைகளுமான சூராகளுடைய கவசஙகள கணுககளபடி
பாணஙகளால பிளககபபடுகினறன தவஜஙகளுடைய நுனிக
தோமரஙகளும விறகளும வெடடபபடுகினறன மேலும், பளப
புளளவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான ஈடடிகளும பொன
மிக விளஙகுகினற சகதிகளும யானைகளினுடைய கொடிக
நாசம பணணபபடுகினறன புததிர! வேலககாராகள பிராண
களைக காபபாறறுவதறகு இது ஸமயமனறு ஸவாககத
முனனிடடுககொணடு புகழசசியினபொருடடும ஜயததின
ருடடும செல் இநத அாஜுனன, தோகளும யானைகளும

ரகளுமாகிற நீரசசுழுனுள்ளதும, மகாகோரமானதும, எவவிதத
ராலும தாணடமுடியாததுமான யுததநதியை ஒரு தேரின உதவி
னுல தாணடுகிருன யுதிஷடிரனிடததிலேயே பிராமமணபரீதி
ம இநதிரிய நிகரகமும கொடையும தவமும மகிமைதஙகிய நடக
கயும சாணபபடுகினறன அாஜ-னனேயும பலவாஞன பீம
ஸனனேயும மாதரீ புதராகளான நகுலஸஹதேவாகளேயும உடன்
றநதவாகளாகக கொணடவனும விருஷணிகுலததில தோனறின
ாஸ-தேவரை நிலேதத நாதராகவுடையவனும தவததினுல பரி
ததமான தேகமுளளவனுமான அநதத தாமபுததிரனுடைய
கததினுல உணடான கோபமானது தூபபுததியுளள துரியோ
னனுடைய சேனேயை எரிககிறது இதோ பாாததன வாஸ-
தவரை ஆதாரமாகக கொணடு தாாததராஷடிரனுடைய ஸேனே
ளனேததையும எலலாபபககஙகளிலும பிளககிறவனுகக காணப
டுகிருன பேரலேகளுளள மிகபபெரிய கடலானது திமிஙகலத
னுல கலககபபடுவது போல இநதக கௌரவஸைனியம இதோ
ரீடியினுல கலககபபடுவதாகக காணபபடுகிறது கூகூசபதஙு
ளும, கில கிலா சபதஙகளும ஸேனுமுகததில கேடகபபடுகின
ன நீ பாஞசால புததிரனேககுறிததுச செல நான யுதிஷடிர
ாககுறிததுச செலலபபோகிறேன நாறபுறஙகளிலும இருக
ற அதிரதாகளாலே சூழபபடடதும நடுககடல போனறதுமான
ளவறற தேஜஸ-ளள தாமபுததிரனுடைய வயூகமததியமானது
ருவராலும நாடமுடியாதது ஸாதயகி, அபிமனயு, திருஷடத
மனன, விருகோதரன, நகுலஸஹதேவாகள ஆகிய இவாகள
ரஜைகளுககு நாதனுன தாமபுதரனேப பாதுகாததுக கொண
ருககிருாகள கிருஷணனபோலக கறுததநிறமுடையவனும
பரியஸாலவிருகூமபோல உனனதமாயிருககினறவனுமான இந
த திருஷடதயுமனன இரணடாவது அாஜ-னனேபபோல ஸேனு
கததில ஸஞசரிககிருன, பெரியவிலலேக கையிலெடுதது உத
மமான அஸதிரஙகளேப பூடடி தருஷடதயுமனனேக குறிததுச
செல அரசனேயும விருகோதரனேயும எதிாதது நீ சணடைசெய
ாயாக எவனதான பிரியனுன தனபுதலவன அநேகவாஷ
ாலம ஜீவிததிருகக விருமபமாடடான? ஆயினும, நான கூஷததி
ய தாமததை நனருகபபாாதது உனனே ஏவுகிறேன ஐயனே!
ததஙகளில யமனுககும வருணனுககும ஸமானரான இநதப
ஷமா மஹாயுததததில இதோ பாணடவாகளுடைய பெருஞ
சனேயை எரிககிருா' எனறு கூறினுா மஹாராஜரே! பிரதாப
ரலியான -தரோணா, தம்புததிரரைபபாா-த-து இவவாறு -கடடளே
டடு, அமமஹாயுததததில தாமஙாஜருடன போாபுரிநதாா ·-

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்
பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனனது பராக்ரமவர்ணனை)

அரசரே! பகதத்தன், கிருபர், சல்யன், கிருதவர்மா, அவந்
தேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள், ஸிந்துதேசாதிபதியா
ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், யௌவனமுள்ளவனான து
மர்ஷணன் ஆகிய உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான இந்தப் பத்துயுத்
வீரர்கள் பற்பல தேசங்களினின்று வந்திருக்கின்ற பெரியசே
யுடன் யுத்தத்தில் பீஷ்மருக்கு மிக்க கீர்த்தியை விரும்பிப் பீ
ஸேனனுடன் போர்புரிந்தனர். சல்யனோ பீமஸேனனை ஒன்ப
பாணங்களால் அடித்தான். கிருதவர்மாவும் கிருபரும் மூன்
பாணங்களாலும் ஒன்பதுபாணங்களாலும் பீமனை அடித்தார்க
சித்ரஸேனனும் விகர்ணனும் பகதத்தனும் பீமஸேனனைப் பப்ப
துப் பாணங்களால் அடித்தார்கள். ஸைந்தவன் பீமசேன
மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான். அவந்திதேசாதிபதிகளா
விந்தாநுவிந்தர்கள் ஐவைந்துபாணங்களால் அடித்தார்கள். து
மர்ஷணனோ கூர்மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் பாண்டவ
அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனும் சத்துருவீரர்களைக் கொல்
கின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் தனித்தனியாகப் பிரகாசி
கின்றவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களைக் காட்
லும் உத்தமர்களும் மகாரதர்களுமான அந்தக் கௌரவர்களை
ரையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! பீமன் சல்யனை எ
பாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப்பாணங்களாலும் அடி
துப் பின் கிருபருடைய அம்புடன்கூடின வில்லை நடுவில் துண்டா
கினான், பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய இந்தக்கிருபரை ம
படியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான், அவ்வாறே, விந்தனை
அநுவிந்தனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். துர்ம
ஷணனையும் சித்திரஸேனனையும் முறையே இருபது பாணங்க
லும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான், விகர்ணனையும் ஜயத்ர
னையும் முறையே பத்துப்பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களால
அடித்தான். பீமன் மறுபடியும் ஸைந்தவனை மூன்று பாண
களால் அடித்து மகிழ்ச்சியோடு கர்ஜித்தான். ரதிகர்களு
உத்தமரான கௌதமர், பிறகு, வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து
பரபரப்புடன் கூர்மையுள்ள பத்துப் பாணங்களால் பீம
அடித்தார். மகாராஜரே! வேணுகம் என்கிற ஆயுதங்களா
பெரிய யானை அடிக்கப்படுவதுபோலப் பத்துப்பாணங்களால் அடி
கப்பட்ட பிரதாபசாலியான பீமன், பிறகு, கோபங்கொண்டு யு
த்தத்தில் அநேக பாணங்களால் கிருபரை அடித்தான். காலனுக்கு

ந்தகனுக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ள பீமஸேனன், அவ்வித
ாகவே, ஸைந்தவனுடைய குதிரைகளையும் அவன் ஸாரதியையும்
ன்றுபாணங்களால் அடித்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான்
காரத்தினால் ஸைந்தவன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தி
ின்று விரைவாகக் குதித்துப் பீமஸேனன்மீது கூர்மையுள்ள
ாணங்களைப் பிரயோகம்செய்தான் பீமன் மிக்க பலசாலியான
ஸைந்தவனுடையவில்லை இரண்டுபல்லங்களாலே நடுவில் துண்டாக
ினான் வேந்தரே! அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் ரதத்தை
ழந்தவனும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்
வனுமான அந்த ஜயத்ரதன் விரைவாகச் சித்ரஸேனனது ரதத்
ின்மீதேறினான் அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவன் அத்யாச்சரிய
ரமான காரியத்தைச் செய்தான் பீமன், எல்லா ஜனங்களும்
ார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மகாரதர்களைப் பாணங்க
ால் அடித்தும் தடுத்தும் ஸைந்தவனை ரதத்தை இழந்தவ
ாகச் செய்தான் அப்பொழுது, சல்யன் பீமஸேனனுடைய
ீரச் செய்கையைப் பொறாமல் சிறப்பினாலே நன்றாகச் சாணை
ிடிக்கப்பட்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான
ம்புகளை வில்லிற் பூட்டி யுத்தத்தில் பீமனை அடித்தான், 'நில்,
ல்' என்றும் சொன்னான் சத்துருக்களைத் தண்டிக்கும் திறமை
மயுள்ளவர்களான கிருபர், கிருதவர்மா, வீர்யசாலியான பகத்த
ன், அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள், சித்ரஸே
ன், துர்மர்ஷணன், விகர்ணன், வீரியசாலியான ஸிந்துராஜன்
வர்கள் சல்யனைக் காக்கும்பொருட்டுப் பீமனை விரைவாக அடித்
ார்கள் அந்தப் பீமனும், அவர்களை ஐவைந்துபாணங்களாலடித்
ுச் சல்யனை எழுபதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் பத்துப்பாணங்
ளாலும் அடித்தான் சல்யன் அந்தப்பீமனை ஒன்பதுபாணங்களால்
டித்து மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்து அவனுடையஸா
தியைப் பல்லத்தினாலே மர்மஸ்தானத்தில் திடமாக அடித்தான்
ரதாபசாலியான பீமஸேனன், விசோகன் (பாணங்களால்) பிளக்
ப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மத்திரராஜனுடைய இரண்டுகைகளிலும்
ார்பிலும் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவ்வாறே,
ற்றப் பெரிய வில்லாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங்களாலடித்து
ிம்மம்போலக் கர்ஜித்தான் யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களும்
ாவில்லாளிகளுமான அந்தக் கௌரவவீரர்கள் யுத்தத்தில்
ாத்தனான பாண்டவனை மூன்மழுங்காத மும்மூன்று பாணங்
ளாலே மர்மஸ்தானங்களில் நன்றாக அடித்தார்கள் சிறந்த வில்
ாளியான அந்தப் பீமஸேனன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் வர்ஷிக்
ின்ற மேகங்களால் (விடப்பட்ட) நீர்த்தாரைகளாலே மலையானது
ுன்பமுறாததுபோலத் துன்பமுறவில்லை அரசரே! பாண்டவர்க

ளுள மகாரதனும மிகக சீரததியுள்ளவனுமான பீமஸேனன கோ
மீறி மதரராஜனே மூனறு பாணஙகளாலும கிருபரை ஒனப
பாணஙகளாலும நானகுபககஙகளிலும மிகுதியாக அடிதத
பிராகஜயோதிஷ தேசததரசனே நூறுபாணஙகளால யுததத
அடிததான, பிறகு, அதிக ஹஸதலாகவமுள்ளவனபோல மகாப
சாலியான கிருதவாமாவினுடைய அமபுடனகூடின விலலே மிக
கூாமையுள்ள க்ஷுரபரததினலே அறுததான பகைவாக
வாடடுகிறவனுன கிருதவாமா அபபடிபபடட வேறு விலலே
கையிலெடுதது விருகோதரனே இரணடுபுருவஙகளினிடையில நா
சததால அடிததான பீமனே யுதததில சலயனே ஒனப
பாணஙகளால அடிததுப பகதததனே மூனறுபாணஙகளா
கிருதவாமாவை எடடுப பாணஙகளாலும கௌதமா முதலா
ரதிகாகளே இரணடிரணடு பாணஙகளாலும அடிததான அவ
களும அநதப பீமனே யுதததில கூாமையுள்ள பாணஙகளா
அடிததாாகள மகாரதாகளால எலலா ஆயுதஙகளாலும அ
வாறு பீடிககபபடடும அநதப பீமன துனபமறறவனுக ஸமான
ளான அவாகளேத துருமபுபோல எணணி ஸஞசரிததான ரதிகா
ளுள சிரேஷடாகளான அநத வீராகளும மனககவலையறறவாகள
கப பீமனமீது நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும கூாமையுள
பாணஙகளேப பிரயோகமசெயதாாகள அறிவிறசிறநதவரே
மகாரதனும வீரனுமான பகததததன மிககவேகமுள்ளதும பொ
காமபுள்ளதுமான சகதியாயுததததை அநதப பீமனமீது யுதத
தில பிரயோகிததான மகாபாகுபலமுள்ளஸைநதவன தோமர
ததையும படடஸததையும பீமனமீது பிரயோகிததான அரசரே
யுதததில கிருபரும சலயனும முறையே சதகனியையும ஒ
பாணததையும பீமனமீது பிரயோகிததாாகள பிறகு, மற
சிறநத விலலாளிகள பீமஸேனனேக குறிததுப பராகரமததின
ஐநது ஐநது பாணஙகளேப பிரயோகிததாாகள வாயுபுததிரன
பீமன தோமரததை க்ஷுரபரததினல இரணடாக வெடடின
படடஸததை மூனறு பாணஙகளாலே எளளுசசெடியின அடி
கடடையை வெடடியெறிவதுபோல வெடடியெறிநதான மக
ரதனுன அநதப பீமன கழுகிறகுகள கடடபபெறற ஒனப
பாணஙகளாலே சதகனியைத துணடிதது மதரராஜன தொடுத
பாணததையும அறுதது யுதததில பகதததன விடுதத சக
யையும விரைவாக அறுததான யுதததில புகழசசிபெற
பீமஸேனனும கோரமான மறறப பாணஙகளேக கணுககள ப
வாயுள்ள அமபுகளாலே ஒவவொனறையும மும்மூனருகத து
டாககினுன பிறகு, சிறநத விலலாளிகளான அவாகள அ
வரையும மும்மூனறு பாணஙகளால அடிததான . பிறகு, அ

காயுத்தம் நடக்கையில் அர்ஜுனன் மகாரதனும் யுத்தத்தில்
த்துருக்களை நாசஞ் செய்கின்றவனும் அம்புகளால் போர்புரிகின்
வனுமான பீமனைக்கண்டு ரதத்தோடு அந்த யுத்தரங்கத்துக்கு
ந்தான் அந்த யுத்தகளத்தில் ஒன்றுகூடியவர்களும் மகாபல
லிகளுமான அந்தப் பாண்டவர்களிருவரையுங்கண்டு உன்மைச
ர்ந்த புருஷசிரேஷ்டர்கள் ஜயத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை
ரதரே! பிறகு, பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பிய அர்ஜுனன்
ண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தில் மகாரதர்களோடு
பாரபுரிகின்ற பீமனை அடைந்து உன்மைச் சேர்ந்த பத்து வீரர்
ளை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான் வேந்தரே! ரணகளத்தில் பீமனை
திர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு நின்றவர்களை அர்ஜுனன்,
மனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி அடித்தான் பிறகு,
ரியோதனராஜன் ஸுசர்மாவைப்பார்த்து, 'நீ ஸேனா ஸமூகங்
ளாலே எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பெற்று அர்ஜுனனையும்
மஸேனனையும் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச்செல்
ண்டுபுத்திரர்களான இந்த அர்ஜுனனையும் பீமனையும் கொல்'
ன்று தூண்டினான் துரியோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக்
ட்டு, திரிகர்த்ததேசத்திற்கும் பிரஸ்தலதேசத்திற்கும் தலைவ
ன ஸுசர்மா வில்லாளிகளான பீமார்ஜுனர்களைக்குறித்து யுத்
த்தில் எதிர்த்து விரைவாக ஓடி அநேக ஆயிரமரதங்களோடு நாற்
றங்களிலும் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டான் பிறகு, அர்ஜுன
க்குப் பகைவர்களுடன் பெரும்போர் நடந்தது

நூற்றுப்பதினொன்றாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பீமார்ஜுனர்களுடைய பராக்கிரமவர்ணனை)

அரசரே! அர்ஜுனனே யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனும்
காரதனுமான சல்யனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால்
மூடினான் ராஜேந்திரரே! அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவையும் கிரு
ரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான், பிராக்ஜ்யோ
ஷ தேசத்தரசன், விந்துராஜனான ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன்,
ரோணன், கிருதவர்மா, துர்மர்ஷணன், மகாரதர்களான அவந்தி
தசத்து வீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கழுகிறகு
ள கட்டின மும்மூன்று பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான்
ாரதரே! சித்ரஸேனனது ரதத்தில் வீற்றிருப்பவனும் அதிரதனு

1 'ஸமரே' என்பது விடப்பட்டது

மான ஜயதரதன அமபுகளாலே பாணடவனுடைய சேனையை யு
தததில பீடிததுப பாணஙகளாலே அாஜுனனையும அடித
வேகததுடன பீமனையும அடிததான வேநதரே! சலயனும ர
காகளுள உததமரான கிருபரும, பலவாறு மாமஸதானஙகளை
பிளககினற பாணஙகளாலே அாஜுனனை யுதததததில துனபமண
யச செயதாாகள சிதரஸேனன முதலான உமமுடைய குமா
கள யுதததததில அாஜுனனையும பீமஸேனனையும கூாமையுள
ஐவைநதுபாணஙகளால விரைநது அடிததாாகள ரதிகாகளு
சிறநதவாகளும பரதசிரேஷடாகளுமான குநதியின குமாராக
திரிகாததாகளுடைய பெரிய படையை யுதததததில மிகவருத
னாாகள ஸுசாமாவும ரணகளததில விரைவாகச செலலுகின
ஒனபது பாணஙகளால பாாததனை அடிதது அவனுடைய பெரு
படையை நடுஙகுமபடி செயதுகொணடு உரகக ஷிமமநாதமசெ
தான ஞூராகளான மறறரதிகாகள பொறகடடுளளவைகளு
லகூஷயததில நேராககசசெலலுகினறவைகளும கூாமையுளளவைக
மான பாணஙகளாலே பீமஸேனனையும தனஞசயனையும அடி
தாாகள அநத ரதிகாகளுடைய மததியில ரணககிரீடை செயகின
வாகளும ரதிகாகளுள உதாராகளும பரதகுலததில பிறநத வீரா
ளுள சிறநதவாகளுமான குநதிபுததிராகள இருவரும, மாமஸ
தைப பகூஷிகக விருபபஙகொணடு பசுககூடடததினிடையில ஸ
சரிககினற மதமிஞசிய இரணடு ஷிமமஙகளபோல ஆசசரியக
மான ரூபமுடையவாகளாகக காணபபடடாாகள வீராகளா
பீமன அாஜுனனஇருவரும யுததகளததில ஞூராகளுடைய வி
களையும அமபுகளையும பலவாறு அறுதது அவாகளுடைய த
களை நூறுநூறாக உருடடினாாகள அநதப பெரிய போாககள
தில அனேகரதஙகள ஒடிககபபடடன நூறறுககணககான கு
ரைகள கொலலபபடடன யானைகளும யானைபபாகாகளோடு
பூமியில விழுநதன. அரசரே! ஆஙகாஙகு அனேகரதிகாகளு
குதிரைவீராகளும நாசமபணணபபடடு எலலாபபககஙகளிலு
துடிககிறவாகளாககக காணபபடடாாகள கொலலபபடட யானை
கூடடஙகளாலும காலாடபடைகளின கூடடஙகளாலும நாச
செயயபபடட குதிரைகளாலும பலவாறாகஒடிககபபடட தோ
ளாலும யுததபூமி பரபபபபடடிருநதது பாரதரே! பல
றாக வெடடித தளளபபடட குடைகளாலும கீழே அறுதது
தளளபபடட கொடிமரஙகளாலும ஒடிநது கீழே கிடககின
அஙகுசஙகளாலும யானைவிரிபபுககளாலும கேயூரஙகளாலு
தோளவளைகளாலும முதது மாலைகளாலும துகைககபபட
கமபளஙகளாலும தலைபபாகைகளாலும ரிஷடிகளாலும சாமர

ளாலும விசிறிகளாலும ஆஙகாஙகு புரட்டிததளளபபட்டவை
ளும சநதனம பூசபபெறறவைகளுமான கைகளாலும அரசாகளு
டைய தொடைகளாலும யுததபூமியானது நனகுபரபபபபட்டது
கக பலசாலியான பாாததன அமபுகளாலே அநத வீராகளைத
டுததுககொனறதாகிய அவனுடைய ஆசசரியமானவலலமையை
நத யுததததில நாஙகள கணடோம மஹாபலசாலியான உம
டைய புததிரனே பீமாாஜுனாகளுடைய பராககிரமததைக
ணடு கஙகா புததிரரான பீஷமருடைய ரததததின ஸமீபததை
டைநதான கிருபா, கிருதவாமா, ஸிநதுதேசாதிபதியான
யதரதன, அவநதிதேசாதிபாகளான விநதானுவிநதாகள ஆகிய
வாகள அபபொழுது யுததததைவிட்டு விலகவிலலை பிறகு,
றநத விலலாளியானபீமனும மகாரதனுன பலகுனனும கௌர
ாகளுடைய 'கோரமான படையை யுததததில மிகவும ஓடும
டிசெயதாாகள பிறகு, அரசாகள அாஜுனனது தேரினமீது
யிலிறகுகள கட்டின பாணஙகளில பதினயிரஙகளையும லக்ஷங
ளையும விரைவாக விழுமபடி செயதாாகள பிறகு, பாாததன
நத மகாரதாகளைப பாணககூட்டததால தடுதது யுததகளத
ல நாலாபககஙகளிலும அவாகளை மிருதயுவினிடததிறகு அனுப்
னுன மகாரதனுன சலயனே யுததரஙகததில விளையாடுகிறவன
பாலிருநதுகொணடு கோபமுறறுப பதிநதகணுககளுளள பலலங
ளாலே அாஜுனனை மாாபிலடிததான பாாததன அவனுடைய
லலையும கையினஉறையையும ஐநதுபாணஙகளால அறுததுக
ாமையுளள அமபுகளாலே பிறகு அவனையும மாமஸதானததில
டிததான பிறகு, மதரராஜன ரோஷமுளளவனுகிக காயததிறகு
ாதகமாயுளள வேறுவிலலைக கையிலெடுதது யுததததில அாஜு
னை அடிததான மகாராஜரே! மதரராஜன அாஜுனனைமூனறு
ாணஙகளாலும வாஸுதேவரை ஐநதுபாணஙகளாலும பீமஸே
னை ஒனபதுபாணஙகளாலும இரணடுகைகளிலும மாாபிலும
டிததான பிறகு, மகாரதாகளும பாணடு புததிராகளுமான
ாாததனும பீமஸேனனும துரியோதனனுடைய பெருமபடையை
ாசமசெயதுகொணடிருநத இடததுககுத துரோணரும மகாரத
னை மாகதனும, துாயோதனனுல கட்டளையிடபபெறறு, வநதாா
ள பரதகுலததில பிறநதவாகளுள உததமரே! ஜயதஸேனனே
ததரஙகததில பயஙகரமான ஆயுதததையுடைய பீமனைக கூாமை
ளள எட்டுபபாணஙகளால அடிததான பீமன அநத ஜயதஸே
னைப பததுபபாணஙகளாலும மறுபடி ஐநதுபாணஙகளாலும
டிதது ஒருபலலததினலே அவனுடைய ஸாரதியை அடிததுத
தாததட்டினினறு கீழேவிழுமபடி செயதான பிறகு, அரசனுன

அநதமாகதன எலலாசசேனேகளும பாாததுககொணடிருககு
பொழுதே, நிலைதவறி எலலாபபககஙகளிலும ஓடுகினற குதிரை
ளோடு (போாககளததினினறும) விலகினன துரோணரோ அ
தருணம பாாததுப பீமஸேனனேக கூாமையுளளவைகளும உருக
ளுலானவைகளும நுனியில முடகளோடு கூடியவைகளுமான அ
பததைநது பாணஙகளாலே அடிததா பாரதரே! யுததததி
புகழபெறற பீமன பிதாவுககுச சமமான அநதக குருவைப பே
சில ஐநதுபலலஙகளாலும, அவவாறே, அறுபதுபாணஙகளாலு
அடிததான அாஜுனனே ஸுசாமாவை அனேகபாணஙகளா
அடிதது அவனுடைய ஸைனயததைக காறறுனது பெரிய மேக
களைச சினனபினனம செயவதுபோலச சினனபினனமாககினன
பிறகு, பீஷமரும துாயோதனராஜனும கோஸலதேசாதிபதியா
பிருகதபலனும அதிககோபமூணடு பீமஸேனன தனஞசயன இ
வரையும எதிாததாாகள அவவாறே, சூராகளான பாணட
களும பாாஷதனன திருஷடதயுமனனும, வாயைததிறககுமயம
போனற பீஷமரை யுததததில எதிாதது வநதாாகள சிகண
யோ பாரதாகளுககுப பிதாமகரான பீஷமரை நாடி மகாரதரா
அவரிடததில பயமினறி மிககமனககளிபபுடன எதிாததுவநதாா
யுதிஷடிரரை முதனமையாககொணட பாாததாகள சிகணடியை
முனனிடடுககொணடு எலலா ஸருஞசயாகளுடனும யுததத
பீஷமரை எதிாததுப போாபுரிநதாாகள அவவாறே, உமமை
சோநதவாகளனைவரும விரதததினினறுதவறுத பீஷமரை மு
னிடடுககொணடு சிகணடிமுதலானபாாததாகளனைவரையும யு
தததில எதிாததுப போாபுரிநதாாகள பிறகு, பீஷமருககு ஜ
முணடாவதனபொருடடுப பாணடவாகளுடன அநத யுததரஙக
தில கௌரவாகளுககுப பயஙகரமான போா நடநதது அரசே!
உமமைச சோநதவாகளுடைய ஜயததில பீஷமா பநதயமானு
யுததமாகிற சூதாடடமானது, வெறறியின பொருடடோ தோ
வியின பொருடடோ அநதப பீஷமரைச சாாநதிருநதது ராஜே
திரரே! திருஷடதயுமனனே எலலாச சைனியஙகளையும பாாதத
'ரதிக சிரேஷடாகளே! நீஙகள பயபபடாதீாகள கஙகாபுததி
ரைஎதிாததுச செலலுஙகள' எனறு கடடளையிடடான ஸே
பதியின வாாததையைக கேடடு மகாயுதததில பாணடவாக
டையசேனை பிராணனை விடததுணிநது பீஷமரை எதிாதது வி
வாகச செனறது மகாராஜரே! ரதிகாகளுள சிரேஷடரா
பீஷமரும வருகினற அபபெருமபடையை, பெரிய கடலானது
வருகினற வெளளததையெலலாம ஏறறுககொளவதுபோல ஏ
றுககொணடாா' எனறு கூறினன

நூறறுப பதினைநதாவது அததியாயம

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் போரில் வெறுப்படைந்து தம்மைக்கொல்லமுயலும்படி யுதிஷடிரரை ஏவியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! சநதனுமகாராஜருடைய புத
ரும மகாவீரயசாலியுமான பீஷமா பாணடவாகளோடும
நஞசயாகளோடும எவவாறு பததாவது நாளில யுததம செய
ா? கௌரவ வீராகளும பாணடவாகளை எவவாறு யுததத
ல எதிாததனா? போரை ஆபரணமாகக கொணட பீஷம
டைய மகாயுததததை எனககுச சொல' எனறு வினவ, ஸஞ
ன சொலலலானான

'பரதகுலததில உதிததவரே! கௌரவாகள பாணடவாக
ாடு எதிாததுச சணடை செயததையும, மேலும, அநத யுததம
நத வகையையும இபபொழுது நான (உமககு) உரைபபேன
டியினாலே, ஒவவொரு தினமும வநதவுடன, உமமைச சோநத
ாரதாகள உததமமான அஸதிரஙகளால பரலோகததை அடை
கப படடாாகள யுதததில ஜயததுடன கூடியவரும குரு
லததில பிறநதவருமான பீஷமா தாம பிரதிஜஞை பணணிபபடி
ாததாகளுககு யுதததில ஓயவினறி நாசததை உணடாககி
ா சததுருககளைத தபிககச செயபவரே! கௌரவாகளுடன
ாநது போாபுரிகினற பீஷமரையும பாஞசால ராஜகுமாரனான
ணடியுடன கூடியிருககினற அாஜுனனையுஙகணடு ஜனஙகள
நதேகமடைநதாாகள பததாவது நாளில பீஷமருககும அா
னனுககும நோநத அநதச சணடையில யுததரஙகததில மிக
ம பயஙகரமான ஜனக்ஷயமானது ஒழிவறறு உணடாயிறறு சத
ருககளைத தபிககச செயகினறவரும உததமமான அஸதிரங
ள அறிநதவரும சநதனுபுததிரருமான பீஷமா அநதப பதா
து நாள யுதததில பதினாயிரம பதினாயிரமாகவும இனனும
திகமாகவும யுததவீராகளைக கொனறாா அரசரே! பெயா
ரும கோததிரஙகளும அறியபபடாதவாகளும போரில பின
ஙகாதவாகளுமான எலலாச சூராகளும அஙகுப பீஷமரால
காலலபபடடாாகள தாமாதமாவும பகைவாகளை வாடடுகிற
ருமான பீஷமா பததுநாள முழுமையும பாணடவ சேனையை
வவாறு தவிககச செயதுவிடடு ஜீவிததிருபபதில ஆசையறறவ
ா மஹாராஜரே! மிகக புஜபலமுளள உமமுடையபிதாவான
நதத தேவவிரதா (எலலாருககும) எதிரில, விரைவில தமககு

வதததை விருமபி, 'யுததததில எதிாதது நிறகும புருஷசிே
டாகளை யான கொலலேன' என எணணி ஸமீபததிலிருககிெ
பாணடுநநதனரைப பாாதது, 'யுதிஷடிர! பேரறிவுளளவே
எலலாச சாஸதிரஙகளிலும வலலவனே! அபபா! சொலலுகிெ
எனனிடததினினறு தாமததைவிடடு விலகாததும ஸவாக
தைப பலனுகக கொணடதுமான வாாததையைக கேள அபப
பரதகுலததில உதிததவனே! இநதத தேகததில நான அதிகம
வெறுபபடைநதிருககிறேன யுததததில அனேக பிராணிகளை
கொனறுகொணடே எனககு நெடுஙகாலம செனறுவிட
ஆதலால, எனககு நீ பிரியததைச செயய விருமபினால அாஜு
னையும பாஞசாலாகளையும ஸருஞசயாகளையும முனனிட
கொணடு எனனைக கொலலும விஷயததில முயறசிசெயயவே
டும' எனகிற வாககியததைக கூறினா ஸதயததில நோக
கொணட பாணடவராஜா அவருடைய அநத அபிபபிராயதை
அறிநது யுததததில ஸருஞசயாகளுடன பீஷமரை எதிாதது
செனறா மனனரே! பிறகு, திருஷடதயுமனனும பாணடு பு
ரரான யுதிஷடிரரும பீஷமருடைய அநத வாாததையைககேட
தஙகள ஸைனிகாகளைப பாாதது, 'ஸததியஸநதனும சததுருகக
ஜயிபபவனுமான அாஜுனனாலே நீஙகள காககபபெறறுப பீஷ
மரை எதிாததுச செலலுஙகள, அவருடன போாபுரியுஙகள, யு
ததததில அவரை ஜயிததுவிடுஙகள சிறநத விலலாளியும சே
பதியுமான திருஷடதயுமனனும பீமஸேனனும யுததததில ந
சயமாக உஙகளைப பாதுகாபபாாகள ஸருஞசயாகளே! யுத
தில இபபொழுது உஙகளுககுப பீஷமரிடததினினறு கொ
மேலும பயமுணடாக வேணடாம சிகணடியை முனனிட
கொணடு நிசசயமாகப பீஷமரை ஜயிககப போகிறோம' என
சொனனாாகள பததாவது நாளில அநதப பாணடவாகள அவ
மான பிரதிஜஞையைசசெயதுகொணடு, 1 மஹாலோகததைஅ
வதில முயறசிபுளளவாகளாகிக கோபமுணடு செனறாாகள அ
கள சிகணடியையும பாணடவனான தனஞசயனையும முனனிட
பீஷமரைத தளளுவதில அதிக முயறசியைச செயதாாகள பிற
உமது புததிரனாலே கடடளையிடபபடட மஹாபலசாலிகள
சேனைகளை யுடையவாகளும துரோணரோடும அவா புதரரோ
கூடியவாகளுமான பறபல தேசதது அரசாகளும எலலா ஸஹே
தராகளோடுங கூடின பலவானான துசசாஸனனும யுததமதத
லிருககினற பீஷமரை அபபொழுது காபபாறறினாாகள பிற
உமமைச சோநத சூராகள மஹா விரதசாலியான பீஷமரை மு
னிடடுககொணடு சிகணடியை முதனமையாகக கொணட பா

1 'பரமமலோகம' எனபது மூலம

ாகளை யுததததில எதிாததுப போாபுரிநதாாகள் வானரத
தக கொடியாகக கொணட அாஜுனன சேதிதேசதது வீராக
ாடும பாஞசாலாகளோடும சிகணடியை முனனிடடுககொணடு
தனு புததிரரான பீஷமரை எதிாததான சினியின பேரனுன
தயகி துரோண புததிரரையும திருஷடகேது பௌரவனையும
மனயு மநதிரியுடனகூடின துரியோதனனையும எதிாததுப
ாாபுரிநதாாகள பகைவாகளை வாடடுபவரே! விராடனு
னியஙகளுடன சோநது சேனையுடன கூடியவனும விருதத
ததிரனுடைய குமாரனுமான ஜயதரதனை எதிாததான யுதிஷ
ா, சிறநத விலலாளியும ஸைனியஙகளை யுடையவனுமான மதர
ஜனை எதிாததாா பீமஸேனனும நானகு பககஙகளிலும காக
பெறறு யானைபபடையை எதிாதது அருகிற செனறுன பாஞ
லயன, ஸஹோதராகளுடன சோநது முயறசியுடன எவவிதத
லும அவமதிகக முடியாதவரும தடுககமுடியாதவரும ஆயுதம
-ததவா அனைவருளளுஞ சிறநதவருமான துரோணரைநோககி
ிாததுச செனறுன சததுருககளை அடககுபவனும விமமத
தக கொடியாககொணடவனும ராஜபுததிரனுமான பிருகத
ன கோஙகுமரததைக கொடியாககொணட ஸுபததிராபுத
ளை எதிாததான உமது புததிராகள யுததததில பாாததனைக
ாலலககருதி அரசாகளுடன சிகணடியையும பாணடவனுன
ாஞசயனையும எதிாததாாகள மிகக பயஙகரமாயுளள இரணடு
னைகளினுடைய பராககிரமமும அநத யுததரஙகததில வெளிப
டடுச சேனைகளும சிதறியோடவே பூமி மிக நடுஙகியது பார
ரே! உமமைச சோநதவாகளுடையனவும பிறாகளுடையனவு
ன அநதச சேனைகள யுததததில பீஷமரைககணடு நனறுகப
ாாபுரியத [1] தொடஙகின பாரதரே! பிறகு, முயறசிகொணடு
நவரையொருவா எதிாதது ஓடிவருகினற அநத வீராகளுடைய
ரிய சபதமானது எலலாததிககுககளிலும தோனறியது யானை
ளினுடைய காஜனைகளும சஙகவாததியஙகள துநதுபிவாததியங
ா இவைகளினுடைய சபதமும ஸைனியஙகளினுடைய விமம
தமும பயஙகரமாகத தோனறின எலலா அரசாகளின மாலை
ளிலும தோளவளைகளிலும கிரீடஙகளிலுமுளள சநதிர சூரியா
நக கொபபான ஒளியானது மஙகிபபோயிறறு ஈஸதிரஙகளா
மினனலகளாலே சூழபபடடிருககிற புழுதியாகிற மேகஙகள
னறுகத தோனறிவிடடன பயஙகரமான விறகளுடைய சபத
கிற இடிமுழககமும தோனறியது இரணடுசேனைகளிலும

[1] வேறுபாடம

பாணஙகள சஙகஙகள இவைகளினுடைய சபதஙகளும பேரிகை ளுடைய பேரொலிகளும ரதஙகளின சபதஙகளும தோனறி இரணடு சேனைகளினுமுளள பிராஸஙகள, சகதிகள, ரிஷடி இவைகளினுடைய கூட்டஙகளாலும பாணஙகளுடைய கூட்ட ளாலும நிரபபபபட்ட ஆகாயமானது ஒளியறறதாகியது ம யுததததில ரதிகாகள ஒருவரையொருவா அடிததுககொ விழுநதாாகள குதிரைகளும அவவாறே விழுநதன யானை யானைகளை அடிததன காலாடகள காலாடகளை அடிததாா நரசிரேஷடரே! மாமஸததிறகாக இரணடுகழுகுகளுககுச சண உணடாவது போல அநத யுததததில பீஷமா நிமிததமாகக ரவாகளுககுப பாணடவாகளோடு மிகக பெருமபோா நடந பாரதரே! மஹாயுதததில வெறறியைப பெற எணணிய அவ திறததாருககும ஒருவரையொருவா கொலவதறகாக யுதத கோரமான எதிாபபு நோநதது

நூறறுபபதினொருவது அதயாயம

பீ ஷ ம வ த பா வ ம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்த வருணனை)

மஹாராஜரே! பராககிரமசாலியான அபிமனயு பீஷம பாதுகாபபதனபொருட்டுப பெரிய சேனையுடன சோநதிரு உமமுடைய புததிரனை எதிாததுப போாபுரிநதான துரியே னன கோபஙகொணடு ரணகளததில படிநதகணுககளுளள ஒ பது பாணஙகளாலே அபிமனயுவை மாாபில அடிதது மறுபடி மூனறு பாணஙகளால அவனை அடிததான அபிமனயு போ களததில அதிக கோபஙகொணடு மிருதயுவினுடைய நாளை போனற இருமபினுலாகிய ஒரு சகதியைத துரியோதன தேரினமீது பிரயோகிததான அரசரே! மகாரதனுன உ டைய புததிரன வருகினற கோரரூபமான அநதச சகதி கூாரபரததினுலே இரணடாகத துணடாககினுன அதிகே முளளவனுன அபிமனயு அநதச சகதி கீழேவிழுநததைக க துரியோதனனை மூனறு பாணஙகளாலே இரணடுகைகளி மாாபிலும அடிததான பரதசிரேஷடரே! பினனும, அவ கோபமுளள அநதத துரியோதனனை உகரமான பததுகக களாலே நடுமாாபில அடிததான பாரதரே! பீஷமருடை நாசததின பொருட்டும பாாததனுடைய விஜயததின ெ ருட்டும, பாாககினறவரை மகிழவிபபதும எலலா அரச

ளும புகழபபெறறதும கோரமாயுள்ளதும விசித்திரமாயிருப
மான அநத யுததம நடநதது வீராகளான அபிமனயுவும
யோதனனும யுததகளததில சணடைசெயதனா பிராமமணா
ள சிறநதவரும பகைவாகளை வாடசசெயயுந தனமையுள்ள
மான துரோணபுததிரா கோபஙகொணடு யுததததில பரபரப
ள ஸாதயகியை நாராசத்திஞலே மாரபிலடிததாா பாரதரே!
விடமுடியாத மஞேபலமுள்ள ஸாதயகியும குருபுததிரரை
லா மாமஸதானஙகளிலும கழுகிறகுகளபூணட ஒனபதுபாணங
லே அடிததான அஙுவததாமாவோ யுதததில ஸாதய
ய ஒனபது பாணஙகளாலும மறுபடி முபபதுபாணஙகளாலும
ணடுகைகளிலும மாாபிலும விரைவாக அடிததாா துரோண
திரராலே மிகவும அடிககபபடடவனும உறுதியான விலலைக
யிற பிடிததவனும மிகக பிரதாபசாலியுமான அநத ஸாதயகி
ரோணபுததிரரை மூனறுபாணஙகளாலே அடிததான மகாரத
ன பௌரவன பெரியவிலலைக கையிலகொணட திருஷடகேது
யுதததில அமபுகளால மூடிப பலவாறு பிளநதான அவ
றே, மகாரதனும மிகக தோளவலிமையுள்ளவனுமான திருஷட
து பௌரவனை யுதததில கூாமையுள்ள முபபது பாணஙக
லே விரைவாக அடிததான மகாரதனை பௌரவனும
ஷடகேதுவினுடைய விலலை அறுதது உரகக ஸிமமநாதம
யது கூாமையுள்ள அமபுகளால அவனை அடிததான மகாரா
ரே! அநதத திருஷடகேது வேறு விலலைக கையிலெடுதது எழு
து மூனறு பாணஙகளாலே பௌரவனை அடிததான சிறநத
லாளிகளும சிறபபுறறவாகளும மகாரதாகளுமான அவவிரு
ம அநத யுததகளததில ஒருவாமீதொருவா பெரிதான அமபு
ழையைப பொழிநதாாகள பாரதரே! அவவிருவரும ஒருவா
வருடைய விலலை அறுததும குதிரைகளைக கொனறும ரதத
இழநதவாகளாகி மிகச சினநது கததிசசணடைககாக எதிாத
ாகள வேநதரே! அவவிருவரும முனபுறததில நூறுசநதிரப
திமைகளை உடையவைகளும அனேக நக்ஷததிரப பிரதிமை
ால சிததிரவேலை செயயபபடடவைகளும விருஷபததினுடைய
ாலினற செயயபபடடவைகளும விசிததிரமாயுள்ளவைகளு
ன இரணடு கேடகஙகளையும மிக அழகிய ஒளிபொருநதியவை
ம பளபளபபுள்ளவைகளுமான இரணடு கததிகளையும கையி
டுதது, பெருஙகாடடில ஒரு பெணசிஙகததோடு சேரமுயறசி
யகினற இரணடுஆணசிஙகஙகளபோல ஒருவரையொருவா
திாததாாகள அவவிருவரும விசிதரமான மணடலகதிகளையும
ாககுவரவுகளையுங காணபிககினறவாகளாகவும ஒருவரை ஒரு

வா எதிாககினறவாகளாகவும ஸஞசரிததாாகள பௌரவ
அதிக கோபஙகொணடு பெரிய கததியிஞல திருஷடகேதுவ
நெறறியெனுமபில அடிததான, 'நில, நில' எனறுஞ சொனஞ
சேதிராஜனும யுததததில புருஷசிரேஷடஞன பௌரவனை மு
கூாமையான பெரியகததியிஞல தோளினபூடடுககளில அடிததா
மகாராஜரே! பகைவாகளை அடககுந திறமையுளள அவவிருவரு
மகாயுததததில ஒருவரை ஒருவா தாககி ஒருவா மறறெரு
ருடைய வேகததால அடிககபபடடுக கீழேவிழுநதாாகள பிற
உமமுடைய குமாரஞன ஜயதஸேனன பௌரவனைத தன ர
தினமீது ஏறறிககொணடு யுததரஙகததினினறு ரததகதோடு அ
றம சென்றுன பிரதாபசாலியும பராககிரமமுளளவனும ம
திரி புததிரனுமான ஸஹதேவன யுததததில கோபஙகொண
திருஷடகேதுவை அநத யுததரஙகததைவிடடு வெளியே கொண
போஞன சிததிரஸேனன [1] ஸுசாமாவை அனேக அமபுகளா
அடிதது மறுபடியும அவனை அறுபதுபாணஙகளாலும ஒனப
பாணஙகளாலும அடிததான அரசரே! ஸுசாமாவோ யுதத
தில கோபஙகொணடு உமது புததிரனைக கூாமையுளள ற
பாணஙகளாலே அடிததான சிதரஸேனனும யுததததில கோ
மூணடு பதிவானகணுககளுளள முபபது பாணஙகளால ஸு
மாவை அடிததான அவனும அவனைத திருபபியடிததா
அரசரே! பீஷமருடைய யுததததில கீாததியையும கௌரவத
யும விருததிபணணுகிறவனும பீஷமருடைய நாசததைககுறிதத
பராககிரமததை வெளியிடுகிறவனுமான அபிமனயு பாாதத
நிமிததமாக ராஜபுததிரஞன பிருகதபலனேடு போாபுரிநதா
கோஸலேநதிரனே அாஜுனகுமாரனை ஐநது பாணஙகளா
அடிததுப பதிவான கணுககளுளள இருபது கணைகளால மறுப
யும அடிததான ஸுபததிராபுததிரன உருககிஞலாகிய எடடுபா
ணஙகளால கோஸலேநதிரனை அடிததும யுததததில அசையுமப
செயயவிலலை, திருமபவும, கோஸலேநதிரனை அமபுகளால பீடி
தான பலகுனகுமாரன கோஸலராஜனுடைய விலலையும மறுப
யும அறுததான, கழுகிறகுகள பூணட முபபதுபாணஙகளா
அடிததான ராஜபுததிரஞன அநதப பிருகதபலன யுததத
கோபஙகொணடு வேறுவிலலைக கையிலெடுதது அபிமனயுவ
அனேக அமபுகளால அடிததான பகைவாகளை வாடடுபவ
மகாராஜரே! பரபரபபுளளவாகளும ரணகளததில ஆசசரியகர
கப போாபுரியும ஸவபாவமுடையவாகளுமான அவவிருவருக

[1] இவன பாணடவககஷியைச சோநதவன, கௌரவககஷியிலுள
ஸுசாமா வேறு, அவன திரிகாதத தேசாதிபதி

தவாஸுர யுததததில பலிசகரவாததிககும இநதிரனுககும யுத
ம நடநததுபோலப பீஷமா நிமிததமாக யுததமாநடநதது வஜ
ாயுததததைக கையிறகொணட இநதிரன உததமமான பாவதங
ளைப பிளநததுபோலப பீமஸேனன யானைபபடையை எதிாத
ுப போாபுரிநதுகொணடு அதிகமாக விளஙகினன பீமனுலே
காலலபபடுகினறவைகளும மலைகொபபானவைகளுமான யானை
ள பூமியை எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொணடு ஒனறுசோநது
மியில விழுநதன மலைபோனற உருவமுடையவைகளும பிசைநத
மததிரளபோனறவைகளுமான அநத யானைகள பூமியை அடை
து சிதறுகினற மலைகளபோல விளஙகின மகா வில்லாளியான
திஷடிரா பெருஞசேனையினுல ரக்ஷிககபபடடு(த தமமை)எதிா
த மததிரராஜனை யுததததில அடிததாா பரபரபபுளள பரா
மசாலியான மதரராஜனும பீஷமருககாக மகாரதரான தாம
தனரை யுததததில பீடிததான ஸைநதவராஜன விராடராஜனைக
ணுககள பதிநதிருககும கூாமையான ஒனபதுபாணஙகளாலும
றுபடியும முபபது பாணஙகளாலும அடிததான மகாராஜரே!
ஸனுபதியான விராடனும ஸைநதவனைக கூாமையுளள முபபது
ாணஙகளால நடுமாாபில அடிததான விசிததிரமான விலலையும
ளையுமுடையவாகளும விசிததிரமான கவசஙகளையும ஆயுதங
ளையும துவஜஙகளையு முடையவாகளுமான அநத விராடனும
ஸநதவனுமாகிய இருவரும யுததததில விசிதரரூபமுடையவாக
ாக விளஙகினாாகள துரோணா மகாயுததததில பாஞசால புததி
ன எதிாதது, படிநதகணுககளுளள அமபுகளால பெருமபோா
ிநதாா மகாராஜரே! பிறகு, துரோணா பாாஷதனுடைய
பரிய விலலை வெடடி அவனமீது ஐமபதுபாணஙகளைப பிரயோ
ததாா சததுருவீராகளைக கொலலுகினற அநத தருஷடதயும
ன, துரோணா பாாததுககொணடிருககும பொழுதே, வேறு
லைக கையிலெடுதது, போாபுரிகினற அவாமீது யுததததில
மபுகளைத தொடுததான மகாரதரான அநதத துரோணா அநத
மபுகளை அமபுகளால அடிதது ஒடிததுத துருபதபுததிரனமீது
நதுபாணஙகளைப பிரயோகிததாா மகாராஜரே! சததுருவீரா
ளைக கொலலுகினறவனுன பாாஷதன, பிறகு, கோபமூணடு
ரோணரினமீது யுததததில யமதணடததிறகு ஒபபானகதையை
றிநதான விரைவாக வருகினறதும தஙகபபடடஙகளாலஅலங
ிககபபடடுளளதுமான அநதக கதாயுததததைத துரோணா ஐம
து பாணஙகளாலேயே யுததததில தடுததாா துரோணருடைய
லலினினறு விடுபடட அமபுகளாலே பலவாறு துணடாடபபட
ம பொடிசெயயபபடடும அநதக கதாயுதம சிதறிபபோயப பூமி

யில விழுநதது பகைவாகளைவாட்டுகிற பாஷதன, கதை சி
அடிககபபட்டதைககணடு, துரோணாமீது முழுதும இருமபி
லாகிய மஙகளகரமான சகதியை எறிநதான பாரதரே! து
ணா அநதச சகதியாயுததததை ஒனபதுபாணஙகளால யுததத
அறுதது மகா விலலாளியான பாஷதனையும யுததததில பீ
தாா மகாராஜரே! துரோணரும பாஷதனுமாகிய இருவ
கும பீஷமா நிமிததமாக உகரமாயும பயஙகரமாயுமுளள இந
பெருமபோா இவவிதம நடநதது அாஜ-னன மிகுநத முய
யுடன பீஷமரருகிறசெனறு கூாமையான அமபுகளாலே பீ
துககொணடு காட்டினுள மதஙகொணட யானையை எதிாப
போல எதிாததான பிரதாபசாலியும மகாபலசாலியுமான
ததராஜன மும்மதபபெருககுளளதும மதததால விவேகமற
மான யானையோடு அநத அாஜ-னனை எதிாததான விரைவா
தனனை எதிாததுவருகினறதும தேவராஜனுடைய யானைபோ
றதுமான அநத யானையை அாஜ-னன அதிக முயறசியு
எதிாததான பிறகு பிரதாபசாலியும யானைமீதுளளவனுமா
பகதததராஜன அாஜ-னனைச சரமாரியினால யுததததில த
தான பிறகு, அாஜ-னனோ வருகினற அநத யானையை மகா
தததில வெளளிபோலப பளபளபபாகப பிரகாசிககினற இரும
லாகிய கூாியஅமபுகளாலே அடிததான மகாராஜரே! அாஜ-ன
சிகணடியை, 'பீஷமருடன போாபுாியபபோ, போ' எனறு தூ
டினுன, 'பீஷமரை நாசஞசெய' எனறும சொனனுன பாண
மகாராஜருககு மூததோரே! பிறகு, பிராகஜயோதிஷ தேசதத
னுன பகதததன பாணடவனைவிட்டுவிட்டு விரைவாகத துருப
னுடைய ரததததைககுறிதது எதிாததுசசெனறுன மகாராஜ
பிறகு, அாஜ-னன சிகணடியை முனனிட்டுககொணடு விரைவா
பீஷமரை எதிாததுவநதான பிறகு, யுததம நடநதது பிற
உமமைச சோநத அநத வீராகள யுததததில வேகமுளள பாண
வனை அழைததுககொணடே எதிாததாாகள அது ஆசசாியப
யிருநதது அரசரே! ஆகாயததில மேகஙகளை வாஷாகாலதத
காறறுனது சினனபினனம செயவதுபோல அாஜ-னன உம
புததிராகளுடைய பறபலவிதமான படைகளைச சினனபினன
செயதான சிகணடியோ பரதாகளுககுப பிதாமகரான பீஷம
அடைநது சிறிதும பயமிலலாமல விரைவாக அனேகபாணஙகளா
(அவா மேனியை) நிரபபினுன ரதமாகிற அககினிகிருகத
யுடையதும விலலாகிற காநதியுளளதும கததிகள சகதிகள க
களாகிற விறகுகளையுடையதும பாணககூட்டஙகளாகிற ம
ஜவாலை யுடையதுமான சிகணடியாகிற நெருபபு யுததததில கூ

ரியாகளை எரிததது உலாநதகாட்டில நனருகவிருததியடைந
ருககினற அகனியானது காறறுடனசோநது ஸஞசரிபபதுபோ
ப பீஷமரும திவயாஸதிரஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு ஜவ
ததார மகாரதரானபீஷமா யுததரஙகததில பாாததனுககு
தவியாக வநதிருககினற ஸோமகாகளை அடிததுப பொறகட்டுக
ளுளளவைகளும கூாமையுளளவைகளும பதிநதகணுககளுளள
வகளுமான அமபுகளாலே பாணடவனுடைய அநதச சேனையை
ம தடுததார அரசரே! பீஷமா மகாயுததததில நானுதிககுக
ளையுமதிககுககோணஙகளையும எதிரொலியிடுமபடிசெயதுகொண
ம ரதிகாகளையும குதிரைககாராகளுடன கூடின குதிரைகளையுங
ழேவிழுமபடி செயதுகொணடும ரதஙகளுடைய கூட்டஙகளை
மாட்டையான பனஙகாடுகளபோலச செயதாா வேநதரே! ஆயு
தாரிகளனைவருளளுஞசிறநத பீஷமா யுததததில ரதஙகளையும
ானைகளையும குதிரைகளையும மனிதாகளையிழநதவைகளாகச செய
ாா அரசரே! இடிமுழககமபோனற அநதபபீஷமருடையநாணே
சையைககேட்டு நானகுபககஙகளிலும ஸைனிகாகள நடுககமுறறுா
ள அரசரே! உமது பிதாவினுடைய பாணஙகள வீணாகாமல
ழநதன பீஷமருடைய விலலினினறுவிடுபட்ட அமபுகள சரீரங
ளில தடைபபட்டு நிறகவிலலை அநத ரணகளததில ரதஙகளை
னிதாகளறறவையாகவும மிகக வேகமுளள குதிரைகளோடு காற
றபபோல விரைவாகசசெலலுகினறவையாகவும கணடோம
ஹாரதாகளெனறு பிரஸிததிபெறறவாகளும, மஹா வமசததில
றநதவாகளும, சரீரஙகளை விட்டதுணிநதவாகளும, முனவைதத
ாலைப பினவைககாதவாகளும, சூராகளும, பொனனால அலஙகரிக
பபட்ட துவஜததையுடையவாகளும, குதிரைகளையும தோகளை
ம யானைகளையுமுடையவாகளுமான பதினாலாயிரம சைதயா
ளும காசிதேசதது வீராகளும கருசாகளும வாயைததிறநது
காணடிருககும அநதகனைபபோனற பீஷமரை யுததததில எதி
துப பரலோகததை அடைநதாாகள அரசரே! யுததரஙகத
தில பீஷமரை எதிாததுத தான உயிரோடிருபபதில எணணமுளள
காரதன ஸோமகாகளுள ஒருவனாவது அநத யுததததில இலலை
னஙகள பீஷமருடைய பராககிரமததைககணடு ரணகளததில
பாாபுரிகினற எலலா யுததவீராகளையும யமனுடைய பட்டணத
த அடைவிககபபட்டவாகளாகவே எணணினாாகள இநதப பீஷ
மரை, வீரனும வெணமையான குதிரைகளையுடையவனும கிருஷ
ணனை ஸாரதியாகக கொணடவனுமான பாணடுபுததிரனையும, யுத
ததில அளவிறநத பராககிரமமுளள பாஞசாலபுததிரனை

சிகண்டியையும் தவிர வேறு ஒருமகாரதனுவது யுத்தத்தில் எதிர்க்
கவில்லை

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை)

சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில் புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்த்து அவருடைய மார்பில் கூர்மையுள்ள பத்துப்பல்லங்களால் அடித்தான் பரதவம்சத்தில் பிறந்தவரே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் சிகண்டியைக் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றகண்ணுடன் எரிப்பவர்போலக் கடைக்கண்ணால் நன்றாகப் பார்த்தார் அரசரே! அந்தப் பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியினுடைய பெண்தன்மையை நினைத்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் அவனை அடிக்கவில்லை அதை அவன் அறியவில்லை மகாராஜரே! அர்ஜுனனே சிகண்டியைப் பார்த்து 'சிகண்டி! ரதிகசிரேஷ்ட! இந்தப் பீஷ்மரைக் கொல்லும்விஷயத்தில் நீ வேகத்தைப் பாராட்டு வீரனே! நீ ஆலோசிப்பதனால் யா[...] பயன்? மகாரதரான பீஷ்மரை வதஞ்செய் புருஷசிரேஷ்ட! யுத்தத்தில் பிதாமகரான பீஷ்மரை எதிர்த்துப்போர்புரியும் வல்லமையுடைய மனிதன் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் உன்னைத் தவி[ர] வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை இதை ஸத்தியமா[க] யான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினன் பரதசிரே[ஷ்]டரே! பார்த்தனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சிகண்டியானவ[ன்] பற்பலவிதமான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விரைவாக[ப்] பிதாமகருடைய பக்கத்தில் வந்தான் உமது பிதாவான தேவவி[ரதர்] அந்தப் பாணங்களைப் பொருளாக எண்ணாமல் யுத்தத்தி[ல்] கோபங்கொண்ட அர்ஜுனனை அம்புகளால் தடுத்தார் மகார[த]ரான அந்தப் பீஷ்மர் அவ்வாறே பாண்டவருடைய எல்லா[ச்] சேனையையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்துப் பரலே[ா]கத்திற்கு அனுப்பினார் அரசரே! அவ்வாறே, பாண்டவ[ர்]கள் பெரும்படையினால் சூழப்பெற்று மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாக மூடினார்கள் பரதசிரே[ஷ்]டரே! யுத்தரங்கத்தில் (பகைவர்களாலே) நான்கு பக்கங்களிலு[ம்] சூழப்பட்டபீஷ்மர் காட்டில் ஜ்வலிக்கின்றநெருப்பு (மரங்களை)எரி[ப்]பதுபோல யுத்தத்தில் சூரர்களை எரித்தார் அந்த ரணகள[த்]தில் உம்முடையபுத்திரனுனவன் பிதாமஹரைப்பாதுகாத்துக்கொ[ண்]டு அர்ஜுனனேடும்போர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய ஆச்சரிய[...]

ான ஆணமையை நாஙகள கணடோம மகாதமாவும விலலா
ியும உமது குமாரனுமான துசசாஸனன தான ஒருவனுகவே
ததததில பரிவாரஙகளுடன கூடின பாணடவாகளை எதிாததுப
பாாபுரிநததாகிய அவனுடைய செயகையினுலே எலலாஜனஙக
நம ஸநதோஷமடைநதாாகள பாணடவாகள யுதததில உககிர
றன துசசாஸனனைத தடுகக முடியவிலலை யுதததில துச்சாஸ
ுலே ரதிகாகள ரதஙகளை இழநதவாகளாகச செயயபபடடாா
ள அனேகங குதிரைவீராகளும அனேக மகாவிலலாளிகளும
காபலமுளள யானைகளும கூாமையுளள அமபுகளால பிளககப
டடுப பூமியில விழுநதனா அவவாறே, மறறும சிலயானைகள
மபுகளால அடிககபபடடுத் திககுககளில ஒடின அககினியானது
றகை அடைநது பிரகாசிககினற ஜவாலைகளுடன அதிகமாக
வலிபபதுபோல உமது புததிரன பாணடவசேனையை நனருக
ிததுககொணடு ஜவலிததான பரதகுலததிற பிறநத வீராகளுள
ததமனுன அநதத துசசாஸனனை மஹேநதிரனுடைய புதலவனும
வணணிறமுளள குதிரைகளையுடையவனும கிருஷணனைஸாரதி
ாகக கொணடவனுமான அாஜுனனையனறிப பாணடவ வீரா
ளில ஒருமகாரதனேனும எவவிததாலும எதிாபபதறகும ஜயிப
தறகும சகதியுளளவனுகவிலலை அரசரே! அநதத துசசாஸனனை
ததரஙகததில ஜயசீலனுன அநத அாஜுனன ஜயிதது எலலா
ஸனியஙகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே பீஷமரையே
திாதது விரைவாகச சென்றுன ஜயிககபபடட உமது குமாரனுன
சசாஸனன பீஷமருடைய தோளவலிமையை ஆதாரமாகக
காணடு அடிககடி தேறுதலடைநது மதம மேலிடடவனுக நனறு
பபோாபுரிநதான அரசரே! அாஜுனனே ரணகளததில போா
ிநதுகொணடு விளஙகினுன சிகணடி யுததகளததில இடிவிழுத
கு ஒபபானவைகளும ஸாபபஙகளுடைய விஷமபோனறவை
ளுமான அமபுகளாலே பிதாமகரையடிததான அநதபபாணங
ள உமது பிதாவுககு வருததததை உணடுபணணவிலலை காஙகே
ர புனனகை செயதுகொணடே அபபொழுது அநதபபாணஙகளை
றறுககொணடாா உஷணததினுலே வருததபபடட ஒருமனிதன
ாததாரைகளை ஏறறுககொளவதுபோலப பீஷமா சிகணடியினு
டய சரதாரைகளை ஏறறுககொணடாா மகாராஜரே! யுதத
ஙகததில மகாதமாககளான பாணடவாகளுடைய ஸைனியஙக
ாக கொளுததுகினற பீஷமரை க்ஷததிரியாகள கோரஸவரூபமு
டயவராகக கணடாாகள

பிறகு, உமமுடைய குமாரனுன துரியோதனன ஸைனியங
ள யெலலாம பாாதது, 'யுததரஙகததில எலலாப பககஙகளி

னும அாஜுனனைககுறிதது யுததததிறகாக எதிாதது ஓடுஙகள்
யுததத்தாமஙகளை அறிநத பீஷமா உஙகள அனைவரையும யுதத
தில பாதுகாபபாா ஆதலால, நீஙகள பெரும பயததை விடடு
பாணடவாகளை எதிாததுப போாபுரியுஙகள இதோ பீஷமா யு
தததில எலலா தாாததராஷடிராகளுடைய ஸைகததையும கவச
ததையும பாதுகாததுககொணடு பெரிதான பனைமரககொடியோ
நிறகிறாா முயறசியுளள தேவாகளும பீஷமரை நெருஙகுவதறகு
சகதியுளளவாகளாகாா அவவாறிருகக,பலவானகளாயிருநதாலு
மனிதாகளான பாணடவாகள மகாதமாவான பீஷமரை எதிா
பதறகுச சகதியறறவாகளெனபதில யாது ஸநதேகம? யுததவீா
களே! ஆதலால, போாககளததில அாஜுனனைககணடு நீஙகள ஓ
வேணடாம யான இபபொழுது யுததரஙகததில முயறசியுட
நானகு பககஙகளிலும முயறசியுளள உஙகளோடும மறற அரசா
ளோடுமகூடிப பாணடவனை எதிாததுப போாபுரியபபோகிறேன
எனறு கூறினான அரசரே! விலலாளியான உமது புததிரனுடை
அநத வாாததையைக கேடடு அாஜுனனைககுறிதது யுததம செ
வதில முயறசியுடையவாகளும சிறநத பலசாலிகளும பெரிய சேனை
யுளளவாகளுமான அநதவிதேஹாகளும கலிஙகாகளும தாஸேரக
களுடைய கூடடஙகளும நிஷாதாகளும ஸௌவீராகளும பாஹ
காகளும தரதாகளும மேறகுடு வீராகளும வடநாடடு வீராகளு
மாளவாகளும அபீஷாகாகளும சூரஸேனாகளும சிபிகளும வஸ
திகளும ஸாலவாகளும சகாகளும திரிகாததாகளும அமபஷடா
ளும கேகயாகளும, விடடிறபூசசிகள நெருபபை எதிாதது வ
வதுபோல, அநத மஹா யுததததில குநதிபுததிரனான அாஜுனனை
எதிாதது வநதாாகள மகாராஜரே! மிகக பலசாலியான அந
அாஜுனன திவயாஸதிரஙகளை நனறாகத தியானஞ செயது வி
விற பூடடி மிகக வேகமுளள அநத அஸதிரஙகளாலும பாணஙக
களாலும, தீயானது விடடிற பூசசிகளை எரிபபதுபோல, சேனை
டன கூடின அநத மகாரதாகளையெலலாம எரிததான அனே
ஆயிரம பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவனும உறுதியானவிலலை
கையிற பிடிததவனுமான அநத அாஜுனனுடைய காணடீவம
னது ஆகாயததில ஜவலிககினறதுபோலக காணபபடடது மக
ராஜரே! அமபுகளால பீடிககபபடட அநத அரசாகள சிதறி
போன பெரிய கொடிகளையுடையவாகளாகி ஒனறுகூடி வானர
கொடியையுடையவனை எதிாககவிலலை ரதிகாகள தவஜஙகளுடனே
கீழே விழுநதாாகள குதிரைவீராகள குதிரைகளுடன கீழே
விழுநதாாகள கிரீடியினுடைய அமபுகளாலே அடிககபபடடு யானை
வீராகளும யானைகளோடு கீழே விழுநதாாகள பிறகு, அாஜுன

டையகையினால விடபபடும அமபுகளாலே யுததபூமி மூடப
டடதாகியது சேனையானது எலலாததிககுககளிலும அமபுக
ால தூரததபபடடதாகக காணபபடடது மகாராஜரே! பிறகு,
ாததன கௌரவசேனையைத தூரததிவிடடுத துசசாஸனனைக
றிதது அனேகபாணஙகளைப பிரயோகிததான அநத எலலாப
ணஙகளும உமது புததிரனை துசசாஸனனைப பிளநதுகொணடு
ாபபஙகள புறறில நுழைவதுபோலப பூமியில நுழைநதன பிறகு,
ரபுவான பாாததன துசசாஸனனுடைய குதிரைகளையுமகொன
ன, ஸாரதியையும கீழே தளளினான, இருபது பாணஙகளால
விமசதியையும ரததததையும இழநதவனாககச செயதான, படிநத
னுககளுளள ஐநது அமபுகளாலே விவிமசதியை மிகவும அடித
ான வெளளைக குதிரைகளையுடைய குநதிபுததிரன அனேக
ாணஙகளாலே கிருபரையும விகாணனையும சலயனையும அடிதது
ஙகளை இழநதவாகளாகவும செயதான கிருபா, சலயன, துச
ாஸனன, விகாணன, விவிமசதி இவாகள எலலோரும இவவாறு
ததததை இழநதவாகளாகச செயயபபடடாாகள ஸவயஸாசி
லே ஜயிககபபடட கௌரவவீராகளனைவரும யுததரஙகததில
டினாகள பரதசிரேஷடரே! அாஜுனன மகாரதாகளை முறபக
ல ஜயிததுவிடடுப புகையிலலாத நெருபபுபபோல யுததரஙகத
ல ஜவலிததான மகாராஜரே! கிரணஙகளையுடைய சூரியன
பால மறற அரசாகளையும சரமாரியினால தபிககசசெயதான
ாரதரே! மகாரதாகளைச சரமாரிகளாலே அவவாறுபுறஙகாடடி
யாடுமபடி செயது ரணகளததில ரகதவெளளததையுடைய மகா
தியைக கௌரவஸைனிகாகளுககும பாணடவாகளுககு மிடையே
டுமபடிசெயதான அரசரே! மிகவும பயஙகரமானதும சிறநத
ராகளுககு அழிவைச செயவதுமான அநத யுததததில பாண
வாகள ஸருஞஜயாகளுடன சோநது பீஷமரைககுறிததுப
ராககிரமததை வெளியிடடாாகள யுததததில பராககிரமததுடன
ளஙகுகினற பிதாமகரான பீஷமரைககணடு உமது புததிராகள
ரமமலோகததை முனனிடடுககொணடு (யுத்ததகினினறு)
ருமபவிலலை யுததததில கொடியமதஙகொணட உமமைச
ாநத வீராகள ஸவாககலோகததை அடைய நோககஙகொணடு
ததததில மரணததை விருமபினவாகளாகப பாணடவாகளை
திாததாாகள மகாராஜரே! சூராகளான பாணடவாகளும புத
ராகளுடன சோநது உமமால முனபு உணடுபணணபபடட பற
லவிதமான அனேகந துனபஙகளை நினைதது யுததததிலபயததை
டடு ஸவாககலோகததை முனனிடடுககொணடு ஸநதோஷமுள
வாகள போலவே உமமைச சோநதவாகளோடும உமது புத

திராகளோடும போாபுரிநதாாகள யானைகளும தோககூட்டங்
களும பலவாறு தோராளிகளால அடிககபபடடன யானைகளா
தோகள நொறுககபபடடன காலாடகளால குதிரைகளுமகொ
லலபபடடன யானைகளினமீதும குதிரைகளினமீதும ரதஙகளின
மீதும ஏறிப போாபுரிகினறவாகளுடைய சரீரஙகளும தலைகளு
நடுவில அறுககபபெறறு எலலாததிககுககளிலுமவிழுநதன குண
டலஙகளையும தோளவளைகளையும அணிநதவாகளும கீழேவிழுந
வாகளும வீழததபபடுகினறவாகளும மகாரதாகளுமான ராஜபுத
ராகளாலும ரதஙகளுடைய சககரஙகளால அறுககபபடடு நாச
பணணபபடுகிறயானைகளாலும அநத யுததபூமியானது மூடபப
டது காலாடபடைகளும குதிரைகளும குதிரைவீராகளும நான
பககஙகளிலும ஓடினாகள யானைகளும ரதிகாகளும எலலாபப
கஙகளிலும கீழேவிழுநதாாகள சககரஙகளும நுகததடிகளு
கொடிமரஙகளும முறிககபபெறறுத தோகளும பூமியில சிதறின
யானைகள குதிரைகள ரதிகாகளுடைய கூடடஙகள இவைகள
ளுடைய இரததததால நனைககபபடடும மூடபபடடுமிருககின
அநத யுததபூமி சரதகாலததிலுளள சிவநத மேகமபோல விளங
யது நாயகளும காககைகளும கழுகுகளும செநநாயகளும ந
களும விகார உருவமுளள மிருகஙகளும பகூஷிகளும உணவை
பெறறு உரககக கததின எலலாத திககுககளிலும பலவிதமான
காறறுககள வீசின ராகூஷஸாகளும பூதஙகளும கததிககொண
காணபபடவே, பொறசஙகிலிகளும மிகக விலைபெறற கொடிததுண
களும திடீரென்று காறறினால அசைககபபடடவைகளாககாண
படடன ஆயிரககணககான வெணகுடைகளும கொடிகளோ
கூடின் மகாரதஙகளும நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும சித
கின்றவைகளாகக காணபபடடன கொடிகளுடன கூடிய யானை
கள பாணஙகளால துனபமுறறுத திககுககளிலஓடின மனிதரி
சிறநதவரே! கதாயுததததையும சகதியையும விலலையுநதாிதத கூ
திரியாகளும எலலா இடஙகளிலும பூமியிலவிழுநதவாகளாக
காணபபடடாாகள, அமபுகளாலும நாராசஙகளாலும ஆயிர
கணககாக அடிககபபடுகினற பெரியயானைகள ஆஙகாஙகு தீன
வரத்தை வெளியிடடுககொணடு கீழேவிழுநதன மகாரதனான ஸே
பதியோ யுததததில சேனையைபபாாததது, 'ஸைனிகாகளே! கங
புததிரரான பீஷமரை எதிாததுச செலலுஙகள அதனையன
நீஙகள செயயும காரியததால யாது பயன?' என்று கடடளை
யிடடான ஸேனாபதியினுடைய வாாததையைககேடடு ஸோமக
கள ஸருஞசயாகளுடன நானகு பககஙகளிலும சரமாரிகளை

பாழிநதுகொண்டு கஙகாபுததிரரை எதிாததாாகள மகா ரஜரே!பிறகு,பீஷமா திவயாஸதிரததைப பிரயோகிததுககொணடு லலா விலலாளிகளும பாாததுககொணடிருககும பொழுதே நதிபுததிரனே எதிாததாா கவசமபூணட சிகணடி, யுத்ததில் ாஜ-னனை க குறிததுச செலலுகினற பீஷமரை எதிாததுததடுத ான பிறகு, பீஷமா அகனிககு ஒபபான அநத அஸதிரத்தை பஸமஹாரஞ செயதாா இநதச சமயததிலேயே, வெளளேக திரைகளையுடைய குநதிபுததிரன பிதாமகரை மோகிககசசெய்து ட்டு உமது ஸைனியததை நாசமசெயதான

நூறறுபபதினெடடாவது அத்யாயம்

பீஷமவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(பீஷமருடைய பராக்கிரம வர்ணனை.)

பரதகுலததில பிறநதவரே! ஸைனியஙகள நனறாக அணி குககபபடாமல பெருமபானமையாக ஒனறையொனறு அறு ரிதது பிறகுமளவில, அனைவரும பிரமமலோகததை அடைவதில றறுளளவாகளானாகள ஸஙகுலயுததததில படைகள [1] தமமை யாததபடைகளை எதிாககவிலலை ரதிகாகள ரதிகாகளோடும ாலாடகள காலாடகளோடும குதிரைவீராகள குதிரைவீராகளோ ம யானைவீராகள யானைவீராகளோடும போாபுரியவிலலை பார ரே! அநதப போாககளததில அவாகள பைததியஙகொணடவா ளபோலப போாபுரிநதாாகள இருதிறததுச சேனைகளுககும திபயஙகரமான யுததம நடநதது எலலாபபககஙகளிலும மனி ாகளுடைய கூடடஙகளும யானைககூடடஙகளும சிதறஅடிககப டவே, மகாபயஙகரமாயுளள அநத யுதததததில (இருதிறததுச சனைகளுககும) ஏறறததாழவிலலாமல இருநதது பாரதரே! றகு, சூராகளான சலயன, கிருபா, சிததிரஸேனன, துசசாஸ ான, விகாணன ஆகிய இவாகள பிரகாசிககினற ரதஙகளினமீது றிககொணடு யுதததில பாணடவாகளுடைய சேனையை நடுஙகும டி அடிததாாகள மிகக பலசாலிகளான கௌரவாகளாலே காலலபபடுகினறதும ஜலததில முழுகுகினற ஒடமபோனறது ான அநதப பாணடவ சேனையானது யுதததில ரகூகனைப பறவிலலை குளிாகாலமானது பசுககளுடைய மாமஸதானங ளைப பிளபபதுபோலப பீஷமா பாணடுபுததிராகளுடைய மாம ஸதானஙகளைப பிளநதாா அவவாறே, மகாபலசாலியான பாாத

[1] நியதமிலலாமல சணடைசெயதாாகள எனறபடி.

தனலே உமது ஸைனியததிலுள்ள புதிய நீருணட மேகஙக
போனறகஜஙகள பலவாறு கீழேதளளபபடடன பாாததனே
அமபுகளாலும நாராசஙகளாலும அடிககபபடுகினறவாகளும நக
கபபடுகினறவாகளுமான அனேக பிரதானஸேனுவீராகள ஆயி
கணககாகக காணபபடடாாகள அநத யுததகளததில பெரி
யானேகள கோரமான தீனஸவரததை வெளியிடடுககொணடு கீழே
விழுநதன யுததபூமியானது, கொலலபபடும மஹாபலசாலி
ளான வீராகளுடைய ஆபரணஙகளேயணிநத சரீரஙகளாலும குண
டலஙகளுடனகூடின தலேகளாலும நிறைககபபடடு விளஙகியது
மஹாராஜரே! சிறநத மஹா வீராகளுககு அழிவையுணடுபணணு
கினற அநத யுததததிலேயே பீஷமரும பாணடவனுன தனஞ்ச
னும விகரமததைவெளியிடுமபொழுது யுததததில பராககிர
முளள பிதாமஹரைப பாாதது அநத உமது புததிராகளனேவரு
யுததகளததில ஸவாககததை முககியமான கதியென எணணி
நாசததைவிருமபி ஸைநிகாகளே முனனிடடுககொணடு பாண
வாகளே யுததததில எதிாததாாகள மகாராஜரே! சூராகளா
பாணடவாகளும உததம வீராகளுககு அழிவை உணடுபணணு
கினற அநத யுததததில முனபு புததிரனுடன சோநது உமமா
உணடுபணணபபடட பலவிதமான அனேகம கிலேசஙகளே நினே
துககொணடு யுததததில பயததைவிடடு பரமமலோகததையடை
தில பறறுதலுடன மிகக மனககளிபபுறறவாகள போல உமமை
சோநதவாகளேயும உமது புததிராகளேயும எதிாததுப போாபுரி
தாாகள பாணடவஸேனுபதியும மகாரதனுமான திருஷட
யுமனன யுததததில தனசேனேயைப பாாதது, 'ஸோமகாகளே
நீஙகள ஸருஞசயாகளுடன காஙகேயரை எதிாததுச செலலு
கள' எனறு சொனனுன ஸேனுபதியினுடைய வாாததையை
கேடடு, ஸோமகாகளும ஸருஞசயாகளும சரமாரியினுல அடிகக
படடுக கஙகாபுததிரரை எதிாதது வநதாாகள அரசரே! பிற
ஹிமஸிககபபடுகினற உமது பிதாவான பீஷமா கோபததிறகு
படடவராகி ஸருஞசயாகளுடன போாபுரிநதாா ஐயா! கீாத
சாலியான அநதப பீஷமருககு முறகாலததில சிறநத புததியுள
பரசுராமராலே பகைவாகளுடையபடையை அழிககுநதிறமையுள
அஸதிரசிகைஷஅளிககபபடடது பிராயமுதிாநதவரும கௌரவ
களுககுபபாடடனுரும சததருவீராகளே அழிபபவருமான அநத
பீஷமா அநத விததையைபபெறறுச சததுருககளுடைய பல
துககு நாசததை உணடுபணணிககொணடு நாளதோறும பாாதத
களேச சோநத வீராகளில பதினுயிரமபோகளே ஸமஹரிததாா ப

களிலசிறநதவரே! அநதபபததாவதுநாள வநதவுடன், [1] பெரிய
டடனுரான பீஷமா தாம ஒருவராக இருநதுகொணடே யுததத
ல மாதஸயாகளுடைய படைகளிலும பாஞசாலாகளுடைய படை
ரிலுமுளள கணககிலடஙகாத யானைகளையும குதிரைகளையுங
கானறு ஏழுமகாரதாகளையும ஐயாயிரம ரதிகாகளையும பதினலா
ரம காலாடகளையும கொனருா பிரஜைகளுககெலலாம நாதரே!
மமுடைய தகபபனுராகிய பீஷமா அநதயுததததில அனேக
யிரம யானைகளையும பதினயிரம குதிரைகளையும பயிறசியின
லததால கொனருா, பிறகு, எலலா அரசாகளுடைய சேனையை
ம நாசம செயதுவிடடு விராடனுடைய பிரிய ஸகோதரனை
தாநீகனையும கொனருா மகாராஜரே! பிரதாபசாலியான பீஷ
ா யுததததில சதாநீகனைககொனறு அனேகஆயிரம அரசாகளைப
லஙகளாலே கீழேதளளினா யுததததில மனககலககமுறற
ததவீராகள தனஞசயனை அலறி அழைததாாகள அாஜ¬ன
டன வநத பாணடவாகளைச சோநத அரசாகளெலலாரும பீஷ
ரை எதிாதது யமலோகததை அடைநதாாகள பீஷமா பாண
மூகஙகளைப பததுததிககுககளிலும இறைததுககொணடு பாாத
ாகளுடைய சேனையைத தாணடிப படைமுகததில நினருா அந
ப பீஷமா அநதப பததாவது நாளில மிகக பெரிய காரியத
தச செயது கையில பிடிககபபடட விலலுடன இரணடு சேனை
ளுககுமிடையில நினருா வேநதரே! கிரீஷமகாலததில ஆகா
ததின மததியையடைநது தபிககினற ஸூாயனை எவவாறுஜனங
ா கணணெடுததுப பாாபபதறகுச சகதியுளளவாகளாக மாட
ாாகளோ, அவவாறே, அநதப பீஷமரை வேநதாகள பாாபபதற
ுச சகதியுளளவாகளாகவிலலை பரதகுலததில உதிததவரே!
ததததில இநதிரன அஸுரசேனையைத தபிககச்செயததுபோ
ப பீஷமா பாணடவாகளைத தபிககச செயதாா

அவவணணம பராககிரமததை வெளிபபடுததிப பகைவாகளைக
காலலுகினற பீஷமரைககணடு, தேவகி புததிரரான மதுஸூத
ா பிரீதியுடன தனஞசயனை நோககி, 'இதோ சநதனுபுததிரரான
ஷமா இரணடு சேனைகளின மததியில நிறகிருா பலததினலே
வரைக கொனறு நீ வெறறியடையபபோகிறுய இசசேனை பிளக
பபடுகிற விடததில (சென்று) இநதப பீஷமரைப பலததினலை
ுசைவறறு நிறகுமபடி செய பிரபுவே! வேறெருவனு பீஷம
டைய பாணஙகளைப பொறுககத திறமையுளளவனுகான' என
ா அரசரே! இவவாறு கிருஷணனலே தூணடபபடட

[1] 'பாபிதாமஹ:' எனபது மூலம.

அாஜுனன அநதக்ஷணததில பீஷமரைக கொடியோடும ரத்
தோடும் குதிரைகளோடும அமபுகளால மறையுமபடி செயதாா
குருபுஙகவாகளுள உததமரான அநதப பீஷமரும பாணடவ
பிரயோகிககபபடும அநத அமபுததிரளகளை அமபுததிரளகள
பலவாருக நாசஞசெயதாா மகாராஜரே! பிறகு, பீஷமருடை
பாணஙகளால அடிககபபடடுச சோகஸாகரததில முழுகியிருகக
றவாகளான பாஞசாலராஜன, வீாய முடையவனுன திருஷ
கேது, பாணடுபுததிரனுன பீமஸேனன, பாாஷதனுன திருஷ
தயுமனன, நகுலஸஹதேவாகள, சேகிதானன, ஐநது கேகயநாட
மனனாகள, ஸாதயகி, மிகக புஜபலமுளள சுபததிரா புததிர
அபிமனயு, கடோதகசன, தரௌபதிபுததிராகள, சிகணடி, வீ
முடையவனுன குநதிபோஜன, விராடன இவாகளும பாண
பக்ஷததைச சோநத மகாபலசாலிகளான மறறும பலரும பல
ஞலே ஙைகதூககிவிடபபடடாாகள பிறகு, கிரீடியினுலே க
பாறறபபடுகினற சிகணடி வேகததுடன உததம ஆயுததை
கையில ஏநதிப பீஷமரையே எதிாததுஓடினுன யுததமுறை
களைச சரியாகஅறிநதவனும சததுருககளால ஜயிககபபடாதவ
மான அாஜுனன அநதப பீஷமருககு உதவியாக வநத எல
வீராகளையும கொனறு பீஷமரையே எதிாததுஓடினுன உற
யான விலலைக கையிறகொணட ஸவயஸாசியினுலே பாதுகாக
படடவாகளான ஸாதயகி, சேகிதானன, பாாஷதனுன திருஷ
தயுமனன, விராடன, துருபதன, நகுலஸஹதேவாகள ஆகியஇ
கள யுதததததில பீஷமரைககுறிதது விரைவாக ஓடிஞாகள யு
ததில அபிமனயுவும திரௌபதி குமாராகளான ஐநது உபபா
டவர்களும பீஷமரை எதிாததாாகள (முறகூறின வீராகள
வரும) கையில பெரிய ஆயுதஙகளை எடுததிருககும பீஷமரை
கணடாாகள உறுதியான விலலைக கையில கொணடவாகளு
யுதததததில புறஙகாடடாதவாகளுமான அநத வீராகள எலலாரு
பகைவாகளுடைய பாணஙகளைத திருபபியடிககுந திறமையுள
அமபுகளாலே பலவாறு பீஷமரை அடிததாாகள உததமாகளா
மனனாகளாலே விடபபடும அமபுததிரளகளை மிகக மனஞதை
முளள பீஷமா நாசஞசெயது பாணடவாகளுடைய சேனையில
வேசிததாா பிதாமகரான அவா விளையாடுகினறவாபோ
(தமமீது பாயாமலிருககுமபடி) பாணஙகளைததடுததாா பீஷ
புனசிரிபபுடன அநதச சிகணடியின ஸதிரீததனமையை அடிகக
நினைதது அநதப பாஞசாலகுமாரனுன சிகணடியினமீது க
களைததொடுககவிலலை மகாரதரான பீஷமா துருபதனுடை
சேனையில ஏழு ரதிகாகளைக கொனமுா பிறகு, அநதக்ஷணதத்

தபபீஷமரொருவரைககுறிததே எதிாதது ஓடிவருகினற மசச
சததாாகள, பாஞசாலாகள, சைதயாகள இவாகளுடையகில
ாசபதமதோனறியது அநதவீராகள யுததததில சததுருக
ாததபிககச செயகினறவரும பாகிரதி புததிரருமான அநதப
ஷமரொருவரை, மேகஙகள சூரியனை மூடுவதுபோல, காலாட
ாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளுடைய கூடடஙகளாலும அமபு
ாலும மூடினாகள பிறகு, அநதப பீஷமருககும பாணடவ
ாகளுககும நடநதேறுகினறதும தேவாஸுரயுததம போனறது
ன அநதபபோரில கிரீடி சிகணடியை முனனிடடுககொணடு
ஷமரை எதிாததான

நூறறுபபததோனபதாவது அதயாயம்

பீஷ்மவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் ரணகளத்தில் சாய்ந்தது)

இவவாறு அநதபபாணடவாகளெலலோரும சிகணடியை
னனிடடுககொணடு யுததகளததில பீஷமரை நாறபுறஙகளிலும
நதுகொணடு அடிததாாகள எலலாஸருஞசயாகளும ஒனறு
ாநது மிகவுமகோரமான சதகனிகளாலும பரிகாயுதஙகளாலும
ாடாலிகளாலும முதகரஙகளாலும உலககைகளாலும ஈடடிகளா
ம க்ஷேபணீயஙகளாலும பொறகடடுககளுளள அமபுகளாலும
திகளாலும தோமரஙகளாலும கமபனஙகளாலும நாராசஙகளா
ம வதஸதநதஙகளாலும புசுணடிகளாலும யுததததில நானகு
கததிலும பீஷமரை அடிததாாகள பீஷமா அபபொழுது
னகவீராகளால அடிககபபடடுக கிவசமசிதறி மாமஸதானங
பிளககபபடடும வருததமடையவிலலை நனறுகஜவலிககினற
மபுகளும விறகளுமாகிறதணலுளளதும அஸதிரவேகமாகிறகாற
ளளதும தேருருளோயின சபதமாகிறஉஷணமுளளதும அழகிய
லாகிற மகாஜவாலையுளளதும நாசமடைகிறவீராகளாகிற பெரு
ருககளோடுகூடியதுமான மகாஸதிரஙகள நிறைநதபீஷமராகிற
ருபபானறு சததுருககளுககு யுகாநதகாலதது நெருபபுபபோ
யிறறு பீஷமா ரதஸமூகஙகளுடைய மததியததிலுளள வழி
லே திருமபி வெளியிலவநதாா மறுபடியும, அரசாகளுடைய
ததியையடைநது (அஙகுமிஙகும) ஸஞசரிககினறவராகக காணப
டாா வேநதரே! பிறகு, பீஷமா பாஞசாலராஜனையும திருஷட
துவையும தாணடிப பாணடவாகளுடைய சேனையின மததி

யை அடைநதா பிறகு, பீஷமா பயஙகரமான சப்தமுள
வைகளும அதிக வேகமுள்ளவைகளும மாமஸதானஙகளேயு
கவசஙகளேயும உடைககினறவைகளும கூாமையுளளவைகளுமா
உததமமான அமபுகளாலே ஸாதயகி, பீமன, பாணடுபுததிரனு
தனஞசயன, துருபதன, விராடன, பாாஷதனுன திருஷடதயு
னன ஆகிய ஆறு வீராகளேயும திருமபியடிததா அநத மகாரத
கள அநதப பீஷமருடைய கூாமையான பாணஙகளேத தடுத
வலலமையுடனே அவரைப பபபததுககணேகளாலே துனபமன
யுமபடி அடிததாாகள பொற கடடுககளுளளவைகளும சாணே
யில திடடபபடடவைகளும மகாரதனுன சிகணடி பீஷமரினமீ
தொடுததவைகளுமான பெரிய அமபுகள அவருககுத துனபதன
உணடுபணணவிலலே பிறகு, அாஜுனன விரைநது பீஷமரை
எதிாதது ஓடினுன சிகணடியைமுனனிடடுககொணடு அநதபபீ
மருடைய தனுஸையும வெடடினுன மகாரதாகள பீஷமருடை
தனுாபபஙகததைப பொறுககவிலலே மகாரதாகளான துரோண
கிருதவாமா, ஸிநது ராஜனுன ஜயதரதன, பூரிஶ்ரவஸ, சலன, ச
யன, பகதததன இநதஏழுவீராகளும மிகவுஙகோபஙகொணடு சி
டியை எதிாததுவநதாாகள மகாரதாகள மிகக கோபஙகொண
அநதயுததரஙகததில திவயாயுதஙகளேப பிரயோகிததுப பாண
வனேமூடுகினறவாகளாாகஎதிாததாாகள அாஜுனனேககுறிததுவ
கினற அவாகளுடைய சபதமானது யுகாநதகாலததிலபொங
கினற ஸமுததிரஙகளுடைய சபதமபோலக கேடகபபடடத
பலகுனனுடைய ரததததை நோககி, 'கொலலுஙகள, விரைவுபடு
கள, பிடியுஙகள, அடியுஙகள, அறுஙகள' எனகிறநெருஙகினச
தம தோனறியது பரதாகளிற சிறநதவரே! நெருஙகின அநத
சபததைககேடடுப பாணடவாகளேசசோநத மகாரதிகாகள ப
குனனேபபாதுகாகக எணணி எதிாதது ஓடினுாகள ஸாதய
பீமஸேனன, பாாஷதனுன திருஷடதயுமனன, விராடன, து
பதன, ராகூஷஸனுனகடோதகசன, மிகுநதகோபமுளள அபிமன
இவவேழு வீராகளும கோபமுணடு விசிததிரமான விலலேயேந
விரைநது அநதபபீஷமரைககுறிதது ஓடினுர்கள பரதசிரேஷட
யுததகளததில தேவாகளுககு அஸுராகளுடன யுததமநடநதது
போல அநதபபாணடவவீராகளுககு நெருஙகியதும மயிாககூசச
தையுணடுபணணககூடியதுமான யுததம நடநதது சிரேஷடனு
சிகணடியோ யுததகளததில கிரீடியினுலேபாதுகாககபபடடு யுதத
தில விலஅறுககபபடடபீஷமரைப பததுககணேகளாலும அவ
டையஸாரதியைப பததுபபாணஙகளாலுமஅடிதது தவஜததைய

ருபாணததால அறுததான கஙகாபுததிரரான பீஷமா மிகக
வகததுடனகூடின வேறொருவிலலைக கையிலெடுததாா அநத
லலையும பலகுனன கூாமையுளள மூனறுபாணஙகளாலே வெட்டி
ரிநதான இவவாறு, ஸவயஸாசியும சததுருககளைத தபிககச
ாயகினறவனுமான அநதபபாணடவன கோபஙகொணடு பீஷமா
கயில விலலெடுகக எடுககத திருமபவும திருமபவும அறுததான
ல அறுககபபடடவரும மிகுநத கோபஙகொணடவருமான அந
ப பீஷமா இரணடு கடைவாயகளையும நககிககொணடு மலைகளை
ம பிளககும வலலமையுடைய ஒரு சகதியாயுததலைதக கையில
ரைவாக எடுதது மிகுநத கோபததுடன அநதச சகதியைப பல
னனுடைய ரதததினமீது எறிநதாா அாஜுனன ஜவலிததுக
ாணடுவருகினறதும வஜராயுதம போனறதுமான அநதச சகதி
யுததலைதப பாாததுக கூாமையான ஐநது பலலஙகளைக கையில
டுததான பரதசிரேஷடரே! கோபஙகொணட அாஜுனன,
ஷமருடைய கையினால சுழறறி எறியபபடட அநதச சகதியாயு
ததை ஐநது பாணஙகளாலே ஐநதாகததுணடாககினன மிகக
ாபஙகொணட அநதக கிரீடியினால அறுககபபடட அநதச சகதி
னது மேககூடடததினினறு அறறுவிழுநத மினனலபோல
ழவிழுநதது பகைவாகளின படடணஙகளை அழிககினறவரும
ருமான பீஷமா அநதச சகதி அறுககபபடடது கணடு கோப
ணடு, 'இநதப பாணடவாகளுககு மகாபலசாலியான [1] வாஸு
தவா ரகஷகராயிலலாவிடின இவவெலலாப பாணடவாகளையும
த ஒரு விலலினாலேயே கொலவதறகு யான சகதியுளளவன
த வாஸுதேவா எலலா உலகஙகளாலும ஜயிககத தகாதவ
னபதே எனனுடைய எணணம பாணடவாகள கொலலத
ாதிருபபதும சிகணடி ஸதிரீயாயிருபபதும ஆகிய இவவிரணடு
ரணஙகளையும கருதி யான பாணடவாகளுடன போாபுரியேன
னபு நான காளியை என பிதாவுககு மணமபுரியச செயதபொ
து ஸநதோஷமடைநத பிதாவினாலே நான விருமபுமபோது மா
ழும போரில ஒருவராலும கொலலக கூடாமையும எனககு
ரமாகக) கொடுககபபடடன ஆதலால, அபபடிபபடட மா
ததை அடைவதறகு இதுவே தகுநத காலமெனறு எணணுகி
ன' எனறு யுதததில நிசசயமான ஆலோசனை செயதாா.
ளவறறதேஜஸுளள பீஷமருடைய இவவிதமான நிசசயததை
றிநது ரிஷிகளும வஸுககளும ஆகாயமாாககததிலிருநது
ாணடு பீஷமரைப பாாதது, 'ஐயா! உமது மனததில எனன
ணணுகிறீரோ அது எஙகளுககும பிரியம மகாராஜரே! அத

1 'விஷவகஸேந:' என்பது மூலம்.

ஊச்செயயும யுததத்தினினறு புததியைததிருபபும' என
கூறினாகள இநத் வாககியததின முடிவில அனுகூலமான
நறுமணமபொருநதியதும ஜலபிநதுககளையுடையதும மநதமாக
மானகாறறு வீசியது தேவதுநதுபிகளும பேரொலியோடு மு
கின பீஷமரின்மீது பூமாரியும விழுநதது அவாகள பேச
வாாததைகளை மகாபாகுபலமுளள பீஷமரும வயாஸமுனிவரி
அனுகரஹமபெறற நானுமே கேடடோம, மறறவாகள் கே
விலலை அரசரே! எலலா உலகஙகளுககும பிரியரான பீஷ
அபபொழுது, ரததததினினறு கீழேவிழ ஆரமபிககவே, தேவாக
கெலலாம அதிகமான பரபரபபு உணடாயிறறு பிறகு, ம
தபஸவியும சநதனுபுததிரருமான பீஷமா தேவகணஙகளுடை
இவ்வாறான வாாததையைக கேடடு அாஜுனனை எதிரத
போாபுரியவிலலை மஹாராஜரே! எலலாக கவசஙகளையும உடை
கினற கூர்மையுளள பாணஙகளாலே பிளககபபடட சிகணடிய
கோபஙகொணடு பரதர்களுககுப பிதாமஹரான பீஷமரைக
மையுளள ஒனபது பாணஙகளாலே மாாபிலடிததான் ம
ராஜரே! சிகணடியினால அடிககபபடட குருபிதாமஹரான அ
பீஷமா பூகமபம உணடாகுஙகாலததில மலை எபபடி அசையாத
அபபடி யுததததில அசையாமல நினறாா பிறகு, பீபதஸு அ
ஹாசஞ செயதுகொணடு காணடீவம எனகிறவிலலை நாணேறிபபி
படிசெயது, பீஷமரை இருபததைநது க்ஷுததரகபாணஙகள
அடிததான தனஞசயன கோபஙகொணடு விரைவுடன இந
பீஷமரை எலலா அஙகஙகளிலும மாமஸதானஙகளிலும நூற
கணககான பாணஙகளால பலமுறை அடிததான இவவாறு,
ரககணக்கான மறற வீராகளாலும மிகவும அடிககபபடுகினற ம
ரதரான பீஷமா அவாகளையும அமபுகளால விரைவாகத திரு
அடிததாா ஸதயபராகரமரான அநதபபீஷமா யுததததில அ
வீராகளால் விடபபடட அமபுகளைக கணுககள பதிவான அ
களால ஒரே ஸமயததில தடுததாா மகாரதனான சிகணடி யு
ரஙகததில பீஷமாமீது தொடுததவைகளும பொறகணு
ளுளளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான அவ
டைய அமபுகள பீஷமருககுத துனபததை உணடுபண
விலலை பிறகு, கிரீடியானவன மிகுநத கோபததுடன சிக
டியை முனனிடடுக கொணடு பீஷமரையே எதிரதது அவ
டைய விலலையும ஒடிதது அவரையும ஒனபது பாணஙகளா
அடிதது அவருடைய கொடியையும ஓா அமபினால அறுதத
பதது பாணஙகளால அவருடைய ஸாரதியையும அடித
அவரை ஈனறாக நடுஙகுமபடி செயதான அநதபபீஷமா மி

முள்ள வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்தார் அவருடைய - அந்த
லையும் கூர்மையுள்ள மூன்று பல்லங்களாலே மூன்றாகத் துண்
க்கினன் குந்திபுத்திரன் மஹாயுத்தத்தில் பீஷ்மர் வில்லைக்
யில் எடுக்க எடுக்க அவைகள் எல்லாவற்றையும் அரைநிமிஷத்
க்குள் அறுத்தான் இவ்வாறு, அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய
னேகவிற்களை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினன் பிறகு, சந்தனு
த்திரரான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தினலே அர்ஜுனனை மீறவில்லை.
றகு, இந்தப் பீஷ்மர்மீது அர்ஜுனன் இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகம்
ன்கிற பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அதிகமாக அடிக்கப்பட்
வரும் சிறந்த வில்லாளியுமான அந்தப் பீஷ்மர் துச்சாஸனனை
ாக்கி, '(துச்சாஸன !) பாண்டவர்களுள் மகாரதனன இந்தப்
ர்த்தன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அனேக ஆயிரக்கணக்
ன பாணங்களாலே என்னையே எதிர்த்து அடிக்கின்றன் இந்த அர்
ுனன் வஜ்ரபாணியான இந்திரனலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியா
வன் வீரர்களான தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள்
கிய இவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் என்னை ஜயிப்ப
றகுச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள் அவ்வாறிருக்க, மிக்க கோ
ங்கொண்டு அர்ஜுனனைத் தவிர மகாரதர்களான மனிதர்கள்
ன்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களென்பதில் யாதுஸந்தேகமி
தை யான் ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றார்.
வர்றாக அவ்விருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால், பல்குனன்
த்தகளத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கூர்மையான
மபுகளாலே பீஷ்மரை அடித்தான் பிறகு, காண்டீவத்தை வில்
ாக்கொண்ட அர்ஜுனனுலே கூர்மையான பாணங்களால் நன்று
ப் பீடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீஷ்மர் புன்சிரிப்புடையவர்போல்த்
ுச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'வஜ்ராயுதத்திற்கும் இடிக்கும் ஒப்பான்
ாக்குதலை யுடையவைகளும் நல்ல கணுக்களுள்ளவைகளும் நன்று
த் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து
தாடுக்கப்படுகின்றவைகளுமான இந்த அம்புகள் சிகண்டியுடை
னவல்ல இவைகள் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றன, திடமான
வசங்களை உடைக்கின்றன, உலக்கைகளைப்போலத் தாக்கி எனக்குத்
ுன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டி
டையனவல்ல வஜ்ராயுதமும் யமதண்டமும்போலத் தாக்குகின்
வைகளும் வஜ்ரத்தினுடைய வேகம்போல ஒருவராலும் தாங்க
டியாத வேகமுடையவைகளுமான இந்தப் பாணங்கள் என்
ிராணனைத் தபிக்கச் செய்கின்றன இந்தப்பாணங்கள் சிகண்டி
டையனவல்ல கதாயுதமும் பரிகாயுதமும்போலத் தாக்குகின்
வைகளும் யமதூதர்களைப்போல வருகின்றவைகளுமான இந்தப்

பாணஙகள என பிராணனை நாசமசெயகினறனபோலும இநத
பாணஙகள சிகணடியுடையனவலல மிகக கோபஙகொணட
யும அடிககடி நாவினால நககிககொளளுகினறவையும விஷததில
அதிகரிததவையுமான ஸாபபஙகளபோனற இநதபபாணங
எனனுடைய மாமஸதானஙகளில பிரவேசிககினறன இவைக
சிகணடியுடையனவலல இவைகள அாஜுனனுடைய பாணஙகளே
இவைகள சிகணடியினுடையனவலல, [1] நணடுககுஞசுகள பிறக
காலததில தாயநணடைப பிளபபதுபோல இநத அாஜு
னுடைய பாணஙகள என அஙகஙகளைப பிளககினறன காண
வததை விலலாககககொணடவனும வானரககொடியை உடை
னும ஜயசீலனும வீரனுமான அாஜுனனைத தவிர மறற அரசாக
எலலோரும எனககுத துனபததை உணடுபணண வலலமையுள
வாகளாகாாகள' எனறூா

பாரதரே! சநதனுபுததிராான பீஷமா இவவாறு சொல
பிறகு,பாணடுபுததிரனை எரிகக எணணஙகொணடவாபோல அவ
மீது சகதியைப பிரயோகிததாா பரதகுலததிலபிறநதவரே! அ
ரணகளததில குருவீாகளனைவரும பாாததுககொணடிருகக
பொழுதே அாஜுனன இநதப பீஷமருடைய அநதசசகதியை
மூனறுபாணஙகளாலே மூனறுகவெடடிக கீழேதளளினன பிற
காஙகேயா பினபு நேரககூடிய மரணம ஜயம இரணடில ஒன
விருமபிப பொனனால அலஙகரிககபபடட கேடகததையும கத
யையும கையிலெடுததாா ரததினினறு கீழே இறஙகுவதறகு
அவாகையிலுளள அநதககேடகததை அாஜுனன அமபுகளா
நூறு துணடுகளாககினன அது ஆசசரியமாயிருநதது பிற
யுதிஷடிரராஜா தமமுடைய ஸைனியஙகளைப பாாதது, 'காங
யரைக குறிதது எதிாததுச செலலுஙகள அணுவளவுகூட உங
ளுககுப பயமவேணடாம எனறு ஏவினா பிறகு, அநதப பாண
டவ ஸைனிகாகள தோமரஙகளோடும ஈடடிகளோடும பாணஸ
கஙகளோடும படடஸஙகளோடும நலல வாளகளோடும கூாமை
யுளள நாராசஙகளோடும வதஸதநதஙகளோடும பலலஙகளோடு
அநதப பீஷமா ஒருவரையே எலலாபபககஙகளிலும எதிாத
ஓடிவநதாாகள பிறகு, பாணடவாகளுடைய பயஙகரமானஸிம
நாதமானது அபபொழுது தோனறியது அவவாறே, பீஷ
ருடைய ஜயததை விருமபுகினறவாகளாக உமமுடைய புததிர
களும ஸிமமநாதஞ செயதாாகள கௌரவாகளனைவரு
பீஷமரொருவரையே பாதுகாததனா ஸிமமநாதஙகளைய

[1] 'மாகமாம ஸேகவா இவ' எனபது மூலம

சயதனா ராஜேநதிரரே! பததாவது நாளில பீஷமருககும
ாஜு-னனுககும நோநத அநதச சணடையில உமமைச சோநத
ராகளுககுப பகைவாகளுடன கைகலநத போா நடநதது ஒரு
ரையொருவா அடிததுககொணடு போாபுரிகினற ஸைனிகாகள
ாரமான ஸமுததிரததினுடைய நீாசசுழலபோல ஒரு முகூாதத
லம சுழனறாாகள அபபொழுது, பூமி இரததததால நனைககப
_டுப பயஙகரமாயிருநதது ஸமமான தரையும மேடுபளளமும
றுமே காணபபடவிலலை அநதப பததாவதுநாளில அநதப
ஷமா பதினாயிரம யுததவீராகளைக கொனறு தாம மாமஸதா
ஙகள உடைககபபெறறு யுததததில நினறாா பிறகு, அநதப
பாாமுகததில பாாததனும கையில விறபிடிதது நினறுகொணடு
ளாரின ஸைனியஙகளினிடையில பிரவேசிதது அசசேனையை
டிமபடி செயதான பாணடவாகள பீஷமருடனவநதிருககினற
னைவரையும பாணஙகளாலே தூரததியடிததததாகிய அவாக
டைய ஆசசரியகரமான பராககிரமததை அநத யுததததில நாங
ா கணடோம நாஙகள வெளளைக குதிரைகளையுடையவனும
நதிபுததிரனுமான அாஜு-னனிடததினினறு பயநது கூாமை
ான ஆயுதஙகளால பீடிககபபடடு யுததததில அபபொழுது
ரைவாக ஓடினோம [1] ஸௌவீராகள, கிதவாகள, கீழநாடடுவீரா
ா, மேறுடடு வீராகள, வடநாடடு வீராகள, மாலவாகள, அபீ
ாஹாாகள, சூரசேனாகள, சிபிகள, வஸாதிகள, ஸாலவாகள,
ரிகாததாகள, அமபஷடாகள ,கேகயாகள ஆகிய இநத [2] மஹாத
ாககளெலலாரும அாஜு-னனுடைய பாணததால அடிககபபட
க காயஙகளால துனபததை அடைவிககபபடடவாகளாகி யுதத
ாததில அாஜு-னனோடு [3] போாபுரிகினற பீஷமரை விடடுவிலகி
ாகள பாணடவவீராகளனைவரும தனியாயிருககிற அநதப
ஷமரை நானகு பககஙகளிலும சூழநதுகொணடு எலலாக கௌ
வாகளையும தூரததியடிததுச சரமாரிகளையும இறைததாாகள
னனரே! பீஷமருடைய ரததததைககுறிதது, 'கீழேசாயததுவிடுங
ள, பிடியுஙகள, போாபுரியுஙகள, அறுஙகள' எனகிற ஓயாத சப
ந தோனறியது அரசரே! யுததததில நூறுநூறாகவும ஆயிரம
யிரமாகவும (சததுருககளைக) கொனற அநதப பீஷமருடைய
தகததில பிளககபபடாத இடம இரணடஙகுல இடைவெளிகூட
லலை பலகுனறுல யுததததில கூாமையான முனையுளள அமபு
ளாலே நொறுககபபடடு இவவித நிலைமையை அடைநதிருககினற
மது பிதாவான பீஷமா கிழககுமுகமாக ரதததினினறு கீழே

1 பொருநதாமையால அதிகபாடமான இரணடவை சுலோகஙகள
டபபடடன 2 வேறு பாடம 3 வேறுபாடம,

விழுந்தார் பாரதரே! சூரியன் அஸ்தமிக்கச் சிறிது நேரமிரு
க்கையில், உம்முடைய புத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு
பொழுதே பீஷ்மர் ரதத்தினின்று கீழேவிழ, ஆகாயத்தில் யுதத்
தைப் பார்க்கவந்திருக்கிற தேவர்கள் அரசர்கள் இவர்களுடை
'ஆ! ஆ!' என்கிற மிக்க பெரிதான சப்தமுண்டாயிற்று ரதத்
தினின்று கீழே விழுகின்ற மஹாத்மாவான பிதாமஹரைக் கண்
அவருடன் கூடவே எங்கள் எல்லோருடைய மனங்களும் கீழே
விழுந்தன. எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் த்வஜம்போன்றவரும் மி
புஜபலமுள்ளவருமான அந்தப்பீஷ்மர் அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட இ
திரத்வஜம்போலப் பூமியை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண
கீழேவிழுந்தார். அம்புத்திரள்களால் நன்ருக மூடப்பட்டிருக்கி
அந்தப் பீஷ்மர் பூமியைத் தொடவில்லை. ரதத்தினின்றும் கீழே
விழுந்து சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கின்றவரும் மகா வில்லாளியு
புருஷ சிரேஷ்டருமான இந்தப்பீஷ்மரைத் தெய்வத்தன்மைவந்
அடைந்தது. மேகம் வர்ஷித்தது. பூமியும் நன்ருக நடுங்கியது
சூரியன் தக்ஷிணயனத்திலிருக்கும்பொழுது அந்தப் பீஷ்மர் கீழே
விழுகின்றவராகக் காணப்பட்டார் பாரதரே! வீரரான பீஷ்ம
காலத்தை ஆலோசித்துப் பிரஜ்ஞையடைந்தார், 'மஹாத்மாவு
கங்காபுத்திரரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரும் கால
துக்குக் கர்த்தாவும் நரசிரேஷ்டருமான பீஷ்மர் தக்ஷிணயன
நேர்ந்திருக்குங் காலத்தில் எவ்வாறு பிராணனை விட்டார்'' என்
னும் திவ்ய வாக்குக்களை ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கே
டார் காங்கேயர் அவைகளைக்கேட்டு நல்லகதியை அடையவேண்
மென்கிற விருப்பத்தோடு, 'உத்தராயணத்தை விரும்பினவனு
யான இதோ உயிரோடிருக்கிறேன் பூமியில் விழுந்தாலும் நான்
பிராணன்களைத் தரிப்பேன்' என்று தேவர்களைப்பார்த்து ம
மொழி கூறினர் ஹிமவானுடைய கன்னிகையான கங்காதேவி
யானவள் அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை அறிந்து
அந்த ரணகளத்தில் மஹரிஷிகளை ஹம்ஸவடிவத்துடன் அனுப்பி
ளள் பிறகு, மானஸ தடாகத்தில் வஸிக்கின்ற அந்த அன்ன
பறவைகள் எந்த இடத்தில் புருஷசிரேஷ்டரும் கௌரவர்களுக்கு
பிதாமஹருமான பீஷ்மர் சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கிருரோ அ
விடத்திற்கு அவரைப் பார்ப்பதற்கு ஒன்றுகூடி விரைவுடன் வ
தன. ஹம்ஸரூபிகளான அந்த ரிஷிகளோ பீஷ்மரை அடைந்து
குருகுலோத்தமரான அவர் சரதல்பத்திலிருப்பதைக்கண்டார்கள்
கற்றறிந்தவர்களான அந்தரிஷிகள் மஹாத்மாவும்கங்காபுத்திரரு
பரதசிரேஷ்டருமான அந்தபீஷ்மரைக்கண்டு பிரதக்ஷிணம் செய்து
ஸூர்யன் தக்ஷிணயனத்திலிருப்பதையும் பார்த்து ஒருவரோடு ஒரு

ர ஆலோசனைசெயது, 'மாஹாதமாவும ஸதபுருஷருமான பீஷ
தக்ஷிணாயனததில எவவாறு மரணததையடையலாம'' என்று
ானனூாகள இவவாறு சொலலிவிடடு அந்த ஹமஸஙகள தெற
த திககை நோககிப புறபபட ஆரமபிததன பாரதரே! மஹா
ததியுளளவரும சநதனு புததிரருமான பீஷமா அவைகளைப
ாதது ஆலோசிதது,' 'ஹமஸஙகளே! சூரியன தக்ஷிணாயனத
லிருககுமபோது நான ஒருகாலும லோகாநதரததை அடைய
டடேன இது நிசசயமாக என மனததிலிருககினறது. சூரியன
ததராயணததை அடைநதபின எனனுடைய புராதனமான ஸதா
ததை அடையப போகிறேன ஸததியமாக உஙகளுககு நான சொ
லுகிறேன உததராயணததைக கருதியே நான பிராணனைத
ரிககபபோகிறேன பிராணனைவிடுவதெனபது எனனிஷடததைப
பாறுததது இது நிசசயம ஆதலால, உததராயணததில மரி
க எணணஙகொணடு நான பிராணனைத தரிககப போகிறேன
ஹாதமாவான அபபடிபபடட என பிதாவினாலே எனககு, 'உன
து, உன்னிஷடபபடி மரணமுணடாகடடும' என்று எநதவரன
காடுககபபடடதோ அது என விஷயததில ஸதயமாகடடும ஆத
ால, உயிா நீஙகுதலானது நிசசயமாக ஸமபவிககப போவதனால
ககாலம வரையில நான பிராணனைத தரிபபேன' என்று சொன
ா அநத ஹமஸஸவரூபிகளான தேவரிஷிகளைப பாாதது அப
பாழுது இவவாருகச சொலலிவிடடு, அநதப பீஷமா சரதலபத
தயடைநது படுததிருநதாா கௌரவாகளுககுத தலைமையானவ
ம மகாபராககிரமசாலியுமான பீஷமா இவவாறு சாயநதவுடன,
ாணடவாகளும ஸருஞசயாகளும விமமநாதஞ் செயதனா பர
ாகளிற சிறநதவரே! பரதாகளுககுப்பிதாமகரும மஹாபலசாலி
மான அநதபபீஷமா கொலலபபடடவுடனே உமமுடையபுததி
ரகள யாதொனறையும அறியவிலலை அபபொழுது, கௌரவாக
நககு அதிகமான மதிமயககம உணடாகியது பிறகு, கிருபா
ரியோதனன முதலானவாகள பெருமூசசு விடடுககொணடு அழு
ாாகள, துககததினாலே பொறிகலஙகி நெடுநேரம திகைதது
னறாாகள மகாராஜரே! கௌரவாகளனைவரும மனககவலையுற்
ாகள யுதததில மனததைச செலுததவிலலை கௌரவாகள
தாடைநடுககமுறறுப பாணடவாகளை எதிாததுச செலலவிலலை
ரசரே! ஒருவராலும கொலல்ததகாதவரும மகாதேஜஸவியும
நதனுபுததிரருமான பீஷமா கொலலபபடடவுடனே, அநதக
ருசிரேஷடாகள துககததால் பீடிககப படடவாகளானாாகள
வநதரே! விரைவாகக குருராஜனை துரியோதனனுடைய நாச
ானது கௌரவாகளால ஊகிககபபடடது உததமாகளான யுதத

வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடிக்க
பட்டும் நாங்கள் அர்ஜுனனால் ஜயிக்கப்பட்டுச் செய்யவேண்டி
விஷயத்தை அறியவில்லை சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளி
யுடையவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் ஜயத்தையும் ப
லோகத்தில் உத்தமகதியையுமடைந்து மகாசங்கங்களை முழக்கின
கள் ஜனேசுவரரே! ஸோமகர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மிக
மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிக
முழங்கவே, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் அதிகமாகத்தோ
தட்டி விம்மநாதம் செய்தான் பிரபுவான காங்கேயர் கொல்ல
பட்டவுடனே, இருதிறத்துச்சேனைகளிலுமுள்ள வீரர்கள் சஸ்திர
களைக்கீழேஎறிந்துவிட்டு ஆங்காங்கு மனக்கவலையுற்றார்கள், சில
உரக்க ரோதனஞ் செய்தார்கள் மற்றவர்கள் ஓடினார்கள் , அ
வாறே, இன்னும் சிலர் மூர்ச்சையடைந்தார்கள் சிலர் க்ஷத்திரி
ஜாதியை நிந்தித்தார்கள் சிலர் பீஷ்மரைப் பூஜித்தார்கள் ரிஷி
களும் பிதருக்களும் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மரைப் புகழ்ந்தா
கள் பரதர்களுடைய முன்னோர்களும் பீஷ்மரைப்புகழ்ந்தன
வீர்யமுடையவரும் புத்திசாலியுமான பீஷ்மர் யோகத்தைச
அடைந்து மஹோபநிஷத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தம் நிர்யாண
காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்' என்று கூறினன்

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்,

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(எல்லோரும் பீஷ்மரை அபிவாதனம்செய்ததும், அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்
அம்புகளாலே தலையணை அமைத்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவருக்கு ஒ
பானவரும் இளமைதொடங்கிப் பிரமசாரியாயிருக்கின்றவருமா
பீஷ்மராலே விடப்பட்டிருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அப்பொழு
எவ்வாறுனார்கள்? பீஷ்மர் தயையினால் துருபதபுத்திரனுசிக
டியை அடிக்காமலிருந்தபொழுதே பாண்டவர்களால் கௌரவ
களும் மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணு
கிறேன் தாழ்புத்தியுள்ளவனான என்னுடைய பிதா இப்பொ
ழுதே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டேன் இதைக்காட
டிலும் என்னகஷ்டம் உண்டாகப்போகிறது? இதனைப்பெரு
துக்கமென்று நினைக்கிறேன் ஸஞ்சய! பீஷ்மர் கொல்லப்ப
டாரென்பதைக் கேட்டும் ஹ்ருதயம் சிதறிப்போகாமலிருந்

ால என்மனம நிச்சயமாகவே உருககினறாகியது நல்லவிரத
ளளவனே! கௌரவாகளுள ஸிமமமபோனறவரும ஜயததை
ருமபுகினறவரும யுததததில கொல்லபபட்டவருமான அநதபு
ஷமராலே வேறெநதக காரியம செயயபபட்டதோ அதனை
னககுச சொலலு யுததததில தேவவிரதா கொல்லபபட்டா
ரனபதை அடிககடி (நினைதது) நான பொறுககவிலலை எவா
னபு ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமராலும திவயாஸதிரஙகளால
காலலபபடவிலலையோ அவா, பாஞசாலராஜவமசததில உதிதத
னும தருபதனுடைய குமாரனுமான சிகணடியினால எவவாறு
காலலபபட்டாா?' எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான
'கௌரவாகளுககுப பிதாமஹரான பீஷமா ஸாயஙகாலத
ல கௌரவாகளை விசனமடையுமபடி செயதுகொணடும பாஞசா
ாகளைச சநதோஷிககச செயதுகொணடும பூமியில விழுநதாா
பபொழுது, அனேக அமபுகளாலே நனகு பிளககபபட்டவரும
ததினினறு கீழே விழுநதவருமான அநதப பீஷமா பூமியைத
தாடாமலே சரதலபததை அடைநது சயனிததுககொணடிருககி
ா யுததததில ஜயமபெறுபவரும கௌரவாகளுககு எலலைமரம
பானறவருமான பீஷமா விழுநதவுடனே பிராணிகளுடைய 'ஆ!
ு! எனகிற சபதமானது நெருஙகியதாயிறறு அரசரே! இருதிறத
ுசசேனைகளிலுமுளள க்ஷததிரியாகளைப பயம வநது அடைநதது,
வநதரே! கவசஙகளும கொடிகளும சிதறபபெறறவரும சநதனு
ததிரருமான பீஷமரைககணடு கௌரவாகளும பாணடவாகளும
ாறபுறததிலும சூழநதுகொணடாாகள சநதனுகுமாரரான
பீஷமா கொலலபபட்டவுடனே, ஆகாயம இருளால மூடபபட்ட
ாயிறறு, சூரியன ஒளியையிழநதவனானான, பூமியும அலறியது
படுததிருககினற புருஷசிரேஷடரான பீஷமரைக கணடு எலலாப
பிராணிகளும, 'இவா பிரமமவிததுககளுள சிரேஷடா இவா
ாபபொழுதுமே பிரமமவிததுககளுககுக கதி' எனறுபேசிககொண
டன ரிஷிகள சரதலபததில சயனிததிருககினறவரும பரதா
களுககுப பிதாமஹருமான பீஷமரைககணடு, 'இநதப புருஷசிரே
ஷடா முனபு பிதாவான சநதனு காமததால பீடிககபபட்டிருப
பது தெரிநது அநதப பிதாவினுடைய இஷடததிறகாகத தமமை
ஊாதவரேதஸாககிக கொணடாா' எனறு விததாகளோடும சார
ணாகளோடும கூடிப பேசிககொணடாாகள ஐயா! பரதாகளுக
குப பிதாமஹரும சநதனுபுததிரருமான பீஷமா கொலலப
பட்டவுடனே, உமது புததிராகள ஒனறையும அறியவிலலை பார
தரே! (கௌரவாகள) துககததினால முகமவாடி ஒளியிழநதுவெட்கி
லஜஜையுடன தலைகுனிநது நினறாாகள பாணடவாகளோஜயததை

அடைநது யுததமுனையிலினறு எலலோருமு ஸவாணததால அல
கரிக்கபபடட மகாசஙகஙகளை ஊதினாாகள மாசறறவரே! மக
ராஜரே! ஸநதோஷததிஞலே ஆயிரககணககான ஜயபேரிவாத
யஙகள் முழககபபடவே மஹா பலசாலியும குநதிபுதரனுமா
பீமஸேனன் மிகக பலசாலியான சதருவைப பலததிஞலகொன
மிகுநத ஸநதோஷததுடன விளையாடுவதை நாஙகள கணடோ
அபபொழுது, கௌரவாகளுககு அதிகமான மதிமயககம உணட
கியது காணன துரியோதனனிருவரும அடிககடி பெருமூச
விடடாாகள கௌரவாகளுககுபபிதாமகரான பீஷமா அ
வாறு கீழே தளளபபடடவுடனே, எலலாம ஹாஹாகாரஙகொக
டனவும் வரமபுகடநதனவுமாயிருநதன பீஷமா சாயந
தைககணடு உமது குமாரனுன துசசாஸனன அதிவேகததுட
துரோணருடைய படையை அடைநதான புருஷசிரேஷடனு
வீரனுமான துசசாஸனன பிராதாவான துரியோதனனுல அனு
பபபடடுக கவசமணிநது தனனுடைய சேனையை உதஸாகமடை
யுமபடி செயதுகொணடு தனனுடைய ஸைனியததுடன அவரிட
சென்றான மகா ராஜரே! அவவாறு வருகினற துசசாஸனனை
பாாததுக கௌரவாகள, 'இவன எனன சொலலப போகிருனோ
எனறு அவனைச சூழநதுகொணடாாகள பிறகு, குருகுலததி
பிறநதவனுன துசசாஸனன, பீஷமா கொலலபபடடாரெனபதை
துரோணருககுக கூறினுன பரதாகளிற சிறநதவரே! துரோண
அபபொழுது அவவித அபபிரியமான வாாததையைக கேட
மூாசசையடைநதாா ஐயா! பிரதாபசாலியான அநதப பார
வாஜா விரைவாகப பிரஜஞையடைநது தமமுடைய ஸைனியஙகளை
அபபொழுது (யுததம செயவதினினறு) தடுததாா பாணடவ
களும கௌரவாகள யுதததினினறு திருமபிவிடடது கணடு,வே
முளள குதிரைகளையுடைய ரதஙகளாலே தஙகளுடைய ஸைனிய
களை நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள

எலலாச சைனியஙகளும திருமபியவுடன அரசாகளனைவரு
கவசததைக கழறறிவிடடுப பீஷமரை அடைநதாாகள பிறகு
லக்ஷககணககான யுததவீராகள யுதததைவிடடொழிநது
பிரமமதேவரிடம தேவாகள வருவது போல மகாதமாவான
பீஷமரிடம வநதாாகள அநதப பாணடவாகளும கௌரவா
களும, படுததிருபபவரும பரத சிரேஷடருமான பீஷமரிட
சென்று அபிவாதனஞசெயது எதிரில நினருாகள பிறகு, த
மாதமாவும சநதனுபுததிரருமான பீஷமா, அபபொழுது, நமஸ
கரிதது எதிரில நிறகினற பாணடவாகளையும கௌரவாகளை

ும பாாததுப பினவருமாறு கூறலானா 'மகாபாககியசாலிகளே!
ங்களுககு நலவரவா? மகாரதாகளே! உஙகளுககு நலவரவா?
தவாகளுககு ஒபபானவாகளே! உஙகளைபபாாததனாலே நான்
ந்தோஷமடைகிறேன்' என்ரு பாரதரே! பீஷமா தொஙகு
னற தலையோடு அவாகளை இவவாறு புகழநது மறறொருபககததி
ிருககினற உமது பிளளைகளைப பாாதது, 'என தலை அதிகமாகத
தொஙகுகிறது தலையணை ஒனறு கொடுஙகள்' எனறு கூறினா
றகு, அரசாகள சிறியனவாயும மிருதுவாயுமுளள சிறநததலை
ணைகளைக கொணடுவநதனா பிதாமஹரான பீஷமா அநதச
றநத தலையணைகளை விருமபவிலலை பிறகு, புருஷசிரேஷடரான
ஷமா அவவரசாகளைப பாாததுச சிரிககிறவாபோல இருநது
காணடு, 'அரசாகளே! வீரசயனஙகளில இவவிதமான தலையணை
ள தகுநதவைகளலல' எனறு கூறினா பிறகு, அவா பாணடு
ன புதலவனும நீணட கைகளையுடையவனும எலலா உலகஙகளி
ும (சிறநத) மகாரதனும புருஷசிரேஷடனுமான தனஞசயனைப
ாாதது, 'தனஞசய! மகா பாகுபலமுளளவனே! அபபா! என
லை தொஙகுகிறது இததருணததில எநததலையணை தகுநத
தனறு நீ எணணுகிருயோ அதனை எனககுக கொடு' எனறு நிய
ிததா ஆாஜுனன பெரிய விலலை நாணேறறிப பிதாமகரை
பிவாதனஞசெயது இருகணகளிலும நீாததுமபப பீஷமரைப
ாாதது, 'குருசிரேஷடரே! சஸதிரதாரிகளான வீராகளனைவரி
ும உததமரே! ஒருவராலும அவமதிககமுடியாதவரே! பிதா
ஹரே! உமககு யான அடிமை நானஎனனசெயயவேணடும? கட
ளையிடுஙகள' எனறு இவவிதம சொனனான சநதனு குமரரான
ஷமா, அநத அாஜுனனைபபாாதது, 'அபபா! என தலைதொஙகு
றது இநத வீரசயனததில எநததலையணையைததகுநததெனறு
ணணுகிருயோ அதனை எனககு இபபொழுது கொடுககவேண
ம குருசிரேஷட! அாஜுன! எனககு தலையணையை ஏற்
டுதது வீர! வீரசயனததிறகு அனுகுணமான தலையணையை
னககு விரைவாககொடு பாாதத! நீ அலலவோ ஸமாததன,
லலா விலலாளிகளுளளும சிரேஷடன, க்ஷததிரியதாமததை
றிநதவன, புததியையும பலததையும குணஙகளையுமுடையவன.'
னறு கூறினா சததுருககளை ஜயிபபவனான பலகுனனும அநத
யறசியை, அவவிதமே செயவதாகசசொலலிக காணடீவததை
ும பதிவான கணுககளுளள அமபுகளையுமெடுதது அனுமதிரி
து மகாதமாவும பரதாகளுள மகாரதருமான பீஷமரை
னுமதிகொடுககுமபடி செயது மகாவேகமுளளவைகளும் மிகக
ாமை யுளளவைகளுமான மூனறு அமபுகளாலே பீஷமருடைய

தலையைத தூககி நிறுததினன ஸவயஸாசியினால தம அபிபி யம அறியபபடடவுடன பரதசிரேஷடரும தாமாதமாவும தாம ததஙகளுடைய தததுவஙகளை அறிநதவருமான பீஷமா மனககளி படைநதாா அவா தலையணை கொடுததனால அாஜுனனைபபுக தாா பரதகுலததிற பிறநத எலலா வீராகளையுங கண பாாததுவிடடுப பரதவமசததில பிறநதவனும குநதீபுததிரனு யுததஞ செயகினற வீராகளுள சிறநதவனும அனபாகளுககுப தியை விருததிபணணுகினறவனுமான அாஜுனனை நோக 'பாணடவ! சயனததிறகுததகுநததான தலையணை உனனாலெனக ஏறபடுததபபடடது வேறுவிதமாக நீ செயதிருபபாயான உனனை நான முனனமே சபிததிருபபேன மிகக பாகுபலமு ளவனே! க்ஷததிரிய தாமஙகளில நிலைபெறறவனும சாதலபதன அடைநதவனுமான க்ஷததிரியன யுததததில இவவாறே படு வேணடும்' எனறு கூறினா

இவவாறு அாஜுனனைப பாாததுச சொலலிவிடடு, பாண வாகளையும அவாகளோடுசோநத எலலா அரசாகளையும ராஜபு திராகளையும பாாததுப பினவரும வாாததையைச சொலலலானா '(மனனாகளே!) பாணடவனாலே ஏறபடுததபபடட எனனுடை தலையணையைப பாருஙகள இநதச சயனததில சூரியன தெற கினறு வடககே திருமபுமவரையில யான படுததிருககபபோ றேன அபபொழுது, யுதததததினினறுமீணடும உயிரைத தரி திருககும அரசாகள எனனைப பாாபபாாகள திவாகரன உதத தேஜஸுளளதும ஏழுகுதிரைகளுளளதுமான ரததோடு குபே னால அடையபபடட வடதிசையை அடையுமவரையில எனனுடை பிராணனகளை, அனபுககு மிக உரிய நணபாகளைபபோல, நான நி சயம பாதுகாககபபோகிறேன மனனாகளே! நான வவிககு இநத இடததில அகழகளைத தோணடவேணடும அனேகபாண களாலே நிரைககபபடடவனாகிய நான இவவாறு இருந கொணடே சூரியனை உபாஸிககபபோகிறேன மனனாகள வைரததை விடடுவிடடு யுதததததினினறும ஒழியுஙகள' என சொனனா பிறகு, ஸமாததாகளாலே நனறாகக கறபிககபபட வாகளும (தேகஙகளில தைததிருககினற) சலயஙகளைப பிடுஙகு விததைதை அறிநதவாகளுமான வைததியாகள எலலா உபகரணங ளோடும பீஷமரிடம வநதாாகள அநத வைதயாகளைககணடு கஙக புததிரரான பீஷமா உமதுபுததிரனான துரியோதனனைப பாாதது பினவருமாறு மொழிநதாா 'கொடுககவேணடியவைகளைக கொ டுதது மரியாதை செயது வைததியாகளை அனுபபிவிடலாம இவ வணணம நோநதபிறகு வைததியாகளால எனககு இபபொழு

செயயததகக காரியம என்ன இருககின்றது? க்ஷததிரிய தாமத தில சிறநத ஸாவோததமமான கதியை நான அடைநதவனுயிருக கிறேன அரசாகளே! சரதலபததை அடைநதுள்ள எனககு இவ வாறு சிகிதஸை செயதுகொளவது தாமமனறு வேநதாகளே! இநதஅமபுகளோடேயே நான நெருபபில எரிககபபடததககவன' என்றாா அநதப பீஷமருடைய அநதவாாததையைக கேட்டு உமது புததிரனுன துரியோதனன அவரவாகளுககுத தககபடிமரியாதை செயது வைததியாகளை அனுபபிவிட்டான பிறகு, அஙகுள்ள பறபல தேசததரசாகள அளவறற தேஜஸுடையவரான பீஷமா தாமததில நனகு நிலைபெறறிருபபதைக கணடு ஆசசரியஙகொண டனா உமது பிதாவான பீஷமருககு மனனாகளும மகாரதா களும வீராகளும ரகததததால நனைககபபடடவாகளுமான எலலாப பாணடவாகளும கௌரவாகளும ஒனறுகூடித தலையணை ஏற படுததிக கொடுதது, பிறகு, மஙகளகரமான சயனததில படுத திருபபவரும மகாதமாவுமான அவரிடம வநது அபிவாதனஞ செயது மும்முறை வலம வநது அவருககு நாலுபககஙகளிலும ரக்ஷையை ஏறபடுததி ஸாயஙகாலமானதும அதிக மனவருதத முறறவாகளாகவும தஙகள தஙகளுடைய பாசறைகளையே நினைக கினறவாகளாகவும தஙகள தஙகள இருபபிடததை அடைநதாா கள மகா பலசாலியான ஸ்ரீமாதவா பீஷமா சாயநததைககணடு தஙகள ஸதானஙகளை அடைநதவாகளும பிரீதிஅடைநதவாகளும மகாரதாகளுமான பாணடவாகளுககருகில வநது அசசமயததில தாமபுததிரரான யுதிஷடிரரைப பாாதது, 'கௌரவயரே! தெயவாதீனமாக நீா ஜயசீலராக விளஙகுகிறீா ஸததியஸநத ரும மகாரதரும ஒருவராலும கொலலததகாதவருமான பீஷமா பாககிய விசேஷததால சாயககபபட்டாா ஸதயஸநதரும மஹா ரதரும எலலாச சாஸதிரஙகளிலும கரைகணடவரும மனிதா களால தனிததும தேவாகளோடு கூடியும ஜயிககமுடியாதவரு மான பீஷமா நேததிரததினுலேயே பகைவரைக கொலலும திற மை யுள்ளவரான உமமை எதிாதது (உமது) கோரமான நேததி ரததால எரிககபபட்டாா' என்று கூறினா இவவாறு சொலலி யதைக கேட்ட தாமராஜா ஜனாாததனரைப பாாததுப பினவரு மாறு மறுமொழி கூறினா

'உமது அருளால வெறறி, உமமுடைய கோபததினுலை தோலவி கிருஷணரே! பகதாகளுககு அபயங கொடுககின்ற நீா அன்றோ எஙகளுககு ரக்ஷகராயிருககிறீா? கேசவரே! எவாகளுககு யுததததில நீா எபபொழுதும ரக்ஷகராக இருககிறீரோ, எவா களுககு எபபொழுதும ஹிததததைத தேடுவதில முயறசியுள்ளவ

ராகஇருககிறீரோ அவாகளுககுஜயமுணடாவது ஆசசரியகரமனறு எலலா விதஙகளாலும உமமை நாடியிருககினறவாகளுககு (க்ஷேமம உணடாவது) ஆசசரியமனறெனபது எனனுடைய எணணம' எனறூா இவவாறு சொலல, ஜநாாததனா, அதனைக கேடடுப புனசிரிபபுடன, 'ராஜசிரேஷடரே! இபபடிச சொலவது உமககே தககதாகும' என மொழிநதாா

பத்தாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

நூறறிருபததோராாவது அதயாயம.

பீஷமவ்தபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷமர் தண்ணீர் கேட்டவுடன் அரசர்கள் குடத்தில் கொணர அதனை அருந்தாமல் அர்ஜுனனைக் கேட்டதும், அவன் பாதாளகங்கையால் அவருக்குத் தாகசாந்தி செய்வித்ததும், அவர் அவனைப் புகழ்ந்து ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும்,)

மகாராஜரே! அவவிரவு விடிநதவுடனே, எலலா அரசாகளும பாணடவாகளும கௌரவாகளும பீஷமரிடம சென்றூாகள கௌரவாகளுடசிறநதவரே! வீரசயனததிலபடுததிருககினறவரும க்ஷததிரிய சிரேஷடரும வீரருமான அநதப பீஷமரை க்ஷததிரியாகள அபிவாதனஞசெயது ஸதோததிரமசெயதாாகள அநத இடததில ஆயிரககணககான கனனிகைகள சென்று சநதனபபொடிகளையும பொரிகளையும புஷபமாலைகளையும சாநதனவரினமீது எலலாபபககஙகளிலும வாரியிறைததாாகள ஸதிரீகளும முதியவாகளும சிறுவாகளும பாாககிறவாகளான (மறற) ஸாதாரண ஜனஙகளும உதிககினற ஸூரியனைப [1] பிராணிகள விருமபுவது போலச சநதனு புததிரரான பீஷமரை விருமபி அடைநதாாகள நூறறுககணககான தூரியவாததியஙகளும அவவிடம கொணடுவரபபடடன அவவாறே [2] நடாகளும [3] நாததகாகளும சிலபிகளும குருகுலததுவிருததரான பிதாமஹரிடம வநது சோநதாாகள ராஜேநதிரரே! அநதக கௌரவாகளும பாணடவாகளும ஒனறு சோநது கவசஙகளைக கழறறி ஆயுதஙகளையும கீழே வைததுவிடடுப பீஷமருடைய அருகில வநது பழமைபோல அநயோநயப பிரீதியுடன வயதின முறைபபடி ஒருவராலும ஜயிகக முடியாதவரும பகைவாகளைப பீடிபபவருமான தேவ விரதரைச சுறறி உடகாாநதாாகள, அனேக அரசாகளாலே நிறைநததும பீஷமராலே விளஙகுகின

---

[1] 'பூதானி' எனபது மூலம , 'கநதாவா முதலான பிராணிகள' எனபது பழையவுரை [2], [3] கூததாடுபவரின வகைகள.

)தும் ஜ்வலிக்கின்றதுமான அந்தப் பாரத சபையானது ஆகா
தத்தில் சூரியமண்டலம் போலப் பிரகாசித்தது. கங்காபுத்திர
ரச் சூழ்ந்திருக்கும் அரசர்களுடைய அந்தச் சபையானது
தேவேசரான பிரம்மதேவரை உபாஸிக்கின்ற தேவர்களுடைய
ோஷ்டி போல விளங்கியது. பரதரேறே! அம்புகளால் மிக
யும் வாட்டப்பட்ட பீஷ்மர் வேதனையைத் தைரியத்தினால்
பொறுத்துக்கொண்டு [1] ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்
கொண்டிருந்தார். பாணங்களால் எரிச்சலுண்டு பண்ணப்பட்ட
தேகமுள்ளவரும் ஆயுதங்களின் அடியினால் மூர்ச்சையை அடை
வருமான பீஷ்மர் அங்கு நிற்கின்ற மன்னர்களைப் பார்த்து,
தீர்த்தம் வேண்டும்' என்று சொன்னார். மன்னரே! பிறகு,
அந்த க்ஷத்திரியர்கள் நான்கு பக்கங்களினின்றும் பற்பல வித
பக்ஷ்யங்களையும் குளிர்ந்த தீர்த்தக் குடங்களையும் கொண்டுவந்
தார்கள். சாந்தனவர் அருகில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தத்தைப்
பார்த்து, '(அரசர்களே!) கேவலம் மனிதர்களுக்கு மாத்திரம்
உரிய இந்தப் போகங்கள் இப்பொழுது என்னால் அனுபவிப்பதற
த்த தகுந்தவைகள் அல்ல. யான் மனிதர்களைவிட்டு விலகிச் சரதல்
பத்தை அடைந்து சூரிய சந்திரர்கள் திரும்புவதை மாத்திரம்
எதிர் பார்த்தவனாக இருக்கிறேன்' என்று மொழிந்தார். [2] பார
தரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லி அரசர்
களை நிந்தித்து, 'அர்ஜுனனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்று
கூறினார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் பிதாமஹருடைய
அருகில் வந்து அபிவாதனஞ் செய்து கைகளைக் குவித்துக்
கொண்டு வணக்கத்துடன் எதிரில் நின்று கொண்டு, 'யான் யாது
செய்யக் கடவேன்?' என்று கேட்டான். மன்னரே! நமஸ்காரஞ்
செய்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டு புத்திரனான தனஞ்சயனைப்
பார்த்துத் தர்மாத்மாவான பீஷ்மர் பிரீதியுடன் கூறலானார்.
'அர்ஜுன! உன்னுடைய பாணங்களாலே சூழப்பட்ட என்
னுடைய சரீரம் எரிக்கப்படுகிறதுபோலிருக்கின்றது. என்னுடைய
மர்மஸ்தானங்கள் வருத்தமடைகின்றன. என்வாயும் உலர்ந்து
போகிறது. அர்ஜுன! வேதனையினால் சரீரம் துன்பமடைந்திருக்
கின்ற எனக்கு நீ தீர்த்தத்தைக் கொடு. மகா வில்லாளியான

---

1 வேறுபாடம்.

2 வய: வாஸ்யாமிஜொவாரா: ஜொஉபஷ்து தஃஜொஉப०|ஜொ
ஃயெனாத்ஹிவஜெ...ஜொஉபஷ்து தஃஜொஉய०|| என்பது அதிகபாடம்.

'மன்னர்களே! ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம் பெற்றதும் பசுஸம்பந்தம் பெற்
றதும் அக்னிமயமான பாணத்தினாலேபூமியினின்று கொண்டுவரப்பட்டது
மான தேஜோமயமான தீர்த்தத்தை யான் பானம்பண்ணப் போகிறேன்'
என்பது பொருள்.

அர்ஜுன! நீதான் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி தீர்த்த
கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவனா யிருக்கிறாய்?'' என்றார் வீர்யமுடை
வனான அர்ஜுனனோ, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல
விட்டு ரதத்தினமீதேறிக் காண்டீவம் என்னும் வில்லை உறுதியா
நாணேற்றி இழுத்தான் இடி முழக்கம்போன்ற அந்த அர்ஜுன
னுடைய நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு எல்லா அ
சர்களும் எல்லாப் பிராணிகளும் நடுங்கினார்கள் பிறகு, ரதிக
களுள் உத்தமனும் குந்தியின் புதல்வனுமான அந்தப் பாண்ட
வன் படுத்துக் கொண்டிருப்பவரும் சஸ்திரதாரிகளான எ
லாச் சூரர்களுள்ளும் சிறந்தவரும் பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மனை
ரதத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்து ஜ்வலிக்கின்ற ஒரு பாணத்தை
வில்லிற் பூட்டி அதைப் பார்ஜந்யாஸ்திர மந்திரத்தினால் அபிமந்த்
ரித்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே
பீஷ்மருடைய வலப்பக்கத்தில் பூமியைப் பிளந்தான் பிறகு, நி
மலமும் மங்களகரமுமான நீர்ப்பெருக்கானது பூமியினின்று
மேல் நோக்கிப் பெருக ஆரம்பித்தது பிறகு, பார்த்தன், குளிர்ந்
தும் அம்ருதம் போன்றதும் திவ்யமான மணமும் சுவையுமுள்ள
மான ஜலத்தினுடைய குளிர்ந்த தாரையினாலே குருகுலத்தி
பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் சிறந்
பராக்கிரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைத் திருப்தி செய்தான் இந்
ரன்போல அரியசெய்கையைச் செய்கின்ற பார்த்தனுடைய அந்த
செய்கையினாலே அரசர்கள் மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள்
மனிதர்களின் பராக்ரமத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்ரமத்தையுடைய
அர்ஜுனனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு கௌரவர்கள் குளிர்
னால் பீடிக்கப்பட்ட பசுக்கள்போல மிக நடுக்கமுற்றார்கள் சூழ
திருந்த மன்னர்கள் ஆச்சரியத்தினாலே உத்தரீயங்களை வீசினார்கள்
சங்கங்கள் துந்துபிவாத்யங்கள் இவைகளினுடையசப்தம் எங்கு
நெருங்கியதாகத் தோன்றியது அரசரே! திருப்தியடைந்தவரான
பீஷ்மரும் அர்ஜுனனை எல்லா அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கு
எதிரில் புகழ்ந்துகொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானார்

'மிக்க பாகு பல முள்ளவனே! கௌரவ நந்தன! உன
னிடத்தில் இச் செய்கை ஆச்சரியமன்று அளவற்ற காந்தி
யுடையவனே! நீ பூர்வ யுகத்திலிருந்த நரரிஷி யென்றும்,
நீ வாஸுதேவரைச் சகாயமாகக் கொண்டு பெரிதான காரி
யத்தைச் செய்யப்போகிறாய் என்றும் நாரதர் சொல்லியிருக்கிறார்
தேவராஜன் தேவர்களுடன் சேர்ந்தும் செய்ய முடியாததான
ஸர்வக்ஷத்திரிய ஸம்ஹாரரூபமான காரியத்தை நீ நிச்சயமாகவே
செய்யப்போகிறாய் என்று அந்தத் தேவரகஸ்யத்தை அறிந்த
வர்கள் கருதுகிறார்கள் நீ ஒருவன் புவியில் உள்ள வில்லாளி

களுள் உத்தமன், மனிதர்களுள் சிரேஷ்டன் உலகத்திலுள்ள பிராணிகளுள் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள், பக்ஷிகளுள் கருடன்சிறந்தது, நதிகளுக்கு ஸாகரம் சிறந்தது, நாலுகால் பிராணிகளுள் பசுமாடு சிறந்தது, தேஜஸுள்ள வஸ்துக்களுள் சூரியன் சிறந்தது, பர்வதங்களுள் ஹிமாசலம் சிறந்தது, ஜாதிகளுள் பிராமணஜாதி சிறந்தது, விற்லாளிகளுள் நீ சிறந்தவன் அர்ஜுன! என்னாலும் விதுரனாலும் துரோணராலும் பலராமராலும் ஜனார்த்தனராலும் ஸஞ்சயனாலும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட வாக்கியம் துரியோதனனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை விபரீத புத்தியுள்ளவனும் புத்தியற்றவனுமான துரியோதனன் அந்தவாக்யத்தை நம்பவில்லை நெடுங்காலமாகச் சாஸ்திரமுறையைக் கடந்தவனான அந்தத் துரியோதனன் பீமனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் படுக்கப்போகிறான்' என்றார் கௌரவராஜனான துரியோதனன் இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்தான்

சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், அந்தத் துரியோதனனைப் பார்த்து, 'அரசனே! அறிந்துகொள் கோபத்தை விட்டுவிடு துரியோதன! புத்திமானான பார்த்தன் நன்மணம்பொருந்தியதும் குளிர்ந்ததுமான தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணினதை நீ பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டாயல்லையோ? இவ்விதமான ஜலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் வேறொருவனும் இவ்வுலகில்லை அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரம், வாருணாஸ்திரம், ஸௌம்யாஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம், உலகங்களைப் படைத்த பிரமதேவரிடத்தினின்று கிடைத்த பிரமாஸ்திரம், தாதாவையும் த்வஷ்டாவையும் ஸவிதாவையும் விவஸ்வானையும் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாவற்றையும் அறிவான் இப்புவியில் வேறொருவன் இந்தஅஸ்திரங்களை அறியான் இம்மண்ணுலகனைத்திலும் தனஞ்சயன் ஒருவனே இந்தஅஸ்திரங்களை அறிகிறான் தேவகிபுத்திரரான கிருஷ்ணரும் அறிகிறார் இவ்வுலகில் வேறொருவனும்அறியான் அப்பா! யுத்தத்தில் இந்த அர்ஜுனன் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாதவன் மகாத்மாவான இந்த அர்ஜுனனுடைய செய்கைகள் மனிதனால் செய்யமுடியாதவைகள் மன்னவ! பலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் சூரனும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான அந்த ஜிஷ்ணுவுடன் காலதாமதமின்றி நீ நட்பைச் செய்துகொள் குருகுலத்தவரிற் சிறந்தவனே! அப்பா! மஹா பராக்கிரமமுள்ளவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் [1] ஸ்வாதீனராயிருக்கும்பொழுதே சூரனான பார்த்த

1 'கோபங்கொள்ளாமலிருக்கையிலேயே' என்பது.

ளோடு நீ ஸந்திசெய்துகொள். அப்பா! அர்ஜுனன் பதிவான கணுக்களுள்ள பாணங்களால் உன்னுடைய எல்லாச் சேனை களேயும் நாசம் செய்துவிடுமுன்னரே நீ அவனோடு ஸந்தியை செய்துகொள். வேந்தனே! யுத்தத்தில் மாண்டவர்கள்போக மிருந்திருக்கிற உன் ஸகோதரர்களும் அனேக அரசர்களும் உ ரோடிருக்கையிலேயே உனக்கு அர்ஜுனனோடு ஸந்தி உண்டாக டும். ஐயா! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களையுடை யுதிஷ்டிரன் யுத்தகளத்தில் உன்சேனையை எரிக்குமுன்ன (உனக்குப் பார்த்தனோடு) ஸந்தி உண்டாகட்டும். மஹாராஜனே நகுலன் ஸஹதேவன் பீமஸேனன் அர்ஜுனன் இவர்கள் உ சேனையை முழுதும் அழிக்காமலிருக்கும்பொழுதே உனக்கு வீரா ளான பாண்டவர்களோடு ஸநேகமுண்டாவதை நான் விரும் கிறேன். அப்பா! யுத்தம் என்னுடனே முடியட்டும். பாண்டவ களோடு நீ விரோதத்தை விட்டுவிடு. தோஷமற்றவனே! நா இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உனக்கும் ருசிக்கலாம். இந் விஷயமானது உனக்கும் உன் குலத்திற்கும் தகுந்ததென்று நா எண்ணுகிறேன். கோபத்தை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களோ ஸமாதானஞ் செய்துகொள். பல்குனனாலே எது செய்யப்ப ட்டதோ அது போதுமானது. பீஷ்மனுடைய நாசத்தினாலே உங் ளுக்கு நேசமுண்டாகட்டும். மிகுந்திருக்கின்றவர்கள் நன்றாக பிழைத்திருக்கட்டும். அரசனே! நீ கிருபைசெய். பாண்டவர் ளுக்கு ராஜ்யத்திற் பாதியைக் கொடு. தர்மராஜன் இந்திரப்பிர த்தை அடையட்டும். கௌரவேந்திர! நீ மித்திரத்துரோகியு அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனுமாகப் பழிச்சொல்லை அடை வேண்டாம். பிரஜைகளுக்கு என்னுடைய நாசத்தினாலே ம அமைதி உண்டாகட்டும். பாண்டவர்கள் பிரீதியுடையவர்களா (கௌரவர்களோடு) சேரட்டும். அரசனே! தந்தை தனயனையு மருகன் மாமனையும் பிராதா பிராதாவையும் அடையட்டும். இ சமயத்திற்கேற்ற என்னுடைய இவ்வார்த்தையை மோகத்தி லேயோ புத்தியின் குறைவினாலேயோ கேளாமற் போவாயாயின் நீ கடைசியில் மனவருத்தமடைவாய். நீங்களெல்லோரும் இதனை முடிவாகக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உண்மையான இந் வார்த்தையை யான் உனக்குக் கூறலாயினேன்'' என்றார்.

கங்கா புத்திரரான பீஷ்மர் அரசர்களின் மத்தியில் நேய தால் இந்த வாக்கியத்தைத் துரியோதனன் கேட்கும்படி செய்து விட்டுப் பின் பாணங்களால் மர்மஸ்தானங்கள் மிக வருத் தப்பட்டிருந்தும் வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு தம் மனத்தை யோகதாரணையுடன் கூடியதாகச் செய்து பேசாமலிருந்து விட்டார். தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடுங்கூடியதும் ஹிதமான

ம் ஆரோககியகரமாயுளளதுமான அநத வாாததைதயைக கேட
, சாகபபோகிறவன நலலமருநதை ஏறகாததுபோல உமது
ததிரன அதனை ஏறகவிலலை

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

பீஷமவதபாாவம (தொடர்ச்சி)

ரசர்களெல்லாம் அகல, கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், அவர் அவன்
பிறப்பைக்கூறிப் பாண்டவரோடு உறவாடச்சொல்லியதும், அவன்
அதனைக் காரணங்காட்டி மறுத்து க்ஷமைகேட்டு மீண்டதும்)

மஹாராஜரே! சநதனுபுததிரரான பீஷமா பேசாமலிருநது
ட பிறகு, அநத எலலா அரசரும மீணடு தஙகள தஙகள இருப
ம சோநதனா பீஷமா கொலலபபடடாரெனபதைக கேடடுப்
ருஷசிரேஷடனுன காணன சிறிதுபயமுறறு விரைவுடன அவரு
டய பககததிறகு வநதான அவன, அபபொழுது சரதலபததை
டைநதிருககினற மகாதமாவான பீஷமரை, ஜனனகாலததில
ணறபடுககையில படுததவரும வீரரும பிரபுவுமான ஸுபரம
ாயரைபபோலக கணடான மகாதேஜஸுடையவனுன கா
ள கணகளைமூடிககொணடிருககும வீரரான அநதப பீஷமரை
டைநது,அபபொழுது,பாஷபததினுல தடுமாறுகினற குரலோடு
வருடைய சரணஙகளிலவிழுநது, 'குருசிரேஷடரே! யான ராதை
யபுததிரன, குறறமறறவனுயினும பாாககுமபொழுதெலலாம
களால மிகவெறுககபபடுபவன' எனறு தனனைப பீஷமரிடம
ரிவிததுக கொணடான கெளரவாகளுள முதியவரான பீஷ
அமபுகளால மூடபபடடிருககினற கணகளையுடையவராகி
த வாாததையைச செவியுறறுத தமவாஸஸதானம நிாஜனமா
ருபபதைக கணடு ரகூகாகளைத தூரசசெலலுமபடிசெயது பிதா
ததிரனைக கடடிககொளவதுபோலக காணனை ஒருகையால கட
கொணடு மெளள அவனைப பாாதது நேசததுடன பினவரு
று கூறலானா

'நீ எனனேடு பகைககிற விஷயததில எனககு வருததமிலலை,
எனனிடம வராமலிருநதால நிசசயமாகவே உனககுசுரேயஸ
ணடாகாது காண! நீ குநதிபுததிரன, ராதாபுததிரனலலை
சூரியனிடததினினறும பிறநதவன தோபபாகன உனககுப
ாவலலன மஹாபாகுபலமுளளவனே! நீ சூரியனிடததிலி
து உணடானவனென்று நாரதரிடததினினறும கிருஷணதவை
யனரிடததினினறும கேடடு அறிநதிருககிறேன தேஜஸவினு
ம ஸமசயமிலலை அபபா! எனககு உனமீது பகையிலலை,

உனககு உணமையைச சொலலுகிறேன உனனுடைய உறசா
தைககெடுபபதறகாக உனனை நோககிக குரூரமான வாாதனத
யான சொனனேன நீ ,காரணமினறிப பாணடவாகளை ப
கிருயெனபது எனனுடைய எணணம ஸூதபுததிரனே! துரியோ
னராஜனுல பலவாறுதுாணடபபடடு நீ தாமலோபததைசசெயகி
ருனமையால உனதுபுததியும இவவிதமான கெடட நிலைம
அடைநதுவிடடது குணசாலிகளுடைய புததியும இழிகுணாகளி
சோககையால தவேஷமுளளதாகவும மாதஸாயமுளளதாக
ஆகிறது அநதககாரணததினுல கௌரவாகளுடைய சபையில நீ
வாறு குரூரமான வாாததையைக கேடகுமபடி செயயபபடடா
இபபூமியில யுதததததில சததுருககளால தாஙகமுடியாத உனபர
கிரமததை யான அறிவேன உனனிடததிலுளள பிராமமணப
யையும சௌாயததையும நீ தானஞசெயவதில நனகு நிலைபெ
ருபபதையும யான அறிவேன தேவனுககொபபானவனே! ம
தாகளுள உனககு ஒபபானவன ஒருவனுமிலலை, குலததிலுண
கிற உடகலகபயததாலே நான எபபொழுதுமே குரூரமான வா
ததையைச சொனனேன பாணஙகளிலும அஸதிரஙகளிலும அ
களை ஸநதானஞசெயவதிலும சுறுசுறுபபிலும அஸதிரபல
லும பலகுனனேடும மஹாதமாவான ஸ்ரீகிருஷணரோடும ஸ
னுயிருககிருய காண! விலலாளியான நீ ஒருவனுகவே க
நகரததையடைநது குருராஜனுன துரியோதனனுககு ஒரு கன
கையை [1] விவாகம செயவிபபதறகாக அரசாகளை யுததத
அடிததாய அவவிதமாகவே பலசாலியும ஒருவராலும அ
முடியாதவனுமான ஜராஸநதராஜனும [2] அடிககபபடடான
ரிலபுகழபெறற காண! யுதததில உனககு ஒபபானவன ஒருவ
மிலலை நீ பிராமமணாகளுககு ஹிதன, ஆணமையை முனனிட
போாபுரிபவன, தேஜஸவிஞலும பலததினுலும யுததஞசெயவ
நீ தேவகுமாரனுககு ஸமானன யுதததில மனிதாகளனை
லும மேமபடடவன உனனைபபறறி முனபு நான பாராட
கோபததை இபபொழுது விடடுவிடடேன விதியை முயறசிய
வெலலமுடியாது பகைவாகளையழிபபவனே! வீராகளான பாண
வாகள உனககுச சகோதராகளான பிராதாககள மிககபிாகு
முளளவனே! எனககுபபிரியததைசசெயயவிருமபுவாயாயின அ
களோடு நீ சோநதுவிடு ஆதிதயகுமாரனே! பகை எனனேடு தீர

1 சாநதிபாவம 4 வது அதயாயம பாாகக

2 சாநதிபாவம 5-வது அதயாயம பாாகக

பாகட்டும் இப்புவியிலுள்ள எல்லா அரசர்களும் இப்பொழுது புத்திரவமற்றவர்களாயிருக்கட்டும்' என்றார்
கர்ணன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! இவையனைத்தையும் றிவேன், ஸம்சயமில்லை பீஷ்மரே! நான் குந்திபுத்திரனென்ப ம் ஸூதபுத்திரனல்லவென்னறும் சொன்னது வாஸ்தவமே நான் ந்தியினால் எறியப்பட்டேன், ஸூதனால் வளர்க்கப்பட்டேன். ரியோதனனுடைய ஐசுவரியத்தை அனுபவித்துவிட்டு அதனைப் பாய்யாகச்செய்ய நான் பிரியப்படவில்லை மிக்கவல்லமையுடைய் ரே! வஸுதேவகுமாரரான கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உப ரஞ்செய்வதின்பொருட்டு எவ்வாறு உறுதியான விரதத்துட ருக்கிறாரோ அவ்வாறாகவே துரியோதனன் நிமித்தமாகத் ரம், சரீரம், புத்திரர்கள், மனைவி, கீர்த்தி இவ்வனைத்தும் என ல் விடப்பட்டன 'கௌரவரே! 'க்ஷத்திரியர்கள் வியாதியினால் ணமடைந்தவர்களாகவேண்டாம்' என்று துரியோதனனை ந்தது என்னால் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதும் கோபமூட்டப் டார்கள் இந்த விஷயம் அவசியம் வரக்கூடியதே இது ஒருவ லும் தடுக்கமுடியாதது விதியை முயற்சியால் தடுப்பதற்கு ன வல்லவன்? பிதாமஹரே! பூமிக்கு க்ஷயத்தைக்காண்பிக் ற நிமித்தங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், ஸபை ம் கூறியிருக்கிறீர்கள் பாண்டவர்களும் வாஸுதேவரும் றுமனிதர்களாலே ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று எல்லாவிதத் லும் நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன் அவர்களையும் நாம் ரத்துப் போர்புரிவதில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் த்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பேன்' என்று என்மனம் உறுதி னிருக்கிறது மிக்ககுரூரமான இந்தவைரம் என்னால் விட யாதது நான் ஸ்வதர்மத்தினாலே பிரீதியுள்ள மனத்தையுடைய கித தனஞ்சயனோடு போர்புரியப்போகிறேன் ஐயா! யுத்தத் பொருட்டு நிச்சயமுள்ளவனான எனக்கு அனுமதிகொடும் ரே! தேவரீருடைய அனுமதிபெற்று யுத்தஞ்செய்யவேண்டு ன்பது என்னுடைய எண்ணம் கோபத்தாலும் ஆலோசனைக் றவினாலும் நான் சொல்லிய தகாதசொற்களையும் செய்த [illegible]ன செய்கைகளையும் தேவரீர் என்விஷயத்தில் பொறுத் [illegible] என்று வேண்டினான் பீஷ்மர், 'கர்ண! அதிகுரூரமான வைரமானது விடமுடியாததாயிருக்குமாயின் யான் உனக்கு [illegible]கொடுக்கிறேன் ஸ்வர்க்கத்தை அடையவேண்டுமென்கிற [illegible]தோடு யுத்தஞ்செய் நான் கோபத்தைவிட்டுப் பரபரப

பின்றி யுத்தத்தில் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடி-
தேன் என்சக்திக்குஇயன்றவளவும் உத்ஸாஹத்திற்குத் தக்கப
யும் ஸாதுக்களுக்குரிய நல்லொழுக்கங்களில் யான் நிலைபெற்றிரு
தேன் அப்படிப்பட்டயான், உனக்கு அனுமதிகொடுக்கின்றேன்
எதை விரும்புகிருயோ அதை அடைவாயாக நீ தனஞ்சயனிட
தினின்று க்ஷத்திரியதாமத்தால் அடையக்கூடிய உலகங்க
அடையப்போகிருய் நீ அஹங்காரத்தைவிட்டுப் பலத்தையும் வி
யத்தையும் அடைந்து போர் புரிவாயாக க்ஷத்திரியனுக்குத் த
மத்தை விட்டுவிலகாத யுத்தத்தைக்காட்டிலும் மேலான
வேறென்றுமில்லை வெகுநாளாக விரோதத்தைத் தணிப்பதற்கு
பெரிதான முயற்சியைச் செய்தேன் ஆனால், அது என்னால் மு
யாமல் போயிற்று எங்குத் தாமமோ அங்குஜயம்' என்று கூ
ஞா காங்கேயா இவவாறு சொல்லியவளவில், ராதேயன் அபி
தனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ரதத்தினமீதேறி உம
புத்திரனிடத்திற்குச் சென்றான்' என்று கூறினன

ஜனமேஜயமகாராஜரே! இவவாறு அநேக விருத்தாந்தங்க
யுடையதும் பாவத்தைப்போக்குவதும் மங்களகரமுமான இந்
பீஷ்மபர்வமுழுதும் கேட்கின்ற உமக்கு என்னால் கூறப்பட்ட
அரசரே! இந்தப்பர்வத்தை எப்பொழுதும் இப்புவியில் வே
தின கரையடைந்தவர்களான பிராமமணர்களைக் கேட்பிக்கிற
களும் சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களுமான மனிதர்கள் எல்ல
பாவங்களையுந் தொலைத்து முடிவுக்காலத்தில் சரீரத்தைவிட்டு எ
இடத்தை அடைந்தபின் மீண்டும் திரும்பாதவர்களோ அவவித விஷ
வின் ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை அடைகிறார்கள் பரதர்க
சிறந்தவரே! ஆதலால், இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடைய விரு
முள்ள மனிதன் ஸர்வப்ரயத்னத்தினாலும் பாரதத்தைக் கே
வேண்டும் ராஜேந்திரரே! இந்தப்பீஷ்மபர்வம் படிக்கும்பொழு
பிராமமணர்களைச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கா
செய்து அவர்களுக்குப் போஜனம் அளிக்கவேண்டும், உத
மானதீர்த்தத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்'' எ
கூறினார்

பீஷ்மவதபர்வம் முற்றிற்று

பீஷ்மபர்வம் முற்றிற்று.

